www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆုပြည့်စုံထွန်းစာပေ

အမှတ် - ၅၀၈/၅၁၂၂(ခ)လွှာ၊ ပထမထပ်၊
ကုန်သည်လမ်းနှင့် ဆိပ်ကမ်းသာလမ်းထောင့် (သရဖီကွန်ဒို)၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၀၁ - ၃၈၃၆၆၄၊ ၀၁ - ၃၈၆၈၃၃

http://Quality.myanmaronlinesales.com တွင်
တိုက်မှ ထုတ်ဝေသောစာအုပ်များကို ကြည့်ရှုဝယ်ယူနိုင်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဂမ္ဘီရလောက

NO.115, DECEMBER, 2016

၁။ ဝင်းခိုင် (မကွေး)
ရှူ့စည်းကျိုက်စည်း ၆

၂။ တောက်ထိန်
မေးဒင်မပြောတဲ့ မေဒင်အရာ ၂၄

၃။ အောင်ချစ်သူ (နဘဲပင်)
ဝိညာဉ်သက်သေ ၄၀

၄။ နေခနိုင်
ကားကြုံလိုက်စီးသူ ၅၀

၅။ မင်းနန္ဒိရှိန်
ကြောင်နက်ကြီးနှင့် ခရေပင်တောက်ထိုး ၆၀

၆။ မောင်လေးအောင် (သန်လျင်)
သိဒ္ဓိပြောက်ဆရာကြီးနှင့်
မှန်းကဝေမတို့ တွေ့ကြသောအခါ ၇၀

၇။ ညီညီငြိမ်းချမ်း

မိုးနှင်းဆီ
ဗွဲလမ်းခြင်းဝိညာဉ် ၁၂၂

လူမြန်မာ
ဆရာစန်လေး၏ ဝိညာဉ်လောက ဒိုင်ယာရီမှတ်တမ်း ၁၃၅

ညို့ရောင်
သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်နှင့်
ပျောက်ဆုံးနေသောလူသတ်သမား ၁၄၈

သန်လျင် ရှင်လေး
အကျည်းတန်ညှာ၏ လောဘသားကောင် ၁၆၇

သန်လျင် မောင်ကျော်ခဲ
မောင့်မြေလေးနွယ် ၂၀၀

ညွန့်မောင်ဦး
ကတိသစ္စာပျက်သောအခါ ၂၁၂

မင်းဘုန်းသိခ်သူ
သူနိုင် ငါနိုင် ရေငုပ်ပြိုင် ၂၂၂

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

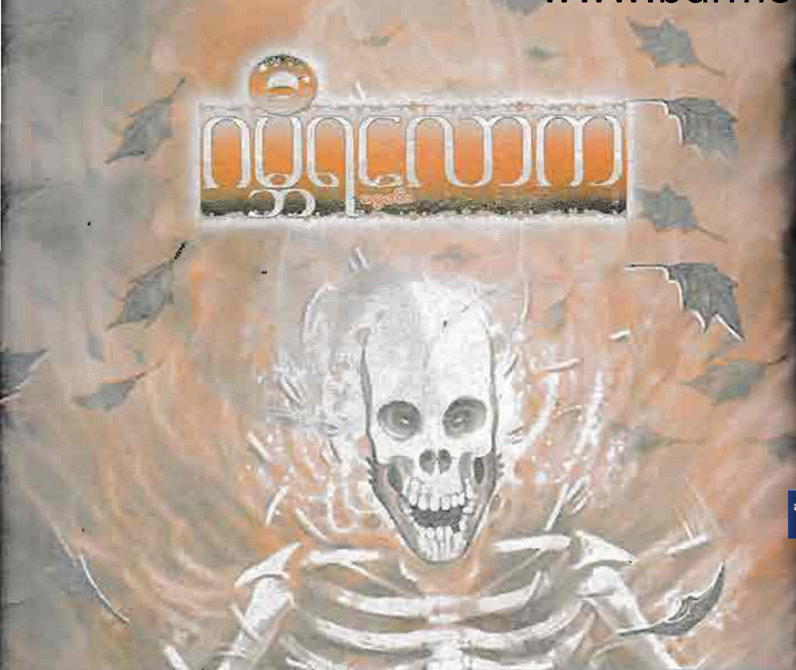

အယ်ဒီတာချုပ်
ကိုမြင့်ထွန်း (Quality)

တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ
[illegible]မြင့်မောင် (၀၉ ၃[illegible])

အုပ်ချုပ်မှုအယ်ဒီတာ
[illegible]

အယ်ဒီတာအဖွဲ့
[illegible]

ထုတ်ဝေသူ
[illegible] (၀၀၅၆၀)
[illegible] ပထမထပ်၊
[illegible]လမ်းနှင့် ထိပ်ကမ်းသာလမ်းထောင့်၊
[illegible]ထားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းသရုပ်ဖော်
[illegible] ဝင်းသိန်း၊ မြတ်မင်းဟန်၊ အောင်နိုင်လတ်၊
[illegible]ညိုနီ၊ တောင်ငူ စိုးမြင့်လေး၊
[illegible]အောင်(အင်းလျား)၊ ရန်နိုင်ဦး၊ မောင်နေကြည်၊
[illegible] ဝေမှုန်လင်း၊ ပေါ်ကာ၊ ဝိုင်းမော်၊

[illegible]

[illegible]
[illegible] (၂၂[illegible])လွှာ၊ ပထမထပ်၊
ကုန်သည်လမ်းနှင့် ထိပ်ကမ်းသာလမ်းထောင့်၊
[illegible]ထားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - [illegible]

ပုံနှိပ်သူ
[illegible] (၀၀၂၃၁)
[illegible]
[illegible]ကလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

[illegible]
[illegible]

[illegible]
Quality

[illegible]
[illegible]

[illegible] - [illegible]
[illegible] - ၂၀၀၀ ကျပ်

Next Month Preview

မင်းဘုန်းသိမ်သူ
ရေအောက်တစ္ဆေ

မောင်လေးအောင် (သန်လျင်)
ကျွန်ုပ်နှင့် တောမှာပျော်သော အဘသူတော်

ဝင်းမောင်ကျော်
သူယောင်မယ်အစိမ်း

ယက္ခ[illegible]
သွေးပျက်တဲ့ညတစ်ည

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝင်းရှိုင်

(ဝတ္ထု)

မြို့ဝင်း ကျော်ဝင်း

...မြို့လေးတိုင်း၊ ဇေယျာသီရိမြို့နယ်၊ ကျည်တောင်အုပ်စု (မွန်းတည့်ရွှင်) ရွာ ...၁၉၃၀ - ခုနှစ်က ဖြစ်ခဲ့သော အဖြစ်အပျက် အမှန်တလေး ဖြစ်ပါသည်။ ကိုယ်တိုင်ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော ရွာသားကြီး ဦးရွှေဘ၏ပြောပြချက်အားစာဖတ် ...များ ဗဟုသုတရစိမ့်သောငှာ တင်ပြလိုက်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မွန်းတည့်ခွင်ရွာတွင် သူကြီး (ရွာ ဥက္ကဋ္ဌ) လက်မြှောက်ရသောလူရမ်းကား သုံးယောက် ရှိသည်။

သူတို့နာမည်က လှမြင့်၊ ဝင်းမြင့်၊ ဆန်းမြင့်ဟူသည့် (မြင့်) သုံးမြင့် ဖြစ်၏။ တစ်ယောက်က ဘိန်းစား၊ တစ်ယောက် က ဖဲသမား၊ တစ်ယောက်က အရက် သမား၊ ညီအစ်ကိုဝမ်းကွဲ များဖြစ်ရာ မကောင်းတာလုပ်တဲ့နေရာမှာ ညီညွတ် ကြ၏။ စည်းရုံးကြသည်။

တစ်ရွာလုံးက ကြောက်ရွံ့ကြရ သောလူမိုက်များဖြစ်သည်။ သုံးယောက် စလုံး ကိုယ်ခံပညာများ တတ်ကြသဖြင့် ရွာနီးချုပ်စပ်က လူမိုက်ဆိုသူများပင် သူတို့သုံးယောက်ကိုမယှဉ်ခဲ့ကြ။ ရှိန်ကြ သည်၊ ကြောက်ကြသည်။

သူတို့သုံးယောက်က (စည်း) တော့ ရှိသည်၊ တားပြမတိုက်၊ လူမသတ်ကြပေ။ ဆိုးသည်က သူတို့အတွက် တစ်နေ့စာ၊ အရက်ဖိုး၊ ဘိန်းဖိုးနှင့် ဖဲရိုက်ရရုံကလေး သာ ခိုးယူတတ်သည်။ အလစ်သုတ် တတ်သည်။

ရွာထဲမှ ချက်ပြီးသား ထမင်းနှင့် ဟင်းအိုးကို အိုးလိုက်မ (ခိုး) သွားတတ် ပြီး ဒန်အိုးဒန်ခွက်ပါရောင်းကာ စား သောက်ပစ်တတ်သည့် ရုပ်သူခိုးများ ဖြစ်သည်။ သူတို့သုံးယောက်လုပ်[...] သိသော်လည်း မျက်မြင်သက်သေ[...] မရှိ၊ သူတို့ကို သွားပြီးတော့လည်း [...] စွဲရဲ၊ သူတို့ကို သွားပြောရင် ပွဲကြမ်း[...] ဒီတော့ ပြဿနာကို ဝေးဝေးက ရှော[...] ချင်သဖြင့် သိသော်လည်း မသိ[...] ဆောင်၍သာ နေကြရ၏။ ရေငုံနှုတ်ပိတ်[...] နေကြသည်။

တော်သလင်း၊ သီတင်းကျွတ်ဆိုး[...] တော့ သူတို့ လက်ဖျားငွေသီးနေပြီ[...] ဝါဆို၊ ဝါခေါင်လောက်ဆိုရင်ပင် ယာခင်း[...] ထဲမှာ နှမ်းစိုက်သူ၊ ပဲစိုက်သူ၊ ပြောင်း[...] စိုက်သူတို့က နှမ်းနုတ်၊ ပဲနုတ်ပြီး ယာ[...] မှာပင် အခြောက်လှန်းကြသည်။

နှမ်းဆိုလျှင် ယာခင်းထဲမှာပင် နှမ်း[...] များ ခါ၍ရအောင် အခြောက်လှန်း (နှမ်း[...] ထောင်) ကြရ၏။ ဒီအခါတွင် သူတို့ [...] ယောက် ထောင်ထားသော နှမ်းများ[...] ညဉ့်နက်သန်းခေါင်တွင် နှမ်းခင်းထဲ [...] ၍ နှမ်းများကို ခါယူပြီး ပုံမပျက်အပင်များ ကို ခေါင်းချင်းဆိုင်ကာ ပြန်ထောင်ထား ခဲ့ရာ ယာပိုင်ရှင်များမှာ ဘယ်လိုမှ မ[...] တော့။

အခုလည်း ကြည့်၊ ဘယ်သူ့ကို[...] အကျိုးမပေးသည့် ကျတ်မြေတွင် အငှား လုပ်နေသော ဦးရွှေဘ၏ယာခင်းထဲတွင် [...]များထောင်ထားသည်ကိုတွေ့ရလေ [...]ဆိုနှမ်းခင်းကို ဒီညဝင်ရန် ဆုံးဖြတ် [...]၏။

နှမ်းခင်းကို လူစောင့် ထား၊ မထား [...]လုံ့ရန်အတွက် ညဦးဆယ်နာရီခန့် [...] သူတို့သုံးယောက် ဦးရွှေဘ၏အိမ် [...]သို့ ရောက်လာကြသည်။

"ဗျို့-ဦးရွှေဘ"

"ဗျို့-ဦးရွှေဘ"

"ဝေး - ဘယ်သူတွေလဲကွ၊ ညဦး [...]သန်းခေါင် လာခေါ်နေတာ"

"ကျုပ်တို့ပါဗျ"

"ကျုပ်တို့ဆိုတာက အများသားကွ။ [...] အသံမကျက်မိဘူး၊ ဘယ်သူတွေ [...]"

"ကျုပ် ဝင်းမြင့်ပါ"

"ဘာကိစ္စတုံး - အိပ်ချိန်ရောက်နေ [...]လေကွာ"

"ဒီလိုပါဗျ - ဦးရွှေဘ၊ ကျုပ်တို့ဒီနေ့ [...]ရက်ဖိုးမရှိလို့ ခင်ဗျားနှမ်းခင်းစောင့်ဖို့ [...]လုပ်သမားများ လိုမလားလို့"

"အောင်မယ်လေးလေး - ငါ့လူတို့ [...] ငါတို့မှာဒီနှမ်းခင်းဖြစ်လာဖို့တောင် [...]နိုင်နိုင်ပါကွာ၊ လူစောင့်မငှားနိုင်ပါ [...]"

ရဲရဲတောက်နေသော
ဈောင်ကျွမ်းနေသော ထင်းမီးများကြောင့်
လည်းကောင်း၊ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးများ၏
အလင်းရောင်ကြောင့် ထိုလူများ၏
မျက်ခွက်ကို ကောင်းကောင်းမြင်တွေ့
ကြရသောအခါ ဦးရွှေဘအပါအဝင်
လူငါးယောက်တို့မှာ အံ့ဩခြင်း
များစွာဖြစ်ပြီး မှင်သက်မိ၏။
ရှေ့သို့ ဆက်မလျှောက်နိုင်ဘဲ
ခြေစုံရပ်၍ သတိလက်လွတ်
ဖြစ်သွားကြလေ၏။
ကြောင်အအ ဖြစ်သွားကြရသည်။

www.burmeseclassic.com

"ခင်ဗျားက လူငှားမထားဘူးဆိုတော့ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင်သွားစောင့်မလို့လား"

"ဒီအသက်၊ ဒီအရွယ်နဲ့ အိပ်ပျက်လည်း မခံနိုင်ပါဘူးကွာ။ ကံပေးသလောက်ပဲ ငါ့လူတို့ရေ၊ အိမ်မှာကမင်းတို့ သိတဲ့အတိုင်း အမယ်ကြီးနဲ့ ငါနှစ်ယောက်ပဲ ရှိတာဥစ္စာ၊ မစောင့်တော့ဘူးဟေ့၊ ကျန်သမျှပစ္စည်း ငါတို့ဟာပဲကွ"

"အလကားအဘိုးကြီး ဆွန်ယက်ဆင် ကပ်စေးနဲလိုက်တာ၊ ဒါဖြင့်လည်း ပြန်ပြီဗျို့"

"အေးအေး - မြွေပါးကင်းပါးနဲ့သတိထားသွားကြဟေ့"

ဝင်းမြင့်၊ လှမြင့်နှင့်ဆန်းမြင့်တို့ သုံးယောက် ဝမ်းသာအားရဖြင့် ဦးရွှေဘ၏ နှမ်းခင်းကိုအပြတ်ရှင်းဖို့ထွက်ခဲ့ကြလေတော့၏၊

"ဟော့ကောင် - လှမြင့်၊ ဟိုမှာကြည့်စမ်း"

ဦးရွှေဘ၏ နှမ်းခင်းအလယ်တွင် မီးလိုပြီး လူတစ်စု မီးလှုံပြီး နှမ်းခင်းစောင့်နေသည်ကိုမြင်၍ဝင်းမြင့်က ပြောလိုက်၏၊

"လမိုက်ညပဲကွာ၊ ဒီလူတွေ တို့ ... မမြင်တွေ့နိုင်ပါဘူး၊ တို့အသံ မထွ... အောင် သတိထားလုပ်ကြစို့"

ဤသို့ဖြင့် သုံးယောက်သား ... အဖျားတွင် ထောင်ထားသော နှ... ထောင် သုံးလေးစည်းကို ယူလိုက်၏

"ဖျောင်း"

"ဖုတ်"

"အောင်မယ်လေးဗျ"

မီးလှုံနေသော လူတစ်စု ... လောက်လေးခွဖြင့်ဝင်းမြင့်တို့ကိုပစ်နေ... လေ၏။

"ဗိုး"

"ဒုတ်"

"ဟာ - ဂျင်ဂလိနဲ့ ပစ်တယ်ဟေ့ ... ပြေးကြ - ပြေးကြ"

သုံးယောက်သား နှမ်းခင်းမှ ... ပြေးဝက်ပြေး ပြေးခဲ့ကြရလေတော့သတည်း။

"တောက် - အဘိုးကြီး သေခါနီး... ငါတို့ကို ညာတယ်၊ အစောင့်မထားဘူး ပါဘူးနဲ့၊ ဒီအဘိုးကြီးနဲ့ တို့ သွားပြီးရှင်းမယ်"

"ဟော့ကောင် - ဝင်းမြင့်၊ ပြီးတော့ ...ပြီးသွဲ့စေတော့ကွာ၊ ပြဿနာရှာမနေ ...နဲ့တော့"

"ဘာလဲ - လှမြင့် မင်းက ကြောက် ...နေရှိ ကြောက်နေတယ်။ ဒီအတိုင်း ...လွှတ်ပေးလိုက်ရင် ငါတို့ သိက္ခာကျ ...တယ်၊ ဝင်းမြင့်ပြောတာ မှန်တယ်၊ ခုရှုပ်မှ ...ောင်ရှင်း၊ လာ - အဘိုးကြီးကို သွားရှင်း ...မယ်"

ဘိန်းစားလှမြင့်က ပြီးပြီးသား ပြီး...ချင်သည်။ အရက်သမားဝင်းမြင့်နှင့် ဖဲ...သမား ဆန်းမြင့်တို့ နှစ်ယောက်ကတော့ ...သွားဆူသည်။ ရှင်းကို ရှင်းရမှပဲ ပြော...ဘာ ဦးရွှေဘ၏ အိမ်သို့ သွားကြလေ...တော့၏။

"ဗျို့ - ဦးရွှေဘ"

"ဗျို့ - ဦးရွှေဘ"

ညဉ့်တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်နာရီရှိနေပြီ။ ...သတ်ကြီးခေါင်းချအချိန် ရောက်ပြီဖြစ်၍ ...ဦးရွှေဘ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်နေ...သည်။

နိုးလို့မရတော့ ဝင်းမြင့် စိတ်မရှည် ...တော့ တွေ့ရာအုတ်ကျိုးအုတ်ပဲ့များဖြင့် ...အိမ်ကို ပစ်ပေါက်လေတော့၏။ ပါးစပ် ...လည်း ဦးရွှေဘ နာမည်ကိုမပြတ်တမ်း ...ခေါ်နေ၏။

"ဗုန်း"

"ခွမ်း"

"ဒုန်း"

"ဗျို့ - ဦးရွှေဘ - ဦးရွှေဘ - ဦးရွှေဘ"

တစ်ရပ်ကွက်လုံး ဆူညံနေသဖြင့် ဘေးအိမ်များပါ နိုးလာပြီး ထွက်ကြည့်ကြ၏။ ဝင်းမြင့်တို့ သုံးယောက်မှန်းသိတော့ တံခါးပြန်ပိတ်ကြပြီး တိတ်တိတ်ကလေး အိမ်ထဲမှာ ကုတ်နေကြသည်။

"ဟ - ဘယ်သူတွေလဲကွ"

ဦးရွှေဘအိပ်ချင်မူးတူးဖြင့်ထထွက်လာ၏။

"ဦးရွှေဘ - ခင်ဗျား ပြောတော့ ခင်ဗျားယာခင်းမှာအစောင့်မထားဘူးဆိုဗျ၊ ဘာလဲ - ခင်ဗျားကြီးက ကျုပ်တို့ ကို အရက်သမား၊ ဖဲသမားဆိုပြီး မတူမတန် ဆက်ဆံတာလား"

"ဟကောင် - ဝင်းမြင့်၊ မင်းမူးမူး ရူးရူးနဲ့ ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ၊ ပိုက်ဆံမရှိလို့ မငှားပါဘူးဆိုတာ ဘယ်နှခါမင်းတို့ကို ပြောရမှာလဲ"

"ဟာ - ဒီလူကြီး - ကြီးကောင်းကြီးမနဲ့ ကျုပ်တို့ကို လာညာနေတယ်"

ဝင်းမြင့်က မကျေမနပ် ပြော၏။

"ဟုတ်တယ် - ဦးရွှေဘ၊ ခင်ဗျားညာနေတာ၊ ကျုပ်တို့အခုပဲ ခင်ဗျားနှမ်းခင်းက ပြန်ခဲ့တာ၊ ကံကောင်းလို့ မသေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တယ်၊ ခင်ဗျားအစောင့်တွေက ကျုပ်တို့ကို လောက်လေးခွနဲ့ရော၊ ဂျင်ကလိနဲ့ရောပစ်လွှတ်တာဗျ။ ကျုပ်တို့ ခွေးပြေးဝက်ပြေး ပြေးခဲ့ရတယ်"

ဆန်းမြင့်က ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် ပြန်ပြော၏။

"ဟာ - တစ်ခုခုတော့ မှားနေပြီကွ၊ ငါ အစောင့်မထားဘူး"

"ဟာ - ဒီလူကြီး လျှာရှည်တယ်ကွ၁၊ သူ့ကို မျက်မြင်သက်သေပြရအောင် ဆွဲခေါ်ခဲ့"

လှမြင့်က ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် ဦးရွှေဘထံ သွားပြီး လက်ကိုဆွဲကာ ဦးရွှေဘ၏ နမ်းခင်းရှိရာသို့ ဖွတ်ဆွဲခေါ်နေတော့၏။

ဦးရွှေဘတစ်ယောက်ကတော့ ဘုမသိ၊ ဘမသိဖြင့်လှမြင့်ဆွဲခေါ်ရာနောက်သို့ ရှုန်းရင်းကန်ရင်း ပါသွားလေတော့သတည်း။

"ဗျို့ - ဦးရွှေဘကြီး၊ ခင်ဗျားယာခင်းစောင့်တွေကတော့ တော်တော်စိတ်ချရတယ်ဗျို့၊ စောစောက သူခိုးတွေ လာတာ လောက်လေးနဲ့ ပစ်လွှတ်လို့ ခွေးပြေးဝက်ပြေး ပြေးသွားကြပါလားဗျ"

"ဗျာ - ကျုပ် ဘာအစောင့်မှ မထားဘူးဗျ"

"ဟော - လုပ်ပြီခင်ဗျားကတော့ဟို မှာမီးတောင်မငြိမ်းသေးဘူး၊ ခင်ဗျားလူတွေပိုင်းဖွဲ့ပြီး ရေနွေးသောက်နေကြတာ"

ယာနီးချင်းသူငယ်ချင်း ကံထွေးက လက်ညှိုးထိုးပြသဖြင့် ဦးရွှေဘ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ မိမိ ယာခင်း၏ ရာဟုထောင့်တွင် တစ်ဖက်ရပ် တဲအောက်တွင် မီးလှုံနေသော လူတစ်စုကို မြင်ရသဖြင့် အံ့ဩသွားခဲ့၏။

"ဦးရွှေဘကတော့ ဖြိန်လောင် - ဖြောင်လိမ်ပဲဗျာ၊ အကောင်အထည်နဲ့ မိနေလျက်သားနဲ့ ခြေရာရှာနေချင်သေးတယ်၊ လာ - သွားကြည့်ကြမယ်"

ဝင်းမြင့်က ပြောပြောဆိုဆို ရှေ့မှထွက်သွားသဖြင့် လှမြင့်၊ ဆန်းမြင့်၊ ဦးရွှေဘနှင့် ကံထွေးတို့ တုတ်မီး (လက်နှိပ်ဓာတ်မီး) များထိုးကာ ရေနွေးကြမ်းသောက်နေသော လူတစ်စုဆီသို့ သွားခဲ့ကြလေတော့၏။

ရေနွေးကြမ်းသောက်နေသော လူတစ်စုမှာ ယာကွက်၏ ဟိုဘက်အစွန်းထိပ်တွင် ရှိနေလေရာ ဦးရွှေဘတို့နှင့် ကိုက် (၁၀၀) ခန့် ဝေး၏။

ယာခင်းမှာနမ်းများထောင်ထားရာ လူသွားလမ်းက ဖြူးနေသည်။

ရေနွေးကြမ်းသောက်နေသူများနှင့်ကိုက်အစိပ် (၂၅) ကိုက်ကွာ ရောက်သော် ဦးရွှေဘတို့ လူသိုက်က ပါလာသော လက်နှိပ်ဓာတ်မီးများဖြင့် ထိုလူများအား ကောင်းကောင်းမြင်နိုင်ရန် မျက်ခွက်ကို ချိန်၍ သေသေချာချာ ထိုး၍ကြည့်လိုက်၏။ ရဲရဲတောက်နေသော လောင်ကျွမ်းနေသော ထင်းမီးများကြောင့်လည်းကောင်း၊ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးများ၏ အလင်းရောင်ကြောင့် ထိုလူများ၏မျက်ခွက်ကို ကောင်းကောင်းမြင်တွေ့ကြရသောအခါ ဦးရွှေဘအပါအဝင် လူငါးယောက်တို့မှာ အံ့ဩခြင်းများစွာဖြစ်ပြီး မှင်တက်မိ၏။ ရှေ့သို့ ဆက်မလျှောက်နိုင်ဘဲ ခြေစုံရပ်၍သတိလက်လွတ်ဖြစ်သွားကြလေ၏။ ကြောင်အအဖြစ်သွားကြရသည်။

ထိုသို့ ဖြစ်ရခြင်း၏ အကြောင်းရင်းမှာ မီးလှုံနေသူများသည် လောက်လေးခွနှင့် ဂျင်ကလိကို ကိုယ်စီကိုင်ထားကြပြီး ဦးရွှေဘတို့အား စိမ်းစိမ်းကြီး ကြည့်နေကြသော ...

ဦးရွှေဘ

ဝင်းမြင့်

လှမြင့်

ဆန်းမြင့်နှင့်ကံထွေးတို့ငါးယောက် ဖြစ်နေကြသော ဖြစ်ကြလေ၏။

"အောင်မယ်လေးလေး - သရဲဗျို့ သရဲဗျ"

ပထမဆုံး ဝင်းမြင့်က သိရပြီး တစ်ဖက်မှ လူများမှာလည်း မိမိတို့၏ရုပ်ရည်တစ်ပုံစံတည်းပုံတူ (စိတ်တူ) ဆွဲထားသော ပုံရိပ်များ၊ ရိုးရှင်းဆုံးပြောရလျှင် မီးလှုံနေသူများမှာ မိမိတို့ပဲ ဖြစ်နေကြသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ခွဲကိုယ်ပွားများဖြစ်နေသောကြောင့်တည်း။

"သရဲတွေဟေ့ - ပြေးကြ - ပြေးကြ"

လှမြင့်လည်း သံယောင်လိုက်ကာ အော်ဟစ်ပြီးဝရုန်းသုန်းကားထွက်ပြေးသွားကြလေသည်၊ ဤဇာတ်လမ်း၏ အစကိုပြန်ပြောပြရမည်ဆိုလျှင်ဦးရွှေဘ ဟာရမ်းလုပ်ကိုင်နေသော ဤယာကွက်မှာ ကျတ်ကုန်းမြေဖြစ်၍ဤယာကိုလုပ်ကိုင်စားသောက်သူများမှာ စီးပွားပျက်၍ သေဆုံးသူက များ၏၊ ထို့ကြောင့် ဤယာကွက်ကို လုပ်ကိုင်မည့်သူ တစ်ဦးမှ မရှိပါ။ ဦးရွှေဘကတော့ လူ့စည်း ကျတ်စည်း အပြန်အလှန်လေးစားမှုနှင့် လုပ်ကိုင်နေ၍ အောင်မြင်ခြင်းဖြစ်၏၊ ဤဇာတ်လမ်း၏ပထမအစကိုဖော်ပြရမည် ဆိုပါလျှင် ...

www.burmeseclassic.com

ဒီနေ့ ဦးရွှေဘတစ်ယောက် မိမိ၏ ယာထဲသို့ ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ယာထွန်ရန် ရောက်လာသောနေ့ ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤယာကွက်ကို ဒီနှစ်မှ အငှားသဘောဖြင့် ငှားရမ်းလုပ်ကိုင်ရသောကြောင့်ဖြစ်၏။ ယာမြေငှားရမ်းခအတွက် ဤယာအတွင်းမှ ထွက်သမျှ အသီးအနှံကို သုံးပုံ ပုံ၍ ယာပိုင်ရှင်အား တစ်ခုပေးကာ မိမိအတွက် နှစ်ခုဟု သတ်မှတ်ငှားရမ်းခဲ့သည်။ စ၍ လုပ်ခါစဆိုပေမဲ့ ယာနီးချင်းများကတော့ ဖော်ရွေစွာ ဆက်ဆံကြပါသည်။

ဦးရွှေဘ ယာထွန်ရန် ပထမဦးဆုံး ရောက်လာသောနေ့မှာပင် အံ့ဩစရာနှင့် စတင်တွေ့ကြုံခဲ့ရပါတော့သည်။

"အလို - ငါ့ ယာထဲမှာ ထယ် နှစ်ပေါက် သုံးပေါက်စာလောက်တောင် ထွန်ပြီးသားဖြစ်နေပါလား။ ဘယ်သူများ ထယ်သွားအသစ် စမ်းသွားတာပါလိမ့်"

ယာခင်းထဲတွင် သိပ်မကြာခင်ကမှ လူနှင့်နွားထွန်ထားသကဲ့သို့ မြေကြီးများ ပွနေ၏။ ဦးရွှေဘ ဒီထက်ပို၍ တွေးမနေတော့ပါ၊ မိမိလုပ်ရမည့်အလုပ်ကိုသာ လုပ်နေမိသည်။ ဦးရွှေဘ၏နွားမောင်းသံနှင့်နွားခြူသံ ခလောက်သံတို့က အချက်ညီညီ ထွက်ပေါ်နေ၏။

"ဟ - သားကြီးရ - လုပ်ထားစမ်းပါကွ"

"ချွင်ချလွင် - ချွင်ချလွင်"

"ဂလောက်လောက် - ဂလောက်"

ဦးရွှေဘ၏ ယာနီးချင်း ဦးကံထွေးသည် ဦးရွှေဘအား ...

"ဗျို့ - ဦးရွှေဘ ဖြည်းဖြည်းပေါ့ဗျာ၊ ခဏနားပြီး ရေနွေးလေး ဘာလေး သောက်ပါဦးဗျ။ လာ - လာ - ဒီဘက်ကိုလာ"

ဦးရွှေဘလည်း ဦးကံထွေးမှ တွင်တွင်ခေါ်နေ၍ နွားများကို နေရိပ်ထဲတွင် ရပ်လိုက်ပြီး ဦးကံထွေးရှိရာသို့သွားလိုက်သည်။ ဦးကံထွေးက ဖော်ရွေစွာပင် ပြုံး၍ ...

"လာဗျာ - ထိုင် - ရေနွေး ရှိတယ်၊ လက်ဖက်သုပ်နဲ့ ထန်းလျက်ခဲတွေ ရှိတယ်၊ စိတ်ကြိုက်သာ စားဗျာ"

ဟု ပြောရင်း ဧည့်ဝတ်ပြုလေ၏။

ဦးရွှေဘအား ရေနွေးငှဲ့ပေးရင်း ဆိုလေသည်။ ဦးရွှေဘသည်နဖူးမှချွေးများကို သုတ်ရင်း ...

"ဟူး - နေက အတော်ပူတယ်ဗျ"

"အဲဒါကြောင့်ဖြည်းဖြည်းလုပ်ပါလို့ ကျုပ် ပြောတာပေါ့"

နှစ်ယောက်သား ရေနွေးသောက်လျက် တွေ့ရာလေးပါးပြောဆိုနေကြရာ ဦးကံထွေးသည် ...

"ခင်ဗျားက ပြီးတော့မှာပါဗျာ။ [illegible]တော့ပါဘူး။ မနေ့ကလည်း [illegible]တာဆိုတော့ နောက်နှစ်ရက် [illegible]ဆိုပြီးလောက်ပါပြီ"

ဦးကံထွေးစကားကြောင့် ဦးရွှေဘသည် [illegible]ဝေဝါဖြင့် ...

"မနေ့က ကျုပ် ယာထွန်မလာဘူးလေ"

"ဟော - ခင်ဗျားကတော့ လုပ်ပြီ၊ အသက်ကြီးလာတော့ သတိတွေက မကောင်းတော့ဘူး ထင်တယ်။ ကျုပ် မနေ့က ဟိုဘက်တောစပ်မှာ ပေါင်းတွေ ရှင်းနေတာ။ ခင်ဗျား နွားခေါက်သံနဲ့ ခင်ဗျား နွားတွေရဲ့ချူသံ ခလောက်သံတွေကို ကျုပ် အတိုင်းသား ကြားနေရတာဗျ"

ဦးကံထွေး၏စကားကြောင့် ဦးရွှေဘသည် စိတ်ထဲမှ ...

"အင်း - တစ်ခုခုတော့ မှားနေပြီ၊ မနေ့က ငါမှ ရွာမှာ မရှိတာ"

ဟု တွေးနေမိသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မိမိအတွက်တော့ အကျိုးရှိသော အနေအထားမို့ ရှည်ရှည်ဝေးဝေး မစဉ်းစားတော့ပါ။

ဦးကံထွေးသည် ဦးရွှေဘကိုကြည့်၍ —

"ဦးရွှေဘရေ - ဒီယာက ပိုင်ရှင်က လွဲရင် တခြားဘယ်သူပဲလုပ်လုပ်အကျိုးပေးတယ်ဗျ။ ခင်ဗျားလည်း ကံကောင်းမှာပါ။ အဲ - တစ်ခုတော့ ရှိတယ် ခင်ဗျား ယာထဲမှာ အဆိပ်ရှိတဲ့ ပိုးကောင်မရှိသလို စကားလည်း အများမခံဘူးလို့ ကျုပ်တို့အဘိုးတွေ ပြောခဲ့ဖူးတယ်ဗျ"

"အေးဗျာ - ကံတရားပေါ့၊ ကျုပ်ကတော့ ဘယ်သူ့မှ မေတ္တာမပျက်သလို ကံပေးသလောက်ကိုလည်း ကျေနပ်တတ်တဲ့ လူမျိုးပါ။ ကံ - စကားလည်း ကောင်းတယ်၊ အလုပ် လုပ်လိုက်ဦးမယ်ဗျာ"

"ကောင်းပါပြီဗျာ - ကျုပ်လည်း လုပ်ရဦးမယ်ဗျို့"

ဦးရွှေဘသည် ထိုနေ့က ယာထွန်နေသော်လည်း မိမိ၏ စိတ်ထဲ၌ မတင်မကျနှင့် တစ်ခုခုကို တွေးနေမိ၏။

"အင်း - ယာထဲမှ စကားအများမခံဘူးဆိုတာတော့ တချို့ယာတွေလည်း ဒီလိုမျိုးတွေရှိတတ်ကြတာပဲ။ သိပ်တော့ မထူးဆန်းပါဘူး"

ဟု ရေရွတ်၍ ယာထွန်နေစဉ် မိမိအား တစ်ယောက်ယောက်က တစ်နေရာရာကနေ စောင့်ကြည့်နေသလိုမျိုး ခံစားနေရ၏။ မိမိစိတ်ထင်၍သာ ကြည့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြန်တော့လည်း ဘာမှမတွေ့ရပါ။ ဤသို့ဖြင့် ဦးရွှေဘလည်း ပထမဆုံးနေ့မှာပင် စိတ်မောလူမောဖြင့် စတင်ခဲ့ရပါတော့သည်၊

နံနက်အိပ်ရာထပြီးမျက်နှာသစ်နေစဉ် ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်အေးမြင့်က ...

"ယောကျ်ား - တော် - ယာထဲကို သွားဦးမှာလား"

"အေးပေါ့ - သွားရမှာပေါ့"

ဒေါ်အေးမြင့်သည် နံနက်စာကိုပြင်ရင်း ...

"ဒီနေ့တစ်ရက်တော့ နားလိုက်ပါလား။ ဟိုရွာထဲက ကိုဖိုးလှတို့ အလှူအတွက် တစ်အိမ်တစ်ယောက် အစည်းအဝေး တက်ရမှာ။ ညတုန်းက ဗျိုးဟစ်ပြီး မောင်းထုထားတာ။ တော် မသွားရင် ဘယ်ကောင်းမလဲ"

ဦးရွှေဘ - ထမင်းကြမ်းစားနေရင်းမှပင် ...

"အေး - အေး - ဒါဆို လည်း ငါ အစည်းအဝေးပဲ သွားလိုက်မယ်။ ယာထဲတော့ နောက်ရက်မှပဲ ထွန်တစ်ရှည်းငှားပြီး အပြီးလုပ်ရတော့မှာပေါ့"

ဟုဆိုကာ စားသောက်နေစဉ်ဦးကံထွေး ရောက်လာကာ ...

"ဗျို့ - ကို ရွှေဘ အစည်းအဝေး မသွားဘူးလား"

ပြောပြောဆိုဆို အိမ်ထဲသို့ ဝင်လာသော ဦးကံထွေးအား ...

"လာဗျို့ - ဦးကံထွေး - ရေနွေးကြမ်း သောက်ပါဦး။ အင်း - ဒီနေ့တော့ မသွားလို့မှ မဖြစ်တာ၊ သွားရမှာပေါ့ဗျာ။ ကိုယ့်ရပ်ရွာထဲက အလှူမှာ တတ်နိုင်သလောက် ဝိုင်းကူရမှာ မဟုတ်လား။ ကဲ - ကဲ - ရေနွေးလေး သောက်ပါဦး"

ဦးကံထွေးက လက်ကာပြ၍ ...

"တော် ပါပြီဗျာ - အိမ်က အဝသောက်ခဲ့ပါတယ်။ ခင်ဗျားပြီးရင် သာ ဥက္ကဋ္ဌအိမ်ကို သွားကြစို့"

ဤသို့ဖြင့် နှစ်ယောက်သားသည် အစည်းအဝေးပြုလုပ်မည့် ဥက္ကဋ္ဌအိမ်သို့ ထွက်လာခဲ့ကြလေသည်။ အချိန်ကိုက်ဟုပင် ဆိုရမည်။ သူတို့နှစ်ဦး ရောက်သည်နှင့် အစည်းအဝေး စသော အလှူအတွက် လိုအပ်သောမဏ္ဍပ်နှင့် အလှူအတွက်ကျွေးမွေးရေးအပါအဝင်နောက်ဆုံး အလှူ့ရုံများ၊ ပစ္စည်းများဝယ်ရန်အတွက်တာဝန်အသီးသီးခွဲဝေလိုက်ကြသည်။

ဥက္ကဋ္ဌသည် ဦးရွှေဘအား ...

"ဦးရွှေဘနဲ့ ဦးကံထွေးတို့ကတော့ အခုအတိုင်း ချက်ပြုတ်တဲ့အပိုင်းကိုပဲ တာဝန်ယူပေးပါ"

ဦးရွှေဘသည် ခေါင်းညိတ်ကာ ...

"စိတ်ချပါ - ကျုပ်တို့ဘက်ကတော့ တာဝန်ကျေရပါစေ့မယ်"

"ဟဲ - ကဲ - ဒါဆိုရင် အလှူကတော့ လာတော် လဆန်း ၉/၁၀ ပဲ အားလုံး သိထားပါ"

သို့ဖြင့် အစည်းအဝေးက လွယ်ကူချောမွေ့စွာဖြင့် ပြီးဆုံးသွားလေသည်။ အချိန် မည်မျှကြာသွားသည် မသိပါ။ ဦးရွှေဘ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ နေ့မွန်းတည့်ချိန်ပင် ရှိနေပေသည်။

အိမ်ရောက်သည်နှင့် နေ့လယ်စာထမင်းကိုစားကာ တစ်ရေးတစ်မော အိပ်လိုက်၏။ ဒေါ်အေးမြင့်ကလည်း အလိုက်သိပင် ယောကျ်ားဖြစ်သူအား မနှိုးပဲထား၏။ သူတို့လင်မယားတွင် သားသမီးမရှိကြသောကြောင့် ယခုလို အသက်ငါးဆယ်နား နီးသည်အထိ နားခွင့်မရဘဲ ကိုယ့်လင်မယားနှစ်ယောက်အတွက် ကိုယ်တိုင်ပင် ရှန်းကန်နေကြရခြင်းဖြစ်သည်၊

ဒီနှစ်တော့ ရွာ၏ အနောက်ဖျား

တစ်မိုင်ခန့်ဝေးသော ယာမြင်တစ်ကွက်မှာ မည်သူမျှ မလုပ်ကိုင်ရဲသောကြောင့် ယာပိုင်ရှင်ထံသို့ ခွင့်တောင်းကာ အငှားသဘောဖြင့် စတင်၍လုပ်ကိုင်သော နှစ်ဖြစ်၏။

မိမိတို့ လင်မယားနှစ်ယောက်အဖို့တော့ ပူစရာမလို။ သို့သော်လည်း အလှူတစ်ခုတော့ လှူနိုင်အောင် လှူခဲ့ချင်သေးသည်။

ဒါကြောင့်ပင်ဒီနှစ်တော့ကံကောင်း၍ ယာထဲမှ နှမ်းနှင့် ပဲစင်းငုံ ရပါစေ၊ အထွက်ကောင်းပါစေဟုသာ ဆုတောင်းနေမိသည်။

ယာပိုင်ရှင်၏အမှာစကားကိုနားထဲတွင် ပြန်လည်ကြားယောင်နေမိသည်၊

"ဟဲ့ - မအေးမြင့်၊ နင်တို့ ငါ့ယာထဲကို အလုပ်ဝင်တော့မယ်ဆိုရင် လက်ဖက်ဆီဆမ်းလေးနဲ့ ခွင့်တောင်းပြီး တင်မြှောက် - ကြားလား"

ယာပိုင်ရှင် ဒေါ်အိုဇာမှ ထိုသို့ ပြောသဖြင့် ဒေါ်အေးမြင့်က ...

"ဟုတ်ကဲ့ပါ - အဘွား၊ စိတ်ချပါ - ကျွန်မ ယာထဲက အစောင့်နတ်တွေကို သေချာကန်တော့မှာပါ"

ဒေါ်အိုဇာက အလန့်တကြားဖြင့် ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟဲ့ - အောင် - ဘယ်ကလာ နတ်တွေရမှာလဲအေ။ ငါ့ယာကွက်ထဲမှာဘာနတ်မှမရှိဘူး။ တခြားအစောင့်အရှောက်ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ရှိတယ်။ သူတို့က စောင့်ရှောက်ပေးလိမ့်မယ်။ မလေးမစားမလုပ်နဲ့"

အဘွားဒေါ်အိုဇာ၏ စကားကြောင့် ဒေါ်အေးမြင့်သည် အနည်းငယ်ကြောက်မိသလို ရှိသွားသည်။ သို့သော်လည်း ဒေါ်အိုဇာမှာသည့်အတိုင်း ဦးရွှေဘ မသိအောင် ယာထဲသို့သွား၍ လက်ဖက်ဆီဆမ်းဖြင့် တင်မြှောက်လိုက်လေသည်။

ဦးရွှေဘကလည်း ဘာသာရေးသမားသက်သက်ဖြစ်သောကြောင့် သူယုံကြည်အားကိုးရာ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာမှလွဲ၍ မည်သည့်လူမျိုးနှင့် မည်သည့်တန်ခိုးရှင်ကိုမျှ မကိုးကွယ်သောလူမျိုးပါ။

သို့သော် ဦးရွှေဘက စိတ်ထားကောင်းပြီး နူးညံ့ယဉ်ကျေးသူဖြစ်၍မည်သို့သော် ပုဂ္ဂိုလ်များကိုမျှ မစော်ကားသလို မည်သည့်ဘာသာတရားကိုမျှ မပုတ်ခတ်ပါ။ အားလုံးနှင့် သဟဇာတမှုအောင်နေတတ်သူ ဖြစ်၏။

ယခု ဦးရွှေဘတို့လင်မယား ယာအငှားလုပ်ကိုင်နေသောယာကွက်သည်လွတ်လပ်ရေးမရမီအင်္ဂလိပ်ခေတ်ကထူးခြားဆန်းကြယ်သော ဖြစ်ရပ်များရှိနေခဲ့ပြီး ဤယာကွက်ကို မည်သူမျှနှင့်ကန်သည်အထိမလုပ်ကိုင်နိုင်ကြကြောင်းကိုသာ ဦးရွှေဘတို့ သိခဲ့ပါလျှင် ...

ဒီနေ့လည်း ကိုယ်တွေ လက်တွေ့ကိုက်ခဲနာကျင်နေ၍ ဦးရွှေဘ ယာသို့မသွားဖြစ်ပါ။ အိပ်ရာထပြီးဆိုကတည်းကဖိုးသောကြာကိုးပါး ဆေးသောက်၍ လဲနေရ၏။ ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်အေးမြင့်က ...

"ယောကျ်ား - ရေနွေးပူ လေးသောက်ပြီး နားနေလိုက်"

ဟုပြောကာ ရေနွေးဖြည့်ပေးလေသည်။ ထိုစဉ် ဦးကံထွေး ရောက်လာပြီး ...

"အလို - ဦးရွှေဘ နေမကောင်းဘူးမှတ်တယ်။ ဘယ်လိုဖြစ်ရတာတုံးဗျာ"

"အင်း - ဒီလိုပါပဲ။ အသက်ကလေးက ရလာတော့ ငယ်တုန်းကလောက်တော့မကောင်းဘူးပေါ့ဗျာ။ လာ - လာ - ရေနွေးသောက်ပါဦး။ ဒါနဲ့ - ဦးကံထွေးရော ယာထဲမဆင်းဘူးလား"

ဦးကံထွေးက ရေနွေးသောက်ရင်း ...

"ကျုပ်သား အကြီးကောင်နဲ့ သူရင်း(အငှားလုပ်သား)ကို လွှတ်လိုက်မိုးက ကျတော့မှာဆိုတော့ မြန်ဖြစ်မယ်ဗျ"

"အေးဗျာ - ဦးကံထွေးတို့ကြတော့သမီးကလည်း အားကိုးရငွေတတ်တော့ သူရင်းငှားတွေ ဘာတွေလည်းနိုင်တော့ အဆင်ပြေတာပေါ့"

"ဟဲ - ဟဲ - ဟဲ - အားမငယ်စမ်းပါနဲ့ခင်ဗျားရဲ့အဖျားက ညှို့သည့်အဖျားတော်ကြာဆို ကောင်းသွားမှာပဲကိုး"

သားသမီးမရှိ၍ စိတ်ပျက်အားငယ်နေသော ဦးရွှေဘကို နှစ်သိမ့်၍ ဦးကံထိုင်ရာမှ ထကာ ...

"ဟဲ - ဦးရွှေဘ ကျုပ် ဆရာတော်ကျောင်းကို သွားလိုက်ဦးမယ်ဗျာ"

"ဟုတ်ကဲ့ပါဗျာ - ကျုပ်လည်း ဆရာတော်ဆီကို မရောက်တာ အတော်ကြာပြီ နောက်ရက်တွေကျမှပဲ သွားရဦးမယ်"

ထိုနေ့ကလည်း ဦးရွှေဘ တစ်ယောက် ယာထဲသို့ မရောက်လိုက်ပါ။ ညလိုနှင့် တစ်နေ့ဝင်၍ တစ်မိုးချုပ်ခဲ့ပြီ၊ မိုးမကျခင် မိမိလည်း ထွန်ယက်သည့်ကိစ္စတွေ အပြီးသတ်နိုင်မှ နမ်းကြဲခြင်း ထွန်တုံးပိတ်နိုင်မှာဖြစ်သည်။ စိတ်ထဲတွင် ...

"အို - ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် - အချိန်တန်ရင်တော့ ပြီးသွားမှာပါ"

ဟု တွေးလိုက်မိပါသည်။

ဒေါ်အေးမြင့်ကတော့ နွားတင်းကုပ်ထဲတွင် နွားစာကျွေးနေသည်။ သားသမီးမရှိသော မိမိတို့မှာ တစ်ယောက် နေမကောင်းရင် ကျန်တစ်ယောက်မှာ အိမ်မှုကိစ္စ၊ အလုပ်ကိစ္စနှင့် နွားတွေအတွက် ဂရုစိုက်ရတာတွေနှင့်အတော်ကိုပင်ပန်းလှစေသည်။

ဆင်းရဲသော မိမိတို့ ဘဝအခြေအနေကို တွေး၍ ဦးရွှေဘသည် စိတ်ဓာတ်ကျတတ်ပြီး အားငယ်တတ်သောသူမဟုတ်ပါ။ ဘဝကို ကျေနပ်စွာ နေတတ်သူမို့ဘယ်အရာမှသူ့အားစိတ်ညစ်အောင် မလုပ်နိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့် စိတ်အေးအေးပင် အိပ်ရာထဲလှဲ၍မျက်လုံးစုံမှိတ်ကာ အိပ်လိုက်ပါတော့သည်။

ဦးရွှေဘနှင့် ဒေါ်အေးမြင့်တို့ လင်မယားသည် မိမိတို့ လုပ်ကိုင်နေသောယာကွက်နှင့်ပတ်သက်၍ ထူးခြားဆန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆိုင်ရာပိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များနှင့်
မြင်အပ်၊ မမြင်အပ် ပုဂ္ဂိုလ်များ
ကျုပ်ကတိအတိုင်း ဗိမာန်ကို
ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းပြီးပြီဖြစ်၍
ဒီနေ့ ဒီအချိန်ကစပြီး ဤယာမြေနှင့်အတူ
ကျုပ်တို့ မိသားစုကို စောင့်ရှောက်ကြပါဗျာ။
စောင့်ရှောက်ကြပါ ...

ကြယ်မှုများကို ဆက်တိုက်ဆိုသလိုပင် ကိုယ်တွေ့ကြုံတွေ့ခဲ့ရသောအခါ ...

တစ်နေ့တွင် ဦးရွှေဘ ယာထဲသို့ သွား၍နမ်းခင်းအားကြားပေါင်းလိုက်ရန် ထွက်လာခဲ့လေသည်။ ယာထဲသို့ရောက် သွားသောအခါ ...

"ဟင် - ငါ့နမ်းခင်းထဲ ဘယ်သူက များ လာနေသွားပါလိမ့်။ မီးဖိုကတော့ ညကမှ မွှေးထားတာ လတ်လတ်ဆတ် ဆတ်ပဲ"

ယာခင်း၏ထောင့်တွင် နားနေရန် အတွက် တဲငယ်လေးတစ်လုံး ထိုးထား လေရာ ထိုတဲငယ်လေးထဲတွင် လူနေ သွားသည့် အရိပ်လက္ခဏာများကို တွေ့ ရလေသောကြောင့် အံ့ဩမိလေသည်။

မိမိ၏ ယာခင်းထဲတွင် ဘူး၊ ဖရုံ သခွားနှင့် အခြားစားပင်သီးပင်များ လည်းရှိရာ ဦးရွှေဘသည် လှည့်ပတ်၍ ကြည့်လိုက်သည်။

"အသီး၊ အရွက်တွေ ခူးထားတဲ့ အနေအထားတော့ မရှိဘူး။ တော ကောင်တွေခြေရာတွေတော့ တွေ့ရတာ အများကြီးပဲ။ ဇကန္တ မဟုတ်မှလွဲရော တောဝက်တွေ ဆင်းတတ်တယ် ထင် တယ်"

တစ်ကိုယ်တည်း ဟိုတွေး၊ ဒီတွေး ဖြင့်ရှိနေစဉ် ဦးကံထွေးနှင့် သူ၏အလုပ် သမားပေါက်ကြီးတို့သည် မိမိ၏ယာခင်း အက်ဆီသို့ရောက်လာကြပြီး ဦးကံထွေး က ...

"ဦးရွှေဘရယ် - နားနားနေနေ လည်းလုပ်ပါဦးဗျာ။ ညကလည်းခင်ဗျား တစ်ညလုံး အိပ်ရတာမဟုတ်ဘဲနဲ့။ အခု လည်း အစောကြီး ယာထဲကို လာရတာ အင်ပန်းလှပါတယ်ဗျာ"

ဟုဆိုကာ သူ့တွင် ပါလာသော ရေ နွေးဘူးနှင့် ထန်းလျက်ခဲတို့ကို ထုပ်၍ အစ်ပင်ရိပ်တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ကြသည်။

ဦးရွှေဘလည်း အနားတွင် ဝင်ထိုင် ခင်း ချွေးများကို သုတ်လိုက်ပြီး ...

"ဟူး - အိပ်ရေး ဝပါတယ်ဗျာ။ ကိုယ့် အိမ်မှာကိုယ်ကောင်းကောင်းအိပ်ရတာ ပဲဟာ"

ဦးကံထွေးက ပြုံး၍ ...

"ခင်ဗျားကတော့ လုပ်ပြီ၊ ညတုန်း က ခင်ဗျားတဲထဲမှာ တစ်ညလုံး မီးဖိုပြီး ရှိ နေတယ်လို့ ပေါက်ကြီးကပြောတယ်ဗျ"

ဦးရွှေဘ ခေါင်းကိုတွင်တွင်ယမ်းခါ ၍ -

"ဟာ - ပေါက်ပေါက်ရှာရှာ ညတုန်း က ကျုပ် ယာထဲကို မလာပါဘူးဗျ။ အိမ်

မှာပဲ နေမကောင်းသလို ဖြစ်နေလို့ နား နေပြီး အခုမနက်မှ ယာထဲကို လာခဲ့တာ ဗျ"

ဟုဦးရွှေဘက ပြောရာ ...

ဦးရွှေဘ စကားကို ကြားလိုက်ကြ ရသောအခါ ဦးကံထွေးနှင့် သူ့တပည့် ပေါက်ကြီးတို့မှာ ဦးရွှေဘအား ထူးဆန်း စွာ ကြည့်နေကြသောကြောင့် ဦးရွှေဘ သည် နားမလည်စွာဖြင့် ပြန်ကြည့်နေမိ ၏။

ဦးကံထွေးက ပေါက်ကြီးကို ကြည့် လိုက်၏။ ပေါက်ကြီးက ခေါင်းကုတ် လျက် ...

"ညတုန်းက ကျွန်တော် လည်း အပေါ့ထသွားတော့ ဦးလေးတို့ ဒီတဲထဲ မှာ မီးဖိုပြီး စကားတွေပြောနေတာ မြင် လိုက်ရတာကြောင့် ဦးလေး ဦးရွှေဘနဲ့ သူ့အဖော်ရှိမှာပဲဆိုပြီး တွေးလိုက်သေး တယ်"

ဦးရွှေဘက ...

"ငါပါလို့မင်းက ဘာလို့အတိအကျ ပြောနိုင်ရတာလဲ"

"ဟို - ဟို - ကျွန်တော်က တစ်ရေး နိုးရင် ဗိုက်ဆာတတ်လို့ ဦးလေးဆီမှာ ဘာများစားစရာရှိနိုင်မလဲဆိုပြီး အဲဒီ ဘက်ကိုလာတော့ ဦးလေးနဲ့ လူကြီးနှ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယောက် မီးလှူရင် စကားတွေ ပြောနေကြတာ တွေ့ရတယ်။ ကျွန်တော်တို့အနား ရောက်ခါနီးမှ မီးက ငြိမ်းသွားတော့ ဦးလေးတို့ အိပ်ရာဝင်ကြတာပဲလို့ ထင်ပြီး ကျွန်တော်လည်း ကိုယ့်တဲကို ပြန်လှည့်လာခဲ့တာ"

ပေါက်ကြီး စကားဆုံးတော့ ဦးကံထွေးက ...

"ကဲ - ကိုရွှေဘ၊ ခင်ဗျားလည်းတစ်နေ့တလေ အနားလေး ဘာလေး ယူဦး၊ နေ့မအိပ် ညမအိပ်နဲ့ ကြာရင် လူလည်း ကြောင်တောင်တောင် ဖြစ်နေဦးမယ်။ ကဲ - ကဲ - ကျုပ်တို့တော့ ပြန်တော့မယ်။ ခင်ဗျားရော မပြန်သေးဘူးလား"

"အော် - အင်း - ကျုပ် မပြန်သေးပါဘူးဗျာ။ ဦးကံထွေးတို့ အရင်ပြန်ကြပါ။ ကျုပ် ယာခရီးတန်းတွေကို ပတ်ကြည့်လိုက်ပါဦးမယ်"

ဦးကံထွေးတို့ ဆရာတပည့်ကတော့ပြန်သွားကြလေသည်။ ဦးရွှေဘလည်း ယာတစ်ပတ်လှည့်လည်၍ စစ်ဆေးလိုက်သည်။

"အင်း - တောဝက်တွေ ဆင်းပုံပေါ်တယ်။ ယာရဲ့ မြေစည်းရိုးကလည်း ဒီလောက် ကျယ်မှတော့ ငါလည်းအကုန်လုံး လုံခြုံအောင် ဘယ်လိုလုပ်လာနိုင်မှာလဲ။ ရှုး - တောဝက်တွေ ဖျက်ဆီး[...] ငါ့အပင်တွေ ဘာမှကျန်မှာမဟုတ်ဘူး အို - ဘယ်တတ်နိုင်ပါ့မလဲ၊ ကံတ[...] အတိုင်းပဲ၊ ငါနဲ့ ထိုက်သလောက် ငါ[...] ပဲ"

ထို့နောက် ဦးရွှေဘသည် ယာထဲ[...] ပြန်ခဲ့လေတော့သည်။ အိမ်သို့ ရောက်[...] သောအခါ ...

"မိန်းမရေ - ညက ငါ ဘယ်မှာ အိပ်[...]တာလဲကွ"

ဦးရွှေဘစကားကြောင့် ဒေါ်အေးမြင့်က မျက်စောင်းထိုး၍ ...

"တော် - ကျုပ်နဲ့ မအိပ်လို့ ဘယ်မယားငယ်ရှိသေးလို့တုံး"

တဲ့။ ကဲ - ဒါဆို ညက ယာထဲမှာ အိပ်[...]တာ ဘယ်သူတုံးဟု တွေးလျက် ...

ညအိပ်ရာဝင်ချိန်တွင် ဒေါ်အေးမြင့်သည် ဘုရားပန်းနှင့် သောက်တော်ရေလဲနေသည်ကို ဦးရွှေဘသည် ဘေးတွင် အသာပင် ထိုင်၍ကြည့်နေ၏။

ဒေါ်အေးမြင့်က ဘုရားကျောင်းဆောင် သန့်ရှင်းရင်းဖြင့် ...

"တော် - မအိပ်သေးဘူးလား၊ [...]တော့လည်း ယာထဲသွားရဦး[...]မဟုတ်လား"

ဦးရွှေဘသည် ဆေးလိပ်ဖွာလျက် ...

"အိပ်မယ် ဆိုလည်း အိပ်မပျော်[...]တော့ပါဘူးကွာ"

"ဩော် - ကိုရွှေဘရယ်၊ အိပ်မပျော်[...]လောက်အောင် တော်မှာ ဘာတွေများ[...]လောက်အထိ တွေးစရာရှိနေလို့လဲ"

ဦးရွှေဘသည် ဒေါ်အေးမြင့်အား [...]ပြောသင့် မပြောသင့် စဉ်းစားနေ၏။ [...]အေးမြင့်သည်လည်း ဘုရားဝတ်ပြု၍[...]အထတွင် ...

"နေပါဦးကွ - မင်းက အိပ်တော့မှာ[...]"

"မဟုတ်ပါဘူးတော် - အိပ်ရာ ပြင်[...]လို့ပါ။ တော့်ကြည့်ရတာ တစ်ခုခု ဖြစ်နေသလိုပဲ၊ တော် ဘာဖြစ်နေတာလဲ"

ဦးရွှေဘက ရှေ့ကို လက်ညှိုးထိုးပြ[...] -

"ဒီမှာထိုင်ဦး - ငါ မင်းကို ပြောစရာ[...]လို့"

ဘာများလဲဟုသောအကြည့်ဖြင့် ဒေါ်အေးမြင့်အသာပင် ထိုင်လိုက်သည်။ ဦးရွှေဘက မှန်အိမ်မီးကို အလင်းရောင် [...]ရန် မီးစာမြှင့်လိုက်ပြီး ...

"ငါတို့အခုလုပ်နေတဲ့ ဒေါ်အိုဇာရဲ့ ယာကွက်မှာ တစ်ခုခုတော့ ရှိနေတယ်ကွ"

ဒေါ်အေးမြင့် ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်နေ၏။

"မမြင်နိုင်တဲ့ အရာတစ်ခုခုဟာ ငါတို့နဲ့ အနီးကပ်ဆက်စပ်မှု ရှိနေတယ်လို့ ငါတော့ ခံစားနေမိတယ်"

ဒေါ်အေးမြင့်သည် ခင်ပွန်းစကားကို နားထောင်ပြီး တွေးတွေးဆဆဖြင့် ...

"ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ ကျုပ် အရင်ပြောမယ်၊ တော်က နောက်မှပြော"

ဒေါ်အေးမြင့်စကားကြောင့်ဦးရွှေဘသည် အံ့အားသင့်စွာကြည့်ရင်း ...

"မင်းလည်း တစ်ခုခုတော့ သိနေပြီထင်တယ်။ ကဲပြော - ဘာလဲ"

"ကျုပ်အိပ်မက်မက်တာ သုံးလေးခါရှိပြီတော့"

"ဟာ - ဒီမိန်းမ အိပ်မက် မက်တာ လူတိုင်း ခဏခဏမက်တာ အဆန်းလားကွ၊ မင်းနယ် ..."

ဒေါ်အေးမြင့်က တည်ငြိမ်စွာဖြင့် —

"လူတိုင်း အိပ်မက် ခဏခဏမက်တာ မဆန်းပေမယ့် ကျုပ် မက်တဲ့ အိပ်မက်က မက်ပြီးသား အိပ်မက်ကို ထပ်ခါထပ်ခါ တစ်ပုံစံတည်း မက်တာတော့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟေ - မင်းဥစ္စာက အဆန်းပါလား ကွ"

"အဲဒါကြောင့် ပြောတာပေါ့"

"ကဲ - ဒါဆိုလည်း မင်းမက်တဲ့ အိပ်မက်အကြောင်း ပြောပြစမ်းပါဦး"

ဒေါ်အေးမြင့်သည် ယောကျ်ားဖြစ်သူ ဦးရွှေဘအား ကြည့်၍ ...

"နောက်ပြီးမှ တော် မယုံဘူးဆိုပြီး တောပြောတောင်ပြောတော့ မပြောနဲ့နော်"

ဦးရွှေဘ ဆေးလိပ်ဖွာလျက် ...

"အေးပါ - မင်းပြောမှာသာ ပြောစမ်းပါ"

"ကျုပ် အိပ်မက်ထဲမှာ မျက်နှာဆင်တူနဲ့ လူကြီးနှစ်ယောက်က ကျုပ်တို့အိမ်ရှေ့ကနေပြီး ကျုပ်ကို လက်ယပ်လှမ်းခေါ်လို့ ကျုပ်လည်း သွားပြီး ဘာကိစ္စရှိလို့လဲလို့ မေးလိုက်တော့ သူတို့က ပြောတယ်တော့"

"ဘာပြောလဲ"

ဦးရွှေဘက သိချင်စိတ်ဖြင့် မေးလိုက်၏။

"အင်း - ဘာတဲ့၊ အော် - ငါတို့က အခု နင်တို့ လုပ်ကိုင်နေတဲ့ ယာမြေထဲမှာ နေကြတာတဲ့။ ငါတို့အတွက် နေရာ သီးသန့်လုပ်ပေးပြီး ဗိမာန်တစ်ခုဆောက်ပေးပါတဲ့။ အဲ - နောက်ပြီး ကျုပ်တို့ကိုလည်း စောင့်ရှောက်ပါမယ်လို့လည်း ပြောသွားတာပဲ။ အဲဒီလိုမျိုးပဲ သုံးလေးရက် ဆက်တိုက်တောင် အိပ်မက် မက်တာ၊ မထူးဆန်းဘူးလား"

ဦးရွှေဘသည် ဇနီးသည် ဒေါ်အေးမြင့်၏ စကားကို နားထောင်ပြီး ...

"အေး - အခုမှတော့ မထူးတော့ပါဘူး။ ငါတို့ကလည်း ဒီယာကွက်ကို စပြီး လုပ်ကိုင်မိနေတာကိုး၊ နောက် သုံးရက်လောက်ဆို နှမ်းကလည်း ရိတ်ရတော့မယ်။ လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တာတော့ လုပ်ရမှာပေါ့ကွာ"

ဒေါ်အေးမြင့်က ...

"တော်လည်း တစ်ခုခုတော့ ထူးခြားတာ တွေ့နေပြီမဟုတ်လား"

ဦးရွှေဘက ဘာမျှမပြောဘဲ ဆေးလိပ် ဖွာနေ၏။

ဒေါ်အေးမြင့်ကပင် ...

"ပြောစမ်းပါတော့၊ ကျုပ်မကြောက်တတ်ပါဘူး သိချင်လို့ပါ"

ဖွတ်အတင်းမေးနေသောကြောင့် ဦးရွှေဘလည်း ယာထဲမှ အကြောင်းများကို ပြောပြလိုက်၏။ ထိုအခါ ဒေါ်အေးမြင့်က ...

"အင်း - ယာကွက်မြေထဲမှာ ကျုပ်တို့ကို တကယ်ကူညီပြီး စောင့်ရှောက်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေရှိနေတာ အမှန်ပဲကိုး"

ဦးရွှေဘကတော့ ရေနွေးငှဲ့လိုက်သည် ...

"သူတို့တောင်းဆိုတာကို လုပ်ပေးရမှာပေါ့လေ၊ ဒါလောက်ကတော့ အပန်းမကြီးပါဘူး"

ဟု ပြောကာ ရေနွေးကို အရသာခံ၍ သောက်နေလိုက်သည်။

ဦးရွှေဘသည် နောက်တစ်နေ့ မနက်တွင် အစောကြီးထ၍ ယာထဲသို့ သွားကာ ယာ၏ အရှေ့တောင်ထောင့်တွင် ရှိနေသော သစ်ပင်ကြီး၏ အောက်တွင် အဆောက်အအုံ ငယ်တစ်ခု ဆောက်လုပ်ထားရှိပြီးနောက် ...

"ဆိုင်ရာပိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် မြင်အပ် မမြင်အပ် ပုဂ္ဂိုလ်များများ ကျုပ်တို့ အတိအတိုင်း ဗိမာန်ကို ဆောက်လုပ်ပေးခဲ့ပြီးပြီဖြစ်၍ ဒီနေ့ ဒီအချိန်ကစပြီး ဤယာမြေနှင့်အတူ ကျုပ်တို့မိသားစုကို စောင့်ရှောက်ကြပါဗျာ၊ စောင့်ရှောက်ကြပါ"

ထိုနေ့မှစ၍ ဦးရွှေဘ ဒေါ်အေးမြင့်တို့သည် တစ်နယ်လုံးမှာ ပြောစမှတ်တွင်ရလောက်အောင် စီးပွားရေးအခြေအနေမှာ တရိပ်ရိပ်တက်နေပြီး သူတို့၏ ယာထဲမှ ပဲ၊ ပြောင်း၊ နှမ်းနှင့် မည်သည့် စားပင်၊ သီးပင်မဆို အလေအလွင့်မရှိဘဲ သူတစ်ပါးထက် ပို၍ရကြလေသည်။

သူ၏ယာထဲမှ စားပင်၊ သီးပင်တို့မှာလည်း တောတိရစ္ဆာန်မဆိုထားနှင့် လူတောင် ခိုးယူ၍မရပါ။

တချို့သောသူများသည် မယုံကြည်၍ ဦးရွှေဘယာထဲမှ တစ်ခုခုကို ရအောင်ခိုးမည်ဟု ကြံစည်သော်လည်း ယာခင်းအစပ်မှာပင် ဧရာမကြီးမားလှသော မြွေကြီးများတွေ့ရ၍ ပြန်ပြေးကြရလေသည်။

နေ့ဘက်သို့သွား၍ မဟုတ်တာလုပ်လျှင် မြွေကြီးများ၊ တောဝက်ကြီးများနှင့် တွေ့ကြရသလို ညဘက်သွားလျှင် လူတစ်အုပ်စုကြီးနှင့်တွေ့ရ၍ ရိုက်ပုတ်ခြင်း၊ ထုနက်ခြင်းများ ခံကြရလေသည်၊

ကောင်းမွန်စွာ သွားလာလုပ်ကိုင်ပါက ၎င်းယာကွက်ထဲတွင် အဆိပ်ရှိသော ပုရွက်ဆိတ်ပင် မကိုက်ပေ၊

ဤအဖြစ်အပျက်အားလုံးတို့အား မန္တလေးမြို့ (ရွှေမောင်နမ) ဇာတ်အဖွဲ့မှ (ဆိုင်း) ဆရာဦးမြသိန်း (သက်ကယ်ဆော်ရွာ) မှ ပြောပြခြင်းကို တစ်ဆင့်ပြန်ကြားသည်ရှုလိုက်ရခြင်းဖြစ်၏၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မန္တလေးတိုင်း (ဇေယျာသီရိ) မြို့နယ်၊ (ကျည်တောင်) အုပ်စု (မွန်းတည့်ခွင်ရွာ) တွင် (၁၃၃၀) နစ်ခန့်က ဦးရွှေဘ၏ ကိုယ်တွေ့ကြုံတွေ့ရမှုများ ဖြစ်ပါသည်။

ဦးရွှေဘသည် (လူ့စည်း) (ဘီလူးစည်း) (ကျတ်စည်း) စသည်ဖြင့် သူ့ကိုကိုယ်ကလေးစား၊ ကိုယ့်ကို သူက လေးစား စသည်ဖြင့် ကိုယ့်စည်း ကိုယ့်ကာ...ဖြင့် နေထိုင်သဖြင့် နောက်ထပ်...ယာကွက်များ ဝယ်နိုင်ပြီး ဘုရားတည်ကျောင်းဆောက်၊ ရေကန်တူး စသည်ဖြင့်အလှူရေစက်လက်နှင့်မကွာ ယနေ့ထက်တိုင်အသက်ရှင်နေထိုင်လျက်ရှိ...ကြောင်း...

သဗ္ဗေအနိစ္စ သခ်ါရ...

ဝင်းခိုင် (မကွေး

ချောင်းခြောက်ဆိုးလျှင်

- ဓီးကြမ်းငှက်ပျောသီးပျော်ပျော်ကို သကြားမွှေ၍ ထမင်းလွတ် အဝစားပါ။
- သံပုရာမြစ်၊ နွယ်ချို၊ ဆား အမှုန့်သွေး၍လျက်ပါ။
- နွယ်ချို၊ မန်ကျည်းမှည့်၊ သိန္ဓောဆား အမျှကြိတ်၍စားပါ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗေဒင်မဟောတဲ့ ဗေဒင်ဆရာ

တောက်ထိန်

ကျွန်တော်ငယ်ငယ်က "ဗေဒင်" ဆိုတာကို မယုံပါ။ ဗေဒင်ကို မယုံရအောင်လည်း ဗေဒင်ဆရာတွေကပဲ လုပ်ကြတာဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်ဆယ့်လေးငါးနှစ်အရွယ်မှာ ကျွန်တော့်ထက်အသက် လေးငါးနှစ်ကြီးသော ဗေဒင်ဆရာ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ရှိသည်။ သူ့ဖခင်ကတော့ မြို့ပေါ်မှာ နာမည်အသင့်အတင့်ရသော ဗေဒင်ဆရာကြီးဖြစ်ခဲ့၍ ဖခင်ကွယ်လွန်တော့ သူ့သားကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းက ဗေဒင်ခန်းဆက်ထိုင်ရာမှ သူနှင့် ထဲထဲဝင်ဝင်ပေါင်းမိသော ကျွန်တော်က ဗေဒင်ကိုမယုံနိုင်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ပွင့်လင်းလင်းပြောရလျှင် ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းက ဗေဒင်ပညာကို တကယ်မတတ်ဘူးဆိုတာ ကျွန်တော်က သိ... သည်။ အဖေက ဗေဒင်ဆရာဆိုတော... ဟန်တွေပန်တွေနှင့် ဟောပုံပြောပုံ... သူကကျွမ်းသည်။ လူကဲခတ်ကောင်း... သည်။ သူကဗေဒင်မေးလာသူ၏မွေး... မွေးရက်မွေးလ သက္ကရာဇ်စသည်တို့... မေးပြီးကောက်ကိန်းဇယားများကြည့်... လဂ်တွက်တတ်သည်။ အဋ္ဌလဂ်ခွင်... တတ်သည်။ မေးသူကို လူကဲခတ်ပြီး... တစ်လုံးစ နှစ်လုံးစဟောသည်။ တချို့... မေးသူများကဗေဒင်ဆရာတစ်ချက်နှင့်... ချက်ထောက်လျှင်ပင် သူ့အကြောင်း... ဖော်ကောင်လုပ်ပါသည်။

"အလုပ်ကလည်း အဆင်မပြေပါ... ဘူးဆရာရယ်" ဆိုတာမျိုး ဖြစ်သည်။... တော့ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း... ဆရာက "ဘယ်အဆင်ပြေပါ့မလဲ၊... ညှို့ ဟောဒီ စနေဂြိုဟ်ကြီးက... လဂ်ကို ဆယ်တန့်မြင်နေတာပဲ"

...ညာရပ်ဆိုင်ရာစကားလုံးတွေကို... က ဘာမျှနားမလည်။ "ဟုတ် ...ဆရာ" "ဟုတ်ရဲ့လားဆရာ" နဲ့ပဲ ...ချေရမည့်ကုန်ကျစရိတ်ကို ကျွန်... သူငယ်ချင်းအား ပူဇော်ခဲ့ရသည့်... အနေရောက်သည်။ ဗေဒင်မေးသူ ...သွားတော့မှ "လာဟေ့ - တောက် ... ကာကာဆိုင်သွားကြစို့" တဲ့။ ဒါက ...ကော်ရည် သွားသောက်မည်ဟု ...ခြင်းဖြစ်သည်။ (ကျွန်တော်တို့ လူ ...ပိုင်းအရွယ်မှာ လက်ဖက်ရည်ဆို ...ဘာဘူကုလားတွေပဲရောင်းသည်။ ...ဆိုင်နာမည်မှ မရှိ။ "ကာကာဆိုင်" ...ပဲ အများခေါ်ကြသည်။ ကျွန်တော့် ...ထက် အသက်ကြီးသူနှင့် သူငယ်ချင်း ...ပေါင်းနိုင်သည်မှာ သူကအရပ်ပု၍ ကျွန်တော်နှင့် ရွယ်တူလိုထင်ရသည်။ ...တော့ စာအလွန်ညံ့၍ တစ်တန်းကို ...နှစ်နှန်း နေခဲ့သောကြောင့် ငါးတန်း ...သူကို ကျွန်တော် မီခဲ့သည်။

သူက ခြောက်တန်းမှာပဲ ကျောင်း ...ထွက်သွားသည်။) ဒီလိုအနေအထား တွေကြောင့်ဗေဒင်ဆိုတာကိုမယုံသည့် အထဲ ကျွန်တော် ကျောင်းသားကြီး အရွယ်မှာ ထိုခေတ်လူငယ်တို့ ထုံးစံ လက်ဝဲစာပေတွေ ဖတ်သည်။ ထိုစာတွေမှာက ရုပ်သာအဓိက။ စုန်း၊ နတ်၊ ကဝေ၊ တစ္ဆေတို့ဆိုသည်မှာ အရင်းရှင်လူတန်းစား၏ ဖောက်ပြန်သောဝါဒမှိုင်းတွေဖြစ်သည်။ သိပ္ပံနည်းကျ လက်တွေ့မပြနိုင်တာတွေကိုမယုံလေနှင့်ဆိုတော့ ဘယ်အချိန်မှာ ထီပေါက်လိမ့်မည်၊ ဘယ်အချိန်မှာခြေလေးချောင်းကြောင့် ထိခိုက်လိမ့်မည်။ ခွေးကိုက်မခံရသော် ကားတိုက်ခံရလိမ့်မည်ဟုကြိုတင်ဟောကိန်း ထုတ်တာတွေကို အလကားဖြီးတာတွေဟု ကျွန်တော်က ယူဆလိုက်ပါသည်။

တစ်ခုကံကောင်းတာက "ဘာသာရေးသည် ဘိန်းနှင့်တူ၏" ဆိုတာကြီးကိုတော့ ကျွန်တော်က လက်မခံဝံ့သေးပါ။ အဖေ၊ အမေ၊ အစ်ကို၊ အစ်မတွေက ဘာသာတရားကို အလွန်ရှိသေကိုင်းရှိုင်းသည့် မိသားစုမှမွေးဖွားပြီး ကိုယ်တိုင်လည်း ဘုန်းကြီးကျောင်းသားဖြစ်ခဲ့၍ မင်္ဂလသုတ်၊ ပရိတ်ကြီး၊ လောကနီတိ၊ သင်္ဂြိုဟ် အခြေခံစိတ်တစ်ခု၊ ယသံကိုးဆယ်၊ အကျယ်တစ်ရာ့နှစ်ဆယ် ဆိုတာ

www.burmeseclassic.com

တွေကိုကျောင်းထိုင်ဆရာတော်၏ကြိမ်အဆော်ခံပြီး ကျက်မှတ်သင်ယူခဲ့ ရဖူးသော ကျွန်တော်က "ဘုန်းကြီးတွေဟာ အချောင်သမားတွေ၊ အလုပ်မလုပ်ချင်သူတွေ" ဟု ရေးထားတာမျိုး ဖတ်ရတိုင်း ကြိမ်လုံးကိုင်ထားသော ဆရာ ဘုန်းကြီး၏မျက်နှာတော်ကိုပြေးမြင်မိပြီးရှေ့ဆက်မတိုးရဲပါ။ ထို့ကြောင့် လက်ဝဲစာပေတွေလေ့လာသည်ဆိုသော်လည်း ဒီလိုပြင်းပြင်းထန်ထန်တွေကိုတော့ မသိယောင်ဆောင် ကျော်လွှားနေခဲ့ပါသည်။

ဘာသာရေးကို မပစ်ပယ်နိုင်သေးဘူးဆိုတော့ ဘုရားအလောင်းဖွားတော်မူစဉ် ပုဏ္ဏားတော်ကြီးတွေက "ဘုရားသော်လည်းကောင်း၊ စကြာမင်းသော်လည်းကောင်းဖြစ်ပါလိမ့်မည်" ဟု ဟောကြားသည့်ကြားက ဇကာံသဗျာကယနနည်းဖြင့် "ဘုရားစင်စစ်ကေန်ဖြစ်ပါလိမ့်မည်" ဟု လက်ညှိုးတစ်ချောင်းတည်းထောင်၍ ဟောပြောရဲခဲ့သော ကောဏ္ဍညပုဏ္ဏားလေးက သူ့ဗေဒင် သူ ယုံပြီး တရားဦးနာဖို့ မိဂဒါဝုန်တောမှာ သွားစောင့်နေသည့်ဖြစ်ရပ်ဇာတ်လမ်းကရှေ့ဖြစ်ဟောဗေဒင်ပညာဆိုတာ တကယ်ရှိသည်။ အထင်သေးစရာမဟုတ်ဟုတွေးမိသည့်အခါမျိုးလည်း ရှိပါသည်။

☾

မကျွမ်းကျင်သော ဗေဒင်ဆရာသူငယ်ချင်းနှင့် လက်ဝဲစာပေတွေကိုအပေါ်ယံဖတ်ပြီး ဗေဒင်ဆိုတာကို ကျွန်တော်ကမယုံသော်လည်းဖခင်ဖြစ်သူက ဗေဒင်ကျမ်း ဗေဒင်စာအုပ်များဖတ်သူဖြစ်၍သူ့စာအုပ်စင်မှာအင်္ဂလိပ် - မြန်မာ ဗေဒင်ကျမ်းစာအုပ်များ တော်တော်များများရှိသည်။ ဟိုစဉ်တုန်းကတော့ ထိုဗေဒင်ကျမ်းစာအုပ်တွေကိုကျွန်တော်က ယောင်လို့မှ ကိုင်မကြည့်ပါ။ သို့သော် တခြားစာအုပ်တွေဖြစ်သည့် ရာဇဝင်သမိုင်းစာအုပ်တွေကို အမှတ်တမဲ့ ယူဖတ်မိတော့ ရာဇဝင်ထဲမှာ ဗေဒင်ပညာကို နိမိတ်ဖတ်ပညာတွေ အကြောင်းတော်တော်များများပါတာ တွေ့ရသည်၊ သို့သော်ရာဇဝင်ဆိုတာ တချို့နေရာတွေမှာဒဏ္ဍာရီပုံပြင်ဆန်တာတွေကရှိသော်လည်း တော်တော် သက်သေခိုင်လုံ ယုတ္တိရှိတာမျိုးကိုလည်း ဖတ်ရသည်၊

မြန်မာအများသိကြသည့် "သာလွန်မင်းကြီး" သည် မိမိ၏ ကောင်းမှုတော်ဖြစ်သော "ရာဇမဏိစူဠာ" (ယနေ့ စစ်ကိုင်း ကောင်းမှုတော်စေတီတော်ကြီးဖြစ်ပါသည်) စေတီတော်ကိုထီးတော်တင်ရန် ဗေဒင်တတ်ကျွမ်းသည့် တောင်ငူလောကုတ္တရာဆရာတော်ကို (ကျွန်တော်တို့ မြို့တောင်ငူမှာ ယခုအထိလောကုတ္တရာဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းရှိသေးသည်)။ "အခါ" တောင်းသည်၊ ဘုရားထီးတော်တင်သည်၊ ပန္နက်ချသည်ဆိုတာမျိုးက အားသည့်အချိန်သ၍လုပ်လို့ရတာမျိုးမဟုတ်၊ ဗေဒင်ကျမ်းအစောင်စောင်နှင့် ညှိနှိုင်းတွက်ချက်၍ဘယ်နေ့ဘယ်ရက်ဘယ်မင်္ဂလာအချိန်မှာ လုပ်ဆောင်ရမည်ဆိုတာကို အတိကျကျ လိုက်နာရတာဖြစ်သည်၊

ဘုရင်ကထီးတင်ဖို့ "အခါ" မေးတာကို လောကုတ္တရာဘုန်းကြီးက "သင့်သက်ထဲမှာ အခါမပေးနိုင်၊ သားတော်သက်ထက်မှ အခါပေးဖို့ရှိသည်" ဆိုတော့ ဘုရင်ကစိတ်ဆိုးသည်၊ သို့သော်သင်္ကန်းဝတ်ဆရာတော်ကိုတော့ သူ အာဏာမလုပ်နိုင်၍ သူ့အမှုထမ်းဖြစ်သော ပုဏ္ဏားတော်ကြီး "ဇာဂရ" ကို ဘုရားထီးတင်ရမည့်အချိန်အခါကိုတွက်စေသည်၊ ပုဏ္ဏားကြီးက အသေအချာတွက်ချက်၍ "ကိုယ်တော်မြတ် ထီးတင်ဖို့အခါမမီရှေ့ပါ" ဟု လျှောက်သည်၊ ဒါက "အရှင်မင်းကြီးသေတော့မည်" ဆိုသော အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်၍ဘုရင်က "ငါဘယ်နေ့ခါ နတ်ပြည်စံရမည်နည်း" မေးတာကို ပုဏ္ဏားတော်ကြီးက "မနက်ဖြန်မနက် မြန်မာနာရီတစ်ချက်တီးကျော်တွင် နတ်ပြည်စံပါလိမ့်မည် ဘုရား" လျှောက်တင်အောင်အကောင်းကြီးရှိနေသော ဘုရင်ကဒေါသထွက်ပြန်သည်၊ "မှန်လျှင်မှန်၊ မမှန်လျှင် သားမယားနှင့်တကွ မီးတိုက်သတ်မည်" ဆို၍ ပုဏ္ဏားကြီးကို နန်းမြင့်မျှော်စင်ပေါ်မှာ အစောင့်အရှောက်နှင့်ထားသည်၊ ထိုနေ့ညနေမှာ ဘုရင်က မျှော်စင်အနီးအပါးကို ရောက်လာ၍ "ငါဘယ်လိုမျှမနေသေး" ဟု အော်ပြောတာကို ပုဏ္ဏားကြီးက "အခါမရောက်သေးပါ" သူပြောသည့်အချိန် မရောက်သေးကြောင်း ပြန်အော်သည်၊ ထိုညမှာအပြင်းဖျား၍နံနက်လင်းအားကြီးအချိန် သက္ကရာဇ် ၁၀၁၀ - ခု၊ တော်သလင်းလဆန်း (၁၀) ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့မှာ သာလွန်မင်း နတ်ရွာစံခဲ့သည်၊

ဒီဖြစ်ရပ်က သမိုင်းတွင်သော အကြောင်းအရာတစ်ခုဖြစ်သည်၊ လောကုတ္တရာဆရာတော်၏ ဗေဒင်တတ်ကျွမ်းပုံအပြင် ဇာဂရပုဏ္ဏားတော်ကြီး၏ သူ့ပညာသူယုံပြီး "မမှန်လျှင် အသေပဲ" အပြောခံရတာကို ပင် အကြောက်အလန့်မရှိပုံကအံ့ဩစရာလည်းကောင်း၍ ထိုသို့ တွက်နိုင်သည့်ဗေဒင်ကိုလည်း လက်ဖျားခါရပါသည်၊ (ဒီနေရာမှာကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းကိုသာ သွားမေးလို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထုံးစံအတိုင်း မဟုတ်တာက သူ့မှာ အာရုကွယ ခေါ် သက်တမ်းက ကုန်နေပြီ။ တွက်နည်းသုံးနည်းခန့်ရှိရာမှာ ဘယ်နည်းနဲ့ တွက်တွက် သူ့သက်တမ်းက ဒီနှစ်မှာ ကုန်ဆုံးနေပြီ။ နောက်ထပ်မကျန် သူက ကျွန်တော် ချွေးပြန်နေတာကို သတိမထား၊ အိမ်လည်လာနေကျလည်းဖြစ်၍ တိုအကြောင်း ဒီအကြောင်း သောင်းပြောင်း ထွေလာကိုပြောပြီးနောက် စကားစပ်က အစားအသောက်တွေဘက် ရောက်သွားပြီး "ကြက်သားကာလသားချက်စားချင်တယ်ဗျာ" ဟု သူက အမှတ်မထင်ပြောသည် ...

ကတော့ မျိုးပြုတ်အောင် မီးရှို့သတ်ခံရမှာ သေချာသည်။ ယခု သူက ဗေဒင်ဟောနေရာမှ သဘော်လိုက်သွားပြီး သဘော်သားဘဝဖြင့် ချမ်းသာလာတော့ အနားယူ၍ ဇာတိမြို့မှာ အခြေချနေသည်)။

ဒီလိုနှင့်ပဲ ကျွန်တော်သည် ဗေဒင်စာအုပ်များကို မဖတ်ဖြစ်သော်လည်း ဖတ်ဖြစ်သောစာအုပ်များမှာ ဗေဒင်ပညာအကြောင်း တစ်စွန်းတစ်စ ပါတာကို စိတ်ဝင်စားမိသည့်အပြင် လက်ဝဲစာပေများနှင့်လည်း တစ်စတစ်စ ကင်းကွာလာတော့ကိုယ့်အနီးမှာပင်အလွယ်တကူရှိနေသော အဖေ့စာအုပ်စင်က ဗေဒင်စာအုပ်များကိုဖတ်ကြည့်ဖြစ်လာပါသည်။

စောစောပိုင်းမှာတော့ လူတွေ (သတ္တဝါတွေ)အပေါ် ဂြိုဟ်နက္ခတ်တွေက လွှမ်းမိုးပြုပြင်နိုင်ပုံကို နားမလည်ဘဝင်မကျနိုင်ပါ။ ဘာဆိုင်လို့လဲဟုလည်း တွေးမိပါသည်။ နောက်တော့ သိပ္ပံပညာအရပင်လျှင်နေပေါ်မှာ တစ်ခါတစ်ရံနေမီးတောက်(Solar Flare) တွေဖြစ်သည့်အခါ ကမ္ဘာပေါ်မှာ မုန်တိုင်းကျတာ၊ ငလျင်လှုပ်တာ ရာသီဥတု ဖောက်ပြန်တာတွေ ဖြစ်တတ်ခြင်း၊ လကြောင့်ကမ္ဘာပေါ်မှာ ဒီရေအတက်အကျ ဖြစ်ရခြင်း၊နေကမ္ဘာလနှင့်ဂြိုဟ်နက္ခတ်အသီးသီးတို့ လှည့်ပတ်သွားနေရာမှာ လနှင့်ကမ္ဘာ အနီးဆုံးအချိန် (Super Moon) ဘာလမှာမြေကမ္ဘာပေါ်တွင်ရေကြီးခြင်း၊ ရေလျှံခြင်း၊ ထူးကဲ ဒီရေတွေ တက်ခြင်း ဖြစ်လေ့ရှိတာကိုသိပ္ပံပညာဖြင့်တွက်ချက်သိရှိထားပြီဖြစ် သည်။

ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ မှီတင်းနေ ဂြိုဟ်ကမ္ဘာနှင့် အခြားဂြိုဟ်ကြီးကိုးဘာ တစ်ခုကိုတစ်ခု ဆွဲငင်ကြ တွန်းကြသလိုသူ့ဂြိုဟ်ကိုယ့်ဂြိုဟ်ပေါ်မှာ တိုင်သည့် သတ္တဝါအပေါ်ကိုလည်း တ်ရောက်ထိနိုက်မှုတွေ ဧကန်ရှိပါမည်။ ထို့ကြောင့် လူတစ်ယောက် အချိန်တွင် တည်ရှိနေသည့် ဂြိုဟ်တ်တို့၏အနေအထားကထိုလူ့သား ပေါ် သက်ရောက်ထိခိုက်မှုသည် တ်တံဆိပ်ခတ်နှိပ်လိုက်သကဲ့သို့ စေသောကြောင့် တစ်နည်းအားဖြင့် ed Circut) တစ်ခု ရသွားသလို ရသည်။ ဒါကိုပဲ "ဇာတာ"ဟု ဗေဒင်မှာ ခေါ်ခြင်းဖြစ်ရာ ထိုပရင့်တက်တစ်ဇာတာတွင်ပါဝင်သည့်ဒေတာ)များက သူ့ကို တစ်ချိန်မှာ ထိပေါက်စေမည်၊ တစ်ချိန်မှာ ကားတိုက်စေမည်။ထောင်တန်းကျမည်၊ရေနစ်စေမည်စသည်ဖြင့်အဟောတွေကပါဝင်ပြီးဖြစ်တာကိုတဖြည်းဖြည်းနှင့် ကျွန်တော်သဘောပေါက်လာပါသည်။ အမှန်တာ ဗေဒင်ပညာသည် သိပ္ပံနည်းမကျတာမဟုတ်၊ သိပ္ပံက လက်လှမ်းမမီသေးသော ပညာသာ ဖြစ်ပါသည်။

ဗေဒင်ပညာကို စတင်လေ့လာတော့ ဦးဆုံးတွေ့ရသည့် အခက်အခဲကဗေဒင်ဝေါဟာရများဖြစ်သည်။ အဋ္ဌလက်ဇာတာခွင်မှာ ရာသီအခေါ်အဝေါ် မိဿ၊ ပြိဿ၊ မေထုန်၊ ကရကဋ်ဆိုတာတွေကလူတိုင်းနှင့် နားမစိမ်းသော်လည်း ဘာဝဆယ့်နှစ်ပါးထဲက တနုဘာဝ၊ ဓုမ္ဘဘာဝ၊ သဟာဇဘာဝ၊ ဗန္ဓုဘာဝ စသည်များကတော့ ဗေဒင်နှင့် မနီးစပ်လျှင် နားလည်မည်မဟုတ်ပါ။ ဂြိုဟ်နက္ခတ်များ၏ နေ့အလိုက်တည်နေရာအနေအထားကို အဆင်သင့် တွက်ထားပြီးဖြစ်သည့် သံဒိဋ္ဌပြက္ခဒိန်မှာ ရှာရသည်။ ဂြိုဟ်တွေကို တနင်္လာ၊ အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး စသည်ဖြင့် သိထားကြသော်လည်း ဗေဒင်ကျမ်းတွေမှာဖော်ပြတော့ ၁နွေ၊ ၂လာ၊ ၃ဂါ၊ ၄ဟူး စသည်ဖြင့် အတိုနည်းရေးသည်၊ အတွက်အချက်ဇယားကွက်တွေမှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော့ ၁၊ ၂၊ ၃၊ ၄ စသည်ဖြင့် ဂဏန်းများဖြင့် ရေးမှတ်ကြပါသည်။ စနေဂြိုဟ်ကသုည(၀)ဖြစ်၍ရာဟုရှစ်(၈)ကိတ်ဂြိုဟ်ကိုး (၉)ဖြင့် ဖော်ပြသည်။ လဂ်ကို လအက္ခရာဖြင့် (လ)ဟု ဖော်ပြ၍ တနင်္လာဂြိုဟ်ကို (စန်း)ဟုလည်း ခေါ်သည်။

ဗေဒင်ကျမ်းတွေက မူလမှာ ပေပုရပိုဒ်များဖြစ်၍ အဆင့်ဆင့်ရေကူးကြပြီး ယခုခေတ် စက္ကူနှင့် ပုံနှိပ်ကြတော့ ပုံနှိပ်အမှားတွေ ဖြစ်လာသည်။ ကိုးနှင့်ခြောက် လွဲတာမျိုး၊ နှစ်ဂဏန်းအထက်မှာ ခေါင်းတပ်ပြီး ငါးဖြစ်လာတာမျိုးတွေရှိသည်။ ပုံနှိပ်ရာမှာ (Proof)ဖတ်စာပြင်တာရှိသော်လည်း ပြင်သူက ဗေဒင်မတတ်လျှင် အမှန်ကို မပြင်နိုင်တော့ပါ။

ဗေဒင်စာအုပ်မှာ ဒီလို အမှားပါတော့ အဟောတွေက မမှန်နိုင်တော့ပါ။ ဥပမာ - ခုနစ်တန့်ကို စနေမြင်လျှင် ဇာတာရှင်၏ အိမ်ထောင်ဘက်မှာ အလွန်အန္တရာယ်များသည်၊ စနေကို သုညဂဏန်းဖြင့် ရေးသားရာမှာ ပုံနှိပ်မှား၍သုညအစား ရှစ်ဖြစ်နေပါက ရာဟုအမြင်ဖြစ်၍အဟောတွေ သွက်သွက်ခါအောင်မှားတော့သည်။ ကျွန်တော် ဗေဒင်ပညာကို တီးခေါက်မိလာတော့ စာအုပ်ထဲက

ယုတ္တိ မတန်တာတွေ အမှားတွေကို ထောက်ပြနိုင်လာသည်။

ဒါသည်ပင် ဗေဒင်ကိုနားလည်လာသည့်လက္ခဏာဖြစ်တော့သည်၊ အမှန်စင်စစ် ဗေဒင်ပညာက အလွန်တိကျသည်။ ဂြိုဟ်ဆိုးဂြိုဟ်ကောင်းပါပသော ခွဲခြားရာတွင် သာမန်လူတွေက စနေတနင်္ဂနွေ အင်္ဂါကိုပါပဂြိုဟ်ဆိုးဟု သိကြပြီးကျန်တာတွေကသောမဂြိုဟ်ကောင်းတွေဟု သိကြသည်။ တကယ်လေ့လာတော့ တနင်္လာမှာ (လ)ဖြစ်၍ လဆန်းလဆုတ် လပြည့်လကွယ်တွေရှိသဖြင့် လဆုတ် ဆိဂဏစန်းဖြစ်လျှင် တနင်္လာသည် ပါပဖြစ်၍ လဆန်းပုဏ္ဏစန်းဖြစ်မှသောမဂြိုဟ်ကောင်းဖြစ်သည်၊ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်က တစ်မျိုးမှတ်ဖွယ်ကောင်းသည်။ သူက သောမနှင့်ပေါင်းမှ သောမဖြစ်၍ ပါပနှင့် ပေါင်းလျှင် ပါပဂြိုဟ်ဖြစ်သွားတော့သည်၊ အများစု၏ ဇာတာခွင်မှာ ဗုဒ္ဓဟူးကတနင်္ဂနွေနှင့်အမြဲလိုလိုပူးယှဉ်နေ၍ တနင်္ဂနွေ၏ ပါပသဘော သက်ရောက်သည်၊ သောကြာဂြိုဟ်ကတော့ ဗေဒင်အလိုတွင် သောကြာဥစ်လည်းမဖြစ်စေနဲ့ဟု ဆိုပါသည်၊ သောကြာဇိမ်ခံတတ်သောသဘောရှိ၍ ဥစ်ရလျှ

င်းဘုရင်လိုလောကီစည်းစိမ်ကာမဂုဏ်ခံစားသည်။ (ရှေးကမိဖုရားတွေ အများကြီးယူသော ရှင်ဘုရင်တို့၏ ဇာတာမှာသောကြာဥစ် ဖြစ်လေ့ရှိသည်။)သောကြာနိစ်ဖြစ်ပြီဆိုလျှင်တော့ ပျင်းတာသည်သာဆိုးတာ လူသက်သာတတ်ယ်သောအစားမျိုးဖြစ်သည်။ ပျင်းရိဇိမ်ခံသောကြာနိစ်လည်း ဖြစ်ပြန်လျှင် ဘိန်းစားဖောက်ဖြစ်တတ်သည်။

ထို့ကြောင့် သောမဂြိုဟ်ကောင်းအစစ်က ကြာသပတေးဂြိုဟ်တစ်လုံးသာ ရှိသည်။ ဗေဒင်ပညာကို နိုက်နိုက်ချွတ်ချွတ်သိလာပြီဆိုတော့ သေနတ်တစ်လက် လက်ဝယ်ရသကဲ့သို့ ဟိုပစ်ဒီပစ်စမ်းလုပ်သလို ဟိုလူ့ဇာတာတွက်ကြည့်၊ ဒီလူ့ဇာတာ တွက်ကြည့်လုပ်ပါသည်။ ထိုအခါတွေ့ကြုံရသည်မှာ ဇာတာဖွဲ့ထားတာ တိကျမှန်ကန်လျှင် အဟောတွေက အလွန်မှန်သည်။ ဇာတာမှန်ဖို့က မွေးချိန်တိကျမှန်ကန်ရသည်၊ မွေးရပ်(လတ္တီကျူ)မှန်ရမည်။ များသောအားဖြင့် နှစ်၊ လ၊ ရက်ကို မှန်အောင် ပြောနိုင်သော်လည်း ကိုယ့်မွေးချိန်က ကိုယ်သိနိုင်တာမဟုတ်၊ မိဘကလည်းကောင်း၊ လက်သည်ဂွလည်းကောင်း တိတိကျကျရေးမှတ်ထားမှမှန်

နိုင်သည်။ "ဆွမ်းခံပြန်ချိန်လောက်မှာမွေးတာပဲ" ဆိုတာမျိုးက ဇာတာအမှန်မရပါ။ လတ္တီကျူဆိုတာကိုလည်းရန်ကုန်မှာမွေးသည်၊ မန္တလေးမှာ မွေးသည်ဟုအကြမ်းပြော၍ မရသေး၊ ရန်ကုန်တိုင်းယခင် (၃၉) မြို့နယ်မှာ တောင်ဖျားကကိုကိုးကျွန်းမြို့နယ်ဖြစ်၍ မြောက်ဖျားမှာတိုက်ကြီးမြို့နယ်ရှိသည်။ လတ္တီကျူခြားနားပါသည်၊ များသောအားဖြင့် ရှေးကပုဏ္ဏားဆရာများဖွဲ့သော ထန်းဖူးဇာတာများက တော်တော်မှန်မှန်ကန်ကန် ရှိသည်။ သူတို့က ဒီကိစ္စမှာ ကျွမ်းကျင်သူ(Professional)များ ဖြစ်ကြသည်၊ (တစ်ခါမှာတော့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်၏ ထန်းဖူးဇာတာမှာ တစ်လွဲတွေချည်းရေးထားတာတွေ့၍ဘယ်မှာလုပ်သလဲမေးတော့အသိတစ်ယောက်ကလုပ်ပေးတာဖြစ်၍ ငွေတစ်ထောင်ပူဇော်လိုက်ရကြောင်း ပြောပါသည်။ ထန်းဖူးဇာတာရေးနည်းကိုဇာတာတစ်စောင်စောင်မှာနမူနာယူရေးပြီး လိမ်စားသွားတာဖြစ်သည်)။

ဗေဒင်ပညာကို ကျွမ်းကျင်လာပြီဆိုတော့ဒက်ထိမှန်အောင်ဟောနိုင်သာပြီ၊ ဇာတာအရ ဟောလိုက်၍မမှန်ဘူးဆိုလျှင် ဇာတာချို့ယွင်းနေတာဖြစ်

ကြောင်း ပြန်စစ်ဆေးလိုက်လျှင် ပေါ်သည်၊ ဒီအဆင့် ရောက်ပြီဆိုတော့ အပျော်တမ်းဟောရာက တကယ်တမ်း ဟောစားမည်ကြံတော့ ပြဿနာအကြီးကြီးကို တွေ့ရသည်။

ဗေဒင်ပညာမှာ ကဏ္ဍကြီးသုံးရပ်ရှိသည်၊ ပထမကဏ္ဍက "ဂဏိတ" (တွက်ချက်မှု)ပညာဟု ခေါ်သည်။ ဇာတာကိုဖတ်၍ လဂ်တွက်ခြင်း၊ ဘာဝဆယ့်နှစ်ပါး နဝင်းဇာတာတွက်ခြင်း၊ အာရုကွယတွက်ခြင်းတို့ဖြစ်၍ သူက နည်းတွေသိလျှင်မခက်ပါ။ (ယနေ့ခေတ်မှာကောက်ကိန်းဇယားများ၊ ကွန်ပျူတာဆော့ဝဲများလည်း ပေါ်နေ၍ ပို၍လွယ်သည်)။

ဒုတိယက "ဖလိတ" (အဟောအပြော)အပိုင်း ဖြစ်သည်၊ ဗေဒင်ဆရာ ကကောင်းတာဟောလျှင် ဇာတာရှင်က နှစ်သက်သော်လည်း အဆိုးမြင်၍ဟောလျှင် တချို့စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြစ်သည်။ တချို့စိတ်ဆိုးကြသည်။ လောင်းမလားဆရာဆိုတာမျိုး တချို့စိန်ခေါ်သည်။ ဘယ်ဟာမှမကောင်းပါ။ ပိုဆိုးသည်က လူရင်းချင်းဟောရပြောရသည့်ကိစ္စဖြစ်သည်၊ အားနာစရာတွေ မကြာမကြာ ဖြစ်ရသည်။ ဥပမာ - ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေတစ်ယောက်၏ မြေးမလေး ဇာတာမှာ အင်္ဂါဂြိုဟ် နိစ်(အညံ့)ဖြစ်နေသည်။ အခြားဂြိုဟ်ပူးဂြိုဟ်ယှဉ်ဂြိုဟ်မြင်သူ့အတွက် သက်သာစရာမရှိ။ ပြီးတော့ သူက ကုမ်ရာသီဖွားဖြစ်သည်၊ တိတိကျကျဟောရလျှင် "ခင်ဗျားမြေးမကလေးကို အသက်ကြီးကြီး လူတစ်ယောက်က စော်ကားလိမ့်မယ်၊ အဓွအခင်း ရင်ဆိုင်ရမယ်" ဟု ဟောဖို့ပဲရှိသည်။ ကျွန်တော် မဟောရဲပါ။

တစ်ခါမှာလည်း အိမ်ကိုအလည်လာသော မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က မြို့လယ်ကွန်ပျူတာဆိုင်မှာ သူ့အတွက် တြိစက္ကဇာတာဖွဲ့လာသည်။ ကွန်ပျူတာဇာတာဆိုတာက ရာသီခွင်၊ ဘာဝဆယ့်နှစ်ပါးနှင့် နဝင်းဇာတာသုံးမျိုးအပြင် ဝိသောတ္တရီဒသာကိုပါတွက်ပြီး စက္ကူနှင့်ပဲပုံနှိပ်(Print)လုပ်ပေးလိုက်တာဖြစ်၍စာအိတ်တစ်အိတ်ထဲမှာစက္ကူသုံးရွက်ပဲပါသည်။ သူက အသက်ကြီးမှ ဘာရည်ရွယ်ချက်နှင့် ဇာတာဖွဲ့လာတာလည်း မသိသော်လည်း ကိုယ့်ဝါသနာနှင့် ပတ်သက်နေတာဖြစ်၍ "ပြစ်မ်းပါဦးဆရာရဲ့" ဟု သူ့ဇာတာကို ယူကြည့်မိပါသည်၊

ဇာတာတို့ ထုံးစံပါပဲ၊ အကောင်းအဆိုး ရှိနဲ့အမြင့် အတက်အကျတွေ တွေ့ရသည်၊

ထုံးစံအတိုင်း မဟုတ်တာက သူမှာ အာရုကွယ ခေါ်သက်တမ်းက ကုန်နေပြီ၊ တွက်နည်းသုံးနည်းခန့်ရှိရာမှာ ဘယ်နည်းနဲ့တွက်တွက် သူ့သက်တမ်းက ...နှစ်မှာ ကုန်ဆုံးနေပြီ၊ နောက်ထပ် ...ကျွန်၊ သူက ကျွန်တော်ရွှေးပြန်နေတာ ...သတိမထား၊ အိမ်လည်လာနေကျ ...ည်ဖြစ်၍ ဟိုအကြောင်းဒီအကြောင်း ...အောင်းပြောင်းတွေလာကို ပြောပြီး ...တ် စကားစပ်က အစားအသောက် ...ဘက် ရောက်သွားပြီး "ကြက်သား ...လသားချက် စားချင်တယ်ဗျာ" ဟု ...အမှတ်မထင်ပြောသည်။ သူက ...လည်လာ၍ကြုံကြိုက်လျှင်ရှိသည့် ...င်းနှင့် ထမင်းစားချင်သည့်အခါ စားသွားတတ်သူလည်း ဖြစ်သည်။ တစ်ခါ ...စ်ရဲ့ အိမ်ကိုလာသည့်အခါ အသားငါး ...စ်မျိုးမျိုးဝယ်လာ၍ ဟင်းချက်တာ ...င်စောင့်၊ စကားစမြည်ပြော ဟင်း ...တ်တော့ ထမင်းအဝစားပြီးမှ ပြန် ...ည့်အခါလည်းရှိသည်။ ရှေ့လထဲတုန်း ...သူတပင်ဘဲကြီးတစ်ကောင်ဝယ်လာ ...တာကို ကျွန်တော့်ဇနီးက "ဘဲသားဘီယာ" ရေချိုဟင်းချက်ကြွေးလိုက်တာကို သူ တော်တော်သဘောကျသွားပြီး နောက်တစ်ခါ ကြက်သားကာလသားဟင်း စားမယ်ဟု အဆိုပြုသည်၊ ယခုကြက်သားကာလသား ဟင်းစားချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်က ဗေဒင်ဘက်မှ သူ့ထံ စိတ်ပြန်ရောက်သွားသည်၊ "အေးဗျ - သုံးလေးရက်နေရင် စားကြတာပေါ့" ဟု ပါးစပ်က ထွက်သွားသည်၊

သူ့အာရုကွယ သက်တမ်းကိုတွက်၍ ရနေသော်လည်း ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင် ဇဝေဇဝါရှိပါသည်။ ဗေဒင်အလိုက သက်တမ်းကုန်နေပြီ၊ မကျန်တော့ဘူးဆိုသော်လည်း ယခုလက်ငင်းမှာ သူတာ ကျွန်တော့်ထက် သန်သန်မာမာရှိသည်၊ ယုဇနဉယျာဉ်အိမ်ရာနှင့် ကျွန်တော်နေထိုင်ရာ တာမွေမြို့နယ်၊ အခြား သူ့မိတ်ဆွေများနေထိုင်ရာ မော်ဘီ၊ တိုက်ကြီး၊ အင်းစိန်၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်အနှံ့တို့ လှည့်ပတ်သွားပြီး အဖော်ကောင်းလျှင် ကောင်းသလို ချောင်းသာ၊ ကျိုက်ထီးရိုးစသည်ဖြင့် ပေါ့ပေါ့ပါးပါး လျှောက်သွားနေသူဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်တွက်၍ရနေသည့်အဖြေကို ကိုယ်တိုင်လည်း မယုံပါ။ ဇာတာမှာ တစ်ခုခုမှားလို့နေမှာ

www.burmeseclassic.com

ဟုထင်လိုက်ပါသည်။ သူက လိုလိုလားလား မေးတာလည်းမဟုတ်၍ "ခင်ဗျား သက်တမ်းကုန်ပြီ" ဆိုတာမျိုး မပြောရဲပါ၊ (လိုလိုလားလားမေးခဲ့လျှင်လည်း ဒီအထိ ကျွန်တော် မဟောရဲပါ။)

သုံးလေးရက်နေတော့ အိမ်မှာ တကယ်ပဲကြက်သားကာလသားရေချိုဟင်းချက်သည်။ ကျွန်တော် သတိတရ ဖုန်းကိုဆက်သည်။ ထမင်းလာစားဖို့ ဖိတ်တာဖြစ်သည်။ ဖုန်းကို တော်တော်နှင့် မကိုင်နိုင်တော့ သူ့အသံမဟုတ်၍ "ဦး...နဲ့ ပြောချင်လို့ဆိုတော့ တစ်ဖက်ဖုန်းကိုင်သူက "ဦး...လေဖြတ်လို့ဆေးရုံတင်ထားရတယ်" ဟု ဖြေသည်။ အတိုချုပ်တော့နောက်တစ်ပတ်မှာကွယ်လွန်သည်။ ဗေဒင်ကို တွက်တတ်၍ရသော်လည်း ကြိုးကြိုးမားမားအဆိုးတွေအတွက် ကျွန်တော် မပြောဝံ့။ မဟောရဲသောသာဓကဖြစ်ပါသည်။ (အာရက္ခယကို မိမိကိုယ်တိုင်အတွက်လည်း တွက်ထားပြီး၍အားလုံးပြင်ဆင်ထားပါသည်)

တတိယကဏ္ဍက သံဟိတ (ယတြာ)ခန်း ဖြစ်သည်၊ ယတြာက အဆိုးတွေ ချေဖျက်ခြင်းဖြစ်၍ စောစောပိုင်းမှာပြောခဲ့သည့် (Printed Circuit) ကြီးကို ပြောင်းလဲအောင် ပျက်ပြယ်

အောင် လုပ်နိုင်သလားဟု မေးစရာ ဖြ
လာသည်။ ဤနေရာတွင်ပရိတ်ကြီးရွတ်
ဖတ်မှုသမိုင်းကို ဥပမာပေးလိုပါသည်။
ဒီယာဝုသတို့သားငယ်ကို (၇)ရက်
အတွင်း ဘီလူးစားခွင့်ရသည်။ မြတ်စွာ
ဘုရားနှင့် သံဃာတော်တို့ ပရိတ်ရွတ်
ဖတ်ကြတော့ နတ်ဒေဝါအပေါင်း တရား
နာလာကြသည်။ နတ်မင်းကြီးတို့ တရား
နာနေတာဖြစ်၍ မင်းသားကို စားရမည့်
ဘီလူးတို့အနားမကပ်နိုင်သဖြင့် စားခွင့်
ရသောကာလ ကုန်ဆုံးပြီးမင်းသားငယ်
အန္တရာယ်က လွတ်မြောက်သည်၊ ဒါကို
ကြည့် လျှင် ကျွန်တော့် အတွေး
(Printed Circuit)ကို (Up grade
လုပ်၍ ရနိုင်တာမျိုး ဖြစ်လိမ့်မည် ထင်
သည်။ ကျွမ်းကျင်မှုတော့ လိုမည်။ အဆိုး
တွေ ပြေပျောက်ဖို့ ယတြာလုပ်ရတာ
လွယ်လွယ်နှင့်တော့ မရနိုင်ပါ။ ဒီလို
လွယ်လွယ်နှင့်မရတော့ အချို့ဗေဒင်
ဆရာ အမည်ခံ သူများက ရမ်းသမ်း
မှန်းဆ၍ ကိုယ့်အတွက် စားလမ်းထွင်
သည်။ ဘေးဘယာတွေ ကျော်လွန်နိုင်
အောင် ဗယာကျော်စားဆိုတာမျိုးဖြစ်
သည်။ အမှန်စင်စစ် ဖလိတအဟော
ပညာနှင့် သံဟိတယတြာပညာအတွက်
တိတိကျကျ သင်ပြနိုင်သည့် ကျမ်းစာ

...ပါ၊ သူက သဘာနှင့် ဝါနှင့် နှိုင်း
...ချိန်လုပ်ရတာဖြစ်သည်၊ ပါရမီ
...၍ ဗေဒင် သက်တမ်းလည်း
...ည်၊ ဒီနေ့ဗေဒင်တတ်၊ ဒီနေ့ယတြာ
...ချေပါ။ တောင်တွင်းဆရာတော်
...ကြီးဖျော်ဖါနည်း၊ ကက်ကင်း
...သူကိုနိုင်လိုဆကိုခိုနည်း၊ အထက်
...သန်းအောက်နင်းကြမ်းနည်း၊ အင်္ဂ
...နည်း စသည်တွေက ဗေဒင်ဆိုတာ
... ဂမ္ဘီရနည်းလမ်းဘက်ကို နွယ်
သည်၊ ကျွန်တော်ကတော့ ယတြာပညာ ဆိုတာကို လုံးလုံးမတတ်ပါ၊ ထို့ကြောင့် ဗေဒင်၏ ကဏ္ဍကြီးသုံးရပ်မှာ သံဟိတ ဆိုသည့် ယတြာကို လည်းမတတ်၊ ဖလိတအဟောအပြောကိုလည်း မပိုင်နိုင်၍ ဂဏိတအတွက်အချက်ပညာ တစ်မျိုးတည်းနှင့် ဗေဒင်ဆရာမလုပ်နိုင်တော့ ကျွန်တော်တောက်ထိန် ဗေဒင် မဟောကြောင်းအသိပေးရေးသားလိုက်ပါသည်၊

တောက်ထိန်

ဇာတာကြီး (၄)ခု

မူလသတ္တရာဇ်ကိုတည် (၁၂)ခုစား၊ အကြွင်းကို ခုနစ်ခုစား ...။

၁ - ကြွင်း ဂဠုန်မင်းဇာတာ

၃ - ကြွင်း မြွေသော့မင်းဇာတာ

၅ - သိကြားမင်းဇာတာ

၇ - နဂါးမင်းဇာတာ

အဲဒီဇာတာကြီးလေးခုထဲက တစ်ခုခုရမယ် ဆိုရင် ကျော်ဇော်ထင်ရှားမယ်၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ပြည့်စုံမယ်လို့ ဆိုလိုသည်။

www.burmeseclassic.com

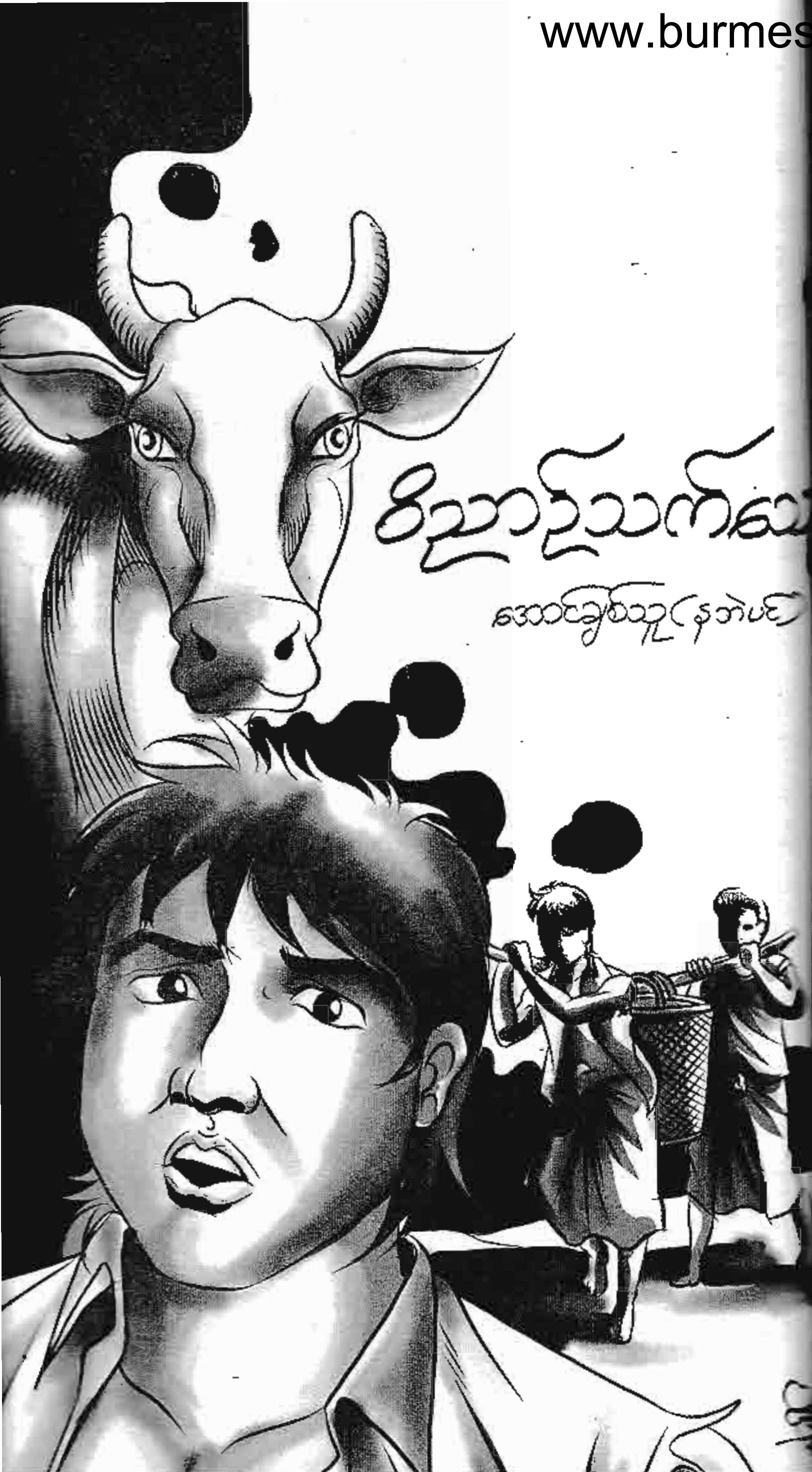

ဝိညာဉ်သက်သေ

အောင်ချစ်သူ (နဘဲပင်)

ထင်တော့ မထင်။

ဖြစ်နိုင်စရာ အကြောင်းမရှိ။ ဖြစ် ည်း မဖြစ်နိုင်။ ဖြစ်ဖို့လည်း မဟုတ်။ ယ်လို့လည်း တွေးမထား။ ဒါပေမဲ့ ဖြစ်ပြီ။ ဘာလုပ်ရမလဲ။

"ရွှေနီကြီး – ပိုးထိလို့"

ဆိုတဲ့သတင်းက မိုးဇက်ဆီရောက် ရင်ဝ လုံနဲ့အထိုးခံလိုက်ရသလို လတ်လန်သွားသည်။ ခြေမကိုင်မိ မကိုင်မိ ဖြစ်သွားသည်။ ပိုဆိုးတာ သတိ လစ် ချင် သလို ဖြစ် သွားရ ည်။

ဒီနွားက သူ့အသက်၊ သူ့ဘဝ၊ သူ့ ကျေးဇူးရှင်၊ ရွှေနီရှိမှ သူ့ဘဝအဓိပ္ပာယ် ရှိမည်၊ ရွှေနီနဲ့ သူ၊ သူနဲ့ရွှေနီက သူ့ အိမ် ထောင်တစ်ခု စထူထောင်ကတည်းက လက်ရည်တစ်ပြင်တည်း လက်တွဲလာ ခဲ့တဲ့ အရင်းနှီးဆုံး မိတ်ဆွေ။

နေ့လယ် ထွန်ဖြုတ်လို့ လွှတ်လိုက် တဲ့အချိန်အထိ ရွှေနီ ဘာမှမဖြစ်သေး။ အေးအေးဆေးဆေး၊ တည်တည်ငြိမ် ငြိမ်၊ ဣန္ဒြေရရ ဘာမှမပြောင်းလဲ။

တခြားနွားတွေနဲ့ လယ်ကွင်းထဲ တောအုပ်ထဲ အစာစားရင်း တရွှေ့ရွှေ့ ထွက်သွားခဲ့သည်။ အလုပ်ပင်ပန်းထား သည့်တိုင်အဲဒီခြေလှမ်းတွေကအားအင် အပြည့်။

www.burmeseclassic.com

စားရင်းသွားသည်၊ သွားရင်း စားသည်၊

တစ်စစ ဝေးသွားသည်၊ တရိပ်ရိပ် မှုန်သွားသည်၊ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ မြင်ကွင်းကပါ ပျောက်သွားသည်၊ ဒါ … မဆန်း၊ အရင်ကလည်း ဒီအတိုင်း၊ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း ဒီအတိုင်း၊

နေညိုရင်အုပ်လိုက်ရွာခြေပြန်ကပ်သည်၊ တစ်ခါတလေ အုပ်ကွဲပြီး တစ်ကောင်တည်းပြန်ရောက်လာတာလည်း ရှိတတ်သည်၊ ပုံမှန်ဖြစ်နေတဲ့အတွက် ထူးမနေတော့၊

ညဆိုတာ ရွှေနီအတွက် အနားယူအိပ်စက်ချိန်၊ မနက်မိုးသောက်တာနဲ့ ကောက်ရိုးကိုဖွဲနုရေဖျန်းနဲ့စား၊ ပြီးတော့ တစ်မနက်တာ လယ်ထွန်ရသည်၊ မွန်းတည့်ရင်တော့ နား၊

အဲဒီအချိန်က မင်္ဂလာအရှိဆုံးအချိန်၊ အဓိပ္ပာယ်အရှိဆုံးအချိန်၊

တကယ်တမ်းမှာ ကိုယ့်သဘောနဲ့ကိုယ် နားခွင့်ရတာ မဟုတ်၊ သူ လုပ်ဆိုလုပ်၊ သူသွားဆိုသွား၊ သူနားဆိုနား၊ သူစားဆိုမှ စား၊ အဲဒီလိုမျိုး …

ဒါပေမဲ့ …

သူတို့ဘာမှမတတ်နိုင်၊ ကိုယ့်ကိုယ်နဲ့ သူများစိတ်၊ သူများဆန္ဒနဲ့ ကိုယ့်ခန္ဓာ၊ ထားရာနေ စေရာသွား၊

ဆိုတော့ …

အားလုံးကို လိုသလိုမလုပ်နိုင်တဲ့ဘဝ၊ သိတော့ သိသည်၊ ဘာမှတော့ မပြောင်းနိုင်၊ အဆိုးဆုံးက မနက်ဖြန်ဆိုတာတောင် ဒီနေ့လောက် မသေချာ၊

ကံတရားတစ်ခုရဲ့စေစားမှုကိုဘယ်သူမှ မလွန်ဆန်နိုင်တတ်ခဲ့၊ လယ်ကွင်းပြင်နဲ့တောအုပ်ဆိုတဲ့ စားကျက်နယ်မြေထဲကိုလည်းသွားမြဲ၊ လာမြဲ၊ စားသောက်မြဲ ဖြစ်နေသည်၊

အဲဒီအတွက် ရွှေနီ နေသားကျနေခဲ့ပြီ၊

မိုးဖက်က တောသား၊

လယ်သမားတစ်ယောက်၊ လယ်လုပ်သည်၊ စပါးစိုက်သည်၊ ဆောင်းရာသီမှာ တခြားရာသီပင်တွေလည်း စိုက်သည်၊ နွေနဲ့မိုး၊ မိုးနဲ့ဆောင်း၊ ဆောင်းနဲ့နွေ၊ မနားရ၊ မအားရ၊

အားလည်းမအား၊ နားလည်းမနား နားလည်း မနားတတ်၊ မနေတတ် တရစပ်လုပ်သည်၊ စိုက်သည်၊ ပျိုးသည် လုပ်ကိုင်သည်၊ ဒီလိုအချိန် ဒီလိုကာလအတွက် အရင်းနှီးဆုံးလက်တွဲနေရတာက ရွှေနီ၊

…တော်မတွဲလို့ကလည်း မရ၊ ရွှေနီ …သူ့ဘဝအတွက် မင်္ဂလာဦးလက်ဖွဲ့ …ညီးအားဖြင့် မိဘအမွေ၊ မိအေးနဲ့ …ဆောင်ကျစကတည်းက ရထားတဲ့ …ကောင်၊ သူ တစ်ကောင်တည်းတော့ …တ်၊ တိမ်ပျံနဲ့၊

ရွှေနီက တိမ်ပျံထက် ငယ်သည်၊ …က်ကြောင့် ဖြစ်မည်၊ ဖျတ်လတ် …၊ သွက်လက်သည်၊ အားကောင်း …င်သန် ရှိသည်၊

…တယ်တမ်းမှာ မိုးဖက်အတွက် …အားကိုးစရာ မရှိ၊ လယ်ထွန်စက် …တို့ဆိုတာ အိပ်မက်တောင်မမက် …ရှိတာလေးနဲ့ လုအောင်ဝတ်မည်၊ …လေးနဲ့ ဝအောင်စားမည်ဆိုတဲ့ …မျိုး၊

ဒါကို သူ ကျေနပ်သည်၊

အရာအားလုံးကို အကောင်းဘက် …မြင်တတ်သူ၊ ကြည့်တတ်သူ၊ ကြည့် …သူ၊ မနာလို မရှုဆိတ်ဆိုတာ သူ့ဘဝ …မှာမှာ မရှိ၊ ရှိကို မရှိ၊

ရွှေနီကို ခိုင်းလည်း ခိုင်းသည်၊ …ကျွေးလည်းကျွေးသည်၊ ပြီးတော့ ချစ် …ည်း ချစ်သည်၊ အားကိုးသည်၊ ဒါကို …ကမိန်းမ မိအေး အသိဆုံး၊ သူတို့

ရွှေနီက အရိုး၊ အရေ၊ အသား၊
ခြေ၊ ခေါင်း၊ အူ၊ အသည်းဆိုသလို
သူ့ဟာနဲ့ သူ အပုံလိုက်၊ အစုလိုက်ဖြစ်သွားပြီ။
တစ်သီးတခြားစီဖြစ်သွားသည်။
တစ်စစီဖြစ်သွားသည်။
အခု ဒီအချိန်မှာ ရွှေနီဆိုတာ မရှိတော့။
အမဲ ဖြစ်သွားပြီ။ အသား ဖြစ်သွားပြီ။
သားစိမ်း ဖြစ်သွားခဲ့ပြီ။
အချိန်ကလည်း နည်းလာပြီ။
ရွာရောက်ရင် ပေးတာ၊ ဝေတာ၊
ရောင်းတာ၊ ချတာ လုပ်ရဦးမည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ရွာလုံးကတော့ အမြင်ကတ်နေပြီလား မပြောတတ်၊

တစ်နေ့ ... တစ်နေ့ ...

ရွှေနီနဲ့ မိုးဇက်၊ မိုးဇက်နဲ့ တိမ်ပျံ၊ တိမ်ပျံနဲ့ ရွှေနီ၊ တပူးပူး တတွဲတွဲ၊

အဲဒီလိုဖြစ်နေတာကိုက တခြားသူတွေအတွက် မျက်စိနောက်ချင်စရာ ဖြစ်လို့နေခဲ့သည် ထင်၏၊

တချို့...

နောက်သည်၊ စသည်၊ ပြောင်သည်များ ရှိလာသည်၊ မိုးဇက်ကတော့ အလေးအနက်မထားပါ၊ လူဖြောင့်လူရိုး ပီပီ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဘာမှခွန်းတုန့်ပြန်မနေခဲ့၊ တုန့်ပြန်ဖို့လည်း အချိန်မရှိ၊

အရေးကြီးတာက ဘဝ၊ အဲဒီဘဝမှာ မိန်းမနဲ့ သမီးလေး၊ အထွေကြီးနေမလားတော့ မသိ၊ သမီးလေးနဲ့ မိန်းမအတွက် အလုပ် လုပ်ရမည်၊ ကြိုးစားရမည်၊ စားတာ စားမည်၊ စုတာ စုမည်၊ လှူနိုင်သလောက် လှူရမည်လေ၊ အဲ - မိုးဇက် အရက်တော့ သောက်တတ်သည်၊

တောသူတောင်သား လယ်သမားဘဝဆိုတာကလည်း အသိဉာဏ်ရှိသလောက်သာ လုပ်တတ်ကြတာမျိုး၊ မိုက်တယ်ပဲ ပြောပြော၊ ညံ့တယ်ပဲ ဆိုဆို ဒါဆို ဒါမှ ဒုန်းတိုက်၊

တခြား ဘယ်သူ့ကိုမှ ဒုက္ခရောက်စေဖို့ မရည်ရွယ်၊ အားလုံးကို အကောင်းဆုံး ဖြစ်စေချင်တတ်တာ သူ့ဆန္ဒ၊ ဒါ - အခုမှ မဟုတ်၊ မွေးကတည်းက အသွေးထဲက ဗီဇ၊ အသားထဲက ဝါသနာ၊

မိုးဇက် နောင်တ မရမိ၊

"နွေဆိုလည်း နွေပီပီပေါ့ နွေရယ်" ဆိုသလို ...

မိုးဆိုတော့လည်း မိုး ပီပီပါပဲ၊ ရွာလိုက်တဲ့မိုး၊ တိုက်လိုက်တဲ့လေ၊ သစ်ကိုင်းတွေကျိုး၊ သစ်ပင်တွေလဲ၊ ရေတွေလည်း လျှံလို့၊

ဘယ်နေရာကြည့်ကြည့် တောရွာသဘာဝက အလှတွေ ပျက်ကုန်သည်၊ အရှိအတိုင်း မရှိတော့၊ မကြည့်ချင်နိုင်စရာ၊ မမြင်နိုင်ရက်စရာ၊ လေနဲ့ မိုးကို ပေးဆပ်လိုက်ရတဲ့ သဘာဝအရင်းအနှီးတွေက အများကြီး၊ တကယ့် အရေးကြီး၊

မိုးဇက် တွေးသည်၊

ရွှေနီ ဒီနေ့ ဒီလိုဖြစ်ရတာ ဒါကြောင့် ... ဒါကြောင့် ရွှေနီ ဒီနေ့ ဒီလိုဖြစ်ရတာ ... အပြန်ပြန် အထပ်ထပ် မယုံချင် ... စိတ်ထိခိုက်စွာ တွေးသည်၊ ထိုင်... နေခဲ့သော ခံစားရသည်၊

တိမ်ပျံကတော့ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်နေလို့ ... သိပုံမပေါ်၊ တစ်စုံတစ်ခု ခံစားရပုံ ... မရ၊ အုပ်ကွဲပြီး ပြန်လာသည်၊ ... အုပ်ထဲ ဝင်သည်၊ သူ့နေရာ သူ ... လာသည်၊

... တစ်ခုတော့ ရှိသည်၊

... တ်နှာ သိပ်မကောင်း၊ ရွှေနီနေရာ ... ရွှေနီမရှိတော့ ဟိုကြည့် ဒီကြည့် ... သည်၊ ဟိုမျှော် ဒီမျှော် မျှော်သည်၊ ... စ်ကောင်တည်း မနေတတ်သလို ... တစ်ခုခုလိုနေတဲ့ပုံ၊

... ခင်ဖြစ်သူ မိုးဇက်ကို အကြာကြီး ... နေသည်၊ စကားတွေပြောနေတာ၊ ... တ် မေးခွန်းတွေ မေးနေတာ ... ဖြစ်နိုင်သည်၊ ဘာသံမှတော့ ... လာခဲ့၊

အတွေးနဲ့ မိုးဇက် နားလည်လိုက် ...၊

"ရွှေနီ ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ" ဆိုတဲ့ အမေးပဲ ဖြစ်လိမ့်မည်၊ အစကအတူတူ၊ နှစ်ကောင်၊ အခုတစ်ကောင်တည်း၊ ကြည့်တဲ့အကြည့်ရဲ့မျက်ဝန်းတွေကို နားလည်ခဲ့ရသည်၊

မိုးဇက်မျက်ရည်ဝဲလာ၏၊ ကြာကြာ မကြည့်နိုင်တော့၊ တိမ်ပျံကြီးက အစာမစားဘဲ ငိုင်နေသည်၊ သူ့ကို ဘယ်လို ပြောရမလဲ၊ ဘာစကားနဲ့ ပြောရမလဲ၊

သတင်းကကြားပြီးပြီ၊ အတိအကျ၊ ရွှေနီ သေပြီတဲ့၊ မရှိတော့ဘူးတဲ့၊ ဒါကို တိမ်ပျံ သိပါ့မလား၊ နားလည်နိုင်ပါ့မလား၊

သူ ငိုချပစ်လိုက်သည်၊

ရှတ်တရက် ...

"အစ်ကို ..."

"ဟင် ..."

မိအေး ခေါ်သံကြောင့် မိုးဇက် လန့်သွား၏၊ ဖျပ်ခနဲ လှည့်အကြည့်၊ သူ့မျက်လုံးမှာ မျက်ရည်တွေနဲ့၊ မိအေး "အင့်" ခနဲ ရှိုက်ပြီး ထိုင်ကျသွားသည်၊ မျက်နှာကိုလည်း လက်နှစ်ဖက်နဲ့ အုပ်လိုက်၏၊

မိုးဇက် စိတ်ကို တင်းပစ်လိုက်ရသည်၊ ဒီအတိုင်းနဲ့ ပြီးသွားမှာမဟုတ်၊ မိအေး ပခုံးကို ကိုင်ရင်း ...

"မငိုပါနဲ့ - ညီမလေးရယ်၊ အစ်ကို သတိလက်လွတ်ဖြစ်သွားလို့နော်"

www.burmeseclassic.com

"ဟုတ် - အစ်ကို၊ အစ်ကိုနဲ့ တိမ်ပျံကြီးကို ကျွန်မကြည့်နေတာ ကြာပြီ"

"အေးပါဟာ - အစ်ကို့ကို နားလည်ပေးပါ"

"ရွှေနီဆီ သွားရဦးမှာလေ"

မိုးဇက် မျက်ရည်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းသုတ်ပစ်လိုက်သည်။

မိုးချုပ်တော့မည်။

နေဝင်တော့မည်၊ မိုးကလည်း ဖွဲဖွဲလေး ရွာနေလိုက်သေးသည်။ မသွားလို့ကလည်း မရ၊ တောသဘာဝအရ ရွှေနီကို အမဲအဖြစ်ဖြတ်ဖို့ရှိသည်၊ တောတန်းတောအုပ်က အဝေးကြီးတော့ မဟုတ်၊

သို့သော် ...

အချိန်နဲ့ လုပ်ရမည့်ကိစ္စ၊ လူခေါ်ရသည်၊ စုရသည်။ ဓား၊ ပလိုင်း၊ တောင်း၊ မီးခွက်တွေ ယူရသည်၊ ဒီလိုနေရာ ဒီလိုအခြေအနေမျိုးက တောအရက်ကလေးကလည်း ပါရသေးသည်၊

ဆိုတော့ ...

လူနဲ့ ပစ္စည်းတွေစုပြီး ရွှေနီရှိတဲ့ တောထဲ သွားရတော့သည်၊ မှုးယစ်ယစ်ရီဝေဝေ ခြေလှမ်းတွေက ဒယီးဒယိုင်နဲ့

ဆူး၊ ခလုတ် မသိတော့၊ ပြောချင်ရာပြောရင်း သွားချင်သလို သွားကြသည်၊ စဉ်းစားတာတွေ၊ ဆင်ခြင်တာတွေ၊ သတိမရ၊ တော - တော - တောင် - တောင်၊ ကွင်း - ကွင်း၊ အားလုံး မေ့လို့

အဆိုးဆုံးက လမ်းပြ ဖိုးထောင်၊

ရွှေနီ ပိုးထိလို့သေနေတာ တွေ့ခဲ့တာ သူ၊ တောထဲ ယုန်ထောင်ဖို့သွားခဲ့တွေ့လာတာ၊ ရွာရောက်တော့ တစ်ရွာလုံး လျှောက်ပြောသည်၊ ပြီးမှ မိုးဇက်ထံ သူ ရောက်လာသည်၊

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ...

ဖိုးထောင်ကို ကျေးဇူးတင်ရမည်၊ သူ တွေ့လို့၊ သူ ပြောလို့၊ သူ လမ်းပြသည့်အတိုင်း တောထဲထွက်လာခဲ့ကြသည်၊ ဒီလိုအခြေအနေ၊ ဒီလိုအခါမျိုးမှာတော့ သူတို့ရွာရဲ့ထုံးစံအတိုင်း အရက်သေ တွေက အင်မတန်အားကိုးရသည်၊

အရက်သာတိုက်ရပြီ၊ ဘာစေမလဲ ဘာခိုင်းမလဲ၊ မငြင်း၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ အား နာစရာမလို၊ နွားသေကို ဖြတ်ပေး တောက်ပေးတဲ့ အတွက် လုပ်အား အနေနဲ့ ခေါင်းတန် ခေါင်း၊ ခြေတန် ခြေ ခွဲတမ်းတော့ ပေးရသည်၊

ဒီနေ့ ဒီအချိန်အတွက် ဖိုးထောင်က သား၊ ဇာတ်လိုက်၊ မိုးဇက်က အရန်၊ အဖွဲ့က နောက်လိုက်၊ ပစ္စည်းသယ်၊ သာလုပ်၊ ပြောတာ နားထောင်၊

အားလုံး ခြောက်ယောက်၊

တစ်ယောက်မှမကောင်း။ သောက် စားမည်၊ မူးမည်ဆိုတဲ့ကောင်တွေ၊ င်းတွေ ဘူးဆို့တွေ၊ ရွာထဲမှာ သူတို့ အဖွဲ့ အပေါင်းမိဆုံး။

မိုးဇက် ရင်ထဲမှာတော့ ဖြေမရဖြစ် နေသည်၊ ရွှေနီကို သနားလည်း သနား သည်၊ နမြောလည်း နမြောမိရသည်၊ ရွှေနီ မရှိတော့တဲ့ သူ့ဘဝမှာ ဘယ်သူ့ကို အားကိုးရတော့မလဲ၊

"ဟေ့ကောင် - မိုးဇက်၊ မင်းခြေ လှမ်းတွေ လေးလှချည်လား"

မဲလုံးက ပိုဆိုးသည်၊

"ဒီကောင် မူးနေလို့ ဖြစ်မှာပေါ့။ ဒါတို့တာ အစုမှ သွားကောင်းလာကောင်း ရှိသေးတယ်၊ အေ့ - ဟား - ဟား"

တစ်ယောက်တစ်မျိုး။ နှစ်ယောက် နှစ်မျိုး၊ ခြောက်ယောက်ဆိုတော့ ...

မိုးဇက် ဘာမှပြန်မပြောဖြစ်၊ စိတ် ဆိုးလို့ မရ၊ စိတ်ဆိုးလည်း ဂရုစိုက်မယ့် ကောင်တွေ မဟုတ်၊

အတွင်းသိ၊ အဆင်းသိတွေ၊ ငယ် ပေါင်းတွေ၊ ရောင်းရင်းတွေ၊ မိတ်ဆွေတွေ၊ ပြီးတော့ - သူငယ်ချင်းတွေ၊

ဒီအတိုင်း ဆက်လျှောက်လာခဲ့သည်၊

ပြီးတော့လည်း ပြီးတာပါပဲ၊

သူတို့အဖွဲ့ အသင့်ပါလာတဲ့အရက်ကိုလည်း သောက်၊ လုပ်လည်း လုပ်၊ ပြောလည်းပြောနဲ့ ည (၇)နာရီလောက်မှာ အားလုံးပြီးသွားသည်၊ မီးခွက်လည်း လင်းအားနည်းလာသည်၊

ရွှေနီက အရိုး၊ အရေ၊ အသား၊ ခြေ ခေါင်း၊ အူ၊ အသည်းဆိုသလို သူ့ဟာနဲ့သူ အပုံလိုက်၊ အစုလိုက် ဖြစ်သွားပြီ၊ တစ်သီးတခြားစီဖြစ်သွားသည်၊ တစ်စစီ ဖြစ်သွားသည်၊

အခု ဒီအချိန်မှာ ရွှေနီဆိုတာ မရှိတော့၊

အမဲဖြစ်သွားပြီ၊ အသားဖြစ်သွားပြီ၊ သားစိမ်း ဖြစ်သွားခဲ့ပြီ၊ အချိန်ကလည်း နည်းလာပြီ၊ ရွာရောက်ရင် ပေးတာ၊ ဝေတာ၊ ရောင်းတာ၊ ချတာ လုပ်ရဦးမည်၊

ဒီအသိနဲ့ မိုးဇက်က ...

"အားလုံးပြီးပြီမဟုတ်လား။ ပြန်ကြစို့ကွာ"

"အေး - ဟုတ်တယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူတို့နေရာက ထကြသည်၊ ကိုယ်ထမ်းရမည့်ဆိုင်း ကိုယ်ထမ်းကြသည်၊ တွဲဆိုင်းတစ်ဆိုင်းကို ရှေ့နောက် နှစ်ယောက် ထမ်းရသည်၊ လူ ခြောက်ယောက်ဆိုတော့ တွဲဆိုင်းက သုံးဆိုင်း၊

တွဲဆိုင်းတစ်ဆိုင်းမှာ တောင်းတစ်လုံး၊ ထမ်းပိုးတစ်ချောင်း၊ တောရှာသုံး ထင်းတုပ်ကြိုးကြီးနှင့် သိုင်းချည်ထားသည်၊ တောင်းတွေထဲမှာတောငှက်ပျောရွက်တွေခံပြီး ရွှေနီရဲ့အသား (အမဲသား) တွေထည့်သည်၊ အပေါ်ကငှက်ပျောရွက်နဲ့ ပြန်အုပ်ထားသည်၊

မိုးဇက်ရင်ထဲမှာ မကောင်း၊ မနက်က နွား၊ အခု အမဲသား၊ တခြားကောင်တွေတော့ မသိ၊ သူ ငိုချင်လာပြန်သည်၊ အိမ်ရောက်ရင် မိအေးလည်း ငိုလိမ့်ဦးမည်၊ သမီးလေးကတော့ ငယ်သေးလို့ တွေးတတ်ဦးမှာ မဟုတ်၊

တွေးရင်း ခလုတ်တစ်ချက် တိုက်လိုက်သည်၊

"အမလေး"

ပါးစပ်ကလည်း ထွက်သွား၏၊ ကြည့်လိုက်တော့ တောအုပ်အထွက်က သစ်ခြောက်ပင်ကြီးအောက် ရောက်နေပြီး ထမ်းတာကြာလာတော့ ပခုံးတွေလည်း နာလာပြီ၊ ကျိန်းနေပြီ၊

သူနဲ့ တွဲထမ်းနေတဲ့ ဖိုးထောင်အရက်သံနဲ့ ...

"လေးလိုက်တာကွာ၊ တစ်ကောင်ကောင် ကျွေးလိုက်ရင် ပေါ့သွားမှာပဲ"

"ဟာ - မင်းကလဲ"

စကားမဆုံးလိုက် ...

သူတို့ပခုံး တစ်စုံတစ်ယောက်က ဖိချလိုက်သလိုနင့်ခနဲဖြစ်သွားပြီး ပိုလေးလာ၏၊ ချိုင့်ထဲ ကျတာလား၊ ကမ္ဘာ နင်းတာလား၊ ဖိုးထောင် စိတ်တိုသွားသည်၊

"မိုးဇက် - မင်း လုပ်လိုက် သောင်းရမ်းကြီးပဲ"

ဒီကောင်အကြောင်း သိသည်၊ မိုးဇက် အသာငြိမ်နေလိုက်ရ၏၊ တခြားကောင်တွေလည်း ယိုင်တိ ယိုင်ထိုး ဟိုနင်း ဒီနင်းနဲ့ ထမ်းရင်း သွားနေကြ၏၊

မိုးက တိတ်သွားလို့ တော်သေးသည် ပြောရမည်၊ မဟုတ်ရင် မလွယ်၊ လဆန်းည လကလေးကလည်း ပိုးတဝါးနဲ့၊ ယမကာအရှိန်လေးနဲ့၊ သူ့မှာကယ်နိုင်၊ ကိုယ့် မကူနိုင်၊

ည (၁၀) နာရီလောက် ရွာရောက်သည်၊ မိအေးနဲ့ အိမ်နီးချင်းတွေ စောင့်နေကြ၏၊ သမီးလေးလည်း မအိပ်သေးမီးခွက်ကြီး သုံးလေးခွက်က ညအမှောင်ကို အန်တုပေးထားသည်၊

...ထောင် စိတ်မရှည်တော့၊

"...တ် - ချလေကွာ၊ လေးနေပြီ"

...ပြောပြောဆိုဆို သူက အရင်ပစ်ချ...

"...န်း"

"...ဘာ - ဖြည်းဖြည်းလုပ်ပါကွာ"

...စကား မကြားသလို ဖိုးထောင် ...ပေါ်ဖင်ထိုင်ချလိုက်၏၊ ပခုံးကို ...လက်နဲ့နှိပ်နေသည်၊ ဟိုကောင် ...လည်း ထမ်းလာတဲ့ တွဲဆိုင်းတွေ ...ကြ၏၊ တကယ် မောနေကြပြီး

အရေးထဲ ဖိုးထောင်က အမှတ်ယူ...နေသေးသည်၊

"ဟေ့ကောင် - မဲလုံး၊ ငါတို့ ထမ်း...တာ မင်းတို့လို အရိုးအရင်း မပါဘူး၊ ...သားချည်းပဲကွ၊ ဒီမှာကြည့်"

စကားအဆုံး သူတို့ ထမ်းလာတဲ့ တောင်းပေါ်က ငှက်ပျောရွက်တွေ ဖွင့်ပြလိုက်၏၊

"ဟာ"

"ဘာဖြစ်တာလဲ"

"ဘာတွေလဲ"

တစ်ယောက်တစ်ပေါက်ဆူညံသွားကြသည်၊ တောင်းကို ဝိုင်းကြည့်သည်၊ အုံ့ကြည့်သည်၊ လှန်ကြည့်သည်၊ လှောကြည့်သည်၊ သူတို့ တောင်းထဲမှာ တွေ့ရတာ ငှက်ပျောရွက်တွေချည်း၊

အမဲသားတွေ မရှိ၊ တခြားမရှိ၊ မရှိတော့ - မရှိတော့ - ဘာမှမရှိတော့၊

အောင်ချစ်သူ (နဘဲပင်)

ငှက်ဖျားဖြစ်သော်

- မြင်းခွာရွက်ရည်ကို ငရုပ်ကောင်းနှင့် ရောကြိတ်၍ သောက်ပါ၊
- မြင်းခွာရွက်၊ ပင်စိမ်း၊ ငရုပ်ကောင်းမှုန့် ဆတူရော၍ သုံးရွေးခန့်လုံးပြီး တစ်နေ့ နှစ်လုံး သောက်ပါ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

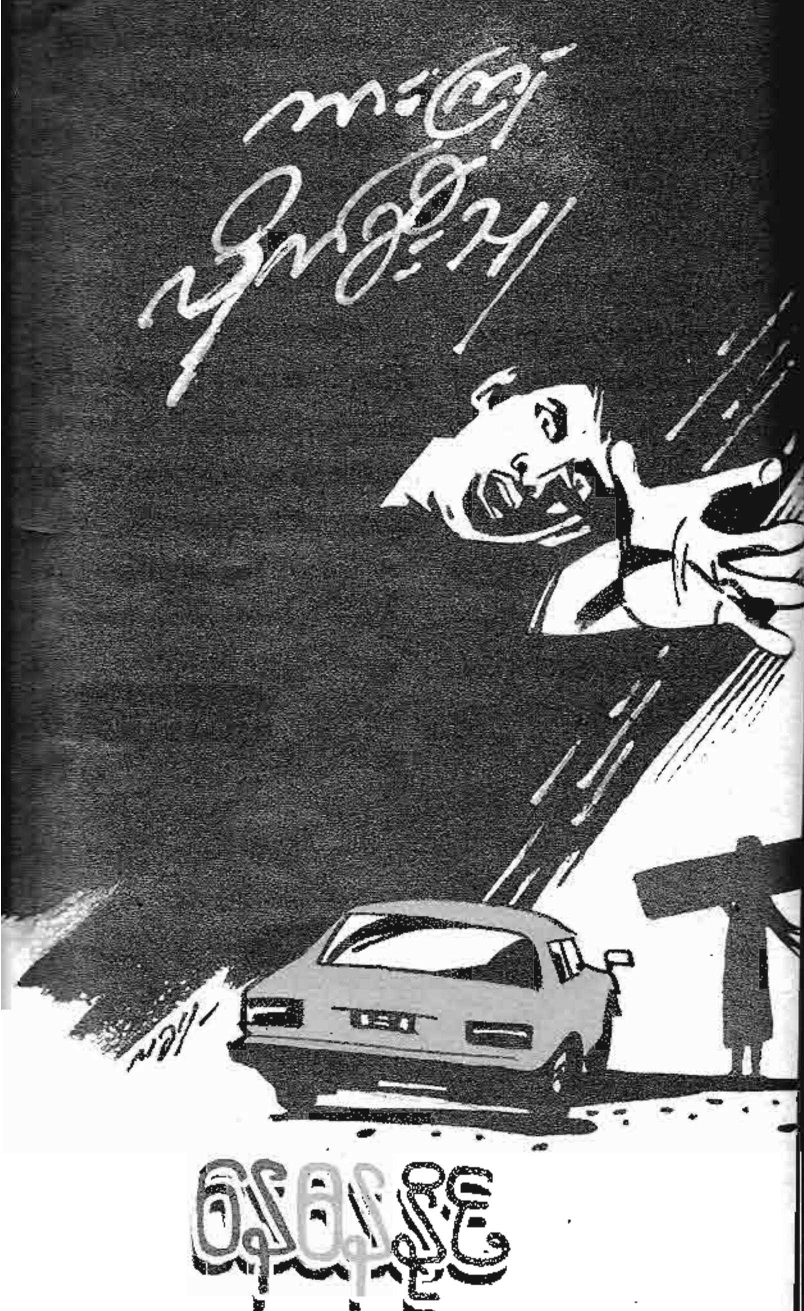

ကားကြုံလိုက်စီးသူ

နေခနနိုင်

ကိုအောင်တို့ ဗင်ကားလေးက ညအမှောင်ကိုခွင်းကာ တရိပ်ရိပ်ပြေးနေသည်၊ အမြန်လမ်းဖြစ်သည့်မို့လမ်းဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်ရှိ မြင်ကွင်းများသော သိပ်အပြောင်းအလဲ မရှိ၊ ပျင်းရိငြီးငွေ့ဖွယ် ဖြစ်လေသည်၊ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် အပြန်အလှန်စကားပြောခြင်း အိပ်ချင်စိတ်ကို ဖြေဖျောက်နေရသည်၊ ကားမောင်းသည့် သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ မောင်မောင် အိပ်မငိုက်စေရန် ကိုအောင်နှင့် ကျော်ဇောတို့က ရာကြဲစကားပြောပေးနေခြင်းလည်းဖြစ်သည်၊ အချိန်ကလည်းညသန်းခေါင်ရောက်လုနီးပြီမို့ သူသူကိုယ်ကိုယ် အိပ်ချင်စိတ်ကြီးစိုးသည့်အချိန် ဖြစ်သည်၊ ကားမောင်းသူ သတိလက်လွှတ်ဖြစ်ကာအိပ်ငိုက်သွားပြီးဖြစ်ကြသည့် ယာဉ်မတော်တဆမှုများအကြောင်း ကိုအောင်တို့ ကြားဖူးထားသောကြောင့်သေချာသတိထားနေရခြင်းဖြစ်သည်၊

"လမ်းအကွေ့တွေကလည်း များလိုက်တာကွာ"

မောင်မောင်က ကားမောင်းနေရင်း တစ်ချက် လှမ်းပြောသည်၊ ဟုတ်တော့လည်း ဟုတ်သည်၊ လမ်းအချိုးအကွေ့များကတစ်ကွေ့ပြီးတစ်ကွေ့ပေါ်ပေါ်လေရာ ကားမောင်းသူတော့ မသိ၊ မောင်မောင်တို့ပင်ခေါင်းနောက်ချင်လာသည်၊ ရှေ့သို့ကုန်းကာမြင်ကွင်းကိုမောင်မောင်ကြည့်လိုက်သည်၊ ရှေ့နန်းမှာက မောင်မောင်တစ်ယောက်တည်းသာ ထိုင်ခြင်းဖြစ်သည်၊ကိုအောင်နှင့်ကျော်ဇောတို့တာ

www.burmeseclassic.com

ခြေဆန့်လက်ဆန့် လွတ်လွတ်လပ်လပ် ထိုင်နိုင်ရန် နောက်ခန်းတွင်သာ နှစ်ယောက်သား ထိုင်လိုက်လာခဲ့ကြသည်။ ရှေ့ဆီမှ မြင်နေရသော မြင်ကွင်းမှာ ခပ်တိုတိုသာ၊ အဝေးဆီအထိ မမြင်ရ။ အကွေ့အကောက်များနေခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

"တစ်လျှောက်လုံးမောင်းလာတုန်းက အကောင်း၊ ဒီနားရောက်မှ လမ်းက အကွေ့တွေ များလိုက်တာ"

ပြောရင်း ဆိုရင်းနှင့်ပင် အကွေ့အကောက်တွေက မဆုံးနိုင်။ ရန်ကုန်မှ နေပြည်တော်သို့ ခရီးကို နေ့ဘက်အချိန်များတွင် သူငယ်ချင်းသုံးယောက်လုံး သွားဖူးကြသော်လည်း သည်လို ညခင်းဘက်တွင် ကိုယ့်ကားနှင့်ကိုယ် မသွားခဲ့ဘူးသဖြင့် လမ်းအနေအထားကို သိပ်မကျက်မိကြသေးပေ။ မောင်မောင်လည်း အတော်သတိထားပြီးမောင်းနေရသည့်ပုံ၊ တစ်ကွေ့ပြီး တစ်ကွေ့ကွေ့ကောက်မောင်းနေရာမှ ရုတ်တရက် လမ်းပြေသွားသောအခါ အနည်းငယ်တော့ စိတ်အေးသွားမိသည်။ လမ်းက အကွေ့အကောက် မရှိတော့ပြီမို့ ဟိုးအရှေ့အတော်ဝေးဝေးအထိလှမ်းမြင်နေရသည်။ ကိုအောင်တို့ ကား၏ရှေ့ဘက် ခပ်လှမ်းလှမ်းဆီတွင်လူတစ်ယောက်ရပ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ လမ်း... အကျယ်ကြီး၏အလယ်တည့်တည့်... မတ်မတ်ကြီးရပ်နေခြင်းဖြစ်သည်။

"မောင်မောင် - ရှေ့မှာရပ်နေတဲ့... ကိုကြည့်ပါဦး။ ငါတို့ကားကို လက်ပြ... တားနေတာလား"

ကားနှင့်က အနည်းငယ်လည်း... လှမ်းနေသဖြင့် သဲသဲကွဲကွဲ မမြင်... ရသေး။

"အေး - ဟုတ်တယ်ကွ၊ တား... သလိုပဲ၊ သေချာတော့မမြင်ရဘူး၊ ဘာ... ဖြစ်ဖြစ် ရပ်တော့မပေးတော့ဘူး... နော်၊ ညသန်းခေါင်ကြီး ဘုမသိဘမသိ... မရပ်ပေးချင်ဘူး"

မောင်မောင့်စကားကို ကိုအောင်... ရော၊ ကျော်ဇောပါ ထောက်ခံကြသည်။ အရေးကြီးလူနာတို့၊ အတိဒုက္ခရောက်... နေသူတို့တော့ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်သည်။ အမှန်တကယ် အကူအညီလိုသဖြင့်... ကူညီလိုက်ရသည်က အကြောင်း... မဟုတ်၊ တော်ကြာ ကိုယ့်ကိုပါ ဒုက္ခပေး... မည့်သူဖြစ်နေလျှင်တော့မစားသာ၊ သုံး... ယောက်လုံးကလည်း သည်လမ်းကြော... အနေအထားကို ကျွမ်းကျင်ကြသူများ... မဟုတ်ကြ၊ ထို့ကြောင့်ကားကိုအနီးကပ်... တားလာလျှင်ပင် ရပ်မပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်... လိုက်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

အမြင်အနေအထားအရသာ ခပ်...လှမ်းဟု ဆိုရသော်လည်း ကား၏... ...နှုန်းကြောင့်ထိုလူ့ရှေ့သို့ကိုအောင်... ကားလေးက လှစ်ခနဲ ရောက်ရှိသွား... ...သည်။

"ဟာ"

"တိုက်"

"မောင်မောင်ရေ - မောင်းဟ - ...အောင်း"

သူငယ်ချင်း သုံးယောက်လုံး တစ်... ...ောက်တစ်ပေါက် အသံစုံထွက်သွား... ...ပြီသောအခါ မောင်မောင်ကလည်း ကား... ...အရှိန်ကို မြှင့်ပစ်လိုက်သည်။ ကိုအောင်... ...တို့ကားကို တားနေသူက မိန်းမကြီးတစ်... ...ဦး။ ဆံပင်ဖားလျား ချထားသည်။ ဝတ်ရုံ... ...ကြီးကိုခြုံထားသည်။ ခေါင်းပေါ်တွင်... ...ား ခေါင်းတလားတစ်လုံးကို ရွက်ထား... ...လေသည်။ လူတော့မဖြစ်နိုင်၊ ကိုအောင်... ...တို့ သရဲခြောက်ခံရပေပြီ။ ကြောက်... ...ကြောက်နှင့် မောင်မောင်က မောင်းပြေး... ...သည့်အခါကားနောက်ပိုင်းကိုပင် လက်... ...ဖြင့် လှမ်းပုတ်လိုက်သေးသည်။

"ဘန်း"

"ဟ - မောင်းပါဟ၊ အမြန်မောင်း"

နောက်ခန်းတွင်ထိုင်သောကိုအောင် ...နှင့် ကျော်ဇောတို့က အလန့်တကြား ...ာန်းအော်ကြသောအခါမောင်မောင်က လီဗာကို ဖိနင်းတော့သည်။ လေးညို့ခွဲကနေ တစ်ဟုန်ထိုးပစ်လွှတ်လိုက်သောမြားတစ်စင်းနှယ် ကားက မိုင်ကုန်ပြေးလေသည်။ အတော်ဝေးဝေးရောက်မှ သက်ပြင်းချနိုင်ကြတော့သည်။

"ကြမ်းလိုက်တာကွာ၊ အခေါင်းကြီးတောင်ခေါင်းပေါ်ရွက်ပြီး ခြောက်ရတယ်လို့"

"ဟူး - တော်သေးတာပေါ့ကွာ၊ ရပ်များပေးမိရင် မလွယ်ကြောပဲ"

"ကျန်ခဲ့ပြီလေ၊ ကံကောင်းလို့"

ကိုယ်စီဆိုရင်း နဖူးဆီက စိမ့်စိုနေသော ချွေးတို့ကို သုတ်ရသည်။ အစောရှေ့ကို ကုန်းပြီး ဇက်ကို ပုထားရာမှ နောက်မှီတွင်ပြန်မှီကာ ကိုယ်ကိုခပ်ဆန့်ဆန့် ပြန်ထိုင်လိုက်သည်။

"ဟာ"

ကိုအောင်က ထအော်တော့ကျော်ဇောရော၊ မောင်မောင်ပါ ကိုအောင့်ဆီ လှမ်းကြည့်သည်။

"ဘာ"

"ဘာလဲ" ဟု မေးအံ့ထင်ရသော မောင်မောင့်စကားက မဆုံးလိုက်၊ နှစ်ယောက်လုံး မြင်သွားကြပြီဖြစ်သည်။ ကိုအောင်တို့ ကားဘေးတွင် ကပ်လျက်မြင်နေရသော မျက်နှာတစ်ခု၊ ထိုင်းကျကျဆိုရလျှင်အစောက ကားတားနေ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခဲ့သည့် မိန်းမကြီး၏ မျက်နှာဖြစ်သည်။ ကိုအောင်တို့ကားဘေးကနေ ကပ်လိုက်လာပြီး ကားမှန်ပြူတင်းကနေတစ်ဆင့် ကားထဲသို့ကြည့်နေတာဖြစ်သည်။ ကားက မြန်သလောက် ထိုမျက်နှာကြီးသည်လည်း ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်ပါလာတာဖြစ်သည်၊ ဆံပင်ဖားလျားနှင့် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ထိုမျက်နှာကြီးကို ကိုယ်နှင့်ကပ်လျက် မှန်တစ်ချပ်သာခြားပြီး မြင်လိုက်ရသည့်တွင် ကိုအောင် ခြေဖျားလက်ဖျားတွေ အေးစက်ကာ တဆတ်ဆတ် တုန်ရီလာတော့သည်၊ နံဘေးရှိ ကျော်ဇောကို ကြည့်လိုက်တော့ ကိုယ့်ထက်ပင် ပိုဆိုးသေးသည်၊ ထပင်ပြေးတော့မလိုလို၊ ကားတံခါးကို ဖွင့်ပြီး ခုန်ဆင်းတော့ မလိုလို၊

"ဟော့ကောင် - ကျော်ဇော၊ ငြိမ်ငြိမ်ထိုင်ဟ၊ ကားအတွင်းမီးကို ပိတ်လိုက်ပါလား - မောင်မောင်၊ မှောင်နေရင် မမြင်ရတော့ဘူးပေါ့"

ကိုယ်တိုင်က ကြောက်နေသော်လည်း ရဲစိတ်သွင်းကာ ပြန်ထိန်းရသည်၊ မောင်မောင်ကကားကိုတော့ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ပင် မောင်းနေသည်မို့ တော်ပါသေးသည်၊ မောင်မောင်က အသားကုန်ကြောက်နေလျှင်တော့ မလွယ်၊ အားလုံး ဒုက္ခရောက်သွားနိုင်လေသည်၊ ကားအတွင်းရှိ မီးကို ပိတ်လိုက်သဖြင့် မှောင်သွားသည်၊ မျက်နှာပြူးတူးပြဲတဲကြီး... တော့ သေချာမမြင်ရတော့၊ တော်သေး... သည်၊ မျက်နှာကြီး ပေါ်လာခဲ့သည်က... ကိုအောင့်ဘက်ရှိ မှန်ပြတင်းဖြစ်သဖြင့် ကျော်ဇောဘက်သို့ တိုးထိုင်ရန် စိတ်ကူး... လိုက်သည်၊ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် ပူးကပ်ထိုင်လိုက်လျှင် အကြောက်ပြေ... မည်လေ၊

ကားထဲတွင် ရုတ်တရက် အပုပ်နံ့ကြီးတစ်ခု ထောင်းခနဲ ရလိုက်သည်၊ ဆိုးဆိုးရွားရွား ပုပ်အဲ့နေသော အနံ့ကြီး လိုမျိုးမို့ အော်ဂလီဆန်ချင်စရာ၊ အလုံပိတ်ထားသော ကားထဲတွင် ရုတ်တရက် ရလာသော အပုပ်နံ့မို့ ကြက်သီးများကလည်း ဖျန်းခနဲ ထသည်၊

"ကျော်ဇော"

အလန့်တကြား ခေါ်ရင်း ကျော်ဇောဘက်သို့ မြန်မြန်တိုးသည်၊ တိုးလို့ မရ၊ ကျော်ဇောနှင့် ကိုအောင့်အကြားတွင် အေးစက်စက်အရာဝတ္ထုကြီးတစ်ခုခံနေ သလို ဖြစ်ပြီး ထပ်တိုး၍ မရတော့၊ တကယ်က ကိုအောင်နှင့် ကျော်ဇော အကြားတွင် လူတစ်ယောက်စာ နေရာ လွတ်နေသေးတာဖြစ်သည်၊ ကိုအောင် ကိုယ်ကို ရွတ်တွန်းရွှေ့ရင်း ကျော်ဇော လက်ကိုလှမ်းဆွဲသည်၊ ကျော်ဇောလက် ...တိုင်မိ၊ အေးစက်စက် စိုထိုင်းထိုင်း ...ကြီးကိုသာ ထိကိုင်မိတော့သည်၊ ...ပုပ်နံ့ကြီးသည်လည်း ထိုအေးစက် ...နေရာမှ ထွက်နေခြင်း ဖြစ်သည်၊

"ကျော်ဇော"

ကိုအောင် ကြောက်ကြောက်နှင့် ...ခေါ်မိသည်၊ တိတ်ဆိတ်နေသော ...ထဲတွင် ကိုအောင့်အသံက ဟိန်း ...ထွက်သွားသည်၊

"ငါတို့ကားထဲကို သရဲမရောက်နေ ... နေ့ထဲမှာ မြင်နေရတယ်"

မောင်မောင်က အံကြိတ်သွားစေ ...သော အသံဖြင့် ခပ်တိုးတိုးပြန်ပြော ... နောက်မှန်ကို ခေါက်ချလိုက်သည်၊ ...နောက်မှန်တွင် မြင်ရသည်ဆိုတော့ ...အောင်တို့နောက်ခန်းတွင်သာ၊ ခေါင်း ...ကြီးကာ ကျော်ဇောဘက်ကို ထပ် ...ထိုင်ကြည့်ပြန်သည်၊ အေးစက်စက် ...အဲ့အဲ့အရာကြီးကိုသာ စမ်းမိသည်၊ ...နေသည်မို့လားတော့ မသိ၊ ...အကောင်အထည်ကိုတော့ မမြင်ရပေ၊

"ဟော့ကောင် - ကားကက်ဆက်ထဲ ...ရားခွေရှိတယ်၊ အဲဒါဖွင့် - ဖွင့် - မြန်...

မောင်မောင်က ကားကက်ဆက်ကို ...ဖွင့်လိုက်သည်၊ ဘာအသံမျှ ထွက် ...တော့၊ ကားကက်ဆက်တွင် လင်း ရမည့်ခလုတ်လေးများလည်း လင်း... တော့၊ သေချာမမြင်ရသဖြင့် ကား အတွင်းမီးကို မောင်မောင်ကဖွင့်ရန် ပြန် သည်၊ မီးလည်းဖွင့်မရ၊ မှောင်မည်းမည်း သာ၊ အပုပ်နံ့ကြီးကတော့ နှာခေါင်းဝ တွင် လာတော့ကပ်ထားသလို တိုး၍ တိုး၍ နံလာသည်၊ ကိုအောင် တစ်ခုသတိ ရသွားသည်၊ လက်ကိုင်ဖုန်းထဲတွင် တရားခွေ MP-3 ရှိသည်၊ ကားကက်ဆက် ဖွင့်မရသော်လည်း ဖုန်းဖြင့် တရားခွေ ဖွင့်လို့ရနိုင်သည်၊ အကျႌအိတ်ထဲမှ ဖုန်းကိုထုတ်ကာ တရားခွေဖွင့်ရန် ကြံသည်၊ ရုတ်တရက် ကိုအောင့်လက်တွေ အေးစက်သွားကာ ဖုန်းက ကားကြမ်းပြင်ဆီ ကျသွားတော့သည်၊ ကုန်းကောက်မည်ပြုစဉ် ကိုအောင့်လက်ကို အအေးဓာတ်ဖြင့် ချုပ်ထားလိုက်သလိုဖြစ်ကာ ကောက်လို့မရတော့၊

သွားပြီ၊ ဘာတွေ ဆက်ဖြစ်မည်လဲ မသိတော့၊ တစ်ခု ကံကောင်းသည်က ကားကိုတော့ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ဆက်မောင်း၍ ရနေခြင်းပင်၊ သည်လို အခြေအနေတွင် ကားသာ ထိုးရပ်သွားပါက မလွယ်၊ သရဲမကတော့ ကိုအောင့်ဘေးတွင် ကပ်လျက်တိုးလျက် ရောက်နေပြီ၊ တစ်ယောက်ယောက်ကို ဝင်ပူးပါစေနှင့်ဟုသာ ဆုတောင်းရသည်၊ ဝင်

www.burmeseclassic.com

ပူးလိုက်လျှင်ဘယ်လိုမျှထိန်းလို့သိမ်းလို့ ရမည်မဟုတ်တော့။ အဆိုးဆုံးကတော့ ကားမောင်းနေသော မောင်မောင်။ မောင်မောင့်ကိုသာ ဝင်ပူးလိုက်လျှင် အားလုံးဒုက္ခရောက်သွားနိုင်သည်။ ဝင်မပူးတောင်မှ မောင်မောင် အလွန်အကျွံ ကြောက်လန့်နေမည်ဆိုလျှင်လည်း ကားဆက်မောင်း၍ ရမည်မဟုတ်ပေ။ အခုတော့ မောင်မောင် အံကိုတင်းတင်းကြိတ်ကာ ကားကို ဂရုတစိုက်မောင်းနေသည်မို့ တော်ပါသေးသည်။

တရားခွေကိုလည်း လုံးဝဖွင့်မရ။ မတတ်နိုင်။ ရသမျှ ဘုရားစာကိုသာ ရွတ်ရပေတော့မည်။

"ရတဲ့ ဘုရားစာသာ ရွတ်တော့ ဟေ့"

ကိုအောင့်စကားအဆုံးတွင် ကားကို ဘယ်ညာဆွဲခါလိုက်သလို ယိမ်းထိုးသွားသည်။ ကားနံရံများကို တဗုန်းဗုန်း ပုတ်သံကိုလည်း ကြားရသည်။ ကားက အဆက်မပြတ် ယိမ်းထိုးနေသည်မှာ ကားအရုပ်ကလေးကို တစ်စုံတစ်ယောက်က ကိုင်ကာ လှုပ်နေသည့်နယ်ပင် ဖြစ်သည်။ မဖြစ်တော့၊ သည့်ထက် ဆိုးလာလျှင် ကားမှောက်ဖို့ပဲ ရှိတော့သည်။ ဘုရားစာ ဆက်ရွတ်ဖို့ မကြိုးစားတော့ဘဲ ဆိတ်ဆိတ်သာ နေလိုက်ရတော့သည်။ သည်တော့မှ ကားက ပုံမ

ပြန်ဖြစ်သွားသည်။

အဖြစ်အပျက်က ထိတ်လန့်တ
လှုပ်စရာ၊ သွေးပျက်စရာ ကောင်းသ
သည်။ ဒါတောင် တော်ရုံတန်ရုံ ဇွေ
မကြောက်တတ်သည့် သူများမို့သ
သည်လောက်အထိ တောင့်ခံနိုင်ခြ
ဖြစ်သည်။ မဟုတ်လျှင် ကားတံခါးဖွ
ကာ ဆင်းပြေးကြရုံသာ ရှိတော့သည်
ထိုသို့ ဆင်းပြေးလျှင် မည်မျှအထိ ပို
ဆိုးရွားလာမည်ကို မသိနိုင်။ လူသူလေ
ပါး မနီးသည့်၊ လူပြတ်ကားပြတ်သည့်
လမ်းမကြီးဘေးတွင် ဘာတွေ ဘယ်
ဆက်ကြုံရမည်ဆိုတာ တွေးပင် မတွေ
ရဲ။ ယခုတော့ ကားက ပုံမှန်သွားနေသည်
မို့ ဆိုင်တစ်ဆိုင်ဆိုင်၊ သို့မဟုတ် သန့်စ
ခန်းများသို့ ရောက်လျှင် အကူအည
တောင်းလို့ ရနိုင်သည်။ သည်အတွေ
သာ ကူကယ်ရာ ဖြစ်ပေတော့သည်။
ကားကလည်း တစ်စင်းဆိုတစ်စင်းမျှပ
မလာ။ လမ်းမကျယ်ကြီးထက်တွင် လ
သုံးယောက်၊ သရဲတစ်ကောင်ကို တင
ဆောင်ထားသည့် ကားတစ်စင်းတည်း
သာ ထီးတည်းပြေးလွှားလျက် ရှိလေ
သည်။

* * *

တွင် တံတားတစ်ခုကို လှမ်းမြင်
သည်။ တံတားပေါ်တွင် မီးများထိန်
င်းနေသည်ကို တွေ့ရတော့ ဘာ
ဟုတ် အားတော့ တက်သွားမိ
အလင်းရောင်က ကားထဲအထိ
သည်၊ ကြောက်ကြောက်နှင့်
ခင့်ကို လှမ်းကြည့်မိတော့ ဘေး
ျက်တွင် မြင်လိုက်ရသည်က
ခင်မဟုတ်။ ကားတားသည့်မိန်းမ
ဖြစ်လေသည်။ အကောင်လိုက်
ည့်လိုက် ထင်းထင်းကြီးမဟုတ်
လည်း ရေငွေ့လိုလို၊ မီးခိုးငွေ့လိုလို
ဝါးအရိပ်အယောင်သည်ပင် ထို
ကြီးမှန်း သိသာနေလေသည်။
ခင်ရော ကိုအောင်ပါ ရှေ့ခန်းသို့
ခွ ရောက်သွားကြတော့သည်။
လောက်ပဲ အားတင်းပါသည်ဆိုဆို
ည့်လို့ကြီးတည့်တည့်မြင်လာရတော့
ည်း ကြောက်စိတ်က ငယ်ထိပ်အထိ
ပါသည်။ ကားလေးက တံတားကို
လာတော့ အသံနက်ကြီး ထွက်
သည်၊

"ရပ် - ရပ်"

ကိုအောင်၊ ကျော်ဇောနှင့် မောင်
င်တို့ တစ်ယောက်မျက်နှာကို တစ်
ယာက်ကြည့်သည်။ အသံနက်ကြီးက
ဝါးဝါး ဆက်အော်နေလေသည်။

"ရပ် - မလိုက်ဘူး - ရပ်"

နောက်ခန်းရှိ ကားနံရံတွေကို တဗုန်းဗုန်းထုရင်း ရပ်ခိုင်းနေတော့သည်။ မောင်မောင်ကလည်း မရပ်။ ရပ်လို့ မဖြစ်တာ သိသည်လေ၊ "ရပ်" ဟု တစ်ခါအော်တိုင်း လီဗာကို တစ်ခါဖိနင်းသည်။ ကားအရှိန်နှုန်းက ကြောက်စရာကောင်းလောက် အောင် မြန်သွားသည်။

"ရပ်"

ကိုအောင်တို့ ကြောက်လိုက်သည်မှာ နေစရာပင် မရှိတော့ပေ။ ကားစတီရီယာတိုင်ကို လာဆွဲချလိုက်လေမလားဟုလည်း စိတ်ပူသည်။ မောင်မောင့်ကို ဝင်ပူးပြီး ကားရပ်ပစ်လိုက်မှာကိုလည်း ပူပန်သည်။ ကိုအောင်တို့ ပူသလောက် ကားထဲက ကြောက်မက်ဖွယ်ရာများကတော့ တဖြည်းဖြည်း ငြိမ်သက်သွားလေသည်။ တံတားကို အတော်လေးကျော်လာပြီးသောအခါ အပုပ်နံ့ကြီးလည်း မရတော့၊ "ရပ်" ဟူသော အသံနက်ကြီးလည်း မကြားရတော့၊ ကားနံရံကို ပုတ်နေသည်များလည်း မရှိတော့၊ ရုတ်တရက်အရှေ့ဆီတွင် မီးရောင်ထိန်ထိန်လင်းနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"တိုးဂိတ်"

သုံးယောက်သားပြိုင်တူအော်မိကြခြင်း ဖြစ်သည်၊ တိုးဂိတ်ရောက်လျှင်တော့ အကျိုးအကြောင်းပြောပြကာ မိုးလင်းသည်အထိ ထိုင်နေကြရန် ကိုအောင် စိတ်ကူးလိုက်သည်၊ သည့်ထက်တော့ အရဲကိုးဖို့မသင့်တော့၊

"ရောက်"

ကားအတွင်းရှိ မီးကို ကိုအောင်က ဖွင့်လိုက်သည်၊ မီးရောင်ဖွေးဖွေးက ကိုအောင်တို့ခေါင်းပေါ်တွင်ဖြာလင်းနေသည်၊ ကားကက်ဆက်ကို ဖွင့်ကြည့်တော့ ဖွင့်လို့ရပြီ၊ နောက်ခန်းရှိ ဖုန်းကို ကောက်ကာ ဖွင့်သည်၊ အကောင်း ပကတိသာ၊ အရာအားလုံး ပုံမှန်ဖြစ်ပေပြီ၊ ကျော်ဇောလက်ကို ကိုအောင် တင်းတင်းပါအောင် ဆုပ်ကိုင်သည်၊ ဘာအေးစက်စက် အထိအတွေ့မျှ မရှိတော့၊ ထိလို့ ရပြီ၊ ကိုင်လို့ ရပြီ၊

တိုးဂိတ်သို့ဝင်ပြီ၊ လမ်းဖြတ်သန်းခငွေပေးချေသည်၊ ထို့နောက် ဂိတ်အကျော်ရှိ လမ်းဘေးတစ်နေရာတွင် ကားကို ထိုးရပ်လိုက်သည်၊ ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် စားသောက်ဆိုင်ငယ်လေးတစ်ခုကို တွေ့ရသည်၊ တိုးဂိတ်ဝန်ထမ်းများ စားသောက်ကြသောဆိုင် ဖြစ်မည်ထင်သည်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ထိုဆိုင်တွင် ခွင့်တောင်းကာ မနက်လင်းသည်အ[illegible] နားခိုရပေဦးမည်၊

"ဒီက အစ်ကိုတွေကြွပါဗျာ၊ [illegible] မိုးလင်းတဲ့အထိ ထိုင်ကြမယ် မဟု[illegible] လား"

ဆိုင်ထဲ ဝင်ဝင်ချင်း ခရီးဦး[illegible] ပြုသော ဆိုင်ရှင်၏ စကားကြော[illegible] ကိုအောင်တို့သုံးယောက်လုံးအံ့သြ[illegible] မိကြသည်၊

"ဟုတ်ကဲ့၊ လင်းတဲ့အထိထိုင်မှာ[illegible] ခင်ဗျာ၊ ဆက်မသွားရဲတော့လို့ပါ၊ [illegible] ကျွန်တော်တို့ အဲဒီလို ထိုင်မယ်ဆို[illegible] ဘယ်လိုသိလဲဗျ"

"ဩော် – ကားကြုံလိုက်တဲ့သူ[illegible] တွေ့လာတယ်လို့ထင်လို့ပါ၊ အဲဒီလိုတွေ[illegible] လာပြီး ဒီတိုးဂိတ်ကို ရောက်လာ၊ ဆ[illegible] မသွားရဲတော့လို့ ဒီဆိုင်မှာပဲ မနက်လင်[illegible] တဲ့အထိ ထိုင်နေပြီးမှ ဆက်သွားကြ[illegible] ခရီးသည်တွေ မကြာခဏ ကြုံဖူးနေ[illegible] ပါ"

"ကားကြုံလိုက်တဲ့သူ…"

ကိုအောင်တို့ ပြိုင်တူ ရေရွတ်မိ[illegible] ခြင်း ဖြစ်သည်၊

"ဟုတ်တယ်ဗျ – မနစ်တုန်းကတာ[illegible] အက်ဆီးဒင့်ဖြစ်ပြီး ဆုံးသွားတဲ့အမျိုး[illegible] သမီးတစ်ယောက်က မကျွတ်မလွတ်[illegible] သရဲဖြစ်နေတာလေ၊ သူ အခင်းဖြစ်တဲ့[illegible]

[illegible]နေပြီး ကားတွေကို စောင့်[illegible]င်းအဲဒီလို လုပ်နေတာ၊ အဲဒီ[illegible]ခန်းဆို ခြောက်လှန့်ခံရမယ့်[illegible]ချိုးလမ်းကွေ့တွေလိုလို ဘာ[illegible]မြင်နေတော့တာပဲ၊ တကယ်က[illegible]ခြောင့်ကြီးဗျ၊ ကားမောင်းတဲ့[illegible]ပေးလည်း သရဲမက ဖွတ်[illegible]တာပဲဗျ၊ သူ့မြို့သူ့ရွာကို ပြန်[illegible]တော့ မသိဘူးပေါ့လေ၊ ထူး[illegible]တာ နယ်နိမိတ် အပိုင်တွေ ဘာ[illegible]နိုလားတော့မသိဘူး၊ တံတား[illegible]တော့ ဆက်မလိုက်လာတော့[illegible]နေခဲ့တယ်လို့ ပြောကြတယ်၊ [illegible]အထည်လိုက်ကြီး ကားပေါ်[illegible]လာတော့လည်းခြောက်ကြ[illegible]တာပေါ့ဗျာ၊ ဒရောသောပါး[illegible]ပြေးလာကြပြီး တိုးဂိတ်ရောက်[illegible]ာက ကျွန်တော်တို့ တစ်ဆိုင်[illegible]ဒီမှာပဲ ထိုင်နေပြီး လင်းမှ ဆက်[illegible]တော့တာ၊ ခဏခဏ ကြားနေ၊ [illegible]တော့လည်း ဒီအချိန် ဆိုင်ထဲဝင်[illegible]ကို အဲဒီလိုမှန်း သိနေပြီလေ"

"ဘုရားစာတွေ ရွတ်မယ်ကြံရင် [illegible] သရဲမက ထကြွမ်းတယ် ပြော[illegible] ဘုရားစာရွတ်သံကို ကြောက်လို့ ဖြစ်မှာပေါ့၊ ဟိုတစ်ရက်ဆီက ကားတစ်စင်းကိုဆို လမ်းဘေးဆွဲချသွားတာတဲ့ဗျာ၊ ကားပေါ်ကမိသားစုကကားကြီးထားခဲ့ပြီး ခြေကျင် ဆင်းပြေးလာကြတာ၊ တိုးဂိတ်ရောက်တဲ့အထိပဲ"

ဆိုင်ရှင်က စကားကို မရပ်သေး၊ သရဲခြောက်ခံကြရသူတို့အကြောင်းကို စိတ်ပါလက်ပါ ဆက်ပြောနေလေသည်၊ ကိုအောင်တို့ သူငယ်ချင်းသုံးယောက်၏ မျက်နှာများမှာ ဆီးရွက်လောက်သာ ရှိတော့မည် ထင်ပါသည်၊ နားထောင်နေရင်းနှင့်ပင် အပုပ်နံ့ကြီးကို ယခုပင် ရလိုက်တော့သလိုလို၊ အေးစက်စက် စိုထိုင်းထိုင်းအရာကြီးကို ကိုင်မိလိုက်သလိုလို၊ ကားနံရံကို ပုတ်ခတ်ထုရိုက်နေသည့်တဗုန်းဗုန်းအသံကိုကြားလိုက်ရသလိုလိုတွေ ဖြစ်လာသည်၊ ငယ်ထိပ်ဆီအထိ တက်ခဲ့သည့် ကြောက်ရွံ့မှုက ယခုတိုင် အရှိန်မပြေသေးမှန်း သိလိုက်ရသည်၊

"နောက်ဆို ညဘက် ခရီးမသွားတော့ဘူးကွာ"

ကြောက်လန့်ခြင်းတွေ ထုံမွှန်းထားသော ထိုစကားကို သုံးယောက်ပြိုင်တူ ပြောမိလျက်သား ဖြစ်နေပါတော့သည်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြောင်နက်ကြီးနှင့် ခရေပင်ဖောက်ထိုး

မင်းနန္ဒရှိန်

ကျွန်ုပ်သည် ဆရာဖြစ်သူ အဘိုး…နှမာနှင့် ဂန္ဓာရီစရီးသွား၍ လုပ်ရပ်…န်းများကို ကျင့်ကြံအားထုတ်ရင်း…တိပညာရပ်များအား လိုက်လံ…ည်းပူးခဲ့စဉ်က ဂန္ဓာရီခရီးလမ်းတွင် …ကြုံခဲ့ရသည့်ဖြစ်ရပ်များက ထူးခြား…န်းကြယ်၍နေပါတော့သည်။

ထိုဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်များအနက် …လေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ကျောက်ဆည် …နယ်၊ တရုတ်လှကျေးရွာ၊ အလယ် …တောရဂူတွင် လုပ်ရပ်ကျင့်စဉ်များကို …ကျင့်ကြံအားထုတ်နေခဲ့စဉ်က ဖြစ်…သည်။

တစ်ညသ၌…

အလုပ်စခန်းပြီး၍ ကျွန်ုပ်သည် မေတ္တာပို့ အမျှဝေရင်း ထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများအကြောင်း ကျင့်ကြံအားထုတ်မှုများကို စဉ်းစားရင်းက မှေးခနဲ အိပ်ပျော်သွားပါသည်။

ညဥ့်လေပြေက တအေးအေး ရိုက်ခတ်သွေးလို့ နေပါသည်။

အလယ်တောရဝန်းကျင်၌ တစ်ခါတစ်ရံ ပုရစ်နှင့် ပုစဉ်းရင်ကွဲအော်သံများကို ကြားနေရသလို အညာမြေ၏ တမာထနောင်းရနံ့ကလည်း သင်းပျံ့လှ၏။

ဂူထဲတွင် ဖိုထားသော မီးဖို၏ ထင်းမီးတောက်အရှိန်ကလည်း လျော့ပါး၍ ပြုလာချေပြီ၊ ထိုအချိန်တွင် …ပြည်

www.burmeseclassic.com

ငြိုးဟ်တိုင်နားမှ ကျွန်ုပ်မှာ ဆူဆူညံညံ
အသံကြောင့် ကြည့်လိုက်ရာတွင် လရောင်နှင့်
ကြောင်နက်ကြီးတစ်ကောင် ခရေပင်ပေါ်
ခုန်တက်သွားပြီး ပျောက်ကွယ်သွားပါသည်။
မြေကြီးအချို့ မှနေပြီး ထိုအထဲမှ
သံသေတ္တာလေးတစ်လုံး တွေ့၍
ကောက်ယူခဲ့ပြီး လုပ်ရပ်စခန်း
သိမ်းလိုက်ပါတော့သည် ...

လေညင်းနှင့်အတူ ထူးထူးခြားခြားအေ
တစ်စုံ မိမိနားသောတအာရုံသို့ ရိုက်ခတ်
လာသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

လူကလေး အလုပ်စခန်းပြီးပါ
နံနက်တွင် ဘုရားကြီးကို သွား၍ဖူးမြော်
ပါ။ လူကလေး သိလိုသော အကြောင်
အရာ အလိုဆန္ဒများ မကြာခင်မှာ ပြ
လာလိမ့်မည်ဟု ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်ပုဂ္ဂိုလ
ကြီးတစ်ဦးမှ ကြောင်းကျိုးပြ၍ ပဌာန်း
ဆက်၊ ဓာတ်ဆက်အဖြစ် ညွှန်ပြသွား
ပါလေသည်။

ကျွန်ုပ် ဖျတ်ခနဲ နိုး၍လာပါတော
သည်။ အိပ်မက်လိုလို တကယ်လို
ဖြစ်စဉ်ကြောင့်ဝန်းကျင်ကိုလှည့်၍ကြ
သော်လည်း အနီးအနားတွင် မည်သူ
မရှိ၊ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုသူအား
အပြင်ဘက်တွင် အရိပ်အယောင်လုံး
မတွေ့ရချေ။

ထူးတော့ ထူးခြားလှပေတော
သည်။

ကျွန်ုပ်လည်း မေတ္တာပို့ အမျှဝေ
လိုက်ပြီးနောက် ထူးဆန်းသော အဖြ
ကြောင့် ပြန်လည်၍အိပ်မရတော့
မျက်လုံးအကြောင်သားနှင့် နံနက်

ကျက်တိုသာ မျှော်လင့်စောင့်စားနေပါ
တော့သည်။

နံနက်အရုဏ်လာချေတော့ပြီ။

ကျွန်ုပ်သည် အရှေ့အရပ်သို့ လက်
အုပ်ချီလျက် ဉဒေါင်းမင်းပရိတ်ကို ရွတ်
ဆိုလိုက်ပါသည်။

အရှေ့လောကဓာတ်မှ တက်လတ်
သော်မူသော ဤအရှင်နေမင်းသည်
အလုံးစုံသော စကြဝဠာနှင့် နေကြကုန်
သော သူတို့အား မျက်စိအမြင်ကို ပေး
တော်မူတတ်ပါ၏။

အမြိုင်မရှိ တစ်ဦးတည်းသောမင်း
သည်း ဖြစ်တော်မူ၏။ ရွှေအဆင်းနှင့်တူ
သော အဆင်းလည်း ရှိတော်မူ၏။

မြေပြင်၌ ထွန်းလင်းတောက်ပ
သော အရောင်လည်း ရှိတော်မူသော
ထိုအရှင်နေမင်းကို အကျွန်ုပ်သည်
ရှိသေမြတ်နိုး ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။ အရှင်
နေမင်း၏ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ခြင်း
ဖြင့် တစ်နေ့တာပတ်လုံး ချမ်းချမ်းသာ
သာ ကျွန်ုပ်တို့ နေရပါလို၏ ဘုရား။

ကျွန်ုပ်သည် ဆရာသခင်အဘိုးဂန္ဓ
ာ ဆတ်ဖြည့်လိုက်ပါသည်။ ထို့နောက်

မန္တလေးကို သွားရောက်ပြီး လိုအပ်တာ
ဝယ်ယူရန် ခွင့်ပန်လိုက်ပါသည်။

“ငါ့မြေး - ဈေးချိုဘက်ဝင်ပြီး လုပ်
ရတ်အတွက် ဆေးဒန်းနဲ့ သွပ်ဝယ်ဖို့
လည်း မမေ့နဲ့ဦးနော်”

“ဟုတ်ကဲ့ - အဘိုး”

ထိုသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် ကျောက်
ဆည်ကားဂိတ်သို့ ထွက်ခဲ့ပြီး နံနက် (၇)
နာရီကားစီး၍လာခဲ့ရာ မန္တလေးသို့ (၁)
နာရီခန့် ကားစီးလိုက်ရပြီး ရောက်ရှိသွား
ပါတော့သည်။ မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီး
ကို ဦးစွာသွား၍ဖူးမြော်လိုက်ပါသည်။
ထို့နောက် ကျွန်ုပ်အား ပဌာန်းဆက်
ဓာတ်ဆက်ညွှန်ပြခဲ့သော ဝတ်ဖြူစင်
ကြယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို မေတ္တာပို့ အမျှဝေပြီး
နောက် အဘိုးဂန္ဓမာ မှာလိုက်သော လုပ်
ရတ်အတွက် လိုအပ်သော ပစ္စည်းများ
လည်းဝယ်ယူရန် ဈေးချိုဘက်သို့ ခြေဦး
လှည့်ပါတော့သည်။

ဈေးချိုတွင် လိုအပ်တာဝယ်ယူပြီး
နောက် အချိန်ရ၍ စာအုပ်တန်းဘက်သို့
လျှောက်လာခဲ့သည်။ တစ်နေရာ စာအုပ်
အဟောင်းဆိုင်တွင် အသက် (၆၀) ခန့်
လူကြီးတစ်ဦး ဉပမိရုပ် ခပ်ကောင်း
ကောင်းနှင့် တွေ့လိုက်ရပြီးနောက် ထို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာအုပ်ဆိုင်ထဲသို့ ဝင်၍စာအုပ်ကြည့်ရာ ...

"ဘာစာအုပ်များ အလိုရှိပါသလဲ တွယ်"

စာအုပ်ဆိုင်ပိုင်ရှင် ထိုလူကြီး၏ အမေးကို စာအုပ်များကြားထဲမှ ပြောရန်ခက်နေစဉ် ကျွန်ုပ်၏နှုတ်မှ ...

"ခရေပင်ဖောက်ထိုး" စာအုပ်ပါ၊

ဆိုင်ရှင်လူကြီးက ကျွန်ုပ်ကို အနည်းငယ် အံ့ဩဟန် ကြည့်လိုက်ပါလေသည်၊

လုပ်ရတ်နှင့် ကျင့်စဉ်ဝင်နေ၍ သွယ်လျနွမ်းသွေ၍ လွယ်အိတ်တစ်လုံး လွယ်ထားသည့် ကျွန်ုပ်ကို အကဲခတ်လိုက်ပြီးနောက် ...

"ဦးလေး - သိပြီ၊ ဝါ့တူ လိုချင်တာ ဒီလို စာအုပ်မျိုးနေမှာပါ" ဟု စာအုပ် အဟောင်းအပါးတစ်အုပ်ကို ထုတ်ပေးပါသည်၊ လိုချင်သောစာအုပ်ကိုရ၍ ရင်မှာ ဝမ်းသာကြည်နူးချမ်းမြေ့သွားပါတော့လေသည်။ စာအုပ်အမည်က ခရေပင် ဖောက်ထိုး သိုက်သမိုင်းစာအုပ်ဖြစ်ပြီး ထိုခေတ်ကထင်ရှားကျော်ကြားသည့် ဂမ္ဘီရသိုက်သမိုင်းဆရာကြီး မြစကြာ ရေးသော စာအုပ်ဖြစ်ပါသည်၊ ထိုအခါ တူနိပ်မှ ...

စကားမစပ် ဦးလေးရယ်၊ ဒီစာအ ဦးလေးဆီ ရောက်နေတာ ကြာပြီလား ဒီလိုကွယ့် - တစ်မြန်နေ့က ဦးလေး ကိုဥပမိရုပ်ကောင်းကောင်း လူကြီးတ ယောက်ရောက်လာပြီးစာအုပ်အဟော တစ်အုပ် လာရောင်းတယ်၊ စာအုပ် သိုက်သမိုင်းစာအုပ်ဖြစ်နေလို့ မယူ ပြောတော့အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်က ယူသာယူ ပါဗျာ၊ ငွေသုံးကျပ်ပဲပေး၊ မနက်ဖြန် ဖွင့်တာနဲ့ ဝယ်သူလာလိမ့်မယ်၊ ငါးကျ နဲ့ရောင်း၊ ခင်ဗျားမြတ်မှာ၊ ဝယ်မယ့်သူ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျင့်တဲ့ လူငယ်တစ်ဦးဖြ ဆိုတာနဲ့ ယူထားတာ၊ အခုငါ့တူ ဦးလေး ဆီ ရောက်လာပြီး ဒီစာအုပ်လာဝ တော့ ဟိုလူကြီးပြောတာ ဟုတ်နေပြီ။

ထိုသို့ဖြင့် ထိုခေတ် ငွေငါးကျပ် ပေးဝယ်ရန်ပြန်လာခဲ့ပါသည်၊ (၁၉၇၉- ခုနှစ်ခန့်က ဆန်တစ်ပြည် ငွေနှစ်ကျ ခန့်သာရှိပြီး ခေါက်ဆွဲကြော်တစ်ထု ကြက်အသည်းအမြစ်နှင့် တစ်ကျပ် နှစ်ကျပ်သာ ဖြစ်သည်၊)

ခရေပင်ဖောက်ထိုးသည် ကျွန်ုပ်၏ ဇာတိမြို့ဖြစ်သည့် ဖျာပုံမြို့ မင်းကျောင်း

ကျောက်တွင် ပေါက်ရောက်နေသည့် သန်းသည့် ဂမ္ဘီရသိုက်ဝင်အပင်တစ် ဖြစ်၏၊ ကျွန်ုပ်တို့ ငယ်စဉ်က ခရေပင် ဖောက်ထိုး ဝန်းကျင်ကိုသွား၍မဆော့ရဲ၊ ကြီးများက နတ်ကြီးသည်၊ အစောင့် အရောက်ကြီးသည်၊ တစ်ခါက ခရေပင် ဖောက်ထိုးနှင့်ပတ်သက်၍ မထီမဲ့မြင်ပြု အတ်အဖွဲ့မှ လူတစ်ယောက်သည် ကြောင်နက်တစ်ကောင်၏ တိုက်ခိုက်မှု ခံခဲ့ရသလိုအခြားဇာတ်ဆရာတစ်ဦး သည်း ပူးသလို၊ ကပ်သလို ဖြစ်ခဲ့၍ ခရေပင်ဖောက်ထိုးက ပို၍ နာမည်ကြီး ခဲ့သည်၊

အစဉ်အဆက် ဖျာပုံ ရွာမနှင့် ခရေပင် ဖောက်ထိုးကို တွဲ၍သိနေကြသည်၊ အဝေးမှကြည့်လျှင် တောင်ပို့သဏ္ဍာန် နေပြီး အနီးကပ်ကြည့်ပါက ခရေပင် အမြစ်များသည် ပင်စည်ပေါ်တွင်ရှိနေ ပြီး အကိုင်းအခက်များက အောက်သို့ တွဲကျနေ၏၊ တချို့က သစ်ဝါးဖြင့်လာ ထောက်ခြင်းဖြင့် သက်တမ်းရှည်အောင် ထားခဲ့ကြပါသည်၊

ကျွန်ုပ်တို့ဆရာတပည့်နှစ်ယောက် ဂန္ဓာရီခရီးတစ်ယောက် ပြီးမြောက် ဖြစ်၍ မိမိဇာတိမြေသို့ ပြန်လာခဲ့ကြ ပါသည်၊ ဆရာဖြစ်သူ ဖိုးဂန္ဓမာနှင့် အေး ဒရဲမြို့နယ်၊ ကျွဲစလင်းကုန်းစေတီတွင် ဂန္ဓာရီခရီး ဆက်လက်ဝင်ရန် ထွက်ခွာ သွားလေပြီဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်သည် မင်းကျောင်းဆရာ တော်ဦးပညာဝံသအားသွား၍လျှောက် ထားခဲ့ပြီး ခရေပင်ဖောက်ထိုးနှင့် မနီး မဝေး ဂြိုဟ်တိုင်ဘုရား တနင်္လာထောင့် တွင် အဓိဋ္ဌာန်စခန်းဝင်လျက် ရှိပါ သည်၊

ည - လပြည့်ညလည်းဖြစ်၊ ရော်ရမ်း သွေးသောလေပြေနှင့်အတူ ဝါးရုံပင်များ ကယိမ်းနွဲ့မြောက်တောင်လှုပ်ရှားလျက် ရှိ၏၊ ခရေပင်ဖောက်ထိုးကတော့ လရောင်နှင့်ကြည့်ပါက ခက်ရွက် အလက်အမြစ်များကမြေသို့ညွှန့်ကျနေ သဖြင့် တောင်ပူစာလေးနှင့်ပင် တူနေ ပြန်ပါသည်၊

ထိုအချိန်တွင် မည်းမည်းအရိပ် သုံးခုက တိတ်ဆိတ်မှုကို အခွင့်ရေးယူ ကာ ခရေပင်အနီးသို့ ကပ်လာကြ၏၊ လရောင်အောက်တွင် ထိုသူတို့သည် မြေပြင်ကို တူးဆွနေကြ၏၊ ထိုအခိုက် လေပြေက တစ်ချက်ကြမ်းကြမ်းတိုက် ခိုက်သွားသည်၊ ရုတ်တရက်မှု အသည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အေးစဖွယ် ပတ်ဝန်းကျင်သည် ထူးထူးခြားခြား ငြိမ်သက်သွားလေ၏။ ခရေပင်ရှိ အရွက်များ ယိမ်းထိုးလာပြီးနောက် လေက ပြင်းလာသည်နှင့်အမျှ ထူးခြားစွာပင် ညောင် - ညောင် - ဝုန်းဟူသော အသံနှင့် ကြောင်နက်ကြီးတစ်ကောင် အော်သံနှင့် အရိပ်မည်းမည်းများဆီ ခုန်ဝင်လာပြီး ကုတ်ခြစ်တိုက်ခိုက်ပါလေတော့သည်။

"အား - အမယ်လေး - ဝုန်း"

"ညောင် - ခွီး - ခွီး"

"ဟာ - လုပ်ကြပါဦး၊ ကြောင်နက်ကြီး ငါ့မျက်နှာကို ကုတ်ဖဲ့နေပြီ"

"ညောင် - ခွီး - ခွီး"

ကြောင်နက်ကြီး၏ တိုက်ခိုက်မှု လျင်မြန်လွန်း၍ ကြာတော့ ထိုသူသုံးယောက် ထွက်ပြေးသွားကြ၏။ ကြောင်နက်ကြီး၏ အော်သံက ဆူညံစွာသွားသည်။

ငြိုဟ်တိုင်နားမှ ကျွန်ုပ်မှာ ဆူဆူညံညံ အသံကြောင့် ကြည့်လိုက်ရာတွင် လရောင်နှင့် ကြောင်နက်ကြီးတစ်ကောင် ခရေပင်ပေါ် ခုန်တက်သွားပြီး ပျောက်ကွယ်သွားပါသည်။ မြေကြီးအချို့မှာနေပြီး ထိုအထဲမှ သံသေတ္တာလေးတစ်လုံးတွေ့၍ကောက်ယူခဲ့ပြီးလုပ်ရပ်စခန်းသိမ်းလိုက်ပါတော့သည်။

နံနက်မိုးသောက် ဖွင့်ကြည့်ရာ အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရလေ၏။

ခရေပင်ဇောက်ထိုးဘုမ္မိရတ်သိုက်စာအညွှန်း

သက္ကရာဇ် - ၁၁၄၃ ခု၊ ရွှေပြည်ကြီးနန်းစံဘိုးတော်ဦးဝိုင်းခေါ်ဗဒုံမင်းတရားကြီးလက်ထက် ဖျာပုံရွာသည် ဒလခရိုင်နယ်ပိုတော်အတွင်း အပါအဝင်ဖြစ်၍ ရွာအုပ်ကြီးဦးဖားသည် မျိုးနွယ်စဉ်ဆက်ကြီးပွားလိုသော စေတနာအရ နေ့ကောင်းရက်သာအခါ "ဟိဒ္ဒ" ရွေးချယ်လျက်ကမ္ဘဝါဖတ်ခြင်း၊ ဘိသေကမင်္ဂလာဆောင်ရွက်စေပြီး လောကီသရဖူကျမ်းများ၏ ဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိလမ်း၊ ဓာတ်လေးပါးစမအင်းများ အမိုအမ စီရင်လျက် ဖျာပုံအထက်ပိုင်းမင်းကျောင်းပရဝုဏ်ခြေဦးရေ့ကျောင်းနှင့် နတ်စင်များ နေရာရွာဦးအောက်ပိုင်း၊ ရွာသိမ်၊ ကျိုက်ပဒိုင်စေတီအနီးတွင် မြုပ်လေ၏။

လောကီဗေဒင်ကျမ်းအလို "ဖျာပုံ" ပည္ပက်နှစ်လုံးသည် ရှေးပညာရှိများ၏ "...ခန" ကိန်းရင်းလာ "ဦးဌာ" ...င် ဓာတ်ရလေသည်။ (၈)ဌာန၊ ...ပါ (၈)မျိုးရှိသည့်အနက် ကြောင် ...ဒ္ဓိဃအားအကောင်းဆုံးဓာတ် ...ကြမ်းတမ်းစက်ထန်သော "ကျား" ...ခင် တပည့်ခံရလေအောင် ...ယ်အတတ်ကို တတ်ကျွမ်းသည့် ...သူနည်းတူမြို့များ၏အထွတ်ထိပ် ...သားအန္တရာယ်ကင်းဝေးကြီးပွား ...ချော်တွေးစီရင်ဆောင်ရွက်လေ...

သံဓာတ်လုံးဝိဇ္ဇာ ဆရာတော် ...နှင့်၏ တပည့်ဦးဇာဂရသည် ဆရာ...၏ လမ်းစဉ်အတိုင်း (၅) နှစ်တိုင် ...ဓာတ်ပညာစခန်း လုပ်ဆောင်ရာ သံ...လုံး အောင်မြင်ပြီး သံပြာအား များ...နှင့် စားသုံးကာ မူလဆရာ၏ လုပ်...ညာနှင့် လုပ်ရတ်ပစ္စည်း သံပြား...ပြားအား ဘုမ္မိရပ်ပညာနှင့် လုပ်ရတ်...ခေါင်းစပ်ထားသော အင်းကို အစီ...ပြု၍ ခရေစေ့အားအင်းပညာသိုက်...စီမံခဲ့သည်။ ခရေပင်သည် သိုက်...အသားဖြစ်၍ အင်္ဂရတ်ပညာနှင့် ...သင်ခဲ့သော သံပြားကို ကြောင်နက်တစ်ကောင်ကို တိုက်ကျွေးလျက် ယင်းကြောင်နက် လည်ပင်းတွင် မူလဆရာတော်လုပ်ရတ်စခန်းအောင်မြင်ခဲ့သည့် သက္ကရာဇ် - ၁၁၁၁ ခုနှစ် အမှတ်အသားကို ခြူတွင်ဆွဲပေးပြီး အစောင့်ထားလေ၏။

ခရေပင်သိုက်စောင့်ကြောင်နက်ကို ရေဇယံသံရန်ကြီးအောင်မားဖြင့် စီရင်ပြီးမှ သိုက်တွင်းရောက်အံ့။

ဦးဇာဂရ (သံလုံးဓာတ်ဝိဇ္ဇာ)

ကျွန်ုပ်သည် ဤပေစာပါ သိုက်စာများကို ဖတ်ရှုပြီးသောအခါတွင် ကျွန်ုပ်သိလိုသော အကြောင်းအရာသည် ဦးနှောက်သို့ ချက်ချင်းအလင်းရောင်ထိုးပေးလိုက်ချေပြီ ဖြစ်သည်။

ခရေပင်ဇောက်ထိုးဆိုသည်မှာ အမှန်တော့ ထွက်ရပ်လမ်းအတွက် ဆရာသခင်များ၏ လျှို့ဝှက်စွာစီရင်ထားခဲ့သော ဂမ္ဘီရသိုက်ဝင်သစ်ပင်သို့မဟုတ် ပညာသိုက်တစ်ခု၏ လျှို့ဝှက်အမှတ်အသားသာ ဖြစ်ချေတော့သည်။

သို့သော် - ဤသည်ကိုပင်သို့လော သို့လော အကြံနှင့်အယူလွဲများသည်စုကြောင့် ခရေပင်ဇောက်ထိုး၌ ထိပါးကြ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရာမှ ကြောင်နက်ကြီး၏ ရန်သတ္တရုပြု ခြင်းကို ခံရခြင်း အန္တရာယ်နှင့် တွေ့ကြုံ ရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ် ညက တွေ့ခဲ့ ရသည့် ကြောင်နက်ကြီးသည် မူလ ထွက်ရပ်မြန်းခဲ့သော ဆရာသခင်မှ အစီ အရင်နှင့်ခြုံဆွဲပေးထားခဲ့သည့်ထူးဆန်း သော ကြောင်နက်ကြီးပင် ဖြစ်ပေတော့ အံ့။

(မှတ်ချက် - ၁၃၄၃ - ခုနှစ်၊ နတ် တော်လဆုတ် (၁၁) ရက်တွင် ဖျာပုံမြို့ မင်းကျောင်းဆရာတော်ကြီး ဦးပညာ ဝံသ ပျံလွန်တော်မူပြီးသောအခါ ထိုနေ့ မှစ၍ ခရေပင်ဖောက်ထိုးသည် တစ် တစ်စည်း၍ခြောက်သွေ့ပြီးနောက်ယ အခါတွင် သစ်ခြောက်တုံးကြီးအဖြစ်သာ ထိန်းသိမ်းထားနိုင်ရန် မြင်တွေ့ နေရ တော့သည်။

နားလေထွက်လျှင်...

- တရုတ်စကားပွင့်ကို နားတွင် ပိတ်ဆို့ထားပါ။
- အပွင့်ကို လက်သုပ် သုပ်စားပါ။ သခေါ်ရွက်ကို မီးကင်၍ တို့စရာအဖြစ် တို့စားပါ။

ဒဂုန်ရွှေမျှား

သံခေါင်းစွပ်မင်းသား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

...လ၊ သမာဓိ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံ၍ ...တ်ပြီးဖြစ်သော ရှမ်းဆရာကြီး ...ထက်ရှားသည် (၇) ရက် သား ...စ်ဦးကို ခက်ခက်ခဲခဲကြားမှ ...ကယ်မပြီးပြီဖြစ်၍ မိမိ၏ မွေး ...စ်သော ရှမ်းပြည်နယ်၊ ရှမ်းရိုးမ ...ရှိနေထိုင်ရာရွာသို့ပြန်ရမည် ...လည်း ဓာတ်ကျခြင်း၊ အာရုံ ...စ်ပေါ်လာ၍ ချက်ချင်းမပြန်ဖြစ် ...

...တားမြို့အပိုင် တောကြီးတန်း ...ာမှသည် ခရမ်းမြို့အပိုင် ပြည် ...ာရွာထိ သူ့ ခရီး ဆက်ရပါတော့

ငှင်းရွာသို့ ခရီးမဆက်ခင် ခရမ်းမြို့ ပေါ်ရှိ အဇမ်းဘုရားသို့ဝင်ပြီး ဘုရားရှိခိုး မေတ္တာပို့ပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ခြင်းအမှု ကိုရှိသေစွာပြုလေ၏။ ရှမ်းဆရာကောင်း ထက်ရှား ပုတီးစိပ်နေစဉ်အချိန်တွင် ဆရာကောင်း၊ သမားကောင်းပင့်ရန် ထွက်လာသော ဦးလွှမ်းမောင်သည် ခရမ်းမြို့ပေါ်ရှိ အဇမ်းဘုရားသို့ဝင်၍ ဘုရားရှိခိုး မေတ္တာများပို့ပြီး ဆရာ ကောင်း၊ သမားကောင်း၊ အမြန်ဆုံးတွေ့ ရှိရပါလို၏ဟု ဆုတောင်းပြီး ရှမ်းဆရာ ကြီး ကောင်းထက်ရှားကို တွေ့လိုက် ရလေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမှန်အတိုင်းဆိုရလျှင် ရှမ်းဆရာတောင်းထက်ရှားသည် မိမိ ကယ်တင်ရမည့် (၇) ရက်သားသမီးသည် ဘယ်မြို့ ဘယ်ရွာဖြစ်သည်ကို ဓာတ်ကျပြီး အာရုံရပြီး ဖြစ်သည်။

သည်ရွာဖြစ်ခဲ့သော်၊ သည်ရွာအပိုင်၊ သည်မြို့ပေါ်ရှိ၊ တန်ခိုးကြီးဘုရားတွင် ဝင်၍ မိမိ၏ မွေးနံ့ထောင့်တွင် အဓိဋ္ဌာန ပုတီးစိပ်လိုက်သည်နှင့် ရွာမှလူကိုတွေ့ရမြင်ရ ကြုံရဆုံရမည်ဖြစ်သည်။ (သို့မဟုတ်) အတိအကျ သတင်းစကားကြားရမည်၊ လမ်းညွှန်လမ်းပြပေးသူ ပေါ်လာမည်ဖြစ်သည်။

ယခုကြည့်လေ၊ ရှမ်းဆရာကောင်းထက်ရှား တနင်္လာထောင့်တွင် ပုတီးစိပ်နေစဉ် လူနာရှင်ဖြစ်သူ ဦးလွှမ်းမောင်သည်လည်း တနင်္လာထောင့်သို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်လာပြီး ဆရာကောင်းနှင့်တွေ့ရန် ဆုတောင်းနေစဉ် ဆရာနှင့် တွေ့တွေ့ဆိုင်ဆိုင် တိုးလေတော့၏။

မိမိ နေထိုင်သော ရှမ်းပြည်နယ်၊ ရှမ်းရိုးမတောင်ခြေမှ ဓာတ်ကျပြီး အာရုံရပြီး အောက်ပြည်အောက်ရွာသို့ ဆင်းလာခဲ့သည်။

မိမိသွားလိုသည့်မြို့ သွားလိုသည့်ရွာသို့၊ သွားရမည့်အစီအစဉ်အတိုင်း လမ်းညွှန်မည့်သူသည် ပေါ်လာပြီး ဆရာကြီးကိုထိုလူမှရှိရှိသေသေပင်လမ်းညွှ[န်]ပြလေ၏။

ထိုလူလမ်းညွှန်သည့်အတိုင်းဆ[ရာ]ကောင်းထက်ရှားသည်တွံတေးမြို့အ[နီး]တောကြီးတန်းရွာလေးသို့ တစ်ဦးတည်း ရောက်ခဲ့ပြီး (၇) ရက်သားသမီး တစ်[ဦး]ကို ခက်ခက်ခဲခဲကြားမှ ကယ်တင်ခဲ့ရ[သည်] မဟုတ်ပါလော။

ယခုလည်း လူနာရှင်နှင့် တွေ့ဆုံ[တွေ့]ဆိုင်ဆိုင် တွေ့ဆုံပြီး လူနာရှင်နှင့်အတူ ခရမ်းမြို့အပိုင်ပြည်တော်သာသို့ရော[က်] ရှိလာကြပြီဖြစ်သည်။

အခုဆိုရင် ရွာသုံးလေးရွာတွင် လူ[နာ]အားဖြင့် ကိုးယောက်၊ ဆယ်ယော[က်] ထက်မနည်းရောဂါဖြစ်နေသည်ကို သိ[ရ]မြောက် ရှမ်းဆရာ ကောင်းထက်ရှား အာရုံရပြီး သိနှင့်ပြီး ဖြစ်သည်။

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပင် လူနာရှင် သမီးလေး၏အဖေ ဦးလွှမ်းမောင်သည် လည်း စဉ်းစားခန်းဝင်မိသည်။

"ခုတလော ရွာတွေမှာ စုန်းပြု[စား] တာတွေများနေတယ်။ အဲဒါဘာကြောင့် လဲ၊ ဘာကြောင့်သည်လိုဖြစ်နေရတာလဲ ဖြစ်ခဲ့တဲ့ကိစ္စ။ ဖြစ်ရင်လည်း ဆယ်ခ[ါ] တစ်ခါပေါ့။

"ခုတော့ သည်လိုတွေဖြစ်နေတော့ စဉ်းစားစရာပဲ။ ပြီးတော့ သည်လိုဖြ[စ်] တိုင်း သည်ဆရာပဲ ပင့်နေကြတာပဲက[ွ]။ [သ]ည်ဆရာကတော့ အနီးလေးမှာ [မို့။ အ]ခြားဆရာပင့်ရင် အဝေးကြီးသွားပင့် [ရတ]ာ၊ သည်ဆရာ ကုတာ၊ ပျောက်တော့ [ပျ]ောက်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဆွဲကုနေတာ [အ]ကြာမှာ အကြာကြီး၊ စဉ်းစားစရာ"

သည်သို့ ဦးလွှမ်းမောင် စဉ်းစားမိ [သ]ည်၊ စဉ်းစားတိုင်းလည်း ဘဝင်မကျ [ဖြစ်]မိ၏။

ဦးလွှမ်းမောင် အတွေးဝင်မိပါသေး [သ]ည်။

အင်း – တော်တော်တော့ စဉ်းစား [စ]ရာဖြစ်နေပြီ၊ တစ်လောကဟိုဘက်ရွာ [က]တာလေးမလေး စုန်းတိုက်ခံလိုက်ရတာ [မ]သေရုံ တစ်မည်ရယ်၊ ခံလိုက်ရတာ [ပြော]ပါနဲ့တော့၊ နောက်ပြီး ရူးပြီး ကျန် [ရစ်]ခဲ့တယ်။ မိဘတွေက ဆင်းရဲလွန်းလို့ [ဆ]ရာတောင် ခေါ်ပြီးမပင့်နိုင်ရှာဘူးလေ။ [ရွ]ာကပဲစုပြီး ဆရာကို ပင့်ပေးခဲ့ရတဲ့ [အ]ဖြစ်၊ အခုတော့ ကောင်းသွားပါပြီ။

သည်ရွာက ကောင်လေးအဖြစ် [က]တော့ ဘာထူးလဲ။ ငိုကာ၊ ရယ်ကာ၊ [ရ]ယ်ကာငိုကာနဲ့ နတ်ဖျားက ပြောချင်ရာ [တ]ွေ လျှောက်ပြောနေတာ မရှူးရုံတစ် [မ]ည်ပါပဲ၊ အင်း – ပြောရရင် ဒါလည်း ရူး [တ]ာပါပဲ၊ ယဉ်ယဉ်လေး ရူးနေတာ၊ [က]ောင်လေးမိဘတွေလည်းဆင်းရဲလွန်း [တ]ော့ ဆရာမပင့်နိုင်ရှာဘူးလေ၊ ရွာကပဲ စုပြီးပင့်ပေးလိုက်ရတယ်လို့ကြားတယ်၊ အခု ကောင်းသွားပြီးတဲ့"

ဟော – အခုလည်း နောက်တစ်ယောက် ဖြစ်ပြန်ပြီ၊ သည်တစ်ယောက်သည်ကား အခြားမဟုတ်၊ ဦးလွှမ်းမောင်၊ ဒေါ်ထားထားနွယ်တို့၏ တစ်ဦးတည်းသော ချစ်သမီးလေး "စမ်းကြည်ပြာနွယ်" ဖြစ်သည်။

၎င်းတို့မိသားစုသည် ဘာသာရေးကို အထူးလေးစားသူများ ဖြစ်ကြသည်။

သည့်ကြောင့်ဖြစ်မည်၊ ရွာဦးဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၊ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်မှ ဦးလွှမ်းမောင်တို့ မိသားစုကို ဘာသာရေးတွင် သူများနှင့်မတူအောင် အသက်ပေးပြီးသက်ဝင်ယုံကြည်ကြည် ညိုကြသူများဖြစ်၍ စံပြအဖြစ် ချီးကျူးထိုက်ပါကြောင်း။

မိန့်ကြားခဲ့ဖူးပါသည်၊

ဘာသာတရားကို လေးစားသော ရတနာသုံးပါးကို သက်ဝင်ယုံကြည်သော အသက် (၁၆) နှစ်မျှသာ ရှိသေးသည့် မိန်းကလေး ငိုကာ၊ ရယ်ကာဖြင့် စကားတွေ တတွတ်တွတ်ပြောနေသော ယဉ်ယဉ်လေးရူးနေသည့်မိန်းကလေး။

ချစ်မဝနိုင်သည့် တစ်ဦးတည်းသော ချစ်သမီးလေး "စမ်းကြည်ပြာနွယ်" ကို မိဘများဖြစ်ကြသော ဦးလွှမ်းမောင်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒေါ်ထားထားနွယ်တို့မှ ဆရာကောင်းထက်ရှားကို ဆေးကုသရန် အပ်နှံလိုက်လေတော့သည်။

ဦးလွမ်းမောင်သည်အများနည်းတူ အနီးမှာရှိသော ဆရာကိုမပင့်၊ အဝေးမှကြွလာသော ရှမ်းဆရာ ကောင်းထက်ရှားကို ပင့်ခဲ့ခြင်းမှာ အကြောင်းရှိသည်။ ရွာမှာရှိသော ဆရာသည် အောက်လမ်းဆရာဟု ကြားသိထားသည်။ ဦးလွမ်းမောင် သိထားသလို တစ်ရွာလုံးလည်း သိထားကြသည်၊ သည့်ကြောင့် ...

အောက်တန်းကျလွန်းသော အောက်လမ်းဆရာကို ဦးလွမ်းမောင် မပင့်ချင်၊ အိမ်ပေါ်မတင်လို၊ မျက်နှာချင်းတောင် မဆိုင်ချင်ပေ။

သည်ရွာ၌ ရပ်ဝေးမှလာသည့် ဆရာဟူ၍ မရှိဘူး၊ ရွာခံဆရာ၊ အောက်လမ်းဆရာတစ်ဦးသာ ရှိသည်၊ ယခု အဝေးမှ ဆရာကြွလာသည်ဆိုတော့ ထူးခြားနေ၏၊ အမြင်ဆန်းနေသည်၊ အိမ်တွင်း၊ အိမ်ပြင်၊ ခြံကျယ်ကြီးထဲတွင် လူများပြည့်နေ၏။

လမ်းပေါ်၌ပင် ရွာလယ်လမ်းမကြီးတွင် လူစည်ကားနေသည်၊ ရွာတွင်းရှိ လူများအပြင် တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်နားဖြင့် အနီးအပါး ရွာနီးနားချင်းရွာများမှပင် ရောက်ရှိလာကြသည်၊

ဘုရားဆောင်ရှိ ဗုဒ္ဓဘုရားရုပ်ပွားတော်၏ ရှေ့မှောက်တွင် "သာသနာ ငါး ထောင်ပွဲကြီး" ကို ဖိုးကြီး (ဖိုးကြမ်းငှက်ပျော) ငါးဖီး၊ အုန်းသီး တစ်လုံးဖြင့် ကွမ်းရွက်တွင် ထုံးသုတ်၊ ထုံးကို ဝပမာဝိုင်းပြီး ကွမ်းသီးစိပ်ထည့်၍ ဂုဏ်တော်ရွတ်ပြီးသား ကွမ်းငါးယာ၊ ကွမ်းရွက်တွင် လက်ဖက်အုပ်သားထည့်၍ လက်ခလယ်ဖြင့် ဝပမာဝိုင်းပြီး ဂုဏ်တော်ရွတ်ထားသော ကွမ်းယာငါးရာ၊ စုစုပေါင်း (၁၀) ရာကို ငှက်ပျော (၅)ဖီးကြားတွင် တစ်ဖီးလျှင် နှစ်ရာကျဖြင့် ငါးဖီး ဆယ်ရာထိုးထားလေ၏၊ ငှက်ပျောကြားများတွင် (၁၀ဝ) တန် (၅) ရွက်၊ (၅၀ဝ) တန် (၃) ရွက် (၁၀၀ဝ) တန် (၃) ရွက်ကို ကန်တော့ထိုး၍ ညှပ်ထားသည်၊

အောင်သပြေပန်း၊ အောင်သပြေ (၉) ညွန့်ကိုလည်း ငှက်ပျောကြားတွင် ထိုးထားသည်၊ ပန်းတွေက လန်းမှလန်း စပယ်ပန်းကုံး၊ ရွှေပန်းကုံး၊ ငွေပန်းကုံး သုံးကုံးစီ၊ ပေါင်း (၉) ကုံးကိုလည်း အုန်းသီးကြွက်မြီးရင်းမှသည်အုန်းရှေ့မျက်နှာစာတွင် ဆွဲ၍ဖြန့်ထားသောကြောင့် ပန်းတွေက ဝေလို့လေ၊ လှမှလှ၊ ထပ်ဆင့်ပြီး တံခွန်၊ ကုက္ကားများထိုးစိုက်ထားလိုက်၍ "သာသနာငါးထောင်ပွဲ"ကြီးသည်ခန့်ခန့်ညားညား၊ ခပ်ကြွားကြွား၊

ဘုရားဆောင်၏ ရှေ့တည့်တည့် ... ...

... ရှမ်းဆရာ ကောင်းထက်ရှားသည် ... တည်ငြိမ်ငြိမ်ရှိ၏၊ ခန့်ခန့်ညားညား ... ဆရာ၏ဘေးတွင် စာရေးစားပွဲပုပု၊ ... သေးတစ်လုံးကို ခင်းထား၏၊ စားပွဲ ... တွင် ကြွေပန်းကန်ပြား (ထမင်းစား ... ကန်) အရွယ် တစ်ချပ် ခင်းထား ... ၏၊

... ပန်းကန်ပြားပေါ်တွင် "တန်ပြန် ... " တစ်ချပ်ကို တင်ထားသည်၊ ပန်း ... ပြား၏ဘေးတွင် အင်းချထားသော ... ယောင်းတိုင်သည် အဆင်သင့်၊

... ခောင်းကားနေသော လွယ်အိတ် ... ဘုရားခေါင်းရုပ်ခံတောင်ဝှေးသည် ... ထိုင်နေသောဘေးတွင်ကပ်လျက် ... ရှိနေ၏၊ ဆရာ၏ ရှေ့တည့်တည့် ... ငိုတာ ရယ်ကာ ရယ်ကာ ငိုကာဖြင့် ... အောင်စဉ်ရေမရ စကားတွေ တတွတ် ... ပြောနေသော ယဉ်ယဉ်လေးရှိနေ ... သည့် စမ်းကြည်ပြာနွယ် ထိုင်နေ ... ၏၊

"ကျုပ်နာမည် ကောင်းထက်ရှားပါ၊ ... ပ်တာ ရှမ်းပြည်နယ်ရှမ်း ရိုးမတောင် ... အနီးမှာ ရှိတဲ့မထင်ရှားတဲ့ ရွာလေး ... ရွာမှာ နေတာပါ၊ ခုတ်ကျပြီး ရန် ... ရောက်လာတာပါ၊

အခု တွံတေးမြို့အပိုင်၊ တောကြီးတန်းရွာလေးကို သွားပြီးစုန်းပြုစားခံနေရတဲ့ ကလေးမလေးကို ကုပြီးမျောက်သွားလို့ သည်ရွာကိုလာမယ့်ဆဲဆဲမှာ ဦးလွမ်းမောင်နဲ့တွေ့ပြီး ဦးလွမ်းမောင်ပင့်လို့ကျုပ်ဒီရွာကိုရောက်လာရတာပါ"

ဟုပြောပြီးစကားကိုရပ်ထားလိုက်၏၊ များလှစွာသော လူပရိသတ်၊ ရွာသူရွာသားအားလုံးကို ဆရာသည် အကဲခတ်၊ လေ့လာဟန်ရှိသည်၊

"ကျုပ်ကအထက်လမ်းကဆိုတော့ အထက်က အလုပ်တွေပဲလုပ်တယ်၊ အောက်ကမသန့်ရှင်းတဲ့အလုပ်မှန်သမျှဘာတစ်ခုမှ မလုပ်ဘူး၊ ပြောရရင် အထက်တန်းကျကျ၊ အထက်လမ်းဖြစ်တဲ့ အမြင့်မြတ်ဆုံးဖြစ်တဲ့ ဗုဒ္ဓ၊ ဘုရားရှင်ဟောကြားတဲ့တရားတော်အတိုင်းကျင့်ကြံ၊ ကြိုးစားပွားများ အားထုတ်တယ်၊ အဲဒါကျုပ် အလုပ်ပဲ"

ဟုဆိုကာ ပန်းကန်ပြားဘေးတွင် ချထားသော အင်းချထားသည့် ဆေးဖယောင်းတိုင်ကိုယူ၍ ပန်းကန်ပြားပေါ်တွင်ရှိသော "တန်ပြန်အင်းချပ်" ပေါ်တွင် တင်၍မီးထွန်းလိုက်ပါသည်၊

ပြီးတော့ "ကျားခေါင်းရုပ်" ခံထားသော တောင်ဝှေးကို ကောက်၍ကိုင်လိုက်၏၊

"ဟောသည် - စမ်းကြည်ပြာနွယ် ဆိုတဲ့ ကလေးမလေးကို ပြုစားထားတဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စုန်းမ၊ ငါ့ဆီ အမြန်ဆုံးရောက်အောင် ငါ့သားကြီးကတစ်တောလုံးတစ်တောင်လုံး ညံသွားအောင် ဟိန်းပြလိုက်စမ်းကွာ"

ဟု ဆိုကာ ကျားခေါင်းရုပ်ခံထားသော တောင်ဝှေးကို ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် အားကုန်ဆောင့်ချလိုက်လေ၏။

"ဝေါင်း ... ဝေါင်း ... ဝေါင်း ..."

ကျားဟိန်းသံကြီးထွက်ပေါ်လာ၏။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်နေရာမှထွက်လာခြင်း ပင်၊ ကြည့်ရှုနေကြသော၊ အိမ်ထဲ၊ အိမ်ခြင်ရှိလူများ၊ ခြံကျယ်ကျယ်ကြီးအတွင်းမှာရှိနေကြသောလူအားလုံးတအံ့တသြ ဖြစ်နေကြသည်။

မေးခွန်းပေါင်းများစွာဖြင့် မျက်တောင်မခတ်စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်နေကြလေ၏။

"လာပါပြီ - ဆရာကြီးရှင့်၊ လာပါပြီ - ဆရာကြီးရှေ့မှောက် အရောက်လာပါပြီ၊ ဆရာကြီး ..."

ဟု အော်ပြောပြီး အိမ်ပေါ်တွင် ကြည့်နေကြသော သည်ရွာမှ ရွာခံအမျိုးသမီးဒေါ်လုံးတင်ကိုဝင်ပူးပြီးဆရာကြီး၏ ရှေ့မှောက်သို့ခုန်ပေါက်ရောက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။

ဒေါ်လုံးတင်၏ပင်ကိုရုပ်လွှာသည် ခဏတာမျှသာ၊ ချက်ချင်းပင် ရုပ်သည် ပြောင်းလဲသွားသည်၊ ရွာသူစုန်းမကြီး ရုပ်ပြောင်းသွားသည်၊ ဆိုးလိုက်သ... ရုပ်၊ အကျည်းတန်လိုက်သည်မှာ လူ... ရော။

ကြည့်နေကြကုန်သော လူအ... လူအားလုံး၊ တအံ့တသြ ဖြစ်ကုန်... သည်၊ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်လာ... သည်၊ ပို၍ပို၍လည်း စိတ်ဝင်စားနေ... ပြီဖြစ်သည်။

ရှမ်းဆရာကြီးသည် လွယ်အိတ်... မှ တစ်ထွာသာသာမျှရှိသော လက်... ကြိုးအနီရောင်လေးကို ထုတ်ယူပြီး... မှုတ်နေ၏၊ စက္ကန့်ပိုင်းမျှသာ ကြာ၏၊ ... သော - ရွာသူစုန်းမကိုယ်ပေါ်သို့ပစ်... လိုက်လေ၏။

အနီရောင် လက်ဖွဲ့ကြိုးလေးသ... စုန်းမ၏ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်သို့ ရောက်သွား... သည်နှင့်လက်ဖွဲ့ကြိုးစသည်အရှည်ကြ... ဖြစ်သွားကာစုန်းမကိုတုပ်နှောင်ပြီး... ပြီးသား ဖြစ်သွားပါတော့သည်။

ရှမ်းဆရာသည် ပုတီးကိုကိုင်... ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို ကိုးခေါက်တိ... ရွတ်ဆိုပြီး စည်း (၉)ထပ်ချလိုက်... စည်းချပြီးသွားပြီ။

ပြီးတော့ စုန်းမကိုတုပ်ပြီးချုပ်... သွားပြီ။

"ကဲ - ငါမေးတာ ဖြေစမ်း၊ နင် - ဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်ကလဲ၊ ဘာ့ကြော...

...ကလေးမလေးကို လုပ်တာလဲ၊ ...မှာတွေ့ပြီး လုပ်ခဲ့တာလဲ၊ ပြော -"

"ပြောပါ့မယ် - ဆရာကြီးရယ်၊ ပြော... - ကျွန်မကလေ သည်ကနေ လှမ်း...ရတဲ့ ညိုညိုမှိုင်းနေတဲ့ရွာ၊ ရွာကြီး...နေရာ ကွင်းစက်မှာ တဲလေးနဲ့ နေ...၊ ဆယ်ရွာတစ်ရွာ ကြီးစိုးခွင့်ရတဲ့ ...ပါ၊ ကျွန်မနာမည်က မယ်သုပပါ ...

သည်နယ်တစ်လွှားမှာတော့ မယ်...ဆိုရင် လူတိုင်းသိကြပါတယ် ဆရာ... ကြီး"

"ဟုတ်ပြီ - ငါ မေးတဲ့မေးခွန်းနှစ်ခု ...ထဲက တစ်ပေါင်းတည်း ဖြေသွားတာ ...တော့၊ ကဲ - ဆက်ပြောပါဦး၊ ဘာ ...ကြောင့် လုပ်ရတာလဲ ဖြေ"

"ဖြေပါ့မယ် - ဆရာကြီး၊ စမ်းကြည် ...နွယ်ဆိုတဲ့ ကလေးမလေးကို သူ့သူ ...ငယ်ချင်းလေးငါးယောက် နဲ့ အတူ မိုး ...ချုပ်ခင် မှောင်ရီဖျိုးဖျအချိန်လေးမှာ ရွာ ...အနောက်ပိုင်းကချောင်းထဲမှာရေဆင်းချိုး ...ကတို တွေ့ခဲ့၊ မြင်ခဲ့ရတာပါ ဆရာကြီး"

ဟု ဖြေလိုက်လေ၏။

"တွေ့တွေ့ချင်းပဲ ပြုစားလိုက်ရော ...၊ ဘာကြောင့် ပြုစားတာလဲ ငါ မေး ...ပြီလေ - ဆက်ပြော"

"မှောင်ရီဖျိုးဖျအချိန်လေးမှာ သည် ကလေးမလေးကို စတွေ့တွေ့ချင်းပဲ ကျွန်မ ပြုစားလိုက်မိပါတယ်၊ သိနေတာ တော့ ကြာပါပြီ၊ ကျွန်မတို့ စုန်းလောက မှာ မုန်းရင် ပြုစားတတ်သလို ချစ်ရင် လည်း ပြုစားကြပါတယ်၊ ကျွန်မအနေနဲ့ ပြောရရင် သည်ကလေးမလေးကို ချစ် လည်း မချစ်၊ မုန်းလည်း မမုန်းပါဘူး၊ မချစ်၊ မမုန်းဘဲနဲ့တော့ ပြုစားလေ့မရှိကြ ပါဘူး - ဆရာကြီးရယ်"

"ဘာ - ဒါဖြင့် သည်ကလေးမလေး ကို မချစ်၊ မမုန်းပဲနဲ့ ဘာကြောင့် ပြုစား ရတာလဲ"

ရှမ်းဆရာ ကောင်းထက်ရှား၏ အသံသည် ကျယ်လောင်ပြီး ဒေါသသံ ပါနေသည်၊ အမှန်လည်း ဆရာ ဒေါသ ထွက်နေ၏၊ ကြည့်နေကြသော ပရိသတ် တို့သည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လွန်းလှ ၏၊ အပ်ကျသံပင် မကြားရလောက် အောင်ပင်။

မျက်စိဖွင့် နားစွင့်ပြီး ဘာတွေ မြင် ရဦးမှာလဲ၊ ဘာတွေ ကြားရဦးမှာလဲဟု စိတ်စောနေကြသည်။

"စမ်းကြည်ပြာနွယ်" ၏ မိဘများ ဖြစ်ကြသော ဦးလွှမ်းမောင်၊ ဒေါ်ထားထား နွယ်တို့နှစ်ယောက်သည် ကြည့်ရှုနေကြ သော လူအများ၏ ရှေ့ဆုံးတွင် ထိုင်နေ ကြသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ပြောပါ့မယ် – ဆရာကြီးရယ် – ပြောပါ့မယ်၊ ပူလိုက်တာလည်း လွန်ပါရော၊ တုပ်ထား၊ ချုပ်ထားလိုက်တာလည်း တင်းကျပ်နေတာပါပဲရှင်၊ ကျွန်မပြောပြီးရင် လွှတ်ပေးပါနော်၊ မခံစားနိုင်လွန်းလို့ပါ – ဆရာကြီးရယ်"

"ပြောမှာသာ ပြောပါ၊ ငါ့အလုပ် ငါ သိပါတယ်"

ဆရာကြီးမှ လေသံမာမာဖြင့် ပြောလေ၏။

"ကျွန်မ သည်ကလေးမလေးကို လုံးဝ မလုပ်ချင်ပါဘူး၊ မပြုစားချင်ပါဘူး ဆရာကြီးရယ်၊ ဒါပေမဲ့ ..."

"ဒါပေမဲ့ – ဘာဖြစ်လဲ ပြော – ဆက်ပြော"

"ပြောပါ့မယ် – ဆရာကြီး၊ ကျွန်မ အမှန်ကို အမှန်အတိုင်းပြောပါတော့မယ်၊ သူကတော့ ကျွန်မကို လုံးဝမဖော်ဖို့ ပြောထားတာပါ၊ "ဖော်ခဲ့ရင် အသေသတ်မယ်လို့" ကြိမ်းထားတာပါ၊ သူက သတ်လို့နောက်မှသေမှာ၊ ခံနေရတာက အခု၊ မခံစားနိုင်တော့လို့ပါ – ဆရာကြီး၊

သူက အောက်လမ်းဆရာ၊ နာမည်က "ပန္နက"ပါ၊ ပန္နက,က ကျွန်မ ယောကျ်ားပါ၊ သူခိုင်းလို့ ကျွန်မ လုပ်ရတာပါ – ဆရာကြီး"

"ဘာ"

ဘာဆိုသောအသံသည်ကျားဟိန်းသံအလားဟိန်း၍ထွက်သွားလေ၏။

"ကောင်းပြီလေ – နင်ပြောတာမှန် မမှန် နင် ယောကျ်ားပန္နကကို ခေါ်စမယ်"

"ရှင်"

"မရှင်နဲ့ – ငါ အခုခေါ်မယ်"

ဟုပြောပြောဆိုဆိုကျားခေါင်းရုပ်တောင်ဝှေးကို ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။

"ကဲ – အောက်တန်းကျလွန်းလှသော အောက်လမ်းဆရာပန္နကရေ၊ကျားဟိန်းသံ ပေးလိုက်မယ်၊ ငါ ဆရာရှေ့မှောက် အမြန်ရောက်စေ"

ဟုပြောပြီးကျားခေါင်းရုပ်ခံတောင်ဝှေးကို ကြမ်းပြင်တွင် ခပ်နာနာ၊ ခပ်မြန်မြန်၊ ဆောင့်ချလိုက်လေတော့သည်။

"ဝေါင်း – ဝေါင်း – ဝေါင်း"

ကျားဟိန်းသံသည် မူလ၊ ပထမ အသံထက် ကျယ်လွန်းသည်ဟု ထင်ရ၏၊ တစ်အိမ်လုံး၊ တစ်လမ်းလုံး၊ တစ်ရွာလုံး ဆူညံသွားပါတော့သည်၊ အိမ်ပေါ်တွင် ကြည့်နေကြသော ရွာခံဖြစ်သူ ရွာသားကို ဒိုးလုံးကို ဝင်ပူးပြီး ရှမ်းဆရာကြီး မှောက် ရောက်လာလေတော့၏။

"ဆရာကြီးရှေ့မှောက် ကျွန်တော် ရောက်လာပါပြီ – ဆရာကြီး"

ဟု အော်ပြောပြီး ဆရာကြီး၏ ရှေ့မှောက်တွင် ရှိရှိသေသေဖြင့် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်လျက် ရှိသည်။

ရှမ်းဆရာကြီးသည် ငြိမ်းသွားပြီဖြစ်သော ဆေးဖယောင်းတိုင်အစားအောက်တစ်တိုင်ကို ထွန်းညှိပြီး တန်ပြန်အင်းချပ်ပေါ်တွင်တင်၍ ထွန်းလိုက်ပါသည်၊ လွယ်အိတ်ထဲမှ လက်မန်းကွင်းတစ်ခုနှင့် ခြေမန်းကွင်းတစ်ခုကို ထုတ်ယူလိုက်ပါတော့သည်၊

၎င်းတို့မှာ မန်း၍၊ စီရင်မှု ပြုထားသောလက်မှာခတ်သောကွင်းနှင့်ခြေမှာခတ်သော ကွင်းများဖြစ်ကြသည်၊ ထိုကွင်းနှစ်ခုကို အောက်လမ်းဆရာ ပန္နက၏လက်ပေါ်သို့လက်မန်းကွင်းကိုလည်းကောင်း၊ ခြေထောက်ပေါ်သို့ ခြေမန်းကွင်းကိုလည်းကောင်း ပစ်တင်လိုက်ပါတော့သည်၊

လက်ပေါ်ရောက်နေသော လက်မန်းကွင်းသည် လက်နှစ်ဖက်လုံးကို လက်ထိတ်ခတ်သလိုချည်ပြီးတုပ်နှောင်ထားသလို ဖြစ်သွားသည်၊ ထို့နည်းတူ ခြေထောက် ပေါ်ရောက်နေသော ခြေမန်းကွင်းသည်လည်း ခြေနှစ်ဖက်လုံးကို ပူးကပ်နေရာတွင် ချုပ်ပြီး၊ တုပ်ပြီး ထားသလို ဖြစ်သွားစေသည်၊

ခြေထိတ်၊ လက်ထိတ်ခတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်၊

"ကျွန်တော့် တစ်ကိုယ်လုံး ပူနေပါတယ် ဆရာကြီးရယ်၊ မခံစားနိုင်လောက်အောင် ပူနေပါတယ် ဆရာကြီး၊ သည်ကြားထဲ ခြေထိတ် လက်ထိတ်ပါ ခတ်လိုက်လို့ ကျွန်တော် လှုပ်လို့တောင် မရတော့ပါဘူး၊ ကျွန်တော့်ကို သနားပါဦး – ဆရာကြီးရယ်"

ဟု ပန္နကမှ ညည်းညည်းညူညူ ပြောရှာသည်၊

"ဘာ – မင်းကို သနားရမယ် ဟုတ်လား၊ မင်းကကော ဘယ်သူ့ကို များ သနားနေလို့လဲ၊ လူအများကို ဒုက္ခပေးနေတဲ့ကောင်းကများ၊ လာ – လာချီသေး၊ ကဲ – မင်းပညာတွေ ပြပါဦး၊ မသိုးမသန့်တဲ့ ပညာတွေ လူတကာကို ဒုက္ခပေးတဲ့ ပညာတွေ၊ ထုတ်သုံးလေကွာ"

"ဆရာကြီးနဲ့ တွေ့မှ ကျွန်တော့် ပညာတွေ ပြလို့မရပါဘူး၊ ထုတ်သုံးလို့လည်း မရတော့ပါဘူး၊ ဘယ်သူ့ကိုမှလည်း ဒုက္ခမပေးတော့ပါဘူး ဆရာကြီး၊ မပေးဝံ့တော့ပါဘူး၊ ပူလိုက်တာ မပြောပါနဲ့တော့၊ သည် အပူဒဏ်ကို မခံနိုင်တော့ပါဘူး၊ ကျွန်တော့်ကို လွှတ်ပေးပါနော် – ဆရာကြီး"

"မင်းကတော့ သည်အပူဒဏ်လေးကိုများ မခံနိုင်တော့ဘူး၊ မခံစားနိုင်တော့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘူးလို့ ပြောတယ်၊ တစ်ပါးသူတွေကိုတော့ သည့်ထက်ကြီးလေးတဲ့ အပူတွေပေးပြီး ခံစားရအောင်လုပ်တယ်၊ မင်းတော်တော်တရားတယ်၊ တရားလား၊ မတရားလား မင်းကိုယ်မင်း စဉ်းစားစမ်း”

“ကျွန်တော် မတရားမှန်း အခုမှ သိပါတယ်၊ ကျွန်တော် ကိုယ်ချင်းစာမိပါတယ်၊ ကျွန်တော် မတရားပါဘူး ဆရာကြီး”

“ကောင်းပြီ - မတရားပါဘူးဆိုရင် ငါ မေးတာ မှန်မှန်ဖြေ၊ မှန်မှန်မဖြေရင် ဒါထက် ပိုနာမယ် မှတ်”

“ဖြေပါ့မယ် - ဆရာကြီး၊ ဖြေပါ့မယ် မှန်ရာကို ဖြေပါ့မယ်”

“ကောင်းပြီ - ကောင်းပြီ - သူက ဘယ်သူလဲ၊ ဘာကောင်လဲ - ဖြေ”

“သူက မယ်သုပပါ - ဆရာကြီး၊ မယ်သုပက ကျွန်တော့် မိန်းမပါ၊ သူက ဆယ်ရွာတစ်ရွာကြီးစိုးနေတဲ့ရွာသူကြီးမကြီးပါ - ဆရာကြီး၊ မေးပါ - ဆရာကြီး၊ ဆရာကြီး မေးတာကို မှန်မှန်ကန်ကန် ဖြေပါ့မယ်”

“သည် ကလေးမလေးကော သိလား”

ဆရာကြီး၏ရှေ့တွင် ထိုင်နေသော တောင်စဉ်ရေမရ တတွတ်တွတ် စကားပြောပြီး ယဉ်ယဉ်လေးရှူနေရှာသည့် စမ်းကြည့်ပြာနှယ်ကလေးမလေး[illegible] လက်ညှိုးထိုးပြီး မေးလိုက်လေ၏။

“သိပါပြီကော - ဆရာကြီးရယ်၊ ကျွန်တော့် မိန်းမက သူတတ်တဲ့ စုန်းပညာနဲ့ ပြုစားထားတာလေ၊ အဲဒါ ကျွန်တော် ခိုင်းလို့ သူလုပ်တာပါ၊ သူကမလုပ်ချင်ပါဘူး၊ ကျွန်တော့်မိန်းမ ပြုစားခဲ့တဲ့ လူတိုင်းကို ကျွန်တော်ပဲ ကုပေးခဲ့တာပါပဲ၊

မိန်းမက တိုက်၊ ယောကျ်ားကက တိုက်ကုပေါ့ - ဆရာကြီးရယ်၊ သည်ကလေးမနဲ့ကျမှ ကျွန်တော် မကုရသေးပါ၊ ကျွန်တော့်မိန်းမနဲ့ ကျွန်တော်က[illegible]ပြီး လုပ်တာများပါတယ်၊

ဒါကြောင့်နှစ်ယောက်လုံးမှာအပြစ်ရှိပါတယ်၊ သည်ကလေးမလေးကျ[illegible] ကျွန်တော့်မိန်းမမယ်သုပကတော်တော်ကို ငြိုးတာပါ၊ မလုပ်ချင်ရှာဘူး၊ ကျွန်တော် အတင်းခိုင်းလို့ လုပ်ရတာ[illegible] သည့်အတွက် ကျွန်တော့်မှာ ပိုပြီးအပြစ်ရှိပါတယ်”

“အေး - မင်းတော်တယ်၊ မှန်တာပြောရဲ၊ ဝန်ခံရဲတဲ့ သတ္တိရှိတယ်၊ မင်း လင်မယားနှစ်ယောက်လုံးကို ငါ ဖြေ[illegible]မယ်၊ သေသေချာချာနားထောင်[illegible] ကလေးမလေးကိုမိမွေးတိုင်း၊ ဖမွေး[illegible]အောင် ပြန်လုပ်ပေး၊ နင်တို့ သွင်းထားတဲ့ အပင်းကို နင်တို့ ပြန်ထုတ်ပေး[illegible]”

“ပြန်ထုတ်ပေးပါ့မယ် - ဆရာကြီး၊ [illegible]ထုတ်ပေးပါ့မယ်၊ ထုတ်ပေးပြီးတာနဲ့ ကျွန်မကို ကြိုးတွေ ဖြေပေးပါနော် - ဆရာကြီး”

“နင် - အလုပ်လုပ်နိုင်ဖို့ ငါ ကြိုးဖြေ[illegible]မယ်၊ ဒါပေမဲ့ နင့်ယောကျ်ား ပန္နက[illegible]တော့ ငါ ကြိုးဖြေပေးလို့ မဖြစ်သေး[illegible] ချုထားတဲ့စည်း (၉) ထပ်ကိုလည်း [illegible]ဖျက်သေးဘူး၊ အဲဒါ ဘာကြောင့်လဲ [illegible]လား”

“မသိပါဘူး - ဆရာကြီး”

လင်မယားနှစ်ယောက်လုံးမှ ပြိုင်[illegible]ပြောလိုက်ကြသည်၊

“မသိရင် သိအောင်ပြောမယ်၊ နင်[illegible]နှစ်ယောက်လုံး နင်တို့တတ်ကျွမ်းတဲ့ [illegible]ညာရပ်တွေကို ဘုရားကို လှူရမယ်၊ [illegible]နိုင်မယ် - လှူနိုင်ပါ့မလား”

“လှူပါ့မယ် - ဆရာကြီး လှူပါ့မယ်၊ အ[illegible]ကြီးများမှန်းလည်း သိနေပါပြီ၊ [illegible]မ ပညာတွေကို ကျွန်မ လှူပါတော့[illegible] - ဆရာကြီး”

တု ဇနီးဖြစ်သူ မယ်သုပမှ လိုက်[illegible]လိုက်လှဲ့လှဲ့ ပြောရှာသည်၊

“ကောင်းပါပြီ၊ ကဲ - ပန္နက မင်းမိန်းမကတော့ အလှူကြီး လှူနေပြီ၊ မင်းကကော ဘယ်လို လဲ၊ လှူမှာလား ပြော”

“ကျွန်တော်က ပိုပြီးတော့တောင် လှူချင်နေတာပါ၊ အခု သည်ကလေးမလေးနဲ့ကျမှ ကျွန်တော့်မိန်းမပြောသလို နောင်တအကြီးအကျယ်ရပြီး အမှားကြီးများမှန်းသိခဲ့ရလို့လည်း ဘယ်သောအခါမှ မကောင်းတာမှန်သမျှ မလုပ်တော့ပါဘူးလို့ သစ္စာပြုသွားမှာပါ - ဆရာကြီး”

“အေး - ကောင်းတယ် ကွ၊ ကောင်းတယ် - ကောင်းတယ်၊ မင်းတို့ လင်မယားနှစ်ယောက်လုံး သစ္စာဆိုကြရမှာပါ၊ သစ္စာပြုတယ်၊ သစ္စာဆိုတယ်ဆိုတာ ဗုဒ္ဓဘုရားရှေ့မှာ ဆိုကြရမှာ၊ ပြုကြရမှာ၊ သည်တော့ မူလပင်ကို ရုပ်၊ ပင်ကိုခန္ဓာပဲ မြင်ချင်တယ်၊ ပူးတာ၊ ကပ်တာ မလိုချင်ဘူး၊ ကဲ - သစ္စာဆိုကြမယ်၊ ခု - ခွာပေတော့”

ကြည့်ရှုနေကြသော လူအားလုံးသည်လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်ကုန်ကြသည်၊ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေရာမှ သက်ဝင်လှုပ်ရှားလာကြပြီး အသံဗလံများ ပေါ်ထွက်လာသည်၊

“ပူးတာကပ်တာမဟုတ်ဘူး၊ ပင်ကိုရုပ်နဲ့ ပင်ကိုခန္ဓာမြင်ရတော့မှာပဲ - အဲတော့ အံ့ဩစရာ”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု ပြောကုန်ကြပြီ၊ အငေးကြီးငေးပြီး ကြည့်ရှုနေကြပါတော့သည်။

"အင်း – ငါ့သမီးလေးစမ်းကြည်ပြာနွယ် ကိုယ်တိုင်အပြုစားခံရတော့မှပဲ အဖြေရှာမရဖြစ်နေတဲ့ ပုစ္ဆာတစ်ပုဒ်ဟာ အခုမှ အဖြေထွက်လာတော့တာပဲ။

ခုတော့လည်း ဘယ်သူ ဘယ်ဝါမှ ပြုစားခြင်းမခံရတော့ပါဘူး။ နောင်အရေး စိတ်အေးသွားရပါပြီကော။

ဆရာကြီးနဲ့ကျမှပဲ စုန်းပညာတွေ၊ အောက်လမ်းပညာတွေ ဘုရားကိုလှူတဲ့ဆီ ရောက်တော့တာပဲ၊ စုန်းမတွေ၊ ကဝေမတွေ၊ အောက်လမ်းဆရာတွေ မျိုးတုံးပါစေ"ဟု ဆုတောင်းပြီး ဆရာကောင်းထက်ရှားကိုလည်း အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ ရင်ထဲ၊ နှလုံးသားထဲမှ ကျေးဇူးတင်ပြီး ဦးလွမ်းမောင်တစ်ယောက် မြင်ကွင်းကိုကြည့်နေရင်းမှ အတွေးကြီးတွေးနေမိပါသည်။

"ဝုန်း"

ဦးလွမ်းမောင် အတွေးလွန့်နေစဉ် ...

မီးခိုးလုံးကြီးသည် အသံနှင့်အတူ အုတက်လာသည်။ အနီရောင်မီးလုံးကို အသံကြားကြားချင်း မြင်လိုက်ရ၏။ စက္ကန့်ပိုင်းမျှသာကြာသည်။ မီးခိုးလုံးကြီးသည် ငါးမိနစ်နီးပါးမျှ ကြာသည် ထင်ရ၏။ မီးခိုးများ ကင်းစင်သွားသောအခါတွင် ...

အပူးခံ၊ ရှာခံ၊ အမျိုးသမီး ဒေါ်လုံးတင် အနားတွင် ရှာသူစုန်းမ မယ်သုပသည်ကြိုးတုပ်ခံထားရသည့်ပုံစံအတိုင်းရှိ၏။ အပူးခံ ရှာခံ ကိုဒိုးလုံး၏အနားတွင် အောက်လမ်းဆရာ ပန္နကသည်လည်း လက်ထိတ်၊ ခြေထိတ်ခတ်ခံနေရသည့် ပုံစံအတိုင်းပင် မြင်ကြရ တွေ့ကြရလေ၏။

ရှာခံအမျိုးသမီး ဒေါ်လုံးတင်နှင့် အမျိုးသား ကိုဒိုးလုံးတို့ကို မိမိနေရာ ပြန်ပြီးထိုင်နေကြရန် ဆရာမှ ညွှန်ကြား လိုက်လေ၏။

ကြည့်ရှုနေကြသူအားလုံး တအံ့ တသြဖြစ်ကုန်ကြသည်။

"ကဲ – မယ်သုပ" နင့်ကို တုပ်ထား ချုပ်ထားတဲ့ ကြိုး ငါ ဖြေလိုက်တော့ မယ်"

ဟုဆိုကာဆရာသည်လက်ထဲတွင် ဆုပ်ထားသော အဖြူရောင်ဆေးလုံး လေးဖြင့် ပစ်ပေါက်လိုက်လေတော့ သည်။ ဆေးလုံးလေးသည် မယ်သုပ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို ထိလိုက်သောအခါ မီးပန်း များပစ်လွှတ်လိုက်သည့်ပမာ တဖျပ်ဖျပ် တဖျပ်ဖျပ်နှင့် မီးပွားလေးများ ပေါ်ထွက် လာသည်။

ကြိုးသည် တစ်စချင်း တစ်စချင်း [illegible]၍ ပြတ်၍ ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ကျကုန် [illegible]တော့သည်။

"ကဲ – တုပ်ထား၊ ချုပ်ထားတဲ့ ကြိုး [illegible] အကုန်ပြည်သွားပြီ၊ သည်ကလေး [illegible]ကို နင် သွင်းထားတဲ့ အပင်း နင် [illegible]တ်ပေတော့"

ဆရာမှ အမိန့်ပေးလိုက်သော [illegible] –

"စုန်းမ – မယ်သုပ"သည် စကား [illegible] တတွတ်တွတ်ပြောပြီး ငိုကာရယ် [illegible] ဖြစ်နေသော ကလေးမ စမ်းကြည် [illegible]နွယ်အနီးသို့ ကပ်သွားပြီး လက်တစ် [illegible]ရှိသော အစိအရင်ပြုထားသည့် [illegible]တ်ဆင်စကိုကိုင်၍ကလေးမလေး [illegible]ရင်ဘတ်ပေါ်တွင် အောက်မှ သည် [illegible]သို့ သပ်ချပေးနေသည်၊ အခါခါ [illegible]ချပေးသည်။ ပြီးတော့ – ကျောပြင်ကို [illegible] အောက်မှ သည်အပေါ်သို့ သပ်ချ [illegible]ည်၊ အခါခါသပ်ချသည်။

[illegible]ကြာလိုက်ချေ၊ စမ်းကြည်ပြာနွယ် [illegible] အန်ချင်တယ် – အန်ချင်တယ်ဟု [illegible]ပြီး အန်ချလိုက်ပါတော့သည်၊ ရှေ့ [illegible]င်ထိုင်နေကြသော မိဘနှစ်ပါးဖြစ် [illegible] ဦးလွမ်းမောင်၊ ဒေါ်ထားထားနွယ် [illegible]ယောက်သည် သမီးရှိရာသို့ ပျာပျာ [illegible]လာပြီး နှိပ်ပေးသူက နှိပ်ပေး၏။ ကျောကိုဖိ၊ ရင်ဘတ်ကို ဖိပေးသည်၊ အန်ဖတ်များကို ဒေါ်ထားထားနွယ် ကိုယ်တိုင် ရေးဆေးချသည်။

အန်ဖတ်များနှင့်အတူ ထူးဆန်းစွာ တွေ့လိုက်ရသည်မှာ ကြက်ဥ အကြီး အရွယ်မျှရှိသော ဆံပင်ချည်လုံး (၇) လုံး တိတိ ဖြစ်ပါသည်။

"ကျွန်မကိုယ်တိုင် သွင်းထားတဲ့ အပင်းကိုထုတ်ပြီး သွားပါပြီ၊ အကောင်း ပကတိ ဖြစ်သွားပါပြီ၊ ဆရာကြီးရှင့် – သည်ကလေးမလေးကို ဆရာကြီးကို အပ်ပါတယ်"

ဟု စုန်းမ မယ်သုပမှ ရှိရှိသေသေ ပြောလေ၏။ ရှမ်းဆရာ ကောင်းထက်ရှားသည် အသင့်ရှိနေသော ရေစင်၊ ရေမန်းခွက်ကို ကောက်ကိုင်ကာ ဂုဏ်တော်ကိုးခေါက်တိတိ ရွတ်ဆိုပြီး သမီးငယ် စမ်းကြည်ပြာနွယ်အား ဆံဖျားမှသည် နောက်ပြန် (၉) ခါ သပ်ချသည်။

မျက်နှာမှာ ဘယ်၊ ညာ (၇) ခါတိတိ ရေစင်ဖြင့် မျက်နှာသပ်သည်၊ တစ်ဖန် နဖူးစမှသည် ခြေဖျားထိ ရေစင်ဖြင့် (၉) ကြိမ် (၉) ခါ သပ်ချသည်၊ ပြီးမှ ...

ရေမန်းကို "စမ်းကြည်ပြာနွယ်" အားရှမ်းဆရာမှတိုက်လိုက်လေ၏၊ စမ်းကြည်ပြာနွယ်သည် ရေမန်းကို အကုန် သောက်လိုက်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

"ကဲ – ဦးလွမ်းမောင်၊ ခင်ဗျားတို့ သမီး မိမွေး ဖမွေးအတိုင်း ဖြစ်သွားပါပြီ၊ ကောင်းသွားပါပြီ၊ ဆရာ လုပ်စရာရှိတာတွေ ဆက်လုပ်လိုက်ဦးမယ်"

ပြောပြီး တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ...

"မယ်သုပ" ကတော့ တာဝန်ကျေသွားပြီ၊ နင့်ယောက်ျားပန္နကကိုကြိုးဖြေပေးရဦးမယ်"

ဟုဆိုကာ ပထမနည်းတူ ဆေးလုံးဖြူဖြူလေးကိုအောက်လမ်းဆရာပန္နကကို ပစ်ပေါက်လိုက်လေ၏။

ဆေးလုံးသည် ပန္နက၏ လက်နှင့်ခြေကိုထိကာ တဖျပ်ဖျပ်ဖြင့်မီးပွားမီးပန်းများ ထွက်လာပြီး လက်ထိတ်၊ ခြေထိတ်ကြိုးများသည် တစ်စချင်း တစ်စချင်း ပြတ်တောက်ကုန်လျက် အံ့ဩဖွယ်ရာကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ပုံပြီးကျသွားသည်ကို တွေ့ရပါတော့သည်။

"ကဲ – ပန္နကနဲ့ မယ်သုပတို့ရေ၊ နင်တို့နှစ်ယောက်လုံးကိုတုပ်ထား၊ ချုပ်ထားတဲ့ ကြိုးတွေကိုလည်း ငါ ဖြေပေးပြီးပြီ၊ ဘုရားရှေ့မှာ သစ္စာဆိုဖို့ပဲလိုတော့တယ်၊ သစ္စာမဆိုခင်လေးမှာ ငါနင့်တို့ကိုအရေးပါတဲ့ စကားပြောစရာရှိတယ်၊ သေသေချာချာနားထောင်"

ဟုဆိုကာ ဆရာသည် လင်မယားနှစ်ယောက်လုံးကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်၏။

လင်မယားနှစ်ယောက်လုံး ငြိမ်ချက်သား ကောင်းနေ၏။ ခေါင်းကို ငုံ့ငုံ့ထားကြလေ၏။ ကြည့်ရှုနေကြသော ပရိသတ်ကြီးကလည်း တုတ်တုတ်မလှုပ် ငြိမ်ချက်သားကောင်းနေ၏။ နားကိုထော စွင့်ထားကြသည်။

ရှမ်းဆရာကြီး ကောင်းထက်ရှာသည် ကြည့်ရှုနေကြသော ပရိသတ်ကြီးဘက်သို့ မျက်နှာမူလိုက်ပြန်ပါသည်။

"ကျုပ်ပြောမယ့်စကားဟာ ခင်ဗျားတို့ ရွာသူရွာသားတွေ အနေနဲ့လည်း သက်ဆိုင်နေပါတယ်၊ သိသင့်သိထိုက်တယ်လို့လည်း ထင်ပါတယ်၊ သင်ခန်းစာယူ သင့်တာကို ယူပါ၊ အတုယူသင့်တာကိုလည်း ယူစေချင်ပါတယ်၊ ရှောင်သင့်တာမှန်သမျှ ရှောင်၊ ဆောင်သင့်တာတွေကို အကုန်ဆောင်ပေါ့ဗျာ"

ဟု ပြောပြီး စကားကို အဆုံးသတ်၏။ ပရိသတ်ကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်သည်။ အကဲခတ်သည်။

"ကျုပ် – ဦးလွမ်းမောင်နဲ့ အရှေ့သည်ရွာကို ရောက်ရောက်ချင်းပဲ ဦးရှာ ပထမအနေနဲ့ ရွာဦးစေတီကို သွားပြီး ဦးတိုက် ဦးခိုက်ကန်တော့ခဲ့ပါတယ်၊ နောက်တော့ ရွာဦးဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းဝင်ပြီး ကျောင်းထိုင်ဘုန်းတော်ကြီးကို ဦးတိုက်၊ ဦးခိုက်ကန်တော့ခဲ့တယ်၊

ပြီးတော့ ဦးလွန်းမောင် မိသားစုက ...ကြီး မိဘတွေကို မဆိုထားနဲ့၊ တစ်ဦး ...သော အချစ်ဆုံးသမီးဖြစ်တဲ့ မစမ်းကြည်ပြာနွယ်ဆိုတဲ့ ကလေးမလေးဟာ ...တ်၊ အရွယ်နဲ့မမျှအောင် ဘာသာ ...ကို လေးစားတယ်၊ ရတနာသုံးပါးကို ...တ်ဝင်ယုံကြည် ကြည်ညိုလွန်းတဲ့ ...လေးမလေးပါ"

ရှမ်းဆရာသည် စကားကို ခဏနား...၏။ ဆက်၍ မပြော၊ ပရိသတ်ကို ...ကဲခတ်လိုက်ပါသည်။ ပြီးမှ – ဆက်...သည်။

"ကလေးမလေးပြုနေတဲ့ ဒီအလုပ်၊ ...ုသိုလ်ကောင်းမှုဟာ တစ်နေ့ တစ်...မဟုတ်၊ တစ်လလည်း မဟုတ်၊ တစ်...လည်း မဟုတ်၊ နံနက် ည နေ့စဉ်ပြုမြဲ...နေတဲ့ "အာစိဏ္ဏကံ" အလုပ်ပဲ ဖြစ်ပါ...တယ်"

သည်ကုသိုလ်ကောင်းမှုအလုပ်ကို ...နေ့စဉ်မပြတ် စွဲစွဲမြဲမြဲလုပ်နေတဲ့ စမ်းကြည်ပြာနွယ် ကလေးမလေးနဲ့ "ပန္နကနဲ့ မယ်သုပ" လင်မယားတို့က အကျိုး...အကြောင်းဆက်ရှိပါလိမ့်မယ်"

ဟု ပြောပြီး ဆရာသည် ပန္နကနှင့် မယ်သုပလင်မယားကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်သည်၊ လေ့လာအကဲခတ်မိသည်၊ လင်မယားနှစ်ယောက်လုံးသည် ဆရာကြီး၏ စကားကို နားစိုက်ထောင်နေကြသည်၊ ခေါင်းသည် ငုံ့နေမြဲ။

"သည် ကလေးမလေးဘက်က ကြည့်မယ်ဆိုရင် ကံနိမ့်ရာစံ၊ မြေနိမ့်ရာလှံစိုက်ဆိုတာမျိုးလိုကံကနိမ့်နေပြီလေ၊ အတိတ်က ဝဋ်ကြွေးကလည်း ဒီအချိန်မှာ ပေးဆပ်ရတော့မယ်၊

ပန္နကနဲ့ မယ်သုပတို့ လင်မယားဘက်က ကြည့်ပြန်ရင်လည်း ဟောဒီကလေးမလေးနဲ့ တွေ့ပြီးမှ ဒီကလေးမလေးကြောင့် သူတို့နှစ်ယောက် ကျွတ်ရမှာ၊ လူကောင်းသူကောင်း ဖြစ်ရမှာ၊

သူတို့လင်မယား ကျွတ်ချိန်တန်လို့သည် ကလေးမလေးနဲ့ တွေ့ရတာပဲ၊ သည်အချိန်မှာ သည်ကလေးမ အတိတ်က တင်ကျန်နေတဲ့ ဝဋ်ကြွေးကို အကြေပေးဆပ်လိုက်ရပြီလေ၊ ဒါပေမဲ့ – ကျုပ်သိနေတယ်၊ လုပ်တာက များများပါ၊ ခံလိုက်ရတာက နည်းနည်းပါပဲ၊

အဲဒါ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ ရတနာသုံးပါးရဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကြောင့်ပဲပေါ့၊ ပြုနေတဲ့ကုသိုလ်ကောင်းမှုရဲ့ စွမ်းအားစွမ်းပကားတွေကြောင့်ပါပဲ၊

အဲဒါကြောင့် ဘာသာ၊ သာသနာကို လွန်စွာမှလေးစားပြီး သရဏဂုံသုံးပါးကို သက်ဝင်ယုံကြည် လွန်စွာကြည်ညို၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြတဲ့သူတွေကိုမကောင်းတဲ့သူတွေက မကောင်းတဲ့ပညာရပ်နဲ့ပြုစားလို့မရနိုင်ပါဘူး။ စုန်း၊ ကဝေ၊ မှော်၊ အောက်လမ်း၊ ပညာ စသည် စသည်ပေါ့။ ဘယ်ပညာနဲ့မှ ပြုစား၊ လုပ်စားလို့ မရနိုင်ပါဘူး။

အင်း - တကယ်တော့ ရတနာသုံးပါးကိုသက်ဝင်ယုံကြည်ကြည်ညိုပြီး ဘုရားဟောတရားတော်အတိုင်းတရားအလုပ်လုပ်တဲ့ကလေးမလေးကိုတရားက ပြန်ပြီးစောင့်ရှောက်ပေးလိုက်တာပါပဲဗျာ"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ တစ်ဆက်တည်းပင် ...

"ကြည့် ရှုနားထောင်နေကြတဲ့ ပရိသတ်ကြီးကို ကျုပ် အထူးပဲပြောချင်ပါတယ်။ ဘာသာတရားလေးစားကြပါ။ ဘာသာ၊ သာသနာကို အထူးစောင့်ရှောက်ကြပါ။ သရဏဂုံသုံးပါးကို သက်ဝင်ယုံကြည်ပြီးကြည်ညိုကြပါ။ ကောင်းတာတွေကိုဆောင်ပါ၊အတုယူသင့်သည်ကို အတုယူကြပါ"

ဟု ရှမ်းဆရာကြီးမှ အမှာစကားပြောလိုက်လေ၏။

"တစ်ဆက်တည်းပဲ ပြောပါရစေ။ မှာလိုက်ပါရစေ။ အောက်လမ်းဆရာပန္နကလည်း ဘုရားမှာ အောက်လမ်းပညာတွေကို လှူလိုက်ပြီမို့ ရှာသားထဲ ကသာမန်ရှာသားတစ်ယောက်ဖြစ်သွား ပါပြီ၊

သည်လိုပဲ သူ့မိန်းမမယ်သုပလည်း သူ တတ်တဲ့ စုန်းပညာတွေကို ဘုရား လှူပြီးပြီမို့ ရွာသူထဲက ရွာသူတစ် ယောက် ဖြစ်သွားပါပြီ။ နှစ်ယောက် လူကောင်းသူကောင်း ဖြစ်သွားပါပြီ၊

ရွာသားထဲက ရွာသား၊ ရွာသူထဲ ရွာသူတွေ ဖြစ်သွားကြပြီမို့ စည်းစည်း လုံးလုံး၊ ချစ်ချစ်ခင်ခင် နေသွားကြ ဘာသာ၊ သာသနာအကျိုးကို စွမ်းစွ တမံ ဆောင်ရွက်သွားကြပါလို့ နော ဆုံး မှာခဲ့ပါရစေလို့ မေတ္တာရပ်ပါတ ခင်ဗျာ"

ဟု ဆရာကြီးမှ ရွာသူရွာသား ကို အမှာစကားပြောကြားပြီး ပန္နက မယ်သုပဘက်သို့ မျက်နှာမူကာ ...

"ကဲ - မင်းတို့ လင်မယား ယောက်လုံးကို တုပ်ထား၊ ချုပ်ထား ကြိုးတွေလည်း ဖြေပြီးသွားပြီ၊ သစ္စာ ဖို့ပဲ ရှိတော့တယ်၊ ဘုရားရှေ့မှာ သ ဆိုပြီးသွားရင် ငါ ချထားတဲ့ စည်း ထပ်ကိုငါဖျက်ပေးပါ့မယ်၊ ပြီးရင်မင် လိုရာသွားနိုင်ပါပြီ"

ဆရာကြီးမှ ပြောလိုက်လေ၏

"ကဲ - ဘုရားရှေ့မှာ သစ္စာဆို မယ်၊ လက်အုပ်ချီထားကြ၊ ငါက

ဆိုမယ်၊ မင်းတို့လင်မယားကနောက်က လိုက်ဆိုကြ" ဟု ပြောပြီး ရှေ့မှ ဆရာကြီး တိုင်ပေးလေ၏။

"ဘုရားတပည့်တော်၊ တပည့်တော် တို့သည် သည်နေ့၊ သည်ရက်၊ သည် အချိန်မှစ၍တပည့်တော်၊တပည့်တော်မ တို့ တတ်ကျွမ်းထားသော စုန်းပညာ၊ အောက်လမ်းပညာရပ်တို့ကို အကြွင်း အကျန် မရှိရလေအောင် အကုန်အစင် လှူပါသည် အရှင်မြတ် ဘုရား"

ရှမ်းဆရာကြီးမှရှေ့က ဆိုသွားသည့် အတိုင်း ပန္နကနှင့် မယ်သုပတို့ လင် မယားကလည်း လက်အုပ်လေး ချီထား ပြီး ညီညီညာညာ လိုက်ဆိုကြလေ၏။

"ဘယ်သောအခါမှ မည်သူမည်ဝါ ကိုမှ မည်သည့် (၇) ရက်သားသမီးကိုမှ ပြုစားတော့ပါ။ အရှင်မြတ် ဘုရား - ကျိုးဖောက်ပြီး သစ္စာဖျက်၍ ပြုစားမိ ပါက ယခုဘဝမှာပင် ရက်တိုတို အသက်ပျက်ပြီး အသေဆိုးနှင့် သေရပါ စေသား"

ရှမ်းဆရာကြီးသည် တိုင်ပေးသည် အတိုင်း ဆက်ရပ်လိုက်၏။

"ဘုရား - တပည့် တော်၊ တပည့် တော်မတို့သည် တတ်ကျွမ်းသော ပညာ ရပ်များကို တစ်စမကျန်၊ အကုန်အစင်၊ လှူဒါန်းရသော ကုသိုလ်ကံ စေတနာ၊ သဒ္ဓါစွမ်းအားတို့ကြောင့် ယခုဘဝတွင် လည်းကောင်း၊ နောင် - နောင် - ဘဝများ တွင်လည်းကောင်းဖြစ်လေရာဘဝတိုင်း တွင် ...

ပြုစားသူ မဖြစ်လိုတော့ပါ၊ ကုစား နိုင်သူ (၇) ရက်သားသမီးများကို ကယ် တင် ကယ်မနိုင်သူသာ ဖြစ်ရပါလို၏ - အရှင်မြတ်ဘုရား၊

ထို့ပြင် ဘဝတွင် သာသနာပြုနိုင် သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကြီး ဖြစ်ရပါ လို၏ အရှင်မြတ်ဘုရား ..."

"ကဲ - သစ္စာဆိုလို့ ပြီးပြီ၊ ဘုရားကို ဦးသုံးကြိမ်တိုက်၊ ဦးခိုက်ကန်တော့ကြ၊ ပြီးရင် ငါ့ကို ကန်တော့၊ မင်းတို့ တတ်ကျွမ်းထားကြတဲ့ မကောင်းတဲ့ပညာရပ်တွေကို ဘုရားမှာလှူဒါန်းထားပြီးကြပြီမို့ သမထ၊ဝိပဿနာတရားတွေနဲ့ဘာဝနာ ပွားများပြီး ကုသိုလ်ထုပ် ထုပ်ကြပေ တော့၊ ကောင်းမှုကုသိုလ်တွေ များများ ပြုပြီး ဘဝကူးကောင်းအောင် ကျင့်ကြံ ကြိုးစားအားထုတ်ကြပေတော့၊

ငါ ချထားတဲ့စည်း (၉) ထပ်ကိုအခု အချိန်ကစပြီးငါဖျက်ပေးလိုက်ပါပြီ၊ မင်း တို့ လင်မယား၊ မင်းတို့လိုရာ၊ မင်းတို့ နေရာကို သွားနိုင်ကြပါပြီ"

ဟု ရှမ်းဆရာကြီးမှ ပြောလိုက်ပါ တော့သည်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုစဉ် ရွာသားတစ်ယောက်သည် ရှမ်းဆရာကြီး၏ ရှေ့မှောက်သို့ ရောက်လာပြီး ...

"ဆရာကြီး ခင်ဗျား၊ တခြားရွာက ရွာသားသုံးယောက်အပြင်မှာရောက်နေပါတယ်။ ဆရာကြီးနဲ့ တွေ့ချင်လို့တဲ့ – ခင်ဗျား"

ဟု ရှိရှိသေသေ ပြောလေ၏။

"အဲဒီ လူသုံးယောက် ကျုပ်ဆီ ခေါ်ခဲ့ပါ"

ဆရာကြီးမှ ပြောလိုက်လေ၏။ ခဏအတွင်းမှာ ရွာသားနှင့်အတူ ညွှန့်သည်သုံးယောက်ပါလာလေ၏။ ရောက်ရောက်ချင်းပင် ညွှန့်သည်တစ်ယောက်မှ စ၍ ...

"ဆရာကြီးဆီကို အရေးပေါ်ကိစ္စနဲ့ ရောက်လာတာပါ ဆရာကြီး"

"ဘာတွေများ အရေးပေါ်နေလို့လဲ ပြော ..."

"ဒီလိုပါ – ဆရာကြီး၊ ကျွန်တော်တို့ သုံးခွမြို့ပိုင် ရွာတစ်ရွာကပါ။ လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးလေးရက် ကပဲ စုန်းလား၊ ကဝေလား မသိဘူး၊ ကျွန်တော့်အစ်မကို ပြုစားလို့ အရူးတစ်ယောက်လိုဖြစ်နေတယ်၊ အဲဒါ ဆရာကြီးသတင်းကို ကြားကြားချင်းပဲ ဆရာကြီး ကို လာပင့်တာပါ"

ဟု ညွှန့်သည်တစ်ဦးမှ ရှင်းပြပြီး ဆရာကြီးကိုလေးလေးစားစားပင့်လေ၏။

"အေး – အခုလို အရေးပေါ်လာတော့လည်း လိုက်ရတာပေါ့ကွာ"

ဟု ပြောပြီးပန္နကဘက်သို့ မျက်နှာမူ၍ ...

"ကဲ – ပန္နက မင်းအတွက် အခွင့်အရေးပဲ၊ ပွဲဦးထွက် (၇) ရက်သားသမီးကို ကယ်တင်ခြင်း၊ ကယ်မခြင်းပဲ မင်းဆရာနဲ့ လိုက်မယ်မဟုတ်လား"

"လိုက်မယ် – ဆရာကြီး – လိုက်မယ်၊ ဆရာကြီးပြောသလိုဒါကျွန်တော့်အတွက် အခွင့်အရေးကြီးတစ်ခုပဲ" ဟု ပန္နကမှ ပြောလိုက်လေ၏။

"ကဲ – ဦးလွမ်းမောင်၊ ကျွန်တော်နဲ့ လိုက်ချင်လား၊ လိုက်ချင်ရင် လိုက်ခဲ့"

ဟု ရှမ်းဆရာကြီးမှ ဦးလွမ်းမောင်ကို ခေါ်လေ၏။

"လိုက်မယ် – ဆရာကြီး လိုက်ခဲ့မယ်"

ဟု ဦးလွမ်းမောင်မှ အားတက်သရော ပြောလေ၏။

"ကဲ – နောက်တစ်ယောက်ထပ်ခေါ်မယ်၊ ဒိုးလုံးမင်းလိုက်ချင်လား၊ လိုက်ချင်ရင် လိုက်ခဲ့၊ သုံးယောက်ဆို တော်ပြီ –"

"လိုက်ချင်တာပေါ့ – ဆရာကြီးရာ ဆရာကြီးခေါ်မှခေါ်ပါ့မလားလို့ တွေးနေတာ၊ လိုက်မယ် – လိုက်မယ်"

ဟု ဒိုးလုံးမှ အားရှိပါးရှိ ပြောလိုက်လေသည်။

"လိုက်ကြမယ့် သုံးယောက်လုံး နားထောင်ပြောတာကို အရင်နားထောင်ကြဦး၊ ခင်ဗျားတို့ ကြားကြတဲ့အတိုင်းပဲ၊ စုန်းလား၊ ကဝေတွေက ည လူခြေတိတ်အချိန် သန်းခေါင်ယံ (၁၂) နာရီအထော့် တစ်ချက်တီး၊ နှစ်ချက်တီး၊ သုံးချက်တီးနီးပါး၊ထိ စုန်းတောက်ကြတယ်၊ ပျံကြတယ်၊ ပျော်ကြတယ်ပေါ့ဗျာ၊ အစ်ခါတစ်ရံ တစ်ခါတလေဆိုရင် ပညာပြတာတို့ ပညာပြိုင်တာတို့ သူတို့ချင်းပြုကြတယ်ဆိုတော့ ဆုံခဲကြုံခဲပါတယ်၊

အဲဒီတော့ ကျုပ် ပြောချင်တာက ညလုံးပေါက် အိပ်ရေးပျက်ရင် ပျက်လိမ့်မယ်၊ မအိပ်ရဖို့ကများတယ်၊ သူတို့ကို စောင့်ကြည့်ရလိမ့်မယ်၊ အဲဒါ တစ်ညတည်း မဟုတ်ဘူး၊ နှစ်ည၊ သုံးည၊ အဲ – အတွယ်ညမှာ ပိုပြီးသတိထားစောင့်ကြည့်ရမယ်၊ ဘယ့်နယ်လဲ – အိပ်ရေးပျက်ခံနိုင်ပါ့မလား"

"ခံနိုင်ပါတယ် – ဆရာကြီး၊ တစ်ညနှစ်ည မဟုတ်ဘူး၊ ညတိုင်းလည်း အိပ်ရေးပျက်ခံနိုင်ပါတယ် – ဆရာကြီး"

ဟုတစ်ဦးတည်းက ပြောလိုက်ခြင်းမဟုတ်ချေ၊ သုံးယောက်လုံးမှ ပြိုင်တူပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်၊

"ကောင်းပြီ – အဲဒီလို နှစ်ည၊ သုံးည လေ့လာပြီးမှ ဒီကောင်တွေကို ဆရာပညာအစွမ်းပြရတော့ပေါ့ကွာ၊ တဲ – သွားကြမယ်၊ ညွှန့်သည်သုံးယောက်တရှေ့ကသွား၊ တို့လေးယောက်က နောက်က လိုက်မယ်"

ဟု ပြောပြီး ညွှန့်သည်သုံးယောက် ဦးဆောင်ရာနောက်သို့ ရှမ်းဆရာကြီးနှင့် တပည့်သုံးယောက်တို့သည် ရွာရောက်ထိတိုင် ကားဖြင့် သွားကြလေတော့သည်၊

မျက်လုံးနှစ်လုံးသည် နေကြာပွင့်ကြီးတမျှ ရှိ၏၊ နေကြာပွင့်ကြီးမျှရှိသော မျက်လုံးနှစ်လုံးသည် လက်ဆန့်တန်းခဲ့လျှင်သုံးတောင်စာမျှရှေ့သို့ထွက်လာ၏၊ ရှေ့သို့ သုံးတောင်မျှ ထွက်လာလိုက်၊ မျက်အိမ်ထဲသို့ ပြန်ဝင်သွားလိုက်၊ ဝင်သွားလိုက်၊ ထွက်လာလိုက်ဖြင့် ဆယ်ကြိမ်မကချေ၊

မျက်လုံးနှစ်လုံး ထွက်သွားသော အချိန်သည်မျက်စိအိမ်ဟောက်ပက်ကြီးဖြစ်နေ၏၊ ကြည့်ရအလွန်ဆိုးသည်၊ ဝင်ချည် ထွက်ချည်၊ ထွက်ချည် ဝင်ချည်ကြိမ်ကိုးကြိမ်၊ ဆယ်ကြိမ်မက ပြုပြီးနောက် ရပ်သွားသည် မထင်နှင့်၊

www.burmeseclassic.com

ဘယ်လက်နှင့်ညာလက်၊ လက်နှစ်ဖက်သည် ရှေ့သို့ တန်းတန်းမတ်မတ် ဆန့်တန်းထား၏။ စက္ကန့်မျှသာ ကြာမည်ထင်၏၊ ညာလက်သည် တံတောင်ဆစ်မှနေ၍ တိတိရိရိ ပြတ်သွားပြီး ရှေ့သို့ ဝါးတစ်ပြန်စာမျှ တိုးထွက်သွားလျှင် ချက်ခြင်းပြန်လာပြီး ဆက်သည်။

ထိုနည်းတူစွာ ညာလက်သည် ဆက်ပြီးသားဖြစ်နေသလို ဘယ်လက်သည်လည်း တိတိရိရိ ပြတ်သွားပြီး၊ ဝါးတစ်ပြန်စာမျှ ထိုးထွက်သွား၏။ ပြီးတော့ ချက်ချင်းပြန်လှည့်လာပြီး အံဝင်ခွင်ကျ ပြန်ဆက်သွား၏။ ညာလက်အတွက် ဘယ်လက်အဝင်၊ ဘယ်လက်အဝင်ညာလက်အထွက်၊ ဤနည်းဖြင့် လက်ပြတ်နှစ်ခုသည် ဝင်လိုက် ထွက်လိုက်၊ ဆက်လိုက် ပြတ်လိုက်၊ ထွက်လိုက် ဝင်လိုက်ဖြင့် လွန်စွာမှကြည့်ကောင်းသည်။ မြန်ဆန်လိုက်သည့်ဖြစ်ခြင်း။

ကိုးကြိမ်၊ ဆယ်ကြိမ်ပြပြီးမှနောက်ထပ်တစ်ကြိမ် ပြလိုက်သည်မှာ ပို၍ပင်အံ့သြစရာကောင်းနေသေးတော့ ခေါင်းကြီးသည် တိတိရိရိ လည်တိုင်ရှေ့ပြတ်သွားပြီး ဝါးနှစ်ပြန် သုံးပြန်နီးပါးမျှ မြင့်တက်သွားလေ၏။

ရှုပ်ထွေးပွေလီနေသော အမျှင်တန်းကြီးသည် ခေါင်းကြီးအောက်တွင် တန်းလန်းကြီး ဖြစ်နေသည်။ မြင့်ချည် နိမ့်ချည်၊ နိမ့်ချည် မြင့်ချည်ဖြင့် အပေါ် တက်လိုက် အောက်ဆင်းလိုက် ပြ သည်မှာ ကြောက်စရာ၊ လန့်စရာ၊ ရင် ထိတ်စရာ ....။

မြင်ရသူအတွက်ကြောက်ချေ ဖျားသွားနိုင်သည်။ သည်သို့အရှေ့ဘက် ကွင်းဆီမှ ဆယ်ရွာ၊ တစ်ရွာ ကြီးစိုး သော ရွာသူစုန်းမကြီး၊ စနေဂြိုဟ် ပညာပြနေသော် ...

ဟိုအနောက်ဘက်ကွင်းဆီမှ ဆ ရွာတစ်ရွာ ကြီးစိုးနေသော ရွာသူ မ သော်က,ကလည်း အားကျမခံ၊ ပညာ လေ၏။ မယ်သော်က စုန်းမကြီး၏ ခ သည် ပေါက်ထွက်၍အူများသည် အ လိုက်၊ မြေပြင်ပေါ်သို့ကျကုန်၏။ အူအ များသည် မြေပြင်ပေါ်တွင် တွန့်လိမ် ၏။ စက္ကန့်မျှသာ ကြာမည်ထင်ရ၏၊ အဖြစ် ကူးပြောင်းသွားကာ မြေပြင် တွင် တွားသွား၍ နေကြကုန်၏။

ရှည်လျားပြီး လုံးပတ်ကြီးသော ကြီးများသည် လွန်စွာမှ ကြောက် ကောင်းလွန်းပါဘိ။

"ဟား - ဟား - ဟား"

ဗိုက်ဟောင်းလောင်း ဗိုက်ပေါ ဖြစ်နေသော မယ်သော်ကသည် ဟာ တိုက် ရယ်မောနေသေး၏။

"ရှီ - ရှီ - ရှီ"

အားရအောင် ဟားတိုက်ရယ်မော ခါမှ လေချွန်သံပေးလိုက်လေတော့ ည်။ လေချွန်သံကြားကြကုန်သော များသည် မြွေလိမ်မြွေကောက်ဖြင့် သွားကြပြီး အပေါက်ကြီးဖြစ်နေ သော မယ်သော်က၏ ချက်ပေါက်ဝ ကြောင်းသို့ စီစီရီရီ ပြန်ဝင်သွားကြလေ ၏။

"တား - ဟား - ဟား - ဟား"

ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ထပ်ပြီး ပါးတရ ရယ်မောလိုက်သော မယ် သော်၏ ရယ်မောသံကြီးသည် ညသန်း ခေါင်ယံကို ထိုးဖောက်သွားလေတော့ ည်။

သည်မှာတင် ရပ်နားနေသည် ဘတ်။ မယ်သော်က၏ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခု သည် ဝါးနှစ်ပြန်မျှ အပေါ်သို့မြင့်တက် သည်၊ အပေါ်ကိုရောက်မှ လက်နှစ် က်သည်လည်းကောင်း၊ ခြေနှစ်ဖက် သည်လည်းကောင်း တံတောင်ဆစ်နေ မှ ပြတ်ထွက်သွားပြီး အရှေ့မှသည် အနောက်၊ အနောက်မှ အရှေ့သို့လည်း ကောင်း၊ တောင်မှမြောက်၊ မြောက်မှ သည် တောင်သို့လည်းကောင်း ဝဲယာ ည့်ပတ်နေလေတော့သည်။

ခေါင်းကြီးသည် တိတိရိရိပြတ်ကာ တဝီဝီမြည်ပြီး ပန်ကာသဖွယ်လည်ပတ် နေလေတော့သည်။ အချိန်အတော်ကြာမှ ခေါင်းနှင့်ကိုယ် ပြန်ဆက်သွားသည်။ လက်နှစ်ဖက်၊ ခြေနှစ်ဖက်တို့သည် လည်း သူ့လက်နှင့်သူ၊ သူ့ခြေနှင့်သူ အံဝင်ခွင်ကျ ပြန်ဆက်သွားကြလေ တော့၏။

နောက်ဆုံး ရွာသူမယ်သော်က သည် ဝါးတစ်ပြန်စာမျှ မြင့်တက်သွားပြီး ခန္ဓာကိုယ်ကြီးသည် မူလထက် အဆ တစ်ရာမျှကြီးသွားသည်ဟုထင်ရသည်။ ဆိုရလျှင် ...

ဗြဟ္မာကောင်ကြီးလားဟုထင်စရာ မြေပြင်ရောက်၍ ထိုင်လိုက်လျှင် ခန္ဓာကိုယ်ကြီးလုံးဝလုံးဝပျောက်သွားသည်။ မမြင်ရတော့ချေ။ ဤသို့ အပေါ်သို့ မြင့်တက်သွားပြီး ဗြဟ္မာကိုယ်ကြီး ဖြစ်လိုက်၊ အောက်ဆင်းပြီး မြေပြင်ပေါ်တွင် ထိုင်ချလိုက်သော် ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ပျောက်သွားလိုက်ဖြင့် အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ ပြနေတော့သည်။

ပြီးမှ အပေါ်အမြင့်သို့ မတက်တော့ဘဲ မြေပြင်ပေါ်မှာပင်ထိုင်လိုက်၊ ထလိုက် ပြနေတော့၏။

ထိုင်လျှင် ကိုယ်ပျောက်သွားပြီး ထသော် ဗြဟ္မာကိုယ်ကြီးအသွင်မြင်ရ ပြန်သည်။ ဤသို့ အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ

www.burmeseclassic.com

ပြုနေသည်မှာအံ့ဩစရာဖြစ်နေပါတော့သည်။

အမှန်ကိုဆိုရပါလျှင် ပို လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းများစွာအချိန်ကာလဆီကတစ်ရွာလျှင်တစ်ယောက်ရွာသူစုန်းမရှိကြစမြဲ၊ ဆယ်ရွာလျှင် တစ်ရွာ၊ ဆယ်ယောက်တစ်ယောက် ရွာသူစုန်းမမှကြီးစိုးကြသည်။ ၎င်းရွာသူစုန်းမအချင်းချင်း ပညာပြကြသည်၊ ပညာပြိုင်ကြလေ၏ဟု အဆိုရှိခဲ့သည်။

စုန်းတို့၏သဘာဝ၊ ကြီးစိုးခွင့်ရသော အခြေအနေ အရပ်ရပ်များကို ဆရာကြီးမှ ရှင်းပြပေးနေ၍ ပန္နက ဦးလွမ်းမောင်နှင့် ကိုဒိုးလုံးတို့ သုံးယောက်သည် သည်းထိတ်ရင်ဖိုဖွယ်ရာ၊ စိုးရွံ့စရာ၊ ကြောက်စရာ၊ လန့်စရာဖြစ်သော စုန်းတို့၏ပညာပြခန်းပြကွက်များကိုကြည့်ရင်း - ကြည့်ရင်း သိရှိနားလည်သဘောပေါက်ကြရလေ၏။

ရှမ်းဆရာကြီးနှင့်အဖွဲ့ကိုပင့်လာကြသောရွာခံသုံးယောက်ထဲမှတစ်ယောက်သော သူသည် သည်ဘုရားကြီးကျေးရွာတွင် နေထိုင်သည်။ ကျန်နှစ်ယောက်သည်ပင်လယ်ကမ်းခြေအနီးရွာတစ်ရွာ၊ အစ်မကြီးစုန်းပြုစားခံနေရသောရွာတွင် နေထိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့ နှစ်ယောက်သည် ရွာသို့သွားနှင့်ကြပြီ။ ရှမ်းဆရာကြီးနှင့်တပည့်များအေးအေးဆေး အနားယူကြည့်ရှုနိုင်ရန် သည်ရွာတွင်နေခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ နှစ်ရက်တ သည်၊ သုံးရက်တန်သည်လေ့လာကြ ရှုပြီးမှ အပြုစားခံနေရသော ရွာသို့ သွားမည်ဟု စိတ်ကူးထားကြသည်။

စုန်းမ၏နာမည်များကိုရွာခံအိမ်ရှင်မှ ပြောပြ၍ရှမ်းဆရာကြီးနှင့်တပည့်များ သိကြရသည်။

ရှမ်းဆရာကြီးမှ ပညာပြသည်နှင့် ပညာပြိုင်ကြသည်ကိုလည်းတပည့်များ နားလည်လွယ်ရာ ရှင်းပြပေးပါသည်။

"ပညာပြတာနဲ့ ပညာပြိုင်တာဟာ အဓိပ္ပာယ်ချင်းမတူဘူး။ လုံးဝကွဲပြားခြား နားပါတယ်။ ပညာပြတယ်ဆိုရာမှာ ဒီလို လကွယ်ညသန်းခေါင်ယံကျော်ကျော်မှာ မိမိတတ်ကျွမ်းတဲ့ပညာ (သင်ယူတတ်မြောက်တဲ့ပညာ) သို့မဟုတ်ဝမ်းတွင်း စုန်းအတတ်ပညာတို့ကိုပညာကုန်ထုတ်ပြီး အစွမ်းကုန် ပြတာကိုခေါ်တယ်။

ပညာပြိုင်တယ် ဆိုတာကတော့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် စည်းခြားထားပေမယ့်စည်းဖောက်ပြီးစည်းမထားတော့တဲ့ နယ်လွန်နယ်ကျော်ကိစ္စရပ်များ၊ အခြားအကြောင်းအရာကိစ္စများနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ခံပြင်းဖွယ်ရာတွေ၊ နာကြည်းဖွယ်ရာတွေ၊ မျက်ရည်ကြီးငယ် ရောတွေကြောင့်သူကြေ၊ကိုယ်ကြေ သေ၊ကိုယ်သေ အပြိုင်နဲ့ပြီး အပြိုင် ကြတဲ့အစွမ်းကုန် ပညာကုန် ထုတ် ပြီး အသက်လုကြီးပွဲကြီးပေါ့။

တစ်ယောက်မသေ၊ တစ်ယောက် ပေးရမယ့် သတ်ပွဲ ဖြတ်ပွဲကြီးပဲပေါ့

ဟု ရှမ်းဆရာကြီးမှ ရှင်းပြပါသည်။

"ဝထမဆုံးပြသွားတဲ့ ဆယ်ရွာ တစ်ရွာ ဆယ်ယောက်·တစ်ယောက် ကြီးစိုးတဲ့ရွာသူပညာသည်စုန်းမကြီး၊ သူက နေ့ဗြဲဟ်မလေ၊ အရှေ့ဘက်ကွင်းဆီ ပေါ့။

ဟိုး - ဝေးလံတဲ့ ဆယ်ရွာတစ်ရွာ၊ ဆယ်ယောက်တစ်ယောက် ကြီးစိုးနေတာ ရွာသူ၊ ပညာသည် မယ်သော်က သူတော့ အနောက်ဘက်ကွင်းဆီ လေ၊ ဘယ်လောက်ပဲဝေးဝေး ညတ် သန်းခေါင်ယံဖြစ်တာကတစ်မျိုး၊ ပေါ် အမြင့်ဆုံးမှာဖြစ်တာက တစ်ကြောင်း၊ အကြောင်းနှစ်ကြောင်း နှစ်ချက်တည်းနဲ့ အနီးလေးလို့ ထင်မှတ်ရတယ်။ အမှန်တော့အဝေးကြီးမှအဝေး ကြီးပါ။

လူအများမမြင်နိုင်တဲ့ည၊ မမြင်နိုင်တဲ့အချိန်၊ သန်းခေါင်ယံကျော်ကျော်မှာ မျိုးတာတွေ၊ ပညာပြတာတွေ ပြုတတ်ကြပေမယ့် ဆယ်ခါရဲ့ တစ်ခါမှာ တွေ့သူ မြင်သူ ရှိတတ်ပါတယ်။

လကွယ်ညတွေမှာတော့ စုန်းမြူးတာ ပညာပြတာတွေ ရှိနေတတ်ပါတယ်။

ကြောက်တတ်သူများသာဆိုရင် ဒီနေရာမှာတင် ချက်ချင်းသေသွားနိုင်တယ်ဗျ။

နောက်တစ်ယောက်ရှိသေးတယ်၊ သူ့ကိုတော့ မသိသူ မရှိသလောက်ပါပဲ။ မမြင်ဖူးသူသာ ဖြစ်ချင်ဖြစ်လိမ့်မယ်။

မကြားဖူးသူ၊ မသိဖူးသူ မရှိကြပါဘူး၊ သိဖူးကြ၊ ကြားဖူးကြပါလိမ့်မယ်။ သူကတော့ မယ်မင်းကြီးမလေ။

သူက ရွာတစ်ရွာကို ကြီးစိုးနေတဲ့ ကဝေမကြီးပေါ့။ ဒီကဝေမကြီးက ဆရာမနိုင် နစ်ဆောင်ပြိုင်၊ ဆရာပြန်ပြေး ဘုရားလေးဆိုတဲ့ အစားထဲကပါပဲ။ ပညာလည်း ထက်တယ်၊ အစွမ်းလည်း ထက်တယ်၊ ဆယ့်နစ်ကြိုးတတ်တဲ့ ကဝေအကြီးစားတွေပေါ့ဗျာ။

တော်တော်ကို ကြောက်စရာကောင်းလွန်းလှပါတယ်။ သူတို့လို ကဝေမတွေက လူတွေနဲ့ ရောရောနှောနှော မနေကြဘူး။ ဇရပ်ပျက်၊ သိမ်ပျက်၊ ကျောင်းပျက်၊ကျောင်းအုံ၊ကျောင်းကြား၊ ဘုရားပြို၊ ဘုရားကြား၊ ဘုရားပျက်အနီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပါးမှာ အနေများကြပါတယ်၊ ရွာသူဖြစ်တဲ့ ပညာသည် စုန်းမတွေလည်း သည်အတိုင်းပါပဲ၊ လူတွေနဲ့ ရောရောနှောနှောနေလေ့မရှိပါဘူး၊ ရွာထဲမှာ မနေကြပါဘူး၊ ရွာပြင်ထွက်ပြီး ကွင်းဘေး၊ ကွင်းစပ်မှာ တဲထိုးပြီး နေကြတာများပါတယ်၊ ရိုးသားတဲ့ ရွာသူရွာသားများအတွက် ပညာသည်ဖြစ်တဲ့ ရွာသူစုန်းမတွေဟာကြောက်ဖို့အလွန်ကောင်းတယ်၊

ဒါထက် ပိုပြီး - ပိုပြီး ကြောက်စရာအကောင်းဆုံးကတော့ ပညာသည်ကြီးဖြစ်တဲ့ ကဝေပါပဲဗျာ"

ရွာခံအိမ်ရှင်ဖြစ်သူမှ ရှမ်းဆရာကြီးနှင့် တပည့်သုံးယောက်ကို သဘောပေါက်နားလည်အောင် ရှင်းပြပေးနေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ရှမ်းဆရာကြီးနှင့် တပည့်သုံးယောက်တို့သည် ဘုရားကြီးရွာတွင် အေးအေးလူလူ နေထိုင်ပြီး နစ်ညတိုင်တိုင် စုန်းမြူးခြင်း၊ စုန်းပညာပြခြင်းတို့ကို လေ့လာကြည့်ရှုပြီးမှ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၊ မနက်ပိုင်းတွင် အိမ်ရှင်အမျိုးသားမှ ပြုစားခံနေရသည့်ရွာသို့ လိုက်ပို့လေ၏။

ပြုစားခြင်းခံနေရသော ရာမှုးအိမ်သည် ရှမ်းဆရာကြီးကို လာပင့်သည်။ သည်ရွာတွင်နေထိုင်သော နစ်ယော[illegible] မှ တစ်ယောက်သောသူ၏ အစ်မ[illegible] သည်ဟု သိရသည်။ များသောအား[illegible] တော ရွာများတွင် နေထိုင်ကြသည်[illegible] တစ်ရွာ လုံးလိုလို၊ ဆွေမျိုးတော်စပ်[illegible] သူများသာ ဖြစ်ကြပါသည်။

ရင်းသည်၊ ဖျားသည်သာ ကွာ[illegible] သည်။ အခုလည်းကြည့်၊ သူတို့နှင့်[illegible] သည် မောင်နှမအရင်းခေါက်ခေါက်[illegible] သည်။ မောင်သည် အစ်မ၏ခြံ အိမ်[illegible] ရင်းတွင် နေထိုင်သည်၊ သူ့အိမ်ထောင်[illegible] နှင့်သူ ဖြစ်သည်။ ကလေးတစ်ယော[illegible] ရှိ၏။

အစ်မ၏ခင်ပွန်းသည် ကျန်းမာ[illegible] မကောင်း၊ ရင်ကြပ်ပန်းနာ လူမမာ[illegible] သည်။ သားသမီးသုံးယောက် ရှိသည်၊ အကြီးဆုံးသမီးသည် အိမ်ထောင်ကျ[illegible] ယောင်နောက်ဆံထုံးပါဆိုသလို အမျိုး[illegible] သားနေထိုင်ရာရွာသို့ လိုက်သွားရ[illegible] သည်။ သမီးလေးတစ်ယောက် ထွန်[illegible] ကားသည်၊ ယခုအချိန်သည် မိခင်ကြီး[illegible] ပြုစားခံနေရသည့် သတင်းကြားကြား[illegible] ချင်းရွာရှိ မိခင်နေထိုင်ရာအိမ်သို့ ဝင်[illegible] ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။

မောင်အငယ်ဆုံးသည်လည်းသည်[illegible] ရွာမှ အမျိုးသမီးနှင့် အိမ်ထောင်ကျ[illegible] သည်ရွာ၌ပင် နေထိုင်သည်၊ သားတ[illegible] [illegible]ပင် ရနေပြီ၊ သမီးအလတ်မ[illegible]သောက်သာ အိမ်ထောင်မပြုဘဲ [illegible]ပါးကို အလုပ်အကျွေးပြုနေသူ[illegible]သည်။

[illegible]ခုအချိန်တွင် ဖခင်လူမမာနှင့် [illegible]ပြုစားခံနေရရှာသော အရူးသဖွယ် [illegible]သူကို ယုယပြုစုနေရရှာသည်၊ [illegible]မီးများ စုရုံးရောက်ရှိနေပါပြီ၊ [illegible]သားချင်းများ၊ မိတ်ဆွေသင်္ဂဟ [illegible]ည် ပြုစားခြင်းခံနေရရှာသူ [illegible]င်းကြိုင်၏ နေအိမ်သို့ ဝင်လိုက် [illegible]လိုက်ဖြင့် လူများသည် မစဲဘဲ [illegible] ရောက်ရှိနေကြသည်။

ဒေါ်သင်းကြိုင်ကို ရွာဦးဘုန်းတော် [illegible]ကျောင်းမှ ကျောင်းထိုင်ဘုန်းတော် [illegible] ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ဘုန်းတော်ကြီး [illegible]ကျောင်းမှာပင် အရူးသဖွယ်ဖြစ်နေသော [illegible]သင်းကြိုင်ကို ကုစားမှာ ဖြစ်ပါသည်။

ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းပေါ်ရှိခေါင်း [illegible]ပိုင်း ဘုရားဆောင်၊ ဘုရားခန်းကြီး၏ [illegible]တည့်တည့်အပေါ်တွင် ရှိနေသော [illegible]ပောင်းတိုင်ကပ်နာရီကြီးသည် [illegible]ချက်တီး၍ဆယ်နာရီတိတိကိုညွှန် [illegible]နေလေ၏။

ဘုရားဆောင်ကြီး၏ဘုရားဆင်းတု [illegible]ရှေ့တော်တွင် သာသနာ့ဒါးထောင် ပွဲကြီးကို ဘုရားမှာ အပ်နှင်းအပ်[illegible] လှူဒါန်းပြီးနေပြီ၊ ဆီမီးဖယောင်းတိုင် (၉)တိုင်ဖြင့် အလင်းဓာတ်ပေး၍ပူဇော်ထားပြီး ပြီ၊ အောင်အမွှေးတိုင် (၉) တိုင်ဖြင့်လည်းနံ့သာပေး၍ပူဇော်ထားသည်၊ ရေစင်၊ ရေချမ်း (၉) ခွက်ဖြင့် ဘုရားမှာ ကပ်လှူထားသည်၊ သစ်သီး (၉)လုံးဖြင့်လည်း ဘုရားမှာ သစ်သီးဆွမ်းကပ်လှူထားပြီးပြီ၊

အားလုံးပြီးစီးသွားပြီဖြစ်ပါ၍ ရှမ်းဆရာကြီးသည် ဘုရားဆောင်ကြီး၏ရှေ့တွင် အမိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်နေသည်၊ ဆရာကြီး၏ ရှေ့တည့်တည့်တွင် စားပွဲငယ်လေးတစ်လုံးခင်းထား၏။ စားပွဲပေါ်တွင် အချိုပန်းကန်ပြားတစ်ချပ် ခင်းထားသည်၊ ၎င်းအချိုပန်းကန်ပြားပေါ်တွင် တိုက်အင်းတစ်ချပ်ကို တင်ထားသည်၊ အင်းချပ်ပေါ်တွင် တင်ထွန်းထားသော ဆေးဖယောင်းတိုင်သည်မီးတောက်နေသည်၊ မီးလင်းအားကောင်းနေ၏။

"ကျားခေါင်းရုပ်" ခံထားသော တောင်ဝှေးနှင့် ဖောင်းကားနေသော ဆေးလွယ်အိတ်သည် ဆရာကြီး၏ အနားမှာရှိသည်၊

ဆရာကြီး၏ ရှေ့တွင် ပြုစားခြင်းခံနေရသော ဒေါ်သင်းကြိုင်သည် ငိုတာ ရယ်ကာဖြင့်ပေါက်ကရစကားများရေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လှုတ်ပြောနေ၏၊ တစ်ခါတစ်ခါ ကိုးအိမ်ကြား၊ ဆယ်အိမ်ကြား ထထအော်လိုက်သေး၏၊ ပြီးတော့ ကြမ်းပြင်ကို လက်သီးနှင့် အားကုန်ထုသည်၊ လက်ဝါးဖြင့် အားကုန်ရိုက်သည်၊ မတ်တတ်ရပ်ပြီး ခြေဖြင့် ကြမ်းပြင်ကို အားကုန်ဆောင့်သည်၊

ပြီးရင် အများနားမချမ်းသာအောင် အော်ကြီးဟစ်ကျယ်ဆဲလေတော့သည်၊ ဆွဲနေရင်းမှ ထွက် – ထွက် – ပြေးနေပါသောကြောင့် ယခုအချိန်မှဖြင့် ကြိုးဖြင့်တုပ်ပြီး တိုင်နှင့်ကပ်၍ ချီထားရသော အခြေအနေတွေ ရှိနေသည်၊

ယဉ်ယဉ်လေး ရှုးနေခြင်းတော့ မဟုတ်ချေ၊ ကြမ်းသည်၊ ကြမ်းလွန်းသည်၊ ကြမ်းသော၊ လွန်စွာမှကြမ်းသော၊ ပြုစားခံနေရရှာသည့် ဒေါ်သင်းကြိုင်သည် ယခုအချိန်လေးတွင် ငြိမ်နေပြန်သည်၊

ရှေးဟောင်းတိုင်ကပ်နာရီကြီးမှ ဆယ့်တစ်မိနစ်ငြိမ်း ဆယ့်တစ်ချက်တိတိ မြည်နေပြီ၊ ဆယ့်တစ်ချက်တီးလေပြီ၊ ဆယ့်တစ်နာရီတိတိ ထိုးပါပြီကော၊

ရှမ်းဆရာကြီးသည် ပုတီးစိပ်ပြီး သွားပြီ၊ တိုက်အင်းပေါ်တွင် တင်ထွန်းထားသော ဆေးဖယောင်းတိုင်သည် တစ်ဝက်နီးပါးမျှ ကုန်သွားပြီဖြစ်သည်၊

ရှုးသွပ်နေရှာသော ဒေါ်သင်းကြိုင် အနီးသို့ ရှာခံမိန်းမဖြစ်သူ ဒေါ်လှလှ... လူအုပ်ကြားထဲမှ နှန်ပေါက်၍ ထွက်... သည်။

"ပူလိုက်တာ – ဆရာရယ်၊ ပူလို... တာ – လွန်ပါရော၊ ပူတယ် – ပူတယ်... အပူဒဏ်ကို မခံနိုင်လွန်းလို့ပါ၊ ဆရာ... ကြောက်ပါတယ်"

ဟု ပြောပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ... လိမ့်၍ နေလေ၏၊ ကျောင်းကြီးပေါ်... လူများ ပြည့်ကြပ်နေသည်၊ လူပ်လှုပ်... ရှားရှားဖြစ်နေကြ၏၊ ကျောင်းအောက်... လူများ ကျောင်းကြီးပေါ်သို့ ပြေးတက်... လာကြသည်၊ လမ်းပေါ်၌ ရှိကြသော ... များသည်လည်း ကျောင်းကြီးဘက်... မပြေးရုံတစ်မည် ခပ်သုတ်သုတ်လာ... ကြသည်ကို တွေ့မြင်နေရသည်၊

"ဘာ – အခုမှ ကြောက်ပါပြီလဲ၊ ... တည်းက ကြောက်ခဲ့ရင် နင် မလုပ်ခဲ့... ဘူး၊ မကြောက်လို့ လုပ်တာပေါ့"

ဟု ပြောပြီး ဂဏ်တော် (၉) ပါး... (၉) ခေါက်ရွတ်၍ စည်း (၉) ထပ် ချ... သည်၊ တိုက်အင်းအင်းချပ်ပေါ်တွင် ... ထွန်းထားသော ဆေးမီးတိုင်သည် ... တောက်လျက်၊

ဆရာကြီးသည် ဦးခံ၍ မန္တန်တစ်... ကို (၉) ခေါက်တိတိ ရွတ်ဆို၏၊ ပြီး... မရပ်သေး၊ နောက်ထပ် (၉) ခေါက် ... ...၏၊ ပေါင်း (၁၈) ခေါက်ပြည့်မှ ရပ်... သည်၊

ရှာသူစုန်းမသည် လုံးဝခံနိုင်စွမ်းမရှိ... ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် အော်ကာဟစ်... ဖြင့် ဆူညံနေသည်၊ ရပ်ရည်သည်... သိသိသာသာ ပြောင်းသွားသည်... သိသာလွန်းသည်၊

ချက်ချင်းမှုလရုပ် ပြောင်းသွားပြီ... အပူးခံ ဒေါ်လှလှရုပ်မဟုတ်တော့... တခြားရုပ်၊ ပြောရလျှင် ရှာသူ စုန်း...

"ပြော – နင် ဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်က... – ဘာကြောင့် လုပ်တာလဲ၊ ပြော – ... – မပြောရင် နင် ပိုနာမယ်မှတ်"

ဟု ပြောပြီး ဆေးလွယ်အိတ်ထဲမှ ... အရင်ပြုထားသော စည်းကြိုး (လက်... ကြိုး) စ ရှည် ရှည်တစ်ခုကိုယူ၍ မန်း... ပြီး ဆေး ဖယောင်းတိုင် ထွန်းထား... သော တိုက် အင်းရှိသော ပန်းကန်ပြား... သို့ ထည့်လိုက်သောအခါတွင် ရှာသူ... သည် လုံးဝမနေနိုင်၊ မခံနိုင်တော့...

"အောင်မလေး – ကယ်ပါဦး – ဆရာ... ကြီးရယ်၊ ကယ်ပါဦး – ကျွန်မ ကိုယ်တွေ... လို့မရတော့ဘူး၊ ချုပ်ထားလိုက်တာ... ထားလိုက်တာ လွန်ပါရော၊ ... ကြောက်လှပါပြီ ဆရာကြီးရယ်၊ ကြောက်လှပါပြီ၊ ကျွန်မလေ ကျွန်မ အပူဒဏ်ကော၊ ချုပ်ထား၊ တုပ်ထားတဲ့ ဒဏ်ကော မခံစားနိုင်တော့ပါဘူး၊ အမှန်ကို အမှန်အတိုင်း ဖွင့်ပြောပါတော့မယ် – ဆရာကြီးရယ်"

စုန်းမသည် ငုတ်တုတ်ထိုင်လျက် ကြိုးဖြင့် ချုပ်ထား၊ တုပ်ထားခံနေရသည့် ပုံစံအနေအထား၊

လူအများ တအံ့တသြဖြစ်ကုန်ကြသည်၊ ကြည့်ရှုနေကြသည်မှာ အပ်ကျသံပင် မကြားရ၊ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေ၏၊

"ကျွန်မက ဆယ်ရွာ တစ်ရွာ၊ ဆယ်ယောက် တစ်ယောက် ကြီးစိုးနေတဲ့ အရှေ့ဘက်ကွင်းဆီက ရှာသူစုန်းမပါ ဆရာကြီး၊ နောက်တစ်ယောက် ရှိသေးတယ်၊ သူကတော့ အနောက်ဘက်ကွင်းဆီက ရှာသူစုန်းမကြီးပါ၊ နာမည်က စုန်းမ မယ်သော်ကပါ၊ ကျွန်မက စနေငြိုဟ်မပါ ဆရာကြီး၊

ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်လုံးက ရွာပေါင်းတစ်ရာကို ကြီးစိုးနေတဲ့ ကဝေမကြီးရဲ့ တပည့်မတွေပါ၊ သည်လိုပြောနေရတာကို စကားကြောရှည်တယ်လို့ မထင်ပါနဲ့ ဆရာကြီး၊

အဲဒီ ကျွန်မတို့ရဲ့ ဆရာကဝေမကြီး နာမည်က မယ်မင်းကြီးမပါ ဆရာကြီး၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဲဒီ မယ်မင်းကြီးမ ကဝေမကြီးက ဒီ ဒေါ်သင်းကြိုင်ဆိုတဲ့ အဒေါ်ကြီးကိုပြုစားတာပါ - ဆရာကြီး"

ဟု ပြောရုံရှိသေး၏။

"ဘာ ..."

ဟူသော ဆရာကြီး၏ အသံကြီးသည် ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ဟိန်း၍ ထွက်လာသည်။

"ဘာပြောတယ် - ဒီဒေါ်သင်းကြိုင် အဒေါ်ကြီးကို နင်တို့ဆရာ "ကဝေမက" ပြုစားထားတာ ဟုတ် လား"

ဟု ဆရာကြီးမှ ဒေါနှင့်မောနှင့် မေးလိုက်လေ၏။

"ဟုတ် - ဟုတ်ပါတယ် - ဆရာကြီး။ သူက ပြုစားပြီး ခံစရာရှိတော့ ကျွန်မတို့ကို ခံခိုင်းတာပါ။ အသားနာလို့ ဖော်မယ့်ကြံရင် ငါ့နာမည် မပေါ်စေနဲ့၊ "မယ်သော်က" ကို ပုံ ချ၊ ဒင်းတို့ လက်ချက်နဲ့ ငါ့နာမည်ဖော်ခဲ့ရင် မနက်ဖြန် ဒင်းတို့ နစ်ယောက်လုံး မသာပေါ်ပြီသာမှတ်ဆိုပြီး ကြိမ်းဝါးပြောခဲ့တာပါ - ဆရာကြီး"

ဟု အမှန်အတိုင်း ဆရာကြီးကို ပြောပြလိုက်လေ၏။

တော်တော်ကို မိုက်ရိုင်းတဲ့ ကဝေစုတ်ပဲ၊ နင့်ဆရာကို မခေါ်ခင် စုန်းမယ်သော်ကကို အရင်ခေါ်စစ်မယ်၊ ဟုတ်ချင်ဟုတ်၊ မဟုတ်ရင် ဒါထက် ပိုနာမယ်မှတ်"

ဟု ပြောပြီး ...

"ဟော့ - မယ်သော်က၊ ငါ အမိန့်ပေးနေတယ်၊ ငါ့ဆီကို အမြန်ဆုံး အရောက်လာ"

ဟု ပြောကာ ကျားခေါင်းခံ တောင်ဝှေးကိုကိုင်၍ "မလာမနေရ၊ စုန်းမ မယ်သော်က ခဏအတွင်းရောက်အောင်လာ၊ ကျားဟိန်းသံ ပေးလိုက်စမ်း - သားကြီး"

ဟုပြောပြီးကြမ်းပြင်ကိုတအားကိုင်ဆောင့်ချလိုက်လေ၏။ စိတ်ပါဝင်စားရှုကြည့်ရှုနေကြသောလူအားလုံးတို့သည် လွန်စွာမှ တအံ့တသြဖြစ်နေကြသည်။ တစ်ခါဖူးမျှ ခုလိုပွဲမျိုး မကြည့်ဘူး၊ မမြင်ဘူး၍ ပို၍ ပို၍ အဆန်းတကြယ် တအံ့တသြ ဖြစ်နေရသည်။

"လာပါပြီ - ဆရာကြီးရှင့် - လာပါပြီ"

ဟု အော်ပြောသံ ကြားလိုက်ရပြီး စိတ်ဝင်စားစွာ ကြည့်ရှုနေကြသော ကျောင်းပေါ်ရှိလူအုပ်ကြီးထဲမှဟိုနောက်ဆုံးမှာထိုင်နေသော ရွာခံဒေါ်မမကို ဝင်ပူးပြီး တိုး၍ထွက်လာသည်။

ဆရာကြီး၏ ရှေ့မှောက်သို့ ရောက်သောအခါ တစ်ကိုယ်လုံး နတ်ပူးသလိုပူးနေသည်။

ဆရာကြီးသည် ပထမ တိုက်အင်း ...တွင် တင်ထွန်းထားသော ဆေး ...ယောင်းတိုင်သည် ငြိမ်းသွားပြီဖြစ်၍ ...သ ဆေးဖယောင်းတိုင်ကို ထပ်ပြီး ...လိုက်ပါသည်။

"အမလေး - တော့၊ ပူလိုက်တာ ...ပါရော၊ ပူတယ် - ပူတယ်"

ဟု ပြောပြီး တုန်တုန်ရီရီ ဖြစ်နေပါ ...သည်။

"ပူတယ်ဆိုရင် ငါးမေးတာကိုအမှန် ...တိုင်းဖြေ၊ နင် သက်သာမယ်၊ မဖြေလို့ ...တော့ ပိုနာမယ်မှတ်"

ဟု ဆရာကြီးမှ လေသံမာမာဖြင့် ...လိုက်သည်။

"ဖြေ - ပါ့မယ် - ဆရာကြီး၊ ကျွန်မ ...အတိုင်း ဖြေပါ့မယ်"

"သူ့ကို သိလား ..."

ဆရာကြီးမှ လက်ညှိုးထိုး၍ မေး ...၏။

"သိပါတယ် - ဆရာကြီး၊ စနေဂြိုဟ် ..."

"နင်က စနေဂြိုဟ်မနဲ့ ပေါင်းပြီး ...ဒေါ်သင်းကြိုင်ဆိုတဲ့ အဒေါ်ကြီးကို ...ထားတာဆို"

ဆရာကြီးမှရှုးနေရှာသော ဒေါ်သင်း ...ကို လက်ညှိုးထိုးပြီး ပြောလိုက်ခြင်း ...သည်။

"မဟုတ်ရပါဘူး - ဆရာကြီးရယ်၊ မဟုတ်ရပါဘူး ကျွန်မလည်း မလုပ်ဘူး။ စနေဂြိုဟ်မလည်း မလုပ်ပါဘူး"

"ဒါဖြင့် ဘယ်သူလုပ်တာလဲ၊ ပြော - မှန်မှန်ပြော"

"ကျွန်မနဲ့ စနေဂြိုဟ်မက မိတ်ဆွေရင်းတွေပါ - ကျွန်မတို့နစ်ယောက်မှာ ဆရာရှိပါတယ်၊ သူက ရွာပေါင်းတစ်ရာကို ကြီးစိုးနေတဲ့ ကဝေမကြီးပါ၊ သူ့နာမည်က "မယ်မင်းကြီးမ" ပါ၊ ဒေါ်သင်းကြိုင်ကိုမယ်မင်းကြီးမပြုစားထားတာပါ၊ အပင်းသွင်းထားတာ - ဆရာကြီး"

"ဟေ - ကဲ - ကဲ - ဒီစကားအမှန်ဆိုရင်တော့ ငါနဲ့ ကဝေစုတ် ရင်ဆိုင်ရတော့မှာပေါ့၊ နင်တို့ ဆရာကိုခေါ်ပြီး နင်တို့ရှေ့မှာတင် ငါ စစ်မယ်၊ ကဲ - ကြာပါတယ်"

ဟုပြောပြီး ကျားခေါင်းရုပ်ခံ တောင်ဝှေးကိုကောက်ကိုင်လိုက်ပါတော့သည်။ သည်အချိန်တွင် ...

ကျောင်းကြီးပေါ်တွင်ရှိကြသော လူများသည်ပို၍ပို၍များလာသည်၊ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်နေကြသည်။

"ကဲ - မယ်မင်းကြီးမ၊ ငါ့ရှေ့မှောက် အမြန်ရောက်ရအောင်၊ ငါ့သား - ကျားဟိန်းသံ ပေးလိုက်စမ်း - ဟော့"

ဟု ဆိုပြီး ကိုင်ထားသော ကျားခေါင်းရုပ်ခံ တောင်ဝှေးကို ကြမ်းပြင်အား သုံးကြိမ်သုံးခါတိုင်တိုင် ရိုက်ချလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဗုန်း - ဗုန်း - ဗုန်း"

ဘာမျှထူးခြားမှုမရှိ၊ အရိပ်အရောင်သော်မျှ မပြ၊ ဒုတိယမြောက် ထွန်းထားသော မီးငြိမ်းသွားပြီဖြစ်၏။ အစွမ်းထက်စွာ စီရင်ထားသော အပြင်းဆုံးဆေးမီးတိုင်ကိုတတိယအကြိမ်မြောက်ထွန်းညှိလိုက်၏။ နောက်တစ်ဖန် သိမ်ဝင်သပိတ်ကွဲဖြင့် အင်းချထားသော အင်းတစ်ချပ်ကို လွယ်အိတ် အတွင်းမှ ထုတ်ယူလိုက်၏။

ဆေးဖယောင်းတိုင် ထွန်းထားသော အင်းချပ်ရှိသည့် ပန်းကန်ပြားနှင့်ယှဉ်လျက် သိမ်ဝင်သပိတ်ကွဲအင်းကိုထားပြီးရင်းအင်းချပ်ပေါ်တွင်အင်းချထားသောဆေးဖယောင်းတိုင်ကြီးကိုမီးထွန်းလိုက်လေတော့သည်။

ဆေးဖယောင်းတိုင်နှစ်တိုင်၊ နှစ်မီးအားကြောင့်မီးလင်းအားကောင်းနေ၏။ မီးထွန်းပြီးပြီဖြစ်၍ ရှမ်းဆရာကြီးသည် လွယ်အိတ်ထဲမှနေ၍အဖြူရောင်အနေတော် ဆေးလုံးလေးသုံးလုံးကို ထုတ်ယူလိုက်လေ၏။ သည့်အချိန်တွင် ...

စနေဂြိုဟ်မနှင့် မယ်သော်က စုန်းနှစ်ကောင်သည်ကြိုးတုပ်ခံထားရသည့်ပုံစံဖြင့် ညှိုးငယ်စွာရှိကြလေ၏။

လူအားလုံးသည် ငြိမ်ချက်သားကောင်းနေ၏။ တုပ်တုပ်မျှမလှုပ်ကြ၊ မျက်တောင်ခပ်ဖို့ပင် သတိမေ့နေကြဟန်တူသည်။

"ဘယ်လိုတွေ ဖြစ်ကုန်ကြပြီလဲ ဘာတွေဖြစ်မှာလဲ"

လဲပေါင်းများစွာဖြင့် သို့လော - သို့လောဖြင့် စိတ်စောချ ငေးမောကြည့်ရှု နေကြပါတော့သည်။

ဆရာကြီးသည် ဘယ်ဘက်လက်ထဲတွင်ရှိနေသော အဖြူရောင်ဆေးလုံး သုံးလုံးမှ တစ်လုံးကိုညာဘက်လက်ဖြင့် ယူကာ ...

"ဘုရားဆေး - ဘုရားကို ရှိခိုးပါ၏"

ဟု နှုတ်မှဆိုပြီး ဆေးလုံးကို ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ပစ်ပေါက်လိုက်သည်။ ဆေးလုံးလေးသည်ဘောလုံးလေးပမာကြမ်းပြင်ကို အပေါ်သို့မြောက်တက်သွားတော့ ဝုန်းခနဲမြည်ဟည်းပြီးပေါက်ကွဲသွားတော့သည်။ ချက်ချင်းမီးတောက်၍မီးလုံးကြီးပမာ ဖြစ်သွား၏။ စက္ကန့်အတွင်းမှာပင် မီးများငြိမ်းသွား၏။ မီးခိုးလုံးကြီးသည် ကျောင်းကြီးထဲတွင် ပြည့်လျှံသွားသည်။

လျှင်မြန်စွာအပေါ်၌ စက္ကန့်ပိုင်း အတွင်းလေးမှာ ဖြစ်သွားခြင်းကြောင့် ကြည့်နေကြသောလူအများကိုမထိခိုက်ချေ။

ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ညာဘက်လက်ဖြင့် ဘယ်လက်တွင်ကိုင်ထားသော ဆေးလုံးကိုယူ၍ ပထမနည်းတူ ...

"တရားဆေး - တရားကို ရှိခိုးပါ၏"

ဟု နှုတ်မှဆိုပြီး ဆေးလုံးကို ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ပစ်ပေါက်လိုက်သည်။ ဆေးလုံးလေးသည်ဘောလုံးလေးပမာကြမ်းပြင်ကိုထိပြီးအပေါ်သို့မြောက်တက်သွားသည်။ "ဝုန်း" ဆိုသောအသံသည် မူလအသံထက်ပို၍ပို၍ကျယ်လွန်းလှသည်။ မီးတောက်၍ မီးလုံးကြီးပမာ ဖြစ်သွားပြီး စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် မီးများငြိမ်းသွား၏။

မီးခိုးလုံးကြီးများ အူထွက်လာသည်။ ချက်ချင်းဆိုသလို မီးခိုးများကင်းစင်သွားသည်။ ဘာမျှထူးခြားခြင်း ဖြစ်မလာသေး။ လူအများသည်တအံ့တဩ မျက်တောင်မခတ် ကြည့်နေကြဆဲ။

ရှမ်းဆရာကြီး ကောင်းထက်ရှားသည် တတိယအကြိမ်မြောက်၊ ဘယ်လက်တွင် ကိုင်ထားသော နောက်ဆုံးဆေးလုံးကို ညာဘက်လက်သို့ ပြောင်းပြီး ...

"သံဃာဆေး - သံဃာကို ရှိခိုးပါ၏"

နှုတ်မှဆိုပြီးသော် ဦးခံ၍မန္တန်တစ်ခုကို (၉) ကြိမ် (၉) ခါ (၉) ခေါက်တိတိ ရွတ်လေ၏။

ပြီးမှ ဆေးလုံးကို ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ပစ်ပေါက်လိုက်လေ၏။ ဆေးလုံးလေးသည်ယခင်ကနည်းတူအပေါ်သို့မြောက်၍မတက်တော့ဘဲ အောက်ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာပင်၊ ဝုန်းခနဲ ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် မြည်ဟည်းသွားသည်။ မူလအသံများထက် ပို၍ ပို၍ ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် မြည်ဟည်းပေါက်ကွဲသွားပါတော့သည်။

ယခင်ကနည်းတူ မီးလုံးကို မမြင်ရ၊ မီးလောင်ခြင်းမဖြစ်တော့ဘဲ ချက်ချင်းပင် မီးခိုးလုံးကြီး ဖြစ်သွားလေ၏။ လူလူချင်း တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် မမြင်ရလေအောင် ယခင်ကထက်ပင် ပို၍ပို၍မီးခိုးများလူး၍ပြည့်သိပ်ပြည့်လျှံနေ၏။ ကြာသည်၊ ငါးမိနစ်မျှ ကြာမည် ထင်ရ၏။

မီးခိုးများကင်းစင်၍ လွင့်ပါးသွားသောအခါ ...

"လာပါပြီ - ဆရာကြီး၊ ဆရာကြီးရှေ့မှောက်ကို ရောက်လာပါပြီ - ဆရာကြီး"

ဟု မထင်မှတ်သော အသံနှင့်အတူ မမျှော်လင့်သောသူ၊ ရွာတောင်ပိုင်းက ရွာခံအမျိုးသမီး ဒေါ်တုတ်ကို ဝင်ပူးပြီး ဆရာကြီးရှေ့မှောက် ရောက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒေါ်တုတ်၏ ရုပ်လက္ခဏာသည် အများမြင်သာအောင် ပြလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်၊ ခဏမျှသာ။

ဇာတိရုပ်ပေါ်လာသည်၊ (အကြီးစား ကဝေမ) ရွာတစ်ရွာကို ကြီးစိုးနေသော ကဝေမကြီး မယ်မင်းကြီးမရုပ်သည် သိသိသာသာ ပေါ်လာသည်။ အံ့သြစရာ ကောင်းလေစွ။

ဆိုးမှဆိုး၊ တကယ်ကိုမှ အရုပ်ဆိုးလွန်းလှသည်၊ တကယ်ကိုလည်း ကြောက်စရာကောင်းလွန်းလှသည်။

ရှမ်းဆရာကြီးသည် စည်းကြိုးဟု ခေါ်သော လက်ဖွဲ့ကြိုးစ တစ်စကို အင်းချုပ်ခံ၍ ဆေးဖယောင်းတိုင် ထွန်းထားသော ပန်းကန်ပြားထဲမှယူကာ အမှတ်မထင် ကဝေမကြီးမယ်မင်းကြီးမပေါ်သို့ ပစ်တင်လိုက်သောအခါတွင် ...

လက်ဖွဲ့ကြိုးစသေးသေးလေးမှသည် ကြိုးစအရှည်ကြီးဖြစ်သွားကာ ကဝေမကြီး မယ်မင်းကြီးမကို လက်မောင်းရင်းမှသည် ခြေမျက်စိအထိ တစ်ကိုယ်လုံး တင်းတင်းကြပ်ကြပ် ရစ်ပတ်ပြီးသား ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

"အောင်မလေး - သေပါပြီတော့ - သေပါပြီ၊ တုပ်ထား ချုပ်ထားလိုက်တာ ကျုပ် လှုပ်လို့ကိုမရတော့ပါဘူးတော်၊ ပူလိုက်တာ လွန်ပါရော၊ ကျုပ် - ကျုပ် - အသက်ရှူတွေ ကြပ်လာပါပြီ၊ ကျုပ်ကို လွှတ်ပေးပါတော်၊ ကျုပ်ကို လွှတ်ပေး နော် - ဆရာကြီး"

ဟု ကဝေမ မယ်မင်းကြီးမှ ပြောလေ၏။

"ရွာတစ်ရွာကိုကြီးစိုးနေတဲ့ကဝေမ မယ်မင်းကြီးမဆိုတာ နင်လား"

"ဟုတ် - ဟုတ် - ဟုတ်ပါတယ် - ဆရာကြီး"

"ဩော် - နင်က အကြီးမ ကဝေမ မယ်မင်းကြီးမကိုး၊ နင့်ပညာ၊ နင် တတ်တဲ့ ကဝေပညာတွေ ပြလေ၊ သုံးလေ အခုမှ မသုံးရင် ဘယ်အချိန်သုံးမလဲ၊ ဒါ လုပ်တာပဲ ခံနေမှာလား၊ နင် ပြန်မလှုပ်တော့ဘူးလား၊ နင့်ပညာ၊ နင့်အစွမ်းအစ နင်နာမည်ကြီးနေလို့ ငါ သိချင်နေတာ မြင်ချင်နေတာပါ၊ ကဲ - ပြစမ်းပါ - ပြစမ်းပါ"

ဟု ရှမ်းဆရာကြီးမှ ခနဲ့တဲ့တဲ့ ပြောလေ၏။

"ဆရာကြီးနဲ့ကျမှဆရာကြီးရဲ့ပညာတွေက သိသိသာသာကြီး၊ အစွမ်းထက်နေလို့ မြင့်လွန်းအားကြီးနေလို့ ကျွန်မ ပညာတွေကို ပြလို့ သုံးလို့ကို မရတော့ပါဘူး - ဆရာကြီးရယ်"

ဟု ကဝေမယ်မင်းကြီးမှ ပြောလေ၏။

"ဟော - ဟုတ်လား၊ ကဲပါလေ - ဒါဆိုရင် ငါမေးမယ်၊ မှန်တာကို ဖြေနော်၊ မှန်တာကို ပြော၊ မဟုတ်မမှန်တာ ဖြေခဲ့ ပြောခဲ့ရင် ဒါထက် ပိုနာမယ် မှတ်"

"ပြောပါ့မယ် - ဆရာကြီးရယ်၊ ပြောပါ့မယ် - ကျုပ်မှန်တာကို ပြောပါ့မယ်၊ ဒီလောက်တောင် ကျုပ်မခံစားနိုင်တော့ပါဘူး၊ အစွမ်းထက်နိုင်လွန်းလို့ဆရာကြီးကိုကြောက်လွန်းလို့ ပြောမှာပါ၊ ပြောပြီးရင် ကျုပ်ကိုလွှတ်ပေးပါ - ဆရာကြီးနော် - ဆရာကြီး"

ဟု ကဝေမယ်သော်ကမှ သနားစဖွယ် ပြောလေ၏။

"ကောင်းပြီလေ - ကဲ - ငါမေးမယ်၊ ဒီ နင်တို့နှစ်ယောက်ကို သိလား"

"သိတာပေါ့ - ဆရာကြီးရယ်၊ ဒီနှစ်ယောက်က ကျုပ် ခိုင်းနေတဲ့ တပည့်တွေပါ၊ စနေဂြိုဟ်မနဲ့ မယ်သော်ကတယ်"

"ဟုတ်ပြီ - ပြုစားခံနေရတဲ့ ဒီအမျိုးသမီးကြီးကိုကော သိလား"

ဟု ရှမ်းဆရာကြီးမှ "စနေဂြိုဟ်မ မယ်သော်က" ကို လက်ညှိုးထိုးမေး၍ အပြုစားခံနေရသော အမျိုးသမီးကြီးကို လက်ညှိုးထိုး၍ ထပ်ဆင့်မေးခြင်းဖြစ်ပေသည်။

"သိပါပြီကော - ဆရာကြီးရယ်၊ ဒီ အမျိုးသမီးကြီးနာမည်က ဒေါ်သင်းကြိုင်ပါ ဆရာကြီး၊ ဒီအမျိုးသမီးက ရွာထဲမှာ ဟောင်ဖွာ - ဟောင်ဖွာ သိပ်လုပ်တယ်၊ နှုတ်ကြမ်းတယ်၊ သရမ်းလွန်းတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျုပ် အမြင်ကတ်လို့ ကျုပ်ကိုယ်တိုင်လုပ်လိုက်တာ၊ တခြားကိစ္စတွေမှာ ကျုပ် တပည့်မတွေကို ခိုင်းတာများပါတယ်၊ ခုကိစ္စမှာတော့ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် အပင်းသွင်းလိုက်တာပါ၊ ဒါကြောင့် ဒင်း ရူးနေတာလေ။

ကျုပ် - ကျုပ်မှာ အပြစ်ရှိပါတယ်၊ ဆရာကြီး ကြိုက်သလို အပြစ်ပေးပါ၊ ကျုပ် ခံပါ့မယ် - တော်"

ဟု ကဝေမကြီး မယ်မင်းကြီးမှ ဆရာကြီးကို ရှင်းပြလေ၏။

"ကောင်းပြီ - နင်က အမှန်အတိုင်း ပြောပြီးအမှန်အတိုင်းဝန်ခံလို့ ငါလက်ခံတယ်၊ နင် ပြုစားထားတဲ့ (အပင်းသွင်း) ထားတဲ့ ဒေါ်သင်းကြိုင်ကို နင် သွင်းတဲ့ အပင်း နင်ကိုယ်တိုင် ပြန်ထုတ်ပေး၊ မိမွေး ဖမွေးတိုင်းဖြစ်အောင် ပြန်လုပ်ပေး"

ဟု ရှမ်းဆရာကြီးမှ ကဝေမကြီး မယ်မင်းကြီးမကို ပြန်၍လုပ်ခိုင်းလိုက်လေ၏။

"ထုတ်ပေးပါ့မယ် - ဆရာကြီး၊ ထုတ်ပေးပါ့မယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု ပြောပြီး အထက်ဆင်စတွင် ကျစ်ကျစ်ပါအောင် လိပ်ထားသော (ကျောယားလျှင် ကုတ်သည့် လက်ဝါးကုတ်ပုံစံ) ရှိသည့် အရေပြားနှင့် ပြုလုပ်ထားသော လက်ဝါးအရွယ်မျှရှိသည့် အမည်းရောင်ရှိသော လက်ဝါးကုတ်ကို ညာလက်ဖြင့် ကိုင်ပြီးလျှင် ...

အရှုးသဖွယ်ဖြစ်နေသော ဒေါ်သင်းကြိုင်ရှေ့သို့ သွားပြီး ချက်မှသည် လည်တိုင်အပေါ်သို့ ကုတ်လက်ဝါးဖြင့် ကုတ်ခြစ်နေသည်မှာ အကြိမ်ကြိမ် အခါခါ။

ပြီးတော့ – ကျောပြင်ပေါ်တွင်အင်္ကျီကို မ,တင်ပြီး အောက်မှသည် အပေါ်သို့ အကြိမ်ကြိမ်အခါခါကုတ်ခြစ်နေပါတော့သည်။

မိနစ်ပိုင်းမျှတော့ ကြာ၏။

အော်ကာ၊ ဟစ်ခါ၊ ငိုကာ၊ ရယ်ကာ၊ နလိုက်၊ ကြမ်းလိုက်ဖြစ်နေသော ဒေါ်သင်းကြိုင်သည် ပျို့တက်လာပြီး အန်ချလိုက်ပါတော့သည်။

"ဝေါ့ – ဝေါ့ – ဝေါ့"

တဝေါ့ဝေါ့ဖြင့် အန်ချလိုက်သော အန်ဖတ်ထဲတွင် မြင်တွေ့လိုက်ရသည်မှာ အံ့သြစရာကောင်းလွန်းပါဘိ။

အန်ဖတ်ထဲတွင် မြင်တွေ့လိုက်ရသည့်ပစ္စည်းသည်ကားကြက်ဥ၊ အလုံးကြီးကြီးစာမျှရှိသော ရစ်ပတ်၍ အလုံးသဖွယ်ဖြစ်နေသည့် ကြက်မွေးလုံးများသည် ကိုးလုံးဆယ်လုံးမျှရှိမည် ထင်… ဒါတင်မဟုတ်သေး၊ ကျောက်စရစ်… ကျောက်စရစ်လုံးများသည် အလုံး… နစ်ဆယ် နှစ်ဆယ့်ငါးခဲမျှ ရှိလိမ့်… ထင်၏။

ရောထွေး၍ ရှိနေကြသည်ကို မြ… တွေ့ရလေသည်။

ဒေါ်သင်းကြိုင်၏ ခင်ပွန်းသ… လည်းကောင်း၊ သားသမီးအားလုံး… သည် လည်းကောင်း ကြည့်ရှုနေ… သောပရိသတ်အားလုံးအားလုံးတို့သ… တအံ့တသြအဆန်းတကြယ်ဖြစ်နေ… တော့သည်။

ဒေါ်သင်းကြိုင်၏ သားသမီး… သည် ဒေါ်သင်းကြိုင်ရှေ့သို့ အ… ကလေးရောက်လာပြီး နှိပ်သူမှ နှိပ်… ၍ဖိပေးသူက ဖိပေးကြလေ၏။ အန်… ဆေးသူကလည်း ဆေးပေးကြ၏။

"ကျုပ် သွင်းထားတဲ့ အပင်း ကျ… ထုတ်ပြီးသွားပါပြီ၊ အညစ်အကြေး… အားလုံး ကင်းစင်သွားပြီမို့ ကောင်း… ပါပြီ – ဆရာကြီး၊ ကျုပ် အပ်ပါပြီတော်– ဒေါ်သင်းကြိုင်ကို ကျုပ် ဆရာကြီး… အပ်ပါပြီ"

ဟုကဝေမကြီးဖြစ်သူမယ်မင်း… မှ သွင်းထားသောအပင်းကို ထုတ်… ခြင်း ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

"ကောင်းပါပြီ – ကောင်းပါပြီ"

ဟုပြောကာအဆင်သင့်ထည့်ထား… ဖြစ်သော ရေစင်ရေမန်းဖန်ခွက်ကို …ယ်လက်ဖြင့် ကောက်ကိုင်ပြီး ညာ…တ်လက်ညှိုး၊ လက်ခလယ်၊ လက် …န်းကြွယ်၊ လက်သုံးချောင်းကို ရေမန်း …က်အတွင်းသို့ ထိုးထည့်လိုက်၏။ …နှိပိုင်းလေးမျှသာ ကြာမည်၊ လက် …ချောင်းသုံးချောင်းကို ပြန်ထုတ်ပြီး လက် …ချောင်းငါးချောင်းဖြင့် ဒေါ်သင်းကြိုင်၏ …မျှားနဖူးစမှသည် အောက်ပိုင်းချက် …အထိ (၉) ခါတိတိ ဆွဲချလေ၏။

နောက်တစ်ဖန် ပထမနည်းတူ …တ်ညှိုး၊ လက်ခလယ်၊ လက်သန်း …ကြွယ်၊ လက်ချောင်းသုံးချောင်းကို ရေ …မန်းခွက်အတွင်းသို့ ထိုးထည့်လိုက်၏။ …နှိပိုင်းမျှကြာသောအခါပြန်ထုတ်ပြီး …တ်ချောင်းငါးချောင်းဖြင့် နဖူးစမှသည် …တ်ပြန်ကျောအထိ (၉) ခါတိတိ သပ် …လေ၏။

မျက်နှာကို ဘယ်၊ ညာ (၇) ခါ သစ် …လိုက်လေ၏။

အားလုံးပြပြီးမှ ဂုဏ်တော်ကိုးပါး …ကို ရေမန်းခွက်ကိုင်ပြီး ကိုးခေါက်တိတိ …သ်ဆိုကာ ဆရာကြီးသည် ဒေါ်သင်း …ကြိုင်အားရေမန်းခွက်ကိုပေးပြီးကုန်စင် …အောင် သောက်စိုင်းလိုက်လေ၏။

မိမွေးတိုင်း ဖမွေးတိုင်းဖြစ်၍ ကောင်းသွားပြီဖြစ်သော် တိုင်နှင့်တ… ကာ ကြိုးချီထားသော ဒေါ်သင်းကြိုင်တို့ ကြိုး ဖြေ၍ပေးလိုက်ပြီး ခင်ပွန်းနှင့် သားသမီး ထိုင်နေကြသည့်နေရာသို့ ဆရာကြီးမှ သွားထိုင်ခိုင်းလိုက်သည်။

"သည်မှာ – မယ်မင်းကြီးမ"

"ပြောပါ – ဆရာကြီး – ပြောပါ၊ ကျုပ် နားထောင်နေပါတယ်"

"နင်တို့ကို တုပ်ထား၊ ချုပ်ထားတဲ့ ကြိုး ငါ ဖြေပေးပြီနော်၊ ဒါကြောင့်လည်း နင်အလုပ်လုပ်လို့ရတာပေါ့၊ အဲ – ဒါပေမဲ့ ငါ ချထားတဲ့ စည်း (၉) ထပ်ကိုတော့ ငါ မဖျက်နိုင်သေးဘူး၊ ဖျက်လို့မရသေးဘူး၊ နင်တတ်ထားတဲ့ပညာ၊ ဘုရားမှာအကုန် လှူရမှာနော်၊

လှူမယ် မဟုတ်လား၊ နင်တို့ သုံးယောက်လုံးဘုရားမှာပညာကုန်လှူပြီးမှ နင်တို့ သွားလိုရာသွားနိုင်အောင်ချထားတဲ့ စည်းကိုးထပ်ကို ငါ ဖျက်ပေးမယ်"

"ကောင်းလှပါပြီ – ဆရာကြီး၊ ဆရာကြီးစကားကို နားထောင်ပါ့မယ် ပညာတွေကို ပညာကုန် လှူပါတော့မယ် – ဆရာကြီး"

ဟုမယ်မင်းကြီးမမှ ပြောလိုက်လေသည်။

"ကောင်းပါတယ် – ကောင်းပါတယ်၊ သာဓု – သာဓု – သာဓုပါဗျာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြောပြီးစနေဂြိုဟ်မနှင့်မယ်သော်က ဘက်သို့ မျက်နှာမူ၍ ...

"နင်တို့နှစ်ယောက်ကော ဘယ်လို လဲ၊ နင်တို့ တတ်ထားတဲ့ ပညာ ဘုရား လှူကြမှာလား"

"လှူပါ့မယ် ဆရာကြီး လှူပါ့မယ်"

စနေဂြိုဟ်မနှင့် မယ်သော်က နှစ် ယောက်လုံးကလည်း အားကျမခံ ဆရာ နှင့် အပြိုင် ပညာကုန်လှူပါ့မယ်ဟု ပြိုင် တူ ပြောလိုက်ကြပါသည်။

"အင်း - ဆရာတပည့်သုံးယောက် လုံးက ပညာကုန် ဘုရားမှာလှူကြတော့ မှာဖြစ်လို့ဆရာ အထူးပဲ ဝမ်းမြောက်ဝမ်း သာ ဖြစ်မိပါတယ်။ သာဓုအခါခါ ခေါ်မိ ပါတယ်ကွယ်၊ သာဓု - သာဓု - သာဓု ပါဗျာ"

ရှမ်းဆရာကြီးသည်ဒုတိယအကြိမ် မြောက် မယ်မင်းကြီးမ ဆရာတပည့် သုံးယောက်ကို သာဓုသုံးကြိမ်တိုင်တိုင် အားရဝမ်းသာ ခေါ်ဆိုပြီး ...

"ကဲ - ကဲ - ဆရာ ပြောမယ်၊ သေ သေချာချာနားထောင်၊ ဘုရားမှာ သစ္စာ ပြု၊ သစ္စာဆိုကြတော့မှာဆိုတော့ မူလ ပင်ကိုခန္ဓာနဲ့ ပင်ကိုပကတိရုပ်ဖြစ်မှ ကောင်းမယ်၊

ပူးတာ၊ ကပ်တာ မဖြစ်သင့်တော့ ဘူး၊ ဘုရားမှာကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျသစ္စာ ဆိုကြရမှာကိုး၊ ကိုယ်ထိလက်ရောက် သစ္စာပြုကြရတော့မှာလေ၊

သည်တော့ ပူးတာ၊ ကပ်တာ မလို ချင်တော့ဘူး၊ မမြင်သင့်တော့ဘူး၊ ခုပဲ ခွာပေတော့၊ ကဲ - ခွာကြစမ်း"

ဆရာကြီး၏ စကားဆုံးသည်နှင့် ဒေါ်လှလှကိုဝင်ရောက်ပူးကပ်နေသော စနေဂြိုဟ်မသည်လည်းကောင်း၊ ဒေါ်မမ ကို ဝင်ရောက်ပူးကပ်နေသော မယ် သော်ကသည်လည်းကောင်း၊ ဒေါ်တုတ် ကို ဝင်ရောက်ပူးကပ်နေသော မယ်မင်း ကြီးမသည် လည်းကောင်း သုံးယောက် လုံးသည် ချက်ချင်းဆိုသလိုပင်၊

ဝုန်းခနဲအသံကြီးသည်ကျယ်ကျယ် လောင်လောင်မြည်ဟည်းကာ မီးခိုးလုံး ကြီးသည် အူထွက်လာသည်၊

သုံးယောက်လုံးကို မမြင်ရတော့ ချေ၊ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် မီးခိုးများ ကင်းစင်သွားပြီး အမြင်ကြည်လင်သွား ပြီ၊ အမြင်ရှင်းသွားပြီဖြစ်သည်၊ ဒေါ်လှလှ အနီးတွင်စနေဂြိုဟ်မသည်မိန်းမထိုင်၍ ကျုံ့ကျုံ့လေးရှိနေ၏၊ ဒေါ်မမအနီးတွင် မယ်သော်ကသည်လည်း မိန်းမထိုင် ကျုံ့ကျုံ့လေးပါပဲ၊

ဒေါ်တုတ်အနီးတွင် မယ်မင်းကြီး သည် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်လျက် ရှိနေ လေ၏၊

"ကဲ - ကဲ - ဒေါ်လှလှ၊ ဒေါ်မမနဲ့ ဒေါ်တုတ်တို့၊ ကိုယ့်နေရာမှာကိုယ် သွား ပြီး ထိုင်ကြတော့"

ဟု ပြောပြီး မယ်မင်းကြီးမနှင့် သူ၏ တပည့်နှစ်ယောက်ကို ဆရာကြီးသည် စူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေမိသည်၊ ဆရာ ကြီး စူးစူးစိုက်စိုက်နေသလို ကြည့်နေ ကြသော ပရိသတ်အားလုံး အားလုံးက လည်း တအံ့တသြကြည့်နေကြသည်၊

"ပူးသာ ကပ်တာ မလိုချင်၊ မမြင်ချင် ဘူး ခုပဲ - ခွာပေတော့"

ဟု ဆရာကြီးပြောခဲ့စဉ်က အဆန်း တကြယ်မြင်လိုက်ရ တွေ့လိုက်ရသော ကြောင့်ကြည့်နေကြသော ပရိသတ်ကြီး အားလုံး လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်ခဲ့ရသည်၊

ဟော - အခုမျက်ဝါးထင်ထင်မြင်ရ တွေ့ရပြီလေ၊ "မူလ ပင်ကိုခန္ဓာနဲ့ ပင်ကို ပကတိရုပ်" မြင်ရ တွေ့ရတော့လည်း အားလုံး အားလုံး ပို၍ပို၍ အံ့သြကုန်ကြ သည်၊

ကြောက်စိတ်ဝင်သူက ကြောက် စိတ် ဝင်နေကြပြီလေ၊ မှန်လည်း မှန်ပါ သည်၊ ကြည့်ပါဦး၊ စနေဂြိုဟ်မနှင့် မယ် သော်တသည် ရှိလှ အသက် (၃၀) ဝန်း ကျင်သာ၊ အနည်းဆုံး (၂၈)၊ (၂၉) နှစ် အရွယ်ကတော့ ရုပ်ဆိုးသည်မဟုတ်ပါ၊ ရုပ်ကြမ်းရေကျိုပေါ့၊ ကြည့်ပျော်ရှုပျော် ပါပဲ၊

တကယ် ဆိုးတာက ကြည့် ရေ အောင် တာတေလန်၊ အကျည်းတန်နေ တာက မယ်မင်းကြီးမ၊

အသားရောင်သည် မည်းမည်း မျက်လုံး သည် ပြူးပြူး၊ နှာခေါင်းမှာ ပြား နေ၏၊ မေးရိုးများ ငေါထွက်နေ၏၊ နဖူး အလယ် တည့်တည့်တွင် ကွမ်းသီးလုံး ခန့်ရှိသော မှဲ့လုံးကြီးတင်ထားသလို ရှိနေသည်၊

မှဲ့လုံး၏အရောင်သည် အညိုပေါ် တွင် အနီစက် အနီရောင် အပြောက်ဖြစ် သည်၊ နေ့ဘက်တွင် ကြည့်ရသည်မှာ ကြောက်စရာ ညဘက်တွင်ကား စိတ် ချောက်ချားစရာ ဖြစ်တော့သည်၊

လူက ပိန်ပိန်ပါးပါး၊ လက်ကားရား ခြေကားရား၊ သည့်ပြင် ညာခြေတစ် ဖက်က ခွင်နေသေး၏၊ အသက်ကို ဆရာကြီးမေးကြည့်၍ သိရ၏၊ (၇၈) နှစ် တောင် ရှိနေပြီပဲ၊

အကုသိုလ်ကြီးလွန်း၍ လွန်စွာမှ အရုပ်ဆိုး၊ အကျည်းတန်ရသည့်အပြင် ဇရာက နှိပ်စက်လိုက်ပြန်တော့ အရွယ် က ကျ၊ သွားကမရှိတော့၊ ခါးက ကိုင်း၊ အရိုးအပြိုင်းပြိုင်းမို့ ကြည့်ရသူ မြင်ရသူ အတွက် ကြောက်ဒူးတုန်လောက်ပါရဲ့၊ သည်းထိတ်ရင်ဖို ဖြစ်လောက်ပါရဲ့၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အကာသိုလ်အထုပ်ကြီးကြီးကိုသေရှာပါသည့်အထိ ယူသွားမည့်ဆဲဆဲတွင် ရှမ်းဆရာကြီးနှင့်တွေ့မှပင် ကာသိုလ်ထုပ်ကို သေရှာသို့ ယူနိုင်တော့မည်။ ရှမ်းဆရာကြီးသည် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်နေသောကဝေမကြီးမယ်မင်းကြီးမကိုမျက်နှာချင်းဆိုင်ပြီး ...

"ခင်ဗျားတို့ တတ်ထားတဲ့ ပညာတွေကို ဘုရားမှာ လှူပြုံမယ်လို့ ကတိပေးတာကိုပဲ ကျုပ် ဝမ်းသာလှပါပြီ"

ဘုရားမှာ မလှူခင်၊ သစ္စာမဆိုခင်လေးမှာ ဆရာ့ကိုအားလုံးသော ကြည့်ရှုနေကြတဲ့ ရှာသူ ရှာသားတွေကို နှုတ်ဆက်တဲ့အနေနဲ့ ခင်ဗျား အကြိုက်ဆုံး၊ အကောင်းဆုံး၊ အထက်မြက်ဆုံး ပညာဖြစ်တဲ့ ပညာခန်းတစ်ခန်းကိုပြပါ။

ပြီးမှ ဘုရားမှာ သစ္စာဆိုကြတာပေါ့။ အဲ - တစ်ခုတော့ ရှိတယ်နော်။ ချထားတဲ့ စည်းကိုးထပ်ကို ကျုပ် မဖျက်သေးဘူး။ ဒါကြောင့် ဒီစည်းအတွင်းကနေ ကိုယ့်သဘောနဲ့ကို တွက်လို့မရပါဘူး။ ထွက်လို့မရဘူး၊ ပြေးလို့လည်း မရပါဘူး။

အဲဒါတော့ သတိထားပါ။ ကဲ - အကောင်းဆုံးပညာခန်း၊ အကောင်းဆုံး ပြကွက်ကို ပြပါတော့ - မယ်မင်းကြီးမ"

ဆရာကြီးသည်စကားကိုရှည်ရှည်ဝေးဝေးပြောလိုက်ရ၍ မောသွားဟန်ရှိသည်။ အနီးတွင်ရှိသော ရေတကော...
ထဲမှ ရေကို ဖန်ခွက်ထဲသို့ထည့်ပြီး ...
၍ သောက်လိုက်သည်။

ရင်ထဲတွင် အေးသွားသည် ထ...
သည်။ ကြည့်ရှုနေကြသော (ပရိသတ်...
ရှာသူရှာသားအားလုံး (ရှာနီးပတ်...
ကျင်မှ ရှာသူရှာသား) များ ပါဝင်သည်။

တို့သည် တအံ့တသြဖြင့် လှုပ်...
ရှားရှား ဖြစ်ကုန်ကြသည်။ အကော...
ဆုံး၊ အထက်မြက်ဆုံးပြကွက်တဲ့၊ ဘ...
လို ပြကွက်လဲ၊ ဘာတွေ တွေ့ရမှာလဲ...
ဘာတွေမြင်ရဦးမှာလဲ၊ လဲပေါင်းမျ...
ဖြင့် သို့လော - သို့လော - ဝေးမောကြ...
ရှုနေကြပါတော့သည်။

မယ်မင်းကြီးမ၏ ပြကွက်စလေ...
တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေလေ၏။ အပ်...
သံပင် မကြားရလောက်အောင်ပင်၊ မျ...
တောင်မခတ်ဝံ့လောက်အောင် မယ်မ...
ကြီးမ၏ပြကွက်ကိုစိတ်ဝင်တစားကြ...
ရှုနေကြလေသည်။

မယ်မင်းကြီးမသည် ထဘီကို...
တိတိပြင်ဝတ်နေသည်။ ပြီးလျှင် ထ...
ပြန်ဖြန့်ပြီး လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဟို...
သည်ဘက် အထက်ဆင်စကို ကိုင်...
တဖြည်းဖြည်း အပေါ်သို့ မ,တင်နေ...

...ထဘီသည် ခြေမျက်စိမှသည် ဒူး...
...၊ ဒူးဆစ်မှသည် ပေါင်လယ်အထိ
...တက်သွားလေ၏။

ရှည်သောဆံပင်များသည် (ခါး
...အောက်ရောက်နေသောဆံပင်) အံ့သြ
...တ်အောင် တစ်ပင်မှမကျန် အကုန်
...အပေါ်သို့ ထိုးထိုးထောင်ထောင်ဖြစ်
...သည်။ တစ်ခဏအတွင်းမှပင် စတ္တုန်
...ကြာမည်ထင်၏။ ထဘီကို အပေါ်
...ခွဲတင်ပြီး ခေါင်းပေါ်ကိုအုပ်၍ မြုံပြီး
...ခွင် ထိုင်လျက်သားဖြစ်နေပါတော့
...သည်။

ဘယ်ထိအောင် မြန်ပါသလဲဟု
...ခွင်ထဘီသည်ပြောင်းပြန်ဖြစ်သွား
...သည်။ အပေါ်မှာထားသော ထက်ဆင်
...အောက်မှာဖြစ်နေပြီး အောက်နား
...အပေါ်သို့ ရောက်သွားသည်။

ညီသူမျှ မသိလိုက်ကြချေ။ သည်
...သည်။ မြန်ဆန်လိုက်သည် ဖြစ်
...

ထဘီခြုံ၍ထိုင်ပြီးနေသောမယ်မင်း
...သည် လှုပ် - လှုပ် - လှုပ်ဖြင့် မျက်
...ခတ် စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်နေ
...ကြည့်နေရင်း မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာ
...ထင်းတင်ကြီး ဖြစ်သွားပါတော့
...

"...ဘ - ဟင် - အို"

ဟူသော အသံများသည် လွှန့်စွာမှ အံ့သြခြင်းမက အံ့သြနေကြသော အသံများသာ ဖြစ်တော့သည်။

ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း တစ်ကျောင်းလုံးဆူဆူညံညံဖြစ်သွားပါတော့သည်။

ငှက်ကြီးသည် (၉)မိနစ်၊ (၁၀)မိနစ်မျှကြာ လမ်းလျှောက်နေသည်။ ပြီးမှ လင်းတငှက်ကြီးသည် ကျောင်းခေါင်မိုးအပေါ်အထိ တက်သွားပြီး တောင်ပံသုံးချက် ခပ်ပြင်းပြင်းရိုက်ကာ အောက်ရှိကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ရောက်သည်တွင် ...

လွှန်စွာမှ အံ့သြစရာကောင်းလောက်အောင် လင်းတငှက်ကြီး တစ်ဖြစ်လဲ ကဝေမမယ်မင်းကြီးမသည်ငုတ်တုတ်ထိုင်လျက်သား တွေ့ရသည်။

"ဖြောင်း - ဖြောင်း - ဖြောင်း"

"ရှီ - ရှီ - ရှီ"

လက်ခုပ်သံများ၊ ဝီစီမှုတ်သံများသည် ကျောင်းကြီးတစ်ကျောင်းလုံး ဆူညံသွားပါတော့သည်။

လက်ခုပ်သံ၊ ဝီစီမှုတ်သံများသည် ရှာသူရှာသားများ၏ သြဘာသံ၊ ကောင်းချီးပေးသံများပင် မဟုတ်ပါလော။

ဆရာကြီး၏ တောင်းဆိုမှုကြောင့် ဆရာကြီးနှင့်အတူပန္နကာ၊ ဦးလွှမ်းမော... ကိုဒိုးလုံးတို့ တပည့်သုံးယောက်နှင့်

www.burmeseclassic.com

ရှာသူရှာသားအားလုံး မယ်မင်းကြီးမ၏ အဆန်းတကြယ်ပြကွက်ကိုကြည့်ရှုကြရလေ၏။

တပည့်သုံးယောက်သည် ဆရာကြီး၏အနားတွင်နေ၍ အလိုက်သိ၊ အကင်းပါးစွာဖြင့် လိုအပ်သည်များကို လုပ်ဆောင်ပေးရင်းဖြင့် ဆရာကြီး၏ ပညာခန်း၊ ပညာစွမ်းများကို လေ့လာခွင့် ရရှိခဲ့ကြသည်။

လွန်စွာမှ ထူးဆန်းသော အံ့သြဖွယ်ရာကောင်းသောဂမ္ဘီရဆန်လွန်းလှသော ပညာခန်း၊ ပညာစွမ်းကို မယ်မင်းကြီးမမှ ပြသ၍ပြီးခဲ့ပြီ။

"ခင်ဗျားတာဝန်ကျေပါတယ်၊ မယ်မင်းကြီးမ ကျုပ် ဝမ်းသာပါတယ်။ မယ်မင်းကြီးမနဲ့အတူ ခင်ဗျားရဲ့တပည့်တွေဖြစ်တဲ့ စနေဂြိုဟ်မနဲ့ မယ်သော်ကတို့ ဘုရားဆောင်ရှေ့လာကြ၊ ဘုရားမှာ သစ္စာဆိုကြရအောင်"

ဟု ဆရာကြီးမှ ပြောလိုက်သည်တွင် မယ်မင်းကြီးမ၊ မယ်သော်ကနှင့် စနေဂြိုဟ်မ၊ ဆရာတပည့်သုံးယောက်တို့သည် ဘုရားဆောင်ရှေ့တွင် တန်းစီ၍ နေရာယူထိုင်နေကြသည်။

"ကဲ - ဘုရားရှေ့မှာ သစ္စာဆိုကြမယ်၊ လက်အုပ်ချီထား၊ ကျုပ်က ရှေ့ကဆိုမယ်၊ ခင်ဗျားတို့က နောက်က လိုက်ဆိုပေတော့"

ဟု ပြောပြီး ဆရာကြီးမှ တိုင်ဆေ... လေ၏။

"ဘုရားတပည့်တော်မတို့ သည်... သည့်နေ့၊ သည့်ရက်၊ သည့်အချိန်မှစ၍... တတ်ကျွမ်းထားသော ပညာရပ်တို့... အကြွင်းအကျန်မရှိရလေအောင် အကု... အစင် လှူပါသည် အရှင်မြတ်ဘုရား"

ဆရာကြီးမှ ရှေ့ကဆို သွားသည်... အတိုင်း နောက်မှနေ၍ မယ်မင်းကြီး... မယ်သော်ကနှင့် စနေဂြိုဟ်မတို့မှ လ... အုပ်လေး ချီထားပြီး ညီညာဖျဖျ လိုက်... နေကြလေ၏။

"ဘယ်သောအခါမှ မည်သူမည်... ကိုမှ (၇) ရက်သားသမီးများကို မပြု... တော့ပါအရှင်မြတ်ဘုရား။ စည်းဖော်... ပြီး စည်းပေါက်၍ ပြုစားမိသည်ရှိသော်... ယခုဘဝမှာပင် ရက်တိုတိုနှင့် သစ္စာပျက်... ခြင်းကြောင့် ဘဝပါပျက်ပြီး အသေဆိုး... နှင့် သေပါစေ - သား"

ဆရာကြီးသည် ခဏနားလိုက်... သည်၊ သုံးယောက်လုံးကို အကဲခတ်... ကြည့်မိသည်။ လက်အုပ်ချီမိုး၍ ခေါင်း... များ ငုံ့ထားကြသည်။ ဆရာကြီးမှ ဆက်... ၍ တိုင်ပေးပြန်သည်။

"ဤသို့ ဘုရားတပည့်တော်မ... သည် တတ်ကျွမ်းသော ပညာရပ်များ... ...စမကျန် အကုန်အစင် လှူဒါန်း ...သော ကုသိုလ်ကံစေတနာ၊ သဒ္ဓါစွမ်း ...တို့ကြောင့် ယခုဘဝတွင်လည်း ...ကောင်း၊ နောင်ဖြစ်လေရာ ရောက်လေ ... ဘဝ ဘဝ ဆက်တိုင်းမှာ ပြုစားသူ ...ခံလိုပါ၊ ကုစားနိုင်သူ (၇) ရက်သား ...များကို ကယ်တင် ကယ်မနိုင်သူ ...ဖြစ်ရပါလို၏။

ထို့ပြင် တစ်ဝ ဘာသာအကျိုး၊ သာ...အကျိုးကိုစွမ်းစွမ်းတမံဆောင်ရွက် ...သာသနာပြုနိုင်သော သာသနာပြု ...လ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကြီးဖြစ်ကြရပါလို ...အရှင်မြတ်ဘုရား"

"ကဲ - ဘုရားကို ဦးသုံးကြိမ်ချ ကန် ...ပြီးရင် ကျုပ်ကို ကန်တော့၊ ခင်ဗျား ... တတ်ကျွမ်းထားတဲ့ ပညာတွေကို ...မှာ ပညာကုန်လှူပြီးပြီမို့ လူသား ...စ်ဖြစ်သွားပြီ၊ လူကျင့်ဝတ်အတိုင်း ...ကြပေတော့။

သမထ၊ ဝိပဿနာတရားတွေကို ...အားများအားထုတ်ကြအကုသိုလ် ...တို့ပိုက်ခဲ့ကြသူတွေဖြစ်လို့ ခုချိန် ...ပြီး ကုသိုလ်ထုပ်ကြီးကြီးကို ပိုက်ပြီး ...ကောင်းတဲ့ဘုံ၊ ကောင်းတဲ့နေရာရောက် ...ကောင် ကြိုးစားပြီး နောင်တမလွန်ထိ ယူသွားကြပေတော့"

ဟု ဆရာကြီးမှ ဩဝါဒစကားတို့ ပြောကြားပြီး ...

"ကဲ - ကဲ - ကျုပ် ချထားတဲ့ စည်း (၉) ထပ်ကိုလည်း ကျုပ်ဖျက်လိုက်ပါပြီ၊ ခင်ဗျားတို့ လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေလို့ ရပါပြီ၊ ခင်ဗျားတို့နေရာ၊ ခင်ဗျားတို့ဌာန၊ သွားချင်သပ၊ ပြန်ချင်သပဆိုရင်လည်း သွားလို့ရပါပြီ၊ ပြန်လို့ရပါပြီ"

ဟု ဆရာကြီးမှ ခွင့်ပြုလိုက်ပါတော့သည်။

သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံပြီး သိဒ္ဓိမြောက်ပြီးသော ဆရာကောင်းထက် ရှားသည် (၇) ရက်သားသမီး တစ်ဦးတစ်ယောက်ကို ထူးထူးခြားခြား ကယ်တင်၊ ကယ်မခြင်းပြုလိုက်ရသောကြောင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာခြင်းများစွာ များစွာဖြင့် ပီတိစားပြီး တပည့်သုံးယောက်နှင့်အတူ အပြန်ခရီးလမ်းတွင် ရှင်လန်းတက်ကြွနေပါတော့သည် တကား။

သုခိ အတ္တာနံ ပရိဟရန္တု ...

မောင်လေးအောင် (သန်လျင်)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နယ်ခြားမှတ်တိုင်

ညီညီငြိမ်းချမ်း

နယ်ခြားမှတ်တိုင်

ညီညီငြိမ်းချမ်း

ဒီနှစ်နွေကပိုပြီး ပူပြင်းခြောက်သွေ့ ...တော့သလိုပဲဖြစ်သည်။

...နေထွက်သည်နှင့် ပူလောင်ပြင်းပြ ...ကိ်သာ အာသီသရှိပုံရ၏။ သစ် ...ွေ တစ်နှစ်ထက်တစ်နှစ် ပါးရှားပြီး ...သာ တစ်နှစ်ထက်တစ်နှစ် ပွား ...ခဲ့ပုံရသည်။

...နှီချုပ်စပ် ရေရှိရာနေရာတွေမှာ ...ပင်မနေကြတော့။

...နှံစပါးနှင့် ကောက်ပဲသီးနှံအမျိုး ...ခဲ့တွင်စိုက်ပျိုးလာကြသဖြင့် ဓာတ် ...ာနှင့် ပိုးသတ်ဆေးတို့၏တန်ခိုး ...သင်အစွမ်းပြမှုကြောင့် ငါးပုစွန် ...ာ လူတွေနှင့် လွတ်ရာကျွတ်ရာ ...ကို့ရှောင်ရှားကြရကုန်၏။ မရှောင် ...တော့မဖြစ်၊ တစ်နှစ်တစ်နှစ် သူတို့ အသက်တွေ အတုံးအရုံး ဆုံးရှုံးကြရ ရှာသည်။ မျိုးတုံးတော့မလားပင် ထင်ရသည်။ ကြာလျှင် မျိုးတုံးတော့မည်။

တံငါသည်၏အသက်သည် ငါးတို့ ထံတွင်ရှိ၍ ငါးတို့၏အသက်သည်လည်း တံငါသည်၏ လက်ထဲတွင်သာ ရှိပုံရ၏။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ တချို့တံငါသည် တော်တော်များများ ငါးမရသဖြင့် ဘဝ ပြောင်းပြီး နွေစပါးခင်းထဲ ဆင်းလိုဆင်း၊ ထင်းကိုင်သူကိုင်၊ လှေဆွဲ သူ ဆွဲ၊ နေ့စား လိုက်လုပ်သူက လုပ်၊

ကြွက်နီတောင်မှဖင်မမြဲချင်၊ သဖင် လှရွာက မိန်းကလေးတစ်ယောက်နှင့် ငြိသလိုလို ဘာလိုလို၊ ငါးပိငါးခြောက် ကုန်ကူးတော့သလိုလိုဘာလိုလို၊ တစ်ခါ နှစ်ခါ သူ့ကိုပါစည်းရုံးပြီး ခေါ်ကြည့်ဖို့

www.burmeseclassic.com

ကြီးစားသေးသည်၊ သူကအိမ်နှင့်ခွာလို့ မဖြစ်မှန်းသိ၍သာ လက်လျှော့လိုက်ရခြင်းဖြစ်၏။

လက်မလျှော့လိုကလည်း မဖြစ်၊ သူ့အိမ်အကြောင်းသူပဲအသိဆုံး။ အဖေဆုံးပြီးကတည်းက အဖေ့စိတ်နဲ့ ဗုန်းဗုန်းလဲသွားရှာတဲ့ အမေ့ကို ဘယ်လိုမှ ပစ်ပယ် ထားခဲ့ လို့ မရ၊ ညီမလေးတစ်ယောက်အနီးကပ် ကူဖော်လောင်ဖက်ရလို့ တော်တော့သည်၊

"အစ်ကိုကြီး ပိုက်ထဲမှာ ငါးတွေမိကုန်ပြီဗျ၊ အများကြီးပဲ"

သူ လှော်တက်ကို ရပ်လိုက်ပြီး အသံကြားရာဆီ လှမ်းကြည့်မိတော့ ဘယ်သူမှ မရှိ၊ တစ်ယောက်မှ မရှိ၊ ကလေးအသံ၊ ရှေ့နောက်ဝဲယာ ဘေးဘေးဘီဘီ ကြည့်ဖြစ်သည်၊ ဘယ်သူ့ဆို ဘယ်သူ့ကိုမှ မတွေ့၊ မဟုတ်ပါဘူး၊ သူ့နားနဲ့ ဆတ်ဆတ်ကြားလိုက်မိတော့ သလို လို အသံ၊ ကလေးငယ် တစ်ယောက်ရဲ့အသံ၊

သူစိတ်ထင်စိတ်စွဲလို့များလား...။

သူရောက်နေတဲ့နေရာက လူ့သူ အရောက်အပေါက်နည်းသည့် ၄ က်ချောင်းရိုးထောင့်ကွေ့နားမှာ...

မနေ့ညနေကပိုက်အဟောင်းလေး ၂စကိုဖြစ်လိုရာဖြစ်စေဆိုပြီးပိုက်ခေါင်းကြိုးမြှုပ်၍ ချခဲ့ခြင်းပဲ ဖြစ်သည်၊ ... သူနိုး၊ မြူးသူနိုးတွေ ထူလွန်အားကြီး... ရသော်ရှိ၊ မရသော်ရှိနိုးခါမှ နိုးရော... စိတ်ပေါက်ပေါက်နှင့် တစ်ညသိပ်ခေါ်... ၍ ချထားမိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်၊

ဒီနေရာနဲ့ နည်းနည်းလှမ်းတဲ့... မှာတော့ ရေတ်ကိုင်း၊ ပဲကိုင်း၊ နေ... ကိုင်းလာဆင်းလုပ်ကြသည့်သူတို့... ကုန်းအရပ်က လူတချို့တော့ ရှိ... ကုန်းအရပ်က လူတွေက တော်ရုံ... ရေထဲမဆင်းကြ၊ စည်းကမ်းရှိကြ... သူ့ပိုက်စုတ်တွေကိုလည်း ဂရုမစိုက်၊

ခက်တာက ငါး၊ ရေရှိတိုင်း ... ရှိနေတတ်ကြတာမျိုးမဟုတ်၊ ... အကြော၊ ငါးအကြောကို သိနေသူ... လျှင် မလွယ်၊ အသိရတော်တော်... ခက်သည့်ငါး၊

နေပူမှာစိုးလို့ မနက်မိုးမလင်း... ကတည်းက ရွာမှ ထွက်ခဲ့ပါသော်... မိုးစင်စင်လင်းလို့ (၇) နာရီပင် ကျော်... ဖြစ်၏၊ ကန်စွန်းရွက်စိမ်းစိမ်းအညွှန့်... များ ရေပေါ်တွင် ကော့၍မော့၍ ... ၏၊

ကလေးသံ - ကလေးတွေအ... ကြားရပြန်ပြီ၊ ဒီတစ်ခါတော့ လေ... မတ်တတ်ရပ်ပြီး ဘေးဘေးဘီဘီ... လျှောက် သူ လှမ်းကြည့်ဖြစ်၏၊

...ညြာ် - တစ်ရပ်တစ်ရွာက ပြောင်း... ကိုင်းလာလုပ်ကြသည့် မိသားစု... ကလေးတွေရဲ့အသံ ဖြစ်နိုင်သည်၊ ...ကွင်းကျော်၊ တစ်ခေါ်လောက်မှ... လေးများကို မြင်ရလို့ပဲ ဖြစ်သည်၊

"ဗုဒ္ဓေါ" သူ ပိုက်ခေါင်းကြိုးအစကို ...၊ မနေ့ညနေက သေသေချာချာ ...ခေါင်းကြိုးမြှုပ်ချထားခဲ့သည်ပဲလေ၊ ...လတ်ရာလည်း မပျက်၊ ဘယ်သူမှ ...တ်ကို မြင်ကြပုံလည်း မပေါ်၊ လှော် ...နှင့် မွှေနှောက်ပြီး ရှာကြည့်သည်၊

"အား - တွေ့ပြီကွ - ပိုက်စ"

...ထော်တော့်ကို ရှာကြည့်ရခြင်းဖြစ် ...၊ သူ ပိုက်ခေါင်းကြိုးစကို ဆွဲမ ...ကြည့်သည်၊ မရ၊ သူ့ပိုက်မှာပင် ...နေ ဝင်တိုးမိလေရော့သလား၊ လာ ...ဘော့ယောက်ျားကွ၊ မနည်းကြီးအား ...၍ ဆွဲမခဲ့ရခြင်းဖြစ်၏၊

"ဟာ" သူ ထင်မထား၊ နည်းနည်းမှ ...တ်မထား၊ ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ ထင် ...ခဲ့၊ ဟား - ငါးတွေ - ငါးတွေ၊ ငါးကြီး ...ကောင်းတွေ၊ ဈေးကောင်းရတဲ့ ငါး ...ဘယ်သူမငြင်းတဲ့ ငါးကြင်းရွှေဝါ ...သူငယ်ချင်းတွေကို သတိရလိုက် ...၊ သူငယ်ချင်းတွေကသာ ပါလာ ...ဘယ်လောက်ကောင်းသလား"

...တွေက လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ကြီးတွေ၊ နည်းနည်းနောနောမဟုတ်၊

ပိုက်တစ်ဖောင်လုံး အလုံးလိုက် အထွေးလိုက် မိနေပါသည့် ငါးတွေ၊ နောက်ပိုက်တစ်ဖောင်ကို ဖော်ကြည့်ပြန်တော့လည်း ထို့အတူ...၊ ပျော်လိုက်တာ၊ သီချင်းတွေ ဘာတွေတောင် အော်ဆိုချင်စိတ်ပေါက်လာအောင် ပျော်လိုက်တာ၊

ဘယ်လောက် ပျော်နေမိသည် မသိ၊ ကမ်းနဖူးမှ လက်ခုပ်တီးအားပေးနေသံကိုတောင် ကြားရကောင်းမှန်း မသိ၊ သူ လှည့်ကြည့်မိတော့ ကိုင်းတောအစပ်မှာရပ်လျက် လက်ခုပ်လက်ဝါးတီးပြီး အားပေးပျော်ရွှင်နေသည့် ချာတိတ်ငယ်လေး၊

"ဟေး - ငါးတွေရတယ်ကွ၊ ဟင်းစားပေးမယ် သိလား"

သဲကြီးမဲကြီး ဖြုတ်နေမိသည်၊ အစနကထမင်းဆာတာတွေ ဘာတွေလည်း မေ့ခြင်းမလှ မေ့သွားခဲ့ရခြင်းပင်ဖြစ်၏၊ ပိုက်စုတ်လေးရယ် ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ လွန်ပါရောလား၊

အမေ့အတွက် ဆောက်ဆေးလိမ်းဆေးတွေကို ဝေဝေကျော် လာလာပို့လို့ အဆင်ပြေပေမယ့် အခါတိုင်းချည်းဆိုတော့ မကောင်း၊ အဲဒီအတွက်လည်း ဝယ်ရသည်၊ နောက်ပြီး အမေ့ဥပုသ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျောင်းသွားဖို့ ဖူးစောင်တဘက် ကောင်းကောင်း၊ နောက်ပြီးတော့ ညီမလေးအတွက် ဝတ်စုံသစ်တစ်စုံနဲ့ ဖိနပ်လှလှလေးတစ်ရံ၊ ပျော်နေမည့် ညီမလေးမျက်နှာကို မြင်ယောင်၏၊ ပြုံးနေမည့် အမေ့မျက်နှာကို မြင်ယောင်၏၊ ဟဲ့ - နင့်ငါးတွေ မနည်းပါလား၊ ငါ့ရေခဲနဲ့ လောက်ပါ့မလားဟဲ့ လို့ အပျော်စက် လက်နဲ့ပြုံးပြီး သူ့ကိုစဦးနောက်ဦးတော့မည့် ဝေဝေကျော့်မျက်နှာကိုမြင်ယောင်၏၊ ငါခရီးထွက်မိတာ နှာသကွာလို့ပြောဦးမည့် ကြွက်နီရဲ့မျက်နှာပြုံပြုံကြီးကိုလည်း မြင်ယောင်၏။

သူ့ပိုက်ကိုရေပြန်စိမ်၊ ငါးတွေနေပူမှာစိုးသည့်အတွက် ဖေဒါပင်တွေ အပေါ်က အုပ်ပြီး ပြန်မယ်အလုပ်မှာ ကမ်းနဖူးစပ်က ချာတိတ်ကို သတိရသွားခဲ့သည်၊ ကိုင်းတောစပ်မှာ၊ ဘောင်းဘီတိုအစိမ်း၊ အင်္ကျီဖြူနွမ်းနွမ်းလေးနှင့် သူ့ဆီကို ငေးကြည့်နေရှာသည့် (၉) နှစ်၊ (၁၀) နှစ်ဝန်းကျင် ချာတိတ်ကလေး၊ မနက်ခင်းနေရောင်နနက ချာတိတ်ငယ်ရဲ့မျက်နှာပေါ်မြာကျလျက် ရှိသည်၊

သူ လှေဦးကို ယမ်း၍ ကမ်းနားစပ်ဆီသို့ တိုးဝင်ပြီး ရပ်လိုက်တော့ ကလေးငယ်က နောက်ဆုတ်လိုက်ပုံမျိုးကို မြင်ရ၏၊

"ဟော့ - ညီလေး လာကွ၊ ဟင်း... ယူလေကွာ"

လူစိမ်းသူစိမ်းကို မြင်သဖြင့် ခင်... လိုဟန်ရှိပေမယ့် ကြောက်ရွံ့သလို... နောက်တွန့်သလိုလို အမူအရာမျိုး... သည်၊ "ဝေစားကြ သိလား" ငါးကြ... ကြီး ငါးကောင်ကို ကမ်းနဖူးပေါ်ရော... အောင် ပစ်တင်ပေးလိုက်၏၊

သူ့လှေထွက်လာတော့ ကမ်း... ရေစပ်ဆီမှ လက်ကလေးကို ဝှေ့ယ... ပြပြီး နှုတ်ဆက်နေပါသည်၊ ကလေး... ကို သူ လက်ပြန်ပြလိုက်ရပါသေးသည်...

အိုး - ပျော်လိုက်ပါသည့်ဖြစ်ခြင်း...

သူထင်ထားတဲ့အတိုင်းပါပဲ၊

အားလုံးပျော်ကြရသည်၊ ညီမ... ဆို ဆွေ့ဆွေ့ခုန်လို့ကိုမဆုံး၊ မနည်း... တောင်းပန်ထားရသည်၊ ဝေဝေကျော့... အဝယ်ဒိုင်မှာလည်း လက်ကျန်... မလောက်မငနင့် မနည်းကြီး နှာနတ်... ကြရသည်ထင်သည်၊

ဦးလေးဦးထွန်းခင်က မြောက်... တာလားတော့ဖြင့်မသိ၊ သူ့အင်း... စာမှာတောင် ဒီလို ငါးကြင် အကော... လှလှတွေ မဝင်ဘူးလို့ ဆိုသည်၊... လေသလား မဟုတ်လေတော့... တချို့ကလည်း သူ့ကို ပြောကြသည်...

...ဘွင်းပိုင်ကြီးစောင့်ရှောက်တာတဲ့၊ ...တ်ပြီး အဖေလုပ်တဲ့လူက သူ့သား... စိတ်မချရှာလို့ သူ သွားလေရာရာ... ...ပြီးကူညီစောင့်ရှောက်နေပါသတဲ့၊ ...ပြော သိပ်လှလို့ နတ်တွေက ချစ်... ...ပါသတဲ့၊

ပြောကြတာပဲလေ၊

ပြောချင်တာ ပြောကြပေရော့၊ သူ... ...တော့ ဘာမှမသိ၊ သူ့ဘဝအသိ၊ သူ့... ...ဘရားနှင့်သူ ကြိုးစားရှန်းကန်ပြီး ...ရှားနေခဲ့ရတာ၊ သူ့ဘဝကို သူပဲ... ...ည်တယ်၊ သူ့မိသားစုအခြေအနေ ...သူပဲ နားလည်တယ်၊ ဘဝအသိက ...ပတဲ့ သင်ခန်းစာလေ၊

...ပ္ပဝင်သောကတွေကြားကပဲ (၁၀) ...ကိုနှစ်ဘာသာဂုဏ်ထူးနဲ့အောင်ခဲ့၊ ...ပြင်းက သူ့ကို ကျောင်းဆက်တက်ဖို့ ...တွန်းခဲ့ကြပေမယ့် သူ့ဝမ်းနာ သူ ...သိခဲ့၊ ရမှတ်ကောင်းနေပေမယ့် ...သင်နဲ့သာ ဖြေသိမ့်ခဲ့ရ၊ ချစ်လှစွာ ...အဖေ သားကို နားလည်ပြီး ခွင့်...ပေးလှည့်ပါတော့၊ အဖေဖြစ်စေ ...တဲ့ပညာတတ်ကြီးတော့မဖြစ်ခဲ့ရပေ ... အဲဒီတတ်ထားတဲ့ပညာလေးနဲ့ပဲ ...ပ်အားတဲ့အချိန်၊ နားတဲ့အချိန်တွေ ...ကလေးတွေကို အိမ်ခေါ်ပြီး စာသင် ...ခဲ့ပါတယ်အဖေ၊ ပညာဒါန ပြုခဲ့ပါတယ် အဖေ၊ ရောက်တဲ့ဘဝမှာ ပျော်ပြီးသာဓုခေါ်လိုက်ပါအဖေ၊

"ဟော့ကောင်လေး - သောက်လေကွာ ရေနွေး၊ ဒီမှာ လက်ဖက်လည်း စားဦး၊ ဒါနဲ့ မင်းကြွက်နီကြီးတစ်ကောင် မမြင်မိပါလားကွ"

"သဖင်လှရွာဘက် ငါးပိငါးခြောက် ကုန်ကူးတယ်ပြောတာပဲဦးလေးရဲ့"

"အေးပေါ့ကွာ - ဒီလိုပဲပေါ့ ဟုတ်လား၊ ဒီကွေ့ဒီတက်နဲ့လော့်၊ ဟိုကွေ့ ဟိုတက်နဲ့လော့်ဆိုသလိုပေါ့၊ ယောက်ျားတွေပဲကွာ၊ ကြိုးစား - ကြိုးစား၊ မိုးရွာတုန်း ရေခံရတာကွ"

"ဟာ - အဖေကလည်း နွေခေါင်ခေါင်ကြီးမှာ ရေခံနိုင်းရတယ်လို့၊ ဟဲ့ - မိုးဦး၊ ငါ့အဖေ ပြောတာမယုံနဲ့ သိလား၊ ငါတို့က သားအဖချင်းဆို တော့ ပိုသိတယ်"

"ဟာ - ဒီကောင်မလေးနဲ့တော့"

ဝေဝေကျော့်တို့ သားအဖကိုမြင်တော့ အဖေ့ကို သတိရလိုက်တာလေ၊

ဒီနေ့ကဆို (၄) ရက်မြောက်၊ သူ ပိုက်ချရာ ၄က်ချောင်းရိုးထောင့် ...ဘက်ကို သူ့(၁၂) တောင်လှေ...လေးနှင့် လာခဲ့ကြသည်၊ လာခဲ့ကြသည်ဆို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရာ၌ မနေ့ညနေကမှ ပြန်ရောက်သည့် ကြွက်နီ လေ့ပေါ်မှာ ပါလာသလို သူတို့ သူငယ်ချင်း ဝေဝေကျော်ကလည်း သူ ငါးများတဲ့နေရာကို လာကြည့်ရင်း သူ အရမ်းချစ်ဖို့ ကောင်းသည်ဆိုသည့် ရွာ တိတ်ကလေးကို တွေ့ရှုချင်လို့ ဆိုပြီး လိုက်လာခဲ့ကြလို့ပဲ ဖြစ်သည်။

မနေ့မနက်က သူပိုက်ဖော်ပြီးဟင်း စားပေးစဉ်က ...

"အစ်ကိုကြီး - မနက်ဖြန်ဆိုသားတို့ အိမ်မှာ အလှူလုပ်မှာဗျ။ အစ်ကိုကြီး လာခဲ့ပါနော်" လို့ ဖိတ်ခေါ်ထား၍ ဖြစ်သည်။

သူ ပြောပြထားသဖြင့် မောင်မောင် ဆိုသည့် ရွာတိတ်ကလေးမှာ ဒန်ကုန်းရွာမှ ဖြစ်ကြောင်း၊ လေးတန်း ဖြေထားကြောင်း၊ အမြွာညီအစ်ကိုအောင်အောင် ဆိုတာလည်း ရှိကြောင်း၊ သူမိဘများနှင့် အတူ ငရုတ်ကိုင်းလုပ်ရာ လိုက်ပါလာခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ လီမွှာရေးခြားရှိလှကြောင်း၊ နွမ်းပါးကြောင်း ကြွက်နီနှင့် ဝေဝေကျော် သိပြီးဖြစ်၏။

သူတို့အလှူအတွက် ထည့်ဝင် လှူဒါန်းကြဖို့ ဆန်၊ ဆီ၊ ထန်းလျက်၊ မုန့်ပဲ သွားရည်စာများကို ဝေဝေကျော်က သူ့ တာဝန်ထားလို့ပြောပြီး ယူလာသည်။ သူကတော့ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း ကျောင်း ဝတ်စုံ အဖြူအစိမ်းနွမ်းနွမ်းလေးပဲဝတ် တာတွေ့ရလို့ ကလေးအရွယ် ... ဘောင်းဘီအကျီသစ်လေးတွေ ယူ... သည်။ ကြွက်နီက ကလေးဆို ... ဆော့မှာပေါ့ကွ၊ မင်းတို့ငါတို့တုန်းက ... အဝတ်စုတ်၊ ပိန်အိတ်စုတ်တွေ လုံး... ဘောလုံးကန်ချင်ကန်နေမှာပေါ့ဆို... ညီမလေးရဲ့ ကုန်စုံဆိုင်လေးမှာ ... ပလတ်စတစ်ဘောလုံးကြီးတစ်လုံး ... ချလာသည်။

ပျော်လိုက်ကြမှာ - ပျော်လိုက်... မယ့်ဖြစ်ခြင်း။

အမှန်စင်စစ် သည်အရပ်ကိုလာ... ငရုတ်ကိုင်း၊ ပဲကိုင်း၊ နေကြာကိုင်း ... စားကြသည်ဆိုကတည်းကခင်ဗျား... တို့မိဘတွေမှာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ပြည့်... စုံစုံ ချောင်ချောင်လည်လည် ရှိကြ... မယ်မဟုတ်မှန်း သူတို့ သိထားကြ... ဖြစ်သည်။ မိဘတွေ စီးပွားရေး အ... အကိုင်မပြေလည်ကြသည့်ဒဏ်ကို... သမီးတွေ ပါ ခံနေကြရသည် အ... အထားဖြစ်ကြောင်း သူတို့ ငယ် သူ... ချင်းတွေ ကောင်းကောင်းကြီး သိ... ကြလို့ပဲ ဖြစ်သည်။

ကြွက်နီက လှေဦးမှာ ထိုင်ပြီး ... သည်။ ဝေဝေကျော်က ရေပက်က... ထိုင်ရင်းရယ်စရာတွေတောက်လျှော... ...လာသည်။ ကြွက်နီကလည်း ဝင် ...သေး၏။

"တော်တော် သာယာတာပဲကွ၊ ...ကြာအိုင်ကြီးတောင် ရှိတယ်၊ မွေး ...ည်းက ဒီအရပ်မှာနေလာတဲ့ဟာ၊ ...ရာကို တစ်ခေါက်မှ မရောက်ဖူးဘူး ...ာ၊ ရည်စားနဲ့တောင် ချိန်းတွေ့ဖို့ ...င်းသေးတယ်၊ အဟီး"

"နှင့်ရည်းစားတောင် နှင့်ကို လာ ...နေသေးတယ်ဟဲ့၊ ကြွက်နီ သိလား"

"ဟေ - ဘယ်တစ်ယောက်လဲဟဲ့၊ ...စားတွေ များလွန်းလို့ တချို့မေ့ ...င်နေတယ်၊ ဟဲ - ဟဲ - ဟဲ"

"ဟဲ့ - ဘယ်သူရှိရမှာလဲဟဲ့။ နှင့် ...စ်တော်ကြီး မဖဲဝါလေ၊ အဲဒါ နှင့်ကို ...င့်နေတယ်ဆိုလား ဘာဆိုလား - ...ဟီး"

"သာမ - စောစောစီးစီး အကောင်း ...လို့ငါက"

ပြောမနာ ဆိုမနာ ဆဲမနာ ကျိန်မနာ ...သူငယ်ချင်းတွေမို့ သူ့မှာသာ ရင် ...င့်အောင် ရယ်နေရ၏။

ကြာရိုးတစ်ပင်ကို နုတ်ပြီး ရေ ...မ်အနက်ကို ဝေဝေကျော်ကြည့် ...ည်။

"အင်း - ရေအတော်နက်တာကိုး၊ ...ကြောင့် ငါးကြီးငါးကောင်းတွေ မိနေ နိုင်တာပေါ့၊ လူ့သူအရောက်အပေါက် လည်း နည်းတယ် ဆိုတော့လေ၊ နှင် ကံကောင်းတာအလုပ်ကောင်းလို့ပဲ မှိုဦး ရဲ့သိလား၊ ရွာဖွေလေလေ တွေ့ရှိလေ လေပေါ့ဟာ၊ ကြွက်နီတို့နဲ့တော့ကွာပ၊ သူ့အမေခြင်ထောင်ထဲကကို မထွက် ဘူး - အဟီး"

ကြွက်နီနှင့် သူ ရယ်နေရရုံကလွဲလို့ ဘာမှမတတ်နိုင်၊ တစ်သက်လုံး နိုင်ခဲ့ကြတာမှ မဟုတ်တဲ့ဟာကို၊ သူ လှေပဲ့ကို ထိန်း၍ ချောင်းကမ်းစပ်မှာ မြောင်ပြီး ကပ်ပေးလိုက်သည်။

"တွေ့လား - မြင်နေရတဲ့ ဟိုတဲစု လေးတွေ၊ ကြွက်နီနဲ့ငါ ပိုက်ဖော်လိုက် ဦးမယ်၊ နှင် ဒီကပဲစောင့်နေ၊ နေ့တိုင်း ဆို မောင်မောင်ဆိုတဲ့ရွာတိတ်ကလေး လာကြိုနေကျပါ၊ ဒီနေရာကပဲလေ၊ အဲ... ဒီမှာ မှတ်တိုင်သစ်လေးတစ်ခုကွ"

လူတစ်ရပ်မရှိတစ်ရှိ ထီးရိုးဝါးပိုင်း ကို ဖောက်ထိုးစိုက်ထူထားသော ဝါး မှတ်တိုင်၊ အပေါ်က အရင်းပိုင်း၊ အဖျား မှာ တောပန်းလေးတွေနှင့် စုချည်ထား သည်ကို တွေ့ကြရ၏။ ဘယ်သူက လာ ပြီး လက်ဆော့ထားသည်မသိ။

လှေပေါ်က အထုပ်အပိုးတွေ တင် ပေးလိုက်ပြီး သူနဲ့ ကြွက်နီ ပိုက်ဖော် ကြ၏။ သူ လှေပဲ့ကိုင်ပေးသဖြင့် ကြွက်နီ

www.burmeseclassic.com

ပိုက်ဖော်ရတာ ပိုပြီး ခရီးတွင်သည်။

"ဟာ - ဟုတ်လိုက်လေကွာ။ ဟုတ်ပြီ ဟေ့ ။ လာထား - ဦးနောက် တစ်ကောင်"

ကြွက်နီ တစ်ယောက် ပါးစပ်မှ အငြိမ်မနေသလို လက်ကလည်း ခရီးဆိုးဆိုးဆတ်ဆတ်နှင့်၊ အားအရကြီး ရနေပုံမျိုး ဖြစ်သည်၊ ပိုက်မှာကလည်း ငါးတွေ ဖြုတ်လို့ကို မကုန်နိုင်၊

"မီးဖသားရှောင်လို့ မလောင်ခင် တားကြပါ၊ ရန်သူထိုမီးကို အကြွင်းအကျန်ထားရင်း မှားကြလိမ့်မယ်"

အဲဒါကတော့ ကြွက်နီအစစ်ပဲ ဖြစ်သည်၊ သူတစ်ခုခု စိတ်တိုင်းကျလုပ်လို့ ကိုင်လို့ အဆင်ပြေလျှင် အော်ဆိုနေကျ သီချင်းပဲဖြစ်၏၊

"ဆိုစရာသီချင်းရှားလို့ဟာ။ ဟိုတံငါပိုက်ကြီးကိုတဲ့ ရေချပါလို့ ဗျာဆို ဟုတ်တုတ်တုတ်ရယ်၊ တော်ပါသေးရဲ့ အောင်ခြင်းရှစ်ပါး အသံကြားရတဲ့အခါ မဆိုလို့"

ဝေဝေကျော် အချဉ်ပေါင်းတစ်ထုတ် ဖောက်စားလို့ကုန်ခါနီးမှာပဲ သူတို့ ပိုက်ဖော်လို့ ပြီးနေပြီဖြစ်သည်၊

"မိုက်တယ်ကွာ - ငါးတွေ အားကြီးပဲ ၊ အင်းပိုင်ကွင်းပိုင်အဘိုးက မင်းအတွက် သီးသန့် ငါးမွေးကန်လုပ်ပေးထားတော့တဲ့အတိုင်းပဲ သိလား"

ကြွက်နီ ဗေဒါပင်တွေဆယ်ပြီး ... တွေကိုအုပ်ရင်း လှမ်းပြော၏၊

"သူတော်ကောင်း နတ်ကောင်း... တာပေါ့ဟဲ့"

"အိုး - အိုး - ကြည့်စမ်း - ကြည့်စ... ပေါ်တင်ကြီးပါလားဟယ်၊ နင့်ဟာ... ငါ့ကျတော့ တစ်စက်လေးအကော... မပြောတဲ့ခွေးမ"

ကြွက်နီနဲ့ ဝေဝေကျော်ကြား... ငါးတွဲကြီးကိုင်ပြီး သူ ရယ်နေရ... သည်၊ ဒီငါးတွဲက ချာတိတ်လေးမော... မောင်အတွက်လေ၊ အဲဒီလိုနဲ့ သူ... ချင်း သုံးယောက်သား မြေစိုက်တဲအိမ်... လေးဆီသို့ ချီတက်လာကြခြင်းပဲ ဖြစ်၏၊

မနက်ခင်းနေခြည်နက ရှင်းသန့်ကြည်လင်လျက်၊ ကောင်းကင်တစ်... တစ်ပြင်က ရှင်းသန့်ကြည်စင်လျ... ပဲခင်း၊ ငရုတ်ခင်းတွေက စိမ်းစိမ်းစိုစို... လေပြည်က လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်... ကြည်နူးချမ်းမြေ့လိုက်ပါဘိတော့၊ ... နံခင်းတွေ ပိုးမွှားကင်းစင်ပြီး အောင်မြင်... ဖြစ်ထွန်းကြပါစေလို့သူ့ရင်ကဆုတောင်း... ပေးနေမိသည်၊

"ဒီအစုလေးလားကွ"

ကြွက်နီ လှမ်းမေးခြင်းဖြစ်သည်၊

"အေး - ဟုတ်တယ် - ဟုတ်လိမ့်... ငါလည်း တစ်ခါမှတော့ မရောက်... ဘူးကွ၊ မောင်မောင်ဆိုတဲ့ ချာတိတ်... လေးကဒီအစုလို့တော့လှမ်းပြတယ်၊ ... တဲမှာပါကွာ၊ ဒီပြင်မှာလည်း ဘာမှမ... ရှိတဲ့ဟာ"

တစ်ဖွေ့ခံ ယာယီမြေစိုက်တဲလေး (...)လုံးကို တွေ့ရသည်၊ ပြေးလွှား... ကစားနေကြသည့်ကလေးသူငယ်... များ မိန်းမကြီးငယ်တချို့ လူကြီးလူငယ်၊ ... ယောက်ျားတချို့ သူတို့သုံးယောက်ကို ... ကြည့်ကြသည်၊

"မောင်မောင်တို့တဲ ဘယ်မှာလဲ ..."

သူတို့အရှယ် လူငယ်တစ်ဦးက ...င်းညိတ်ပြပြီး လူစုစုရှိရာ တဲကြီး ...တဲသို့ ဦးဆောင်ခေါ်သွား၏၊

တျူဖျာဟောင်းလေးတစ်ချပ်ကို ...ပြီး သူတို့သုံးယောက်ကို နေရာချပေး ...သည်၊ ဘုန်းကြီးအိုကြီးတစ်ပါးကိုလည်း ...တွေ့ရသည်၊ စစ်ပင်ကြီးရှာနှင့် နီးသဖြင့် ...ပင်ကြီးရွာ ဘုန်းတော်ကြီးပဲ ဖြစ်ပုံ ...၏၊

ယခုအချိန်ထိ မောင်မောင်လေးကို ...တွေ့ရသေး၊ ဒီသူငယ်ဘက်သွားပြီး ...တွေများ လုပ်နေပါလိမ့် ၊ အလွန် ...တန်မှ ယဉ်ကျေးလိမ္မာပြီး သွက်လက်ချက်ချာသည့် ချာတိတ်ကလေးပဲ ဖြစ်သည်၊ သူ ဟိုဟိုဒီဒီ ရှာကြည့်မိသေး၏၊ မတွေ့၊ အဲဒါနဲ့...

"မောင်မောင်တစ်ယောက် မမြင်ပါလား"

တွေ့လိုသူလေးကို မတွေ့ရသဖြင့် သူ လှမ်းမေးဖြစ်လိုက်သည်၊

အဲဒီမှာတင်မချိတင်ကဲ ကြိတ်မှိတ်ခံစားနေရသူ တစ်ယောက် ၏ ရှတ်တရက် ရင်ဘတ်စည်တီး အော်ငိုလိုက်တဲ့အသံကြောင့် သူ ကြောင်ပြီး ကြက်သေ သေသွားခဲ့ ရပုံ မျိုးလည်း ဖြစ်သည်၊

"မောင်မောင်ရေ - လူကလေးရဲ့ မင်းကို မေးနေကြပြီလေ - သားကြီးရဲ့"

ဘုရား - ဘုရား - ဘုရား - ဘယ်လိုဖြစ်ကြရတာပါလိမ့်၊

"ဘာရယ် ဘယ်လို"

"ဟုတ်တယ်ကလေးရဲ့ လွန်ခဲ့တဲ့ (၇)ရက်က ရေနစ်လို့ ဆုံးခဲ့ပြီလေ၊ ငှက်ချောင်းရိုးထောင့်ကွေးဘက်မှာ၊ အဲဒါရက်လည်ဆွမ်းကျွေးပြီး သပိတ်သွပ်ကြမလို့"

"ဘုရားရေ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စွဲလမ်းခြင်းဝိညာဉ်

မိုးနှင်းဆီ

လူမနေတဲ့ ရှေးဟောင်းနှစ်ထပ်အိမ်ကြီးက မီးရောင်မရှိ တိတ်ဆိတ်ပြီး ကြောက်စရာကောင်းသည်၊ လကွယ်ညသန်းခေါင်ယံရောက်ရင် စကားပြောသံ ငိုညည်းသံတွေကြားရပြီး မိန်းမတစ်ယောက် သွားလာနေတာကို ပတ်ဝန်းကျင်လူတွေ မကြာခဏ တွေ့ခဲ့ရသည်၊

ကျယ်ဝန်းသော ခြံထဲမှာ စိုက်ပျိုးထားတဲ့ သစ်ပင်တွေကလည်း အုပ်ဆိုင်းနေလျက် ရှိသည်၊ အိမ်ပိုင်ရှင်တွေ မနေတာကြောင့် ဈေးသက်သာစွာဖြင့် အိမ်ငှားတင်ထားပေမယ့် အကြာကြီးမနေနိုင်ဘဲ ပြောင်းသွားခဲ့ကြသည်၊

အိမ်ကြီးကို ခမ်းနားလှပအောင် ပြုပြင်မွမ်းမံထားပေမယ့် အိမ်ငှားတစ်ဦးတစ်ယောက်မှ ငှားရမ်းနေထိုင်ခြင်းမရှိခဲ့ပါ၊ အိမ်ကြီးနဲ့ခြံကို ပြုပြင်စောင့်ရှောက်ဖို့အတွက် အစောင့်အဘိုးကြီးရှိပေမယ့် တံခါးတွေကို နေ့ညအမြဲပိတ်ထားခဲ့သည်၊

ခြံထဲမှာ ပေါက်နေတဲ့ သစ်ပင်အိုများရဲ့အကိုင်းအခက်တို့ကြောင့် အိမ်ကို မမြင်နိုင်အောင် ကွယ်ထားသလို ထင်ရသည်၊ ထိုအိမ်ကြီးကို ပိုင်ရှင်အဆက်ဆက် ပြောင်းနေတာကြောင့် လူတွေကလည်း မသန့်တဲ့အိမ်လို့ အမျိုးမျိုးပြောဆိုခဲ့ကြသည်။

အလုပ်ကိစ္စတွေကြောင့် ဒေါ်လေးတို့ ရှိတဲ့မြို့လေးကို သူ့မိဘနှင့်အတူ ပြောင်းလာခဲ့ကြသည်၊ ခြံဝင်းကျယ်ကြီး

www.burmeseclassic.com

နဲ့ အေးအေးဆေးဆေးနေချင်တဲ့ မိဘတွေကတော့ ထိုအိမ်ကြီးကို ဝယ်ယူဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။

အိမ်ကြီးကို ဈေးနှုန်းသက်သာစွာဖြင့်ရောင်းတာကြောင့်ဝယ်ယူပြီးပြောင်းရွှေ့လာခဲ့ကြသည်။ နှစ်အတော်ကြာအောင် လူနေထိုင်ခြင်းမရှိတဲ့အိမ်ကြီးမှာပတ်ဝန်းကျင်က သရဲရှိတယ်လို့ပြောကြပေမယ့် သူကတော့ မယုံကြည်ခဲ့ပါ။

ခြံဝင်းကြီးရဲ့ အနောက်ဘက်မှာ ပျဉ်ထောင်အိမ်မည်းမည်းတစ်လုံးရှိပြီး တံခါးသော့ကလည်းမဖွင့်တာကြာတော့ သံချေးတွေတက်နေခဲ့သည်။ အိမ်ကြီးရဲ့ အနောက်ဘက်ကနေ ပျဉ်ထောင်အိမ်ကိုသွားတဲ့လမ်းမှာတံတားလေးတစ်စင်း ရှိသည်။

ထိုတံတားအောက်ကချောင်းလေးထဲမှာ စီးဆင်းနေတဲ့ ရေတွေကလည်း နောက်ကျိလျက်ပျဉ်ထောင်အိမ်လေးကို ဂိုဒေါင်သဖွယ် ပစ္စည်းဟောင်းများ စုပုံထည့်ထားပြီး ဖုန်မှုန့်အမှိုက်တွေနဲ့ ညစ်ပတ်နေသည်။

အိမ်အပေါ်ထပ်အခန်းများစွာထဲမှ တစ်ခုတည်းသောအခန်းကတော့တံခါးကို သော့ခလောက်အကြီးနဲ့ ပိတ်ထားလျက် ရှိသည်။ အိမ်ပိုင်ရှင်တွေ အများကြီး ပြောင်းနေခဲ့ပေမယ့် ပိတ်ထားသည့် အခန်းကိုတော့ ဘယ်သူမှ ဖွင့်ပြီးဝင် မကြည့်ခဲ့ကြပါ။

မိသားစုနည်းပေမယ့် ရပ်ဝေးက လာတဲ့ ဆွေမျိုးတွေနဲ့ အခန်းလွတ်မ တာကြောင့် သူ့ပျဉ်ထောင်အိမ်လေး သွားနေခဲ့သည်။ ပျဉ်ထောင်အိမ်ထဲ ပစ္စည်းတွေကို ရှင်းလင်းပြီး အိမ်ရှေ့ တော့ သစ်သားခုံတန်းလေး ဆောင် ထားလိုက်သည်။

အိမ်လေးက ကျဉ်းပေမယ့် တစ် ယောက်တည်း အေးအေးဆေးဆေး နေချင်တဲ့သူ့အတွက်တော့ အဆင်ပြေ သည်။ အိမ်ရှေ့လေးမှာ ပန်းခြံလုပ်ပြီး နှင်းဆီပင်တွေ စိုက်ပျိုးထားခဲ့သည်။

နေ့ဘက်ဆို နှစ်ထပ်အိမ်ကြီးမှာ နေပြီး ညရောက်တော့ သစ်သားခုံတန်း လေးဆီ ညဥ့်နက်တဲ့အထိ ထိုင်သည်။ သာယာတဲ့ လပြည့်နေ့ဖြစ်တာကြောင့် လရောင်ရဲ့အလင်းက ဖြာဆင်းလျက် ရှိသည်။

အပြင်မှ တသုန်သုန် တိုက်ခတ် လျက်ရှိသော လေကြောင့် အေးစိမ့်စိမ့် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ညဆယ့်နှစ်နာရီထိုး ...တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်မှုကြား လူတစ်ယောက်က ခြေကိုဖော့၍လမ်းလျှောက်သောအသံကို ကြားလိုက်မိသည်။

သူ ကြောက်ရွံ့တတ်သူမဟုတ်ပေ ...တ်လှုပ်ရှားပြီးနားထောင်လိုက်တော့ ...င်တွေရဲ့ လေတိုက်သံပဲ ကြားမိသည်။ ထိုအချိန် တံတားဖြူလေးပေါ်မှာ လမ်းလျှောက်လာနေသောအပြာရောင် ...ဝတ်ထားတဲ့မိန်းကလေးကို လှမ်း...လိုက်ရသည်။

စိတ်အထင်သက်သက်ဟု ထင်ရ...မဲ့ထိုမိန်းကလေးကတော့သူထိုင်နေ...ခုံတန်းနားကိုရောက်လာခဲ့သည်။ ည...ရောင်မှာလရောင်ရဲ့အလင်းရှိနေတာကြောင့်မိန်းကလေးမျက်နှာကိုသေချာ ကြည့်လိုက်မိသည်။

အသက်နှစ်ဆယ်အရွယ်ရှိပြီး ရုပ်ဆင်းကချောမောလှပတဲ့မိန်းကလေးကို ...ငေးကြည့်နေခဲ့မိသည်။ ရုတ်တရက် ...ဝေးကနေ ဆွဲဆွဲငင်ငင် အူလိုက်တဲ့ ...တွေကြောင့် ဘာဖြစ်မှန်းမသိကြက် ...မွှေးညင်း ထသွားခဲ့သည်။

သူ တစ်ခါမှမမြင်ဖူးတဲ့မိန်းကလေး ...အချိန်ကြီးဘယ်ကနေရောက်လာတာ လဲဆိုတာကို စဉ်းစားလို့မရပါလား။ မိန်းကလေးကတော့ သူ့ကို ရင်းနှီးတဲ့အသံဖြင့် စကားပြောပေမယ့် ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိ သူ့စိတ်တွေ လေးလံကာ အသံတွေ နားထဲမှာ ကြားလာမိသည်။

"အစ်ကို စိုက်ထားတဲ့နှင်းဆီပန်းတွေ မွှေးပြီးလှနေတာပဲ။ ညီမကပန်းဆိုရင်ကြိုက်တော့ ခူးသွားလို့ရမလား"

ထိုမိန်းကလေးကို လူမဟုတ်မှန်း သူ့စိတ်ထဲမှာ သိပေမယ့် မကြောက်ဘဲ အိမ်ထဲက ကတ်ကြေးယူပြီး နှင်းဆီပန်းတွေ ခူးပေးလိုက်သည်။ မိန်းကလေးရဲ့ မျက်နှာက ပြုံးနေသော်လည်း မျက်ဝန်းထဲမှာတော့ဝမ်းနည်းတဲ့အရိပ်အယောင်တွေနဲ့ပါလား။ မိန်းကလေးရဲ့အကြောင်းကို သူ သိချင်တာကြောင့် မေးလိုက်မိသည်။

"ညီမက ဘယ်မှာနေတာလဲ"

"ဟိုအိမ်အပေါ်ထပ်က အခန်းလေးမှာ နေတယ်"

အိမ်သားတွေ တစ်ယောက်မှမနေ့ရဲကြတဲ့ အပေါ်ထပ်က တံခါးသော့ခတ်ထားသော အခန်းကို လက်ညှိုးထိုးပြီး ပြောခဲ့သည်။ ဒါဆိုရင်သူတို့ပြောင်းမလာခင်ကတည်းက နေခဲ့ကြတဲ့ အိမ်ပိုင်ရှင် မိသားစုတွေလား။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘယ်သူ့ကိုများ စွဲလမ်းနေတာပါလိမ့်၊ မိန်းကလေးက အဝေးတစ်နေရာကို *မျှော်ကြည့်ရင်း သူ့ချစ်သူအကြောင်း*ကို ပြောလာခဲ့သည်၊

"သူ့မိဘတွေ မရှိတော့တဲ့နောက် ဒီထွဋ်ထောင်အိမ်လေးမှာအဘိုးနှင့်အတူ လာနေခဲ့တယ်၊ သူ့အဘိုးက ညီမတို့ အိမ်မှာခြံအလုပ်လုပ်တော့နှစ်ယောက်သား တွေ့ဆုံကြရင်း ခင်မင်သွားကြတယ်၊ အဆင့်အတန်းခွဲခြားတဲ့ညီမမိဘတွေက သူ့ကို သဘောမကျခဲ့ကြဘူး။ ချစ်သူတွေ ဖြစ်လာကြတော့ ဘယ်လိုအခြေအနေမှာပဲဖြစ်ဖြစ် လက်ထပ်မယ်လို့ နှစ်ယောက်သား ကတိတွေထားရှိခဲ့တယ်၊ တစ်နေ့တော့သူ့အလုပ်ကိစ္စရှိလို့ဆိုပြီး တခြားမြို့ကို ထွက်သွားခဲ့တယ်၊ ညီမကိုတော့ အကျိုးအကြောင်းလေး စကားတစ်ခွန်းမှ ပြောမသွားဘဲ စာလေးတစ်စောင် ထားခဲ့တယ်၊ သူပြန်လာမယ့်နေ့ကို သေချာမပြောနိုင်ပေမယ့် ဆက်ဆက် စောင့်နေပါတဲ့၊ နေ့စဉ်ရက်ဆက်စောင့်မျှော်နေပေမယ့် သူက ခုချိန်ထိ ရောက်မလာခဲ့ဘူး"

"ညီမက သူ့ကို စောင့်မျှော်နေတာလား"

"ဟုတ်တယ် အစ်ကို၊ သူ ပြောခဲ့တဲ့ ကတိစကားအတိုင်း တစ်ချိန်မှာတော့ ညီမကိုတွေ့ဖို့အတွက်ပြန်လာလိမ့်မယ် *လို့ယုံကြည်တယ်"*

မိန်းကလေးက သူ့ချစ်သူ ပြန်လာချိန်ကို မျှော်လင့်စောင့်စားနေရင်း ဘာကူးကောင်းနိုင်ပါ့မလား။ ကောင်လေးက ဘာကြောင့်များ သူ့ချစ်တဲ့မိန်းကလေးဆီကို ပြန်မလာတော့တာလည်းဆိုတာ သိချင်နေမိသည်။

သူ့မျက်စိရှေ့မှာပဲ မိန်းကလေးက နှစ်ထပ်အိမ်ကြီးဘက်ကို ထွက်သွားပျောက်ကွယ်ပြီး စူးစူးဝါးဝါး မွှေးပျံ့တဲ့နံ့တွေ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်၊

အိမ်ကြီးကို ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ပြီးကတည်းက ဘာအသံမှ မကြားရသော်လည်းနောက်ရက်တွေမှာတော့ခြောက်လှန့်တယ်လို့ပြောလာခဲ့ကြသည်၊ တံခါးသော့ခတ်ထားတဲ့ အခန်းထဲက မိန်းကလေးတစ်ယောက်ငိုရှိုက်သံနှင့်အတူ ကြမ်းပြင်ပေါ်ပစ္စည်းကျကွဲသံတွေ ကြားပြီး ကြာလာတော့ သူ့မိဘတွေ နေထိုင်ရတာ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်လာသည်၊

"အမေကတော့ အိမ်ကိုဈေးလျှော့ရောင်းပစ်ပြီးတခြားမှာပဲသွားနေမယ်လို့စဉ်းစားထားတယ်"

"အိမ်ကို ဘာလို့ရောင်းရမှာလဲ၊ ညရောက်ရင် သားအပေါ်ထပ်အခန်းမှာ သွားအိပ်ပေးမယ်"

အမေကတော့နောက်ထပ်ခြောက်လှန့်တာမျိုးမရှိအောင် အိမ်ကိုဘုန်းကြီးပင့်ပြီး ပရိတ်ရွတ်ဖတ်မယ်လို့ ပြောလာခဲ့သည်၊ တစ္ဆေသရဲဆိုတာ ပရိတ်ရွတ်ဖတ်သံကြားရင်သူတို့လည်းပူလောင်ပြီး အိမ်ထဲမှာနေလို့ မရတော့ဘူးတဲ့။

သူ့စိတ်ထဲမှာမိန်းကလေးကိုသနားပြီး နှင်မထုတ်ရက်တော့။

"ကိုယ့်ကို အန္တရာယ်ပေးနေတာမှ မဟုတ်တာ။ ဖြစ်နိုင်ရင် ရွတ်ဖတ်တာတွေကို မလုပ်စေချင်ဘူး။ အမေ အိမ်မှာ မနေချင်ရင် ဒေါ်လေးတို့ဆီ သွားနေလိုက်ပါလား"

"အိမ်အကြောင်းကို မမေးမြန်းဘဲ ဝယ်လိုက်မိတာ အမေတော့ မှားပြီထင်တယ်။ ဖြစ်နိုင်ရင်ဒီအိမ်မှာ ဆက်ပြီးမနေချင်တော့ဘူး။ ဝယ်မည့်သူရှိရင် အမြန်ဆုံး ရောင်းပစ်လိုက်တော့မယ်"

မိဘတွေက ဒေါ်လေးဆီမှာ သွားနေကြပေမယ့် သူကတော့ အိမ်ကြီးမှာပဲ တစ်ယောက်တည်း နေရစ်ခဲ့ သည်၊ အပေါ်ထပ်က တံခါးသော့ခတ်ထားတဲ့ အခန်းဘေးမှာပဲ သူ ပြောင်းနေခဲ့သည်၊

နောက်နေ့ညမှာတော့ အပေါ်ထပ်က သူ့အိပ်ခန်းတံခါးကို "ဒေါက် - ဒေါက်" နှင့် အကျယ်ကြီး ခေါက်သံကြောင့် အိပ်ပျော်နေရာမှ နိုးလာစဉ် ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ပစ္စည်းပစ်ချသံကိုကြားရပြီး သူ ချောင်းဟန့်သံပေးပေမဲ့ ရပ်မသွားတာကြောင့် တံခါးဖွင့်ကြည့်ခဲ့သည်၊

သူ အိပ်ခန်းဘေးက လူမရှိတဲ့ အခန်းအတွင်းမှ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ ငိုရှိုက်သံကို ကြားလိုက်ရသည်။ တံခါးသော့ကိုဖျက်ပြီးဝင်ကြည့်ချင်ပေမယ့် သံချေးတွေပိတ်နေတာကြောင့် ဖွင့်လို့မရခဲ့ပါ။

"အူး - အူး - အူး"

"ဂိး - ဂိး - ဂိး"

ရုတ်တရက် ခွေးအူသံ ငှက်ဆိုးထိုးသံကြောင့် ကြက်သီးဖြန်းဖြန်းထသွားသည်။ ထိုအချိန်မှာ ပစ္စည်းတွေလည်း ကျသွားတဲ့အသံနှင့်အတူ လှေကားပေါ်ကနေ တစ်ယောက်ယောက် ပြေးဆင်းသွားခဲ့သည်၊

www.burmeseclassic.com

သူ့ကိုယ်ကရတဲ့ ညှီနံ့စို့အနံ့အသက်ရယ်
အေးစက်သောလက်ကြီးတွေနှင့်
ခုတင်ပေါ်ကနေ ဆွဲချခဲ့သည်။
သူ ရှုန်းကန်ရင်း လန့်နိုးလာတော့
ခုတင်အောက်မှာ ရောက်နေပြီး
အခန်းထဲက လူတစ်ယောက်
ပြေးထွက်သွားခဲ့သည်။

သူ နောက်လှည့်ကြည့်တော့လူ… မတွေ့ရဘဲ လှေကားပေါ်မှာ ခြေရာ… က အထင်သားကျန်ရစ်ခဲ့သည်၊

အိမ်မှာ မွေးထားသောခွေး… ကလည်း တစ်စုံတစ်ယောက်ကိုမြင်… ဆက်တိုက်ဟောင်နေတာကြောင်… ကျောချမ်းဖို့ကောင်းလှသည်၊

လှေကားပေါ်မှာထင်ကျန်ရစ်နေတဲ့… ခြေရာကြည့်ပြီး သူအောက်ထပ်ကိုဆင်… လာခဲ့သည်၊ အပြင်ဘက် ထွက်ကြည့်… လိုက်တော့ခြံထဲမှာစကားများရန်ဖြစ်သံ… တွေကိုခပ်လှမ်းလှမ်းကနေ ထပ်ကြား… ပြန်သည်၊

သစ်ပင်တွေနဲ့ မှောင်နေတာ… ကြောင့်မှုန်ဝါးဝါးအလင်းရောင်သာရှိ… လူကိုတော့သဲသဲကွဲကွဲမမြင်ရတော့… ခြေသံကို ဖြည်းညင်းစွာလျှောက်ပြီး… အနားတိုးကြည့်လိုက်တော့ ရုပ်အကျႌ… လက်ရှည်ဝတ်ထားတဲ့ လူကြီးနှင့်မိန်း… ကြီးတစ်ယောက်ကို မျက်ဝါးထင်ထင်… တွေ့ခဲ့ရသည်၊

သူတို့ရဲ့မျက်နှာအမူအရာတွေက… ခက်ထန်မာကြောပြီး ဒေါသကြီးမယ့်ပုံပဲ… သူ မြင်လိုက်ရတဲ့ လူနှစ်ယောက်က… မျက်စိရှေ့မှာပဲ ခဏလေးအတွင်း ဘယ်… …ရောက်မှန်းမသိဘဲ ပျောက်သွားခဲ့… …သည်၊

ရတ်တရက် နောက်ကနေ "အစ်ကို - အစ်ကို" လို့လှမ်းခေါ်လိုက်တဲ့… …သံကြားရပြီး သူ့လက်ကိုလည်း လာ… …ထိခဲ့သည်၊ သူ့လက်ကို လာထိမိတဲ့… …သားက ပျော့စိစိကြီးဖြစ်နေတာ… …ကြောင့် ခေါင်းတွေကြီးလာပြီး လှည့်… …ကြည့်တော့ မနေ့ညက ခုံတန်းလေးမှာ… …ကားပြောခဲ့ကြတဲ့မိန်းကလေးကိုတွေ့… …လိုက်ရသည်၊

"အစ်ကို့ဆီက အကူအညီတောင်း… …ရှိလို့ပါ"

"ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ - အစ်ကို တတ်… …သမျှ ကူညီပေးပါမယ်"

မိန်းကလေးမျက်လုံးထဲမှာ မျက်… …ရည်တွေ ပြည့်လျှံလို့ နေပါလား၊ သူ့ကို… …ကြည့်နေတဲ့ မိန်းကလေး မျက်လုံးနီနီ… …က ကြောက်စရာကောင်းပေမယ့်… …အချိန်မှာတော့စိတ်ထဲသနားသွားခဲ့… …သည်၊

"သူ့အဘိုးကို အစ်ကိုသွားတွေ့ပြီး… …ပြပေးပါ၊ ညီမတို့နှစ်ယောက်ကြား… …ထားရှိခဲ့တဲ့ ကတိသစ္စာကို မမေ့ပစ်… …တ်ပါနဲ့လို့ သူ ပြန်လာတဲ့အထိ ညီမ… …စောင့်နေမယ့်အကြောင်းကို သေချာ ပြောပေးပါနော်၊ အဘိုးကတော့ သူ့မြေး ဘယ်မှာရှိလဲဆိုတာကို သိလောက်တယ်"

"ညီမချစ်သူကိုအစ်ကိုတွေ့အောင် ရှာပြီး ပြောပေးပါမယ်"

"အစ်ကိုကျေးဇူးကို ညီမ ဘယ်တော့မှ မမေ့ပါဘူး"

မိန်းကလေးမျက်နှာက ပြုံးနေပြီး သူ့ချစ်သူနှင့် အမြဲတွေ့ဆုံကြတဲ့ တံတား ဖြူလေးထိပ်ကို ထွက်သွားခဲ့သည်၊ ကောင်လေးမှာ အကြောင်းကိစ္စတွေ ရှိနေလို့ သူချစ်တဲ့မိန်းကလေးဆီကို ရောက်မလာနိုင်တာပဲ ဖြစ်ရမည်၊

တဖြည်းဖြည်း အမှောင်ထုကြီးစိုး လာတာကြောင့် အိမ်ထဲပြန်ဝင်ပေမယ့် အိပ်မပျော်နိုင်ခဲ့ပါ၊ တစ်ညလုံး သူ ဘေး အခန်းထဲက လေးလံသော အရာဝတ္ထု ပစ္စည်းတွေ ထုနက်သံ ပိုပြင်းထန်လာပြီး တရှပ်ရှပ်နှင့်လမ်းလျှောက်နေတဲ့ခြေသံ ကိုလည်း ကြားခဲ့ရသည်၊

ဧည့်ခန်းထဲ နံရံပေါ်ချိတ်ဆွဲထားတဲ့ နာရီကလည်း ဒီညမှာတော့ ထူးခြားစွာ ဖြင့် အကျယ်ကြီး ထမြည်လို့နေခဲ့သည်၊ ဒီအိမ်ကြီးထဲမှာ ဘယ်သူတွေများ မကျွတ်လွတ်သေးဘဲ ခြောက်လှန့်နေ တာလဲ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အကာယ်၍အရင်က နေထိုင်ကြတဲ့ အိမ်ပိုင်ရှင်တွေဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုရင် သူတို့ အကြောင်းကိုသိနိုင်တဲ့လူတစ်ယောက် တော့ ရှိလိမ့်မယ်၊ တံခါးသော့ခတ်ထား သောအခန်းသူကိုယ်တိုင်မြင်လိုက်ရတဲ့ လူနှစ်ယောက်နှင့်မိန်းကလေးက ဘယ် လို ပတ်သက်မှုတွေရှိနေလဲဆိုတာကို သိချင်မိသည်၊

နောက်တစ်နေ့မှာတော့ တံခါး သော့ကို ရိုက်ချိုးပြီး အခန်းထဲဝင်ကြည့် ခဲ့သည်၊ အနံ့အသက်မကောင်းတဲ့ ထို အခန်းထဲမှာ ပင့်ကူမျှင် ဖုန်မှုန့်တွေ ကလည်း နေရာအနှံ့ တက်နေခဲ့သည်၊

ညက ထူးဆန်းသော အသံမျိုးစုံ ကြားရတာကြောင့် ပစ္စည်းတွေ လဲကျ ပျက်စီးမယ် လို့ ထင်ထားပေမယ့် အကောင်းအတိုင်း ရှိနေခဲ့သည်၊

မှန်တင်ခုံနှင့် ဗီရိုတွေက ဘာတစ်ခုမှ ပြောင်းရွှေ့ မသွားဘဲ လူရှိတဲ့အတိုင်း ပြင်ဆင်ထား ပါလား၊ ခုတင်ထက်မှာ ချိတ်ဆွဲထားတဲ့ ဓာတ်ပုံကိုအနီးကပ်သွားကြည့်လိုက် တော့ အံ့သြခဲ့ရသည်၊

မိသားစုသုံးယောက် ရိုက်ထား သော ပုံထဲမှာ သန်းခေါင်ယံအချိန် [illegible] မြင်လိုက်ရတဲ့ လူနှစ်ယောက်နှင့် မိန်း ကလေး ဖြစ်နေခဲ့သည်၊ ဓာတ်ပုံထဲ [illegible] ပြုံးရယ်ခြင်းမရှိတဲ့ သူတို့ မျက်နှာပေါ် [illegible] စိတ်ဆင်းရဲသောကတွေများပြီး ပျော်ရွှင် မှုမရှိသလိုပဲ၊

စားပွဲပေါ်က ပန်းအိုးလေးထဲ [illegible] နင်းဆီပန်းတွေထိုးထားပြီး မညှိုးနွမ်း [illegible] လန်းနေခဲ့သည်၊ လူမနေတာကြာပြီဖြစ် [illegible] တဲ့ အခန်းထဲကို ပန်းတွေ ဘယ်လိုလု[illegible] ရောက်နေတာလဲ၊

သူ ပြတင်းတံခါးတွေကို ဖွင့်လိုက် [illegible] ပေမယ့်လေမတိုက်ဘဲအလိုအလျောက် [illegible] ပြန်ပိတ်သွားခဲ့သည်၊ ဒီအိမ်ကြီးမှာ [illegible] တစ္ဆေရှိတယ်ဆိုတဲ့စကားတွေက အ[illegible] တွေပဲပေါ့၊ အခန်းထဲမှာ ဆက်မနေ[illegible] တာကြောင့် သော့အသစ်ပြန်ခတ်လို[illegible] ပြီး ထွက်လာခဲ့သည်၊

အရင်ကဒီအိမ်ကြီးမှာ အလုပ်[illegible] ခဲ့သော အဘိုးကတော့ မိန်းကလေး[illegible] မိသားစုအကြောင်းကို သိနိုင်[illegible] မယ်၊

သူ့လိပ်စာအတိုင်းအိမ်ကိုသွား[illegible] တော့ တောင်ဝှေးကိုင်ထွက်လာ[illegible] အဘိုးအိုက သူ့ကိုကြည့်ပြီးမေးခဲ့[illegible]

"မောင်ရင် ဘာကိစ္စရှိလို့ တွေ့[illegible] တာလဲ"

"အဘိုးကိုရှေးဟောင်းနှစ်ထပ်အိမ် [illegible]ကြီးက မိသားစုအကြောင်းနှင့် သူတို့ [illegible] ဘယ်လိုသေခဲ့ရတာလဲဆိုတာ မေး [illegible]ချင်လို့ပါ၊ ကျွန်တော့်မိဘတွေက အိမ် [illegible]ကြီးကိုသဘောကျတယ်ဆိုပြီးဝယ်ထား [illegible] သိပ်မကြာသေးပေမဲ့ အခုတော့ [illegible]ယ်သူမှမနေရဲကြတော့ဘူး၊ ညဆိုရင် [illegible]ပ်လို့မရအောင် အမျိုးမျိုးခြောက်လှန့် [illegible]ပြီးလူ့ပုံသဏ္ဍာန်ကိုလည်းကျွန်တော် [illegible]ယ်တိုင်ပဲတွေ့ခဲ့ရတယ်၊ အဲဒီအိမ်ကြီး [illegible] အဘိုးက နှစ်အတော်ကြာအလုပ် [illegible]ပ်ခဲ့တော့ သူတို့အကြောင်းကိုပြောပြ [illegible]နိုင်မလား"

သူ မေးလိုက်တဲ့ စကားကြောင့် [illegible]ဘိုးက တစ်ခုခုကိုအကြာကြီးစဉ်းစား [illegible]ပြီးမှ သက်ပြင်းချကာ ပြောပြလာခဲ့ [illegible]ည်၊

"နှစ်တွေကြာတာတောင် ဦးသော် [illegible]တို့လင်မယားတွေ သူ့သမီးလေးကို [illegible]နိ်ထိ စိတ်မချဖြစ်နေတုန်းပဲလား၊ [illegible]င်ရင်က သိချင်တယ်ဆိုလို့ပြန်ပြော [illegible]မဲ့ အဘိုးရင်ထဲမှာ စိတ်မကောင်း [illegible]မိတယ်၊ အရင်ကတည်းက ငွေကြေး [illegible]သာကြွယ်ဝကြတဲ့ ဦးသော်တာနှင့် [illegible]ခင်ကြွယ်တို့ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော

သမီးလေးကိုအသက်ကြီးမှမွေးခဲ့တယ်၊ ကြာဖြူလို့နာမည်ပေးထားတဲ့ သမီးလေး ကို မိဘတွေကလည်း အရမ်းချစ်ကြ တယ်၊ ဦးသော်တာရဲ့ စိတ်ဓာတ်က အဆင့်အတန်းခွဲခြားပြီး ဒေါသလည်း ကြီးတယ်၊ မိန်းမနှင့်သမီးကတော့ သူလို စိတ်မျိုးမရှိဘူး၊ ဦးသော်တာက သူ့သမီး ကြာဖြူကို အပေါင်းအသင်းသူငယ်ချင်း တွေမထားနိုင်းတော့ အမြဲတစ်ယောက် တည်း ဖြစ်နေတာပေါ့၊ မိဘတွေ ကလည်း အလုပ်ကိုယ်စီရှိကြတော့ သူ့ သမီးကို ဂရုမစိုက်နိုင်ခဲ့ဘူး၊ အထီးကျန် နေတဲ့ သမီးလေးကြာဖြူက အဘိုးမြေး နှင့် သံယောဇဉ်တွယ်ပြီး တစ်ယောက် နဲ့ တစ်ယောက် ချစ်ခဲ့ကြတယ်၊ ကံ အကြောင်းမလှတော့ နှစ်ယောက်သား မဆုံစည်းခဲ့ကြဘူး"

"ဘာကိစ္စတွေ ရှိခဲ့လို့လဲ"

"သမီးကြာဖြူက ငယ်ငယ်လေး ကတည်းကကျန်းမာရေးမကောင်းတော့ အပြင်းအထန် ဖျားနာပြီး ဆုံးသွားခဲ့ရှာ တယ်၊ မြေးလေးလည်း သူ ချစ်သူ သတင်းကြားပြီးအမြန်ပြန်လာခဲ့ပေမယ့် လမ်းမှာ ကားမှောက်ခဲ့တယ်၊ ဒဏ်ရာ အပြင်းအထန်ရပြီး ခေါင်းကိုထိသွားတာ

www.burmeseclassic.com

ကြောင့် ဘယ်သူ့ကိုမှလည်း မမှတ်မိတော့ဘူး၊ သူချစ်တဲ့ သမီးလေးကြာဖြူတို့တောင် မေ့သွားခဲ့တယ်”

“ကျွန်တော် သိချင်တာလေးတစ်ခုရှိသေးတယ်၊ ဦးသော်တာတို့လင်မယားတ ဘာရောဂါနဲ့ သေသွားတာလဲ၊ အဘိုးပြောတဲ့အတိုင်း သူ့သမီးလေးကို စိတ်စွဲနေလို့ မကျွတ်တာလား”

“ဦးသော်တာက သူ့သမီးလေး ဆုံးပြီးကတည်းက အရက်တွေသောက်ခဲ့တယ်၊ အမူးလွန်ကာလှေကားပေါ်ကနေ ဆင်းလိုက်တော့ အရှိန်မထိန်းနိုင်ဘဲ ပြုတ်ကျပြီးသေခဲ့တယ်၊ ဒေါ်ခင်ကြွယ်လည်း သူ့ယောကျာ်းနှင့် သမီးမရှိတဲ့နောက် စိတ်သောကရောက်ပြီး လှေကားကနေ ထွက်သွားခဲ့တယ်၊ သူတို့ သမီးလေး မကျွတ်လွတ်ဘဲ အိမ်ထဲမှာရှိနေတာကိုသိတဲ့ ဦးသော်တာတို့ လင်မယားနှစ်ယောက် သေခါနီးစွဲလမ်းသွားခဲ့တယ်၊ ဘဝမကူးနိုင်တော့ အိမ်ခြံဝင်းထဲက သစ်ပင်လေးမှာ တွယ်ကပ်ရှိနေခဲ့တယ်”

“ကျွန်တော် သူတို့အတွက် ကောင်းမှုကုသိုလ် လုပ်ပေးလိုက်ပါ့မယ်”

“သားသမီးအပေါ်ကို ဦးသော်တာတို့ လင်မယားတွေ သံယောဇဉ်မပြတ်နိုင်သေး့ ဘယ်လောက်ပဲ အမျှဝေပေးနေပါစေ ကောင်းရာမွန်ရာရောက်မှာမဟုတ်ဘူး၊ အရင်ကအကြောင်းတွေကို ပြန်ပြီးသတိမရတဲ့ မြေးလေးကို ခုထိစောင့်နေရှာသော သမီးလေးကြာဖြူရဲ့ ဘဝကလည်း သနားစရာကောင်းလှတယ်”

ရှေးဟောင်းအိမ်ကြီးက မိသားစုတွေအကြောင်းစုံပြောပြတဲ့ အဘိုးကို နှုတ်ဆက်ပြီးနောက် အိမ်ပြန်လာခဲ့သည်၊ သူ့အခန်းဘေးက ပိတ်ထားတဲ့ တံခါးကလည်း ပွင့်လျက်ရှိပြီး သော့ခလောက်အသစ်က အောက်ပြုတ်ကျနေတာကို တွေ့လိုက်ရသည်၊

တစ်ယောက်ယောက်က အားနှင့်ဖွင့်ဝင်ထားပြီး ခြေရာလက်ရာမရှိတာကြောင့် လူတော့မဟုတ်နိုင်ပါ၊ သူ့ကို ဒီအိမ်မှာ ဆက်မနေရဲအောင် လုပ်တာပဲဖြစ်ရမယ်၊

အပြင်ဘက်မှာမိုးတွေတဖွဲဖွဲရွာနေပြီး တိုးဝှေ့လာတဲ့လေကြောင့် စာအုပ်ဖတ်ရင်း အိပ်ပျော်သွားခဲ့သည်၊ သူ အိပ်မက် မက်နေတာလား၊ ဒါမှမဟုတ် တကယ်ဖြစ်နေတာလား မသိ၊

ခုတင်နားမှာ ယောကျာ်းကြီးတစ်ယောက်က မျက်လုံးပြူးကြီးနှင့် သူ့ကိုစိုက်ကြည့်ပြီးပြောခဲ့သည်၊

“မင်း ငါ့သမီးအခန်းထဲကို ဘာလို့ သော့ဖျက်ပြီး ဝင်ကြည့်တာလဲ၊ ငါပိုင်တဲ့ အိမ်ထဲကနေ ထွက်သွား”

သူ့ကိုယ်ကရတဲ့ညှီစို့စို့အနံ့အသက်ရယ် အေးစက်သောလက်ကြီးတွေနှင့် ခုတင်ပေါ်ကနေ ဆွဲချခဲ့သည်၊ သူ ရုန်းကန်ရင်းလန့်နိုးလာတော့ခုတင်အောက်မှာ ရောက်နေပြီး အခန်းထဲက လူတစ်ယောက် ပြေးထွက်သွားခဲ့သည်၊

နောက်က ပြေးလိုက်သွားကြည့်တော့ လှေကားထက်မှာရပ်နေတဲ့ ဦးသော်တာကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့ခဲ့သည်၊ အိမ်တံခါးတွေလည်း အလိုအလျောက်ပိတ်သွားပြီး ပွင့်နေသော အခန်းအတွင်းကနေ လူသေကောင်ပုပ်စော်အနံ့အသက်မျိုး ဆိုးဝါးစွာ ရလာခဲ့သည်၊

ထိုအချိန်မှာ သူ့အိပ်ခန်းထဲကို အရိပ်မည်းကြီးရုတ်တရက်ဝင်သွားတာကို လှမ်းမြင်ခဲ့သည်၊ တစ်အိမ်လုံး သူတစ်ယောက်တည်းရှိတာကြောင့် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်ပြီး စိတ်ချောက်ချားဖို့ကောင်းလှသည်၊

“ဂျောက်”ဆိုတဲ့ အသံနှင့်အတူ သူ့အခန်းအတွင်းထဲက တစ်ယောက်ယောက်က တံခါးချက်ကို လှည့်ပိတ်နေပြီးလော့ခ်လည်း ကျသွားခဲ့သည်၊ ဘယ်လိုမှ ဆက်အိပ်လို့မရအောင် မကောင်းတဲ့ အနံ့အသက်ပေးပြီး ဦးသော်တာတို့ လင်မယားတွေအိမ်ထဲမှာလျှောက်သွားနေခဲ့သည်၊

သရဲခြောက်တဲ့အိမ်ကြီးကို ရောင်းချင်ပေမယ့် ဘယ်သူမှမဝယ်တာကြောင့် ခြံတံခါးသော့ပိတ်ပြီး ပြောင်းနေခဲ့သည်၊ ရှေးဟောင်းအိမ်ကြီးမှာ နောက်ထပ်လူမရှိတာကြောင့် သစ်ပင်ချုံနွယ်များ ထူထပ်စွာပေါက်လျက် အုတ်တံတိုင်းတွေကလည်း ကျိုးပဲ့ပျက်စီးနေသည်၊

ထိုအိမ်ကြီးထဲမှာ ညဆိုရင် မီးလင်းနေပြီး ယောကျာ်းတစ်ယောက်ရဲ့အော်ဟစ်ပြောဆိုသံနှင့်အတူ အရိပ်မည်းတွေ သွားလာတာကို မြင်ခဲ့ရသည်၊

စွဲလမ်းမှု ချစ်ခြင်းတွေနှင့် မကျွတ်နိုင်တဲ့ ဦးသော်တာတို့ မိသားစုတို့ ဝိညာဉ်တွေက ရှေးဟောင်းအိမ်ကြီးထဲမှာ ဘယ်အချိန်ထိ ဆက်ရှိနေဦးမလဲ ဆိုတာ ဘယ်သူမှမသိတော့ပါ၊

(ဒီအကြောင်းတွေကိုတော့အိမ်ကို ဝယ်ယူသွားတဲ့ ပိုင်ရှင်သားကိုယ်တိုင် ရင်ဖွင့်ပြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်)

မိုးနှင်းဆီ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

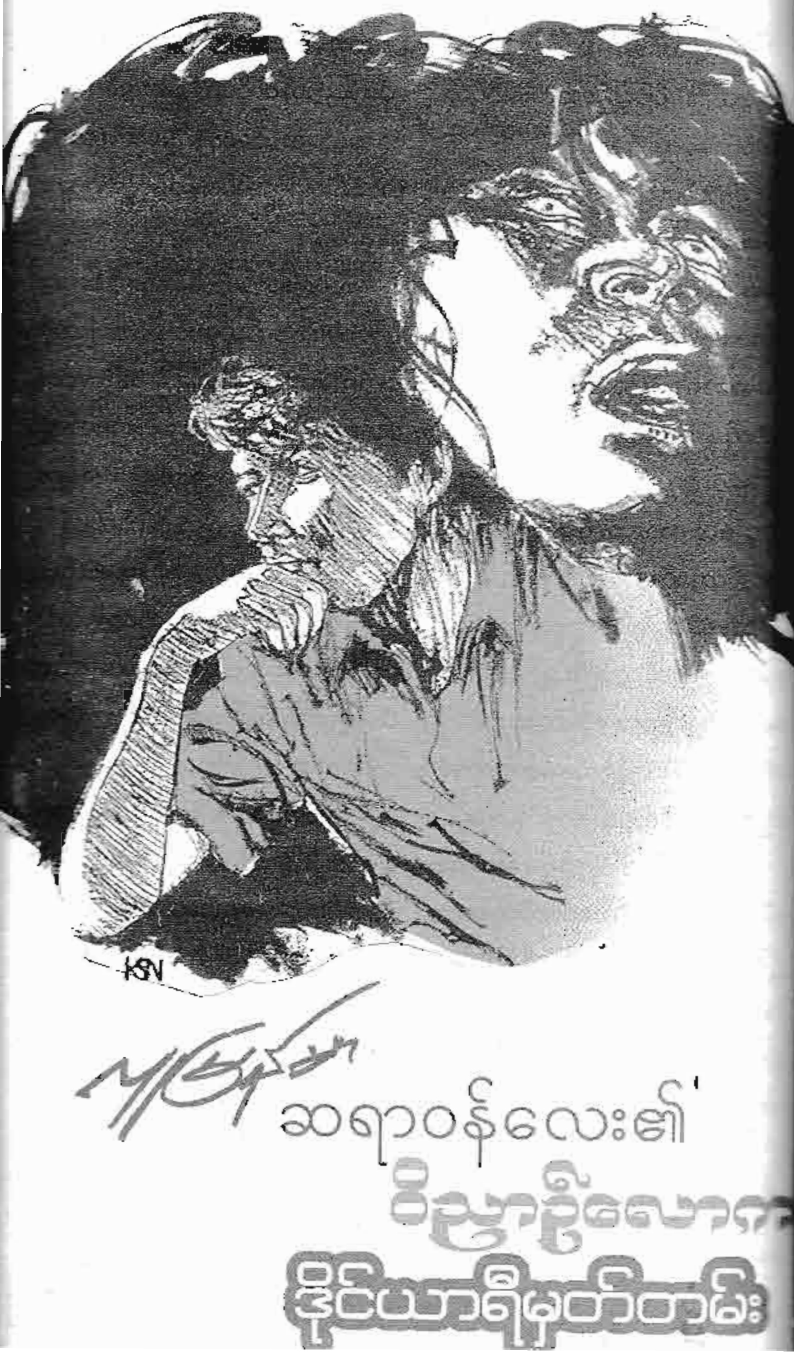

ဆရာဝန်လေး၏
ဝိညာဉ်လောက ဒိုင်ယာရီမှတ်တမ်း

လူမြန်မာ

မြစ်ကြီးနားမြို့အနီးရှိ ခြေလျင်တပ်တစ်ခုကို ပြောင်းရွှေ့ထမ်းဆောင်ရတဲ့ စစ်ဗိုလ်ဆရာဝန်တစ်ဦးရဲ့ဒိုင်ယာရီမှတ်တမ်းမှ စိတ်ဝင်စားဖွယ်အဖြစ်အပျက်အချို့ကိုစာဖတ်သူတို့အဆင်ပြေစွာဖတ်ရှုနိုင်စေရန် ကျွန်တော် လူမြန်မာမှ ဆီလျော်အောင် ပြန်ရေးပါသည်။

တပ်ရင်းထဲကလူအိပ်ခွင့်မရှိတဲ့ခုတင်

မြစ်ကြီးနားစစ်ဆေးရုံမှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေတာ (၂) နှစ်လောက်ကြာတော့စစ်ဗိုလ်ဆရာဝန်လေးတစ်ဦးဖြစ်သူ ဗိုလ်ကြီးထက်အောင်လည်း မြစ်ကြီးနားမြို့နဲ့ သိပ်မဝေးတဲ့ ခြေလျင်တပ်ရင်းတစ်ခုကို ပြောင်းရွှေ့တာဝန်ထမ်းဆောင်ဖို့ အမိန့်ကျလာပါသည်။ ဒါနဲ့ပဲ အထုပ်အပိုးပြင်ပြီး တာဝန်ကျရာ ခြေလျင်တပ်ရင်းကိုကိုယ့်အစီအစဉ်နဲ့ကိုယ်ထွက်ခွာလာခဲ့ရပါတော့သည်။ ရောက်ရောက်ချင်း တပ်ရင်းမှူးကို သတင်းပို့တော့...

"အေး - လာကွာ၊ အခု နေစရာကတော့ လူပျိုအရာရှိဆောင်က အခန်းလွတ်မရှိဘူး ပြည့်နေတယ်၊ ကိုယ့်ညီနဲ့လဲမယ့်လူက အိမ်ထောင်သည့်ပိုင်းခန်းမှာ နေတယ်၊ ကိုယ့်ညီနဲ့လဲမယ့် လူ

www.burmeseclassic.com

တ အိမ်ထောင်သည်လိုင်းခန်းမှာနေတာ၊ အဆင်ပြေမယ်ဆိုရင်တော့အခြားလူမျိုးအရာရှိတစ်ဦးရဲ့အခန်းထဲ ခဏပေါင်းနေမလား၊ ဒါမှမဟုတ် တပ်ရင်းသားဖွားခန်းဘေးမှာလွတ်နေတဲ့အခန်းလေးတစ်ခုတော့ရှိတယ်၊ အဲဒီမှာ နေမလား"

ဆရာဝန်လေးလည်း အေးအေးဆေးဆေးပဲ နေချင်တာနဲ့ …

"ကျွန်တော် သားဖွားခန်းဘေးကအခန်းမှာပဲ နေပါ့မယ် - အဘ"

လို့ပြန်ဖြေလိုက်ပါတော့သည်၊

တစ်နေကုန် အလုပ်လွှဲပြောင်းတာတွေလုပ်၊ တပ်ရင်းဆေးခန်းမှာ ဘာတွေလိုအပ်နေလည်းဆိုတာတွေ စစ်ဆေးနဲ့ ညနေစောင်းသွားတာပေါ့၊ ရိပ်သာကအရာရှိထမင်းစားဆောင်မှာ ညနေစာကို ဆာဆာနဲ့စားရင်း …

"ဒီတပ်က ဖိုကြီးက လက်ရာမဆိုးဘူး၊ ငါတော့ ကံမဆိုးသေးဘူး"

လို့ တွေးရင်း ဆရာဝန်လေးလည်း ပြုံးလိုက်မိလေသည်၊ ယာယီနေထိုင်ရမယ့်အခန်းကို ရောက်တော့ တော်တော်လေး သဘောကျသွားပါသည်၊ အခန်းက ပေ (၃၀)၊ (၁၅) ပေပတ်လည်လောက်သာကျယ်သော်လည်းတပ်ရင်းက လူနေလိုင်းခန်းတွေနဲ့ အတန်ငယ်ဝေးပြီး ဆိတ်ငြိမ်ပါသည်၊ ရေချိုးခန်းအိမ်သာကတော့ ထုံးစံအတိုင်းတွဲလျက်မပါရှိပါ၊ အိမ်သာကတော့ ခပ်လှမ်းလှမ်းက ညောင်ပင်ကြီးအနီးမှာ တည်ရှိပါသည်၊ ရေချိုးခန်းမရှိပေမယ့် ရေစည်တစ်လုံးကို အဆောင်အပြင်ဘက်မှာ ရေအပြည့်ဖြည့်လျက်သား တွေ့လိုက်ရလို့ ရဲဘော်တွေ သူ ရေချိုးဖို့ ပြင်ပေးထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရှိလိုက်ပါသည်၊ အခန်းပြတင်းပေါက်တစ်ခုကတော့ ကျိုးနေပြီးအဲဒီအပေါက်ကနေညောင်ပင်ကို အတိုင်းသားလှမ်းမြင်နေရပါသည်၊

"နောက်နေ့မှ ဒီတံခါးကို ပြင်ဦးမယ်" လို့လည်း တွေးထားပါသည်၊

တပ်ရင်းဆေးခန်းသော့နဲ့အတူ သားဖွားခန်းသော့လည်း သူ့မှာရှိတာမို့ ဆရာဝန်လေးလည်း သူနေထိုင်ရာအခန်းနဲ့ အဆောက်အအုံတစ်ခုထဲမှာ ဘေးချင်းကပ်တွဲလျက်ရှိတဲ့သားဖွားခန်းကို ဝင်ရောက်စစ်ဆေးဖို့ စဉ်းစားမိပြီး သော့ကိုယူကာ ကပ်လျက်ရှိနေသော သားဖွားခန်းသို့ ထွက်လာခဲ့လေသည်၊

သားဖွားခန်းထဲကို သော့ဖွင့်ပြီး ဝင်သာတော့ မီးကပျက်နေလို့ အသင့်ယူလာတဲ့ ဓာတ်မီးနဲ့ထိုးကြည့်တော့ သားဖွားခန်းထဲမှာ မီးနေသည်စုတင်နဲ့ လူနာစောင့်တွေအိပ်ဖို့လို့ ယူဆရတဲ့ ခုတင်တစ်လုံးကလွဲရင် တစ်ခန်းလုံးက ရှင်းလင်းနေပါသည်၊ ဆရာဝန်လေးလည်း သားဖွားခန်းသော့ကိုပြန်ပိတ်ပြီး မိမိနေထိုင်ရမည့်အခန်းကို ပြန်လာခဲ့ပါသည်၊ ပြီးတော့ အမြန်ရေမိုးချိုးပြီး ဆေးပညာနဲ့ဆိုင်တဲ့စာအုပ်တစ်အုပ်ကိုအသင့်ပါလာတဲ့ Solar မီးအိမ်ထွန်းပြီး ဖတ်နေလိုက်ပါသည်၊ ဒီလိုနဲ့ အချိန်တို့ တရွေ့ရွေ့နဲ့ ကုန်ဆုံးသွားခဲ့ပါတော့သည်၊

"မဖြစ်သေးဘူး၊ ညဉ့်နက်ပြီ အိပ်ဦးမှ"

လို့ တွေးမိပြီး အပေါ့အပါးသွားဖို့ ညောင်ပင်နားက အိမ်သာကို ထွက်လာခဲ့ပါသည်၊ လကွယ်ညမို့ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးပိန်းပိတ်အောင်မှောင်မည်းနေပါသည်၊ အိမ်သာနားရောက်တော့ ဘာလို့ရယ်မသိဘဲ ကျောထဲက စိမ့်ခနဲဖြစ်သွားချိန် ညောင်ပင်အောက်ကိုကြည့်လိုက်တော့ အပြိမ့်မင်းသမီးဝတ်စုံ ဝတ်ထားတဲ့အမျိုးသမီးတစ်ဦးက ညောင်ပင်အောက်မှာ အချိုးကျကျ ကနေပါသည်၊ ဆရာဝန်လေးလည်းပရလောကနဲ့ပတ်သက်ပြီးအတွေ့အကြုံရှိပေမယ့် အခုလိုမှောင်နဲ့မည်းမည်းကြီးထဲ တွေ့လိုက်ရတော့ တစ်ကိုယ်လုံးက သွေးတွေပြောင်းပြန်စီးဆင်းသွားသလိုခံစားလိုက်ရပါသည်၊ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိလို့ ခဏမျှ ကြောင်ကြည့်နေမိပါသည်၊ သရဲမကတော့ ဆရာဝန်လေးကို လုံးဝသတိမထားမိဟန်နဲ့ စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ်ကမြဲအတိုင်း ကနေပါသည်၊ ခဏနေတော့ဆရာဝန်လေးလည်းသတိပြန်ဝင်လာပြီး မိမိနေထိုင်ရာအခန်းကို ပြေးပါတော့သည်၊ အခန်းထဲရောက်တော့ တံခါးအမြန်ပိတ်ပြီး တစ်ကိုယ်လုံးတုန်လို့ကြောက်ရွံ့နေပေမယ့်စပ်စုချင်တဲ့လူ့သဘာဝကြောင့် ကျိုးနေတဲ့ ပြတင်းပေါက် ကနေ ညောင်ပင်ကို လှမ်းပြီးချောင်းကြည့်တော့ လကွယ်ညမို့ ဘာမှတော့ မမြင်ရပါဘူး၊

ပြတင်းပေါက်ကလည်း ပျက်နေတော့ ပိတ်မရလို့ ညဘက်အိပ်ရင် ညောင်ပင်နဲ့ အိပ်ခန်းက တန်းနေတော့ မအိပ်ရဲတာနဲ့ ဆရာဝန်လေးလည်း လက်ဆွဲမီးအိမ်ကိုယူပြီးသားဖွားခန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထဲသွားအိပ်မယ်ဆိုပြီး ထွက်လာခဲ့ပါသည်၊ သားဖွားခန်းထဲ ရောက်တော့ အခန်းတံခါးတွေ လုံနေအောင်ပိတ်ပြီး လူနာစောင့်တွေအိပ်တဲ့ ခုတင်ပေါ်တက်အိပ်လိုက်ပါတော့သည်၊ ဘယ်လောက်ကြာအောင် အိပ်ပျော်သွားတယ်မသိပါဘူး၊ ဆရာဝန်လေးလည်း ရင်ဘတ်ကြီးတစ်ခုလုံး လေးလံပြီး အသက်ရှူကြပ်သလို ခံစားလာရလို့ နိုးလာခဲ့ပါသည်၊ အစပိုင်းတော့ အိပ်မှုန်စုံမွှားနဲ့ ဘာမှသဲသဲကွဲကွဲ မမြင်ရပေ၊ သေသေချာချာ စူးစိုက်ကြည့်မှ ရင်ဘတ်ပေါ်မှာ တစ်စုံတစ်ခု ရှိနေမှန်း သိလိုက်ရပါသည်၊ အမှောင်ထဲမှာ မျက်စိက သိပ်ပြီး ကျင့်သားမရသေးတော့ သေသေချာချာ မမြင်ရတာနဲ့ မကြောက်သေးပါဘူး၊ သိပ်အလေးကြီးလို့လည်း မခံစားရတော့ ကြောင်တစ်ကောင်ဖြစ်မှာပါလို့ တွေးမိပြီး တွန်းချဖို့ကြံလိုက်မိပါသည်၊ လက်နဲ့ ရင်ဘတ်ပေါ်ကအရာကို စမ်းတော့ ရေခဲတုံးကို ကိုင်ရသလို အေးစက်တောင့်တင်းနေပါသည်၊ တစ်စုံတစ်ခုကိုစဉ်းစားမိတာနဲ့ ရင်ထဲ လှိုက်ခနဲဖြစ်သွားပြီး ခေါင်းအုံးဘေးက လက်စွဲမီးအိမ်လေးကို ဖွင့်ပြီး ကြည့်လိုက်ချိန်မှာတော့...

ဆရာဝန်လေးရဲ့ရင်ဘတ်ပေါ်မှာ မအိပ်ခင်ကညောင်ပင်နားမှာတွေ့လိုက်ရတဲ့ သရဲမက အစိမ်းမင်းသမီးဝတ်စုံ ကျကျနန ဝတ်ပြီး တက်ကနေတာကို ထိတ်လန့်ချောက်ချားဖွယ် တွေ့မြင်လိုက်ရလေတော့သည်၊ ဆရာဝန်လေးလည်း...

"ဘာကြီးတုံးဟ - အောင်မလေးဗျာ"

လို့အော်ဟစ်ဆောင့်တွန်းပြီး အနီးဆုံးက လိုင်းခန်းတွေဆီ ပြေးပါတော့တယ်၊ ဆရာဝန်လေးရဲ့အသံကြားတော့ လိုင်းခန်းကလူတွေ နိုးကုန်ကြပါသည်၊ ဆရာဝန်လေးရဲ့အဖြစ်အပျက်ကို မြင်တော့ အားလုံးက သဘောပေါက်သွားပြီး...

"ဗိုလ်ကြီးက သားဖွားဆောင်ထဲက လူနာစောင့်ခုတင်ပေါ် သွားအိပ်မိတယ်နဲ့တူတယ်၊ အဲဒီခုတင်က ဘယ်သူမှ အိပ်တာမကြိုက်ဘူး၊ ခြောက်တာကြမ်းတယ်"

ဆရာဝန်လေးလည်း နည်းနည်းလေးအကြောက်ပြေသွားတာနဲ့...

"ဘာလို့အဲဒီခုတင်က ခြောက်တာလဲဗျ"

"ဒီလိုဆရာလေးရေ - လွန်ခဲ့တဲ့ ၁) နှစ်လောက်က တပ်မတော်နေ့ (Army Day) ကျင်းပတော့တပ်တွင်းအငြိမ့်လေး ကကြတယ်၊ လူပြက်နေရာကတော့ တပ်ထဲက ရဲဘော်လေးတွေ ဝင်ကကြပေမယ့် အငြိမ့်မင်းသမီးကိုတော့ မြို့ပေါ်က နာမည်ကြီးပန်တျာခင်ခင်စိန်ကို ငှားလိုက်တယ်၊ အငြိမ့်စင်ကိုတော့သားဖွားဆောင်နားက ညောင်ပင်ကြီးအနီးမှာ ထိုးပြီး ကကြတာပေါ့၊ အငြိမ့် စကပြီး မကြာပါဘူး၊ အငြိမ့်မင်းသမီးက ဗိုက်အောင့်တယ် ဆိုပြီး အငြိမ့်စင်ဘေး ညောင်ပင်နားမှာ လဲကျသွားပါတယ်။ ဒါနဲ့ ရဲဘော်တွေလည်း အမြန်မပြီး အနီးဆုံးက တပ်ရင်းသားဖွားခန်းက ခုတင်ပေါ်တင်ထားကြပါတယ်၊ တပ်ရင်းဆရာဝန်လည်း ဆေးရုံမပို့ခင် အနာသက်သာအောင် ကုသပေးသော်လည်း လူနာက သွေးတွေအန်ပြီး သားဖွားခန်းထဲက လူနာစောင့်ခုတင်ပေါ်မှာပဲ သေဆုံးသွားခဲ့ပါတယ်၊ ဆေးရုံမှာ စစ်ဆေးကြည့်တော့အစာအိမ်သွေးကြောမကြီးပေါက်ပြီး သေဆုံးသွားတယ်လို့ ဆိုပါတယ်၊ အဲဒီနောက်ပိုင်း ညောင်ပင်အနီးတစ်

ဒါကြောင့် စိညာဉ်ခေါ်မရခဲ့တာပါ။
သေသူရဲ့ ပါးစပ်ထဲက နားရွက်အစီအရင်ကိုလည်း
ထုတ်ပြီးပြီဆိုတော့ အခုနေ စိညာဉ်ခေါ်ရင်
လာပြီး ပြောပြနိုင်မှာပါ" ဆိုပြီး
အသတ်ခံရတဲ့ စိညာဉ်ကို ခေါ်ပါတော့သည်။
မကြာပါဘူး နတ်ဆရာမကို ဝင်ပူးရင်း
သေသူရဲ့စိညာဉ်က ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝိုက်မှာ သရဲအရမ်းခြောက်တယ်ဆိုပြီး နာမည်ကြီးလာပါတယ်၊ သားဖွားခန်းထဲမှာတော့ အမြဲမခြောက်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အငြိမ့်မင်းသမီး သေဆုံးသွားတဲ့ ခုတင်ပေါ် တက်အိပ်ရင်တော့ ဆိုးဆိုးဝါးဝါး ခြောက်လှန့်တတ်ပါတယ်၊ နေ့လယ်နေ့ခင်း ထိုင်တာပြုတာကိုတော့ မခြောက်ပါဘူး၊ ညအိပ်မှသာ ခြောက်တာပါ၊ ဗိုလ်ကြီး အခုကြုံလာသလိုမျိုးပေါ့"

စကားသံအဆုံး ဆရာဝန်လေးလည်း ...

"ယုံပါပြီဗျာ - တစ်ခါတည်းနဲ့ မှတ်မှတ်သားသားလည်း ဖြစ်သွားပါပြီ၊ ကျွန်တော်လည်း လူပျိုအရာရှိဆောင်က အဆင်ပြေတဲ့တစ်ယောက်နဲ့သာ အခန်းလွှတ်မရမချင်း တွဲနေပါတော့မယ်"

တဲ့ဆိုလိုက်လေတော့သည်၊ ဆရာဝန်လေးလည်း ...

"ငါတော့ စကတည်းက ယဉ်သကို ဆိုသလို ဖြစ်နေပါပြီကော"

လို့တွေးရင်းရဲဘော်လေးတွေစီစဉ်ပေးတဲ့နေရာမှာ တစ်ညတော့ ဖြစ်သလို အိပ်ဖို့ လိုက်သွားလေတော့သတည်း။

ရေတွင်းထဲက ခေါင်းတွဲလောင်း ကျနေတဲ့ သရဲမ

ညက သားဖွားခန်းမှာ သွေးပျက်လောက်အောင် သရဲခြောက်ခံရပြီး အိပ်ရေးပျက်နေတဲ့ ဆရာဝန်လေးလည်း မနက်ရောက်တော့ (၇) နာရီတန်းစီပြီး မနက်စာ စားလိုက်ပါသည်၊ (၉) နာရီမှ ရုံးတက်တာမို့ အခြားအရာရှိတွေက ကိုယ့်နေရာကိုယ်ပြန်သွားကြပေမယ့် အခုထိနေစရာအဆောင်အတည်တကျ မရှိသေးတဲ့ဆရာဝန်လေးလည်း တပ်ရင်းဆေးခန်းကိုပဲ ခေါင်းငိုက်စိုက်နဲ့ ထွက်လာခဲ့လိုက်ပါသည်၊ တပ်ရင်းဆေးခန်းထဲမှာထိုင်နေတုန်း နောက်ကနေ...

"ကိုယ့်လူ - ဘယ့်နှယ်ရှိစ၊ ကိုယ်တို့တပ်ရဲ့နှုတ်ဆက်ပွဲလေး သင်းရဲ့လား"

ဆရာဝန်လေးလည်း စကားသံကြောင့် လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ရန်ကုန်မင်္ဂလာဒုံ တပ်မတော်အရိုးဆေးရုံတို့ ပြောင်းမိန့်ကျလို့ အူမြူးနေတဲ့ ဗိုလ်ကြီးသော်ဇင်ကိုတွေ့လိုက်ရပါသည်၊ ရာထူးတူပေမယ့် ဗိုလ်ကြီးသော်ဇင်က သူ့ထက် နှစ်တန်းကြီးတဲ့ စီနီယာပါ၊ ဒါနဲ့ ဆရာဝန်လေးလည်းမတ်တတ်ရပ်ပြီး...

"အစ်ကိုကတော့ လုပ်တော့မယ်၊ အခုမှ အစောကြီးရှိသေးတယ်၊ အစ်ကို အိမ်မပြန်ဘူးလား"

ဆရာဝန်လေးရဲ့စကားကြောင့် ဗိုလ်ကြီးသော်ဇင်က စပ်ဖြဲဖြဲမျက်နှာနဲ့...

"ကိုယ်လည်း အစကတော့ အေးဆေး အိမ်ပြန်နားဦးမလို့ပါပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်ညီရဲ့ညကအဖြစ်အပျက်ကိုကြားတော့ သတင်းထူးလေး နားထောင်ရအောင် ဆေးခန်းမှာရှိတယ်ဆိုတာနဲ့ ပြေးလာခဲ့တာ၊ ဆိုစမ်းပါဦး ကိုယ့်လူရဲ့ အတွေ့အကြုံလေး"

ဗိုလ်ကြီးသော်ဇင်က အမေးစကားဆိုလာတာနဲ့ ဆရာဝန်လေးလည်း မနေ့ညက သားဖွားဆောင်မှာခြောက်တဲ့ သရဲမအကြောင်းကို ပြန်ပြောပြရပါတော့သည်၊ စကားဆုံးတာနဲ့ ...

"အင်း - ကိုယ့်လူရဲ့အဖြစ်အပျက်ကလည်းသွေးပျက်လောက်ပါပေတယ်၊ အဲဒီသရဲမဖြစ်နေတဲ့ အငြိမ့်မင်းသမီးကလည်း ကိုယ့်လက်ပေါ် ဆုံးသွားတာပဲ၊ ကိုယ်လည်းကြိုးစားပါသေးတယ်၊ မရခဲ့ဘူး၊ အဲဒီကိစ္စနောက်ပိုင်း သားဖွားဆောင်နဲ့ ဘောင်ပင်ကလည်း တကယ် အခြောက်အလှန့်ကြမ်းတယ်ဆိုပြီး လူပြောများလာတယ်၊ ဒီတပ်ရင်းကလည်း ရာဇဝင်နဲ့ပျ၊ တပ်ရင်းတည်တော့ သချိုင်းဟောင်းကြီးကိုဖျက်ပြီး တပ်တည်ထားရတာ၊ အချိန်ရသေးတာပဲ၊ ကိုယ့်အိမ် လိုက်လည်ပါဦး၊ ကော်ဖီသောက်ရင်း စကားပြောကြတာပေါ့"

ဗိုလ်ကြီးသော်ဇင်ရဲ့စကားကြောင့် ဆရာဝန်လေးလည်း တပ်ရင်းဆေးခန်းနဲ့ကိုက် ၃၀၀ လောက်ဝေးတဲ့အရာရှိအိမ်ထောင်သည်လိုင်းခန်းကိုအလည်လိုက်ပါသွားခဲ့ပါသည်၊ တပ်ထဲရှိ အိမ်ထောင်သည်လိုင်းခန်းကို လူပျိုစစ်သည်တွေ အကြောင်းမရှိဘဲ သွားလာခွင့်မရှိပါ၊ အရာရှိ အိမ်ထောင်သည်လိုင်းခန်းတွေက ဆင်တူတစ်ထပ်တိုက်ပုလေးတွေကို ကိုယ်ထူကိုယ်ထ ဝါကပ်လေးတွေနဲ့ ခြံခတ်ကာရံထားကြပါသည်၊ ဗိုလ်ကြီးသော်ဇင်ရဲ့အိမ်ဝိုင်းထဲဝင်လိုက်တော့မြေလွတ်နေရာမှာစိုက်ခင်းအသေးလေးနဲ့ လက်တွင်းတူးထားတဲ့ ရေတွင်းလေးကို တွေ့လိုက်ရပါသည်၊ မစိုက်မနေရ (၁၀) မျိုး (၁၀) ပေါင် စိုက်ခင်းလေးပါ၊ ရေတွင်းပေါင်ကိုတော့ တပ်ထဲက အိမ်တွေ ထုံးစံအတိုင်း အကုန်အသေးသက်သာအောင် အုတ်ခဲလေးတွေနဲ့ ပတ်လည်စီပြီး အဖြစ်ကာထားပါသည်၊

www.burmeseclassic.com

ရေတွင်းထဲကိုတော့ တွင်းမပြိုအောင် ဝါးကပ်နဲ့ခွေပြီး ချထားပါသည်၊ အိမ်ထဲရောက်တော့ ဗိုလ်ကြီးသော်ဇင်က သူ့ဇနီးသည်နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးပါသည်၊ အသားဖြူဖြူ၊ သွက်သွက်လက်လက်နဲ့ ဟန်ပန်ကရန်ကုန်သူတစ်ဦးမှန်း သိသာနေပါသည်၊ "ဒါကြောင့်လည်း သူတို့မိသားစု ရန်ကုန်ပြောင်းရတာ ပျော်နေကြတာကိုး" လို့လည်း တွေးလိုက်မိပါသည်၊ သားသမီးတော့ ရှိသေးပုံ မရပါဘူး၊ အိမ်ရှေ့ဧည့်ခန်းမှာကော်ဖီသောက်ရင်း ဗိုလ်ကြီးသော်ဇင်က ...

"ကိုယ့်လုံ့ကို ကိုယ်တို့မပြောင်းခင်လေး အခုနေတဲ့အိမ်အကြောင်း ပြောပြခဲ့ဦးမယ်၊ လွန်ခဲ့တဲ့ (၂) နှစ်က ကိုယ်ဒီတပ်ပြောင်းလာတော့အိမ်ထောင်ကျခါစပဲ ရှိသေးတယ်၊ အိမ်ထောင်သည်အရာရှိလိုင်းမှာ အိမ်တွေက မလွတ်တာနဲ့ လူမနေတာကြာပြီဖြစ်တဲ့ ဒီအိမ်မှာနေဖို့ရတယ်၊ ဘာလို့ အိမ်ကိုပိတ်ထားတာလဲဆိုပြီး အိမ်သန့်ရှင်းရေးလာလုပ်ပေးတဲ့ ရဲဘော်တွေကိုမေးတော့ ဒီအိမ်မှာကိုယ်တို့ပြောင်းမလာခင် (၈) လကျော်လောက်က မေဂျာ(ဒု/ရင်းမှူး)နဲ့ သူ့ခိသားစု နေသွားခဲ့တယ်၊ မေဂျာက သူ့မိန်းမကို အရမ်းချစ်တယ်၊ အသူလည်း တော်တော်လေးတိုတတ်တယ်တဲ့၊ တစ်နေ့တော့ သူက သူ့မိန်းမနဲ့ သူတို့အိမ်ကို လာကူရတဲ့အကူရဲဘော်လေးကိုအထင်မှားပြီး လင်မယားကြိတ်ပြီး ကတောက်ကဆဖြစ်နေကြတယ်၊ အဲဒီနေ့ကတော့ မေဂျာနဲ့ သူ့မိန်းမ ခြံထဲရေတွင်းဘေးပတ်လည်က ပေါင်းမြက်တွေကို ရှင်းနေတုန်း လင်မယားစကားများပြီး မေဂျာက သူ့လက်ထဲက မြက်ခုတ်တဲ့ဓားနဲ့ သူ့မိန်းမကို ခုတ်လိုက်တာ လည်ပင်းတစ်ဝက်လောက်ပြတ်၊ ရေတွင်းထဲကျပြီးသေပါလေရော၊ အဲဒီမှာမေဂျာလည်း အဖမ်းခံရတာပေါ့၊ ရာဇဝတ်မှုဆိုတော့ အရပ်ဘက်အချုပ်ကို လွှဲလိုက်တာ စီရင်ချက်မချခင်ဘဲ မေဂျာက အချုပ်ထဲမှာ နှလုံးရောဂါအခံလေးကလည်း ရှိပြန် စိတ်ထိခိုက်တာတွေကလည်း ရှိပြန်ဆိုတော့ လုံးပါးပါးပြီး ဆုံးသွားခဲ့တယ်၊ အဲဒီထဲက အိမ်ကိုပိတ်ထားခဲ့တာ အခုမှ အိမ်ထောင်သည်လိုင်းခန်းတွေပြည့်နေလို့ ကိုယ်ပြောင်းလာမှ ဒီအိမ်က ပြန်ဖွင့်တာလို့ ရဲဘော်တွေက ပြောပြတယ်၊ ကိုယ်ကတော့ မကြောက်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ အမျိုးသမီးကတော့ မိန်းမသားဆိုတော့ ကြောက်တာပေါ့၊ တပ်ရင်းရောက်ရောက်ချင်း သုံးရက်လောက်က ခေါင်းခေါ်းအပေါက်တွေဖာ၊ အိမ်ကို လူနေလို့ရအောင် ပြန်ပြင်နဲ့မို့ ညီလေး မနေ့ညက သရဲအခြောက်ခံရတဲ့ သားဖွားဆောင်ဆောင်းမှာ အခန်းမှာ အစ်ကိုတို့လင်မယား သုံးရက်လောက် နေရသေးတယ်၊ အဲဒီတုန်းကတော့ သရဲပြဿနာမပေါ်သေးတော့ အေးဆေးပါပဲ၊ ပြဿနာက ကိုယ်တို့ အိမ်ပြန်ပြင်ပြီးလို့ အခုနေတဲ့အိမ်ကို ပြောင်းလာတဲ့ညမှာ စတာပဲ၊

ကိုယ်က ညဆို အအိပ်ဆတ်တော့ ညသန်းခေါင်ကျော်လောက်မှာ မသိစိတ်က နှိုးဆော်လို့ ကြက်သီးတွေ တဖျန်းဖျန်းထပြီး နိုးလာခဲ့တယ်၊ ကိုယ့်မိန်းမကတော့ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်မောကျနေတာပေါ့၊ ခဏနေတော့ မှောင်နေတဲ့အခန်းထဲ မျက်စိက ကျင့်သားရလာပြီးနည်းနည်းလေးမြင်လာရတယ်၊ စိတ်ထဲက မသင်္ကာတာနဲ့ အခန်းထဲကို မျက်စိကစားလိုက်ချိန်မှာပဲ ခုတင်ခြေရင်းမှာ စစ်ဂျက်ကတ်ဖားဖားကြီးဝတ်ပြီး လူတစ်ယောက်ရပ်နေတာကိုတွေ့လိုက်ရတယ်၊ ထူးခြားတာက သူ့ရဲ့မျက်လုံးနှစ်လုံးက နီရဲစူးရှပြီး ကိုယ်တို့ကို စိုက်ကြည့်နေသလိုပါပဲ၊ ကိုယ်လည်း လူထင်လို့ ဝုန်းဆိုထပြီး မီးဖွင့်လိုက်တော့ ထုံးစံအတိုင်း ကိုယ်တို့ လိုင်းခန်းတွေဘက် မီးကပျက်နေတယ်၊ မီးအိမ်ဖွင့်ပြီးကြည့်တော့ ဘာမှမရှိတော့ပါဘူး၊ ကိုယ့်အသံကြောင့် မိန်းမကနိုးလာပြီး ဘာဖြစ်တာလဲမေးတော့ သူကြောက်မစိုးလို့ အပေါ့အပါးထသွားတာလဲလို့ လိမ်ပြောလိုက်ရတာပေါ့၊ ကိုယ့်စိတ်ထဲတော့ မသင်္ကာတော့ပါဘူး၊

အဲဒီအချိန်မှာပဲ အိမ်ပြင်ရေတွင်းဆီကနေ "အား" ဆိုတဲ့မိန်းမအော်သံကြီး ထွက်ပေါ်လာပါတယ်၊ အသံကြားတာနဲ့ ကိုယ်တို့လည်း တံခါးဖွင့်ပြီး ရေတွင်းဘက် မီးအိမ်နဲ့ထိုးကြည့်တော့ ဘာမှ မတွေ့ရပါဘူး၊ ဒါနဲ့ ခဏနေတော့ အားလုံးက ပုံမှန်အတိုင်း ပြန်ပြီး တိတ်ဆိတ်သွားပါတော့တယ်၊ ကိုယ်တို့လည်း ဒီအိမ်မှာနေသွားတဲ့ အရင်လူတွေအကြောင်းကိုသိထားတော့ ဘာဖြစ်တာလဲဆိုတာ တွေးမိပါတယ်၊ မနက်ရောက်တော့ အိမ်သစ်တက်ပွဲဆိုပြီး ဘုန်းကြီးပင့်ပြီး ရွတ်ဖတ်တော့ အိမ်ထဲမှာ စစ်ဂျက်ကတ်ဖားဖားကြီး ဝတ်ထားတဲ့ သူကိုနောက်ရက်တွေမှာ မတွေ့ရတော့

www.burmeseclassic.com

ပါဘူး၊ သူက ဒီအိမ်ကို စွဲနေတဲ့ လူသတ်တရားခံမေဂျာဖြစ်မယ်လို့တော့ တွေးမိပါတယ်၊

ပြဿနာက ရေကန်နားက မိန်းမအော်သံကြီးက မပျောက်မသွားတဲ့ အပြင် စစ်ဂျက်ကတ်နဲ့ ဗိညာဉ်ကို မမြင်ရတော့ပေမယ့် မနက်ဆို မီးဖိုချောင်ထဲမှာ ရေစိုနေတဲ့ လူတစ်ယောက် လမ်းလျှောက်ထားတဲ့ခြေရာတွေကိုနေ့တိုင်း မြင်ရတာပါပဲ၊ ကိုယ့်မိန်းမဆို တငိုငို၊ တရယ်ရယ်နဲ့ ရန်ကုန်ပြန်မယ်ပဲ လုပ်နေတော့တာပေါ့၊ ဒါနဲ့ မဖြစ်တော့ဘူးဆိုပြီး ဆရာအမျိုးမျိုး ခေါ်နှင်လည်း မထူးခြားပါဘူး၊ အဆိုးဆုံးက ခေါင်းတစ်ခြမ်းပြတ်ကျလုမတတ်ဖြစ်ပြီး တွဲလောင်းကြီးကျနေတဲ့ သရဲမက ကိုယ့်မိန်းမကို ရေစိုနေတဲ့အဝတ်အစားတွေဝတ်ပြီးသွေးအလူးလူးနဲ့ ဒီအိမ်မှာနေတာ သူမ ကြိုက်ကြောင်း ညတိုင်း အိပ်မက်ပေးတာပဲ၊ နောက်ဆုံး ဒီမြို့က အကြားအမြင်ဆရာမကြီးတစ်ဦးနဲ့တွေ့တော့မှ သူက ရေတွင်းအနီးက မြေကြီးထဲမှာ ဆွဲကြိုးတစ်ကုံး မြုပ်နေကြောင်း၊ အဲဒီဆွဲကြိုးက မေဂျာက သူ့မိန်းမကို မင်္ဂလာဦး လက်ဆောင်ပေးထားတဲ့ ဆွဲကြိုးဖြစ်ကြောင်း မားနဲ့စုတ်တော့ ပြတ်ပြီး လွင့်ထွက်သွားလို့ ဘယ်သူမှမမြင်ဘဲ လူတွေ ခြေနဲ့နင်းရာက မြေကြီးထဲမှာ မြုပ်ဝင်နေကြောင်း သရဲမဝိညာဉ်က အဲဒီဆွဲကြိုးကို မဒေးခင်က အရမ်းမြတ်နိုးခဲ့တော့ ဆွဲကြိုးနဲ့အတူ သူသေတဲ့ရေတွင်းနားမှာ တွယ်ကပ်နေတာဖြစ်ကြောင်း ပြောပါတယ်၊

ဒါနဲ့ ကိုယ်တို့လင်မယားလည်း အချိန်မဆွဲဘဲ ရေတွင်းပတ်ပတ်လည် တူးဆွပြီးရှာတော့ ဘဲဥပုံသွေးထားတဲ့ ကျောက်စိမ်းလော့ကပ်သီးတပ် ရွှေဆွဲကြိုးကို တွေ့ပါလေရော၊ ချက်ချင်းပဲ အကြားအမြင်ဆရာမကြီး မှာလိုက်တဲ့အတိုင်း ဆွဲကြိုးကိုယူပြီး တပ်ရင်းနဲ့ဝေးပြီး လူပြတ်တဲ့တစ်နေရာမှာ နေမဝင်ခင် သွားမြှုပ်လိုက်ရတယ်၊ အဲဒီနေ့ကစပြီး ဒီအိမ်မှာ ဘာအနှောက်အယှက်မှ မတွေ့ရတော့ပါဘူးကွာ၊ အဲဒါကြောင့် ကိုယ့်လူကို ဒီတပ်က နှုတ်ဆက်ပုံလေးက သင်းပါတယ်လို့ ဆိုတာပေါ့ ဟဲ - ဟဲ”

ဗိုလ်ကြီးသော်ဇင်ရဲ့စကားအဆုံး ဆရာဝန်လေးလည်းမြန်မာ့တပ်မတော်သားတွေရဲ့တိုင်းပြည်ကာကွယ်ရေးတာဝန်အတွက် ရောက်ရာနေရာမှာ ပျော်အောင်နေရင်း တောကြမ်း၊ မြေကြမ်းတွေထဲမှာ ပရလောကသားတွေနဲ့ ပတ်သက်ချင်လည်း ပတ်သက်ရပုံကို တွေးရင်း သက်ပြင်းချလိုက်မိပါသည်၊

“ဒါနဲ့ ကိုယ့်လူနေစရာမရှိရင် အစ်ကိုတို့လည်း ပြောင်းတော့မှာဆိုတော့ အနီးဆုံးက ဂျင်းဖော်မလေးဖြစ်ဖြစ်၊ ရှမ်းမလေးဖြစ်ဖြစ် ကောက်ယူပြီး အိမ်ထောင်သည်လိုင်းက ဒီအိမ်မှာ လာနေပါလား - ဟဲ - ဟဲ”

ဗိုလ်ကြီးသော်ဇင်က ပြောရင်း စပ်ဖြဲဖြဲမျက်နှာနဲ့ လုပ်နေပါသည်၊ ဆရာဝန်လေးလည်း -

“ဂျင်းဖော်လည်းမယူပါရစေနဲ့၊ ရှမ်းမလည်း မယူပါရစေနဲ့၊ ရတဲ့လခလေးနဲ့ ပျော်ချင်မိအောင် မနည်းသုံးရတဲ့အထဲ အိမ်မှာ လာနေရလို့ ဟိုမေဂျာ လင်မယားက သူတို့အိမ်သတိရလို့ လက်ချိတ်ပြန်လာကြည့်နေမှ ပြေးပေါက်နေပါဦးမယ်ဗျာ”

လို့ ပြောရင်း တပ်ရင်းဆေးခန်းကို ထွက်သွားလေတော့သည်၊

နားရွက်တစ်ဖက်မရှိတဲ့သူမ

ဆရာဝန်လေးအဲဒီခြေလျင်တပ်မှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေရင်း သုံးလလောက်အကြာမှာတော့ တပ်ရင်း ရှေ့တန်းထွက်ရပါတော့သည်၊ တပ်ရဲတွေ တပ်မတော်သားမိသားစုတွေနဲ့ ရဲဘော်အနည်းငယ်သာ တပ်ထဲကျန်ခဲ့ပါသည်၊ ရှေ့တန်းထွက်ရတဲ့အခါ ဆေးတပ်ကြပ်ကြီးသာလိုက်ဖို့ အမိန့်ရတာကြောင့် ဆရာဝန်လေးလည်း တပ်ရင်းဆေးခန်း အထိုင်အဖြစ်နဲ့ နေခဲ့ရတာပေါ့၊ တစ်ရက်တော့တပ်ရင်းထဲမှာ ရုတ်ရုတ်သဲသဲကိစ္စတစ်ခု ဖြစ်သွားခဲ့ပါသည်၊ အဲဒါက ရှေ့တန်းသွားနေတဲ့ စစ်သည်တစ်ဦးရဲ့ဇနီး ပျောက်သွားတာကြောင့်ပါ၊ သူမမှာ ကလေးနှစ်ယောက် ရှိပါသည်၊ ကလေးတွေ ငိုသံကြားလို့ သွားကြည့်တော့မှ တပ်ထဲမှာ သူမ ပျောက်နေမှန်း သိရခြင်းဖြစ်ပါသည်၊ သူမရဲ့ယောက်ျားလည်းမရှိတော့ ကလေးတွေကို ရဲဘော်မိသားစုတွေက ယာယီဝိုင်းဝန်းစောင့်ထားရပါသည်၊ သုံးရက်လောက်နေပြီးပြန်မလာတော့မှ ထုံးစံအတိုင်း နတ်မေးကြပါသည်၊ နတ်မေးတော့ နတ်ဆရာမက သေပြီလို့ပြောပါသည်၊ ဗိညာဉ်ခေါ်တော့

www.burmeseclassic.com

လည်း ဝိညာဉ်က မလာပါဘူး။ ဒါနဲ့ တပ်ရင်းမှူးကတော်နဲ့ တာဝန်ရှိသူတွေက သူတို့ဆွေမျိုးတွေကို အကြောင်းကြားခေါ်လိုက်ပါသည်။

နောက်မှ နတ်ကနားပေးရင် အလောင်းပြန်တွေ့မယ်လို့ နတ်ဆရာမကပြောလို့နတ်ပွဲပေးပါသည်။ ပထမရက် မထူးခြားပါ။ ဒုတိယနေ့အရောက်မှာတော့ နတ်ဝင်သည်က သူမရဲ့အစွမ်းနဲ့ အလောင်းရှိတဲ့နေရာ ပြောပါသည်။

"တပ်ရင်းနောက်ဘက်ကချောက်ထဲမှာ အလောင်းရှိတယ် သွားရှာကြ"

လို့ နတ်ဆရာမက ပြောတာနဲ့ သွားရှာကြတော့ ပျောက်ဆုံးနေတဲ့ အမျိုးသမီးရဲ့အလောင်းကိုတွေ့လိုက်ရပါတော့သည်၊ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်နေပါပြီ၊ ရဲကို အကြောင်းကြားတော့ မှုခင်းစစ်ဆရာဝန်က မတရားပြုကျင့်ခံရပြီး အသတ်ခံရခြင်းလို့ ဆိုပါတယ်၊ ထူးခြားတာက အလောင်းမှာ နားရွက်တစ်ဖက်မရှိပါဘူး၊ နောက် စစ်ဆေးကြည့်တော့ နားရွက်တစ်ဖက်က သူမရဲ့ပါးစပ်ထဲမှာပါ၊ နတ်ဆရာမက နားရွက်ကိုထုတ်ခိုင်းလိုက်ပြီး ...

"ဒါ လောကီနည်းအရ သေဆုံးသူက သူ့ဘာလို့သေတယ်၊ ဘယ်သူသတ်တယ် လာမပြောနိုင်အောင် နားရွက်တစ်ဖက်ကိုဖြတ်၊ ပါးစပ်ထဲ ထည့်ပိတ်တာ"

လို့ဆိုပါသည်၊

ဆက်လက်ပြီး နတ်ဆရာမက —

"ဒါကြောင့် ဝိညာဉ်ခေါ်မရခဲ့တာ သေသူရဲ့ပါးစပ်ထဲက နားရွက်အစိအ ကိုလည်း ထုတ်ပြီးပြီဆိုတော့ အခု ဝိညာဉ်ခေါ်ရင် လာပြီး ပြောပြနိုင်မှာ"

ဆိုပြီး အသတ်ခံရတဲ့ ဝိညာဉ် ခေါ်ပါတော့သည်။ မကြာပါဘူး န ဆရာမကို ဝင်ပူးပါရင်း သေသူရဲ့ဝိညာ က -

"သူမ မနက်စောစော တပ်ရင်း နောက်ဘက်ကချောက်နားအမှိုက်သွ ပစ်တုန်းတပ်ထဲကတပ်ရဲနှစ်ယောက် အတင်းဖမ်းချုပ် မုဒိမ်းကျင့်ကြောင်း သူတို့ တော်တော်မူးနေကြကြောင်း မတရားကျင့်ပြီး သူမကို လည်ပင်းညှစ် သတ်၊ နားရွက်တစ်ဖက်ဖြတ်၊ ပါးစပ်ထဲ ထည့်ခဲ့ကြောင်း"

ပြောပါတော့သည်၊ ဒါနဲ့ အဲဒီတ ရဲတွေကို သွားဖမ်းတော့ မရှိတော့ပါဘူ ပြေးကြပါပြီ၊ ဒါပေမဲ့ မကြာခင်မှာပဲ အ တပ်ရဲနှစ်ယောက်က မြစ်ကြီးနားရဲစခန်းမှာ နှစ်ယောက်လုံး လာရောက်အဖမ်းခံခဲ့ကြပါသည်၊ ရဲစခန်းက "ပြေးတုန်းက ပြေးပြီး ဘာလို့ လာအဖမ်းခံတာလဲ"

လို့မေးတော့ ...

"အလောင်းကိုပြန်တွေ့တော့ ကျွန်တော်တို့အကြောင်းတွေ ပေါ်တော့မယ်ဆိုပြီး တပ်ထဲကနေ ထွက်ပြေးလာတာ ဘိုရှာဝင်ပုန်း၊ ဒီရှာဝင်ပုန်းလုပ်နေတုန်း တစ်ညမှ မအိပ်ခဲ့ရပါဘူး၊ သရဲမက နားရွက်မပါဘဲ ကျွန်တော်တို့နောက် တောက်လျှောက်လိုက်နေလို့ ဘယ်လိုမှ နေလို့မရတော့တာနဲ့ ကိုယ်တိုင် လာအဖမ်းခံတာပါ"

လို့ အစစ်ခံ ထွက်ဆိုခဲ့ပါသည်၊

ဆရာဝန်လေးလည်း ဒီတစ်ခါ သူနဲ့ တိုက်ရိုက်မပတ်သက်ပေမယ့် လောကီပညာရပ်တွေရဲ့ဆန်းကြယ်ပုံနဲ့ အသတ်ခံရသူဝိညာဉ်တွေရဲ့အငြိုးကြီးကြပုံတွေကိုတွေးတောရင်း သူ့ရဲ့တပ်ရင်းဆေးခန်းလေးမှာတစ်ယောက်တည်းအတွေးနယ်ချဲ့ကာ ပရလောကအကြောင်းစဉ်းစားမိနေလေတော့သတည်း။

လှုမြန်မာ

နားပြည်ယိုလျှင်...

- ကြက်သွန်[illegible]ကို အရည်ညှစ်၍ထည့်ပါ။
- ကြိတ်မှန်ရွက်ခြောက်မှုန့်နှင့် အုန်းဆီစစ်စစ်ဖျော်၍ နားကျပ်ပါ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

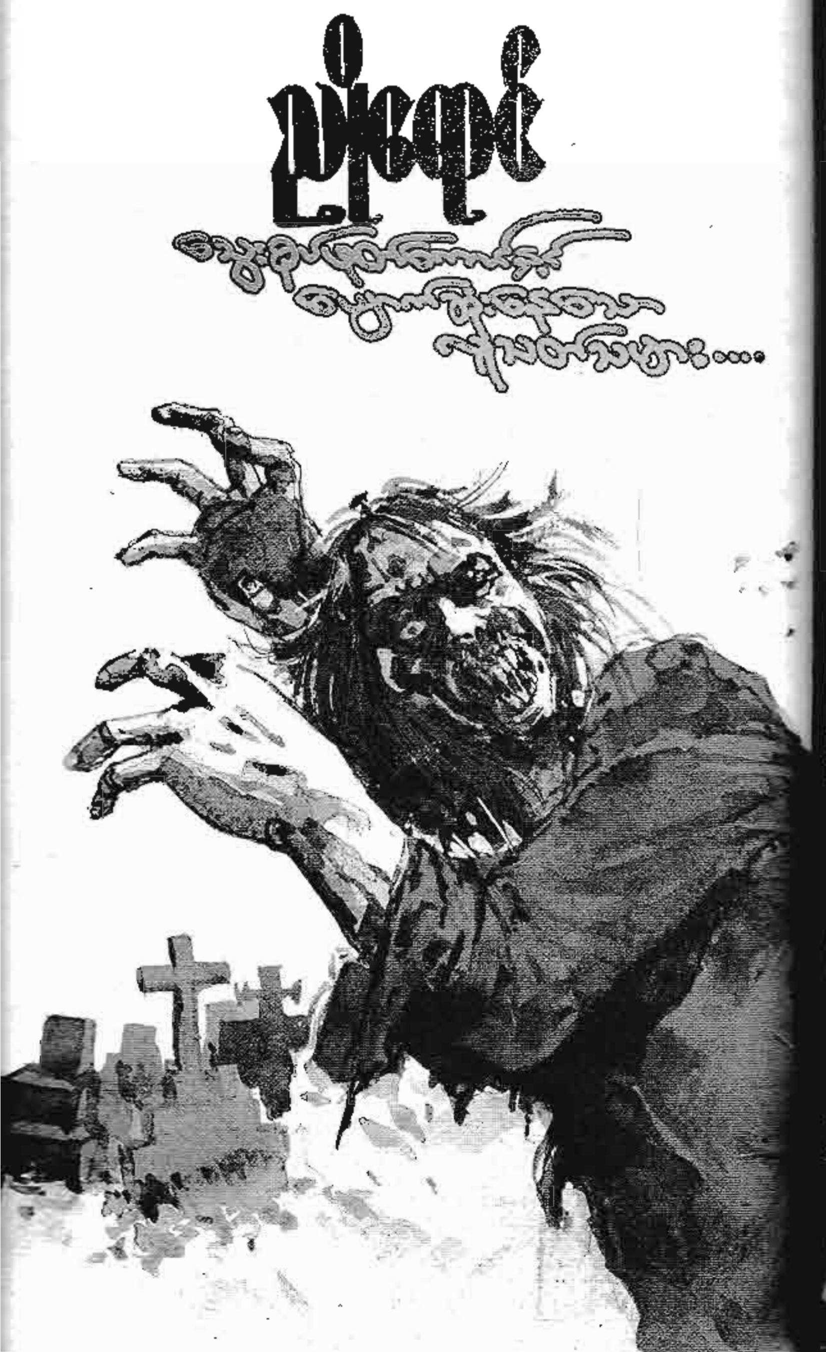

ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ် ရရှိခြင်း

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်သည် အလည်သွားနေကျ မူဂျာ အိမ်သို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့သည်။ ဂမ္ဘီရမှဆိုး သို့တည်းမဟုတ် မူဂျာဆိုသူမှာ ဂမ္ဘီရဆိုင်ရာပစ္စည်းများနှင့် ဆန်းကြယ်သည့် ဇာတ်လမ်းများကို ပိုင်ဆိုင်ထားသူဖြစ်ရကား ကျွန်ုပ်သည် အခါအခွင့်သင့်တိုင်း မူဂျာအိမ်သို့ ရောက်ရှိ နေလေ့ရှိသည်။ မူဂျာဇာတ်လမ်းများကလည်း ပြောမဆုံးပေါင် တောသုံးတောင်ဟုပင် တင်စားလောက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုနေ့က ကျွန်ုပ်ရောက်ရှိပြီးမကြာမီ မှုဂျာ့အိမ်သို့ "ဖော်ထူး" ဆိုသူ ပေါက်ချလာ၏။ အိမ်ပေါက်ဝသို့ ဝင်ဝင်ချင်းမှာပင် ဖော်ထူးသည် ကျွန်ုပ်ကိုမြင်သည်နှင့် အလေးပြုဟန် ဆလံပေးပြီး ကျွန်ုပ်တို့ ဝိုင်းတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်၏။ ထိုအချိန်က မှုဂျာသည် ကျွန်ုပ်လာလျှင် ညှော်ခံနေကျ ဖေယျဝတီ ရမ်တစ်လုံးနှင့် ရာသီစာ အသီးအနှံများဖြစ်သည့် ရုံးပတီသီးမီးအုံးတစ်ပန်းကန်၊ ဝါဆိုမှို့အစိမ်းသုပ်နှင့် လွှယ်ဆိုင်သီး၊ နာနတ်သီးတစ်ပန်းကန် တို့ကိုအမြည်းအဖြစ်ဖန်တီးထားလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်းဓာတ်ပုံမိတ်ဟောင်းတစ်ဦး ဖြစ်သည့် ဖော်ထူးကို အလှူလက်ဖက်နှင့် မျက်နှာလုပ်ကာ သောက်လက်စ ဖန်ခွက်ထဲသို့ အရက်ကို ငှဲ့ပြီး သူ့ရှေ့သို့ ချပေးလိုက်သည်။

"ဟာ - ဆရာညိုမြင့်ကလည်း ကျွန်တော် အရက်မသောက်တတ်ဘူးဗျ၊ အမြည်းပဲ စားမယ်"

ဖော်ထူးသည် အရက်ခွက်အား ကျွန်တော့်ရှေ့သို့ တွန်းပို့ပေးပြီး နာနတ်သီး ပန်းကန်ထဲရှိ နာနတ်သီးတစ်စိပ်ကို ထိုးကာလော်ကာ စားလိုက်သည်။

"ဒါထက် စာရေးဆရာ မှုဂျာ့ဆီလာတာ ဘာကိတ်"

"အင်း - မှုဂျာ့ဆီလာမှတော့ ဧရာကုန်ကြမ်းရှာရင်း အလည်သဘောပေါ့ကွာ"

အဲ - ပြီးတော့ မင်းတို့အမှတ်(၆) ရွာက အန်တီချိုဆီလည်း သူပေးထားတဲ့ ဇာတ်လမ်း "ဂမ္ဘီရလောက" မှာပါလို့ ဖေ ဖတ်ဖို့ ယူလာရင်းပေါ့ကွာ"

ကျွန်ုပ်က အမေးရှိလာသည့်အတွက် ဖော်ထူးကို ရှင်းပြလိုက်သည်။

"အင်း - မှုဂျာပြောပြလို့ကြားတော့ ကြားဖူးပါတယ်။ ဆရာ့အယင် "သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်" ဝတ္ထုနဲ့ အခုဘာတဲ့"

"လူယောင်ဆောင်သော သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်လေ"

"အဲ - ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော်လည်း စာဖတ်ဝါသနာပါတယ်ဆိုတော့ ဆရာ့ "သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်" ဝတ္ထုကိုရှာကြည့်တိုက်မှာ ဖတ်လိုက်ရတယ်၊ အင်း - ဆရာက သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်နဲ့ အကျိုးပေးတယ်ထင်ပါရဲ့နော်။ ဒီလိုဝတ္ထုတွေ ခပ်များများရေးတာ တွေ့ရတယ်၊ ဆရာဆိုရင် ဟိုး ကျွန်တော်တို့ ငယ်ငယ်လေးကတည်းက ဓာတ်ပုံရိုက်လာတာနော်၊ နောက်တော့ ကျွန်တော် အိမ်ထောင်ကျ၊ သားသမီးတွေလက်ထက်ရောက်တော့လည်း ဆရာပဲ ရွာမှာ လာရိုက်တာ၊ ခု - မြေးတွေရလာတာတောင် ဆရာ့လက်ရာနဲ့ မကင်းပြန်ဘူး။ ဆရာ့ရုပ်ကိုကြည့်တော့လည်း အိုသွားတယ်ရှိဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ငယ်ငယ်က အတိုင်းပဲ၊ သိပ်မပြောင်းလဲသေးဘူး။ ဘာလဲ၊ ဆရာ - မအိုတတ်တော့ဘူးလား"

နှစ်ပေါင်း (၄၀) နီးပါးအဆက်မပြတ် ဓာတ်ပုံရိုက်လာတာကိုကြည့်ပြီးဖော်ထူး မှတ်ချက်ချလိုက်ပုံရသည်။ ကျွန်ုပ် မျက်နှာကိုမြင်နေကျမို့လည်း ဤသို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ဟန် ရှိသည်။

"အေး - မင်းပြောမှ ငါ့ကိုယ်ငါသတိထားမိတော့တယ်၊ စိတ်ပျိုကိုယ်နုစကားရှိတယ်မဟုတ်လား။ မင်းမနက်စောစော အိပ်ရာက ထရင် ကိုယ့်မျက်နှာကို မှန်ထဲမှာ ကြည့်မိတယ်နော်။ ဒီနေ့ ငါ့မျက်နှာနဲ့ မနက်ဖြန်မြင်ရမယ့် ငါ့ရုပ်ရည်ဟာ ဘာမှ မပြောင်းလဲဘူးလို့ စိတ်ဆောင်ကြည့်။ အင်း - စိတ်ဆောင်ထားရင် အိုမင်းရင့်ရော်ခြင်းကို ရပ်တန့်စေနိုင်တယ်လို့ ငါတော့ တစ်ထစ်ချယုံကြည်ထားလို့ကွ။ အဲ - ငါက ဝတ္ထုရေးတဲ့သူဆိုတော့ ကိုယ့်ဇာတ်ကောင်က ကိုယ်ပဲလို့ ဝင်ပူးထားမှတော့ အမြဲစိတ်ပျိုနေတာပေါ့ကွာ"

ဖော်ထူးသည် ကျွန်ုပ်မျက်နှာအား စေ့စေ့ကြည့်ရင်း ငယ်ဘဝကို တွေးနေဟန်ရှိသည်။ အတန်ကြာမှ "ဒါထက် ဆရာ့ကိုမေးမယ်၊ မေးမယ်နဲ့ မမေးဖြစ်ခဲ့ဘူး။ ဆရာ့ကိုလေတပ်သားတစ်ယောက် အနေနဲ့ သိခဲ့ရာက ဓာတ်ပုံဆရာဖြစ်လာတယ်နော်။ ဟော - အခုတော့ စာရေးဆရာ ဖြစ်နေပြန်ရော။ ဓာတ်ပုံဆရာ ဘယ်လိုဖြစ်ခဲ့တယ်၊ နောက် စာရေးဆရာ ဖြစ်လာပုံတွေပေါ့။ သိခွင့်ရရင် သိချင်"

"ဟေ့ကောင် - အမြည်းစားမှာဖြင့်စား၊ မင်းက အရက်မသောက်ဘဲနဲ့ အမြည်းစားချင်တိုင်းဖောရောလုပ်မနေနဲ့၊ ဆရာ့ကို အားနာစရာ"

ကျွန်ုပ်တို့ စကားဝိုင်းထဲသို့ မဝင်သေးဘဲ တစ်ချိန်လုံး ငြိမ်ပြီးနားထောင်နေသည့် မှုဂျာက ဝင်ဟန့်လိုက်သည်။ မှုဂျာနှင့် ဖော်ထူးတို့မှာ ပြောမနာဆိုမနာ သူငယ်ချင်းများဖြစ်၍ မှုဂျာသည် ကျွန်တော့်ကို အားနာစိတ်အရင်းခံဖြင့် ဟန့်တားလိုက်ပုံရသည်။

"ရပါတယ် - မှုဂျာရယ်၊ ဦးကို အားမနာပါနဲ့၊ ဖော်ထူးက သိချင်လို့မေးတာပဲ။ အဲ - ဓာတ်ပုံရိုက်ဖြစ်တာ ဟိုးလွန်ခဲ့တဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြီခနဲ ဖြီခနဲ အသံနှင့်အတူ ဦးခေါင်း၊ ခြေလက်တို့နှင့် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးသည် ဆုတ်ဖြဲခံထားရသည့် စက္ကူရုပ်မများ လေမှာတချို့ မြေမှာတချို့ စက်လက်ပေါ်တချို့ အံ့ဝေဝရဖွယ် ကစဉ့်ကလျား ဖြစ်ကြလေကုန်၏။ ညှိလျှားစွာသော ဆံပင်တို့ကို ပိုင်ဆိုင်ထားပေသည့် မိန်းမအလောင်းကောင်တို့သည် ဆံဝင်စားလျား ခေါင်းပြတ်ကြီးဖြင့် စက်ပေါ်တွင် မျက်စိမှိတ်လျက် တွဲလောင်းကြီး ပါလာကြသည် ...

နှစ်ပေါင်း (၄၀)လောက်ကတည်းက ဦးအသိ "မင်းမင်း" ဆိုတဲ့ ဆံပင်ညှပ်တဲ့ ကောင်လေးတစ်ယောက်က အပျော်တမ်း ကင်မရာတစ်လုံး ရောင်းဖို့လာပြ ရင်း အဲဒီကင်မရာနဲ့ပဲ ရေဝှပ်ဂူနဲ့ အမှတ် (၂)ရွာက ရေထွက်ဝှ၊ ဂျပန်သချိုင်းတွေ ဘက် ခရီးဆက်ရင်း အစမ်းလိုက်ရိုက် ကြတယ်။ ကင်မရာမှာက နေပူရင် ရိုက် တဲ့ ခလုတ်၊ မိုးအုံ့ရင် ရိုက်တဲ့ခလုတ်၊ ကြေးစားကင်မရာတွေလို ညှိလို့မရ ဘူး။ ပြောရရင် မင်းတို့ ယုံမှာတောင် မဟုတ်ဘူး။ မင်းမင်းက သူ့ကင်မရာကို ထိုးရောင်းလိုက်တော့ ဘာရမလဲ၊ ဦး ကလည်း ကင်မရာဖိုးကြေအောင် အဲဒီ အပျော်တမ်းကင်မရာနဲ့ပဲ ကြေးစား သမားတွေကိုတောင် ကျော်ပြီး ကြိုးစား ပမ်းစား ရိုက်လာလိုက်တာ ခုချိန်ထိပဲ၊ နောက်တော့ ကိုယ့်ဘာသာ ကိုယ် လေ့ လာတယ်။ ကြေးစားကင်မရာတွေ တစ် လုံးပြီးတစ်လုံး ဝယ်တယ်။ "တကယ်ဖြစ် ချင်တကယ်လုပ်၊ အဟုတ်ဖြစ်ရမယ်" လို့ ဆိုထားတယ် မှတ်လား။

ကျွန်ုပ်သည် ဇော်ထူးကို ဦးတည် (ရည်ရွယ်)လျက်ရှင်းပြပြီး အိမ်ရှင်မှဂျာ ငှဲ့ပေးသည့်အရက်ခွက်ကိုကိုင်ကာ တစ် ချိုက်မျှ မော့လိုက်သည်။ ပြီး - မှိုအစိမ်း သုပ် အမြည်းတစ်ဖွန်းကို ခပ်စားလိုက် သည်။ ပြီးမှ ကျွန်ုပ်စကားကိုဆက်လိုက် သည်။

"အဲ - မဂ္ဂဇင်းမှာ စာစ,ရေးဖြစ်တာ က စောစောကပြောတဲ့ "သွေးစုပ်ဖုတ် ကောင်" ဝတ္ထုနဲ့ စတာပဲ။ မြို့နယ်ပြိုင်ပွဲ တွေမှာသာ ဝတ္ထု၊ ကဗျာ၊ ဆောင်းပါးတွေ ရေးပြီး ပြိုင်ခဲ့၊ ဆုရခဲ့ပေမယ့် တစ်ခါမှ မဂ္ဂဇင်းပို့ဖို့ စိတ်ကူးမရခဲ့ဘူး။ တပ်ကိစ္စ၊ အတ်ပုံကိစ္စနဲ့ပဲ လုံးလည်ချာလည်လိုက် နေလို့ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ကိုဟုတ္တိပတ္တိ ချမရေး ဖြစ်ဘူး။ မဂ္ဂဇင်းကို ပို့လိုက်တာတောင် ခံမယ်လို့ မမျှော်လင့်ရဲခဲ့ပါဘူး။ မေ့မေ့ ပျောက်ပျောက်ပဲ နေလိုက်တယ်။ အဲ - အစ်နေ့တော့ မဂ္ဂဇင်းတိုက်က တာဝန်ခံ အယ်ဒီတာ "ဆရာဝေလွှင်မြင့်မောင်" ဆီက ဖုန်းလာတယ်။ ဦးရဲ့ဝတ္ထုကို ရွေး လိုက်ပြီတဲ့။ နောက်လည်း ဆက်ရေး၊ ဆက်ပို့ပါဦးတဲ့။ ကြားခါစမှာ "ဒါဟာ အိပ် မက်များလား" လို့ပေါ့။ ဦးအရမ်းဝမ်းသာ သွားတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ ဆရာ့ အားပေးမှု ကြောင့် ဦး ဝတ္ထုတွေ ဆက်ရေးဖြစ်တာ၊ တကယ်တော့ ဆရာဝေလွှင်မြင့်မောင် ဟာ ဦးရဲ့ "ဦးဦးဖျားဖျား" စာပေကျေးဇူး ရှင်ပဲ၊ ဆရာသာအားမပေးရင် ဝတ္ထုတစ် ပုဒ်တည်းနဲ့ ဦးရဲ့စာရေးဆရာ ဘဝဟာ အဆုံးသတ်သွားမယ်လို့ထင်တယ်"

ကျွန်ုပ် ရှည်လျားထွေပြားစွာ ရှင်းပြ သည့်စကားကြောင့် ဇော်ထူးသည် စိတ် ဝင်တစားနားထောင်ရင်း သူ့မျက်နှာမှာ တစ်စုံတစ်ရာကို ပြောပြချင်နေမှန်း ကျွန်ုပ် ရိပ်စားမိလိုက်သည်။

ကျွန်ုပ် ထင်သည့်အတိုင်းပါပေ။

"အင်း - ဆရာ့စကားကိုကြားရတာ နဲ့ပဲ ကျွန်တော်မီးရထားလမ်း ဖောက် တုန်းက ချောက်ချောက်ချားချား ကြုံ လိုက်ရတဲ့ "သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်" ဇာတ် လမ်းကို ပြောပြချင်စိတ်တွေ ပေါက်လာ တယ်"

"ဗျာ - ဘယ်လို သွေးစုပ်ဖုတ် ကောင်၊ အင်း - ကြုံပုံကြုံတတ်ပလေ တယ်။ ဇော်ထူးရာ ငါအမှတ် (၆) ရှင် လောင်းပွဲ လာတုန်းကလည်း သွေးစုပ် ဖုတ်ကောင်ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ် ရလိုက် တယ်။ ဟော - အခုလည်း သွေးစုပ်ဖုတ် ကောင် ဇာတ်လမ်းဆိုပါကလား"

"ဟုတ်တယ်လေ - ဆရာရဲ့ ဇာတ် လမ်းချင်းတော့ တူမယ်မထင်ပါဘူး၊ သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်တကယ်ရှိတယ်ဆို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တာ ဘယ်သူတွေ ယုံချင်ယုံ၊ မယုံချင်နေ ကျွန်တော်က ကိုယ်တွေ့ မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်လိုက်ရတော့ လာ - လာ - မယုံလို့လည်း မရတော့ဘူး။ ယုံလိုက်ရတယ် ဆရာရေ"

"ဟာ - တယ်စာတဲ့ဆိုပါလား၊ ဘယ်တုံးက ဘယ်မှာ ဘယ်လိုဆိုတာ၊ အဲ - နမူးတွေ့ဒူးတွေ့ဆုံလိုက်တယ်ဆိုတာ ဇာတ်လမ်းလေးနဲ့ ပြောပြပါဦးကွ"

"ပြောပြမှာပေါ့ - ဆရာ၊ ဆရာက ဝတ္ထုရေးတယ်ဆိုတော့ အခု ကျွန်တော်ပြောပြမယ့်ဇာတ်လမ်းက "ဂမ္ဘီရ" ဆန်ဆန် ချောက်ချားတုန်လှုပ်စရာကောင်းသလို နမ့်စန် - မိုးနဲ့ရထားလမ်း ဖောက်လုပ်ရေးစီမံကိန်းမှာ မြေတူး၊ မြေကော်စက်(ဘူဒိုဇာ)မောင်းနေတဲ့အချိန်တုန်းကပေါ့ ဆရာရယ်"

တောနက်တွင်းမှ ကလေးငိုသံ

ကျွန်တော် မောင်ဖော်ထူးသည် "သူ့ဆန်စားရဲမှ" ဆိုသည့် လက်သုံးစကားနှင့်အညီ "စေသည့်ကျွန်၊ ထွန်သည့်နွား" "မင်းခယောက်ျား" ဖြစ်ပေ၍ နမ့်စန် - မိုးနဲ့ရထားလမ်းခရီးစဉ်အပြီး မိုင်းစိတ် - ရွှေညောင်ခရီးစဉ်အဖြစ် တောင်ကြီးမျက်မည်းခရီးသို့ ခရီးဆက်ခဲ့ပြန်သည်။ သွားရမယ့်ခရီးက "ဘဲဥဆောရီး တောင်ကြီးမြို့လယ်" ဟု ဆိုရလောက်အောင် မိမိကိုယ်မိမိ မသနားတတ်သူတို့သာ သွားသည့် ခရီးဖြစ်သည်။ တောတကာ့တောတွင် မိုင်းစိတ်နှင့်ဆက်နွှယ်လျက်ရှိသည့်တောင်ဆိုင်းဆိုက်ခေါင်၊ ပြင်သာရွာမှသည်ရွှေညောင်အထိ လမ်းကြောမှာ "လူမရောက်မြင်မိုရ်တောင်" ဟု တင်စားရလောက်အောင် တောမြိုင်ဂနိုင်ကြီးတို့ဖြင့် ပိတ်ဆီးနေသည့် တောတန်းကြီးပင် ဖြစ်ချေသည်။ သည်လမ်း - သည်ခရီးကိုမှ "နမ့်စန် - ရွှေညောင်" ရထားလမ်းဖောက်မည်တဲ့။ စေသည့်ကျွန် ထွန်သည့် နွားပေပဲ။ "မင်းခယောက်ျား၊ ကမ်းနားသစ်ပင်" ဖြစ်လာမှတော့ ကျောပိုးအိတ်ကလေးလွယ်ကာမျှဖြင့် မိုင်းစိတ်မြေသို့ ရောက်ခဲ့ရပြန်သည်။ တောလမ်းအကြောင်းတစ်လျှောက်၊ ဘူဒိုဇာမောင်းသည့်ကျွန်တော့်မှာ ရထားလမ်းဖောက်ကာယလုပ်သားများစွာဖြင့် နေပြောက်မထိုးနိုင်သည့် သစ်ပင်ကြီးငယ် ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းတို့ကို ရှင်းကာ တရွေ့ရွေ့ကြောက်မွေ့မကြောက်ဘဝဖြင့် တောကြီးမျက်မည်းထဲဝယ် သက်ကယ်တဲတစ်လုံးဖြင့် အခြေချနေလိုက်ကြတော့သည်။

နေ့အခါများတွင် သည်းကြီးမည်းကြီးလမ်းဖောက်ခြင်းအမှုကိုပြုကြသော်လည်း ညရောက်လာသည့်အခါတွင်မူ ကျွန်တော်တို့၏ ကိုယ်ပိုင်အချိန်မို့ ချောင်းရိုးတစ်လျှောက်ဆင်းကာ ငါးရှာထွက်ဖြစ်ကြ၏။ တစ်ညတွင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်နှင့် ဦးကျော်မိုး (ခေါ်) အဘမိုးတို့သည် ပလိုင်းကိုယ်စီလွယ်ကာ "ဆိုက်ခေါင်" တောထဲသို့ငါးဖမ်းရန် အလို့ငှာ ထွက်လာကြ၏။ အဘမိုးဆိုသူမှာ ကျွန်တော့် အဆက်အသွယ်ဖြင့် အမှတ် (၆)ရွာမှ ခေါ်လာခဲ့သည့် ကူလီခေါင်း (ခေါ်) အလုပ်သမားခေါင်း ဖြစ်သည်။ တောအကြောင်းတောင် အကြောင်းနှင့်လောကီရေးရာဂမ္ဘီရလိုင်းတို့တွင်နှံ့စပ်သူလည်းဖြစ်ပါသည်။ ဆိုက်ခေါင်တောထဲရှိ ချောင်းရိုးကြီးတစ်ချောင်းသည် "ဘ" အက္ခရာသဏ္ဍာန်ကွေ့ပြီးခါမှ "လ" ပုံသဏ္ဍာန်သို့ ပြောင်းကာ ကွေ့ပတ်စီးဆင်းနေသည့် လူမရောက်ချောင်းတစ်ချောင်းအဖြစ် ဖြစ်တည်လျက်ရှိသည်။ ကျွန်တော်တို့သည် ချောင်းကမ်းစပ်တစ်လျှောက် မေးတင်ပြီး အိပ်စက်နေသည့် ငါးတို့ကို မားရှည်ကိုယ်စီဖြင့် ဓာတ်မီးထိုးကာ လိုက်ခုတ်နေကြပါသည်။ ချောင်းရိုးကမ်းစပ်ဘေးရှိ ရွှံ့နွံများနှင့် မည်းညစ်ညစ်သဲသောင်ခုံပေါ်မှာတော့ မည်သူတစ်စုံတစ်ယောက်မျှ လာရောက်ဖမ်းဆီးခြင်းမရှိသေးသည့် "ငါးရံ့" "ငါးခူ"၊ "ငါးဗိန်း"၊ "ငါးကြင်းဖြူ"၊ "ငါးကြင်းရွှေဝါ"၊ "ငါးမြွေတိုး" နှင့် "ကကန်းလုံး" တို့မှာ အလျှံပယ်ဖောချင်းသောချင်း ပေါချင်တိုင်း ပေါနေကြလေ၏။ ထိုညက ကျွန်တော်တို့သည် အနီးဆုံးမျိုးစုံနှင့် ကကန်းကောင်တို့ကို အတော်ပင် ရလိုက်ကြသည်။ ထိုစဉ် - ချောင်းတစ်ဖက်ကမ်းစပ်မှ ကလေးငိုသံလိုလို အသံတစ်ခုသည် ကျွန်တော်တို့ နှစ်ဦးသား၏ နားစည်ထဲသို့ ချောက်ချားတုန်ယင်စွာ တိုးဝင်လာပါသည်။

"အူဝဲ - အူဝဲ - အဲ့ - အဲ့ - ငဲ - ငဲ - အူဝဲ အူဝဲ"

ထိုအသံကြောင့် ကျွန်တော်သည် တဒင်္ဂကြောက်ရွံ့သည့် စိတ်အလျှင်ကို ဟန့်တားခြင်းငှာ မစွမ်းသာတော့ဘဲ အဘမိုးအနားသို့တိုးကပ်လိုက်ရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော့်ခေါင်းတစ်ခုလုံးသည်လည်း စပါးပုတ်လောက်နီးနီး ကြီးလာသလို ကြက်သီးတို့ဖြင့် တဖျင်းဖျင်း-တဖျင်းဖျင်း ထလာပါတော့သည်။

"အဘမိုး-ဘာသံကြီးလဲဗျ၊ ကလေးငိုသလို ငိုနေတဲ့အသံပဲ၊ ဧကန္တ တောကြီးခေါင်ခေါင်မှာ ကျွန်တော်တို့ သရဲအခြောက်ခံလိုက်ရပြီထင်တယ်"

အဘမိုးသည် ချက်ချင်းဆိုသလို အသံလာရာချောင်းတစ်ဖက်ကမ်းဆီသို့ ငါးထောင့်ထိုးဓာတ်မီးနှင့် ဟိုဟိုသည် သည် ထိုးရှာပြီးမှ တစ်စုံတစ်ရာကိုတွေ့သည့်အလား ကျွန်တော်တို့ပခုံးကို ပုတ်တာ လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်သည်။

"မောင်ဖော်ထူး-အဘမီးထိုးပြနေတဲ့နေရာကို ကြည့်လိုက်စမ်း၊ ဟော-တွေ့တယ်မို့လား၊ ရှည်ရှည်ဖြားဖြား သတ္တဝါနှစ်ကောင်လေ၊ အဲဒါ "ငါးလင်ပန်း" လို့ခေါ်တယ်၊ သူတို့နှစ်ကောင်မိတ်လိုက်နေကြတာဖြစ်မယ်"

အဘညွှန်ရာသို့ ကျွန်တော့်မျက်စိအကြည့်ရောက်သွားပါသည်။ ဟုတ်လိုက်လေခြင်း။ အနီ-ငါးကြီးနစ်ကောင်သည် သူတို့ခန္ဓာပြားချပ်ချပ်အား ဘယ်လူးညာလိမ့်ဖြင့် ရေစပ်တစ်လျှောက်တဖွမ်းဖွမ်းမြည်သံပေးကာ မြူးထူးနေပါးနေသည်ကို အံ့သြတကြီး မြင်လိုက်ရလေသည်။

"မောင်ဖော်ထူး-နားထောင်ကြည့်၊ အဲဒီငါးအော်သံဟာ ထူးဆန်းတယ်တွေ့သူတို့ မ-ဖို ပျော်ပါးတဲ့အချိန်၊ ရန်သူနဲ့တွေ့လို့အလန့်တကြားဖြစ်တဲ့အချိန်မျိုးရင်ခုလိုပဲကလေးငိုသလိုအသံအမျိုးမျိုးပြောင်းပြီးအော်ကြတယ်၊ အင်း-ချောင်းက ဘယ်လောက်နက်မှန်း မသိတော့တို့ ဟိုဘက်လူးပြီး ဒီငါးကောင်တွေကိုသွားမရတော့ဘူး၊ ငါးတွေလည်း အများကြီးရထားတော့ ပြန်ကြရအောင် လမ်းကျမှပဲမင်းကိုပြောပြစရာရှိတယ်"

သို့ဖြင့် ကျွန်တော်တို့သည် ပလိုင်းကိုယ်စီဖြင့် လာရာလမ်းဆီသို့ ဓာတ်မီးတထိုးထိုးဖြင့် လှည့်ပြန်လာကြတော့၏။

"အေး-မင်းကိုသတိပေးရဦးမယ်၊ အဲဒီလိုကလေးငိုသံမျိုးနဲ့ ကလေးအော်ငိုသလို "အူဝဲ-အူဝဲ" နဲ့ ငိုနေသံကြားရင် နိမိတ်မကောင်းဘူးကွ၊ နောက်ဆက်တွဲအန္တရာယ်တွေ ထပ်ပါလာတတ်တယ်၊ ငါတောင် ကြားခါစက ကြက်သီးတွေတဖြန်းဖြန်း ထသွားသေးတယ်၊ မင်းကြောက်မှာစိုးလို့မပြောဘဲနေတာ"

ထိုညက ကျွန်တော်သည် တုန်လှုပ်ခြင်းကြီးစွာ ဖြစ်မိသော်လည်း ထူးခြားသည့်အတွေ့အကြုံတစ်ခုတော့ ရလိုက်ပေသည်။ ဩော်-တော၏မာယာဝက်ပါဘို့၏ အစပင် ဖြစ်တော့သည်တကား။

ဆင်းတုတစ်ဆူကြောင့်
အခြောက်ခံလိုက်ရသူ

ပန်းခင်းသည့် လမ်းမဟုတ်ချေပဲ ဆူးပြောင့်ခလုတ် တံသင်းတို့ ထူပြောသည့်လမ်းကြောလို့ပေါက်နေရသည်မို့ ကျွန်တော်တို့သည်ပင်ပန်းဆင်းရဲလှစွာ ရထားလမ်းဖြစ်မြောက်ဖို့ နေ့စဉ်ရက်ဆက်ဆိုသလို ဖောက်လုပ်နေကြဆဲ။ တစ်ချိန်က ဤပိုင်းစိတ်တစ်ကြော၊ မွေတော်ဘုရားနှင့် ရွာပျက်ကြီးသည် ရှေးခေတ်ဘွားအကြီးအကဲနှင့်ခြွေရံသင်းပင်းတို့နေခဲ့သည့်နေပြည်တော်ဖြစ်၍လည်း ရှေးဟောင်းအိုးခြမ်းပဲ့များနှင့် မြေရေတကောင်း၊ ဘုရားဆင်းတုအချို့တို့ကိုတော့ တူးဖော်တွေ့ရှိကြပါသည်။ မြေအောက်ခပ်နက်နက်ဆီသို့ လိုက်တူးသုတ်လိုက်ရ၍ မြေကြီး၏ အရောင်မှာ နီညိုရောင်အဖြစ်ဖြင့် မြေပေါ်သို့ရောက်လာကြသည်။ ထိုမြေများထဲမှကံကောင်းသူတချို့မှာ ရွှေဆွဲကြိုး၊ ရွှေလက်ကောက်၊ ရွှေဘယက်(ဒေါင်းဘယက်) တို့ကိုရရှိလိုက်ကြောင်းနောင်အခါမှသိလိုက်ရသည်။ ရရှိသူတို့မှာ လူတို့၏ စရိုက်အတိုင်း လျှို့လျှို့ဝှက်ဝှက်ဖြင့် လျှို့ထားလိုက်ကြသည်။ တစ်ညသားမှာတော့ အောက်မြန်မာပြည်မှ အလုပ်လာလုပ်သည့် "စိုးဟန်" ဆိုသူသည် အိပ်မောကျနေရာမှ ကြောက်ကြီးတင် အသံနက်ကြီးဖြင့် ထအော်လိုက်ပါသည်။

"အား-မ-မလုပ်ကြပါနဲ့၊ ကြောက်လှပါပြီ-ပြန်-ပြန်ထားပေးပါ့မယ်၊ ဟီး-ဟီး-မရိုက်ပါနဲ့တော့ဗျာ"

အားလုံးသော အလုပ်သမားအပေါင်းတို့ အိပ်ကောင်းခြင်းဖြင့် အိပ်မောကျချိန်မှာ စိုးဟန်၏ငယ်သံပါသည့် အော်သံကြောင့် ရထားလုပ်သားတို့သည် အထိတ်တလန့်ဖြင့် နိုးလာကြတော့သည်။

"ဟဲ့-ဟဲ့ကောင်-စိုးဟန်ဘာဖြစ်တာလဲကွ-အလန့်တကြားနဲ့ကွာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုစဉ်က စိုးဟာန်နံဘေးတွင် အိပ်နေသည့် ကျွန်တော်သည် ငှင်းအော်သံကြောင့် အိပ်နေရာမှ နိုးလာကာ သူ့ကို လှုပ်နှိုးလိုက်သည်။ သည်တော့မှ စိုးဟာန်သည် "ဝေါက်ခနဲ" ထထိုင်ကာ စိတ်နှင့်ခန္ဓာပူးသွားသည့်ပုံဖြင့် ကျွန်တော့်တို့အား ကြောင်စီစီကြီး ကြည့်နေပါတော့သည်။

"ဟို - ဟို အိပ်မက်ထဲမှာ ပိတ်ဖြူဝတ်ထားတဲ့ အဘကြီးနှစ်ယောက်။ သူတို့ရွှေဆင်းတုဘုရားကို ပြန်မပေးလို့ဆိုပြီး ကျွန် - ကျွန်တော့်ကို သူ့ဓားကြိမ်လုံးကြီးနဲ့ - ရိုက် - ရိုက်တယ်ဗျ"

"ဟင် - ရွှေဆင်းတု ဟုတ်လား - ဘယ်မလဲ အဲဒီရွှေဆင်းတု၊ မင်း ရ,ထားလို့လား"

"ဟုတ် - ဟုတ်ပါတယ် ဗျာ၊ နေ့လယ်ကပေါ့၊ မြေတူးစက်က ထွက်လာတဲ့ မြေဖာတွေကို တစ်ယောက်တည်း သယ်ရင်း ဟိုး - ညောင်မုတ်ဆိတ်ပင်အောက်က ရလာတာပါ။ ဘုရားဆင်းတုတို့ပွတ်ကြည့်မှပဲ ရွှေရောင်တဝင်းဝင်းနဲ့ဆိုတော့ ဘယ်သူ့ကိုမှမပြောဘဲ ခါးပုံစထဲမှ ဝှတ်ယူလာခဲ့တယ်"

စိုးဟာန်အား ကျွန်တော် စစ်မေးနေစဉ် အဘမိုးလည်း အနားရောက်လာပါသည်။

"ဟဲ့ - မောင်စိုးဟာန်၊ ဘုရားဆင်းတုတို့ဆိုတာမယူကောင်းဘူးကွဲ့၊ရတဲ့နေရာမှာ ပြန်ထားခဲ့ရတယ်။ ဘုမသိ ဘမသိနဲ့ကွာ၊ မင်းတော့ ဘေးသင့်တော့မှာပဲ ဘယ်မလဲ အဲဒီဆင်းတုတော်"

အဘမိုးမေးတော့မှ စိုးဟာန်သည် ကတုန်ကယင်ဖြင့် အဝတ်ထည့်ထားသည့် သူ့လွယ်အိတ်ထဲမှ ဆင်းတုတော်တစ်ဆူအား အဘမိုးထံ ထုတ်ပေးလေတော့၏။

"အင်း - လောဘသားတွေဆိုတော့ မသိလို့မှားတတ်ကြတာပဲပေါ့ကွာ၊ ကဲ - မောင်စိုးဟာန် မင်းလည်းအဘတို့နဲ့လိုက်ခဲ့၊ အဘတို့ ညတွင်းချင်းပဲ အဲဒီညောင်ပင်ဆီ သွားကြမယ်၊ ညောင်မြစ်ပျဉ်းတွေကြား ဒီဘုရားဆင်းတုတော်ကိုထားပြီး နောင် မယူတော့ပါဘူး၊ မသိလို့မှားမိတဲ့ အမိုက်အမဲကလေးမို့ ခွင့်လွှတ်ပေးပါ" လို့ ရုက္ခစိုးဘိုးဘိုးကြီးကို တောင်းပန်လိုက်ကြားလား"

"ဟုတ် - ဟုတ်ကဲ့ပါ - အဘ"

ကျွန်တော်တို့ လူတစ်စု၊ စိုးဟာန်နှင့် အတူ ညကြီးမှောင်းမည်းထဲတွင် ဓာတ်မီးကိုယ်စီထွန်းပြီး ညောင်မုတ်ဆိတ်ပင်ရှိရာသို့ ကြောက်ကြောက်နှင့် ထွက်ခွာလာကြသည်။ အဘ ညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း စိုးဟာန်သည် ညောင်ပင်၏ ခွဆုံ ညောင်ထောက်မြစ်ပျဉ်းများကြားတွင် သူယူလာသည့်ဆင်းတုတော်ကို တရိဘသေသထားပြီး ဒူးထောက်ရှိခိုးလိုက်၏။ ထိုအချိန်တွင် အငွေ့၊ အခိုး၊ အလျှံသဏ္ဍာန်၊ အဖြူထည်လွင်ပြင်တစ်ခုသည် ညောင်ပင်တစ်လျှောက် ဝေ့ဝိုက်ရှာ လေကန်တော့ထိုးပြီးလျှင် မကြာမီထင်မှာပင် ပျောက်ကွယ်လေတော့၏။

"ဟူး - ဘုရားဆင်းတုနဲ့ ရတနာစောင့်သိုက်ဘိုးဘိုးကြီးတော့ ကျေနပ်သွားပြီ။ ကဲ - ဘာအန္တရာယ်မှမပေးတော့ဘူး။ အားလုံးကို ပြောထားမယ်၊ နောက်ဆို ဆင်ခြင်ကြ၊ ဒီနေရာ ဒီဒေသက မြေကြမ်းရေကြမ်းတဲ့ကျတ်တီးကုန်းမြေကွ။ ဒီဟာ ဘုရားပစ္စည်းတွေ ဖြစ်သွားပြီ၊ ဘုရားနဲ့ဆိုင်တာ၊ ဘာတွေ့တွေ့ မယူကြနဲ့"

အပြန်ခရီးတွင် အဘမိုး၏ ဩဝါဒစကားကြောင့် မည်သူမျှ စကားဟဟ မပြောတော့ဘဲ ချောက်ချားဖွယ်သည့် တစ်ညတွင် မိမိတို့တဲကုပ်ဆီသို့ပြန်ရင်း အဆုံးသတ်လိုက်ကြသည်။

သချိုင်းပေါင်းကို ရှေ့ကြဖို့

"တောင်ကို မြင် လမ်းဖောက်၊ ချောင်းကိုမြင်တံတားဆောက်" ဆိုသည့် ထုံး နှလုံးမူထားသည့် ကျွန်တော်တို့ မိုးရထားအလုပ်သမားများအဖို့ တောင်ကမူချောင်းအနှံ့ "မြေတူး၊ မြေကော်စက်ဖြင့် တူးတန်တူး၊ ကော်တန်ကော်၊ လမ်းအူကြောင်းနှင့် မလွတ်ကင်းသမျှတို့ကို လမ်းဖောက်၊ တံတားဆောက်ခြင်းဖြင့် အချိန်များစွာတို့သည်မိုးစက်ပေါက်တွေလိုတဖြောက်ဖြောက်နှင့် ကုန်ဆုံးလာခဲ့သည်။

ယနေ့ဆိုလျှင် ပြင်သာရွာ ရထားလမ်း အူမကြီးနှင့် မလွတ်သည့် ရွာသချိုင်းကို အထက်အမိန့်ဖြင့် အမိန့်ပြန်တမ်းထုတ်ထားပြီဖြစ်၍ ဖြိုဖျက်ရပေတော့အံ့။ ထိုနေရာတွင် ဘူတာတစ်ခုတည်ဆောက်မည် မဟုတ်ပါလား။ အထက်အမိန့်ဟုသာ ဆိုရသော်လည်း တကယ့်တကယ်ဖျက်ပေးရမည့်သူများ

www.burmeseclassic.com

တာ ကျွန်တော်တို့ရထားဝန်ထမ်းများပင် ဖြစ်ကြသည်။ ကျွန်တော်တို့သည် တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်ရင်း သချိုင်းကုန်းဖျက်ရမည့်အရေးစိတ်လေး နေကြပါသည်။

"ဟယ် - တတ်နိုင်ပေဘူး၊ အထက် အမိန့်အရပဲ၊ တို့တစ်တွေနဲ့ ဘာဆိုင်တာ မှတ်လို့"

သည်သို့ဖြင့် စိတ်တုံးတုံးချပြီး ဖြစ်သည့် ကျွန်တော်တို့သည် ရထားလမ်း အရှေ့ဘက်ရှိပြင်သာသချိုင်းကုန်းတစ်စ ဖြင့်ရှိရာသို့ နေးကန်သည့် ခြေလှမ်းများဖြင့် ခေါင်းငိုက်စိုက်ချကာ စိတ်မသက် မသာထွက်ခွာလာခဲ့ကြ၏။ ထိုအချိန်က ကျွန်တော်သည် ဘူဒိုဇာစက်မောင်း သမားဖြစ်၍ ကားစက်ကိုနှိုးပြီး ထွက်ခွာလာသလို ကျန်သည့်အလုပ်များမှာလည်း ထုရန်တူ၊ ပေါက်ချွန်း၊ ပေါက်ပြားစသည့်လက်နက်ကိရိယာတို့ကိုကိုယ်စီ တိုင်ကာ တရွေ့ရွေ့ဖြင့် ထွက်ခွာလာကြသည်။

အချိန်မှာ မနက်စာစားပြီးစ မွန်းတည့်ချိန်ဖြစ်၍ နေလုံးကြီးမှာ အပြင်းရှဆုံး သူရိယရောင်စဉ်တန်းကို မနသာ လူသားများ ခေါင်းပေါ်သို့ အငြိုးတကြီး အားပါးတရ သွန်ချနေချိန်ဖြစ်၏။

"အင်း - နေကလည်း ပြင်းလိုက်တာ၊ တို့တစ်တွေဟာ မောင်မင်းတို့ရဲ့ အသိုက်အမြုံကို မဖျက်ဆီးချင်ဘဲ အထက်အမိန့်အရ ဖျက်ဆီးရတော့အဲ ဒါနင့်တကွ ငါ့လူတွေကို စာနာခွင့်လွှတ်ပေးကြပါကုန်။ ကဲ - ကဲ - မင်းတို့လည်း ငါ့လို ဆုတောင်းကြပေါ့"

အဘမိုးသည် လူကြီးပီပီ အာရုံပြုပြီး သူ့အဖွဲ့သားတို့ကိုလည်း ဆုတောင်းစေကာ သူ့ရှေ့သို့ အုတ်ဂူဟောင်းတစ်လုံးအား စတင်ထုနက်လိုက်သည်။

"ဟေး - ဟေး - ဟား - ဟား - ဟား တဖွေသရဲအပေါင်းတို့၊ ပြေးကြလွှားကြ မင်းတို့ထက် တန်ခိုးကြီးတဲ့ အာဋာဝက တွေ လာပြီဟေ့"

ရွတ်တတ်နောက်တတ်သူများက ညာသံပေးကာ အဘမိုးထုလိုက်သည်နှင့် ရှေးမနောင်းစတင် ထုနက်လိုက်ကြတော့၏။ နှစ်ပရိစ္ဆေဒများစွာ သက်တမ်းရင့်နေပြီဖြစ်သည့် သချိုင်းကြီးကြောင့် အုတ်ဂူအချို့တို့သည် ဟောင်းအိုဆွေးမြည့်နေပေပြီ။ ရှာခံပအိုဝ်တို့သည် ချမ်းသာသူတို့တချို့သာ အုတ်ဂူဖြင့် အတိုင်းစေလျက် ခပ်များများကတော့ မြေပုံမို့မို့လောက်သာ သေလွန်သူတို့ကို မြေမြှုပ်ထားနိုင်ကြသည်။ ကျွန်တော့်တာဝန်ကတော့ အုတ်ဂူနှင့်လွတ်သည့် မြေစာပုံတမွမွ ဖြင့် မြှုပ်ထားကြသည့် အလောင်းကောင်တို့ကို စက်အားကိုးဖြင့် ထိုးဘလော်ထုတ်ရန်ပင် မဟုတ်ပါလား။ ကျွန်တော်နှင့်အတူ ကူအဖော်ဖြစ်တော့ အမှတ် (၆) ရွာသား "စိန်ကြီး" ဆိုသူအား စက်ပေါ်ခေါ်တင်လာခဲ့သည်။ ကျွန်တော်သည် ပေးအပ်သည့် တာဝန်ကို မလစ်ဟင်းစေဘဲ အုတ်ဂူအစပ်မှ စတင်ကာ ဘူဒိုဇာ၏မြေကော်လက် မောင်းကြီးကို ဝန်ရိုစက်အားဖြင့် မ,တင်ပြီးသကာလ မြေပုံများရှိရာသို့တည့်တည့်ရှိန်ကာထိုး စိုက်ချလိုက်၏။ နှစ်ကာလမည်ရွေ့မည်မျှ ဟုမခန့်မှန်းနိုင်သည့် အလောင်းကောင် အရိုးစုတို့သည် စက်လက်ဂေါ်ပြားထဲသို့ ဘုကယ်သူမရှိလေဘဲ ပြိုခနဲ ပြိုခနဲ အသံနှင့်အတူ ဦးခေါင်း၊ ခြေလက်တို့နှင့် ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံးသည် ဆုတ်ဖြဲခံထားရသည့် စက္ကူစုတ်ပမာ လေမှာတချို့ မြေမှာတချို့ စက်လက်ပေါ်တချို့ သံဝေဂ ရဖွယ် ကစဉ့်ကလျား ဖြစ်ကြလေကုန်၏။ ရှည်လျားစွာသော ဆံပင်တို့ကို ပိုင်ဆိုင်ထားပေသည့် မိန်းမအလောင်းကောင်တို့သည် ဆံပင်ဖားလျား ခေါင်းပြတ်ကြီးဖြင့် စက်ပေါ်တွင် မျက်စိမှိတ်လျက် တွဲလောင်းကြီး ပါလာကြသည်။

တချို့တချို့သောအလောင်းကောင် တို့သည်ဆွေးမြည့်နေသည့်အင်္ကျီစများ အောက်မှခြေကားရားလက်ကာရားနှင့် စက်လက်အတွင်း ကပ်ငြိကြလေကုန်၏။ ပြတ်လုပြတ်ခင် အလောင်းကောင် တချို့သည် ခေါင်းပြတ်ကြီးသယ်ရာသို့ လှုပ်လီလှုပ်လဲ့ လိုက်ပါရင်း အနိုက် အတန့်မျှယိမ်းကသလိုလေတွင်ဒန်းလွှဲ နေပေသေးသည်။ တာဝန်အရသာ လုပ်နေရသော်လည်း အမှန်ကို ဝန်ခံရသော်စက်ပေါ်တွင်အဖော်အဖြစ်လိုက် ပါလာသည့်စိန်ကြီးမှာလည်း ဆိုဖွယ်ရာ မရှိလောက်အောင် သွေးလေချောက် ချားနေပါပြီ။

"အင်း - အစ်ကိုရေ - ကျွန် - ကျွန်တော် စိတ်မထိန်းနိုင်တော့ဘူး။ ကယောင်ချောက်ချားဖြစ်နေပြီ၊ စက် - စက်ရပ်ပေးပါတော့၊ ကျွန် - ကျွန်တော် - အောက် - အောက်ဆင်းချင်"

"ဟကောင်ရ - ဆင်းလို့မဖြစ်ဘူး၊ တစ်ပိုင်းတစ်စနဲ့ဆိုရင် မြေပုံအောက်တာ သရဲလက်မည်းကြီးနဲ့ မင်းကို ဆွဲချလိမ့်မယ်၊ မကြောက်ဘူးလား"

စက်ကို ရပ်ပြီးမှ ပြန်နှိုးပါက နှာဘာဝတို့၏ ကမ္ဘာဇာဒ်တန်ခိုးဖြင့် စက်မနှိုးမှာစိုးသည်နှင့် ကျွန်တော့်မှာ သူ့ကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခြောက်ရှုံ့နှိုးပြီး အားလိုက်ရသည်။ ရှေ့
မြေပုံများကို တူးဆွပြီးဖြစ်ချေ၍ နောက်
ထပ်ဆင့်အနေနှင့် ဆက်လက်တူးဖော်
ရဦးမည့်တာဝန်က ကျန်ရှိနေသေးသည်
လေ၊ ကျွန်တော်သည် ပြန့်ကျဲနေသည့်
အလောင်းကောင်အပိုင်းအစတို့ကိုဖြတ်
ကျော်နင်းချေပြီး ရှေ့သို့ မောင်းနှင်လိုက်
သည်၊ တစ်ချိန်မှာတော့ မြေမြှုပ်ထားခါ
စ မြေပုံတစ်ခုနှင့် ကျွန်တော်သည် ထိပ်
တိုက်တိုးလေတော့၏။ အဆိုပါမြေပုံ
အား စက်လက်ဖြင့် နှိုက်ထုတ်အပြီးမှာ
တော့မဆိုစလောက်ပုပ်ပွနေသည့်မိန်းမ
အလောင်းကောင် တစ်ကောင်သည်
ထဘီစွန်တောင်ဆွဲထားသည့်အလား
ခြေကားရားလက်ကားရားဖြင့် သွားကြီး
ဖြီးတာ လေတွင်ဝဲလျက် စောက်ထိုးကြီး
ချိတ်ပါလာပါတော့သည်။

အမြှုပ်ခံထားရသည်မှာမကြာသေး
၍ ထင်၏၊ အလောင်းကောင်သည် ရုပ်
ပျက်ဆင်းပျက်တော့ မဖြစ်ချေသေး၊ မြေ
တော်စက်၏ ဘယ်ညာယမ်းခါမှုနှင့်
အတူ အလောင်းကောင်မှ အန်ထွက်
လာသည့် အပုပ်နံ့တို့သည် လေအသင့်
ဝယ် ထောင်းခနဲ ထလာသည်၊ ထိုအတူ
အဝတ်အစားမကပ်နိုင်သည့် ကိုယ်လုံး
တီး အလောင်းကောင်ကြီးဆီမှ အသုံး
ရည်နှင့် အရိအချွဲသား နံ့ရည်စတို့သည်
ဖိုပုပ်ပုပ်အဆင်းကို ဆောင်လျက် ကျွန်
တော်တို့နှစ်ဦးသားပေါ်သို့ ဖွက်ပုပ်ရည်
နှင့် အပက်ခံလိုက်ရသလို နေရာအနှံ့
ကြဲပက်ခံလိုက်ရတော့၏။ ဒွါရကိုးပေါက်
သော ကျွန်တော်တို့ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်သို့
အဝတ်ဝတ်ထားသည့် နေရာမှလွဲ၍
နံ့စော်ညစ်ပတ်ခြင်းအဖြစ်သို့ လိမ်းကျံ
စီးဝင်ခြင်း ခံလိုက်ရပြီတကား။

"အား - အမလေး - ပုပ်စော်နံလိုက်
တာ၊ အို - အရိအချွဲတွေလည်း ကျွန်
တော့် ရင်ဘတ်မှာကပ်နေပြီ အစ်ကိုရဲ့
ကြောက် - ကြောက်တယ် - ရွံတယ်
ကျွန် - ကျွန်တော် ဆင်းပြေးတော့မယ်
အစ်ကို့ စက် - စက်ရပ်ပေး"

စိန်ကြီးသည် စကားကိုပင် ဆုံး
အောင်မဆိုနိုင်တော့၊ ကျွန်တော့်စက်
အရပ်ကိုပင်မစောင့်တော့ဘဲစက်ပေါ်မှ
ခုန်ဆင်းကာ လူစုလူဝေးရှိရာသို့ တစ်ချိုး
တည်း ပြေးလေတော့၏။

ကျွန်တော့်မှာသာ တွဲလောင်းကြီး
ချိတ်နေသည့်အလောင်းကောင်ကြီးနှင့်
အတူထိတ်လန့်ရွံရှာစွာကျန်ခဲ့ရပါသည်၊
သို့နှင့် ကျွန်တော်လည်း မြေကော်စက်

သို့ရှိသော်လည်း ... ရှိရာသို့ ... ရောက်
ဘာမလုံမလဲဖြင့်လျှောက်လာခဲ့သည်။
မီးရထားလုပ်သားတစ်စုတို့သည်အုတ်ဂူ
အကျိုးအပဲ့ပုံများရှေ့တွင် ခြေပစ်လက်
ပစ်ထိုင်ရင်း အရက်ပုလင်း တကိုင်ကိုင်
ဖြင့် အလှည့်ကျမော့နေကြလေသည်။

"ဟင် - ခင်ဗျားတို့ ဘယ်က အရက်
ပုလင်းရလို့ မော့နေကြတာလဲ၊ ရိက္ခာ
တား ရောက်မလာလို့ အရက်ပုလင်း
တောင် မရှိတဲ့ဥစ္စာ"

ကျွန်တော့်အမေးရှိသည်နှင့် ထိုလူ
အုပ်ထဲမှ စိုးဟန်က အလှည့်ကျ အရက်
တစ်ပိုင်းကို သောက်ရင်း ပြောလိုက်
သည်။

"ဘယ်က ရရမှာလဲ ကိုဇော်ထူးရ၊
ဟောဒီအုတ်ဂူဖြိုရင်း အရက်တစ်လုံးက
အကောင်းအတိုင်းရှိနေလို့ အဘမိုး ခွင့်
ပြုချက်နဲ့ ယူသောက်လိုက်တာလေ"

"အေး - ငါက ရှေ့မီနောက်မီ ဆို
တော့ မင်းတို့ ခေတ်ကာလသားတွေ
တော့ မီမှာမဟုတ်ဘူး၊ ဟိုးလွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်
ပေါင်း (၃၀) ကျော်လောက်ကတည်းက
နမ့်စန်မှာ ချက်တဲ့ "ရွှေလီမှော်" အရက်
ဗျ၊ တံဆိပ်တောင် မကွာသေးဘူး၊ မင်း
တို့လည်း ကြံဖူးမှာပေါ့၊ အရက်ဆိုတာ
နှစ်ကြာလေ ... ကောင်းလေ ...
အရက်ရဲ့တန်ဖိုးက မြင့်လေပဲ မှတ်ဖူး
လား၊ နိုင်ငံခြားမှာ နှစ်ထောင်ချီတဲ့
အရက်တောင် တူးဖော်ရလိုက်တယ်ဆို
ပဲ၊ ဟော - ခုဆိုရင် ဒီအုတ်ဂူထဲက
အလောင်းကောင်ဟာ အသားစမပြောနဲ့
လောက်ကောင်တောင် ဘယ်နေမှန်း
မသိတော့ဘူး၊ ဟိုမှာတွေ့လား၊ အရိုးစု
ပဲ ကျန်တော့တယ်၊ အဲ - အရက်ပုလင်း
ကတော့ အကောင်းအတိုင်းပဲဆရာရေ၊
အရိုးခေါင်းကြီးက သူ့အရက်ယူသောက်
လို့ဆိုနေတဲ့အတိုင်း သွားကို ဖြီးပြလို့
ဟား - ဟား - ဟား၊ ဒါထက် - မောင်ဇော်
ထူးလည်း နှစ်ချို့အရက်ရဲ့အရသာကို
ကြုံ့တောင့်ကြုံ့ခဲ မြည်စမ်းကြည့်ပါ
လား"

"ထွီ - အဘမိုးကလည်း ကျွန်တော်
မှအရက်မသောက်တတ်တာ သိသားနဲ့၊
အုတ်ဂူထဲကရတဲ့အရက်ဆို ဝေးသေး"

အဘမိုး၏ သရော်သလို ဖိတ်ခေါ်
စကားကြောင့် ကျွန်တော့်မှာ အော်ဝလီ
ဆန်သားပျို့ချင်အန်ချင်လာသည်၊ စော
စောပိုင်းက လူသေကောင်မှ အပုပ်နံ့နဲ့
အပျစ်အချွဲရည်တို့ကလည်း ရှိုင်ဘတ်
တစ်ခုလုံးရွှဲနစ်နေပြီမို့ ချောင်းသို့သွား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တာရှေမြင်းတွေလိုရေစိမ်လိုက်ချင်စိတ်သာ ပေါက်နေသည်။

"ဒါနဲ့ - နေပါဦး အဘမိုးရဲ့ ဒီအုတ်ဂူကိုဖျက်တော့ ဒီအရက်ပုလင်းက ဘယ်လိုက ဘယ်လို ခြေထောက်ပေါက်ပြီး အထဲကို ရောက်နေရတာလဲဗျ"

"အေး - မင်းအမေးက အမေးကောင်းပဲ။ ဒီလိုကွ - ရှမ်းတို့၊ ပအိုဝ်တို့ဟာ၊ အို - တို့ဗမာတချို့လည်းအယူရှိကြပါတယ်၊ သေသူဟာအရက်သမားဆိုရင် "စားမြိန်စာ" အထုပ်နဲ့ အတူ၊ အရက်ပုလင်းပါ နောင်တမလွန်မှာ သောက်ဖို့ဆိုပြီး ထည့်ပေးလိုက်ကြတယ်။ အင်း - လူသေကောင်သောက်မသောက်တော့ မသိဘူး၊ ခု - ငါတို့တော့ မောမောနဲ့ ဒီနှစ်ချီအရက်ကို ကံထူးလို့ မော့လိုက်ရတာပေါ့ကွာ၊ အင်း - ကံ - ကံငယ်ကောင်းချေတော့ - ဟား - ဟား -"

"ဟာ - အဘကလည်းကလေးတွေ ရှေ့မကိုးမကားစကားပြောနေပြန်ပြီ၊ သောက် - သောက် - အမြန်သောက်ပြီးတာနဲ့ အလောင်းကောင်တွေကို လိုက်ကောက်ဖို့ ရှိသေးတယ်မှတ်လား"

ကျွန်တော်သည် လူငယ်တွေနှင့် ရောကာ အာလေးလျှာလေးကြီးဖြင့် "ကျီးမိုက်" လုပ်နေသည့် အဘမိုးအား အမြင်ကတ်ကတ်နှင့် ဆော်ဩလိုက်ရသည်။

"အင်းပါဟ - အချိန်ရှိပါသေးတယ်၊ နောက်ဆုံး လက်ကျန်ဖင်ကပ်လေးကို မော့ပါရစေဦး - မောင်ဇော်ထူးရယ်၊ ဟဲ - ဟဲ - ဟီ - ဟီ"

ကျွန်ုပ်ပြောအပြီးမှာတော့ အဘမိုးသည် နောက်ဆုံးလက်ကျန်အရက်ကို အရသာခံမော့ရင်း သူ့လျှာနှင့် သူ့နှုတ်ခမ်းကိုသပ်ကာ "လူကြီးရက်တော့ရယ်" ဆိုသလို တဟဲဟဲနှင့် ရယ်နေလိုက်သည်။

"အချိန်ရှိတယ်လုပ်မနေနဲ့ အဘမိုး မိုးပေါ်လည်း မော့ကြည့်လိုက်ဦး၊ နေလုံးကြီးက ဟို - ရှမ်းတောင်တန်းတွေဘက်ကို မဟားတရားပြေးနေပြီး နေဝင်တော့မယ်၊ ကဲ - ကဲ ငါ့လူတို့ အချိန်ရှိတုန်း အလောင်းအစအနတွေကို လိုက်ကောက်ကြဦး၊ ပြီးမှ - ဟိုနားက စမ်းပေါက်မှာ ရေမိုးချိုးကြတာပေါ့၊ ပြီးရင် တို့လုပ်ရမယ့်အလုပ်တာဝန်က ရှိသေးတယ်၊ ဟိုမှာ တွေ့လား - သချိုင်းကုန်နားက ရှေ့ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ စိန်နားပန်ချုံပုတ်တွေ၊ ထိကရုန်းကိုင်းတွေနဲ့ ကုလားဝင်စိမ်းရိုင်း ချုံအုပ်အုပ်တွေ ရှိနေသေးတယ်၊ အဲဒါကို တူးထုတ်ရဦးမယ်၊ ပြီးမှ နောက်တစ်ခေါက် ရေထပ်ချိုးကြတာပေါ့"

ကျွန်တော်သည် ရထားအဖွဲ့သားတို့ကိုညွှန်ပြ၍ ရှေ့ဆက်ရမည့်လုပ်ငန်းစဉ်အတွက် ရှင်းပြလိုက်သည်။ ဟုတ်ပါသည်၊ ဤသချိုင်းကုန်းမြေနေရာတွင် အထားဘူတာ တစ်လုံးဆောက်ပေးမည်ဖြစ်၍ ထိုသချိုင်း၏ပရဝုဏ်နှင့် ချုံပိတ်ပေါင်းတို့မှာ မလွတ်မကင်း နေသယူထားလေ၍ ခုတ်ထွင်းရှင်းလင်းမှ ဖြစ်တော့မည်။

ထိုစဉ်က အလောင်းကောက်ရန်အတွက် ပြင်သာပအို့ဝ်ရွာမှ သူကြီး၏ စီစဉ်စေချက်ဖြင့်အလောင်းဖော်ပြီးသည်နှင့် မရှေးမနှောင်းပင် ရွာသားတို့သည် ဝါးပုတ်နီးပါးရှိ ဝါးတောင်းကြီးများဖြင့် ရောက်လာကြပြီဖြစ်သည်၊ ရွာသားများနှင့်အတူ သူကြီးဖြစ်သူ "လုံးတိ" လည်း ရောက်နေမိုက် ဖြစ်သည်၊ ရထားလုပ်သားတို့သည် ရေအမြန်ချိုးချင်လှပြီ ဖြစ်သော်လည်း အရာမယွင်းသေးဘဲ အကောင်းအတိ ရှိနေသေးသည့် အလောင်းကောင်နှင့်အတူ မြေတူးစက်ကြောင့် ပြတ်သပ်သွားသည့် အလောင်းအပိုင်းအစတို့အား ရွာသားတို့အကူအညီဖြင့် နှာခေါင်းတရှုံ့ရှုံ့မျက်နှာတမဲ့မဲ့ဖြင့် အမြန်ပင် သယ်ပိုးလိုက်ကြသည်။ ရရှိလာသမျှ အလောင်းကောင် အပိုင်းအစတို့အားလည်း ဝါးတောင်းကြီးထဲသို့ ထည့်ကာ တောင်ကမူ တောစပ်ဘေးရှိ အသုတ်တစ်ရာနက်သည့် ချောက်ကြီးထဲသို့ပစ်ချပြီး မြေမြှုပ်လိုက်ကြတော့၏။ အလောင်းကောက်ခြင်း၊ မြေဖို့ခြင်းကိစ္စပြီးသည်နှင့် ကျွန်တော်တို့သည်အနောက်ဘက်တစ်ခေါ်လောက်ရှိ စမ်းပေါက်၊ စမ်းချောင်းရှိရာသို့ သူ့ထက်ငါ ဦးအောင် အပြေးအလွှားပင်ရေမိုးသန့်စင်လိုက်ကြသည်။ အလိုက်သိသော သူကြီးလုံးတိ၏ စီစဉ်ပေးမှုဖြင့် ကျွန်တော်တို့သည် ထမင်းဟင်း၊ ရေနွေးကြမ်း၊ လက်ဖက်ချင်းသုပ်၊ ထန်းလျက်ခဲတို့ဖြင့်ဆာလောင်မွတ်သိပ်နေသည့် ဝမ်းမီးကို ငြိမ်းစေလိုက်သည်။

ချုံပုတ်ထဲမှ ဖုတ်ကောင်ကြီး

သုံးရိန်နေမင်းကြီး၏ ရောင်နီသည်ရုပ်ကိုမရုပ်သိမ်းမီကျွန်တော်တို့သည်လည်း အခုံ

www.burmeseclassic.com

အတားဖြစ်နေသည့် ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းတို့ကို ရှင်းလင်းရန် ထိုင်ရာမှ ထလိုက်ကြသည်။

"ကဲ - အဖွဲ့သားတွေ၊ မားရှည်တွေ မြက်ရှင်းမားတွေနဲ့ ထွက်လာခဲ့ကြအောင်ဟေ့။ ဒီချုံခုတ်ပြီးတာနဲ့ အနားယူလို့ရပြီ၊ မြန်မြန်သွက်သွက်ကလေးသာ ခုတ်လိုက်ရှင်းလိုက်ကြရအောင်။ အဦးဆုံး ကျွန်တော် ဘူဒိုဇာနဲ့ ထိုးပေးမယ်။ ပြီးမှ လဲပြိုသွားတဲ့ ချုံပင်ချုံကိုင်းတွေကို ခုတ်လိုက်ယမ်းလိုက်ကြတာပေါ့"

မှာကြားပြီးသည်နှင့် ကျွန်တော်သည် တပည့်စိုးဟန်ကိုခေါ်ကာ စက်ပေါ်သို့တက်လိုက်သည်။ သည်တစ်ခါတော့ အကြောက်လွန်နေသည့် စိန်ကြီးကို မခေါ်တော့ပါ။ စိန်နားပန်ခေါင်းဆောင်သည့် ဆူးချုံအပေါင်းတို့သည် အဝေးမှ ကြည့်လျှင် ကလေးတစ်ဦး၏ "ဦးစွန်းဖုတ်" သဏ္ဌာန် ရှိနေလိုက်ပါသည်။ ပတ်ပတ်လည်ရှိ ထိကရုန်းချုံပင်စိမ်းရိုင်းချုံတို့ကို ရှင်းပြီးလေမှ ကျွန်တော်သည် အကိုင်းအခက်မာသည့် အလယ်ကြောရှိ စိန်နားပန်ချုံထဲသို့ စက်လက်ကို နင်းလွှတ်လိုက်ပါသည်။ စိန်နားပန်ကိုင်းတို့ မည်သည်မာကျစ်သည့်အခေါက်အသားတို့ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားရကား ကျွန်တော့်စက်လက်သည်ပင် ဂုဏ်းအားအပန်းတကြီး နိမ်နင်းလိုက်ရသည်။ ဖွဲ့စည်းထားရကား ကျွန်တော့်စက်လက်သည်ပင် ဂုဏ်းအားအပန်းတကြီး နိမ်နင်းလိုက်ရသည်။

"ကဲ - ဟေ့ - စိန်နားပန်ချုံတစ်ချုံတော့ပြုတ်သွားပြီ။ မိစ္ဆာအကိုင်းအခက်တွေကို ရှင်းလင်းကြဟေ့၊ ဒီကောင်တွေ ကျဆုံးသွားမှ ခင်ဗျားတို့ တပ်စခန်းကို ပြန်လို့ရမှာ။ ကျူပ်စက်လည်း သည်တော့မှ ရှေ့တိုးနိုင်တော့မယ်"

ကျွန်တော်သည် အောက်လက် ငယ်သားတို့ကို ဘာရယ်မဟုတ်၊ ဟားဒ နောရင်း စိတ်အင်အားကို မြှင့်တင်ပေး လိုက်သည်။ ရထားလုပ်သားတို့၏တက် ညီလက်ညီရှင်းလင်းအပြီးမှာတော့ကျွန် တော့်စက်ကို နင်းတံပေးစေခိုင်းဖို့ လီဗာ ကိုမြှင့်လိုက်သည်။ ထိုစဉ်ကျွန်တော့်ရှေ့ တစ်လံကွာအခန့်ရှိ ပေါင်းအုံအိပ်နေ သည့် မြေပုံတစ်ခုသည် ဖရိုဖရဲအသွင် သဏ္ဌာန်ဖြင့်ကျွန်တော့်မျက်ဝန်းရှိရာသို့ စိုက်လိုက် မတ်တတ်ဝင်ချလာပါသည်။

"အလို - သချိုင်းမဟုတ်၊ ဘာ မဟုတ်နဲ့ ဒီနေရာမှာ မြေပုံတစ်ခုက

အထီးတည်း နေရာယူထားလို့ပါလား"

ကျွန်တော့် အံ့ဩတကြီး အာမေဋိတ်သံကြောင့်စက်ပေါ်အတူထိုင်နေသူ စိုးဟန်လည်း ရှေ့တူရှုသို့ မျက်ကလူးဆန်ပျာ ကြည့်လိုက်သည်။

"အားပါးပါး - ဟုတ်တယ် - အစ်ကိုရေ၊ ဒါ အလောင်းမြှုပ်ထားတဲ့ မြေပုံပဲ ဖြစ်မှာ"

စိုးဟန်စကားကြောင့် ကျွန်တော်သည် အတွေးတစ်စုံတစ်ရာ ပေါ်လာသည်နှင့် ...

"စိုးဟန်ရေ - ဟိုမှာ သူကြီးရှိနေသေးတယ်။ သူ့တပည့်လက်သားတွေနဲ့ ရေနွေးကြမ်းထိုင်သောက်နေတာ မြင်လား၊ သူကြီးကို အမြန်သွားခေါ်၊ အရေးကြီးတယ်လို့ပြော"

ကျွန်တော့်စကားလည်း ဆုံးရော စိုးဟန်သည် စက်ပေါ်မှ အမြန်ခုန်ဆင်းကာ သူကြီးရှိရာသို့ဒုန်းစိုင်းလေတော့၏။ သုတ်သီးသုတ်ပျာဖြင့် သူကြီးသည် စိုးဟန်နှင့်အတူ ကျွန်တော့် အနီးသို့ ရောက်လာသည်။ သူကြီးသည် အဖြေရှာမရသည့်ဇဝေဇဝါမျက်နှာဖြင့်စက်ပေါ်တွင် ယိုင်နေသည့် ကျွန်တော့်ထံ မော့ကြည့်ပြီး မေးလိုက်သည်။

"ဘာများ အရေးတကြီးကိစ္စပေါ်လာလို့အခေါ်လွှတ်လိုက်ရတာလဲဆရာလေးရဲ့"

"အရေးကြီးဆို - သူကြီးတို့ရွာ သချိုင်းက ဒီလိုပဲ ဟိုတစ်စု ဒီတစ်စု မြှုပ်တတ်တဲ့ ဓလေ့ရှိလား - သူကြီး"

"အိမ်း - ဘာဖြစ်လို့ မမေးတာလဲ ဆရာလေးရဲ့"

နဝေတိမ်တောင်ဖြစ်ကာ ခေါင်းကိုသာ တဗျင်းဗျင်းကုတ်နေသည့်သူကြီးသည် စိတ်အိုက်သွားပုံရသည်၊ "ကဲ - သူကြီးရေ၊ အချိန်လည်း မရှိတော့ဘူး ရှေ့မှာမြင်တယ်မဟုတ်လား။ ချုံရှင်းရင်း သွားခနဲပေါ်လာလို့ သူကြီးကို မေးလို့ အခေါ်လွှတ်လိုက်ရတာ"

ကျွန်တော် ညွှန်ပြရာသို့ သူကြီး၏ မျက်စိအကြည့် ရောက်သွား၏၊ အချိန်နှင့်တစ်ပြေးညီ သူကြီး၏ မျက်လုံးအစုံသည်ကဏန်းတစ်ကောင်၏မျက်လုံးလို အဆမတန် ပြူးထွက်သွားလေ၏။

"ဟင် - ဟာ - အလို ဗျာ၊ ဒါ - ဒါ သချိုင်းမြေပုံပဲ။ ဣန် - ဣန်ဒေ့ရွာမှာ၊ ဒီ - ဒီနေရာမှာ ဣန်ဒေါ တစ်ခါမှ မမြှုပ်ခိုင်းပါဘူး။ ချဲတွေပိတ် - ပိတ်နေလို့ဆရာလေး ဖော်လိုက်မှ အခုမှ မြင်ရတာကလား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူကြီးသည်အထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့ဖြင့် ညဉ့်အမှောင်မှာ တစ္ဆေတစ်ကောင် တွေ့လိုက်ရသည့်အလား ထိတ်လန့်သွားသည်။ အံ့သြသွားပုံလည်း ရသည်။

"ဟုတ် – ဟုတ် – တူးပါ – တူးပါ – တူးတာပ"

သို့နှင့် ကျွန်တော်သည် ရေ့မြင်ကွင်းရှိ မြေစာပုံအား စက်လက်ဖြင့် စတင်ထိုးကလော် လိုက်တော့သည်။ "ဒုတ်ခနဲ" စက်လက်သည် အခိုက်အတန့်မျှ ရပ်တန့်သွားသည်။

"ဟိုက် – အထဲမှာ ခေါင်းတလားကြီးတော့ရှိနေပြီ။ အဆုံးတိုင်သိရအောင် ကပ်ပြီးထိုးကလော်လိုက်မှ"

သိချင်စိတ်နှင့် ရွံ့ကြောက်စိတ်ကိုရင်နှင့်အမျှ လွန်ဆွဲနေသည့် အခိုက်အတန့်မှာပင် ကျွန်တော်သည် လီဗာကို မြှင့်ပြီး စက်လက်ကို အပေါ်သို့ ဆွဲမလိုက်သည်။

"ဟာ – အို – အမလေး – ခေါင်း – ခေါင်းတလားကြီးပါလား"

စိုးဟန်နှင့်အတူ မြေကော်စက်နံဘေးတွင် ရပ်ကြည့်နေသည့် သူကြီးလုံးတီထံမှ အံ့သြတကြီး ထွက်ပေါ်လာသည့် စကားများပါပေ။ သူကြီးသည် ခေါင်းတလားကြီးကြောင့် အတော်စိတ်ညစ်သွားပုံရသည်။ သူ့မျက်နှာသည်လည်း ပိန်ရှုံ့နေသည့်ဆီးကင်းခြောက်လိုမည်းခနဲ ဖြစ်သွားသည်။

"အင်း – အမှုတော့ တက်ပြီ ဆရာလေးရေ။ ဒီတိတ်တဆိတ် နိုးမြှုပ်ထားတဲ့ အခေါင်းကြီးကြောင့် ကျုပ်တော့ ငယ်ထိပ်မြွေပေါက်ခံလိုက်ရပြီကော"

"ကဲ – သူကြီး၊ ဖြစ်သမျှအကြောင်း အကောင်းချည်းပဲလို့သာ သဘောထားလိုက်ပါတော့။ အခု ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲဆိုတာသာ သူကြီးဆုံးဖြတ်"

ကျွန်တော်သည် မရှုနိုင် မကယ်နိုင်၊ လက်မှိုင်ချကာမျက်နှာငယ်လေးဖြစ်နေသည့် သူကြီးစကားအသွားအလာကို ကြည့်ပြီး ဘာဆက်လုပ်ရမှန်းမသိသည်နှင့် စက်ကို ရပ်ပစ်လိုက်သည်။

စက်ပေါ်မှ ဆင်းပြီး သူကြီးရှိရာသို့ လှမ်းလာလိုက်သည်။

"အဲ – ဂျွန်ဒေါ်စဉ်းစားမိသလောက်တော့ ဂျွန်ဒေ့ါအိမ်မှာ အရက်ဝိုင်းဖွဲ့နေတဲ့ မီးရထားအရာရှိကြီးတွေကို ခေါ်ပြပြီးမှ ဘယ်လိုဆက်လုပ်ရမည်ဆိုတာ အကြံဉာဏ်တောင်းရမှာပဲမှတ်လား"

ဤသို့ဖြင့် သူကြီးလုံးတီသည် သူနှင့်အတူပါလာသည့် တပည့်တို့ကို စေလွှတ်ကာ ရထားအရာရှိကို အခေါ်ခိုင်းလိုက်ရသည်။ မကြာမတင်သော ကာလအစ်ခုမှာပင် ရာထူးအဆင့်ဆင့် ရှိကြသည့် အရာရှိကို ခေါ်ခိုင်းလိုက်ရသည်။ လှည်းတစ်စီးဖြင့် ကျွန်တော်တို့ထံ ရောက်လာကြသည်။ အလုံးစုံသော စကားတို့ကို သူကြီး ရှင်းပြအပြီးမှာတော့ အရာရှိများထဲမှ အဆင့်အမြင့်ဆုံး အရာရှိကြီးက ဤသို့ မှတ်ချက်ပေးလေ၏။

"အင်း – သူကြီးလုံးတီပြောတဲ့ စကားအတိုင်းဆိုရင် ဒီခေါင်းတလားဟာ အရေးဝင်မြှုပ်ထားတာ မဟုတ်လောက်ဘူး။ လူမသိ သူမသိ သတ်ပြီးမှ တိတ်တဆိတ်လာမြှုပ်ထားတာပဲ ဖြစ်ရမယ်။ ကဲ – ဒီတော့ ဒီမသာအခေါင်းကြီးကို ဆွဲရိုက်ပြီး ဖွင့်ကြမယ်။ ကျွန်တော်တို့ သက်သေ၊ သူကြီးသက်သေနော်၊ ကဲ – ကြာပါတယ်ကွာ။ ငါ့လူတို့ ဒီခေါင်းတလားကြီးကို မင်းတို့မှာပါလာတဲ့ လက်နက်ကိရိယာတွေနဲ့ ရိုက်နက်ထိုးကလော်ဖွင့်ကြစမ်း"

မြေကော်စက်၏ လက်တံအောက်တွင် အခန့်သား လဲလျောင်းနေသည့် ခေါင်းတလားမှာ မြေစာပုံတွင် တစ်ဝက်မျှ စိုက်လျက် မတ်ထောင်ထောင်အနေဖြင့် ဖွင့်ကြည့်ဖို့ဗိတ်ခေါ်နေသည့်ဟန် ပေါ်လွင်နေသည်။ ဖြစ်သလို ပြီးစလွယ် အခေါင်းဖွဲ့ထားသည့် ထင်းရှူးပလာသားမှာ အချို့နေရာများ၌ မြစား၍ပင်နေလေပြီ။ မညီမညာ ရိုက်နက်ထားသည့် သံချက်သည်ပင် သံချေးတက်နေပြီဖြစ်၍ သံတူးရှင်းဖြင့် သာသာဖွဖွ ထိုးကလော်လိုက်စဉ်မှာပင် ခေါင်းတလားကြီးသည် ဘွားခနဲ ပွင့်ထွက်လာပါတော့သည်။

"ဟာ – ဟင် – အို – အလိုလေး"

"သွေး – သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ကြီးပါလား"

"ဟိုက် – အလောင်းကောင်ကြီးက မြှုပ်ထားတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ မသိဘူး။ အစွယ်ငေါ်ငေါ်ကြီးနဲ့"

"အားပါးပါး – အံ့ပါရဲ့ဗျာ၊ အခေါင်းသာ ဆွေးမြည့်သွားတယ်။ ဒီကောင်ကြီးက မပုပ်မသိုးဘူးဟ၊ ဆံပင်တွေတောင် အရှည်ကြီးထွက်နေပါလား"

သိကြသည့်အတိုင်းပါပဲ။ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ "ဖတစ်ရာသား" အပေါင်းတို့ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည့် သဝ္ဂလာနံ့ ရထားအမှုထမ်းအပေါင်းတို့သည် ကြောက်စိတ်ကို ခဝါမချနိုင်ဘဲ စိတ်ထင်တိုင်း ပါးစပ်စည်းမစောင့် သူတလှည့်ပေါက်ငါတစ်ပေါက် ထင်ကြေးပေးကြတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော့်မှာလည်း တစ်သက်တစ်ခါတွင်ယခုလိုဖုတ်မပြောနှင့်တစ္ဆေသရဲကိုပင် အံ့ဩသွားမိသည်နှင့်အမျှ ရင်တုန်ချောက်ချားမိသည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်သည်၊ တစ်ယောက်တည်းမဟုတ်ဘဲ အစုအဝေးဖြင့် မြင်လိုက်ရ၍သာ စိတ်သက်သာရာ ရတော့သည်မဟုတ်ပါလား၊ ဖုတ်အလောင်းအား မြင်လိုက်ကြရ၍သာစိတ်သက်သာစရာရတော့သည် မဟုတ်ပါလား။ ဖုတ်အလောင်းအား မြင်လိုက်ကြသည်နှင့်အလုပ်သမားအချို့တို့မှာ နောက်ဆုတ်သူနောက်ဆုတ်၊ ထွက်ပြေးသူ ပြေးဖြင့် ထိုအခိုက်အတန့်အချိန်လေးသည် စစ်ပြေးဒုက္ခသည်လို ကစဥ့်တလျား ဖြစ်နေပေတော့သည်။

ခေါင်းတလားကြီးအနီးမှာတော့ ရထားအရာရှိများနှင့်အတူ ကျွန်တော် အပါအဝင် သူကြီးနှင့် အဘရီးတို့သာ ကျန်ခဲ့တော့သည်။ ကျွန်တော်တို့သည် ခေါင်းတလားထဲမှ အလောင်းကောင်ကြီးကိုချောက်ချားစွာကြည့်ရင်း မည်သူမျှ စကားမဆိုကြဘဲ တဒင်္ဂမျှ ငြိမ်သက်နေကြလေ၏။ ထိုစဥ် တိတ်ဆိတ်မှု အပေါင်းကို အရာရှိကြီးမှ စတင်ဖြိုခွင်းလိုက်သည်။

"ကဲ - သူကြီး - ဒီအလောင်းကောင်ကြီးကိုဘာဆက်လုပ်ရမယ်ဆိုတာထင် ဒီဘူဒိုဇာအောက်မှာပဲ လက်ရာခြေ မပျက် ဒီအတိုင်းထား၊ ပြည်သူ့ရဲ့ရှေ့ ရောက်လာမှ စိတ်တိုင်းကျစစ်ပါစေ၊ ဒီညတော့ ကျုပ်ဝန်ထမ်းတွေလည်း ကြောက်ကြမှာပဲဆိုတော့ ရွာသားတွေကိုစုပြီး သူကြီးပါ လာစောင့်ပေးပေါ့။ အောက်လင်းမီးလည်း တစ်ပုံးလောက် ပို့လိုက်ပေ့ါ။ ကျုပ်လူတွေကို အရက်နဲ့ ရဲဆေးတင်ပေးရတော့မှာ၊ အရက် မသောက်တတ်တဲ့သူတွေအတွက် ရေနွေးကြမ်းနဲ့ အမြည်းပါ လုပ်ပေးပေါ့ သူကြီးရယ်၊ သူကြီးရွာရဲ့အကျိုးအတွက် ပဲမှတ်လား"

"ဟုတ် - ဟုတ်ရပါတယ်အရာရှိ မင်း ခင်ဗျား၊ ကျွန် - ကျွန်တော် အခုပဲ ဆောင်ရွက်လိုက်ပါ့မယ်"

သူကြီးလုံးတီသည် သည်တော့မှပဲ သက်ပြင်းကို "ဟင်းခနဲ" ချလိုက်နိုင်တော့သည်။ အရာရှိကို ကတိပေးပြီး အလုပ်သမားတဲရှိရာသို့ သူကြီးသည် ရထားအရာရှိများနှင့်အတူထွက်ခွာသွားလေ၏။ သူကြီးနှင့် အရာရှိများ ထွက်ခွာသွားချိန်မှာတော့ အလောင်းကောင်ကြီး တွင် ငယ်ထိပ်သို့ တက်ဆောင့်လေ ကြက်သီးမွေးညင်းတို့လည်း တဖျင်းဖျင်းနှင့် ထောင်ထလာပါသည်။

ထိုစဥ်က ကျွန်တော့်မှာ မြေကော် တ်ကို နောက်ပြန်ဆုတ်ရကောင်းနိုး၊ သည်အတိုင်းပစ်ထားရနိုးနှင့် အမိုးရှိရာသို့ စုရုံးရောက်ရှိလာကြပြန်သည်။

"ကဲ - ကဲ - ကြောက်နေလို့တော့ အလုပ်မဖြစ်ဘူး။ ဒီအလောင်းကောင်ကြီးထဲမှာ ဘာထည့်ထားလဲ ရှာကြည့်စမ်းပါ - ဦးစိန်ကြီးရ"

အဘမိုးသည်တစ်စုံတစ်ခုကိုရှာလို န်ဖြင့်စိန်ကြီးကိုအမိန့်ပေးလေသည်။ "စိန်ကြီး" ဆိုသည်မှာ အဘမိုးနှင့် "လင်းတူဘူးဆို" အဖွဲ့သားချင်းမို့ မြွေ - မြွေချင်းခြေမြင်ပြီးသား ဖြစ်ဟန်တူသည်၊ အဘိုးမိုးအထာကို သိနှင့်ပြီးသား လည်း ကြောက်ကြောက်နှင့်ပင် ဖုတ်အလောင်းကောင် လဲလျောင်းရာ ခေါင်းတလားထဲသို့ ငုံ့ကြည့်လိုက်သည်။

"ဟာ - အဘမိုး၊ ဖုတ်ကောင်ကြီးကို ည်ထားတဲ့ လက်နှစ်ချောင်းကြီးမှာ အရက် - အရက်ပုလင်းတစ်လုံး ပိုက် ချက်သား တွေ့တယ်ဗျ"

"ဟေ - ဟုတ်လား၊ ဒါဆို ဆွဲထုတ် လိုက်လေ"

"ကျွန် - ကျွန်တော်ဆွဲမထုတ်ရဲဘူး၊ ကြောက် - ကြောက်တယ်ဗျ"

"ဟာ - ဒီကောင်တော့ ကြောက်ဆုတ် - ကြောက်ဆုတ်နဲ့ ယောင်တောင်ပေါင်တောင် လုပ်နေပြန်ပြီ၊ ကဲ - ကဲ - နောက်ဆုတ်စမ်း၊ မင်း ဆွဲမထုတ်ရဲရင် ငါဆွဲထုတ်မယ်"

အဘမိုးသည် ပြောပြောဆိုဆို စိန်ကြီးကို ဘေးသို့ တွန်းဖယ်ပြီးလျှင် မကြောက်မရွံ့ပင်ဖုတ်ကောင်ကြီးရင်ခွင်တွင်ပိုက်ထားသည့် အရက်ပုလင်းအား အားကုန်ဆွဲထုတ်လိုက်လေ၏၊ တစ်ဆက်တည်း ခြေကြိုးလက်ကြိုးတို့ကိုလည်း အသင့်ပါလာသည့် ဓားရှည်ဖြင့် ဆွဲဖြတ်ပစ်လိုက်သည်။

"ဟဲ - ဟဲ - ကံကောင်းတဲ့ခွေးချေးပုံ ဟပ်ဆိုသလို၊ အဲ - ဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီလိုနှိုင်းရင် ငါခွေးဖြစ်သွားမှာပေ့ါ၊ အဲ - စိုင်ကော်လို့ ချုံပေါ်ရောက်ဆိုရင် ပိုမှန်မလားပဲ၊ ဟဲ - ဟဲ - တစ်နေ့တည်း နှစ်ချို့အရက်နှစ်လုံးတောင်ရလိုက်တာကလား၊ ဘာတဲ့ - သူကြီးပြောတော့ ဒီအကောင်ကြီး သေတာ (၃)နှစ်ကျော်ပြီဆိုလား ရေ၊ မင်းကံဇာတာက း - မိုးပေါ်သိ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တတ်နေပြီကွ၊ ဟား – ဟား – ဟား – ဟီး – ဟီး"

အဘမိုးသည် စောစောကမှ အုတ်ဂူဖျက်ရင်း ရထားသည့် အရက်ရှိန်မပြေသေးလို့လားမသိ၊ အာသွက်လျှာသွက်ဖြင့် ကြောက်ရမှန်းလန့်ရမှန်း မသိနိုင် ချေပဲ စကားကြောရှည်အရှုပ်နေပါသည်၊ အမှန်တော့ အဘမိုးသည် စိတ်ရင်းကောင်းသော်လည်း ပညာအဆင့်အတန်းတော့ သိပ်မရှိရှာ၊ အဘမိုးအရက်ပုလင်း ထုတ်ယူစဉ်အတွင်း ဖုတ်ကောင်ကြီး၏ မျက်နှာမှာ နဂိုရှိရင်းထက် ညိုမည်းအိုစာသွားသလို မဆိုစလောက်လည်း လှုပ်ရှားသွားကြောင်း ကျွန်တော်တစ်ဦးတည်းသာ သတိထားမိလိုက်သည်တကား၊

ညသည် တဖွေဖွေဖြင့် အမှောင်ထုထဲသို့ ဆွဲသွင်းစပြုလာသည်၊ ထိုအချိန်က အဘမိုးမှတစ်ပါး ကျွန်တော်တို့ ချောက်ချားတုန်လှုပ်နေကြသည်မှာ ဆိုဖွယ်ရာ မရှိတော့ပြီ၊ အဘမိုး၏ ခကြောက်စိတ်တို့ ဆက်ကူးနေ၍သာ သူ့အားကိုးဖြင့် ထိုဖုတ်ကောင်ကြီးအနား

ရပ်နေပါကလားဟု နောင်အခါ တွေး ပါသေးသည်၊ ထိုစဉ်ကြိုက်ဝယ်လေပြင်း တစ်ချက်သည် လေပွေအဖြစ်သို့ပြောင်း ကာ ဖုတ်အလောင်းကောင်၏ ငယ်ထိ တည့်တည့်ပေါ်သို့ ဆော့သရမ်းသွား သည်၊ အနီဖုတ်ကောင်ကြီး၏ ရှုပ်ပွ သည့် ဆံပင်တို့သည် ခဏချင်းမှာပင် လန်ကြွသွားသည်၊ ဆန်းကြယ်သည် ဖြစ်စဉ်တစ်ခုသည် လေပွေမွှေ့ကစား ကြောင့် သဲလွန်စတစ်ခုအဖြစ် ဘွားခ ပေါ်လာပါတော့သည်၊ နှစ်လက်မ၊ သုံ လက်မအရှည်ရှိ သံချောင်းတစ်ချောင် သည် ရုပ်အလောင်းကောင်၏ ငယ်ထိ တည့်တည့်တွင်စိုက်ဝင်လျက်ရှိကြောင် အတိုင်းသားပင် မြင်လိုက်ရတော့၏၊

"ဟင် – ဟာ – အို – ဒီဖုတ်ကောင် ကြီးဟာ သံစူးချက်ကြောင့် အသက် ထွက်သွားရရှာပါလား၊ အင်း – ဇာတ် လမ်းကတော့ မီးခိုးကြွက်လျှောက်လိုက် လာတော့မှာပဲ၊ ဘုရား – ဘုရား – လူ သတ်သမားဟာ ဘယ်သူမှ သတိမထား နိုင်တဲ့နေရာကိုမှ ရွေးပြီးပိပိရိရိသတ် သွားပါပကောလား"

ကျွန်တော်သည် မယုံကြည်နိုင် လောက်အောင် ဆန်းကြယ်သည့် ဤ

လူသတ်မှုဖြစ်အင်ကို တွေးတောဆင်ခြင်ရင်း စုတ်တသပ်သပ်နှင့် ရေရွတ်လိုက်မိသည်၊

ဖုတ်ဝင်ပူးသူတစ်ဦး

ညသည် ကိုယ်ယောင်ဖျောက်တစ္ဆေတစ်ကောင်လို အမှောင်ထုကို အသက် သွင်းလိုက်ပြီတည်း၊ ထိုအမှောင်ထုသည် ညနေရီ အလင်းစကန့်လန့်ကာကို ရုပ်သိမ်းပြီးသကာလ "အမှောင်လိုက်ကာ" ကို ဆွဲချလိုက်သည်၊ တောတန်းတစ်ခွင်လုံး အမိုက်တိုက်အောင်မှာ မှောင်မိုက်သွားချေပြီတကား၊

ကျွန်တော်တို့သည် ထားလက်စရုပ်အလောင်းအပါးမှထွက်ခွာလာကြပြီး လျှင် ချောက်ချားတုန်လှုပ်ရဦးမည်ကို ထိုညအားလွန်မြောက်ဖို့အရေး ရတက်မအေးနိုင်အောင် ရှိနေနှင့်ကြသည်၊ ည၌ဦးယံအစောပိုင်းမှာတော့ သူကြီးမှာလိုက်သည့်အရက်ပုံးတစ်ပုံးရောက်လာသည်၊

ရေနွေးကြမ်းအတွက်ထန်းလျက်ခဲ၊ လက်ဖက်၊ ချင်းသုပ်တို့လည်း တစ်ပါ

တည်း ရောက်ရှိနေကြပါပြီ၊ ညအစပိုင်းမှာတော့ အပူအပင်မထားဘဲ မီးရထားအလုပ်သမားတို့သည် သောက်လိုက်စားလိုက်ဖြင့် ချောက်ချားဖွယ်ရာ ညတစ်ညကိုမေ့ထားလိုက်ကြသည်၊ ကျွန်တော်တို့ စခန်းချရာ တဲကုပ်လေးသည် ပညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်တွင် ရှိရကား ထိုညောင်ပင်၏ ပင်စည်တွင် ဖြစ်သလို ကပ်ရိုက်ထားသည့် ခနော်ခနဲ့ နတ်စင်တစ်ခုလည်းရှိနေပါသည်၊ ထိုညကအဖွဲ့သားတို့သည် "သောက်သောက်စားစား လူမင်းသား" အဖြစ် ထင်တိုင်းကြဲကြပြီးလျှင် မူးယစ်ရီဝှာ အသီးသီးအိပ်ရာဝင်လိုက်ကြ၏၊ တချို့မှာ မှောက်လျက်၊ တချို့ကတော့ ပက်လက်အနေအထားမျိုးဖြင့်ဦးခေါင်းနှင့်ခြေထောက်မှာရောက်ချင်ရာ ရောက်စေဟူသော သဘောတို့ဆောင်ကာ ပိုးစိုးပက်စက် အိပ်စက်နေကြခြင်းဖြစ်သည်၊

ကျွန်တော့်မှာသာ အရက်မသောက်တတ်ချေ၍ ညစာစားအပြီးမှာ ရေနွေးကြမ်း၊ အမြည်းပန်းကန်တို့နှင့်သာ တင်းတိမ်ပြီး အိပ်လိုက်ရသည်၊ ကျွန်တော်မည်မျှအိပ်မောကျသွားသည်မသိ၊ ပအို့ဝ်စကားသံလိုလို ဝုးဝုးဝါးဝါး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြောနေသည့် အသံနက်ကြီးတစ်ခုကြောင့် ကျွန်တော်နှင့်တကွ ရထားအဖွဲ့သားများ လန့်နိုးလာကြသည်။

တိုင်ပင်ထားသည့်ပမာ အားလုံး အထိတ်တလန့်ဖြစ်ကာ ထထိုင်မိကြသည်။ ထိုအချိန်ကစိန်ကြီးမှာကျွန်တော်တို့အနီးတွင် မရှိချေတော့ဘဲ တဲအပြင်ဘက်သို့ ရောက်နေကြောင်း အံ့ဩတကြီး တွေ့လိုက်ရသည်။ စိန်ကြီး တစ်ယောက် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ရင်းမှာပင် တစ်ကိုယ်လုံး နတ်ပူးသလို တဆတ်ဆတ် တုန်ယင်နေရာမှ လက်သီးလက်မောင်းတန်းကာ ပအို့ဝ်စကားများဖြင့် ပူးဝင်ခြင်း ခံလိုက်ရကြောင်း အံ့ဩတုန်လှုပ်စဖွယ် မြင်လိုက်ရသည်။

ကျွန်တော်နှင့် အဖွဲ့သားတို့သည် အို့ဝ်စကားကိုနကန်းတစ်လုံးမျှမတတ်သဲဝအို့ဝ်လိုဒိုးဒိုးဒေါက်ဒေါက်ပြောလိုက်သည့် စိန်ကြီးစကားကြောင့် ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်နေကြသည်။

ထိုအချိန်က ပအို့ဝ်သူကြီး လုံးတိရှိနေ၍သာ တော်တော့သည်။

"သူကြီး – စိန်ကြီးက ထူးထူးဆန်းဆန်း ပအို့ဝ်လိုပြောပြီး အပူးခံနေရပါသားကျုပ်တို့တော့တစ်လုံးမှနားမလည်ဘူး။ သူကြီး ဗမာလို ပြန်ပြောပေးပါလား"

ပအို့ဝ်လို ဖွင့်ဟနေသည့် စိန်ကြီးစကားကြောင့် သူကြီး၏ မျက်နှာမှာ အပျက်ကြီးပျက်နေပြီ၊ သူကြီးသည် "မပြောမပြီး မတီးမမြည်" ဆိုသည့်အတိုင်း စိတ်နှလုံးကို တုံးတုံးချလိုက်ဟန်ဖြင့် ဤသို့ပြောလေတော့၏။

"အင်း – ပြောရရင်တော့ အပြင်မှာ ရောက်နေတဲ့ စိန်ကြီးခြေထောက်ကို ဆွဲချပြီး ဒရွတ်တိုက် ဆွဲထုတ်သွားတာသူပဲတဲ့၊ အခု စိန်ကြီးကို ဝင်ပူးနေတဲ့ကောင်ဟာ ငွျန်ဒေါ်တို့ရွာက "ခွန်ထီး"၊ သူ ဘာဖြစ်လို့ သေရတာလဲဆိုတာ ဝင်ပူးပြီး ပြောပြချင်လွန်းလို့ အခါအခွင့်ကို စောင့်နေတာ၊ အခုမှပဲအဘကျော်မိုးက သူ့မှာချည်ထားတဲ့ "ဝိညာဉ်ချည်ကြိုး" ကို အမှတ်မထင် ဖြတ်ထုတ်ပေးလို့ သူ့ဝိညာဉ်က သူ့ခန္ဓာထဲက ထွက်ခွင့်ရလာတာတဲ့၊ အခုလာတဲ့ရထားအဖွဲ့ထဲကစိန်ကြီးဟာ အရက်မူးအောင်သောက်ပြီး နတ်စင်ကိုခြေကန်အိပ်တယ်၊ ဒါ့လည်း နိမ့်နေလို့ သူ့ကို ဝင်ပူးလိုက်တာပဲ၊ မူးမူးရူးရူးနဲ့ ဝိညာဉ်လက်ဖွဲ့ကြိုးကို ဖြတ်ပေးတဲ့အတွက် အဘမိုးကို ကျေးဇူးတင်ယ်လို့ ပြောတယ်၊ သူ့အတွက် ထည့်ထားတဲ့အရက်ကိုလည်းသောက်ခွင့်တယ်တဲ့"။

သူကြီးပြောလက်စမှာပင် အဘမိုးသည်သဘောခွေ့မနောခွေ့ကာ လက်မထောင်ပြရင်း "ကဲ – ကြားကြတဲ့အတိုင်း ဒါဒီကြိုး အဲ – ဘာတဲ့ "ဝိညာဉ်လက်ကြိုး" ဆိုလား၊ အဲဒါငါဖြတ်ပေးလို့အခုသတ်မှုသဲလွန်စ၊ အစတစ်စကို ဆွဲထုတ်နိုင်တော့မယ် မဟုတ်လား" ဟု ဆိုကာ ပြုံးတီတီမျက်နှာပေးဖြင့် အမှတ်ပင်ယူလိုက်သေးသည်။

"အဘမိုးကလည်းဗျာ၊ စိန်ကောင်းချက်ကောင်းရောင်းတဲ့နေရာမှာ ဆေးရိုးသည် ကန့်လန့်ကန့်လန့် မလုပ်နဲ့၊ သူကြီးပြောလက်စတောင် ဘယ်ရောက်သွားပါလိမ့်၊ ဆက်ပြောပါဦး – သူကြီး"

ကျွန်တော်သည် အဘမိုးကို မျက်စောင်းခဲပြီး ဆိတ်ဆိတ်နေစေလိုက်သည်။

အဘမိုးအား ဟန့်တားအပြီးမှာတော့ သူကြီးလုံးတိသည် သူ့စကားကို ဆက်လိုက်ပြန်သည်။

"အဲ – ခွန်ထီးဆက်ပြောတာက သူ့ဘာသူကို သတ်သွားတဲ့ လူသတ်သမား

"ဝိညာဉ်နဲ့ချုပ်ကြိုး" နဲ့ ချည်ပြီးတုပ်ပြီးဖြစ်လို့ ခွန်ထီးဖုတ်ဖြစ်သွားရင်တောင် ကြောက်စရာ မလိုတော့ဘူးလို့ အိုက်ထွန်းက ပြောပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ တိုတိုပြောရရင် အိုက်ထွန်းနဲ့အတူ ခွန်ထီးအလောင်းကို မိုးသည်းသည်းထဲမှာ နှစ်ယောက်သား မနိုင်မနင်း ထမ်းလိုက်ကြတယ်။ သချိုင်းကုန်းမှာမြှုပ်ရင် လူသိမှာစိုးလို့ ဘယ်သူမှမထင်တဲ့ စိန်နားပန်ချုံအတွင်းဘက်ကို ခက်ခက်ခဲခဲ တိုးဝင်ပြီးမြှုပ်လိုက်ရတယ် ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နစ်ယောက်ကို ကလဲ့စားချေချင်တာနဲ့ သူ မသေခင်မှာ စိတ်စွမ်းအင်တို့ကို အစွမ်းကုန်သုံးပြီး အာရုံပြုဆုတောင်း လိုက်တယ်။ လူသတ်သမားနှစ်ယောက် ဟာ သူ့ခေါင်းထဲကို သံချောင်းနဲ့ ရိုက် ထည့်လိုက်တဲ့အချိန်မှာ သူ့မျက်လုံးကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်လို့ သူ့ကို ဘယ်သူသတ် သွားတယ်ဆိုတာ သိခွင့်ရလိုက်တယ်"

သူကြီးသည် အဆက်မပြတ်ပြော လိုက်၍မောသွားသည့်ဟန်ဖြင့်ရေနွေး ကြမ်းတစ်ခွက်ကို အားရပါးရ မော့ချ လိုက်သည်။ ဤလုပ်ကြံမှုကြီးကို သူကြီး ပင်ဖြစ်လျက် မသိရကောင်းလားဆို သည့် စိုးရိမ်ပူပန်စိတ်ဖြင့်သူကြီးသည် ပြောသင့်မပြောသင့် ချင့်ချိန်နေပုံလည်း ရသည်။

ကျွန်တော်တို့မှာတော့ "လူသတ် သမားဘယ်သူလဲ"လို့သူကြီးဖွင့်ဟလာ မည့်စကားအပေါ်ငံ့လင့်နေကြသည်။

"ကဲ - သူကြီးမင်းရယ်၊ လူသတ် သမား ဘယ်သူလဲဆိုတာ ပြောမှဖြင့် ပြောစမ်းပါဗျာ၊ ကျုပ်တို့မှာ ဒီသဲလွန်စ တွင်းဆက်ကို သိချင်လွန်းလို့ ရူးတော့ မယ်"

အဘမိုးက စိတ်မရှည်နိုင်တော့ သလို အလောတကြီး တိုက်တွန်းလို[...] သည်။

"အဲ - အဲ - ဟို - ဟို - ပြော - ပြော[...] မယ်ဗျာ၊ သူ့ငယ်ထိပ်ထဲကို သံနဲ့ ရို[...] သွင်းပြီး သတ်လိုက်တဲ့သူဟာ တခြား[...] တွေ မဟုတ်ဘူးဗျ။ သူ့မိန်းမ "နန်းဆေ[...] နဲ့ သူ့လင်ငယ် "အိုက်ထွန်း" ဆိုပဲ"

သူကြီးစကားကြောင့် စိတ်ဝင်[...] တစားနားထောင်နေသည့်အဖွဲ့သား[...] သည် အံ့သြလှစွာ ...

"ဟာခနဲ - ဟင်ခနဲ" တွေ ဖြစ်[...] ဆူညံပွက်လောရိုက်သွားကြတော့[...]

"တောက် - လုပ်ရက်လေခြင်း[...] ကိုယ့်ကို လုပ်ကိုင်ရှာကျွေးတဲ့ လင်ကြီး[...] ကိုမှ လင်ငယ်နဲ့ပေါင်းပြီး ရက်ရက်စ[...] စက် သတ်ရက်တဲ့ မိန်းမယုတ်ပါလား"

"ဟုတ်လိုက်လေကွာ၊ အဲ - မပြော[...] ကောင်းပြောကောင်း၊ ငါ့မိန်းမသာ ငါ့[...] ဒီလိုလုပ်လိုက်မှဖြင့် အို - မတွေးဝံ့စ[...] ကြီး"

"ဟဲ - ဟဲ - သူ့လင်ငယ်မှာ တစ်[...] ကောင်းရှိလို့ ဖြစ်မှာပေါ့ကွာ၊ ဟား - ဟား -"

နားထောင်နေသည့် ပရိသတ်ထဲ[...] အောက်မြန်မာပြည်သား တစ်ယော[...]က သူ့ငယ်ထိပ်ကိုစမ်းရင်း ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ်သလို ပစ်ုးပင် တွန့်ပြလိုက် သေး။ တချို့ကလည်းရွှတ်နောက်နောက် စကားဖြင့် မှတ်ချက်ပေးကြလေကုန်၏။

"ဟင်း - ဟင်း - စိန်ကြီးကိုပူးနေတဲ့ စကားနဲ့တင် ရှုန်ခေါလည်း ဒီအမှုကို ဘယ်လိုဖြေရှင်းရမလဲဆိုတာစဉ်းစားလို့ တောင် မပေါက်တော့ပါဘူးဗျာ"

သူကြီးက သူ့စကားကို ဆက်ရင်း ညည်းညူလိုက်သည်။

"အဲ - ဘာပြုလို့၊ ဘယ်လိုဖြေရှင်း ရမှာမို့လို့ သူကြီးက စဉ်းစားမရနိုင် ဖြစ် နေရတာလဲ"

ကျွန်တော်သည် သူကြီးပြောလာ သည့်စကားအပေါ် သိလိုစိတ်ဖြင့် ဖြတ် မေးလိုက်သည်။ ထိုအချိန်တွင် စိန်ကြီး သည် ပအို့ဝ်စကားတို့ဖြင့် သာ ပြတ် တောင်းပြတ်တောင်းပြောရင်းတဟီးဟီး တဟားဟားဖြင့်စိတ်နှင့်ကိုယ်မကပ်ချေ ဘဲ တတွတ်တွတ် ရင်ဖွင့်နေဆဲ၊ အပူး အကပ်ခံထားရ၍ မောနေဟန်ရှိသည်။ သူကြီးမှာလည်း နောင်ဖြေရှင်းရမည့် အရေးအတွက် စိတ်လေးနေပုံရသည်။ သူသည် သူ့ရှေ့ရှိ ရေနွေးကြမ်းပန်းကန် ကို ဆုပ်ကိုင်ရင်း ရေနွေးပူကို မှတ် မသောက်မိဘဲ တစ်ကျိုက်တည်း မော့ချ လိုက်သည်။

"အား - အမလေး - ပူ - ပူလိုက်တာ၊ အင်း - ကျုပ်လည်း ခွန်တီးဝင်ပူးနေတာ ကိုကြည့်ရင်းနားထောင်ရင်းစိတ်နဲ့ကိုယ် မကပ်နိုင်တော့ဘူးဗျာ၊ အင်း - အဖြစ်က ဒီလိုဗျ။ ဟိုကောင်မက သူ့ယောကျ်ား သေသွားတယ် လို့ မပြောဘူး၊ သူ့ ယောကျ်ားက ယိုဒယားဘက်ကို ကူး ချည်သန်းချည်နဲ့နစ်နဲ့ရှိပြီး သွားနေတယ် ဆိုတော့ ကျုပ်လည်း သတိတစ်ချက် လွှတ်သွားတယ်၊ ကောင်မကိုက ညာက် အများသား၊ သူ့ယောကျ်ားညတွင်းချင်း ပဲ ယိုဒယားပြန်သွားသလေး ဘာလေး နဲ့ သတင်းလွှင့်လိုက်သေးတယ်လေ၊ ကျုပ်လည်းအငိုက်မိသွားတယ်၊ ယုံသွား တယ်ပေါ့၊ ကိုယ့်အလုပ်နဲ့ကိုယ် လိုက် ရှုပ်နေမယ်ဆိုတော့ ခင်းတို့အကြောင်း လည်း ခေါင်းထဲထည့်မထားတော့ဘူး၊ ဘာကြာလို့လဲ နောက်ခြောက်လ မိုဗို လိုလိုပေါ့၊ လင်ငယ်အိုက်ထွန်းနဲ့ မှဆိုး (အဲသည်တုန်းကတော့ ကျုပ် သိထား တာ တစ်ခုလပ်မပေါ့)၊ ခပ်တည်တည်နဲ့ တောင် ကျုပ်ကို သူကြီးအနေနဲ့ ရော ရပ်မိရပ်ဖအနေနဲ့ပါ ဖိတ်ပြီး ရှုန်ခေါ

www.burmeseclassic.com

လည်းမင်္ဂလာထမင်းကိုစားလိုက်ရတာကလား။ ကျုပ် အ,လိုက်ပုံများ အံ့ရော၊ အံ့ရော၊ ဟော - ကြားတယ်မှတ်လား။ စိန်ကြီးကို မူးနေတဲ့ ခွန်ထီးက ပြောနေပြန်ပြီ၊ သူပြောတာကို မယုံရင် အိုက်ထွန်းခြေသလုံးကို လှန်ကြည့်၊ သူ့ကို သတ်မယ့်ညက သူ့အိမ်မှာ မွေးထားတဲ့ ခွေးအောင်နက် ကိုက်သွားတဲ့ "သွားပေါက်ရာ"ကို တွေ့ပါလိမ့်မယ်တဲ့"

သူကြီးလုံးတီသည် ပြောရလွန်း၍ မောသွားဟန်ထင့်။ အနီးရှိ အိမ်ရာပေါ်သို့ ခြေပစ်လက်ပစ် လှဲချလိုက်ပါတော့၏၊ သည်တွင် အဘကျော်မိုးက တစ်ခန်း ထလာပြန်သည်၊

"အင်း - သူကြီး ရှင်းပြတော့မှပဲ ကျုပ်လည်းလိမ့်ပတ်လည်တော့တယ်၊ အဲ့ဟိုး - ဒါကြောင့်ကိုး၊ ကျုပ်တို့ ဗုတ်တောင်ကြီးကို နောက်ဆုံးကြည့်လိုက်တဲ့အချိန်မှာ လား - လားဘူ့ငယ်ထိပ်ကို သံချောင်းကြီးစိုက်ထားတာ မြင်လိုက်ရတယ်လေ"

အဘမိုးစကားကြောင့်စိတ်မသက်မသာ လဲလျောင်းနေသည့် သူကြီးသည် ဝေါက်ခနဲ ထထိုင်လိုက် ၏။

"ဘာ - ဘယ်လို - ပြန်ပြောစမ်းပါဦး လုံးမိုးရဲ၊ အလောင်းကောင်ကြီးရဲ့ ငယ်ထိပ်မှာ သံချောင်းစိုက်နေတာ မြင်လိုက်တယ် - ဟုတ်စ"

"ဟုတ်ပ - သူကြီးရယ်၊ ကျုပ်တို့ကပဲ ကံကောင်းထောက်မလို့ မြင်လိုက်ရတာကလား။ ဒီဗုတ်သရဲကပဲ ကမ္ဘာဖိဋ္ဌိ အစွမ်းနဲ့ပြလိုက်တာလား မသိပါဘူးဗျာ၊ မြင်လိုက်ရတာကတော့ ဒက်ထိပဲဗျ"

"အာ - ရိုးရိုး - ဆန်းလိုက်တာဗျာ၊ ကျုပ်တစ်သက်မှာ ဒီလိုမျိုးတစ်ခါမှမကြုံဖူးပေါင်၊ အင်း - ရဲတွေ စစ်လားဆေးလား လုပ်ရင်တော့ ဒါလည်း ထည့်ပြောရမှာပ"

သူကြီးနှင့် ကျွန်တော်တို့ပြောအပြီး ဘယ်လောက်မှ မကြာလိုက်၊ စိန်ကြီးသည် ပအို့ဝ်လိုပြောနေလျက်ပင်၊ ပါးစပ်မှ အမြှုပ်တစီစီထွက်ကာ တဆတ်ဆတ် တုန်နေရာမှ လုံးဝငြိမ်ကျသွားသည်၊ တစ်လက်စထဲမှာပင် သူ့အိမ်ရာဆီသို့ လေးဖက်ကုန်းတွားရင်း ဘိုင်းခနဲ ပစ်လဲချလိုက်ပါသည်၊

"အင်း - စိန်ကြီးတစ်ယောက် အပူးအကပ်ခံနေရာမှ လွတ်မြောက်သွားပါပကောလား"

ထိုစဉ်ပညောင်ပင်ထက်မှခုန်ဆင်းလိုက်သည့် အမွေးအမှင် ထူလဗျစ်နှင့် မည်းမည်းကောင်ကြီးတစ်ကောင်သည် သချိုင်းကုန်းအစပ်၊ စိန်နားပန်ချုံရှိရာသို့ ဘသုတ်သုတ်ဖြင့် ပြေးလွှားသွားသည့် အသံတစ်စုအား တုန်ရီချောက်ချားဖွယ် ကြားလိုက်ရတော့သည်၊

"အစ် - အစ် - အစ် - အူး - အူး - အူး - ဂူး - အီ - အိဂု"

အချိန်ကိုက်ပင် သချိုင်းကုန်းဘက်ဆီမှ ငှက်ဆိုးထိုးသံနှင့်အတူ တောခွေးတို့၏ အူသံရှည်အား ကြောက်ခမန်းလိလိ အတိုင်းသား ကြားလိုက်ရပြန်၏၊

ညသည် အိပ်ဖို့ကို မဆိုထားနှင့်၊ ဆထိုင်နေမှာကိုပင် ခွင့်မပြုနိုင်တော့သည့်အလား ချောက်ချားဖွယ်အသံတို့ ဖြင့်ကာမနေသသလူသားတို့ကိုချောက်လှန့်၍နေချေပြီတကား၊

သည်သို့ဖြင့် ကျွန်တော်တို့သည် မည်သူတစ်စုံတစ်ဦးမှ မအိပ်ရဲကြဘဲ ချောက်ချောက်ချားချား ထိုတစ်ညအား အရက်နှင့် လက်ဖက်ရည်ကြမ်း ဝိုင်းဖွဲ့ဘာစကားစမြည်ပြောရင်းကုန်ဆုံးလိုက်ကြသည်၊

သဲလွန်စဖြင့် စွဲချက်တင်

နောက်တစ်နေ့တွင် သူကြီးခေါ်ချလာသည်နှင့် ရဲအဖွဲ့ဝင်တို့သည် အခင်းဖြစ်သွားရာ ပြင်သာရွာသို့ ရောက်ရှိ၍ လာကြသည်၊ သူကြီး ကြိုတင်ပြောပြထားသည့်အတိုင်း ရဲတို့သည် အိုက်ထွန်းနှင့် အီဆာခေါ် နန်းဆာအိမ်သို့ အလုံးအရင်းနှင့် ချီတက်သွားကြသည်၊ "မပြေးသော်ကန်ရာရှိ"ဆိုသည့်စကားနှင့်အညီ နန်းဆာနှင့် လင်ငယ်ဖြစ်သူတို့သည် နိုင်လုံသည့်စွဲချက်များစွာကြောင့် ဘူးမကွယ်သာဘဲ ဝန်ခံလိုက်ကြတော့၏၊ ထိုစဉ်က ကျွန်တော်တို့လည်း အမှုအခင်းနှင့် ပတ်သက်ဆက်နွှယ်နေကြ၍ သက်သေအဖြစ်ဖြင့် သူကြီးနှင့်အတူ နန်းဆာအိမ်သို့ ရောက်နေခိုက်ဖြစ်သည်၊ ထိုစဉ်က ဆန်းကြယ်သောဖြစ်ရပ်ဆန်းတစ်ခုနှင့် တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ကြုံဆုံလိုက်ရပြန်သည်၊ နန်းဆာ၏အခင်းဖက်မိုးထားသည့် အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်မှ တစ်စုံတစ်ခုသည် လေငြိမ်နေပါလျက် အောက်သို့ ပြုတ်ကျလာပါသည်၊ ထိုအရာသည်ကား လင်ကြီးရှိစဉ် တိတ်တခိုး ချိန်းတွေ့ရန် အိုက်ထွန်းပေးထားသည့် အချိန်းအချက်စာများပင်တည်း၊

"ကဲ - အိုက်ထွန်းနဲ့ နန်းဆာ၊ ဘာပြင်းချင်သေးလဲ၊ မင်းတို့ ပေါင်းပြီးသတ်တယ်ဆိုတာ အခိုင်အမာ သက်သေတွေနဲ့ ချည်ပြီးတုပ်ပြီးသား ဖြစ်နေပြီ၊ ဒီ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထွန်း ခွေးကိုက်ခံရတဲ့ ဒဏ်ရာကလည်း ခွေးစွယ်ရာနဲ့ကွက်တိပဲ။ ပြီးတော့ မင်းတို့ ဝက်ခြံဆောက်လက်စပျဉ်ဖြစ်တဲ့ ထင်းရှူး အကာသားဖြတ်စတွေကလည်း ငြိုးစလွယ် အခေါင်းရိုက်လိုက်တဲ့ ဝလာ ပျဉ်ပဲဆိုတာ ရှင်းနေတာပဲ၊ ဒါဟာ မင်းတို့ လည်ပင်းကို ကြိုးကွင်းစွပ်ဖို့အသင့်၊ သက်သေခံပစ္စည်းပဲ။ အဲ - မင်းတို့ ရက်ရက်စက်စက် ရိုက်ထည့်လိုက်တဲ့ သံချောင်းကလည်း ဝက်ခြံဆောက်ထားတဲ့ သံချောင်းနဲ့ ဆိုက်တူဂိုက်တူပဲ။ ဟော - စစ်ရင်းဆေးရင်းမှာပဲ အိုက်ထွန်း - မင်း ရေးပေးတဲ့စာကလည်း လက်ပူးလက်ကြပ်ဖြစ်အောင် ဖန်တီးပေးလိုက်ပြန်ရော၊ ပြီးတော့ မင်းတို့နဲ့ ခြံချင်းကပ်ရက် အိုက်လောင်းကလည်း အိုက်ထွန်းခွေးကိုက်ခံရတဲ့ညမှာ ခွေးဟောင်သံကြားလို့ ထွက်ကြည့်တော့ မင်းကို ခွေးကိုက်လိုက်တာ မြင်လိုက်တယ်လို့ အစစ်ခံပြီးပြီ၊

"အင်း - ဒီအမှုက တို့တစ်တွေ သိပ်စစ်စရာတောင် မလိုတော့ဘူး။ ဘူးပေါ်သလို ပေါ်နေပြီပဲဟာ၊ အဓိက,ကတော့ မင်းတို့သတ်လိုက်တဲ့ဖုတ်ကောင်ကြီးက ဖော်လိုက်တာပဲ၊ ကျန်တာတွေကတော့ အမှုကို တည်ဆောက်လိုက်ရတာဝေ့ ကွာ၊ ကဲ - ကဲ - ရှည်ရှည်ဝေးဝေး မပြောတော့ဘူး၊ မောင်ငယ် - ဒီလူသတ်မှုမှာ အဓိကကျတဲ့ နန်းဆာကစပြီး ဖြောင့်ချက် ပေးပေတော့၊ ဟော့ - တပ်သား မောင် ငယ်၊ နန်းဆာပြောတဲ့အတိုင်း လိုက်ရေးပေတော့"

စခန်းမှူး ဒုရဲအုပ် ထွန်းလင်း၏ ညွှန်ကြားချက်အပြီး နန်းဆာသည် နောင်တတရားတို့နှင့် ယှဉ်တွဲလျက် ပွင့်အန်ထွက်လာသည့် ကတုန်ကယင် အသံတို့ဖြင့် တရှပ်ရှပ်ငိုရင်း အောက်ပါ အတိုင်းရင်ဖွင့်ဖြောင့်ချက်ပေးလိုက်လေတော့သတည်း။

ဖြောင့်ချက်ပေးပြီ

ကျွန်မနာမည် "နန်းဆာ"ပါ၊ သေဆုံးသူ "ခွန်ထီး"ရဲ့ဇနီးဟောင်းဖြစ်ပါတယ်၊ ခွန်ထီးသေပြီးခြောက်လလောက် အကြာမှာလက်ရှိအိမ်ထောင်အိုက်ထွန်း နဲ့ပအိုဝ်ထုံးစံအတိုင်းထိမ်းမြားလက်ထပ်ပါတယ်၊ အိုက်ထွန်းနဲ့ စတွေ့ရိုန်မှာ ကျွန်မယောကျ်ားခွန်ထီးဟာ ယိုးဒယား မှာအလုပ်သွားလုပ်နေတုန်းဖြစ်ပါတယ်၊ အိုက်ထွန်းဟာဆိုရင် ရွာမှာ ဆေးဆရာ တစ်ယောက်အနေနဲ့ ဆေးလည်းကုပါ တယ်၊ နောက်မှ သူ ပြောလို့ အတွင်း ကျကျသိရတာက သူဟာ အောက်လမ်း အတတ်တွေလည်း တတ်တယ်ဆိုပဲ၊ သူနဲ့ညားပြီးမှ သူ့ဆီမှာ "မိန်းမချစ်ဆေး" ဆိုတဲ့ ပီယဆေးစွမ်းကောင်း ရှိတယ်ဆို တာ သိလိုက်ရတယ်၊ "ဗူးစာရွာလည်" ဆိုပဲ ဆိုရမလား၊ တစ်နေ့မှာ ကျွန်မဟာ ခေါင်းသင်၊ တောင်ယာရှင်းရင်း နောက် မကြည့်၊ အောက်မကြည့် မောမောနဲ့ ထိုင်ချလိုက်တာ၊ မရှိသေ့စကား ပြောရင် - အဲ - ဟင်း - ဟင်း - ကျွန်မရဲ့တင် ပါးမှာ ဖြောင့်စူးသွားတယ်ပေါ့ရှင်၊ အနာ ရှိန်နဲ့ မန်းလိုက်နေတဲ့ ကျွန်မဟာ ရှက် ရှက်နဲ့ပဲ ဆေးဆရာ အိုက်ထွန်းကို ငယ်ချင်းမတစ်ဦး အကူအညီနဲ့ ပင့် ခေါ်လိုက်ရတယ်ပေါ့။

အဲသည်ကစပြီးအိုက်ထွန်းနဲ့ကျွန်မ တို့ရဲ့နောက်မီးလင်းတဲ့ "ရာဂဇာတ်လမ်း" ကို အစပျိုးမိကြတာပေါ့ရှင်၊ အဖြစ်မှန် ကို မချွင်းမချန်၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း တင်ပြ မယ်ဆိုလို့ နားနဲ့မနာ၊ ဖဝါးနဲ့နာပါတော့ နော်၊ တင်ပါးအောက်အစပ်မှာဖြောင့်စူးတဲ့ အနာရှိန်ကြောင့် မသက်မသာ ကိုန်း အော်နေတဲ့ ကျွန်မဟာဆိုရင် ထိတစ်ချက်မထိတစ်ချက်နဲ့ဆေးဆရာရဲ့လတ် ယဉ်နေတဲ့ အတွေ့အထိတို့အပေါ် သာ ယာ နစ်မြောမိခဲ့တာ အမှန်ပေါ့ရှင်၊ မရှက်မကြောက်ပြောရရင် ဆေးထည့် ပေးသလိုလို၊ ဆေးပဲလိမ်းပေးသလိုလိုနဲ့ အိုက်ထွန်းရဲ့လက်တွေဟာ မိန်းမတို့ လျှို့ ဝှက်ဖုံးကွယ်အပ်တဲ့ "မအပ်မရာ" နေရာ တွေအပေါ် ဆရာဆိုတဲ့ အရှိန်အဝါနဲ့ အခွင့်ကောင်းယူခဲ့တယ်ရှင့်၊ လင်သားနဲ့ ကင်းကွာနေတာ ကြာပြီဖြစ်တဲ့ ကျွန်မ ဟာဆိုရင်အရိုးသားဆုံးဝန်ခံရရင် ဆေး ဆရာအိုက်ထွန်းရဲ့ "မထိခလုတ် ထိခလုတ်" အတွေ့ထူးမှာ မေ့မူးခဲ့ရပါ တယ်၊

ဆေးဆရာနဲ့ လူနာရှင်အဖြစ်နဲ့ ပိပိရိရိနေလာခဲ့တဲ့အချိန်များမှာဆိုရင် ကျွန်မဟာ အဝေးရောက်လင်ကြီးကို တောင် သတိမရနိုင်တော့ဘဲ ရာဂ အဆိပ်မွှန်လို့ကာမအမှောင်ထဲမှာ စုံလုံး ကန်းခဲ့ရပြီလေ၊ ဒီလိုနဲ့တစ်နေ့မှာ ကျွန်မ တို့ နှစ်ဦးသားအတွက် ကြမ္မာဂြိုဟ်ဆိုး က မဖိတ်ခေါ်ဘဲ ဝင်လာပါရောရှင်၊ အဲဒီ အချိန်မှာ ကျွန်မဟာ အိုက်ထွန်းတို့ဲ တမ်းတမ်းစွဲနေပါပြီ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တရားဝင်လင်ဆိုတာကိုလည်း ကျွန်မ နှလုံးသားမှာ နေရာမပေးချင်တော့ဘူး။ အဲ – ဘယ်လိုကြမ္မာငင်တာလည်းဆိုတော့ ကျွန်မ လင်ကြီးခွန်ထီးဟာ အကြောင်းမကြား ဘာမကြားနဲ့ ကျွန်မဆီ ပေါက်ချလာပါလေရော။ သူ့အပြောကတော့ ယိုဒယားမှာ အဖမ်းအဆီးများလို့ အပြီးပြန်လာတာတဲ့။

အဲသည်တုန်းက ကျွန်မဟာ အိုက်ထွန်းနဲ့ တိုးတိုးတိတ်တိတ်တိုင်ပင်ပြီး ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်းမသိအောင် ပျာယာခတ်သွားကြတာပေါ့ရှင်။ အမှန်အတိုင်းပြောရရင် ကျွန်မတင်ပါးက အနာကို ဆေးစထည့်ပြီးကတည်းက အိုက်ထွန်းဟာဆိုရင် သူဆောင်ထားတဲ့ ပီယဆေးတွေနဲ့ လိမ်းကျံပြီးဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ နောင်အချစ်ပလူးတဲ့အခါမှာ သူကြွားလုံးထုတ်လို့ ကျွန်မ အလုံးစုံသိခွင့်ရလိုက်ပါတယ်။

အိုက်ထွန်းအပေါ် တမ်းတမ်းစွဲဖြစ်နေတဲ့ကျွန်မဟာယောက်ျားပြန်လာတာကို ဝမ်းသာရမယ့်အစား စိတ်အနှောင့်အယှက်ပဲဖြစ်နေမိတယ်။ ကျွန်မစိတ်ရှုပ်တယ်ရှင့်။ ဒါကိုကျွန်မယောက်ျားခွန်ထီးကတော့ ဘယ်သိပါ့မလဲရှင်။ ကျွန်မက ခေါင်းကိုက်နေလို့မျက်နှာမရွှင်တာ… အကြောင်းပြပြီး ခွန်ထီးလစ်တဲ့အခိုက်… လင်ငယ်နဲ့ ခိုးတွေ့ပြီး တိုင်ပင်ပါတယ်… ယောက်ျား ပြန်ရောက်ပြီး တစ်ပ… လောက်အကြာမှာပဲ အခင်းဖြစ်တဲ့ည… အတိုင်း အကြံအစည်တစ်ခုကို အိုက်… ထွန်းက ကျွန်မကို နှစ်ကိုယ်ကြားစကား… နဲ့ ပြောလာတော့တယ်။ "အီဆာစေ– ငါနဲ့မင်း အမြန်နီးချင်သပဆိုရင် ငါပြော… သလိုလုပ်" ဆိုပြီး ကျွန်မ နားနားကပ်… သူ့အကြံအစည်ကို ပြောပြပါတယ်။

ဒီလိုယုတ်မာပက်စက်တဲ့အကြံ… ပေးပေမယ့် တော်တန်ရုံမိန်းမဆိုရင်… ဘယ်လုပ် ရဲပါ့မလဲ။ အဲသည်တုန်း… ကတော့ ကာမမီးခိုး မှိုင်းအတိုက်ခံရ… ကျွန်မမှာ မှုန်ထူနေပြီလေ။ "လင်ကြီး… သေမှ လင်ငယ်နဲ့ပျော်ပါးရ" ဆိုတဲ့မိန်း… ယုတ်စိတ်ဝင်နေပြီဖြစ်တဲ့ ကျွန်မဟာ… ဘာကိုမှ မမြင်နိုင်တော့ဘူးပေါ့ရှင်။ အင်း – တိုတိုနဲ့ လိုရင်းပဲ ပြောကြပါစို့။ အဲဒီညက ကျွန်မဟာ ခွန်ထီးဝက်ခြံ… ဆောက်ရင်း ပိုနေတဲ့ နှစ်လက်မခွဲ… ချောင်းတစ်ချောင်းကို တူနဲ့တကွ ယူ… လာပြီး တိတ်တိတ်လေး အိမ်ပေါ်ကို… တယ်။ အရက်မူးပြီး အိပ်နေတဲ့ ခွန်ထီး… …နားကိုသွား။ တကယ်အိပ်ပျော်မပျော် …ချောင်းကြည့်။ အဲ – ကျွန်မပြောဖို့မေ့ကျန် …နေတာ တစ်ခုရှိတယ်။ ဒါက ဘာလဲဆို …တော့ အိုက်ထွန်းအကြံပေးတဲ့အတိုင်း …ခွန်ထီးသောက်မယ့် အရက်ဖန်ခွက်ထဲ …မှာ မယောင်မလည်နဲ့ ကျွန်မကလော် …ထားတဲ့ နဖားချေး (နွားဖာချေး)ကို ရော …ထည့်လိုက်တယ်။ အိုက်ထွန်းပြောလို့ …သိရတာပါ။ အရက်နဲ့နဖားချေးဟာလုံးဝ …အတ်မတည့်ဘူးတဲ့။ ရောသောက်မိရင် …လူမှန်းမသိအောင် မူးရင်မူး၊ ဒါမှမဟုတ် …အားဆေးများရင်သေတယ်ဆိုမလားပဲ။

အဲဒီညက ကျွန်မဟာ ခွန်ထီးအတွက် "…နောက်ဆုံးညစာ"၊ "သေရာပါရိက္ခာ" အဖြစ် ဝက်ဝမ်းတွင်း သားချက်ကို …စေတနာပရမ္မမဟုတ်ပေမယ့် ခပ်ပြုံးပြုံးလေးနဲ့ ချက်ကျွေးလိုက်ပါသေးတယ်။ အရက်နဲ့ နဖားချေးတန်ခိုးတွေပြလာလို့ …သင်ပါရဲ့ ခွန်ထီးဟာ မရှုနိုင်မကယ်နိုင်ဘူးလိုမှိန်းစားနေရရှာတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ခဏလေးမှ ခဏလေး။ ငြိမ်သက်နေချိန်မှာ …တော့ ကျွန်မဟာ လူမဆန်ဘူးလို့ပဲပြော …ပြောစိတ်ယုတ်မာနဲ့ပဲ ခွန်ထီးရဲ့ငယ်ထိပ် …တည့်တည့်ကို နှစ်လက်မခွဲ သံချောင်းနဲ့ …ထိုက်ထည့်လိုက်ပါလေရော။

မိန်းမသားအားလည်းဖြစ်ပြန်၊ ကြောက်ကြောက်လန့်လန့် ကတုန်ကယင်နဲ့ ရိုက်သွင်းလိုက်ပြန်ဆိုတော့ သံချောင်းက ငယ်ထိပ်တည့်တည့်ကို မရိုက်မိဘူး။ ချော်တော ငေါ်သွားတော့တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ အိမ်အောက်က အောင်နက်ရဲ့ဟောင်သံကို ကြားလိုက်ရတယ်။ အချိန်ကိုက်ပါပဲ။ အိုက်ထွန်းဟာ ထော့နင်းထော့နင်းနဲ့ အိမ်ပေါ်တက်လာတယ်။ သူ့ခြေသလုံးမှာလည်းသွေးတွေနဲ့တော့။ အောင်နက် ကိုက်လိုက်ပြီထင်တယ်။ ကတုန်ကယင်ဖြစ်နေတဲ့ ကျွန်မအဖြစ်ကိုကြည့်ပြီး အိုက်ထွန်း သဘောပေါက်သွားတယ်။ "ပေး–ပေး" လို့ဆိုပြီး ကျွန်မလက်ထဲက တူကို လုယူလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ချော်ထွက်နေတဲ့ သံချောင်းကိုတည့်ပြီး ခွန်ထီးရဲ့ငယ်ထိပ်တည့်တည့်ကို အားရှိပါးရှိ ရိုက်သွင်းလိုက်ပြီလေ။ တင်ကြိုပြီး ကျွန်မကို သူပြောထားဖူးပါတယ်။ ဒါက – သွေးမထွက် သဲလွန်စ မပေါ်တဲ့ လူသတ်နည်းပဲတဲ့။ ပြတ်ကရော။

သူ့ရည်ရွယ်ချက်က တကယ်လို့ အလောင်းဖော်ဖျက်ဖို့အခွင့်မသာခဲ့ရင်တောင် ခွန်ထီးနဖားချေးအဆိပ်ကြောင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တအားသန်တော့ ရိုက်သွင်းထားတဲ့ သံချောင်းကို ဘယ်သူမှ မမြင်နိုင်ဖူးပေါ့။ ဒါပေမဲ့လည်းလေ အဲဒီညမှာ ကျွန်မစိတ်ကမလုံတော့ အလောင်းဖျောက်ဖျက်ဖို့ကိုပဲ ကျွန်မစိတ်က ထက်သန်နေတယ်။ နားချမရတဲ့အဆုံး အိုက်ထွန်းက ကျွန်မဆန္ဒကို လိုက်လျောပေးတော့တယ်။ ပြောရဦးမယ်၊ ကံကြမ္မာက ကျွန်မတို့ဘက် မျက်နှာသာ ပေးလိုက်တာလား မသိပါဘူး၊ အဲဒီညက မိုးတွေလည်း သည်းကြီးမည်းကြီးရွာနေတာ ခွန်ထီးဆောက်လက်စဝက်ခြံက သစ်သား ဖြတ်စအပိုတွေ ယူပြီးပြီး အလွယ်ပဲ အခေါင်းရိုက်ကြတာပေါ့ရှင်၊ သူ့စရိတ်နဲ့သူပဲပေါ့။

မိုးကလည်း ဒီညမှ သည်းသည်းမည်းမည်း အငြိုးတကြီးနဲ့ ရွာနေသလို မိုးကြိုးတွေလည်းတဒိန်းဒိန်း၊ တဒိုင်းဒိုင်းနဲ့ ထစ်ချုန်းပြီး ပစ်နေလို့ ကျွန်မတို့ရဲ့တူရိုက်သံဟာ ရောင်တော်ပြန်နဲ့ ရောလွှတ်လိုက်သလို ကွက်တိကိုဖြစ်သွားပါရော။ အဲ - ပြောရဦးမယ်၊ ကျွန်မတို့အိမ်က ရွာအစွန်ဘက်မှာဆိုတော့ အိမ်ခြေက ခပ်လှမ်းလှမ်းရယ်။ သစ်သားခေါင်းတလားထဲမှာ ခွန်ထီးအလောင်းကိုထည့်၊ လက်တွေ၊ ခြေတွေကို သူစီရင်ထားတဲ့ ဝိညာဉ်ချုပ်ကြိုးတွေနဲ့ တုပ်နှောင်ပြီး အရက်[illegible]လုံးပါအဆစ်ထည့်ပေးလိုက်တယ်[illegible] လက်ကျန်သံယောဇဉ်လို့ပဲ ဆိုရမလား[illegible]

"ဝိညာဉ်နဲ့ချုပ်ကြိုး" နဲ့ ချည်ပြီး[illegible] ပြီးဖြစ်လို့ခွန်ထီးဖုတ်ဖြစ်သွားရင်တော[illegible] ကြောက်စရာမလိုတော့ဘူးလို့ အို[illegible] ထွန်းက ပြောပါတယ်၊ ဒါနဲ့ပဲ တိုတိုပြော[illegible] ရရင်အိုက်ထွန်းနဲ့အတူ ခွန်ထီးအလော[illegible] ကို မိုးသည်းသည်းထဲမှာ နစ်ယော[illegible] သား မနိုင်မနင်း ထမ်းလိုက်ကြတယ်၊

သချိုင်းကုန်းမှာ မြှုပ်ရင် လူသိ[illegible] စိုးလို့ ဘယ်သူမှမထင်တဲ့ စိန်နားပင်ချ[illegible] အတွင်းဘက်ကို ခက်ခက်ခဲခဲ တိုးဝင်ပြီး မြှုပ်လိုက်ရတယ်၊ အဲ - ကျွန်မပြော[illegible] တစ်ခုကျန်သေးတယ်၊ ခွန်ထီးဟာ[illegible] ရင် သံရိုက်ခံလိုက်ရတဲ့ဝေဒနာကြော[illegible] "အား" ခနဲ အော်ပြီး နိုးလာတယ်၊ [illegible] မသေခင် ကျွန်မတို့ကို ကြိတ်မနိုင်ခဲ[illegible] တဲ့ ဒေါသမျက်လုံးတွေနဲ့ စိမ်းစိမ်းကြ[illegible] ကြည့်ပြီးမှ သေသွားပါတယ်၊

ကျွန်မဟာဆိုရင် အခဲမကြေတဲ့ သူ့အကြည့်ကြောင့် ညတိုင်းပဲတုန်လှု[illegible] ချောက်ချားနေရပါတယ်ရှင်၊ ခွန်ထီး[illegible] မကျွတ်မလွတ်တဲ့ဝိညာဉ်ဟာ ကျွန်မ[illegible][illegible]တ်ကို ညပေါင်းများစွာ ချောက်ချားစေ[illegible]တာပေါ့၊ ကျွန်မ ကြီးစွာသောနောင်တ[illegible] ရနေချိန်မှာ အိုက်ထွန်းရဲ့ ပီယဆေး[illegible]နိုးလည်း ပျက်ပြယ်လာပါပြီ၊ အိုက်[illegible]န်းကိုလည်း အမုန်းကြီးမုန်း၊ အရွံ့ကြီး[illegible]နေမိပါတော့တယ်၊ ခုဆိုရင် ကျွန်မဟာ [illegible]ခင်တတရားနဲ့အတူ အမုန်ကိုမြင်လာ[illegible]ပြီ အတုံ့အလှည့် ဝဋ်ကံကြွေးကို ဆပ်ရ[illegible]တော့မှာပါ။

ဒါတွေဟာ အမှန်တရားပဲဆိုတာ [illegible]င်ဖွင့်ရင်း ကျွန်မ လက်မှတ်ထိုးပေးပါ[illegible]တော့မယ်ရှင့်၊

နန်းဆာ

ဖုတ်သက်သေသည့်ည

နန်းဆာ၏ ဖြောင့်ချက်ကို နား[illegible]ထောင်အပြီးမှာတော့ ကျွန်တော်သည် [illegible]ယုတ်မာ၊ လူမိုက်တို့၏ သွားရာလမ်း[illegible]ဖြစ် "ကြိုးတိုက်" အတွင်းရောက်တော့[illegible]သည့် နန်းဆာတို့အဖြစ်ကို ပြေးမြင်ကြည့်[illegible]တ်မိပါတော့သည်၊ သူကြီး၏ ပြောပြ[illegible]ချက်အရ အစိမ်းသေဖြင့် သေသူများကို [illegible]ခလေ့အတိုင်း မီးရှို့မီးသင်္ဂြိုဟ်ရမည် ဖြစ်သော်လည်း တိတ်တဆိတ် မြှုပ်နှံလိုက်သည့် အလောင်းကောင်ကြောင့် ရွာနာလေပြီဟု ညည်းပြပါသည်၊ ဖုတ်ကောင်ကြီးရှိနေမှန်းမသိချေ၍မိမိတို့ရွာတွင် သွေးသားခန်းခြောက်ပြီး သေသည့် မသာပေါင်းများစွာကို ထမ်းချနေကြရကြောင်းလည်း ပြောပြပါသည်၊ အစိမ်းတို့မည်သည် ဖုတ်အဖြစ်သို့ ကူးပြောင်းရန် လွယ်ကူကြောင်း နောက်ကြောင်းရာဇဝင်ချိုလျက် ရှင်းပြပါသေးသည်၊

ထိုနေ့က အချိန်လည်းလင့်ပြီမို့၊ ညတွင်းချင်းပင် သူကြီးသည် ကျွန်တော်တို့ကို အပါခေါ်ပြီးလျှင် ဖုတ်ကောင်ရှိရာ သချိုင်းကုန်းဆီသို့ ခရီးဆက်ကြပါသည်၊

သူကြီးခိုင်းစေချက်ဖြင့် ရွာသားအချို့တို့သည် သချိုင်းကုန်းမှ အချဉ်ဝါးတစ်ချောင်းကိုယူကာ တစ်စောင်းချွန်ချွန်လိုက်ကြသည်၊

"အဲ - ဖုတ်ကောင်ကိုသတ်ချင်ရင် ခုလိုသချိုင်းထဲကယူလာတဲ့တံစူးဝါးချွန်နဲ့မှ သတ်လို့သေတာဗျ၊ ခင်ဗျားတို့ ယူလာခဲ့တဲ့တူမီးသေနတ်တွေ၊ ဒူးလေးမြား တွေနဲ့ပစ်လို့ကတော့ လုံးဝ ဖုတ်သတ်[illegible] မချေနိုင်ဘူးမှတ်"

www.burmeseclassic.com

ဖုတ်ကောင်ကြီးသည်ကား ခေါင်းတလားထဲတွင် အစွယ်ကားကား ဆံပင်ဖားလျား၊ အမွေးအမှင် ထူလဗျစ်ဖြင့် လဲလျောင်းရင်း ကြောက်စရာအသွင်ကို ဆောင်နေလေပြီ။

သူကြီးလုံးတီသည်ထိုအခြင်းအရာအပေါ် ခဏမျှစူးစိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး ရွာသားတစ်ဦးကို မျက်ရိပ်ပြကာ အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

"ထိုးသတ်လိုက်တော့"

ရွာသားသည် သူကြီးအမိန့်ရသည်နှင့် တံစူးဝါးချွန်ကို ပင့်မြှောက်ပြီးသကာလ ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နှင့်ပင် ဖုတ်အလောင်းကောင်ကြီး၏နှလုံးသားတည့်တည့်သို့ ထိုးစိုက်ချလိုက်သည်။ သည်တော့မှပင် ဖုတ်ကောင်ကြီးသည် "အုး-ဂူး-ဂူး" ဟု တစ်ချက်မျှအော်ကာ မျက်နှာရှုံ့မဲ့ပြီးလျှင် တစ်သက်တာလုံးအတွက် ဇိုးဝိန်ချုပ်သွားပါတော့သည်။

အရာရာ ပြီးဆုံးသွားပါပြီ။ သို့နှင့်ကျွန်တော်တို့သည်ညတွင်းချင်းပင်သစ်တုံး၊ သစ်ကိုင်းခြောက်တို့ကို စုစည်းလိုက်ကြကာ စက်မောင်းဖို့အဆင်သင့်ဆော ထားသည့် မာတ်ဆီ၊ ဒီဇယ်ဆီတို့ဖြင့် သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ကြီးအား အပြီး မီးသင်္ဂြိုဟ်လိုက်ကြပါတော့သည်။

သည်အဖြစ်အပျက်တို့ ဖြစ်ပွား သည်မှစ၍ညစဉ်ညဘက်ဆိုသလို ကျွ တော်သည် ခြောက်အိပ်မက်တို့ကို မ နေတတ်ပါသည်။ ဖုတ်ကောင်ကြီး၏ ဆင်းသဏ္ဌာန်သည်မျက်စိထဲကမထွ တော့ပါ။ သည်အဖြစ်အပျက်တို့က စဉ်ရက်ဆက်ဆိုသလိုအခြောက်အလ ခံနေရသည့်အဆုံး ကျွန်တော်သည် ရထားဝန်ထမ်းဘဝမှ နုတ်ထွက်လာ တော့သည်။

အကယ်၍များ တစ်စုံတစ်ယော က တောကြီးမျက်မည်းထဲတွင် ယခု သို့လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ရန် လာခေါ် ဆိုပါက ရွှေတစ်ပိသာပုံပေးမည် လျှင်တောင် ကျွန်တော် မလိုက်ဝံ့တော့ ပြီ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အကျည်းတန်ည၏ လောဘသားကောင်

သန်လျှင် ရှင်လေး

လသည် ကွေးကွေးလေး၊ လအကွေးကြောင့် ညသည် လရောင်ဖြင့် မှေးမှေးလေးကျနေ၏၊ လပြည့်ညကဲ့သို့ လင်းထိန်နေသည် မဟုတ်၊ လသည် မသာ့တသာ၊ လင်းတော့လင်း၏မလင်းတလင်း အမှောင်ကြီးလည်း မဟုတ်၊ မှောင့်တမှောင်၊

အချိန်သည် ညသန်းခေါင်ယံအကျော် ဆယ့်နှစ်နာရီထိုးပြီးပြီ၊ လေသည်တဖြူးဖြူးတိုက်နေ၏၊ ဆောင်းလေမို့ထင်၏၊ အအေးဓာတ်ရှိနေသည်၊

နေရာသည် သုသာန်တစပြင် သချိုင်းကုန်းထီးထီး၊ လူတစ်ယောက်သူ့နာမည် "တာလီ" တဲ့၊ သူ၏လက်ထဲတွင် ဂေါ်ပြားတစ်လက်၊ အသေးစား သံတူးရွင်းတစ်ချောင်း။

နက်ပြာရောင် လျှာထိုးဦးထုပ်ကို ခပ်ငိုက်ငိုက်ဆောင်းထားသည်၊ နက်ပြာရောင် အကျီလက်ရှည် ခပ်နွမ်းနွမ်းကို ဝတ်ဆင်ထားသည်၊ အကျီ၏ ကျောဘက်တွင် တစ်လက်မခန့် ကာပြဲနေသည်၊ ဘောင်းဘီအိတ်နှစ်ဖက်ပါသော ဘောင်းဘီတိုကို ဝတ်ထား၏၊

ဘယ်ဘက်အိတ်ထဲတွင် အသေးစားနှစ်တောင့်ထိုးလက်နှိပ်ဓာတ်မီးလေးကို ထည့်ထား၏၊ ညာဘက်ရှိ ဓားအိမ်အတွင်းတွင် အသေးစား မောင်းပြန်ဓားတစ်လက် ရှိနေသည်၊ တာလီသည် မနေးသောခြေလှမ်းများဖြင့်ဦးတည်ရာသို့ သွားနေခြင်းဖြစ်သည်၊

သချိုင်းကုန်း၏အစွန်ဆုံးဆီမှ ဆွဲဆွဲငင်ငင်အူလိုက်သောခွေးအူသံသဲ့သဲ့ကို တာလီ ကြားလိုက်ရ၏၊ တစ်ချက်တစ်ချက်တွင် ငှက်ဆိုးထိုးသံကို ကြားရ၏၊ တာလီသည် ဆန္ဒဇောများစွာဖြင့် မြေပုံများကိုကျော်ဖြတ်၍လှမ်းနေရင်းမှ တစ်စုံတစ်ခုကိုခလုတ်တိုက်မိ၏၊

အသေအချာ ကြည့်လိုက်မိသည်၊ လက်ဖျံရိုးတစ်ချောင်း ...၊ တာလီ ပြုံးမိသည်၊ တစ်နေရာကို မျက်စိရောက်သွားသည်၊ လူရိုးခေါင်းခွံတစ်ခု၊ "သချိုင်းကုန်းပဲလေ၊ ဒါတွေ ရှိမှာပေါ့"ဟု တွေးလိုက်မိသည်၊ တာလီ ဆက်၍ ဆက်၍ လျှောက်လှမ်းလာ၏၊ ခြေလှမ်းနေရင်းမှ တစ်ခါတစ်ခါ ပုရစ်အော်သံများကိုကြားရသည်၊

တွေ့ပြီ၊ သူတွေ့ချင်နေသောမြေပုံ၊ ယနေ့ ...၊

နေ့ခင်း နှစ်နာရီအချိန်တွင် လူသေအလောင်းကို မြှုပ်ထားသော မြေပုံ အသစ်စက်စက်၊ တာလီသည် ဘေး၊ ဝဲ၊ ယာကို အကဲခတ်သလို ကြည့်လိုက်မိ၏၊ ပကတိ၊ တိတ်ဆိတ်၊ ငြိမ်သက်နေသည်၊

ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် သံတူးရွင်းအသေးကို မြေပြင်သို့ ပစ်ချလိုက်၏၊ ဂေါ်ပြားဖြင့် ဖို့ထားသော ဖို့မြေများကို အချက်ကျကျ ထိုးထိုးကော်သည်၊ မြေ... သားများကို ဘေးသို့ ပစ်ချသည်၊ ဆန္ဒဇောဖြင့် ပြုလုပ်လိုက်သည်မှာ နာရီဝက်မျှ ကြာသွားသည် ထင်၏၊

တာလီ လက်ပန်းကျလာသည်၊ ဆောင်းလေသည်တဖြူးဖြူးတိုက်နေ၍ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးသည် အေးနေသည်၊ သို့သော် - တာလီမအေးနိုင်၊ ချွေးများ စို့လာ၏၊

အပြင်မှာအေးသည်၊ တာလီရင်မှာ မအေး၊ ဂေါ်ပြားဖြင့်ဆက်၍ကော်သည်၊ တွေ့ပြီ၊ အခေါင်းကြီး၊ လူသေအလောင်းကို ထည့်ထားသောအခေါင်း၊ တာလီသည် သံတူးရွင်းဖြင့် အခေါင်းတွင် ခုံး... အုပ်ထားသော အဖုံးပျဉ်ချပ်ကိုထိုးကော်ပြီး ဖွင့်လိုက်၏၊

အခေါင်းပျဉ်ဖုံးကြီး ပွင့်သွားသည်၊

ပွင့်သွားသော အခေါင်းအဖုံး ပျဉ်ချပ်ကြီးကို ဘေးတွင် ထောင်ထား... ၏၊ လရောင် မလင်းတလင်း ... တွင်မြင်လိုက်ရသော လူ... ကောင်၏ မျက်နှာ... "တာလီ" ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝယောင်းတိုင် မီးအလင်းရောင်ဖြင့်
မမြင်ရသော အဒေါ်ကြီး၏ မျက်နှာသည်
ဓာတ်မီး၏ အလင်းရောင်ဖြင့် နာရီပိုင်းအတွင်းက
ထင်ထင်ရှားရှားမြင်ခဲ့ရသော အခေါင်းထဲမှ
အလောင်းကောင်၏ မျက်နှာခပ်ဆိုးဆိုး၊
သည်းထိတ်ရင်ဖို ကောင်းလောက်အောင်
ရှုပ်ပျက် ဆင်းပျက် ကြောက်ခမန်းလိလိ
ဖြစ်လောက်သည့် အဒေါ်၏ မျက်နှာကြီးကို
တာလီမြင်လိုက်ရသောအခါ ...

ကျောစိမ့်သွားစေသည်၊ ဆံဖျားများပင် ထောင်သွားသည်လားဟု ထင်မှတ်စေရသည်၊ တာလီ ကြောက်တတ်သူ မဟုတ်ပါ။

သည်သို့မဖြစ်ခဲ့၊ မကြောက်ခဲ့၊ အခု မှဖြစ်ရသည်ကြောက်ရသည်၊တုန်လှုပ်ခဲ့ရသည်၊ကြည့်လေ - အသက်ငါးဆယ် နီးပါးရှိမည် ထင်ရသည့်ရောဂါဖြင့် သေသွားသော အဒေါ်ကြီး၏ မျက်နှာသည် ဖူးရောင် ပြကားနေသည့် မျက်နှာကြီး တကယ့်မှ အကြီးကြီး ဖြစ်သွားသည်၊ အပြင်သို့ဝေါထွက်နေသည့်မျက်လုံးနှစ်လုံးသည်ပြူးသည်ထက် ပို၍ပို၍အပြင်သို့ပြူး ထွက်နေသည်။

ကြောက်စရာ၊ တကယ် ကြောက်စရာမြင်ကွင်း။ ကြောက်စိတ်ကိုလောဘစိတ်က ဖုံးလွှမ်းသွားသည် ထင်၏၊ ကြောက်စိတ် ပြေသွားသည်၊ သေသူအဒေါ်ကြီးသည်ဘယ်လက်ရှိလက်သန်းကြွယ်တွင် စွပ်ထားသော စိန်လက်စွပ်ကြီးသည်တာလီ၏ကြောက်စိတ်ကိုပို၍ပို၍ပြေစေသည်၊ စိန်လက်စွပ်ကြီး၏ အရောင်သည် လအကွေး၏ လရောင်မှေးမှေးအောက်တွင်အရောင်တဖျပ်ဖျပ် လက်ပလျက် ရှိနေ၏၊ တာလီသည် စိန်လက်စွပ်ကြီးကို စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်သည် အားမရနိုင်၊ ဘောင်းဘီတို၏ ဘယ်ဘက်အိတ်ထဲတွင်ရှိသောအသေးစား နှစ်တောင့်ထိုး လက်နှိပ်ဓာတ်မီးလေးကိုထုတ်လိုက်၏၊ စိန်လက်စွပ်ကြီးတို ဓာတ်မီးဖြင့် ထိုးကြည့်သည်။

ဓာတ်မီး၏ အလင်းရောင်ကြောင့် မြင်ကွင်းသည် ထင်ထင်ရှားရှား ပီပီပြင်ပြင်ဖြစ်လာသည်။ စိန်လက်စွပ်အရောင်သည် ပို၍ကြည့်ကောင်းသည် ထင်၏။ အရောင်သည် တဖျပ်ဖျပ်။

သည်မြင်ကွင်းသည် တာလီ၏ ရှိရင်းစွဲ လောဘစိတ်ကိုပို၍ပို၍ တရိပ်ရိပ် တက်စေသည်။

"အင်း - ဒီစိန်လက်စွပ်ကြီးဟာ ငါ့အတွက်။ ငါ့မှာ တင်ကျန်နေတဲ့ သောကတွေ ငြိမ်းစေမှာ၊ ငါ့ရင်မှာ ပူနေတဲ့အပူတွေ အေးတော့မှာ အမှန်ပဲ" ဟု တွေးပြီး မြန်ဆန်လိုက်ပါဘိ။ ဓာတ်မီးကို ဘယ်ဘက်အိတ်အတွင်းသို့ပြန်ထည့်ပြီး ညာဘက်အိတ်တွင်ရှိနေသော မောင်းပြန်ဓားကို ထုတ်ယူလိုက်၏။

စိန်လက်စွပ် စွပ်ထားသော အဒေါ်ကြီး၏ဘယ်လက်မှလက်သန်းကြွယ်ကို အရင်းမှနေ၍ ခလုတ်နှိပ်ပြီး ဓားသွားထက်ထက်ဖြင့် လှီးဖြတ်ယူလိုက်လေသည်။ ဓားနှင့်အတူ လက်ချောင်းပြတ်လေးကိုဘောင်းဘီတို၏ညာဘက်အိတ်ထဲတွင် အတွင်းကျကျ ထည့်ထားလိုက်သည်၊ သည်အချိန်တွင် ခွေးအူသံကို အနီးကပ်ကြားသည့်အချိန်တွင် ထူးခြားသော အသံတစ်သံကို အနီးကပ်ကြားလိုက်ရ၏။

"အူး - ဂူး - ဂူး"

အနီးအနားမှ ခြေသံလိုလို ကြားရသည်။

ပြီးတော့ လူအော်သံလိုလိုကြားနေရသည်၊ ဆိုတော့ ...

တာလီ ဒုတိယအကြိမ် ကျောချမ်းလာသည်၊ ကြောက်စိတ်တွေ ပြန်ပေါ်လာသည်၊ သည့်ကြောင့်အလုပ်ကိုဖယ်ဆက်သလို ခပ်မြန်မြန်လုပ်လိုက်သည်၊ အခေါင်းအဖုံးပျဉ်ကိုလျင်မြန်စွာပြန်ပိတ်လိုက်သည်။

မြေသားများကို ပြန်ဖို့လိုက်၊ သိပ်မကြာလိုက်၊ သေသေသပ်သပ် ပြီးစီးသွားပြီ၊ အားလုံးပြီးစီးသွားပြီး ဖြစ်သည်၊

လျှာထိုးဦးထုပ်ကို ပြင်၍ ခပ်ငိုက်ငိုက်ဆောင်းလိုက်၏၊ ဂေါ်ပြားနှင့် သံတူရွင်းကို လက်မှာကိုင်သည်၊ ပြီးတော့ - သွက်လက်သော ခြေလှမ်းဖြင့် သုသာန်တစပြင်၏ အပြင်သို့ရောက်အောင် ခြေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လှမ်းသွက်သွက်ဖြင့် လျှောက်လှမ်းလာသည်။

တာလီ၏နားထဲတွင် "ငါ့ပစ္စည်းပြန်ပေး - ငါ့ပစ္စည်း ပြန်ပေး" ဟု စူးစူးဝါးဝါး အော်ပြီး နောက်မှလိုက်လာ သယောင်ယောင်။

နောက်မှ လိုက်လာသောသူသည် ခြေသံတဖျပ်ဖျပ်ဖြင့် နီးလာသလိုလို သိနေ၊ ကြားနေသော တာလီသည် ဖော ချွေးများပြန်လာသည်၊ တုန်လှုပ်ချောက်ချားလာသည်။

ဆို တော့ တာလီ သည် အိမ် သို့ မပြေးရုံတစ်မည် သုတ်ခြေတင်ခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။

တာလီသည် ကိုယ်လက်သန့်စင်ပြီးပြီ၊ အိမ်ပေါ်သို့ တက်လိုက်၏။ အိမ်ပေါ်သို့ရောက်ရောက်ချင်းမီးခလုတ်ဖွင့်သည်၊ မီးသည်မလင်း၊၊ နောက်ထပ် မီးခလုတ်ဖွင့်ကြည့်ပြန်သည်၊ လုံးဝ မလင်း၊

"အင်း - မီးမလာဘူး၊ မီးပျက်နေပြီ ထင်တယ်" ဟုတွေး၏၊ အိမ်အတွင်းတွင် မှောင်အတိဖြစ်နေသည်မဟုတ်ပါလား။ တာလီသည် ခာတ်မီးထိုး၍ ဘုရားကျောင်းဆောင်ပေါ်ကို ကြည့်သည်၊ ကံကောင်းထောက်မ၍ရှားရှားပါးပါး ဘုရားမီးပူဇော်ရန်ကျန်နေသောရေနံ့ဖယောင်းတိုင်၊ တစ်တိုင်ကို တွေ့ရသည်။

ဖယောင်းတိုင်ကိုယူ၍စာရေးစားပွဲခုံရှိရာသို့ ခာတ်မီးထိုးပြီး လာသည်၊ အဆင်သင့်ရှိနေသောမီးခြစ်ဖြင့်သုံးခွက်တစ်ခုပေါ်တွင် ဖယောင်းတိုင်ကို တင်ထွန်းလိုက်၏။ မှောင်ရာမှ လင်းသွားသည်၊ တစ်အိမ်လုံးလင်းထိန်သွားသည် မဟုတ်၊ ချက်ချင်းပင် ဘောင်းဘီအိတ်အတွင်းမှ လက်ချောင်းပြတ်လေးကို ထုတ်၍စားပွဲပေါ်တင်လိုက်၏။

လက်ချောင်းတွင် စွပ်ထားသော စိန်လက်စွပ်ကြီး၏ အရောင်သည် ဖယောင်းတိုင်မီးရောင်အောက်တွင် တဖျပ်ဖျပ် တောက်ပနေသည်။ လက်ချောင်းတွင် စွပ်ထားသော စိန်လက်စွပ်ကိုဖယောင်းတိုင်မီး၏အလင်းရောင်ဖြင့် ချွတ်ယူသည်၊ မရ။ နောက်ထပ် ချွတ်သည်၊ မကျွတ်၊

အခါခါချွတ်သည်၊ ကျွတ်ပြီးထွက်မလာ၊ တာလီ အကြံရပြီး ဆပ်ပြာဖြင့် သုတ်လိမ်းပြီး ချွတ်သည်၊ မရ၊ အကြိမ်ကြိမ်အခါခါချွတ်ယူသည်မရ၊ ရေးချမရ၊ တာလီ ချွေးပြန်လာသည်။

ဖောချွေးများ ပြန်လာသည်၊ နဖူးမှ ချွေးများ သပ်ချရသည်အထိ ချွေးပြန်နေသည်၊ မျက်နှာတစ်ခုတည်း မဟုတ်၊ တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးပြန်နေခြင်းဖြစ်သည်၊ အပြင်မှာ အေး၏၊ တာလီတစ်ကိုယ်လုံး အပူပြန်နေပြီ၊ "လွယ်ရမယ့်ဟာ ဘာကြောင့် ခက်နေတာလဲ" ဟု တွေးပြီး တာလီ ဒေါသဖြစ်မိသည်၊ ထိုစဉ် ...

တံခါးခေါက်သံကို ကြားရသည်၊

"သည်အချိန်ကြီးမှ ဘယ်က ဧည့်သည်က လာနေတာလဲ ကြည့်လေ၊ အချိန်ကလည်း ညသန်းခေါင်ယံ အကျော်တစ်ချက်တီးတောင်မကတော့ဘူး" ဟု အတွေးဝင်မိသည်၊

"ဒေါက် - ဒေါက် - ဒေါက်" သုံးချက်တိတိ ခေါက်တော့မှပင် လက်ချောင်းလေးကို စားပွဲပေါ်တင်ပြီး ခာတ်မီးထိုး၍ တံခါးဆီသို့သွားရန် ဟန်ပြင်သည်၊ သည်အချိန် တံခါးသည်၊ ကျွီခနဲ မြည်ပြီး အလိုလို ပွင့်လာ၏။ တံခါးပွင့်လာသည်နှင့် ...

အသက်ငါးဆယ်ဝန်းကျင်ခန့် ရှိမည်ထင်ရသောအဒေါ်ကြီးသည်တာလီရှိရာသို့ တန်းတန်းမတ်မတ် ဝင်လာသည်ကိုဖယောင်းတိုင်မီးရောင်ဖြင့်မြင်နေရသည်၊

တာလီ အံ့ဩသွားသည်၊ အကြီးအကျယ် ကျောချမ်းနေမိသည်၊

"အဒေါ် - အဒေါ်သည် အချိန်ကြီးကျမှ ဘာကိစ္စရှိလို့လဲဟင်" ဟု တာလီသည် ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နှင့် အထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့မေးလိုက်မိသည်၊

"ကိစ္စရှိလို့ပေါ့ကွယ်၊ မရှိဘဲလာပါ့မလား၊ ကဲ - ကဲ - နောက်တော့ ပြောမယ်၊ အခု အဒေါ်ရေဆာနေတယ်၊ ရေတိုက်ပါဦး"

"ရော့ - အဒေါ်ရေ - ရေ" ဟု လှမ်းပြီးပေးလိုက်သည်၊ အဒေါ်ဖြစ်သူကလည်း ရေခွက်ကို လှမ်းယူရာတွင် ဘယ်ဘက်လက်မှ လက်သန်းကြွယ်တစ်ချောင်း အရင်းမှနေပြီးတိတိရိရိပြတ်နေသည်ကို တာလီ တွေ့လိုက်ရ၏၊ တာလီ လန့်ဖျပ်သွား၏။ နလုံးသွေး ဆူပွက်သွားလေတော့သည်။

"အဒေါ်လက်ကလေးတစ်ချောင်း ပြတ်နေပါလားဟင်"

ဟု ပြောလိုက်မိသည်၊

"ပြတ်ဆို နာရီပိုင်းအတွင်းကပဲလေ တစ်ယောက် အဒေါ်လက်ချောင်းလေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကို ဖြတ်ယူသွားတယ်ကွယ်၊ အဲဒါ လာရှာတာကွဲ့"

ဟု ပြောလိုက်ရာတွင် တာလီ အကြောက်ကြီး ကြောက်သွားသည်၊

တစ်ကိုယ်လုံးလည်း နတ်ပူးသလို ပူးနေသည်၊ ချက်ချင်းပင် ချွေးစေးများ ပြန်လာသည်၊ တာလီသည် ကြောက်စိတ်ဖြင့် ကြောက်ဒူးများ တုန်နေသည်၊ တုန်တုန်ယင်ယင်ဖြင့် ဓာတ်မီးနှင့်အဒေါ်ကြီး၏ မျက်နှာကို ထိုးကြည့်လိုက်လေ၏၊

ဖယောင်းတိုင်မီးအလင်းရောင်ဖြင့် မမြင်ရသော အဒေါ်ကြီး၏မျက်နှာသည် ဓာတ်မီး၏ အလင်းရောင်ဖြင့် နာရီပိုင်းအတွင်းက ထင်ထင်ရှားရှားမြင်ခဲ့ရသော အခေါင်းထဲမှ အလောင်းကောင်၏မျက်နှာ ခပ်ဆိုးဆိုး၊ သည်းထိတ်ရင်ဖိုကောင်းလောက်အောင် ရုပ်ပျက် ဆင်းပျက် ကြောက်ခမန်းလိလိ ဖြစ်လောက်သည့် မျက်နှာကြီးဖြစ်နေ၍ တာလီမြင်လိုက်ရသောအခါ အထိတ်တလန့်ဖြစ်ကာ ကိုင်ထားသော ဓာတ်မီးသည် ကြမ်းပြင်သို့ ပြုတ်ကျသွား၏၊ ဓာတ်မီးနှင့်အတူ တာလီ တစ်ကိုယ်လုံးသည် ကြမ်းပြင်နှင့် မိတ်ဆက်ပြီးသား ဖြစ်သွားသည်၊

"အား - အမလေးဗျာ"

တာလီ သတိမေ့သွားပြီ၊

တစ်အိမ်လုံး မှောင်အတိ၊ ဘာဆိုဘာမျှ မမြင်ရတော့၊

လှသည်၊ ချောသည်၊ လွန်စွာမှလှသည်၊ လွန်စွာမှလည်း ချော၏၊ ဝတ်စားဆင်ယင်ထားသည်မှာ နန်းဟန်နန်းဆန်ပါဘိ၊ နန်းတွင်းသူများဝတ်ထားသည့်ပုံစံ၊

ဆိုတော့ အမြင်ထူး အသွင်ထူးနေသည်၊ အမြင်ထူး၊ အသွင်ထူး၊ အမြင်ဆန်း၊ အသွင်ဆန်း မိန်းမချောလေး၊ မိန်းမလှလေးတစ်ယောက်ကို တာလီ မြင်တွေ့လိုက်ရသောအခါ ...

နန်းဆန်သော မိန်းမလှလေးမှာ အပြုံးပန်းတွေဝေလို့၊ ပါးမို့မို့လေးနှင့် နှုတ်ခမ်းလှလှ၊ သွားလှလှလေးတွေ အပြင်သွားတက်လေးနှင့်ဆိုတော့ ...

ပို၍ ပို၍ လှနေသည်လေ၊ သည်အလှပိုင်ရှင်နတ်မိမယ်အလားထင်ရတဲ့ အထက်အောက် အစိမ်းရောင်ဝတ်ထားသော မိန်းမချောလေးသည် တာလီကို လက်ယပ်ခေါ်နေပြီပဲ၊

"မောင်တော် - နမတော်ကို သတိရသေးရဲ့လားဟင်၊ မောင်တော်နဲ့ တွေ့ချင်လွန်းလို့ နမတော်လေး သိုက်ချုပ်ဘိုးတော်ကြီးမသိအောင် ခွင့်မယူပဲနဲ့ လူ့ပြည်ကိုဆင်းပြီး မောင်တော်နဲ့ လာတွေ့တာပါ - မောင်တော်"

မိန်းမချော၊ မိန်းမလှလေးမှ ကရားရေလွှတ်ပြောနေသော်လည်း တာလီသည် ငြိမ်ချက်သား ကောင်းလျက်၊ မတုန်မလှုပ် ကျောက်ဆစ်ရုပ်၊

"နမတော်နဲ့ မောင်တော်ဟာ အတိတ်ဘဝမှာထဲက အင်မတန်ချစ်ချစ်ကြတဲ့ ချစ်သူတွေပါ၊ နမတော်က မိဖုရားခေါင်ကြီးအပါးမှ အမြဲတမ်း အစစားဝင်နေရတဲ့ မမယ်မလေး၊

မောင်တော်က ဘုရင်မင်းမြတ် အားထားရတဲ့ တပ်မှူးလေး မြင့်မြတ်သူပေါ့၊ အခုတော့ ဘဝခြားလို့ နမတော် လာတွေ့ရတာပဲ ကြည့်တော့"

ဟု ပြောပြီး မိန်းမချောလေးသည် တာလီအနားသို့ တိုးကပ်လာပြီး တာလီ၏ ရင်ခွင်ထဲသို့ တိုးဝင်မိသည်၊ တာလီကလည်း တစ်တစ်ရစ်ရစ် ဖက်ထားလိုက်လေ၏၊

မိန်းမချောလေး၏ ခန္ဓာကိုယ်မှ ကိုယ်သင်းရနံ့သည် လွန်စွာမွှေးကြိုင်နေလေ၏၊ မွှေးကြိုင်လွန်းလှသော ရနံ့ကို တာလီ ရှူရှိုက်မိသောအခါ မူးဝေမေ့မတတ်ပင်ဖြစ်သွား၏၊

အသိစိတ်ပျောက်သွားမတတ်ဖြစ်သွားသည်၊ အမှန်ဆိုရသော် တာလီ အပျော်ကြီးပျော်ပြီး လွန်စွာမှ သာယာမှုများစွာ ဖြစ်သွားခဲ့လေပြီ၊

တာလီသည် မိန်းမချောလေးကို အနမ်းပေါင်းများစွာ များစွာဖြင့် နမ်းမဝနိုင်အောင် ရှိနေ၏၊

တာလီ၏ ညာလက်ကို မိန်းမချောလေးမှ ကိုင်ပြီး ကြင်ကြင်နာနာ ယုယုယယဖြင့် ဆုပ်နယ်၍ ပေးနေလေ၏၊

တာလီသည် သာယာခြင်း၊ ကြည်နူးခြင်း၊ များစွာ များစွာဖြင့် ချစ်စိတ်မွှန်ကာ နေလေ၏၊ မျက်လုံးပင် မပွင့်နိုင်၊ ကြည်နူး ပြုံးများသည် အထိတ်အထိပ်သို့ ရောက်နေလေတော့သည်၊

ထိုစဉ် ညာလက်မှ လက်ချောင်းလေးများကို ဆုပ်နယ်နေရင်းမှ လက်ခ အပေါ်လက်တစ်ဆစ်ကို မိန်းမချောလေးက အားကုန် ချိုးလိုက်သောအခါ —

www.burmeseclassic.com

"အား-သေပါပြီဗျာ၊ နာတယ်-နာတယ်" ဟု တာလီသည် အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် အော်ဟစ်ပြီး မျက်လုံးဖွင့်၍ ကြည့်လိုက်သောအခါ...

သိုက်မှလာသည်ဟုပြောပြီးသိုက်နန်းရှင် အယောင်ဆောင်ထားသော အကြီးစားသရဲမတစ္ဆေဖြစ်နေလေတော့၏၊ ကြောက်စရာကောင်းလိုက်ပါဘိ၊ အစွယ်နှင့်ဖေါ်ဖေါ်၊ ရှစ်စရာမဟုတ်တော့သော မုန်းစရာ၊ ရွံ့စရာ၊ ကြောက်စရာကောင်းလွန်းသော သရဲမ၊

သည်သရဲမသည်တာလီ၏လက်မ၊ လက်ညှိုး၊ လက်ခလယ်၊ လက်သန်းကြွယ်၊ လက်သန်းတွင်ရှိသော လက်အဆစ်လေးများကိုတစ်ဆစ်ပြီးတစ်ဆစ် ချိုးချိုးပစ်နေလေသည်၊

"အား-နာတယ် သေပြီ"

တာလီသည် ရုန်း၍မရ၊ လှုပ်၍မရ အနာကြီးနာပြီး အအော်ကြီး အော်နေရှဲကလွဲ၍ ဘာမှမတတ်နိုင်၊

တာလီ၏ ညာလက်ပြီးပြန်တော့ ဘယ်ဘက်တွင်ရှိသော လက်မ၊ လက်ညှိုး၊ လက်ခလယ်၊ လက်သန်းကြွယ်၊ လက်သန်းရှိလက်ဆစ်လေးများကိုတစ်ဆစ်ပြီးတစ်ဆစ် ချိုးဖျက်၍သာ နေလေ၏၊

"အား-အမလေး"

ညာဘက်၊ ဘယ်လက် လက်နှစ်ဖက်စလုံးတွင် လက်ဆစ်လေးများမရှိတော့၊ တာလီ၏လက်နှစ်ဖက်လုံးသည် လက်ချောင်းမရှိတော့၍ ငုံးတိတိကြီး၊ စိန်လက်စွပ်စွပ်ထားသောအဒေါ်ကြီး၏ ဘယ်လက်မှလက်သန်းကြွယ်ကိုအရင်းမှနေ၍ဓားသွားထက်ထက်ဖြင့် လှီးဖြတ်ယူခဲ့သော တာလီသည် ယခုအချိန်၌ သူ၏ ဘယ်၊ ညာ လက်နှစ်ဖက်လုံးရှိ လက်ချောင်းများသည်တစ်ဆစ်ပြီးတစ်ဆစ် ချိုးဖျက်ခံလိုက်ရ၍ လက်နှစ်ဖက်လုံး ငုတ်တိတိကြီးသာ ရှိတော့၏၊

သို့သော် အမှန်တကယ် မဟုတ်ချေ၊ အိပ်မက်ဆိုး မက်နေခြင်းသာ ဖြစ်၏၊ အိပ်မက်ဆိုသော်လည်း ရှေ့ဖြစ်မည့် နိမိတ်ပြ အိပ်မက်လေးလားမှ မသိပဲ၊

သရဲမကိုအကြောက်ကြီးကြောက် အနာကြီးနာပြီး တာလီ မေ့မြော၍ သွားပါတော့သည်၊

အမှန်ဆိုရလျှင် တာလီ မေ့သွားပြီး အိပ်မက်ဆိုး မက်နေခြင်းဖြစ်သည်၊ အိပ်မက်ထဲတွင် သရဲမကိုမြင်ပြီးအကြောက်ကြီးကြောက်သည်ကတစ်မျိုး၊ လက်ဆစ်ချိုး ချိုးဖြတ်ခံရသောကြောင့် အသည်းခိုက်အောင် အနာကြီး နာနေပြီး တစ်ဖန်ပြန်၍အိပ်မက်ထဲမှာပင် ဒုတိယအကြိမ် မေ့မြောသွားခြင်းဖြစ်သည်၊

မည်မျှကြာသည် မသိလိုက်ပါ၊

မီးများ ပြန်ပြီး တဖျပ်ဖျပ် လင်းလာပြီ၊ မီးခလုတ်သည် ဖွင့်ထားဆဲဆိုတော့ မီးပြန်လာသည်နှင့် ချက်ချင်းလင်းလာခြင်း ဖြစ်သည်၊ မီးအလင်းရောင်သည် တစ်အိမ်လုံးကို လင်းထိန်သွားစေသည်။

မီးအလင်းရောင်အောက်တွင် တာလီတစ်ယောက် ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ဘေးစောင်းအနေအထားဖြင့် သတိမေ့နေဆဲ၊

အမှန် တာလီ အလိုရှိနေသည်မှာ သောကပြိမ်းစေအောင် ပြုနိုင်စွမ်းရှိသော၊ ရင်မှာပူနေသော အပူများစွာကို ရာနှုန်းပြည့်အေးအောင် ပြုလုပ်နိုင်စွမ်းရှိသော စိန်လက်စွပ်ကြီး၊

အချိန်တန်၍တာလီသတိရခဲ့သော် စားပွဲပေါ်တွင် တင်ထားသော စိန်လက်စွပ်စွပ်ထားသောလက်ချောင်းငယ်လေး ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက်သွားပြီး လုံးဝမရှိတော့သည်ကိုတာလီ သိသွားပြီဆိုခဲ့ပါလျှင်၊

သန့်လျှင်-ရှင်လေး

သည်နှစ် လာဘ်လား။ ဥပါဒ်လား

အသက်ကို တည်ကိန်းထား၊ (၇)နှစ်(၇)စား

အကြွင်းမြင်ရာကို အောက်ပါအတိုင်း ဟော...။

၁-ကြွင်း မင်းပူဇော်ခံရကိန်း၊

၂-ကြွင်း အချင်းချင်း ခိုက်ရန်ဖြစ်ကိန်း၊

၃-ကြွင်း သုခံ ဒုက္ခံ နှစ်ထန်မျှမယ်၊

၄-ကြွင်း ခရီးသွားရမယ်၊

၅-ကြွင်း ဒုက္ခဆင်းရဲတွေ့မယ်၊

၆-ကြွင်း စည်းစိမ်ဥစ္စာ အလိုလိုတိုးသည်၊

၇-ကြွင်း ဗိုက်မှာ ဒုက္ခဖြစ်မယ်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

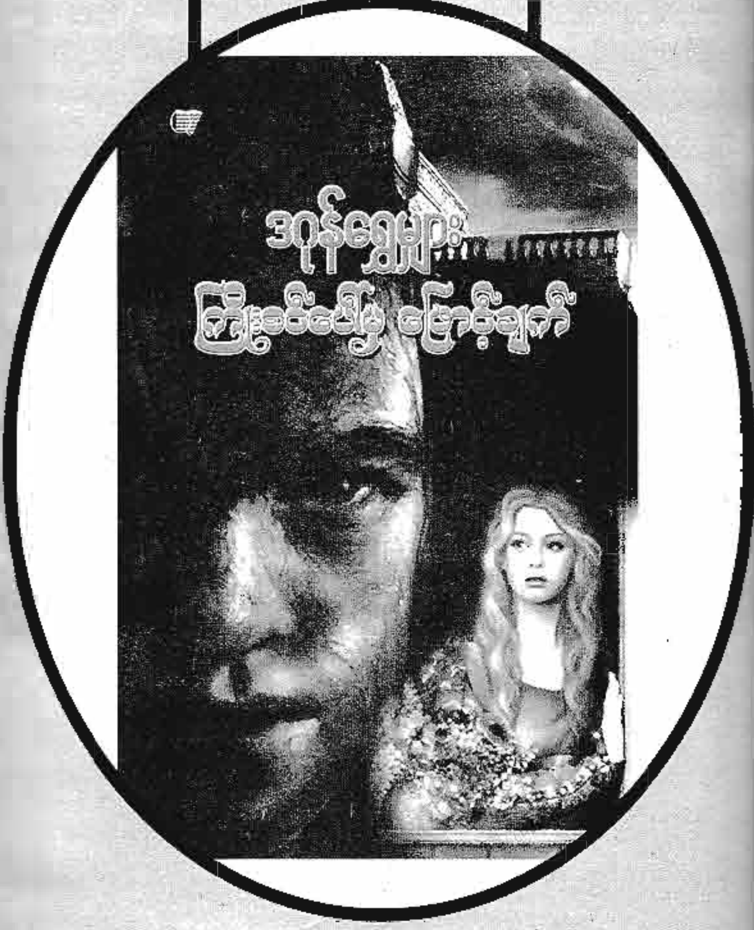

ဒဂုန်ရွှေမျှား

ကြိုးစင်ပေါ်မှ ဖြောင့်ချက်

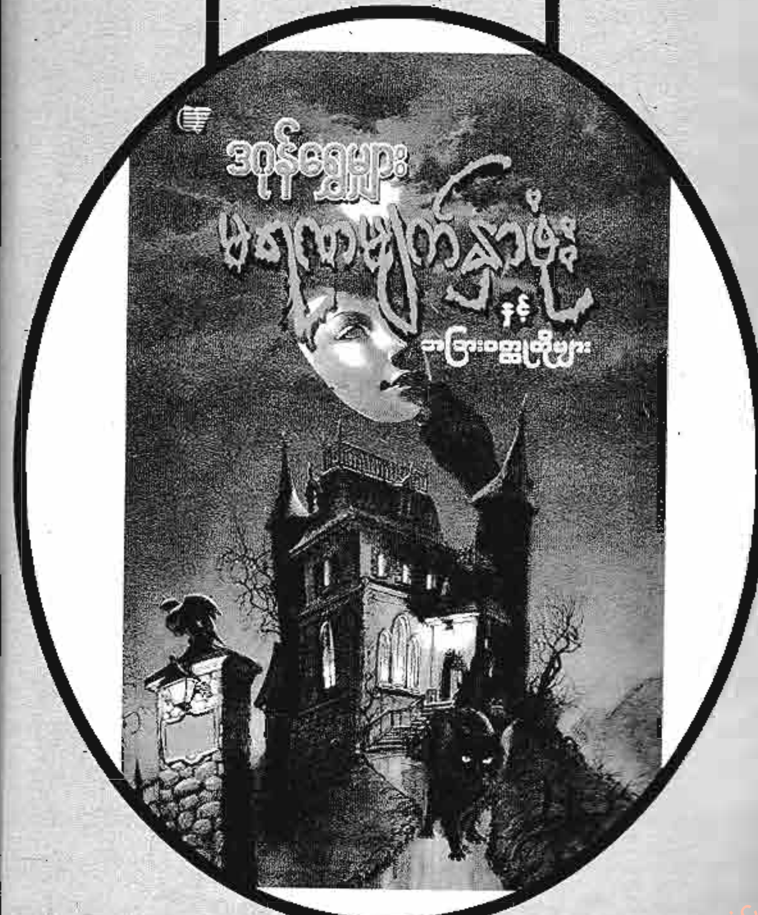

ဒဂုန်ရွှေမျှား

မရဏာမျက်နှာဖုံးနှင့် အခြားဝတ္ထုတိုများ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင့် မြလေးနွယ်

သန့်ချင် မောင်ကျော်ခဲ

တန်ဆောင်မုန်းလ၏ နံနက်စောစောသည်အနည်းငယ်အေးမြနေသည်၊ မြက်ပင်များ နှင်းရည်စိုစွတ်နေသည်၊ အောင်အောင်တစ်ယောက် အိပ်ရာထဲမကွေးနိုင်၊ စပါးရိတ်သမား ချိန်းထား၍ ဝါးပေးရဦးမည်၊ တစ်ဇကမျှ ဝါးပေးပြီးလျှင် ချွေးများ ရွှဲနေသည်၊ လယ်သမားဘဝသည် ပင်ပန်းသည်ကို အလုပ်တစ်ခုဟူ၍ မှတ်၍မရပေ၊ အောင်အောင်အဖို့မှ နံနက်ခင်းလေ့ကျင့်ခန်းပင် ဖြစ်သည်၊ ဒီလယ်အတွက် ဝါးပေးပြီးလျှင် စပါးအမှည့်ကုန်ပြီ၊ နောက်တစ်ပတ်ကြာမှ ကျန်လယ်များရိတ်၍ရမည်ဖြစ်၍ကြိုးစား၍ဝါးပေးရာနေရောင်လည်းအထွက် အောင်.အောင်လည်း ဝါးပေး၍ ပြီးသွားသည်၊

တဲပြန်ရောက်လျှင် မနားနိုင်သေး၊ နွားထုတ်၊ နွားချေးကျုံး၊ အလုပ်များတို့ဆက်တိုက်လုပ်လိုက်သည်၊အဘမောင်မှ ...

"လူလေး မောင်အောင် အလုပ်ပြီးရင်အဆာပြေထမင်းလာစားအဘထည့်ထားတယ်၊ အဘ ဆရာတော်ကြီးတို့ယာဂုသွားကပ်ဦးမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ - အဘ၊ စားပြီးရင် စားပွဲမယ်အဘ၊ ဆွမ်းနောက်ကျနေဦးမယ်၊ သွားပါ - အဘ"

ဤအသံများသည် အဘမောင်တို့မြေးအဘိုး၏နေ့တိုင်းကြားနေကျအသံများပင်၊ အဘမောင်သည် မိတဆိုးမြလေးနှင့် လယ်တဲတွင် အတူနေထိုင်သည်၊ အဘမောင်မှာ ရှေးလည်းဆုံး

www.burmeseclassic.com

သမီးလည်းဆုံး၍ မြေးအပေါ်သာ အားလုံးအချစ်တွေစုပုံ၍ချစ်နေသည်၊ ဘုရားတရားအလုပ် စွဲစွဲမြဲမြဲ လုပ်ချင်ပေမယ့် မြေးလေးကိုငဲ့ပြီး အဖော်ပြုနေရသည်၊ မြေးလေးက အခုမှ (၁၆)နှစ်ကျော်သာ ရှိသေးသည်။ သူတစ်ယောက်တည်းပစ်ထား၍မဖြစ်ပေ၊ အတတ်နိုင်ဆုံး သူ့ဘဝလေးရပ်တည်နိုင်အောင် လုပ်ပေးရမည်ဟု အဘမောင် အမြဲစဉ်းစားထားသည်၊

အောင်အောင်မှာလည်း ပြေးကြည့်ရင် အဖေဆိုလည်း အဘမောင်၊ အမေဆိုလည်း မမြင်ဘူးခဲ့၊ လူရယ်လို့ဖြစ်လာကတည်းက တစ်ယောက်တည်း သူ့စိတ်ထဲမှာ အဘမောင်မရှိလို့မဖြစ်၊ သူ့ဘဝမှာ အဘမောင်သာ သူ့ကမ္ဘာ အားကိုးရာ အစစ်ဖြစ်တော့သည်၊

အစ်နွေ့ယျ ...၊

သီချင်းသံ အတိုင်းသားကြားနေရသည်၊ ဒီနေ့ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း (၁၄)ရက်နေ့ ကံကြီးကျောင်းတိုက်ထဲရှိ မုဋ္ဌောအေးစေတီ ဘုရားပွဲ အစနေ့၊ ညနေဆိုရင် ဆွမ်းတော်ကြီးတင်ပွဲ ရှိသည်၊ ည (၆)နာရီထိုးလျှင် မုဋ္ဌောအေးစေတီတော်အား ဆီမီးတစ်ထောင်ထွန်းညှိပူဇော်ပွဲလည်း ရှိသည်၊ ဆွမ်းတော်ကြီးတင်ပွဲလာသူများကို ဘုရားဒါယကာမကြီး အမေပွင့်၊ မြေး တီတွတ်များက စတော်ပဲသုပ်နှင့်ဧည့်ခံသူ၊ ကွမ်း၊ ဆေးလိပ်နှင့် ဧည့်ခံသူ၊ ဆန်ပြုတ်၊ သာကူတို့နှင့် ဧည့်ခံသူ တာဝန်များကို မိသားစုအလိုက် တာဝန်ယူကြသည်။

သည်လိုပွဲနေ့မျိုးဆိုလျှင် အောင်အောင်တို့ သူငယ်ချင်းတွေ ပျော်မဆုံး။ ဆွမ်းတော်ကြီးတင်ပွဲမှာ ကျွေးသမျှကို အားလုံးထားပြီး ဘုရားကို ဆီမီးလှူရ တောင်းကြ၊ လူငယ်လေးတွေ သဘောကျတာတစ်ခု ရှိသေးတယ်၊ အမေကြီးမယ်ပွင့်ရဲ့ မြေး - မြစ် - တီ - တွတ်တို့ကို လျှောက်ပြန်သံပေး၊ ခြေအေးဝမ်းရောင် ငေးရတာလည်း အလုပ်တစ်ခု၊ သူတို့လေးတွေကလည်း အရွယ်စုံ၊ ရွှေမှုန်စား၍ မွေးလာသလားမသိ၊ အလှကိုယ်စီ တစ်မျိုးစီ အလှပြိုင်နေကြတာ ဆီမီးအရောင်နှင့် ဘုရားရင်ပြင်တော်မှာ လှချင်းတိုင်းလှနေကြသည်၊

သည်ညကျမှ အောင်အောင်နဲ့ သတ္တသူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်၊ ဘုရားဖူးရင်း လိပ်ဥတူးရင်း ဘုရားတစ်ပတ်လှည့်၍ သွားရာမှ အောင်အောင်တို့ လှချင်းကွဲသွားသည်၊ တနင်္ဂနွေထောင့်၌ဘုရားဝတ်ပြုနေသော မိန်းကလေးကို အောင်အောင် တစ်ခါမှမမြင်ဘူး၍ ကြည့်နေမိသည်၊ မိန်းကလေးလည်း ဝတ်ပြုပြီး သေးသို့ကြည့်ရာ သူမအား စိုက်ကြည့်နေသော အောင်အောင်နှင့်မျက်လုံးချင်းဆုံသည်၊ သူမရင်ထဲ တထိတ်ထိတ်ခုန်သွားသည်၊ ချက်ချင်းမျက်နှာလွှဲလိုက်သည်၊ ထို့အတူ အောင်အောင်လည်း ရင်တစ်ခုလုံး တုန်လှုပ်သွားသည်၊ သူမ၏ မျက်နှာလေးကို တစ်ခါမြင်တာနဲ့ပင် တစ်သက်မမေ့တော့ပေ၊

အသားကအဖြူကြီးလည်းမဟုတ်၊ အညိုလည်းမဟုတ်၊ အတော်ကိုကြည့်ကောင်းသည့် အသား၊ မျက်တောင်ကော့ကြီးနှင့် အရည်ရွှန်းလဲ့သည့် မျက်ဝန်း၊ နှာတံကလည်း အပြစ်ပြောစရာမရှိ နှင်းဆီဖူးစ နှစ်လွှာနဲ့ မဟာနဖူးလေးက အလှတွင် အယဉ်ဆင့်ထားသေးသည်၊ ယော - မတ်တတ်ရပ်လိုက်မှ ခြေမျက်စိထိလုနီးပါး ဆံကေသာ၊ တကယ့်ကို နန်းဆန်တဲ့အလှပင်၊ အဝတ်အစားက ရင်ဖုံးလက်ရှည်၊ ထဘီက ချိတ်ဆင်လေး၊ ဘယ်လိုကြည့်ကြည့် ကြည့်မဝပေ၊ သည်ဒေသကတော့ မဟုတ်နိုင်၊ ဘုရားပွဲလာ ဧည့်သည်များလား၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့က ဘုရားပွဲနဲ့ ကထိန်ဆိုတော့ ရပ်ဝေးက ဧည့်သည်ဖြစ်နိုင်သည်၊

အောင်အောင်သည် အတွေးစတို ဖြတ်၍ သူမကို ကြည့်လိုက်ရာ မတွေ့၊ ဘုရားရင်ပြင် အပြင်ဘက်ရှိ ဥပင်အောက်မှာရပ်၍ စေတီတော်အား ငေးကြည့်နေသည်၊ အောင်အောင် အရဲစွန့်ကာ သူမအနားသွား၍ ...

စိတ်မရှိပါနဲ့နော် - ဒီကညီမက "ဘယ်ရွာကလဲဟင်" အောင်အောင်မေးလျှင် သူမက သမင်လည်ပြန်ကြည့်၍ -

"ညီမကို မေးတာလားရှင်"

မပွင့်တပွင့်နှင့် မေး၏။

"ဟုတ်ပါတယ် ညီမကို တစ်ခါမှ မမြင်ဘူးလို့မေးတာပါ၊ အစ်ကိုက ဒီရွာကပါ၊ အောင်အောင်လို့ ခေါ်ပါတယ်၊ ဟို ဘုရားမြောက်ဘက်က တစ်ခေါ်လောက်တဲ့ လယ်တဲမှာနေတာပါ"

"ညီမနာမည်က မြလေးနွယ်ပါ အစ်ကို၊ ဒီဘုရားပွဲကို နှစ်တိုင်းလာပါတယ်၊ အစ်ကိုနဲ့မဆုံလို့ပါ၊ တန်ခေါင်လ လပြည့် - လကွယ်နေ့တွေမှာလည်း လာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တပည့်တော်ရင်ထဲမှာ မနေ့ကလိုပဲ ထင်နေတာ။
နှစ်ငါးဆယ် ကျော်လာပါပြီဘုရား ...။
နက်ဖြန်ဆိုရင် မုဋ္ဌောအေးဘုရား
ဆွမ်းတော်ကြီးတစ်ပွဲနေ့ပါ။ နောက်ဆုံး
အောင်အောင်ဆွမ်းတော်ကြီးတင်ပွဲက
မြလေးနွယ်နဲ့ တွေ့ပြီးအပြန် ကန်ပေါင်မြောက်
ဘက် အဆင်းမှာ ပိုးထိပြီး ဆုံးရတယ်ဘုရား၊
အရှင်ဘုရားတို့ ဘယ်သိမလဲ။
တပည့်တော်က ကိုယ်တွေ့ကြုံရတာ။
အရှင်ဘုရား အရင်လေးဆက်မြောက်
ဆရာတော်ကြီးလက်ထက်ပေါ့ ...

တတ်ပါတယ်၊ နေတာကဟိုခရမ်းချောင်းမြောက်ဘက်ကမ်း ရွာဟောင်းမှာပါ အစ်ကို"

"နောက်ညီမဘုရားလာရင်အစ်ကို့တဲကို ဝင်နားလို့ရပါတယ်၊ ကိုယ့်အဘိုးနဲ့နေတာပါ"

"ဟုတ်ကဲ့ပါအစ်ကို - ညီမ ကြုံရင် ဝင်ပါ့မယ်၊ ခုတော့ ညဉ့်နက်နေပြီ၊ ညီမ သွားတော့မယ်နော်၊ ဟိုမှာ အဖေတွေ စောင့်နေတယ်၊ သွားပြီနော်"

အောင်အောင့်ကို နှုတ်ဆက်၍ အဖေ်များနှင့် ဘုရားရှေ့ဘက်ကိုထွက်သွားကြသည်၊ အောင်အောင် သတိထားမိသည်က သူတို့အားလုံး ဆင်တူဝတ်ထားကြသည်၊ အောင်အောင်လည်း သတ္တကိုနှုတ်ဆက်၍ တဲသို့ပြန်ခဲ့လေတော့သည်၊

မောင်အောင်တစ်ယောက်တည်း တဲမှာရှိနေသည်၊ အချိန်ရှိတိုင်း မြလေးနွယ် အပြောသာ စဉ်းစားနေသည်၊ ထိုစဉ်ခြံထဲမှ -

"အောင်အောင်ရေ - ငါလာပြီဟေ့၊ ထမင်းပါစားမှာနော်" အသံလည်း ပြောကာ လူလည်း ရောက်လာသည်။

"စားရမှာပေါ့သတ္တရယ်၊ မင်းနဲ့ငါက ညီအစ်ကိုတွေပဲကွာ၊ ငါက မင်းကို ဘယ်တော့မှ သူငယ်ချင်းလို မပေါင်းဘူး၊ ညီအစ်ကို အရင်းပါကွာ"

"ယုံပါတယ် - သူငယ်ချင်း၊ ဒါနဲ့ ဟိုဆွမ်းတော်ကြီးတစ်ညက ညဦးပိုင်း ဘယ်သွားနေတာလဲ၊ ပြန်ခါနီးမှ ငါ့ကို နှုတ်ဆက်တာနော်၊ ပြောစမ်းပါဦး"

"ဘယ်မှ မသွားပါဘူး၊ ဘုရားမြောက်ဘက်မှာ ရှိပါတယ်၊ မင်းညီမ အဖေ်နောက်ကို လိုက်နေတာ ငါမြင်ရတယ်၊ မင်းအနှောင့်အယှက်ဖြစ်မှာစိုးလို့ ငါမခေါ်တာပါ"

"အေးပါ - အေးပါ - ကျေးဇူးတင်တယ် ဟုတ်လား၊ ဒီနေ့ လကွယ်နေ့ဆိုတော့ ဥပုသ်ပြုလာကြမယ်၊ ငါပြန်မယ်။ ဦးဇင်းတွေနဲ့ ဝိုင်းကူညီရဦးမယ်"

"ပြန်ပါသူငယ်ချင်း၊ ကျောင်းအလုပ်လည်း ဝိုင်းကူရမှာပေါ့"

သတ္တကအောင်အောင်ကို နှုတ်ဆက်၍ ပြန်သွားသည်၊ သတ္တသည် ဆရာတော်ကြီး၏ မြေးဖြစ်သည်၊ ဆရာတော်ကြီးက ခေါ်ထားပြီး ကျောင်းထားပေးသည်၊ အားလုံးတာဝန်ယူသည်၊ သူ့မိဘများကခရမ်းမြို့အရှေ့ဘက်ပွင့်လယ် ကမ်းစပ်ကရွာမှာ နေကြသည်၊

"တဲရှင်တို့ ခွေးကြည့်ပါဦးရှင်"

တစ်ခါမှ မကြားဘူးသည့် အသံကို ကြားရ၍ အံ့သြသွားသည်၊ အဘက ရွာထဲ သွားနေသည်၊ ဟင်းရွက်ဝယ်သူ မဟုတ်ပေ၊ ရွာမှလူများကို အသံမှတ်မိနေသည်၊ မောင်အောင် တဲပေါ်မှဆင်း၍...

"ခွေးမရှိပါဘူးဗျာ - ဝင်လာခဲ့ပါ" ဟု ပြောလိုက်လျှင်...

ဘယ်လိုမှ မမျှော်လင့်ထားသူ မနက်ကပဲ သူ့အကြောင်းတွေးနေမိသည်၊

"ညီမက အစ်ကို ရှိမှ ရှိပါ့မလားလို့ ရှိလို့တော်သေးတယ်၊ အစ်ကို့ အဘိုးလည်း မတွေ့ပါလား"

မြလေးနွယ်တစ်ယောက် ဝမ်းသာစွာပြောရင်း ဝင်လာသည်၊

"ကဲ - ညီမထိုင် အစ်ကိုတို့ဘဝက တော့ မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ ညီမကို အားနာနေတာ"

"မဟုတ်တာ - အစ်ကိုရယ်၊ အစ်ကို့နေရာလေးက အေးချမ်းတယ်၊ ခြံထဲမှာလည်း သီးပင်စားပင်တွေနဲ့ ရာသီပေါ်အသီးအနှံတွေ ပန်းပင်လေးတွေနဲ့ ချင်စရာ၊ အစ်ကိုမြလေးနွယ်တော့လေးအခန်းကို ခြံလေးထဲကိုရောက်တာနဲ့ စိတ်ချမ်း

www.burmeseclassic.com

သာသွားတယ်။ ပြန်တောင်မပြန်ချင်တော့ဘူး" ပြုံးတုံ့တုံ့လေးနဲ့ ပြောသည့်ဟန်ကိုတွေ့တော့ အောင်အောင်တစ်ယောက် မြလေးနွယ်ကို အားမနာတမ်း တစ်ဝကြီး ကြည့်နေသည်။ ထိုအခါ မြလေးနွယ်က ...

"ဟာ - အစ်ကိုမြလေးနွယ် မနေတတ်တော့ဘူး။ အစ်ကို့အကြည့်ကို ကြောက်လာပြီ" ဟုပြောလျက်ရှက်ရယ်ရယ်လျက် ...

"မြလေးနွယ်ကလည်း နောက်တတ်တာပဲ၊ အစ်ကိုကလှလို့ကြည့်တာပါ။ မြလေးနွယ်မကြိုက်ရင်မကြည့်တော့ပါဘူး၊ အစ်ကို ကတိပေးပါတယ်"

အောင်အောင်၏ ဝမ်းနည်းသံနှင့် ပြောဟန်ကို ကြားလိုက်ရတော့ မြလေးနွယ် ပြာပြာသလဲ ...

"အစ်ကို စိတ်မဆိုးနဲ့နော် မြလေးနွယ် ကျေနပ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီလောက်ကြည့်နေတော့ မြလေးနွယ် မနေတတ်တော့ဘူးလေ"

"အင်းပါ - ခု မြလေးနွယ်လာတဲ့ ကိစ္စ ပြောပါဦး၊ အစ်ကို ဘာလုပ်ပေးရမလဲ၊ မြလေးနွယ် အနေမခက်အောင် စကားလမ်းကြောင်း ပြောင်းလိုက်သည်။

"မြလေးနွယ် - ဒီနေ့ လကွယ်နေ့လေ၊ ဘုရားဆီမီးပူဇော်မလို့ အစ်ကို့အားရင် လိုက်ခဲ့ပါလား"

"ညမှဆိုရင်တော့ အားပါတယ် မြလေးနွယ်၊ အပြန် မိုးချုပ်မှာပေါ့၊ တစ်ယောက်တည်း"

အောင်အောင်မှ စိတ်မချသံဖြင့် ပြောလျှင် ...

"အစ်ကို မြလေးနွယ်ကို ချောင်းကမ်းနားလိုက်ပို့၊ မြလေးသူငယ်ချင်းတွေ လှေနဲ့ လာကြိုလိမ့်မယ်"

"ဒါဆို ညီမသွားမယ်၊ ဘုရားကပဲ စောင့်နေမယ်၊ အစ်ကို လိုက်မပို့နဲ့၊ အစောကြီးရှိသေးတယ်၊ လုပ်စရာရှိတာ ပြီးအောင် လုပ်ထားနော်"

နှုတ်ဆက်၍ မြလေးနွယ် ပြန်သွားသည်ကို ငေး၍ကြည့်နေသူက အောင်အောင်ရယ်ပါ။

တစ်နှစ်ဆိုသည့် ရာသီစက်ဝန်းသည် မြန်သည်ဟု ထင်ရသည်။ စိတ်ကသာ ထင်သည့် ရက် - လ - နှစ် ရာသီအလိုက် ပုံမှန်သာဖြစ်သည်။ အောင်အောင်နဲ့မြလေးနွယ်တို့လပြည့်လကွယ်နေ့တိုင်းတွေ့ဆုံရင်းလူငယ်ဘာဝမစွန်းငြင်းရှိသည့်အတွက် ကန်စွန်းခင်းငြိခဲ့ကြပြီး နှစ်ယောက်သား မျက်စိအောက်က အပျောက်မခံ၊ မတွေ့မနေနိုင်ကြဖြစ်နေသည်။ ဒီနှစ်ဘုရားပွဲ ဆွမ်းတော်ကြီးတင်ရက်ကလည်း နီးလာပြီ။

အောင်အောင်တစ်ယောက် တွေး၍ ပျော်နေသည်။ သူနဲ့ မြလေးနွယ်အကြောင်းကို သတ္တကအား အကုန်ပြောသည်။ သူငယ်ချင်းသတ္တလည်း အောင်အောင် ပြောတဲ့ မြလေးနွယ်ကို မြင်ချင်တွေ့ချင်၍ လပြည့် လကွယ်ညတိုင်း ဘုရားတောင်ဘက်ရှိ ဂန္ဓကုဋီတိုက်ထဲမှ ဝင်ပုန်းပြီးချောင်းကြည့်ရာ မုဋ္ဌောအေးစေတီအား ဆီမီးပူဇော်၍ အောင်အောင်တစ်ယောက်တည်းသာ ဘုရားရှိခိုး၊ တစ်ယောက်တည်း ပြုံးလိုက် ရယ်လိုက် စကားပြောနေသည်။ တစ်စုံတစ်ဦးကို လက်ဆွဲဟန်လည်း တွေ့ရသည်။ တစ်နာရီခန့်မျှ စကားပြောပြီး ဘေးမှလူကို ပခုံးဖက်၍ ထွက်သွားဟန်နှင့် အောင်အောင်တဲကိုပြန်သွားသည်။ သတ္တအမြင်မှာတော့ တစ်ယောက်တည်းသာ။ ဒီအကြောင်းတွေကို ရက်တွေ၊ လတွေကြာလာတော့ သတ္တ မနေနိုင်တော့ပါ။ အောင်အောင့်ကို မေးလို့မဖြစ်၊ မေးလည်းပြောမည်မဟုတ်၊ အဘမောင်ကို မေးမှဖြစ်မည်။ သတ္တတစ်ယောက်အောင်အောင် အကြောင်းကို မေးရန် အဘမောင် ဆွမ်းပို့ချိန်ကို စောင့်၍ နေလေသည်။

အဘမောင် ဆရာတော်အား အရုဏ်ဆွမ်းကပ်ပြီးအပြန် ဘုရားမှပြော၍ အဘမောင်ထွက်လာလျှင်အပြေးသွား၍ ...

"အဘမောင် ကျွန်တော်နဲ့ ခဏလောက် စကားပြောရအောင်၊ ဂန္ဓကုဋီဘက်ကို လိုက်ခဲ့ပါနော်"

သတ္တသည်ပြောလည်းပြော၊ အဘမောင်ကိုတစ်ခါတည်းဆွဲခေါ်လာသည်။ ဂန္ဓကုဋီထဲ ရောက်တော့ အဘမောင် ဘုရားရှင်အား ဦးချပြီး ခေါင်းပေါင်းဖြင့် ချွေးသုတ်လိုက်သည်။

"ကဲ - မြေးမောင်သတ္တ - ဘာအရေးကြီးလို့လဲ၊ အဘကိုပြောပါ"

"အရေးကြီးတယ်အဘ၊ အောင်အောင်လေ ခုတလော သူချစ်သူ ရှိပြီလို့ ကျွန်တော့်ကို ပြောတယ်၊ နာမည်က မြလေးနွယ်တဲ့အဘ၊ နေတာက ချောင်းမြောက်ဘက်ကမ်းက ရွာဟောင်းမှာလို့ ပြောတယ်"

"အင်း - ဆက်ပြောဦး" အဘမောင်က ပြော၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အဲ့ဒါ သူတို့ အဘတဲမှာ လပြည့်လကွယ်နေ့တိုင်း အဘကျောင်းမှာ ဥပုသ်လာစောင့်ချိန်မှာ ချိန်းတွေ့ကြတာ"

"ဟုတ်လား – ကဲ – လုပ်စမ်းပါဦး"

"အောင်အောင်က ကျွန်တော့်ကို ပြောပြတာ သူ့ကောင်မလေးက ချောကြောင်း၊ နန်းဆန်ကြောင်း စုံနေတာပဲ၊ ကျွန်တော်လည်း သူပြောတာများလို့ သူ့ကောင်မလေးကို မြင်ဖူးချင်လာတယ်၊ အဲ့ဒါနဲ့ လကွယ်နေ့တုန်းက အဘမောင်လည်း ကျောင်းရောက်ရော၊ ကျွန်တော်အဘမောင်တို့တဲကိုအပြေးပဲသွားတယ်၊ ခြံနောက်ဖေးပေါက်က ဝင်ပြီး ထရံပေါက်က ချောင်းကြည့်တာ အဘရာ၊ မပြောပါနဲ့တော့"

"ဟကောင်ရေ – ဘာတွေမြင်ရလို့လဲ"

"ကျွန်တော် အောင်အောင်ကို ကြည့်ပြီး ရယ်လည်းရယ်ချင်၊ ငိုလည်း ငိုချင်သလို ဖြစ်သွားတယ်၊ သူတစ်ယောက်တည်းထိုင်နေပြီးတကယ့်ချစ်သူပြောနေတဲ့အတိုင်းပြုံးလိုက်ရယ်လိုက်နဲ့ နောက်ပြီး တအားဖက်ပြီး နမ်းနေသေးတယ်၊ ဘယ်သူမှလည်း မရှိဘူးအဘ၊ တကယ်ပြောတာပါ၊ အဘသိအောင် ပြောပြတာပါ၊ တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခု အဘ၊ ကျွန်တော်အောင်အောင့်ကိုစိုး ပူတယ်၊ မုဒ္ဒောအေးစေတီမှာလည်း ဥ ဘက် ဆီမီးထွန်းပြီးတစ်ယောက်တည်း စကားပြောတာ တွေ့ရတယ်အဘ"

"အေး – ကျေးဇူးပဲသက္က၊ အဘ လည်းသတိထားနေတာ၊ အဘပြန်သွား ရင်အရင်လိုတက်တက်ကြွကြွမရှိတော့ ဘူး၊ ငေးလိုက်ငိုင်လိုက်ပဲ၊ အေးအေး – မနက် ဆွမ်းပို့မှ ဆရာတော်ကြီးကို လျှောက်လိုက်ပါ့မယ်"အဘမောင်သူ ရှိရာသို့ အတွေးပေါင်းစုံနှင့်တွေးလျက် ပြန်သွားလေတော့သည်၊

သီတင်းကျွတ် (လကွယ်) နေ့ည အဘမောင် လက်ဖက်ရည်ကြမ်း သောက်၍ထိုင်နေစဉ်…

"အဘိုး – သား မုဒ္ဒောအေးစေတီကို ဆီမီးသွားပူဇော်ဦးမယ်"ဟု ခွင့်တောင်းလျှင် အောင်အောင်အား…

"အေးအေး – သွားပါ၊ ညဥ့်နက်အောင် မနေပါနဲ့နော်၊ စောစောပြန်လာ အဘိုး ခွင့်ပြုရင်"

"စိတ်ချပါအဘိုး – သား ပြန်လာပါ့မယ်"

ပြောလည်းပြော စကားလည်းဆုံးဆုံး လူက ခြံပြင်ရောက်နေသည်၊ ခြံပြင်မှာ မြလေးနွယ်စောင့်နေသည်၊ နှစ်ဦးသား ဘုရားသို့ ဆီမီးပူဇော်ပြီး ချစ်စကားများပြောရာ ၄ပင်အောက်၌ ထိုင်၍ပြောကြစဉ်…

"အစ်ကို မြလေးနွယ်နဲ့ အတူမနေချင်ဘူးလားဟင်၊ မြလေးနွယ် အစ်ကိုနဲ့ ခွဲချင်တော့ဘူး၊ အစ်ကို့ကိုလည်း စိတ်မချဘူး – အစ်ကို" မြလေးနွယ်၏ဆန္ဒကို ပြောနေသည်၊

"မြလေးနွယ်ရယ် အစ်ကိုလည်း အတူတူနေချင်ပါပြီ၊ ဟောဒီမြလေးနွယ်နဲ့ မချင်ခွဲချင်ပါဘူး" ပြောလည်းပြော၊ တအားဖက်လျက် အနမ်းမိုးရွာလိုက်သည်၊

"ဟာ – လွှတ်ပါဦး မြလေးနွယ် အသက်ရှူကြပ်နေပြီ၊ အစ်ကို – ကဲ – ပြော ဘယ်တော့ အတူတူနေကြမလဲ"

"အစ်ကိုကတိပေးမယ်၊ ဒီနှစ်မုဒ္ဒောအေးစေတီဆွမ်းတော်ကြီးတင်ပွဲညမှာ မြလေးကို အစ်ကို ခိုးပြေးမယ် ဟုတ်ပြီလား"

"တကယ်နော် မြလေးနွယ်စိတ်ချနေမယ်၊ ကဲအစ်ကို – ညဥ့်နက်မြို့ပြန်ကြရအောင်၊ ဒီနေ့ အစ်ကို လိုက်မပို့နဲ့၊ ဟိုမှာတွေ့လား မြလေးနွယ် အစ်ကိုနဲ့အစ်မစောင့်နေတယ်၊ ကဲ – မြလေးနွယ်သွားပြီအစ်ကို"

အောင်အောင်ကို နှုတ်ဆက်၍ မြလေးနွယ် အပြေးလေးထွက်သွားသည့်အောင်အောင်လှမ်းကြည့်ရာ အစ်ကိုနဲ့အစ်မက မြလေးနွယ်ကို အလယ်မှထား၍ ခေါ်သွားလေတော့သည်၊ သည်မြင်ကွင်းသည် အောင်အောင်အဖို့ နောက်ဆုံးမြင်ကွင်းဖြစ်မည်ကို အောင်အောင်တစ်ယောက် ဘယ်သောအခါမှ သိမယ်မထင်ပေ၊ အတိတ်အကြောင်းကို ဘယ်လောက်ကြာအောင် စဉ်းစားမိမှန်းမသိ…

"ဟာ – ဘိုးသက္က ခုထိသတိရနေတုန်းလား၊ နှစ်တွေလည်း ကြာလာပြီလေ၊ နောက်မှအသံကြား၍ မုဒ္ဒောအေးစေတီမြောက်ဘက်ထောင့်မှာ ငေးငိုင်နေသော ဘိုးသက္ကကိုဆရာတော်ဘုရားမှ ပြောလျှင်…

"တပည့်တော် ဆရာတော်ကို ဦးတင်ပါတယ် ဘုရား၊ နှစ်တွေကြာတာမှန်ပါတယ်ဘုရားတပည့်တော်ရင်ထဲမှာ မနေ့ကလိုပဲ ထင်နေတာ၊ နှစ်ပေါင်းငါးဆယ် ကျော်လာပါပြီဘုရား၊ နှစ်ဖြန်ဆိုရင် မုဒ္ဒောအေးဘုရား ဆွမ်းတော်ကြီးပွဲ

www.burmeseclassic.com

တင်ရမယ့်နေ့ပါ။ နောက်ဆုံး အောင်အောင်ဆွမ်းတော်ကြီးတင်ပွဲက မြလေးနွယ်နဲ့ တွေ့ပြီးအပြန် ကန်ပေါင်မြောက်ဘက်အဆင်းမှာ ပိုးထိပြီး ဆုံးရတယ် ဘုရား၊ အရှင် ဘုရားတို့ ဘယ်သိမလဲ၊ တပည့်တော်က ကိုယ်တွေ့ကြုံရတာ၊ အရှင်ဘုရား အရင် လေးဆက်မြောက် ဆရာတော်ကြီးလက်ထက်ပေါ့၊ အောင်အောင် ပိုးထိ တယ်လည်းကြားရော သူ့အဘိုးအဘမောင်က ဆရာတော်ကြီးကို အကြောင်းစုံပြောပြတော့ ဆရာတော်ကြီးကပြန် မိန့်တယ်"

"ဒကာ ဘမောင်၊ သံသရာမှာ ဆွေမျိုးမကင်းကြဘူး၊ တစ်မျိုးမဟုတ်တစ်မျိုး ပတ်သက်နေကြမှာပဲ၊ သမုဒယ - သမုဒယ - တယ်ကြောက်စရာ ကောင်းပါလား၊ ဘဝခြားနေတာတောင် သံယောဇဉ်အမျှင်တန်းနေသေးတယ်၊ ဒကာကြီး ၊ ဒကာမမြလေးနွယ်တို့က ခွဲလမ်းမှု သမုဒယကြောင့် ဒီမှာဒွေအေးစေတီမှာ စောင့်ရှောက်နေရတယ်၊ လူတွေပြောပြောနေတဲ့ဥစ္စာစောင့်ပေါ့၊ သူတို့က ဝေမာနိကပြိတ္တာတွေပေါ့၊ သူတို့မှ ဆိုက်သလောက် တန်ခိုးရှိတယ်၊ ဖန်ဆင်းနိုင်တယ်၊ ဘိုးသတ္တဘုန်းကြီးလည်း ရှေးစကား ဒီစေတီသမိုင်းစာအုပ်စာပေမရှိပေမယ့် လက်ဆင့်ကမ်းလာတဲ့ သမိုင်းပါ၊ ဒါက ရွာသစ်လေး၊ ရွာဟောင်းက ဘိုးသတ္တတို့မှာပေါ့၊ ဆရာတော်ကြီးက မိန့်ဖူးတယ်၊ အဲ့ဒီအချိန်က ...

"တပည့်တော်တို့ ကျောင်းသားဘဝ (၁၀) နှစ်ကျော်ကျော်ပေါ့ ဘုရား"

"ဒါဆို ဘိုးသတ္တ - သူငယ်ချင်း အောင်အောင်နဲ့မြလေးနွယ်တို့ကိုသတိရရင် ဘုရားပွဲနေ့ကျရင် အမျှဝေပေးလိုက်ပါ၊ သေသေချာချာဖိတ်ပေါ့၊ သူတို့အတွက်လှူဖို့ ဆရာတော် သင်္ကန်းပေးမယ်၊ ဘိုးသတ္တ လာယူပေါ့"

ဆရာတော်ဘိုးသတ္တအားမိန့်ကြား၍ ကျောင်းသို့ ပြန်သွားသည်၊ မပြန်နိုင်သည်က ဘိုးသတ္တအရင်ဆရာတော်ကြီးပြန်တော်မူပြီးထဲက ရွာကို မပြန်ဘဲ ကျောင်းမှာပဲ ကပ္ပိယလုပ်ရင်း တစ်ဖက်ကလည်း ဘဝနောပွားကာ မဂ်ဖိုလ်မင်းကိုရင်ဆိုင်နိုင်ရန် ကြိုးစားနေသည့်နှစ်တွေကြာပေမယ့် သူငယ်ချင်းအောင်အောင် သူ့ချစ်သူမြလေးနွယ်တို့ဘဝခြားနေတာတောင် ရာဂမီးက မငြိမ်းနိုင်၊ ခုတော့ ဘဝချင်းတူသွားပြီလား၊ ဘိုးသတ္တကြိတ်မနိုင်ခဲမရဖြစ်နေသည်၊ ဒီနှစ်ဘုရားမှာ မင်းတို့အတွက် ငါ ဒါနပြုပေးမယ်၊ သင်္ကန်းလှူပေးမယ်၊ သူငယ်ချင်း အောင်အောင်နဲ့ မင်းချစ်သူ မြလေးနွယ်တို့နဲ့ မကျွတ်မလွတ်သေးသော ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်း တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ နက် (၇) နာရီ တရားနာယူရန် ဘုရားရှေ့တရားမဏ္ဍပ်သို့ တရားနာကြွရောက်ရန် ဖိတ်ကြားအပ်ပါသည်၊ ပိုင်ရာဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်များကလည်း ခွင့်ပြုပေးပါ၊ အထူးအားဖြင့် သူငယ်ချင်းအောင်အောင်နဲ့ မြလေးနွယ် တရားနာလာကြပါ၊ မင်းတို့သူငယ်ချင်း - ငါ ဘိုးသတ္တဖိတ်ပါတယ်၊ လာကြပါနော်"

ပြောရင်း ပြောရင်း ဘိုးသတ္တအသံငိုသံပါလာသည်၊ မျက်ဝန်းမှာလည်း မျက်ရည်စများ တွဲလွဲခိုနေသည်၊ ဘုရားပွဲရောက်တိုင်း ကျဆင်းရသည့်မျက်ရည် ဒီနှစ်တော့ နောက်ဆုံးဖြစ်မည်ထင်ပါတယ်၊

ဘိုးသတ္တ ရင်ထဲမှာ ပေါ့သွားသည်၊ သူ့အသက်ရှင်နေစဉ် အောင်အောင်တို့ မြလေးနွယ်တို့ ဒီဘဝက ကျွတ်လွတ်စေချင်သည်၊ သူငယ်ချင်းကောင်း ပီသစွာ ကောင်းမှုကုသိုလ်ပြုလုပ်ပေးခြင်းဖြစ်သည်၊ သူရော နောင် ဘယ်လောက်နေရမှာလဲ၊ သေခြင်းတရားသည် အနီးဆုံးဖြစ်၏၊ နက်ဖြန်ကမှ ဝေးသေးသည်၊ သည်တော့ နက်ဖြန်ဘုရားပွဲမှာ သူတို့အဖို့ ပြင်ရမည်၊ သူ ပျော်နေသလား သူတို့လည်း ပျော်နေကြမှာပါ၊

သူငယ်ချင်းအောင်အောင် ရယ် မင်းသိပ်ချစ်ရတဲ့ မင်းငါ့ကို အမြဲပြောပြခဲ့တဲ့မင်းရဲ့မြလေးနွယ်၊ မင်းအမြဲခေါ်ခဲ့တဲ့ မောင့် - မြလေးနွယ်တို့နှစ်ဦး လူ့ဘဝကို အမြန်ဆုံးပြန်ရောက်ပါစေလို့ အမြဲဆုတောင်းနေမယ်နော်၊

(ဝန်ခံချက် - အဘိုးပြောပြသည့် အဖြစ်အပျက်ကို ခံစားရေးဖွဲ့ပါသည်)

သန့်လျှင်မောင်ကျော့ဟိန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကတိသစ္စာပျက်သောအခါ

ညွန့်မောင်ဦး

လောကမှာ ပရလောကသားများဟုခေါ်သော သရဲ၊ တစ္ဆေ၊ ပြိတ္တာ၊ မှင်စာ၊ ဘုတ်၊ ဥစ္စာစောင့်စသည့်မကျွတ်မလွတ်သော အပါယ်လေးဘုံ သားများရှိကြသည်ကို တချို့လူများ မယုံကြည်ကြပါ။ ထိုသို့ မယုံကြည်သည်မှာ မိမိတို့ ကိုယ်တိုင် မတွေ့မကြုံဖူးကြ၍ ဖြစ်သည်။ အခန့်မသင့်၍ကိုယ်တွေ့ကြုံအခြောက်အလှန့်ခံကြရသောအခါမှသာ ယုံကြသည်။ အမှန်မှာပရလောကသားတစ္ဆေ၊ သရဲရှိကြောင်းကို ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင်ကပင် ဇာတ်တော်များ၊ ကျမ်းများမှာ တစ္ဆေ၊ ပြိတ္တာများရှိကြောင်း ဟောကြားခဲ့ပါသည်။ သရဲ၊ တစ္ဆေများမှာ လူကိုခြောက်လှန့်တတ်သည်။ ဖမ်းစားနိုင်သော ကမ္ဘဝိဇ္ဇိတန်ခိုးများ ရှိကြသည်ကို ယနေ့ တိုးတက်နေသော သိပ္ပံခေတ် လူငယ်များက မယုံကြည်ကြပါ။ သို့သော် ရေးအခါက အမှန်တကယ် အခြောက်အလှန့်ခံခဲ့ဖူးသော အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကိုတင်ပြပါမည်။ ယုံသည်၊ မယုံသည်မှာ စာဖတ်သူ၏တာဝန်သာ ဖြစ်သည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ် (၈၀) လောက်က ဖြစ်သည်။ ရေးအခါက မြိတ်ကျွန်းစုမှာ ပင်လယ်နှင့်နီး၍ ကမ်းစပ်နှင့် မနီးမဝေးမှာ သဘာဝအလျောက် ပေါက်နေသော သစ်တောကြီးများ ရှိသည်။ ကျွန်းစုနှင့် မနီးမဝေးမှာလည်းကျေးရွာများရှိသည်။ ကျေးရွာတွေမှာ နေထိုင်သူအများစုမှာ ပင်လယ်မှာ ငါးဖမ်းသောအလုပ်များ

www.burmeseclassic.com

လုပ်ကိုင်ကြသည်။ ထိုကျေးရွာများထဲတွင် တောစပ်နှင့် မနီးမဝေးမှာရှိသော နံ့သာနီရွာကလေးမှာ တခြားရွာတွေလို ငါးဖမ်းသောလုပ်ငန်း မလုပ်ကြဘဲ တောထဲဝင်၍အမွှေးနံ့သာများဖြစ်သော နံ့သာဖြူ၊ ကရမက်နှင့် ပရဆေးပင်များ ရှာဖွေ၍ရောင်းဝယ်ကြသည်။ ထိုတောအတွင်းမှာ နံ့သာဖြူ၊ ကရမက်ပင်များ ပေါက်၍ ရှာဖွေရလွယ်ပြီး လှူကြိုက်များ၍ရောင်းရာမှာလည်း ငွေရသည်။ ထိုအခါ ရွာမှာရှိသော ယောကျ်ားများက ငါးယောက်တစ်ဖွဲ့(၆) ယောက်တစ်ဖွဲ့စိတ်တူသူချင်း ပေါင်း၍တောထဲကိုစားနပ်ရိက္ခာအစုံနှင့် ဓားများ၊ ပုဆိန်များကို ပလိုင်းတစ်လုံးနှင့် လွယ်ကာသွားကြသည်။ ထိုသို့ သွားရာမှာ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်၏ စကားကို နားထောင်ရသည်။ သူတို့ရွာ၏ အယူအဆအရ ထိုတောကြီးမှာ နတ်ကြီး၏ စားဦးစားဖျားများကို တင်မြှောက်ကြရပြီး အပေါ့အလေးသွားရာမှာလည်း တောင်းပန်၍ သွားရသည်။ ညဘက် အိပ်ကြရာမှာလည်း သစ်ပင်ကြီးများပေါ်မှာ ကြိုးပုခက်လုပ်ပြီး အိပ်ကြသည်။ ထမင်းဟင်းကိုလည်း ထွေထွေထူးထူး ချက်ပြုတ်ခြင်းမလုပ်ဘဲ ဝါးကျည်တောက်ထဲကိုဆန်နှင့်ရေထည့်၍မီးဖုတ်လိုက်သည်နှင့် ထမင်းဖြစ်သွားသည်။ မိုးချုပ်နေေ သည်နှင့်အိပ်ကြမည့်သစ်ပင်အောက်ေ မီးထည့်ထားရသည်။ မီးမထည့်လျှ တောကောင်များလာတတ်သည်။ တေ ကောင်တွေက မီးကို ကြောက်သည်။

အဖွဲ့သားများမှာ နံနက်စောစော ထမင်းကျည်တောက်ဖုတ်၍စားပြီးသည် နှင့် နံ့သာဖြူရှာထွက်ကြသည်။ ရှာေ ၍ ရလာသော နံ့သာဖြူများကို ခေါ် ဆောင်လုပ်သူကဝေပုံကျဝေပေးသည် တစ်ကြိမ်တောထဲဝင်လျှင်လည်းတစ်ေ ရက် (၂၀)လောက် ကြာပြီး အိမ်ပြ ရောက်လျှင်လည်း (၁၀) ရက်လော နားကြသည်။ ခေါင်းဆောင်ဦးဝကြီးေ သည်တစ်ခေါက် တောဝင်ရာမှာ သူ့တူ အရင်း၊ ရှင်လူထွက် မောင်မိုးကို ခေါ်လာ သည်။ မောင်မိုးမှာ မုဆိုးမ မိခင်ကြီးကို လုပ်ကျွေးရန် လိုက်လာသောကြောင့် တခြားအဖွဲ့သားများကလည်း လက်ခံ သည်။ ဆုံးသွားသောမောင်မိုး၏ဖခင်မှာ လည်းနံ့သာဖြူရှာဖွေရာမှာနာမည်ရခြင် ၍အဖွဲ့သားတစ်ယောက်က မောင်မိုးကို အားပေးစကားပြောသည်။

"မောင်မိုး - မင်းလည်း တစ်နေ့မှာ မင်းအဖေလို တောတိုးကျွမ်းကျင်လာမှာ ပါ။ ဘာမှ မကြောက်နဲ့၊ ငါ ရှိတယ်"

"ကျွန်တော် မကြောက်ပါဘူး - ဦး လေးတို့ ခိုင်းတာလုပ်ပါ့မယ်။ အမေ့ကို လုပ်ကျွေးရလို့ ပျော်ပါတယ်"

"တောထဲမှာ ပျော်တယ်ဆိုပြီး ရွာ မှာ ကျန်ခဲ့သည့် ခင်မြကို လွမ်းမနေနဲ့"

"ဟာ - ဦးလေးကလည်း မလွမ်းပါ ဘူး"

"လူငယ်ဟာ လူငယ်စိတ် ရှိမှာပေါ့။ မောင်မိုးက ခုမှ လိုက်လာပြီး နံ့သာဖြူ တိုင်းခြောက်တစ်စု ရထားတယ်။ ကဲ - အချိန်ကျပြီ၊ တောဝင်ကြရအောင်"

မောင်မိုးမှာ တောထဲရောက်နေ သည်မှာ ရက် (၂၀) ခန့်ရှိလာ၍ အတွေ့ အကြုံလည်း နည်းနည်းရှိလာသည်။ လောဘစိတ်ကလည်း လွှမ်းမိုးထား၍ ကြိုးစားရှာဖွေသော်လည်း ထိုနေ့က ဘာမှ မရပါ။ ဘာမှမရလာ၍ နောက်နေ့မှာ သဲသဲမဲမဲ လိုက်ရှာရာမှာ တောင် စောင်းနှုတ်ခမ်းနားမှာ နံ့သာဖြူတစ်ပင် ပေါက်နေသည်ကိုတွေ့ရ၏။ နံ့သာဖြူပင် ရှိရာသို့ တွယ်ကပ်၍ ဆင်းသွားပြီး တစ် ပင်လုံးရရန် အပင်ရင်းကို လက်ထဲမှ ပေါက်ဆိန်နှင့်ပေါက်သည်။ ထိုအချိန်မှာ နေဝင်ခါနီးဖြစ်နေ၍ မောင်မိုးက ကြိုးစား၍ ပေါက်သည်။ ထိုသို့ ပေါက်နေရင်း နံ့

မေတ္တာသုတ်ရွတ်ရင်း မှိန်းနေစဉ်မှာ
သစ်ပင်အောက်ခြေမှ ကြောင်လိုလို
အဖြူရောင်သတ္တဝါတစ်ကောင်က
သစ်ပင်ပေါ်ကို ကုတ်တက်လာပါသည်။
ကုတ်တက်လာသော အကောင်ကြီးမှာ
တဖြည်းဖြည်း သူ့အနား ရောက်လာသောအခါ
မောင်မိုးက ဆောင်ဓားနှင့် ထိုးချလိုက်ရာ
အကောင်ကြီးမှာ ဂူးဂူးဝါးဝါးနှင့် အော်ပြီး
အပင်အောက်ကို ကျသွားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သာဖြူပင် လဲခါနီးမှာ မောင်မိုးကိုယ်ကို မထိန်းနိုင်ဘဲ ချောက်ကြီးထဲ ကျသွားသည်၊ ချောက်ထဲကျရာမှာ ဒဏ်ရာများရပြီး ပေါင်ကျိုးသွားသည်၊ သို့သော်လည်း ဒဏ်ရာများကို ဂရုမစိုက်အားဘဲ ချောက်ကြီးထဲမှ ကြိုးစားပြီး တွယ်တက်လာရာ မိုးချုပ်ချိန်လောက်မှာ ချောက်နှုတ်ခမ်းပေါ်ရောက်လာသည်။ ထိုအချိန်မှာ ခရီးသွားအဘိုးအိုတစ်ယောက်က မောင်မိုးအနားရောက်လာပြီးမေးသည်၊

"ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ - မင်းကိုယ်မှာလည်း ဒဏ်ရာတွေနှင့်ပါလား"

"ကျွန်တော် ချောက်ထဲကျသွားလို့ပါအဘိုး"

"မှန်စမ်း - ငါကြည့်မယ်၊ မသေကောင်းမပျောက်ကောင်းပါလား၊ လမ်းမသွားနိုင်တာက ပေါင်ကျိုးသွားလို့ ဖြစ်မယ်"

"ကျွန်တော့် လူတွေရှိသည့်နေရာကို ပို့ပေးပါ၊ ကျွန်တော့်ကို ကယ်ပါအဘိုး"

"မင်း စခန်းက ဘယ်မှာလဲ - ငါ ပို့ပေးမယ်"

"ဟိုနားက ကျွန်တော့်လူတွေ ရှိနေသည့်နေရာပါ"

"မင်းဘာတွေပြောနေတာလဲ၊ ယခုမင်းရောက်နေတာ အဘိုးတို့ ရွာနားမှာ နေပြီ၊ အဘိုးမသွားတတ်ဘူး၊ မင်းသည်လိုလုပ်ပါ။ ခုအဘိုးနှင့်လိုက်ခဲ့ပြီး ဒဏ်ရာတွေကို ကုပါ၊ ဒဏ်ရာတွေ ပျောက်မှ ပြန်ပါ၊ အဘိုးအိမ်ကို လိုက်ခဲ့ပါ၊ အဘိုး တွဲသွားမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ - လိုက်ပါ့မယ်"

အဘိုးကြီး တွဲခေါ်သွား၍ ရွာတောင်ရွာမှ အဘိုးအိမ်ကို ရောက်သွားသည်၊ အဘိုးအိမ်မှာ မောင်မိုးနှင့် ရွယ်တူ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို တွေ့ရပြီး အမျိုးသမီးလေးက အဘိုးကြီးခိုင်းသည့်အတိုင်း မောင်မိုးကိုယ်ပေါ်မှ ဒဏ်ရာများကို ဆေးထည့်ပေးသည်၊ ထမင်းလည်း ကျွေးသည်၊ အိမ်မှာ ထိုမိန်းကလေးအပြင် အဘွားကြီးတစ်ယောက်လည်း ရှိသည်၊ အဘွားကြီးက စကားမပြောဘဲ ဆေးလိပ်ကြီး ဖွာနေသည်၊ မောင်မိုး ထမင်းစားပြီးသောအခါ အဘိုးကြီးက သူ့မြေးမကလေးကို ပြောသည်၊

"ဟဲ့ - မြရင်၊ ဧည့်သည်ကို အိမ်ရှေ့မှာ ဖျာခင်းပေးလိုက်၊ ညဘက်မှာ သူ့အနာတွေ နာလို့ မအိပ်နိုင်ရင် ဟိုဆေးရွက်ခူးပြီး အုံပေးလိုက်၊ အဘိုး ခရီးပန်းလာလို့ အိပ်တော့မယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ - လုပ်ပေးလိုက်ပါ့မယ်"

အဘိုးကြီးနှင့် အဘွားကြီး အိပ်ရာဝင်သွားသောအခါ အမျိုးသမီးလေးက အိပ်ဘဲ မောင်မိုးနှင့် မနီးမဝေးမှာ ထိုင်စောင့်နေသည်။ ထိုအခါကျမှ မောင်မိုးက အမျိုးသမီးလေးမျက်နှာကို သေသေချာချာကြည့်မိရာ အမျိုးသမီးလေးမှာ ရွာမှ ထွန်ရစ်ခဲ့သည့် သူ့ရည်းစား မြခင်နှင့် ခွဲခြားမရအောင် တူနေ၍ အံ့ဩနေသည်၊ ထိုအချိန်မှာ ပေါင်မှ ဒဏ်ရာက နာလာ၍ ညည်းညူလိုက်မိရာ အမျိုးသမီးလေးက အနားကို ထလာပြီး မေးရသည်၊

"အစ်ကို - ဒဏ်ရာက နာလာလို့လား၊ ကျွန်မ ဆေးရွက်ကြိတ်ပြီး အုံပေးမယ်လေ"

"နာတော့ နည်းနည်းနာတယ်၊ ရပါတယ် - အိပ်ပျော်သွားရင် နာမှန်းမသိတော့ဘူး"

"ဟာ - နာနေရင် အိပ်လို့ရမှာမဟုတ်ဘူး။ ကျွန်မ ဆေးရွက်အုံပေးမယ်"

ပြောပြောဆိုဆို အမျိုးသမီးလေး ဆေးရွက်ကြိတ်ပြီး အုံပေး၍ အနာသက်သာသွား၍ မောင်မိုးက သူ သိလိုသည်များကို မေးပါသည်၊

"ညီမတို့ အိမ်က ဆေးကုတတ်တယ်၊ အစ်ကိုသည် အိမ်ကိုရောက်လာတာ ကံကောင်းတာပဲ၊ ဒါနှင့် အဘိုးက ဆေးဆရာကြီးလား"

"ဟုတ်တယ် - အဘိုးက ဆေးကုတယ်၊ အိမ်နောက်ဖေးမှာ ဆေးပင်တွေ စိုက်ထားတယ် အစ်ကို၊ ဒဏ်ရာတွေ မကြာခင် ပျောက်သွားမှာပါ"

"ဒဏ်ရာတွေပျောက်ရင် အစ်ကို အဖော်တွေကို လိုက်ရှာရမယ်၊ သူတို့ စိတ်ပူနေကြပြီ"

"ပျောက်ရင် အဘိုးကို ပြောပြီးပြန်ပေါ့"

"မပြန်လို့မဖြစ်၊ ပြန်ရပေမည့်ကျေးဇူးရှင် ညီမကိုတော့ သတိရနေမှာပါ"

"ညီမလည်း အစ်ကို့ကို သတိရနေမှာပါ၊ ပြန်ဆုံရင်လည်း ဆုံမှာပေါ့ - အစ်ကိုရယ်၊ စိတ်ထဲမထားပါနှင့်"

ထိုအချိန်မှာ မောင်မိုးပျောက်သွား၍ အဖွဲ့သားများက နံ့သာဖြူကို မရှာနိုင်ကြဘဲ မောင်မိုးကို (၃) ရက်လုံးလုံး တောနင်းပြီး ရှာကြသော်လည်း မတွေ့ပါ။ နောက်ဆုံးမောင်မိုးဦးလေးက မောင်မိုး သေပြီး ကျားစားသွား၍ ဘာအစအနမှ မတွေ့တာဟုပြောပြီး စိတ်မချမ်းမသာနှင့် အဖွဲ့လိုက် ရွာကို ပြန်သွားသည်၊ ရွာရောက်၍မောင်မိုး သတင်းကြားရသောအခါ မောင်မိုး မိခင်က ငိုယိုပြီး မောင်မိုး

www.burmeseclassic.com

အတွက် ဆွမ်းကျွေးပေးလိုက်သည်၊ မောင်မိုးတို့ အဖွဲ့သားများလည်း စိတ်မကောင်းဖြစ်၍ တောမတက်ဘဲ နားနေကြသည်၊ ထိုအချိန်မှာ မောင်မိုးဒဏ်ရာများပျောက်သွားပြီးအနေနီး၍အဘိုးကြီးမြေးမလေးမြရင်နှင့် ချစ်ကြိုက်သွားသည်၊အဘိုးမှာမနက်တိုင်းဆေးကုသွားနေသော်လည်း မောင်မိုးနှင့် မြရင်တို့ ချစ်ကြိုက်နေမှန်းသိ၍ မောင်မိုးကို မေးသည်၊

"မောင်မိုးမင်း – ငါ့မြေး – မြရင်ကို တကယ်ချစ်လား၊ မြရင်ကတော့ မင်းကို ချစ်တယ်လို့ ပြောတယ်၊ မင်း သဘောထား ဘယ်လိုလဲ ငါ သိချင်တယ်"

"မမြရင်ကို ကျွန်တော် မေတ္တာစစ်နှင့် ချစ်တာပါ၊ အဘိုး သဘောတူခွင့်ပြုရင် ယူပါ့မယ်"

"ကောင်းပြီ၊ မင်း ငါတို့နှင့်အတူနေသည့်အချိန်ကစပြီး မုသားစကားမပြောရဘူး၊ မင်း ကတိပေးနိုင်လား"

"ပေးပါတယ် – မုသားစကားမပြောပါဘူး"

"မင်းကတိပေးရင်ငါလက်ထပ်ပေးမယ်၊ တစ်ခုတော့ သတိထားပါ၊ ငါတို့ရွာတလူတွေဟာမုသားစကားမပြောရဘူး၊ မင်းလည်းမုသားစကားပြောသည့်နေ့မှာ သည်အိမ်က ဆင်းရမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ – ကတိပေးပါတယ်"

"ကတိပေးရင် ငါ့အိမ်မှာ အေးအေးထိုင်စား ငါ လုပ်ကျွေးမယ်"

မောင်မိုးနှင့်မြရင်တို့မင်္ဂလာဆောင်ပြီး (၂)နှစ်ကျော်ကျော် ကြာသောအခါ သားလေးတစ်ယောက် ရလာသည်။ မောင်မိုးမှာ သားလေးမျက်နှာ မြင်ရသောအခါမှ ရွာမှာကျန်ခဲ့သော မိခင်ကြီးကို သတိရလာသည်၊ သားလေးကိုလည်း မိခင်ကြီးကို ပြချင်သော စိတ်ထားမရအောင် ဖြစ်နေသည်၊ မိမိနေ့မြရင်ကိုခေါ်၍ ထွက်ပြေးကြရန် တိုင်ပင်သော်လည်း မြရင်က အဘိုးကိုကြောက်၍ မလိုက်ပါ၊ နောက်ဆုံး ပြန်ချင်စိတ်ကိုထားမရသောကြောင့် မောင်မိုးက အဘိုးကြီးကို ဖွင့်ပြောသည်၊

"အဘိုး ကျွန်တော့် သားလေးကို ခေါ်သွားပြီး ရွာကို ခဏပြန်ပါရစေ၊ သားလေးကို ကျွန်တော့် အမေ ပြပြီးရင် ကျွန်တော် ပြန်လာပါ့မယ်၊ ခု အမေ နေမကောင်းဖြစ်နေလို့ ပြန်ပါရစေ"

"မင်းအမေ နေမကောင်းဖြစ်တာ မင်း ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိတာလဲ"

"ရွာက လူတစ်ယောက် ပြောလို့ သိတာပါ"

"မင်း မုသားပြောတာ၊ မင်း လိမ်ား သည့်ရွာကို ဘယ်သူမှ မလာဘူး၊ ာလည်း မလာတတ်ဘူး၊ ကဲ – မင်း ည့်အိမ်ကဆင်းတော့၊ သွားချင်သည့် ရာ သွားတော့"

"သူမသိလို့ ပြောတာ တစ်ကြိမ် စ်ခါ ခွင့်လွှတ်ပါ"

"နင် ဝင်မပါနှင့်၊ နင်လည်း လိုက် သွားလို့ မရဘူး၊ မင်း နေမဝင်ခင် သည် အိမ်က ဆင်း၊ ကလေးလည်း ခေါ်မသွား ဘူး၊ ငါ ဟိုဘက်ပိုင်း ခဏသွားဦးမယ်၊ င်းသွားတော့"

ပြောပြောဆိုဆို အဘိုးကြီး အိမ်ပေါ် ဆင်းသွားရာ လင်မယားနှစ်ယောက် က်၍ ငိုနေကြသည်၊ အတန်ကြာသော ခါ မြရင်က သတိဝင်လာပြီး ...

"အဘိုးက နင်မှတော့အစ်ကိုနေလို့ ရတော့ဘူး၊ မိုးချုပ်လို့ အစ်ကို့ကိုတွေ့ ခင် သတ်လိမ့်မယ်၊ နေမဝင်ခင် မြန်မြန် သွားတော့"

"အစ်ကို – မြရင်ကို မခွဲနိုင်ပေမဲ့ သွားပါ့မယ်၊ အစ်ကို့ကိုတောအုပ်ရောက် သည့် လမ်းညွှန်ပြပါ"

"အစ်ကို့ကို ဆောင်မားတစ်ချောင်း နှင့် ထမင်းထုပ်တစ်ထုပ် ပေးလိုက်မယ်၊ သည်နေရာက အနောက်ဘက်ကိုသွား ရင်း တောအုပ်ကို ရောက်လိမ့်မယ်၊ ထမင်းဆာရင်လည်း ထမင်းထုပ်ကို ဖြေစားပါ၊ အထူးသဖြင့် ညအိပ်သည့်အခါ သစ်ပင်မြင့်မြင့်ပေါ် တက်အိပ်ပါ၊ သတိလည်း ထားပြီးအိပ်ပါ"

"သွားပြီ – ညီမရေ၊ ကံမကုန်ရင်ပြန် ဆုံကြမှာပါ"

"အစ်ကိုအပေါ် အမြဲသတိရနေမှာ ပါ၊ ဒါပေမဲ့ သည်ဘဝမှာတော့ ပြန်ဆုံဖို့ မလွယ်ပါဘူး"

မောင်မိုးမှာ အဘိုးကြီးရန်ကို ကြောက်၍ မြရင် လမ်းညွှန်လိုက်သည့် အတိုင်း ထွက်ခဲ့ရာနေဝင်ခါနီးမှာ တောအုပ်ထဲကို ရောက်သည်၊ ထိုတောအုပ်မှာ မိမိရောက်ဖူးခဲ့သော နေရာဖြစ်၍ အမောဖြေ မြရင်ထည့်ပေးလိုက်သော ထမင်းထုပ်ကို ဖြေ၍စားသည်၊ ထမင်းထုပ် ဖြေလိုက်သောအခါ မန်ကျည်းသီးတောင့် (၅) တောင့်ကိုတွေ့၍ ဘေးကို ဖယ်ထားလိုက်သည်၊ ထမင်းစားပြီးသောအခါ အပင်အောက်မှာ မနေရဲ၍ သစ်ပင်ခွဆုံနေရာမှာ တက်ထိုင်ပြီး အိပ်နေလိုက်၊ ညကလည်း လမှန်မှန်လေးသာနေ၍ အရာဝတ္ထုများကို ပိုးတဝါးမြင် နေရသည်၊ ထိုအချိန်မှာ မောင်မိုးက မိမိ ကျောင်းမှာနေစဉ်က ကျက်ခဲ့ဖူးသော

www.burmeseclassic.com

ပရိတ်ကြီး (၁၁) သုတ်ထဲမှ မေတ္တာသုတ်ကို ရွတ်နေသည်၊ ထိုစဉ် မေတ္တာသုတ်ရွတ်ရင်း မှိန်းနေစဉ်မှာ သစ်ပင်အောက်ခြေမှ ကြောင်လိုလို အဖြူရောင်သတ္တဝါတစ်ကောင်က သစ်ပင်ပေါ်ကို ကုတ်တက်လာပါသည်၊ ကုတ်တက်လာသောအကောင်ကြီးမှာ တဖြည်းဖြည်း သူ့အနားရောက်လာသောအခါမောင်မိုးကဆောင်ဓားနှင့် ထိုးချလိုက်ရာ အကောင်ကြီးမှာ ဝူးဝူးဝါးဝါးနှင့် အော်ပြီး အပင်အောက်ကို ကျသွားသည်၊

မောင်မိုးမှာ အကောင်ကြီး ကျသွားသော်လည်း ကြောက်လွန်း၍ အောက်မဆင်းဝံ့ပါ၊ မောင်မိုးကိုယ်တိုင်လည်း သစ်ကိုင်းကြီးကို ဖက်၍တုန်နေသည်၊ သည်လိုနှင့် ခဏကြာသောအခါ အဖြူရောင်ဝတ်စုံဝတ်ဆင်ထားပြီး အမျိုးသမီးအသံနှင့် မိမိကို ခေါ်နေသည်ကို ကြားရပြန်သည်၊

"အစ်ကို - အစ်ကို ဘာမှ မဖြစ်ဘူးနော်၊ အောက်ကို ဆင်းခဲ့ပါ၊ ကျွန်မမြရင်ပါ"

"မဆင်းဝံ့ဘူး - မမြရင်၊ အစ်ကိုအဘိုးကို ကြောက်တယ် မမြရင် တက်ခဲ့ပါ"

"ကျွန်မတက်လို့မရဘူး၊ မကြောက်ပါနှင့်၊ ဆင်းခဲ့ပါ၊ အဘိုးက အစ်ကိုသတ်လိုက်လို့ သေနေပြီ"

"အစ်ကို သတ်လိုက်တယ် ဟုတ်လား၊ အစ်ကို - ကြောက်တယ် မမြရင် မဆင်းဝံ့ဘူး"

"မြရင်က သံယောဇဉ်ကြောင့်အစ်ကို့ နောက်ကို လိုက်လာတာ၊ အစ်ကို မတွေ့ချင်ရင်လည်း မြရင် ပြန်ပါ့မယ်၊ မပြန်ခင်မှာခဲ့ချင်တာက မြရင် ထည့်ပေးလိုက်သည့် မန်ကျည်းသီးတောင့်တွေကို ယူသွားပါ၊ အဲသည့်ပစ္စည်းတွေကို ထုခွဲပြီး ရင်းနှီးစားပါ၊ အလှူလုပ်သည့်အခါမှာလည်း မြရင်ကို အမျှအတန်းဝေပေးပါ၊ မြရင် ပြန်မယ် - အစ်ကို"

အဖြစ်အပျက်တွေက အိပ်မက်လိုဖြစ်နေသည်၊ သည်လိုနှင့် နံနက်လင်း၍ အပင်အောက် ဆင်းကြည့်သောအခါ ကြောင်ကြီးတစ်ကောင်သေနေသည်ကို တွေ့ရသည်၊ မြရင်ပြောခဲ့သည့်အဘိုးက အစ်ကို သတ်လို့ သေနေပြီ ဟူသော စကားကို ပြန်စဉ်းစားကြည့်မိသည်၊ အဘိုးကြီးနှင့် ကြောင်၊ ကြောင်နှင့် အဘိုးကြီး၊ မောင်မိုး ကြာကြာမနေဘဲ ရွာကိုပြန်ခဲ့သည်၊ ရွာရောက်ပြီး မိမိအဖြစ်အပျက်များကို ပြောပြသောအခါ ရွာမှ သက်ကြီးရွယ်အိုတစ်ယောက်က ...

"မောင်မိုးက ကျတ်ရွာရောက်သွားပြီး အိမ်ထောင်ကျခဲ့တာပဲ၊ ကျတ်တွေက ဖန်ဆင်းတတ်တယ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူတို့ကိုကိုယ်လှူဒါန်းနိုင်သည့်အခါမှာ အမျှဝေပေးပါ"

ဟူ၍ပြောသည်၊ မောင်မိုးလည်း မြရင်ပေးလိုက်သော ရွှေမန်ကျည်းတောင့် တချို့ကို ထုခွဲပြီး ဝယ်ချစ်ဖြစ်သော မြခင်နှင့် မင်္ဂလာဆောင်လိုက်သည်၊ ထို့နောက် နံ့သာဖြူရှာသော အလုပ်မလုပ်တော့ဘဲ နံ့သာနီရွာမှ မိဘမဲ့ကလေး သုံးယောက်ကို ရှင်ပြုပေး၍ မမြရင်ကို အမျှ အတန်း ပေးဝေလိုက်ပါသည်၊

ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ် ဟန်ကျ/မကျ

အသက်ကို တည်၊ မိမိနံကိုရော၊ ရောင်းမည့် ကုန်နံကိုပေါင်း ၈ဖြင့်စား၊ ကြွင်းရင်ဝယ်၊ မြတ်မယ်၊

၄၅ - နှစ်၊ အင်္ဂါသား၊ ဆီဝယ်ချင်တယ်ဆိုပါစို့၊

၃ = မွေးနံ

၃ = ကုန်နံ

```
      ၆
၈ | ၅၁
  | ၄၈
  |----
     ၃    (၃)ကြွင်း မမြတ်ပါ၊
```


www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

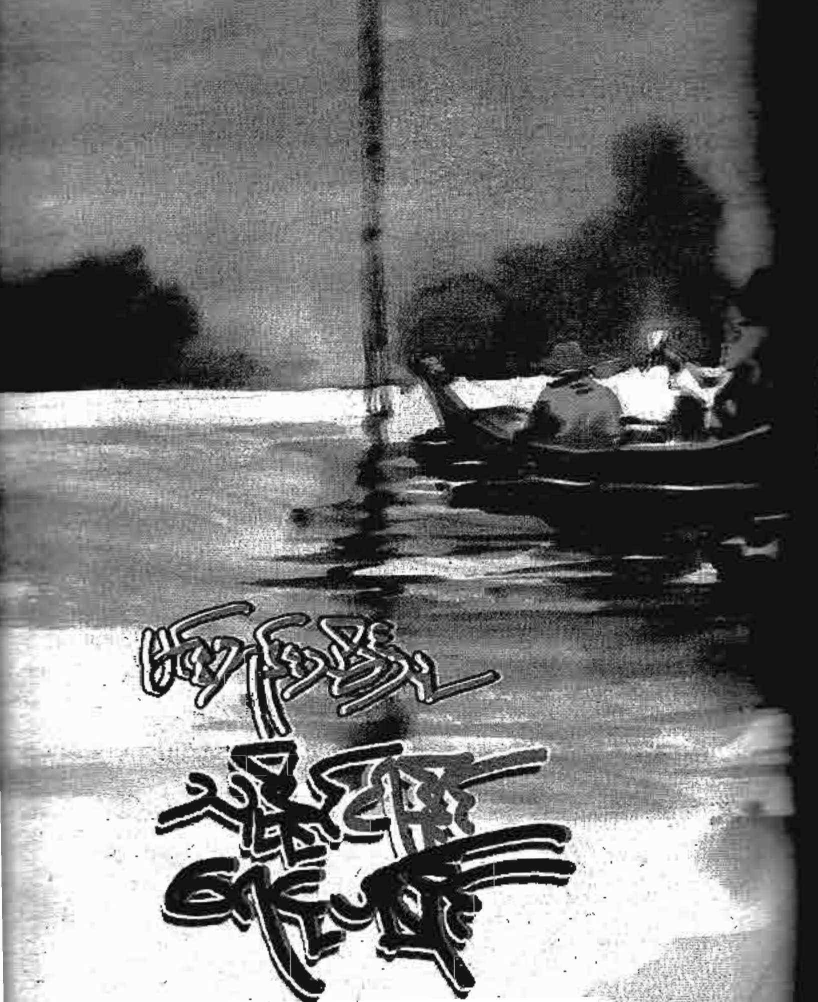

မြစ်၏ တစ်ဆစ်ချိုးကွေ့တွင် လေသည် လေပွေမွှေ့သတဲ့သို့ အရပ်ရှစ် မျက်နှာမှ စုပြုံကာ တိုးဝှေ့တိုက်ခတ်လျက် ရှိနေလေသည်။ ထိုအခါ မြစ်ပြင်သည် လှိုင်းဖြစ်ကာ ကမ်းစပ်သို့ တဖျပ်ဖျပ် ရိုက်ခတ်လေတော့သည်။

ဝဲယာမြစ်ကမ်းစပ်တွင် ဓနိတောတွေ ထူထပ်စွာရှိသည်။ ဓနိတောရွာ၏အနောက်ဘက်တွင် အုန်းခြံ၊ မာလကာခြံ၊ သရက်ခြံ၊ ကွမ်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခြံ စသည့် - စသည့် ...၊ မြစ်ကမ်းကွေ့၏ တံတောင်ဆစ်ကျော်တွင် ကျယ်ပြော သော ကိုကံငွေ၏ခြံရှိသည်၊ သူ၏ခြံနှင့် တပ်လျက်မှာကိုအောင်သန်းနှင့်မညို၏ ခြံရှိသည်၊ ကိုအောင်သန်း၊ မညိုတွင် သမီးချည်းလေးယောက်တိတိမွေးထား ရာ ကိုအောင်သန်းက ရွာထဲမှ တူတော် မောင် တစ်ယောက်ကို အဖော်အလျော် အဖြစ် ခေါ်ထားလေသည်၊

ကိုအောင်သန်း၏ တူတော်မောင် မှာ စံဖေပင်တည်း။ စံပေသည် ရွံ့ထဲမှာ မွေး၊ ရွံ့ထဲမှာကြီးပြင်းသော ကျေးတော သားပီပီ အလုပ်တော့ ကြိုးစားသည်၊ အလုပ်နှင့်လက် ပြတ်လတ်သည်ဟူ၍ တော့ မရှိ၊ မိုးရာသီတွင် လယ်အလုပ်၊ နွေရာသီတွင်ခြံအလုပ်နှင့် ငါးဖမ်းသည့် အလုပ်ကို မညည်းမညူ လုပ်လေ့ရှိ သည်၊ ရံဖန်ရံခါဝမ်းကွဲနမများအလုပ်ကို ဝင်ရောက်ကူညီတတ်ပေရာ ကိုအောင် သန်းက သားအရင်းတမျှ ချစ်သည်၊ ထို့ကြောင့် ယုံကြည်စိတ်ချစွာဖြင့် ခေါ် ထားခြင်းဖြစ်သည်၊

စံဖေမှာ တစ်ခုတော့ ပြောစရာရှိ သည်၊ အရက်ကို စုံစုံမက်မက် သောက် တတ်သည်၊ လူမှန်းသူမှန်းမသိအောင် သောက်တတ်ခြင်းပင်တည်း။ မူးလျှင် သွေးဆိုးချင်သည်၊ ယခုလည်း ခြံစင် လမှပင်ကြီးအောက်တွင် အရက်ဝိုင်းဖွဲ့ နေကြပေပြီ၊ ညနေချမ်း လေတဟူးဟူး နှင့် တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်ရှိလှသော ခြံကြီးထဲတွင် စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် ပြောဆိုရေရွတ်ကာ အမူးအလဲသောက် နေကြခြင်းပင်တည်း။

သူတို့အားလုံး ငါးယောက်တိတိ၊ စံဖေ၊ မြမောင်၊ အုန်းရွှေ၊ သံဂေါ်လီ တံတေတို့ဖြစ်သည်၊ စင်စစ် ရွာ၏ထိပ် ထိတ်ကြများ စုဝေးဆုံစည်းနေကြခြင်း ဖြစ်သည်၊ ကျုံတာ၊ ရှမ်းကွင်းကြီး၊ တချဲ ဂျို့ဝါ စသည့် ရွာစဉ်တွေမှာနေကြတာ တစ်ရွာလျှင် တစ်ယောက် အော့ကြော လန် ဘွဲ့ရထားသူတွေပေတကား။

စံဖေသည် အရက်ပုလင်းနှင့် ဖြိုင် ကာ သူမလဲ၊ ပုလင်းလဲမည့် လူမျိုး၊ မြမောင်သည် မိန်းမကြောက်ရသည့် ဘက်တွင်ရွာဆယ်ရွာမြိုင်ဘက်ကင်းသူ ဖြစ်သည်၊ "ကိုမြမောင်" ဟု တစ်ချက် အော်ခေါ်လိုက်သည်နှင့် "လာပါပြီ - ရှင်မ ရေ" ဟု အော်ကာ ရှိသည့်အလုပ်ကို ပစ် ကာ ရှေ့တော်မှောက် ဒူးထောက်ခစား ရသူ၊ ယခုလည်း ဘုန်းကြီးကျောင်းတို့ သွားမည်ပြောကာ မိုးကြောင်မိုးဂှက်နှင့် အရက်ဝိုင်းကိုရောက်လာသူပင်တည်း၊ အရက်သောက်ရမည်ဆိုလျှင် မိန်းမ အရိုက်ခံ၍သောက်မည်သူဖြစ်သည်၊

အုန်းရွှေက ရွာတွင် ပျောင်းဘွဲ့ရထား သူဖြစ်သည်၊ အုန်းရွှေကို ကြည့်လျှင် ရေနွေးကြမ်းတစ်အိုးနှင့် ဒူးတလေးချိတ် ကာ အိမ်ပေါ်မှ အိမ်အောက်မဆင်း၊ ငြိမ့် နေတတ်သူ ဖြစ်သည်၊ လယ်အလုပ်၊ ခြံ အလုပ်သည် သူနှင့် လားလားမှ မအပ် စပ်၊ မိန်းမနှင့် သားတွေတသာ နေပူ မရှောင်၊ မိုးရွာမရှောင် လုပ်ရသည်၊ တကုတ်ကုတ် လုပ်ရသည်၊ ပြီးတော့ ဘုန်းကြီးလူထွက်၊ လူထူပြီးဆိုလျှင် ရွတ် မြူပါလိမ့်မည်၊ ပရိတ်ကြီး (၁၁) သုတ်၊

သမန္တာ စက္ကဝါဠေသု ကစ၍ ရွတ် လိုက်တာ ပုဗ္ဗဏှသုတ် နောက်ဆုံးအပိုဒ် သဟသဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိရောက်မှ ရပ် တော့သည်၊ ရွတ် သည့် အုန်းရွှေပင် ဘယ်သို့နေမည်မသိ၊ နားထောင်သူပင် ခေါင်းညိတ်တရားနာရလွန်းသဖြင့် ဇက် ကြောတက်အုန်းလွှဲရသည်၊

"ဒီမှာ - ဒီမှာ - ဒကာတို့၊ အဲ - ဟုတ် ပေါင် ယောင်လို့၊ အာဋာနိဋိယသုတ်ဆို တာ ဘုရားရှင်ရဲ့အာဏာတော်နဲ့ နတ် မင်းကြီးလေးပါးရယ်၊ နတ်စစ်သူကြီးတွေ ရယ်ကိုဆင့်ခေါ်ပြီး၊ မကောင်းဆိုးဝါးတွေ ကို နှိပ်ကွပ်တဲ့ ပညတ်တော်ကြီး ဖြစ်ပါ တယ်၊ ဒါကြောင့် ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ နှိပ် နင်းလို့မရတဲ့မကောင်းဆိုးဝါးဖုတ်ပြိတ္တာ တစ္ဆေတွေနဲ့ ဖမ်းစားခြင်းကို ခံနေရပြီဆို မှ ရွတ်ဖတ်သင့်တဲ့ သုတ်တော်ပါ၊

ဒီသုတ်တော်ကို အလကားနေရင်း အကြောင်းထူးမရှိဘဲ မရွတ်ဖတ်သင့်ပါ ဘူး၊ အကြောင်းထူးတစ်စုံတစ်ရာ မရှိဘဲ ရွတ်လိုက်တော့ နတ်မင်းကြီးတွေ၊ နတ် စစ်သူကြီးတွေက သူတို့ရဲ့ဆိုင်ရာ လုပ် ငန်းတွေကိုပစ်ထားခဲ့ပြီး ရွတ်ဖတ်နေရာ ကို လာရောက်ကြတာကွယ့်၊ ဒီတော့ သူတို့အတွက်ကော ကိုယ့်အတွက်ပါ မကောင်းဘူး၊ အခန့်မသင့်ရင် ရွတ်ဖတ် သူကို နတ်မင်းကြီးတွေက စိတ်ဆိုးသွား ရင် ဒုက္ခပေးတတ်တယ်၊ လူတွေတောင် အလကားနေရင်း အားအားယားယား ခေါ်နေရင် စိတ်ဆိုးသေးတာပဲ မဟုတ် လား"

သူ့စကားဆုံးတော့ အိမ်ကို ထွန်း ကြသော ဦးဖင်းကလေးပင် ... ကလယ်ကလယ်ဖြစ်သွားသည်၊ ပရိတ် ကြီး (၁၁) သုတ်ကို ရွတ်ရတာပဲ အကြိမ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြူတွတ်က လှတာကိုးဟ၊
ကြိုက်ကြမှာပေါ့။ မင်းတို့ ငါတို့တင် မကပါဘူး၊
သူတို့ ရွာသားတော်တော်များများ ကြိုက်တယ်၊
မြို့တွင်း–ကျုံအဲ–ကလရယ်–သူတို့ မကြိုက်တဲ့လူ
မရှိဘူး၊ တ–လူတို့ တွေက အပျိုတို့
ကြိုက်ခွင့်ရှိတယ် စံဖေ၊ ငါလည်း
မြူတွတ်ကိုကြိုက်တယ်။
ဟီး–ဟီး–ဟီး–အုံ့ပုန်းချစ်ပေါ့။ မင်းကော
အုံ့ပုန်းအချစ်ပဲမဟုတ်လားကွ၊ စံဖေ ...”

ဖြစ်နေသလို၊ ငရဲပဲ ကျတော့မလိုလို ... ကျုပ်တော့ ဒီအိမ်ကို ဆွမ်းခံကြွတာမှား လေပြီဟုတွေးနေပြီလားမသိ၊ သည်လို ဘုန်းကြီးလူထွက် မဟာပညာကျော်တို့ မိန်းမနှင့် သားသမီးတွေက အထင်တွေ စွပ်ကြီးကာမည်သည့်အလုပ်မှမရှိငိုးအဲ အိမ်ပေါ်တွင် အခန့်သား အလုကြည့် သက်သက် ထားပုံရသည်၊ ဒါမှမဟုတ် ရိုင်းသမျှ အပေါက်အလမ်းမတည့် သဖြင့်ပေယျာလကန်ပစ်တာလည်းဖြစ် နိုင်သည်၊ ဒါမှမဟုတ် နစ်ခုစလုံးဖြစ်နိုင် သည်၊ ယခုတော့ အနီပုဝ္ဂိုလ်သည် အရက်ဝိုင်းထဲသို့ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်လာလေပြီကော၊

သံဂေါလီ ...

သူကတော့ စောရနက္ခတ်ကော၊ ဓားပြနက္ခတ်ပါလာသူတည်း၊ ဒါပေမဲ့ မိမိရွာကိုတော့ ဘယ်သောအခါမှ ဒုက္ခ ပြန်ပေးလေ့ရှိသူမဟုတ်၊ ရွာနီးစပ်ချုပ် ကိုးရွာစလုံး ထောင်းလမောင်းကြေ အောင် ဒုက္ခပေးတတ်သော်လည်း ယခု ထက်တိုင်လက်ဆုပ်လက်ကိုင်မမိသေး သည်က သူ၏ထူးခြားချက်ဟု ဆိုရပေ မည်၊ သူတကာထောင်ထားသော ငါး ဖမ်းပိုက်၊ ကိုင်းထောက် စသည်တို့ကို အလွတ်မပေး၊ စပါးပေါ်ချိန်စပါးခိုးသည်၊ ငါးခိုးဖမ်းသည်၊ ဓားပြအဖွဲ့ကို လက် ထောက်ရသည်၊ ရာဇဝတ်ကျူးလွန်၍ ထွက်ပြေးလာသူကိုဖွတ်ထားပေးသည်၊ လုပ်သေနတ်လုပ်တတ်သည်၊ ကျည် ဆန်ကို ဆိုက်စုံလုပ်တတ်သည်၊ ယခု တော့ အနီပုဂ္ဂိုလ် သံဂေါလီသည် အရက် ဝိုင်းထဲသို့ မိန့်မိန့်ကြီး ကြွရောက်တော် မူနေလေပြီတကား၊

တံတေသည်မိဘကချမ်းသာသည့် အထဲတွင် ပါသည်၊ လယ်တွေခြံတွေ ရှိ သည်၊ အလုပ်အကိုင်လည်း ကြိုးစားသူ ဖြစ်သည်၊ အသက်က သုံးဆယ်နားကပ် လာပြီ၊ သည်တော့ ကြင်ဖော်ကြင်ဖက် လိုနေပြီ၊ မိန်းမလိုချင်သည်မှ တစ်ပိုင်း သေနေပြီဖြစ်သည်၊ အသားမည်းမည်း သွားခေါခေါ၊ ဆံပင်ကြဲကြဲ၊ နဖူးမောက် မောက်၊ နှာခေါင်းတိုတိုပြားပြား၊ ဘယ်လို မှ ရုပ်ရည်ရှုဖွယ်မရှိသော တံတေသည် စိတ်ရင်းတော့ကောင်းရှာပေသည်၊ မည် သို့ဆိုစေကာမူ သူ၏ အဓိက ရည်ရွယ် ချက်မှာ အသက် (၃၀) မကျော်မီ မိန်းမ ရရှိရေးပင် ဖြစ်တော့သည်၊

မြမောင် ...

မြမောင်ကတော့ ဗိန္ဒောဆရာ ယောင်ယောင်၊ ဗေဒင်ဆရာယောင် ယောင်တတ်ယောင်ကား၊ သာမန်သွေး ရိုးသားရိုးရောဂါကိုပင်အပင်းမိသလိုလို သရဲဖမ်းစားသလိုလို ခြိမ်းခြောက်တတ် သူဖြစ်သည်၊ ဗေဒင်ပညာကိုလည်း ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် တတ်ကျွမ်းသည် မဟုတ်၊ လောကခံရှစ်ပါး ပေါကျမ်း၊ မဟာဘုတ်လက်ဆန်း ဗေဒင်ကလေး နှင့် လုပ်စားနေသူဖြစ်သည်၊ ဘာပဲဖြစ် ဖြစ်သူလည်း အရက်ကြိုက်တတ်သော သူ၊ စံဖေတို့ခြံထဲသို့မဖိတ်ခေါ်ပါပဲလျက် ဘုန်းကြီးကျောင်း ရှင်ပြုအလှူမှ ငါး ခြောက်ထောင်းကြော်ကလေးကို ဖတ် နှင့်ထုပ်ကာ အရက်ဝိုင်းသို့ ရောက်လာ သူဖြစ်ပေသည်၊

သူတို့၏ ခြေရင်းတွင် ချက်အရက် ပုလင်းနှစ်လုံးသည် ဟောင်းလောင်းဖွင့် လျက် တုံးလုံးပက်လက် လဲနေပြီ၊ ထို့ ကြောင့် လက်ရွေးစင်ကြီးငါးကြီး အာ သွက်လျှာသွက် ဖြစ်နေကြလေပြီ၊ အရက်သမားတို့ ထုံးစံအတိုင်း အရက် ဝိုင်းတွင် ဒူးတင်ပေါင်တင်ဖြင့်အလွန် ချစ်ကြရိုး၊ သစ္စာရှိကြရိုး အမှန်ပင်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြမောင်နှင့် သံဂေါ်လီသည် တစ်ယောက်ပခုံးတစ်ယောက်ဖက်ကာ နံနံစော်စော် တစ်ယောက်ပါးကို တစ်ယောက်က နမ်းနေကြသေးသည်။

ထိုအခါ အုန်းရွှေက အာလေးလျှာလေးဖြင့် ဝင်၍ပြောတော့သည်။

"မင်းတို့ကလည်းကွာ၊ မိန်းမပါးဆို ဟုတ်သေးရဲ့ ယောက်ျားအချင်းချင်းကွ"

တံတေသည် ပန်းကန်ထဲမှ မြစ်ငါးကြင်းကြော်တစ်ဖတ်ကို ကောက်ဝါးလိုက်ပြီး...

"ဟီး-ဟီး-ဟီး-ဖြူတွတ်ပါးကလေးဆို ဟုတ်သေးရဲ့၊ ဟိုက ဖြူဖြူဖွေးဖွေး ငါးဖောင်းဖောင်းကလေး၊ ဟင်း-ဟင်း-ဟင်း"

တံတေသည်ပြောရင်းအဖျားတက်သလိုလိုဖြစ်လာပြီးနှုတ်ခမ်းမွေးကျိုးတိုးကြဲတဲ့ဝတ်စိကိုတစ်ချက်တွန့်လိုက်လေသည်၊ ထိုစဉ် စံဖေသည် အရက်ခွက်ကိုကိုင်ထားရာမှယောင်ယမ်းလွှတ်ချလိုက်လေသည်။ ဖန်ခွက်ထဲမှ အရက်မရှိ၍ တော်သေးသည်။

သူသည် တံတေကို ကြောက်မက်ဖွယ် ပြူးကျယ်သော မျက်လုံးအစုံဖြင့် လှန်၍ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

"ဟေ့ကောင်-တံ-တံတေ-မင်း-မင်း-ဘာပြောလိုက်တယ်၊ ပြောစမ်း-ပြန်ပြောစမ်း"

တံတေသည်ငါးကြော်တစ်ဖတ်ကို အစားမပျက်ဘဲ မရှိမရှဉ်မျက်နှာထေးဖြင့်...

"ဖြူတွတ်ကို ပြောတာလေ-ဖြူတွတ်ကို ငါကြိုက်နေတာ"

သည်တစ်ခါမျက်လုံးပြူးသွားသူကား တံတေဖြစ်သည်။

"ဖြူတွတ်က လှတာကိုးဟ၊ ကြိုက်ကြမှာပေါ့၊ မင်းတို့ ငါတို့တင် မကပါဘူး၊ သူ့ကိုရွာသားတော်တော်များများကြိုက်တယ်၊ ရှမ်းကွင်း-ကျုံဖဲ-ကလရပ်-သူ့ကို မကြိုက်တဲ့လူ မရှိဘူး၊ ဟ-လူပျိုတွေက အပျိုကိုကြိုက်ခွင့်ရှိတယ် စံဖေ ငါလည်းဖြူတွတ်ကိုကြိုက်တယ်၊ ဟီး-ဟီး-ဟီး-အုံ့ပုန်းချစ်ပေါ့၊ မင်းကော အုံ့ပုန်းအချစ်ပဲမဟုတ်လားကွ၊ စံဖေ"

စံဖေသည် အံတကြိတ်ကြိတ်ဖြစ်ကာ ဖန်ခွက်ထဲသို့ ချက်အရက်ကို ဖလုံစီအောင် ဆောင့်ကြီးအောင့်ကြီး ထည့်သည်။

"ခွေးမသားတံတေ-ဖြူတွတ်ကို ကြိတ်ကြံတဲ့ အထဲမှာ ဒင်းလည်း ပါ သတိုး၊ ဟေ့ကောင်-သူကြီးသမီးကွ၊ မင်းကို ဘယ်သူကကြိုက်မိုင်းတာတုံး"

တံတေသည် သူ၏ ခေါ်နေသော သွားကြီးကို နှုတ်ခမ်းနှင့် သပ်လိုက်ပြီး...

"အံမယ်-ငါလည်းလူပျိုပဲလေကွာ၊ လူပျိုက အပျိုကို မကြိုက်ရဘူးလား၊ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်ကြိုက်တာ ဘာဖြစ်လဲ-ဘာဖြစ်လဲ"

ထိုအခါမြမောင်နှင့်သံဂေါ်လီသည် ဝင်၍ဖျန်ဖြေရတော့သည်။

"ဟေ့-ဟေ့-တော်ကြပါတော့ကွာ၊ မင်းတို့ကလဲ"

"အရက်ဝိုင်းက ရန်ဝိုင်း မဖြစ်စေနဲ့ကွာ"

ဖျန်ဖြေခါမှ တံတေသည် ပို၍ ဆိုးလာသည်။

"အပျိုကိုလူပျိုကကြိုက်ခွင့်ရှိတယ်၊ သကြားသီး-ဟုတ်ပေါင်-ယောင်လို့၊ သကြားမင်းရဲ့သမီးဖြစ်စေ ငါ့ရင်ဘတ်နဲ့ ငါကြိုက်တာကွ"

ရေချိန်ကိုက်လာကြပေပြီ...

"ဟေ့ကောင်-သိကြားမင်းတွေ၊ ဗြဟ္မာမင်းတွေ လျှောက်ပြောမနေနဲ့၊ သကြားမင်းရဲ့သမီးကို မင်းက မြင်ဖူးလို့လား ခွေးမသား၊ သူကြီးမင်းသမီးငြင်ဖူးတဲ့ကောင်ကများ"

စံဖေသည် အရက်တစ်ခွက်ကို ခပ်မြန်မြန် သောက်ချလိုက်သည်၊ အရက်ဝိုင်းသည် တဖြည်းဖြည်း ပြင်းထန်လာပြီ။

"ကဲဟေ့-ရပ်ကြတော့ကွာ၊ ဒီကိစ္စရပ်လိုက်တော့၊ မင်းတို့ကဒီမှာရန်ဖြစ်နေကြတာ၊ ဟိုမှာ သိတောင် သိမှာမဟုတ်ဘူး၊ မြို့ကျောင်းက ပြန်လာတာ မကြာသေးဘူး၊ ရွာမှာ ရှင်ဥပဂုတ္တပွဲရှိလို့ ခဏပြန်လာတာ၊ ဘယ်စက်ကြပါကလား"

မြမောင်သည် အာလေးလျှာလေးကြီးဖြင့် ငါးခြောက်ထောင်းကျော်ကို လှမ်းနှိုက်ရာ လက်ချော်ပြီး သံဂေါ်လီ အရက်ခွက်ကို တိုက်မိပြီး မှောက်ကျသွားသည်။

"ဟာကွာ-မြမောင်-ကုန်ပါပြီ"

"ကုန်ပစေ-ရွံ့ထဲမှာ မြှုပ်ထားတာတွေရှိတယ်၊ ဒါ-ထားပါဦး၊ ဒီကိစ္စ ဘယ်လို ရှင်းကြမှာလဲ"

အုန်းရွှေက မြမောင်စကားဆုံးသည်နှင့်...

"ဟေ့ကောင်တွေရေ-မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကို ရေရှုရှာရာ ဘာအုန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မသိ၊ အခင်မင်ဆုံး သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်က ပြိုင်ပြီးနောက်ပိုးပိုးတာတော့ မဖြစ်သင့်ဘူးဟ၊ တစ်ယောက်တစ်တော့ နောက်ဆုတ်ပေးသင့်တယ် ထင်တယ်"

စံဖေသည်ကျိုးကျနေသောဖက်ကို ဆတ်ခနဲ ပြန်မတ်လိုက်သည်။

"ကျုပ်ကတော့ နောက်မဆုတ်ဘူး ဗျို့ ရှေ့ကိုပဲ"

"ကျုပ်လည်း ရှေ့ကို၊ ချစ်တာကိုး"

သံဂေါ်လီသည် ခွက်ထဲသို့ အရက်ထပ်ထည့်ရင်း -

"တော်ပြီဟေ့ - အုန်းရွှေပြောတာ မှန်တယ်၊ တစ်ယောက်နောက်ဆုတ်"

စံဖေနှင့် တံတောသည် သွက်လက်စွာဖြင့် ...

"ဟုတ်တယ် - ဟုတ်တယ် - တစ်ယောက်နောက်ဆုတ်ရမယ်"

"ဂူတစ်ဂူထဲ ခြင်္သေ့နှစ်ကောင် အောင်းလို့ မဖြစ်ဘူး"

မြမောင်သည် တံတွေးကို ပစ်ခနဲ ထွေးရင်း ...

"တစ်ခုခုလုပ်ပြီး တစ်ယောက် နောက်ဆုတ်ဟေ့"

"ကဲ - ပြိုင်ပွဲတစ်ခုခုလုပ်ပြီး ရှုံးတဲ့လူနောက်ဆုတ်၊ မကောင်းဘူးလား"

အုန်းရွှေက စကားဆုံးသည်နှင့် -

"ကောင်းတယ် - ကောင်းတယ်"

"ဒီအကြံကောင်းတယ်၊ ဒါမှ မွှားမှာ"

မြမောင်နှင့် သံဂေါ်လီက ဝင်၍ ထောက်ခံချက်ပေးကြလေသည်။

စံဖေသည် မျက်လုံးတစ်ချက် လှန်ကြည့်ရင်း...

"ဘယ်လိုပြိုင်ပွဲလဲဗျ"

"ကြိုက်တဲ့ပြိုင်ပွဲ လာစမ်း - ကျုပ်ကတော့ နောက်မဆုတ်စတမ်းပဲ"

တံတောသည် မဲ့ရွဲ့ကာ ဝင်ပြောသည်၊ ပါးစပ်ထဲမှ တံတွေးတွေ စဉ်ထွက်သွားရာ ဝိုင်းထဲရောက်သွားသည်၊ အားလုံးမူးကာ ရေရှိန်ကိုက်နေသဖြင့် ဘယ်သူမှ ဂရုမစိုက်နိုင်၊ အုန်းရွှေက အမြည်းတစ်ဖတ် ကောက်ကိုင်သည်၊ တောဘဲရိုင်းသားကို ကြော်ထားသဖြင့် တော်တော်နှင့် မနူး။

စံဖေသည် တံတောကို မျက်စောင်းတခဲခဲဖြစ်နေသည်၊

"ခွေးမသား - နင်တော့ နေနှင့်ဦးလား၊ ပြိုင်ပွဲကျမှတွေ့မယ်၊ ကဲ - ဘယ်လိုပြိုင်မှာလဲဗျာ၊ ရှင်းစမ်းပါဦး ..."

သံဂေါ်လီက ဝင်၍ ...

"နွားလှည်းပြိုင်ပွဲဆိုရင်ကော"

မြမောင်းသည် နှုတ်ခမ်းတစ်ချက် နှဲ့လိုက်သည်။

"မင်းကလည်းဒီကိစ္စလူသိလို့မဖြစ်ဘူးလေ၊ တို့တစ်တွေပဲ သိမှဖြစ်မယ်၊ နွားမောင်းပြိုင်ပွဲလုပ်မှ တစ်ရွာလုံးထွက်ကြည့်ပြီး မောင်းထုသလိုဖြစ်သွားမှာပေါ့ဟ"

"ဒီလိုဆို - လက်ဝှေ့ထိုးကြကွာ"

"အနာတရကွာ၊ ဒါလည်း မဟန်ပါဘူး"

အုန်းရွှေသည် တစ်ချက်ညည်းညူရင်း ...

"မင်းတို့ ရောဝတီတိုင်းသားတွေပဲ၊ ရေငုပ်ပြိုင်ကြကွာ"

စံဖေနှင့်တံတောသည်တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်ကြကုန်သည်၊ ဘယ်လိုလဲ ပြိုင်မလားဟူသည့် သဘော၊ ပဝါမကျ ရေမကူစတမ်းဟူသည့် သဘော။

"ကျုပ်က လက်ဝှေ့သတ်ချင်တာဗျ၊ လက်ဝှေ့သတ်လို့ကတော့ ဒီကောင့်ကို အမှုန့်ကြိတ်ပစ်မှာ"

စံဖေသည် အံတကြိတ်ကြိတ်နှင့်ဆိုသည်၊ တံတောသည်လှုဖလံလေးသာ ဖြစ်၏၊ တကယ်သတ်ပုတ်ကြပြီဆိုလျှင် တံတော မလွယ်၊ တံတောသည် ငြိမ်၍နေသည်။

ထိုအခါ တစ်ချိန်လုံးငြိမ်နေသည့် သံဂေါ်လီက ...

"ပြိုင်တယ်ဆိုတာ နှစ်ယောက်စလုံး သဘောတူမှ ဖြစ်တာကွ၊ ဒါက လူမသိမှဖြစ်မှာ၊ ရေငုပ်ပြိုင်ပွဲကို ကျုပ်တာ သဘောတူတယ်၊ ကြာကြာငုပ်နိုင်တဲ့လူ ဖြူတွတ်ကို ဆက်ပိုးတော့"

"ကောင်းတယ် - ကောင်းတယ်"

စံဖေက ထောက်ခံသည်၊ တံတောက ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်ပြသည်၊ ပြိုင်ပွဲသည် နှစ်ဦးသဘောတူ နီးစပ်လာလေပြီ၊

အုန်းရွှေသည် အရက်တစ်ကျိုက် ကျိုက်လိုက်ပြန်သည်။

"ဒီအစီအစဉ် ဘယ်တော့စမှာတုံး"

"အဆင်ပြေတဲ့တစ်ရက်ကွာ" ဟု စံဖေက ပြောသည်၊

တံတောသည် တစ်ချက် "တီး" ခနဲ ရယ်ရင်း ...

"ကျုပ်က ခုတောင် စပိုက်ချင်သေး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စံဖေသည် တောက်တစ်ချက် ခေါက်သည်။

"မသာကောင်တော့ ငါ ထလုပ်လိုက်ရ"

"ဟေ့ဟေ့ - ရန်တော့မဖြစ်ကြနဲ့"

သံဂေါလီသည် အုန်းရွှေကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်သည်။ တိုင်ပင်သည့်သဘော။ အုန်းရွှေကစံဖေနှင့်တံတောကို တစ်ချက်အကဲခတ်ကာ ...

"ကဲ - နှစ်ရက်တွေမှာ မင်းတို့ရဲ့ရေငုပ်ပြိုင်ပွဲလုပ်လို့ မဖြစ်သေးဘူးလေ၊ ရွာမှာ ရှင်ဥပဂုတ္တပွဲရှိသေးတယ်၊ ရဟန္တာပွဲပြီးမှ ပြိုင်ပွဲ စကြတာပေါ့၊ လွတ်လွတ်လပ်လပ်စိတ်အေးလက်အေးဆိုရင် ဟိုဘက်ကမ်းက ဖိုးမြဒင်တို့ တဲရှေ့က မြစ်ထဲမှာဆို ပိုအဆင်ပြေလိမ့်မယ်၊ ငါတို့သုံးယောက်က ဒိုင်ပေါ့၊ ကဲ - ဘယ်လိုလဲ"

စံဖေနှင့်တံတောသည်တစ်ယောက်တစ်ခွန်း။

"ကြိုက်တယ်"

"သဘောတူတယ်ဗျာ"

မြမောင်က ဟဲခနဲရယ်သည်။

"ရှုံးတဲ့လူက ကြည်ကြည်သာသာ နောက်ဆုတ်ပေးရမှာနော်"

"ဟုတ်တယ် - ဖြူတွတ်က ကြိုက်တာ မကြိုက်တာ တို့အလုပ်မဟုတ်ဘူး၊ ရှုံးတဲ့လူ နောက်ဆုတ်ပေးဖို့ပဲ၊

သည်လိုနှင့် အရက်ဝိုင်းကို အောင်မြင်စွာ ရုတ်သိမ်းလိုက်ကြသည်၊ နေလည်း ဝင်ခါစပြုပြီ၊ အနောက်ဘက်မှာ တိမ်နီတိမ်ဝါတွေ ချစ်ချစ်တောက်လောင်မြိုက်နေပြီဖြစ်သည်၊ ဂုန်ညင်းတန်းမြစ်ရေပြင်သည်ငြိမ်သက်အေးချမ်းလျက် ကောင်းကင်းတွင် တောဘဲရိုင်းတွေ ကျလစ်ကျလစ်အော်မြည်ကာ အနောက်ဘက်တောအုပ်ဆီသို့ပျံသန်းနေကြသည်၊ တောဘဲရိုင်းအုပ်နောက်မှ ဗျိုင်းဖြူတွေ၊ အမည်မသိ ရောင်စုံငှက်တွေ...။

ဂုန်ညင်းတန်းမြစ်နံဘေးရွာကလေး၏အထင်ကရရှင်ဥပဂုတ္တ ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးအား ပူဇော်ပွဲနှင့် ရေမျောပွဲလည်းအောင်မြင်စွာ ပြီးမြောက်သွားပေပြီ၊ ရှင်ဥပဂုတ္တပွဲကို ရွာအရှေ့ဘက် ရွာဦးစေတီတွင် စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာကျင်းပခဲ့သည်၊

ရွာဆယ်ရွာသူကြီးများ၊ ဆယ်အိမ်ခေါင်း၊ ရာအိမ်ခေါင်းများသာမက မြို့ပေါ်ဌာနအုပ်၊ နယ်ပိုင်၊ မြို့ပိုင်များပင် လာရောက်ကြရာရွာကလေးသည်စုနစ်ရက်နှစ်လီ ခြိမ့်ခြိမ့်သဲမျှ စည်ကားလှပေသားစံဖေ၊တံတောတို့သည်အိမ်အလုပ်၊ ယာအလုပ်၊ မြို့အလုပ်များကို ယာယီခ်ထားကြပြီး ရွာ၏ အချောအလှတွေ စုဝေးရာ ကွမ်းတောင်ကိုင်ပျိုဖြူမျိုးညိုတွေ စုဝေးရာ ရွာဦးကျောင်းသို့ ချောင်းပေါက်မတတ် စုန်ချည်ဆန်ချည် သွားရောက်ကြပေသည်၊

သူကြီးဦးအောင်ရ၏သမီးဖြူတွတ်၏နံဘေးတွင် ရွာ၏ ကာလသား ထိတ်ဘိတ်ကြ စံဖေ၊ တံတောတို့သာ ရစ်သီခ်သီ လုပ်နေသည်မဟုတ်ဘဲ ဌာနအုပ်ပုလိပ်သားများဖြစ်သူတွေပါမြို့ပိုင်နှင့်ပါလာသူတွေပါလျှောက်ပြန်သံပေးလုပ်နေကြပေပြီ၊ ထိုကိစ္စကိုစံဖေရောတံတောပါမကျေနပ်၊ သင်းတို့က ဘာကောင်တွေမို့လို့လဲ၊ တစ်ရွာသူ အချောအလှသူကြီးသမီးကိုမှ ရွာကိုမှ အားမနာ၊ တယ်စက်ပါလား၊ နာချင်ပြီထင်တယ်၊ ခေါင်းမပါဘဲပြန်သွားချင်တယ်ထင်တယ်၊

မြမောင်၏စကားပင် ပီသအောင်မရှုတ်လိုက်ရ။ ရေပြင်သည် လှိုင်းဝယတ်များဆူပွက်လာပြီး ရေပြင်ကို ခွဲထွက်ကာ တံတော၏ရုပ်အလောင်းကြီးသည် မတ်တတ်ကြီးပေါ်လာလေသည်။ "အောင်မလေးဗျ— တံတော—သရဲ—သရဲတံတော—မတ်တတ်ကြီး" စံဖေသည် လှော်တက်ကို ရုတ်တရက်ကောက်ကိုင်ကာ လှော်ပြေးရန်ပြင်လေသည်။ တံတောသည် ရေထဲမှ မတ်တတ်ကြီးပေါ်လာပြီး သွားခေါခေါကြီးကို အစွမ်းကုန်လှမ်းပြကာ ရယ်ပြနေလေသည်တကား ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တံတေသည် မြို့ပိုင်တပည့်ကလန် ကလားကောင်ကို ညအမှောင်ကို အားကိုးကာ ရိုက်မည်တကဲကဲလုပ်နေ၍ အန်းရွှေက တောင်းပန်ထားရသည်၊

"ဟေ့ကောင် - ငါတို့ကအိမ်ရှင်လေကွာ၊ သည်းခံမှပေါ့"

"ဒီငါးဖောင်ရိုး - အရိုးပဒေသာကို ရိုက်ပြီး မြစ်ထဲမျှောပစ်လိုက်ချင်တယ်ဗျာ၊ ခွေးမသား ငါးဖောင်ရိုး၊ မြို့ပိုင်အားကိုးနဲ့ ပြိုဟ်ကြွနေတာ၊ ဟိုပုလိပ်စုတ်လည်း အတူတူပဲ၊ ငမ်းကြောကို တင်းတယ်"

တံတေသည် မကျေမနပ်နှင့် ထွက်သွားသည်၊ စံဖေကလည်း မြို့ခြည်သည်တွေကို မျက်စောင်းတစ်ခဲခဲ၊ အန်းငွေ၊ သံဂေါ်လီတို့က မနည်း ဖျောင်းဖျထားရသည်၊

ခုတော့ ပူဇော်ပွဲနှင့်ရေမျှောပွဲလည်း ပြီးသွားပေပြီ၊ မြို့အဖွဲ့လည်းပြန်သွားကြပေပြီ၊ ရွာကလေးသည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်ကာ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်၊

သည်မှာတင် စံဖေနှင့် တံတေတို့၏ ရေငုပ်ပြိုင်ပွဲကြီးက တစ်စခန်း စလေပြီ၊ ယခုလို မြို့က နောက်ပိုးရှုးတွေ မကြာမကြာရောက်လေတော့ ဒီကိစ္စ မြန်မြန်ဖြတ်မှ ဖြစ်ပေးမည်၊

စံဖေ - တံတေနှင့်ငါးယောက်သော လူတို့သည်တီးတိုးတိုင်ပင်ကြပြီးနောက် တစ်နေ့ မနက်ပိုင်းတွင် လူရှင်းသော တစ်ဖက်ကမ်း ဦးမြခင်တဲရှေ့ မြစ်ပြင်တွင် ရေငုပ်ပြိုင်ရန် ချိန်းဆိုလိုက်ကြသည်၊

မြစ်ပြင်သည် တိတ်ဆိတ်နေသည်၊ တစ်ခါတစ်ရံ ဘိုကလေး မြို့ဆီသို့ စုန်ဆင်းသွားသော တုံကင်းလှေကြီးတွေသာ တိတ်တဆိတ် ဖြတ်သန်းသွားသည်ကို မှုန်ဝါးဝါးမြူငွေ့ကြားတွင် တွေ့ရတော့သည်၊ မြစ်၏ တစ်ဖက်တစ်ချက် ကမ်းစပ်ညိုညိုများသည် သစ်ရိပ်ဝါးရိပ်ခန်းရိပ်တို့ဖြင့် စိမ်းစိုလန်းရွှင်လျက် ရှိပေသည်၊

တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသော မြစ်ပြင်ကို ကန့်လန့်ဖြတ်ကာ လက်ခတ်လှေတစ်စီး ဖြတ်သွားသည်၊ လှေပေါ်တွင် လူငါးယောက်သည် တိတ်ဆိတ်စွာထိုင်နေကြသော်လည်း ရင်ထဲမှာတော့ အတွေးကိုယ်စီဖြင့် ဗလောင်ဆူနေကြပေလိမ့်မည်၊ ကာယကံရှင်များ ဖြစ်ကြသည့် စံဖေနှင့် တံတေတို့ကတော့ စိတ်လှုပ်ရှားနေကြပေလိမ့်မည်၊ သူတို့၏ ရင်ထဲတွင် မျှော်လင့်ချက် ရောင်ခြည်များဖြင့် တိုးတိုးတိတ်တိတ် ရင်ခုန်ကြပေလိမ့်မည်၊

ထိုစဉ် လက်ခတ်လှေကလေးက တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ညင်သာစွာကပ်လိုက်ပြီး လူငါးဦးက အလျှိုလျှိုဆင်းသက်လိုက်ကြသည်၊ ကမ်းပေါ်သို့ စုံစုံညီညီ ရောက်သည်နှင့် ပထမဦးစွာ အန်းရွှေက စတင်၍ စကားပြောလေသည်၊

"ကဲ - စံဖေနဲ့ တံတေ၊ ဟိုမှာ ဝါးလုံးထိုးစိုက်ထားတဲ့ နေရာမှာ မင်းတို့နှစ်ယောက် ရေငုပ်ပြိုင်ရမယ်၊ အကြာဆုံး ရေငုပ်နိုင်တဲ့လူသား သူကြီးသမီး ဖြူတွတ်ကို မိမိအစွမ်းအစနဲ့ မိမိဆက် ပိုးပန်းရမယ်၊ ကျန်တဲ့လူကတော့ သဘောထားကြီးကြီးနဲ့ နောက်ဆုတ်ပေးရမယ်၊ ယောက်ျားစကားတည်ဖို့လိုတယ်၊ ကဲ - အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီလား"

စံဖေက...

"ဖြစ်ပါပြီ"

"အဆင်သင့်ပဲဗျို့"

တံတေက လက်မထောင်ပြသည်၊ သံဂေါ်လီနှင့်မြမောင်က တဟားဟားတိုက်နေသော မြစ်ရေပြင်တို့ ဖြတ်သုံးသော လေထုကို မျက်နှာမူကာ ရေငုပ်ပြိုင်မည့်နေရာကို လှမ်းကြည့်နေကြသည်၊ သူတို့စိတ်ထဲတွင် စံဖေနှင့် တံတေကို သူ့ရဲကောင်းတွေဟု ထင်မြင်နေသည်လား၊ ဒါမှမဟုတ် အရူးတွေဟု ယူဆနေသည်လား၊ တွေးတောနေပုံရပေသည်၊ သံဂေါ်လီက ...

"မင်းတို့နှစ်ယောက်ကို ငါ့လှေနဲ့ လိုက်ပို့မယ်၊ တို့က ကမ်းပေါ်ကနေ စောင့်ကြည့်နေမယ်၊ မင်းတို့ယောက်ျားတွေနော်၊ တစ်နေရာမှာ သွားပြီး နာခေါင်းဖော်နေလို့ မရဘူး၊ တွေ့ရင်တော့ အရှုံးပဲဟေ့၊ အရှက်ကွဲဖို့သာပြင်"

မြမောင်သည် လှော်တက်ကို ကောက်ကိုင်လိုက်ကာ ...

"ကဲ - လှေပေါ်တက်ကြဟေ့၊ ဝါးလုံးစိုက်ထားတဲ့ နေရာထိ ငါနဲ့ သံဂေါ်လီ လိုက်ပို့မယ်၊ ရေငုပ်ပြီး မပြေးနဲ့နော်"

"ယောက်ျားပါကွာ၊ သစ္စာရှိပါတယ်ဗျ၊ ဖြူတွတ်အတွက် သေသေရှင်ရှင် - ဟင် - ဟင် - ဟင်း"

စံဖေသည် တံတေကို မျက်စောင်းထိုးကြည့်လေသည်၊ သူတို့သည် ချည်

www.burmeseclassic.com

သည့်စကားမှ ဆက်မဆိုတော့ဘဲ လှေပေါ်သို့ တက်လိုက်ကြသည်။

မြမောင်သည် ပဲ့မှထိုင်ပြီး သာသာဆဆလှော်သည်၊ လှေဝမ်းပေါ်သို့ လှိုင်းအိအိများက တဖျပ်ဖျပ် လာရိုက်လေသည်။ လှေသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် သတ်မှတ်ထားသော ဝါးလုံးဆီသို့ ရောက်လာသည်၊ ရေအနက်သည် ဝါးတစ်ပြန်မျှ နစ်သည်။ ထိုဝါးကို နောက်တစ်လံကျော်ကျော်ဝါးနှင့်ဆက်ထားပေရာ ရေပေါ်တွင် ထင်ရှားစွာပေါ်နေလေသည်။ ရေအနက်ဆယ့်ငါးပေခန့် ရှိပေလိမ့်မည်။

"ကဲ – ရောက်ပြီဟေ့၊ ဆင်းဖို့ပြင်တော့"

အပေါ်အကျီမပါ၊ ခါးတောင်းကိုမြှောင်နေအောင်ကျိုက်ထားသောစံဖေသည် ထိုင်နေရာမှ ရုတ်တရက် ထရပ်လိုက်သည်။ ထို့နောက်အသံသြသြကြီးဖြင့် ဟစ်လိုက်သည်။

"မားကျိုးလို့ လုံခွေ – စံဖေတဲ့ဟေ့"

ပြောပြောဆိုဆိုစံဖေသည် ကြုံးဝါးကာ ရေထဲသို့ ဝုန်းခနဲ ခုန်ချလိုက်သည်။ စံဖေသည် ဘကြီးတော်စပ်သူ ဂိုဏ်းဆရာတစ်ယောက်ထံမှ တုတ်ပြီး အောင်ဗိုလ်ယဆေးများကို ကျောကုန်းနှင့် လက်မောင်းတွင် ထိုးနှံထားသူဖြစ်ကာ ဆေးကြည်ဖြင့် ကြုံးဝါးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

စံဖေ ရေထဲစွပ်ခနဲ ဆင်းသွားသည်နှင့် တံတေကလည်း အားကျမခံ ထိုင်ရာမှ ဆတ်ခနဲ အကျီကို ချွတ်လိုက်ပြီး လက်ခမောင်းခတ်လိုက်သည်။

"ဟေ့ – ပြဒါးသေတစ်ပြည်ဝ၊ သံဆေးတစ်ခွေ၊ မြန်ပြေက တံတေတဲ့ဟေ့"

တံတေသည် အော်ဟစ်ကြုံးဝါးကာ ကြည်လင်အေးမြသောရေထဲသို့ ဝုန်းခနဲ ခုန်ချသွားလေသည်။ တံတေသည် အဖွားရတ်ထိုးသော ဖိုးသူတော်တစ်ပါး၏ တူတော်သူဖြစ်သည်။ နစ်ပေါင်းများစွာ ဖိုးသူတော်နှင့်လိုက်ကာ ဖိုထိုးဖူးသူဖြစ်သည်။

နစ်ယောက်စလုံး ရေအောက်ငုပ်လျှိုးသွားသည်နှင့် မြမောင်နှင့် သံဂေါလီသည် ကမ်းစပ်တွင်ရပ်ကာ အကဲခတ်ကြည့်နေသော အုန်းရွှေဆီကို လှေကလေးကို လှော်လာလေသည်၊ ပတ်ဝန်းကျင်သည် တိတ်ဆိတ်လျက်ရှိသည်၊ လယ်ကွင်းပြင်ကိုဖြတ်လာသော နှံ့ပြွတ်ရန့်၊ ငှက်ကလေးများ၏အော်သံ၊ လှိုင်းပုတ်သံမှလွဲ၍ တိတ်ဆိတ်နေသည်၊

"ငါတို့ – ဒီနစ်ကောင်ကို စောင့်ကြည့်ကြစို့"

အုန်းရွှေသည် ကွမ်းဝါးရင်း ပြောလိုက်သည်၊

❖

အချိန်သည်တဖြည်းဖြည်းရင့်ရော်လာခဲ့ပြီ။

အလင်းရောင်လည်းတစ်စစ ရှုးနှင့်လာသည်သာမက မြူငွေ့ပါးပါးလိမ်းကျံထားသော မြစ်၏မျက်နှာပြင်သည် ပါးလျားသွားပေပြီ၊ ပတ်ဝန်းကျင်သည် အသက်ဝင်စပြုလာသည်၊

မြစ်ကမ်းနဖူးတွင် အုန်းရွှေ၊ သံဂေါလီနှင့် မြမောင်တို့သည် အတွေးကိုယ်စီနှင့် ငြိမ်သက်နေမိကြသည်၊ အုန်းရွှေသည် ကွမ်းဝါးလျက် သံဂေါလီသည် ဆေးပေါ့လိပ်သောက်လျက် မြမောင်ကတော့ ခါးထောက်ကာ ဝါးလုံးတိုင်ကို လှမ်းကြည့်နေလေသည်၊

နစ်ယောက်စလုံး ရေငုပ်သည့်အချိန်က (၈) နာရီတိတိ။

ယခု (၉) နာရီခွဲပေပြီ။ ရေပြင်သည် ငြိမ်သက်လျက်ပင်ရှိသေးသည်။ မည်သူမျှ ပေါ်မလာသေး၊ ပထမဦးဆုံး ရေပေါ်တက်လာသူသည် ရှုံးနိမ့်သူ။

အုန်းရွှေသည် သူ့အဖေဆီက ယူလာသောအိတ်ဆောင်နာရီကိုတကြည့်ကြည့်လုပ်နေသည်။

(၈း၄၅) နာရီ၊

ရေပြင်သည်ငြိမ်သက်ဆဲ၊

(၈း၅၅) နာရီ၊

နေ့အလင်းသည်ပီပီသသထင်ရှားလာလေပြီ၊

(၉း၀၀) နာရီတိတိ၊

ကမ်းပေါ်မှ သူတို့ သုံးယောက် ရေပြင်တို့ ငေးစိုက်ကြည့်နေဆဲမှာပင် ထူးခြားမှုတစ်ခု စတင်မြင်လိုက်ရပေပြီ၊ ရေပြင်သည် လှိုင်းဂယက်များ ပွတ်ပြီး လူတစ်ယောက် ခေါင်းတခါခါဖြင့် ပေါ်လာသည်၊

စံဖေ...

"ဟေး – စံဖေကွ၊ သင်းတော့ရှုံးပြီ"

စံဖေသည်ရေပေါ်ပေါ်လာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်ကိုယ်ကိုဖော့ထားရင်း ကြည့်ကမ်းပေါ် လှမ်းကြည့်လိုက်သေးသည်။ တံတေကို မတွေ့လိုက်ရ၍ပထဲတော်

www.burmeseclassic.com

ကျသွားသည်၊ သူ ရှုံးပြီ...၊ စံဖေသည် တမ်းစပ်သို့လက်ပစ်ကူးလာသည်၊ ကမ်းပေါ်ရောက်ရောက်ချင်း မေးသည်၊

"တံတေရော"

"တံတေ ပေါ်မလာသေးဘူး"

စံဖေသည် ဟန်မဆောင်နိုင်လောက်အောင် မျက်နှာပျက်သွားခဲ့သည်၊

"တကယ်လား - မြမောင်"

"တကယ်ပေါ့ကွ၊ ဒါ - လိမ်ပြောရမယ့်ကိစ္စမှမဟုတ်တာ - စံဖေ"

စံဖေစကား ဆက်မပြောတော့၊

"တံတေ့ကို စောင့်ကြည့်ဦးမယ်"

မြစ်ကမ်းပါးဝယ် စုစုပေါင်း လေးယောက်ဖြစ်သွားသည်၊ စံဖေသည် ရေစိုအဝတ်ကို မလဲနိုင်ရှာဘဲ ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်ထိုင်စောင့်နေရှာသည်၊ ရေအောက်တွင် ငါးတစ်ကောင်ကဲ့သို့ တစ်နာရီနေခဲ့ရသဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံး နိုက်ရိုက်တုန်နေသည်၊

"သံဂေါလီ - ဆေးလိပ်ခဏကွာ"

သံဂေါလီက ဆေးလိပ်လှမ်းပေးသည်၊

ထိုအချိန်တွင် တစ်နာရီခန့် ကြာသွားပေပြီ၊ တံတေ ပေါ်မလာသေး၊ ယခုနေ တံတေပေါ်လာမည်ဆိုပါကလည်း စံဖေကတော့ ရှုံးနိမ့်နေပြီ၊

(၁၀) နာရီကျော်စပြုလာပြီ၊ ထိုအခါ တစ်ယောက် နှင့် တစ်ယောက် ကြည့်ကာ အကဲခတ်လာကြပြီ၊ သို့သော် သို့လောတွေ ဖြစ်လာကြပြီ၊ လူတစ်ယောက်သည် ရေအောက်တွင် နှစ်နာရီလုံးလုံး နေနိုင်ပါမည်လား၊ ရေငုပ် ချန်ပီယံတွေ ဖြစ်သည့် စံဖေပင်တည်း တစ်နာရီမျှသာ ရေငုပ်နိုင်သည်၊ တံတေသည် စံဖေ၏ စံချိန်စံနှုန်းနှင့် မကွာနိုင်၊

"တံတေ ဘာဖြစ်နေပြီလဲ မသိဘူး၊ မြမောင် - မင်း ရွာထဲ ခဏသွားစုံစမ်းစကွာ၊ တံတေ ရွာထဲရောက်နေမလား လို့"

"အေး ငါသွားကြည့်လိုက်ဦးမယ်"

မြမောင်သည် လှော်တက်တစ်ချောင်းဆွဲကာ လှေဖြင့် တစ်ဖက်ကမ်း ရွာထဲသို့ ထွက်သွားသည်၊ ကျန်သည့် လူတွေ စံဖေအပါအဝင် တံတေကို စိုးရိမ်စပြုလာပြီဖြစ်သည်၊ တဖြည်းဖြည်းနှင့် အချိန်သည် ရွေ့လျားကုန်ဆုံးလာသည်၊

(၃) နာရီ ကျော်လေပြီ၊ တစ်ဖက်ကမ်းသို့သွားရောက်စုံစမ်းသော မြမောင်ပင် ပြန်ရောက်လာပြီ၊ တံတေကို ရွာထဲတွင်မတွေ့၊ သူ့အိမ်မှာလည်း မရှိ၊

"လူတစ်ယောက်ဟာ ရေထဲမှာ ဒီလောက်မကြာနိုင်ဘူးပေါ့၊ မဟုတ်တော့ရော တံတေ တစ်ခုခုဖြစ်ပြီ၊ ဖွဟဲ့ ဖွဲ့ပါစေ - ရှောင်ပါစေ"

စံဖေသည် မျက်နှာပျက်စပြုလာလေပြီ၊ စံဖေသည် တံတေနှင့် အတိုက်အခံဖြစ်သာဖြစ်ရသော်လည်း အချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်းတွေဖြစ်သည်၊ တံတေသည် ရေငုပ်ရင်း ရေအောက်တွင် ဒုတ်စူးကာ သေလေပြီလော၊ မိချောင်း ဆွဲသွားပြီလော၊ အသက်ရှူရပ်ကာ သေပြီလော၊

ရေပြင်သည် ကြောက်မက်ဖွယ် ဘိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက်ပင်ရှိသည်၊ ညီသည့် လှုပ်ရှားမှုမှ မတွေ့ရပေ၊ မြစ်ကမ်းပေါ်တွင် သူတို့လေးယောက်သည် ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်းမသိအောင် ငူလောင်သွားကြလေပြီ၊

သူတို့သည် ရွာဘက်ကမ်းဆီသို့ ကူးလာပြီး အကြောင်းစုံကို ရှင်းပြလိုက်သည်၊ စံဖေ့၏ ဖခင် ဦးညိုမှိုင်း၊ ဦးလေးမြသူကိုအောင်သန်း၊ တံတေ့ဖခင်ဦးသိန်းဝင်းပါ ရောက်လာကြတော့သည်၊

"တော်တော်ရှုးနှမ်းတဲ့ကောင်တွေပါလား၊ ခုတော့ ဒုက္ခရောက်ပြီပေါ့ကွာ"

ဦးသိန်းဝင်းသည် မျက်ရည်လည်ရွဲနှင့် ဆိုသည်၊ ရေကူးကျွမ်းကျင်သော ရွာသားအချို့ ရောက်လာကာ ရေငုပ်ရှာဖွေကြသည်၊ တစ်ရွာလုံးလည်း ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်သွားလေပြီ၊ လှေတွေနဲ့ တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ကူးလာကာ ဝိုင်းဝန်းရှာဖွေကြသည်၊

ညနေစောင်းသည့်တိုင် တံတေကို မတွေ့ရတော့ချေ၊ အမျိုးမျိုး ထင်ကြေးပေးကြသည်၊ မိချောင်းပဲ ဆွဲသွားသလိုလို၊ ရေစီးနှင့် မျောသွားသလိုလို၊ ထင်ကြေးတွေ ပေးကြသည်၊ မိုးစုပ်စုပ်ချုပ်သည့်တိုင်အောင် ရှာမတွေ့လေမှ စိတ်လျှော့ကြကာ သေဆုံးစာရင်းသတ်မှတ်လိုက်ကြလေသည်၊

တံတေ ပျောက်ဆုံးပြီး သုံးရက်မြောက်တွင် ရိုးရာဓလေ့ထုံးစံအရ တံတေ၏ခေါင်းအုံးကို ရေမျှောသော်လည်း ထူးခြားမှုမရှိသည်သာတည်း ခေါင်းအုံးသည် မြစ်အနောက်ဘက်သို့ ရေစီးအတိုင်း မျောပါသွားလေရာ ခေါင်းအုံးပါ ပျောက်ဆုံးသွားသည်၊ ထူးခြားမှုမရှိ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်လိုနှင့်မိသားစုတွေရော၊တစ်ရွာလုံး စိတ်မလျှော့ဘဲ ဗေဒင်တွေ မေးနတ်တွေ မေးကြပြန်ရာ အဖြေတစ်မျိုးစီထွက်လာပြန်သည်။

ဗေဒင်ဆရာက အလောင်းသည် ရေစီးအတိုင်းမျောပါသွားရာ ဘိုကလေးဘက်သို့ ရောက်သွားသည်ဆိုသည်။ နတ်ဝင်သည်က တံတေသည် အသက်မသေဘဲ သတိလစ်မျောပါသွားရာ ဝါးဖောင်တစ်စင်းက ကယ်သွားသည်ပြောသည်။ တစ်ယောက်တစ်မျိုး ဖြစ်သည်။

တံတေပျောက်ဆုံးပြီး ခြောက်ရက်မြောက် ရောက်လာသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သေဆုံးပျောက်ကွယ်သွားသူကတော့ သွားရှာပေပြီ။ သေသူအတွက် ရှင်သူတွေက ကောင်းမှုကုသိုလ်တစ်ခုခု ပြုလုပ်ပေးရပေမည်။

မနက်ဖြန် ဆို ရက်လည်ပေပြီ။ တံတေပျောက်ဆုံးသွားတာ ခုနစ်ရက်ရှိပေပြီ။

ရက်လည်ဆွမ်းအတွက် မိသားစုရော၊ တစ်ရွာလုံးပါ တက်ညီလက်ညီ ဝိုင်းဝန်းကူညီပေးကြသည်။ အလောင်းရှာဖွေမှုကိုတော့ ရပ်ဆိုင်းလိုက်ကြသော်လည်း မြစ်ရိုးတစ်လျှောက် စောင့်ကြည့်နေကြဆဲပင်။ ဟိုနေရာက အလောင်း ပေါ်လာနိုး၊ ချောင်းဆွယ်ထဲက ပုပ်ပွ... သော အလောင်းပေါ်လာနိုးဖြင့် စောင့်ကြည့်နေကြသည်။ သို့သော် မည်သည့် ထူးခြားချက်မှ မရှိပေ။

သည်လိုနှင့် ရက်လည်မည့်နေ့ ရောက်လာသည်။

နံနက်စောစော မြစ်ပြင်တွင် နှင်း... ဆိုင်းလျက်ပင်ရှိသည်။ မြစ်ရေသည် ... သာသာစီးဆင်းလျက်။ လှေသဘော်များ ပင်သွားလာခုတ်မောင်းသည်မရှိအောင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက် ရှိပေသည်။

လှေကလေးတစ်စင်းသည် မြစ်တ... ကန့်လန့်ဖြတ်ကာ တစ်ဖက်ကမ်းသို့ နေ... ကွေးစွာ ဖြတ်သန်းလျက်ရှိသည်။ လှေ... ပေါ်တွင် မြမောင်နှင့် စံဖေ။ သူတို့ နှစ်ယောက်သည် အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်း တံတေ ကွယ်လွန်သွားသဖြင့် အသုဘ... အိမ်တွင် နေ့ရောညပါ ကူညီလုပ်ကိုင်ပေး နေခြင်းဖြစ်သည်။ လိုလေသေးမ... အောင် ထင်းရေးကအစ ကူညီထမ်းပိုး ရှာဖွေကာ ကုသိုလ်ပြုနေကြခြင်းပင်။

စံဖေသည် ပဲ့မှထိုင်ကာ သာသာ ဆဆ လှော်ခတ်နေခြင်းဖြစ်သည်။ အချိန်သည် အလင်းရောင်မရောက် သေးဘဲ အမှောင်ထုရှိနေဆဲပင် ရှိသေးသည်။ သို့သော်အမှောင်နှင့်အလင်းမသဲ ကွဲသော အရုဏ်ဦးအချိန်ဟု ဆိုရပေ သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် တံတေ ခုနစ်သေဆုံးရာနေရာသို့ ဦးတည်လှော် ခတ်နေပေသည်။ ရိုးရာဓလေ့ထုံးတမ်း စဉ်လာအရ သေဆုံးသူရှိရာသို့ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျသွားရောက်ကာရက်လည် ဆွမ်းကျွေးနေရာသို့တရားနာကြွရောက် ရန် လာရောက်ဖိတ်ခေါ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်သူတို့သည်သံဃာတော်များမကြွရောက် စောစီးစွာကတည်းက သေဆုံးသူတံတေဝိညာဉ်ကိုလာရောက် ခေါ်ဖိတ်ကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

လှေကလေးသည် မြစ်တစ်ဖက် ကမ်းသို့ တရွေ့ရွေ့တိုးကပ်လာလေ သည်။ ရေငုပ်စဉ်က အမှတ်အသား ပြုထားသော ဝါးလုံးဆီကိုပင် လှမ်းမြင်နေ ရသည်။ စံဖေသည် ဝါးလုံးတိုင်ရှိရာသို့ ခပ်သွက်သွက်လှော်ခတ်လိုက်သည်။

"မြမောင် - တံတေဒီနေရာမှရေငုပ် လိုက်တာကွ။ ဒီကပဲ တရားနာကြွဖို့ဖိတ် လိုက်တော့ကွာ"

စံဖေ၏အသံသည် တုန်ခါနေကာ ငိုသံပါနေသည်။ မြမောင်သည် လှေနံနစ်ဖက်ကို ကိုင်ကာ...

"သူငယ်ချင်း - တံတေရေ၊ ဒီနေ့မင်း ရေနစ်သေတာ ရက်လည်ပြီကွာ။ ခုတရားနာဖို့ မင်းကို လာဖိတ်တာ၊ တို့နဲ့ လိုက်ခဲ့တော့ပေ့"

ထိုစဉ် မမျှော်လင့်သောဖြစ်ရပ် တစ်ခု ဖြစ်ပွားသွားခဲ့သည်။ ဝါးလုံးတိုင်နှင့် တစ်ကိုက်ခန့်သာ ကွာဝေးသော နေရာတွင် ရေပွက်ကြီးများ ရုတ်တရက် ဆူပွက်ထလာခြင်းဖြစ်သည်။

"ဟေ့ကောင် - မြမောင်၊ ရေတွေ ဆူပွက်လာပြီကွ။ ဘာဖြစ်တာလဲ - သရဲ ခြောက်ပြီထင်တယ်"

"အေး - ဟုတ်တယ်"

ရေတွေက တဝုန်းဝုန်းပွက်ထလာ ကာနေရာနှင့်လှေသည်လက်တစ်တမ်း ခန့်သာရှိပေလိမ့်မည်။ သူတို့နှစ်ယောက် သည် အံ့ဩလွန်းသဖြင့် စကားပင် မဆို နိုင်ဘဲအံ့ဩတကြီးငေးကြောင်ကြည့်နေ ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ စံဖေသည် ကိုင်ထား သော လှော်တက်ကို ဖြောင်ယမ်းကာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လွှတ်ချလိုက်မိသည်။ တစ်ကိုယ်လုံးသည် အဖျားတက်သလို တဆတ်ဆတ်တုန်နေသည်။

"သ-သ-သရဲ-တံတေ"

မြမောင်၏စကားပင် ပီသအောင် မရွတ်လိုက်ရ၊ ရေပြင်သည် လှိုင်းဂယက်များ ဆူပွက်လာပြီး ရေပြင်ကိုခွဲထွက်ကာ တံတေ၏ ရုပ်အလောင်းကြီးသည် မတ်ရပ်ကြီး ပေါ်လာလေသည်။

"အောင်မလေးဗျ-တံတေ-သရဲ သရဲတံတေ-မတ်တတ်ကြီး"

စံဖေသည် လှော်တက်ကို ရုတ်တရက် ကောက်ကိုင်ကာ လှော်ပြေးရန် ပြင်လေသည်၊ တံတေသည် ရေထဲမှ မတ်တတ်ကြီးပေါ်လာပြီး သွားခေါခေါကြီးကို အစွမ်းကုန်လှစ်ပြကာ ရယ်ပြနေလေသည်တကား။

"ကယ်ကြပါဦးဗျို့ တံတေ-တံ-တံ"

"ဟော့ကောင်-စံဖေ လှော်ပါဟ၊ မြန်မြန်လှော်"

ရေထဲမှ မတ်တတ်ရပ်ကာ ခေါင်းလိုက်ကြီးပေါ်လာသော တံတေသည် နီးရာဝါးလုံးတိုင်ကို ဖက်တွယ်ထားကာ သူတို့နှစ်ယောက်ကို လှမ်းကြည့်နေလေသည်။

"ဟီး-ဟီး-ဟီး-ဟော့ကောင်တွေ ငါပါကွ-ငါ-ငါ"

မြမောင်သည် အသံကုန်ဟစ်လေသည်။

"အောင်မလေး-လူသေကောင်ကြီးဟ၊ စကားပြောတယ်၊ မြန်မြန်လှော်ပါဟ၊ စံဖေ-ဟေ-ဟေ"

စံဖေသည် သတိလက်လွတ်ဖြစ်ကာ လှေဦးတည့်ရာကို ကျုံး၍လှော်လေသည်။ မြစ်လယ်သို့ သွေးရူးသွေးတန်း လှော်နေခြင်းဖြစ်သည်။

"လူသေကောင်ကြီးက အပမှီလာတာကွ"

ဝါးသုံးပြန်စန့် လှော်လိုက်ပြီးသည်နှင့် စံဖေသည် ဆက်လက်မလှော်တော့ဘဲ ရေစုန်တွင် အသာမျှောရင်း လှေဦးတွင် ထိုင်နေသော မြမောင်ကို လှမ်း၍ပြောသည်။

"မြမောင်-တံတေကို လှမ်းကြည့်စမ်း"

မြမောင်သည်ထိုအခါမှသာမင်လည်ပြန်လှည့်ကာ ကြည့်လိုက်ပြီးလျှင်...

"ဟော့ကောင်-စံဖေအလောင်းကြီးက ဝါးလုံးတိုင်ကို ဖက်ထားတယ်ကွ၊ စံဖေ ရုပ်မပျက်သေးဘူးကွ၊ ခုနစ်ရက်ဆောင် ရေအောက်ထဲနစ်နေတာ ပုပ်ပွနေရမှာ၊ ရုပ်ပျက်ပုံ မရသေးဘူးကွ၊ ထူးဆန်းတယ်၊ ဟော့ကောင်-နေဦး၊ ခပ်ဝေးဝေးက ပြန်လှည့်ကြည့်ရအောင်၊ အပမှီနေသလား ကြည့်ရအောင်ဟ"

"သေချာရဲ့လားကွ"

စံဖေသည် လှေကို တစ်ချက်နစ်ချက် လှော်နေရာမှ ရပ်လိုက်ပြီး လှည့်ကြည့်သည်။

"တိုင်ကိုလက်နဲ့ဖက်ထားတယ်ဗျ၊ နေဦး-ကပ်ကြည့်ရအောင်"

သူတို့နှစ်ယောက်သည် လှေကို မြန်မြန်ကွေ့လိုက်ကာ တံတေ့အလောင်းနှင့် အနီးကပ်ဆုံးသို့ တဖြည်းဖြည်း မရဲတရဲ တိုးကပ်လိုက်ကြသည်။

"ဟုတ်တယ်ကွ-မျက်စိမှိတ်နေတယ်၊ အသက်ပြင်းပြင်းရှူနေတယ်၊ ခုတလည်းနဂိုရုပ်ပဲဟ-မြမောင်၊ မပုပ်သေးဘူး၊ ထူးဆန်းတယ်ဟေ့၊ မထူးပါဘူး၊ ကပ်ကြည့်ကြမယ်"

လှေကိုတံတေ့အလောင်းနှင့်တစ်လံတွာကွာမျှ တိုးကပ်လိုက်ကြသည်။

မြမောင်သည်အံ့ဩတုန်လှုပ်သော မျက်နှာဖြင့်...

"ဟော့ကောင်-တံတေ"

တံတေအလောင်းကြီးသည် ခေါင်းတစ်ချက် လှုပ်သွားသည်။

"တံတေ"

စံဖေက ထပ်ခေါ်သည်။

"အင်း"

တံတေအလောင်းကြီးဆီ သူ့အသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်။

"တံတေ-မင်း-မင်း-မင်း"

မြမောင်၏အသံသည် တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေသည်၊ ထိုစဉ် တံတေအလောင်းကောင်ကြီးဆီမှ တိုးသဲ့သော ညည်းညူသံလိုလို အသံတစ်သံ ထွက်လာသည်။

"ငါ-ငါ-မသေ-မသေဘူး"

စံဖေနှင့်မြမောင်သည်တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ကာ လေဖြက်သူတွေလို မလှုပ်မယှက် ဖေးကြောင်နေမိကြသည်၊ စံဖေသည် သူ့တစ်ကိုယ်လုံးရှိသွေးကြောတွေ ရပ်တန့်သွားသလိုဖြစ်ကာ လှော်တက်ကိုကိုင်ရင်း သတိလစ်သလို ဖြစ်နေသည်။ မြမောင်သည် ပြူးကျယ်နေသော သူ၏

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မျက်လုံးအစုံသည် မျက်တောင်ခတ်ဖို့ ကိုပင် သတိမေ့နေပြီး ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် အသံမထွက်နိုင်တော့၊

"ငါ - ငါ - မသေဘူးဟာ - အိမ်ပြန်ဖို့ပါ"

သူတို့သည် တံတေကို ကြောင်၍ ကြည့်နေကြဆဲ၊ အနားမကပ်ဝံ့ကြ၊ ရေအောက်သချိုင်းတွင် စုနစ်ရက်မြုပ်နေသောသူသည် ငါမသေဘူးဟု ပြောနေပေရာ သူတို့အံ့ဩသည်မှာ အမှားဟု မဆိုသာပေ၊

"မသေဘူး - ပြန်ရောက်လာတာ"

သူတို့နှစ်ယောက်သည် တံတေကို ကမ္ဘာဦးရုပ်ကြွင်း လုံ့ထူးလူဆန်းတစ်ယောက်လို အကဲခတ်ကြည့်ရနေကြသည်။ တံတေသည်မောဟိုက်နုံးချိနေပြီ၊

စံဖေနှင့် မြမောင်တို့သည် တံတေကို လေ့ပေါ်သို့ ခက်ရာခက်ဆစ် ဆွဲတင်ကြလေသည်၊ ထိုအချိန်တွင် နေထွက်လာပြီဖြစ်ရာ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် လင်းလင်းချင်းချင်းရှိနေသည်၊ တံတေသည် လှေပေါ်ရောက်သည်နှင့် စိတ်လျှော့လိုက်သည့်အလား၊ လဲကျကာ သတိမေ့သွားသည်၊

"စံဖေမြန်မြန်လှော်ဟာ -၊ ဒီကောင်မသေဘူးကွ၊ ရွာကို မြန်မြန်လှော်"

ရွာရောက်သည်နှင့် တံတေ၏ ထူးဆန်းသော သေရွာပြန် သတင်းသည် ပုရွက်အုံကို တုတ်ဖြင့် ဆွလိုက်သကဲ့သို့ တစ်ရွာလုံး အုတ်အော်သောင်းတင်းဖြစ်ကာ ဆူညံပွက်လောရိုက်သွားလေတော့သည်တကား၊

စံဖေနှင့်မြမောင်တို့သည်တံတေ၏ အသုဘနာရေးအတွက် သေဆုံးသည့်နေရာတွင် လေ့ထုံးတမ်းအရ ဝိညာဉ်ကို တရားနာယူရန် သွားရောက်ဖိတ်ကြားခဲ့သော်လည်း အပြန်တွင် အရှင်လတ်လတ် လူကိုယ်ကောင်ကြီး ပါလာခဲ့သည်မှာ ပြော၍မယုံနိုင်ပုံပြင်ပမာ ဖြစ်ခဲ့ရပေသည်၊

ထိုစဉ်တစ်ရွာလုံး ဆူညံပွက်လောရိုက်သွားကြကာ တံတေ၏အိမ်တွင် လူစုလူဝေးနှင့် ဖြစ်သွားခဲ့ သည်၊ ရေအောက်သချိုင်းတွင် (၇)ရက်ပတ်လုံး နစ်မြုပ်နေကာ ရက်လည်ဆွမ်းသွတ်နေ့မှ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ရေပေါ် ပေါ်လာသူကို ဘယ်သူက အသက်ရှင်သူဟု ယုံကြည်ပါမည်နည်း၊၊ အပမှီ၍ တစ္ဆေပူးကပ်နေပြီလော၊

အိမ်ရောက်တော့ တံတေသည် သတိပြန်ရလာသည်၊ သူ၏ ထူးဆန်းသောဖြစ်ရပ်ကို တော်တော်နှင့် မပြောနိုင်သေးပေ၊ လူတွေကလည်း တစ်ယောက်တစ်ခွန်း မေးနေကြသည်၊

သူကြီးအပါအဝင် ရွာလူကြီးတွေ ရောက်လာ၍မှ တံတေသည် အိပ်ရာမှ အားယူထကာ အကြောင်းစုံ ရှင်းပြပေတော့သည်၊

သူကြီးဦးအောင်ရနှင့်အဖွဲ့သည် တံတေ၏ အိမ်ကြမ်းခင်းပြင်တွင် စုဝေးထိုင်နေကြပြီး တံတေကတော့ အောက်အဆင့်တွင် ခပ်ကျုံ့ကျုံ့ထိုင်ကာ မျက်နှာသေကလေးနှင့် ဇာတ်စုံခင်းပြတော့သည်၊

"ကဲ - မောင်တံတေ၊ မင်းဖြစ်ရပ်ကလေးကို လူစုံတုန်း ရှင်းပြပါ - တံတေ၊ မင်းက သေရွာပြန်ပဲကွ၊ ကဲ - ပြောပါဦး"

"ကျွန်တော်နဲ့စံဖေ ရေနောက် ပြိုင်တူရေထဲဆင်းပြီး ရေငုပ်ပြိုင်ကြပါတယ်၊ ကျွန်တော်က ဝါးလုံးတိုင်ကို ဖက်ထားတယ်၊ စံဖေ့ကိုကြည့်လိုက်တော့ ဟိုစမ်းစမ်း သည်စမ်းစမ်း လုပ်နေတယ် ခင်ဗျ၊ အဲဒီအချိန် ဆယ့်ငါးမိနစ်ကြာပြီထင်တယ်၊ ကျွန်တော်က မျက်စိထဲ ရေဝင်မှာစိုးလို့မှိတ်ထားတာပါ၊ ဒါနဲ့ ကျွန်တော် ပတ်ဝန်းကျင်ကို သတိရပြီးဖြန်းခနဲ မျက်စိဖွင့်ကြည့်လိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ သတိလစ်သလိုလို၊ အသက်ရှူကြပ်သလိုလို ဖြစ်သွားပြီး ကျွန်တော့် ရှေ့တူရူကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ လား - လား - ပိတ်ခြင်ကြယ်ထက်အောက် ခေါင်းပေါင်းပေါင်းထားတဲ့အဘိုးကြီးတစ်ယောက်ကို ဖြုန်းစားကြီး တွေ့လိုက်ရတော့ခင်ဗျ"

"ဟာ"

"ဟင်"

"အမလေး - ကြောက်စရာကြီးတော့်၊ သရဲနေမှာ"

သတင်းလာမေးသူတွေ တအံ့တဩဖြစ်ကုန်ကြသည်၊

"ရေအောက်ထဲမှာ ပေးမယ့် ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ ဖြုန်းစားကြီး ကုန်းပေါ်မှာ ရောက်နေသလို ခံစားလိုက်ရတယ် ခင်ဗျ၊ ကုန်းပေါ်မှာရောက်နေသလိုပဲဗျ၊ ပြီးတော့ အဘိုးကြီးက ကျွန်တော့်ကို ရယ်ပြပါလေရော…"

"အား"

"အမလေး"

ဒါနဲ့ အဘိုးကြီးက တံမျော့တို့ သေချာရှာစုကြည့်ပြီး…

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မင်း - ဒီကို ဘာလာလုပ်တာလဲ တဲ့"

တံတေက ...

"ကျွန်တော်နဲ့ စံဖေ ရည်းစားပြိုင် လုကြရင်း ရေငုပ်ပြိုင်ကြတာပါခင်ဗျ၊ ရှုံးတဲ့လူနောက်ဆုတ်ကြေး လောင်းနေကြတာပါ"

ထိုအခါ အဘိုးကြီးက စုတ်သပ်ရင်း ...

"မိုက်ရူးရဲတွေပါလား၊ မိန်းကလေးတစ်ယောက်အတွက်နဲ့များကွယ်၊ ကဲ - လာ - ငါနဲ့ လိုက်ခဲ့"

အဘိုးကြီးက ပြောပြောဆိုဆို ရှေ့က ထွက်သွားတော့ တံတေသည် မည်သို့မျှ မငြင်းပယ်နိုင်ဘဲ အဘိုးကြီးနောက်မှ ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်သွားမိသည်၊ တံတေသည် ရေအောက်တွင် မည်းမှောင်နေမည် ထင်ရသော်လည်း ကုန်းပေါ်မှာကဲ့သို့ပင် လင်းလင်းထင်းထင်း ရှိသဖြင့် အံ့ဩနေမိသည်၊ လမ်းလျှောက်ရင်းမှ ဒီလူကြီး ငါ့ကို ဘယ်ခေါ်သွားမှာပါလိမ့်ဟု ရင်တထိတ်ထိတ်တွေးရင်း လိုက်ပါသွားရလေသည်၊ လမ်းတစ်လျှောက်သည် သာယာရှင်းလင်းကာ ခြောင့်ဖြူးလှသည်၊

ခဏကြာလျှင်ကြီးမားသောမဏ္ဍပ်ကြီးတစ်ဆောင်ကို တွေ့၍ အထဲကို ဝင်လိုက်ကြသည်၊

"ငါ ဒီမှာနေတာကွယ်၊ ကဲ - သူ့အား ကန်တော့စမ်း"

အဘိုးကြီးက လေသံအေးအေးဖြင့် ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်၊ တံတေမဏ္ဍပ်တွင်း လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဆင်းတုတော်ကြီးကို တွေ့၍ ကန်တော့လိုက်မိသည်၊ တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ဘုရားဆင်းတုတော်ကြီးထက်ဝယ် ခပ်နိမ့်နိမ့်နေရာတွင် ရှင်ဥပဂုတ္တ ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို ဖူးတွေ့လိုက်ရပြန်လေသည်၊

ရဟန္တာကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို တွေ့လိုက်ရသည်နှင့် တံတေ့ရင်ထဲတွင် သံသယတစ်ခုဖြင့် လှုပ်ရှားသွားမိသည်၊ ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန္တာမြတ်ကြီးကို သူတို့ ကာလသားတစ်သိုက် ရန်ကုန်မြို့ ရွှေတိဂုံစေတီမြတ်ကြီးဆီမှ သွားရောက်ပင့်ဆောင်ခဲ့သည်ကို ရုတ်တရက် မှတ်မိသွားလေသည်၊

"ဒါ - ငါတို့ ပင့်ခဲ့တဲ့ ရှင်ဥပဂုတ္တ ရဟန္တာမြတ်ကြီးပဲ"

ထိုအခါဝတ်ဖြူစင်ကြယ်အဘိုးကြီးက တံတေ့ကို ...

"ကဲ - ရှင်ဥပဂုတ္တကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို ကန်တော့ဦး"

တံတေ ဦးသုံးကြိမ်ချကာ ရိုသေစွာ ကန်တော့လိုက်ပြန်သည်၊ ဘာကြောင့်မှန်းမသိ၊ သူ့ရင်ထဲမှာ ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှုသည် ရုတ်တရက် ဝင်ရောက်လာပြီး ဟိုဟိုသည်သည် မျက်စိဝေ့ဝိုက်ကြည့်မိသည်၊

မဏ္ဍပ်ကြီးက လွန်မင်းစွာ သပ္ပာယ်လှ ကောင်းလှသည်၊ ဘုရားရှင်နှင့် ရဟန္တာကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို ဆွမ်း၊ ပန်းမွှေး၊ ဆီမီး၊ ရေချမ်း စသည်တို့ဖြင့် သဒ္ဓါ သက်သန် ကပ်လှူပူဇော်ထားပေရာ စိတ်ချမ်းမြေ့စရာ၊ ကြည်နူးစရာကောင်းလှပေသည်၊

"မင်းကိုကြည့်ရတာ ဗိုက်ဆာနေပြီထင်တယ်"

သူ ငြိမ်သက်နေမိသည်၊ အဘိုးကြီးသည် သူ၏တိတ်တဆိတ် ဆာလောင်မှုကို သိရှိနေပါကလား...၊

"လာ - ဒီမှာ စွန့်ထားတဲ့ မုန့်တွေ တစ်ဝသာ စားသွားကွယ့်"

"ကျေးဇူးတင်လိုက်တာဗျား ဆာနေတာနဲ့ အတော်ပါပဲ"

သူသည် အဘိုးကြီး ချကျွေးသော အသီးအနှံများကို မြိန်ရှက်စွာ စားသုံးလိုက်သည်၊

"ဝအောင်စားနော်"

"ဟုတ် - ဟုတ်ကဲ့ပါ - ခင်ဗျ"

တံတေသည် ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှု ပြင်းထန်နေရကား ဟန်မဆောင်နိုင်ဘဲ အားပါးတရစားလေသည်၊ ဒူးရင်းသီး၊ သြဇာသီး၊ မင်းဂွတ်သီး၊ ကြက်မောက်သီး စသည့်စသည့်

"အား - ပါး - တယ် ကောင်းပါလား"

တံတေသည် တစ်သက်နှင့်တစ်ကိုယ် ဤမျှကောင်းမွန်သော ထူးခြားလှသည့်သစ်သီးမျိုးကို မစားဘူးချေ၊ စားမိုးနှင့်အောင် စားလိုက်မိသည်၊ ငှက်ပျောသီး၊ မင်းဂွတ်သီး၊ သီဟိုဠ်စေ့ စသည်တို့ကိုပါ စားသောက်လိုက်၏၊ ခဏချင်းမှာပင် သူ့ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးသည် အင်အားအသစ်များက ဝင်ရောက်သလို ခံစားမိပေသည်၊

"ကဲပါကွယ် - ဝင်အောင်သာစားကွဲ့၊ ပြီးရင် - ဘုရားတရားမြဲအောင် ကြိုးစား၊ မမေ့နဲ့"

မဏ္ဍပ်ကြီးကား ထိန်ထိန်ညီးလျှက်ရှိသည်၊ ဆီမီးများ၊ အမွှေးရနံ့များ၊ ပန်းများဖြင့် ဝေဆာလျှက် ရှိပေသည်၊ ပိန်းပေါင်းများစွာကြာလျှင်...

"မင်း - ဒီမှာနေဖို့ အကြာကြီးနေ၍

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အချိန်မရသေးဘူးကွယ့်၊ မင်း သူငယ်ချင်းတွေ၊ မိဘတွေကလည်း စိတ်ပူနေလောက်ပြီ၊ မင်းပြန်ဖို့ အချိန်တန်ပြီ၊ ပြန်တော့ - မင်း ပြန်လိုက်သွား။ ဟုတ်ပြီလား"

တံတေသည် ခေါင်းညိတ်လိုက်မိသည်။ အဘိုးကြီးက သူ့ကို မဏ္ဍပ်အပြင်ဘက်ထိ လိုက်ပို့ပေသည်။

"ဟောဒီအပေါ်တက်တဲ့လှေကားထစ်အတိုင်း တက်သွား"

အဘိုးကြီးညွှန်ပြသောဝါးလှေကားအတိုင်း တတ်သွားရာ အပေါ်တွင် သူ့ကို လူသေအမှတ်နှင့် တရားနာလာဖိတ်သော စံဖေ၊ မြမောင်တို့နှင့် တွေ့ဆုံလိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။ သူမဏ္ဍပ်တွင်းရှိအဘိုးကြီးနှင့် တွေ့ဆုံ၊ ဘုရားနှင့် ရဟန္တာကို ဝတ်ပြု၊ သစ်သီးတွေစားစသည် စသည်ဖြစ်ရပ်များမှာမိနစ်ပိုင်းမျှသာကြာသည်။ ရေအောက်မှ ရေပေါ်ပြန်ရောက်တော့ သူပျောက်ဆုံးနေတာ ခုနစ်ရက်ကြာသတဲ့၊ ရက်လည်ဆွမ်းကျွေးသည့်နေ့တွင် ရေပေါ်သို့ ရောက်လာသတဲ့။

သေရွာပြန်တံတေကို တစ်ရွာလုံးက အံ့သြကြသည်၊ တံတေ၏ ထူးဆန်းသော ဖြစ်ရပ်သည် ရွာစဉ်ရွာတန်းတွေကိုပျံ့နှံ့သွားသည်၊ နောက်တော့ တံတေသည် အရက်ဖြတ်သွားသည်၊ ဘုရားတရားမြဲသွားသည်၊ ငါးရှာဖားရှာ မလုပ်တော့၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ သင့်တင့်စွာ ရှိလေသည့် အသိုင်းအဝိုင်းဖြစ်သည့် အလျောက် အလှူအတန်းလုပ်သည်၊ ရွာကလေးတွင် မိသားစုနှင့် အတူ အသက်ထက်ဆုံး အေးချမ်းစွာနေထိုင်သွားခဲ့ရသည်။

မင်းဘုန်းသိခ်သူ

ခြေတုန်လက်တုန်သေ

- ကြွတ်မှန်ရှက်ယိုဆေးစားပေးပါ။

စိန်တားမိသော်

- ကန်စွန်းရွက်နှင့် ရှားရွက်ကို ရော၍သောက်ပါ။

www.burmeseclassic.com